

Q6:52

M85

115324

SPURGEON'S SERMONS.

Selected from those published and revised by himself.

கனம்: ஸ்பர்ஜன் ஐயர் செய்த

பிரசுங்கங்கள்.

இதில் அடங்கிய பிரசுங்கங்கள் எல்லாம்
ஸ்பர்ஜன் ஐயர் பிரசித்தப்படுத்தினவைகளில்
தேரித்தெடுக்கப்பட்டன.

Pa

First Edition, 1,000 Copies.

MADRAS:

THE RELIGIOUS TRACT AND BOOK SOCIETY.

C. K. S. PRESS, VEPEERY.

1884.

hp
759

115394

நா ன் மு க ம்

சர்வதந்திரம் வல்லவர் இங்கிலாந்திலே தமது சத்திய வசனத்தை விசேஷித்த வசையாய் மேன்மைப்படுத்தி வருகிறார் என்பதை நாம் கேள்விப்பட்டும் அதிர்ந்தும் இருக்கிறோம். பதிதங்களுக்கும் தப்பறை களுக்கும் விரோதமாய் அதிகமான பிரயத்தனங்கள் அங்கே செய்யப் பட்டு வருகின்றன. அவ்விடத்தில் இருக்கிற கவிசேஷ பிரசங்குகளில் அநேகர் மிகவும் வல்லவர்கள். தேவ ஆவியானவர் தமது அதிசய மான வரங்களை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்து சுத்தாங்க உபதேசங் களை சனங்களுக்குப் புகட்டிக்கொண்டுவருகிறார். இந்தப் பிரசங்கங் களுக்குள் ஒருவர் மிகவும் சிறந்தவர். அவர் பெயர் தெரியாதவர்கள் அங்கிலேயருக்குள் இருக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லலாம். அவர் நாமம் கீழை: சி. எச். ஸ்பர்ஜன் போதகர். அவர் 1853-இல் முதல் நாளதுவரையும் ஒய்வுநாள்தோறும் பண்ணிய பிரசங்கங்கள் அச்சிடப் பட்டு உலகம் எங்கும் பிரசித்தப்பட்டுவருகிறது. அவைகளில் சில வற்றைத் தமிழ் சனங்களுக்குப் பிரயோசனமாய்த் திருப்பி அச்சிடு வது சன்மார்க்க புத்தி சங்கத்தாருக்கு நலம் என்று காணப்பட்ட தால் இப்புத்தகத்தைப் பிரசுரம்செய்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிர சங்கங்கள் வார்த்தை வார்த்தையாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டதல்ல. மேல்படி போதகருடைய பொருளையும் வாசகப்போங்கையும் அநுச ரித்து அவைகளைத் திருப்பியிருக்கிறது. திரிபேகதேவன் திரனானபேரு டைய ஆத்தாப வாழ்வுக்கு அனுகூலமாய் அவைகளை ஆதரிப்பாராக ஆமென்.

அட்டவணை.

பக்கம்.

பக்கம்.

பக்கம்.

1. இயேசுவின் நாமம் அதிகுயமானது	5
2. இஸ்ரவேலர் எகிப்தைவிட்டுப் புறப்படுதல்	10
3. இயேசு பூரண இரட்சகர்	15
4. இயேசுவின் ஆகமனங்கள்	23
5. இயேசுவை நோக்கிப்பார்	29
6. இரட்சகரின் கிரியை	35
7. இரட்சகரின் கிரீடங்கள்	41
8. இரத்தம்	45
9. இரு உலகத்தாருக்கும் இருக்கிற அனுகூலம்	51
10. இயேசு பரலோகத்துக்கேறி வீற்றிருக்கிறார்	55
11. கீழிந்துவை நன்குபுகட்டுதல்	65
12. சபையின் சுபபத்திரம்	71
13. சபையின் முன்பின் பாதுகாப்பு	79
14. சிவந்தசமுத்திரத்து ஓரத்தில் நடந்த சம்பவம்	83
15. மெத்த காட்சி	89
16. தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்	93
17. நமது இருப்பிட பரலோகம்	98
18. பரம இன்பப்பாதுதல்	106
19. பரம சத்தம்	113
20. பரிசுத்தவான்களின் இராசரீக ஆசாரியத்துவம்	118
21. பவுலின் முதல்செபம்	123
22. பாடுபட்ட மனமகளின் மகிழ்ச்சி	129
23. பாதுகாக்கையிற் பாவலிமோசனமும்	137
24. பிரிந்துபோனும்படி பவுலுக்கிருந்த விருப்பம்	142
25. செரும் பின்பு	148
26. மரித்தோரில் இருந்துவரும் பிரசங்கி	154
27. மற்றவர்களுக்காகப் பரிந்து செயல்செய்தல்	159
28. மாட்சிமையுள்ள கவிசேஷம்	166
29. மாயத்தனத்தால் உண்டாகும் மோசம்	173

பக்கம்.	விஷயம்.	பக்கம்.
30.	வாரிக் கொள்ளப்படுதலின் பயங்கரங்கள்	177
31.	விசுவாச அதிகாரிப்பின் அவசியம்	181
32.	இயேசு மாறுதலர்	189
33.	எரிச்சலுள்ள தேவன்	193
34.	பென் முடிவு	200
35.	சத்தி 'த்தில் கிறிஸ்துவுக்கு இடம் இல்லை	204
36.	கெர்ச்சிக்கிற சிப்கம்	211
37.	கிறிஸ்துவுக்குள் மரணமும் சீவனமும்	221
38.	விசுவாசத்தின் வல்லபம்	229
39.	கர்த்தருடைய கைகளில் படுக்கப்பட்டிருக்கதல்	234
40.	இயேசுவின் காலறை	242
41.	மனந்திரும்பும் டி அழைக்கப்படல்	247
42.	குறையாத பார்	254
43.	பென் சொல்லிய கைவிடப்பட்ட பின்னை	260
44.	மோட்சம் நரகம்	268
45.	குறைந்த வாசகம்	274
46.	இரவில் சீதம்	279
47.	பெர்க்கிழித்தவர்கள் வேதவிரோதிகள்	286
48.	விடாய்ப்புள்ள போர்வீரன்	292
49.	கூலக்கப்பட்ட மகாராசாவின் பாறை	298
50.	இரக்கமுள்ள தூது	303
51.	யாருக்குத் தெரியும்	310
52.	பென் மதியாமை	315
53.	கெத்செமனே	321
54.	விசுவாசியின் மரணம்	327
55.	மோட்சத்தில் கண்ணீர் இல்லை	333
56.	இயேசுவின் நடக்கையைக் தவனிக்கையில் அவர் தேவ குமாரன் என்று விளங்குதல்	338
57.	தேவனுடைய குடும்பம்	342
58.	தேவ அன்பு	349
59.	குணப்பட்ட கன்னன்	356
60.	கிறிஸ்து உயிரில் மகிமை அடைந்தது	362

கனம்: ஸ்பர்ஜன் ஜயர் பிரசங்கம்.

"His Name shall be called Wonderful."

"அவருடைய நாமம் அதிசயமானது."

ஏசாயா, 9. 6.

பூமியிலே பூண்டிருக்கும் அங்கிவளருகிற விருகங்களைப் பார்த்தாலும், தரையில் உறுகிற உயர்வனங் கள்முதல் பெரியமிருகங்களைப் பார்த்தாலும், கடலிலே நடமாடுகிற திரளான மச்சங்களைப் பார்த்தாலும், பூமிக்கு ஆண்டவனாகிய மனிதனைப் பார்த்தாலும், தேவன் தமது கிரியையிலே அதிசயமானவர் என்று காணப்படும். அவர் தமது செய்கையில் மாத்மீரம் அல்ல, நாமத்திலும் அதிசயமானவர். இங்கே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறவர் நமது கர்த்தராகிய இயேசுசே கொடுக்கப்பட்ட பாலகன் அவர்தானே.

கிறிஸ்துரட்சகர் எப்படி அதிசயமானவராய் இருக்கிறார்? சகோதரரே, உங்கள் சிந்தனைகளைச் சிதறவிடாமல் அவைகளை எல்லாம் ஒன்றாகத் திரட்டி நம்முடைய இரட்சகரின் அதிசயத்தைப்பற்றிச் சற்றுக் கவனியுங்கள். அவருடைய நித்தியத்தாவதனைச் சிந்தியுங்கள். உலகங்கள் உண்டாவதற்கு முன்னே அவர் தமது பிதாவினால் செனிப்பிக்கப்பட்டார், அவர் உண்டாக்கப்படவில்லை. மெய்த்தேவனில் மெய்த்தேவனாய் இருக்கிறார். ஒருசாண் பின்னையாகப் பூமியில் வந்து உதித்த அவர், நித்திய பிதாவாயும் எக்சக்க பிதாயும் நித்தியம்முதல் நித்தியம்வரைக்கும் எட்டுகிறவர் மாய் இருக்கிற கிறிஸ்துவின் தெய்வீகதன்மை அதிசயமானதான்.

கீண்ட ஆயுசுடையவரின் அதிகயந்த யாரால்? எல்லக் கூடும்? பூமிக்கு முன்னுள்ள நாட்களிலும் சூரியன் சுந்திரன் நகரத்தினங்கள் தங்கள் அயனங்களில் ஒட்டத்துவக்கும் முன்னும் அவர் இருக்கிறார். மகா தேவதாதுண்டைய வயதை இவருடையதற்கு ஒப்பிடுகையில், அவன் நேற்றுப் பிறந்த பின்னர்தான், வையகத்தின் பூர்வோத்தரங்களை அவர் நேற்று நடத்ததுபோல சொல்லுவார்.

மனுடவதாரம் மண்ணினதிலும் அவர் அதிகயமானவர்; நீதியுடையவர்களை உடத்தானவர், பாலகளுதம் ஒரு கனல், கையின் மார்பில் அணைக்கப்பட்டதும் பாலுண்டதும் அதிகயமானம். இந்த தேரகசியம் எவ்வளவு உன்சத்தமாய் இருக்கிறது அளவில்லாதவர் கையில் எதப்படும் மதையானதும், நித்தியர் ஆயுசுடைய மனதானதும், சர்வவல்லவர் பெலவீனமான பின்னையானதும், துதர்களின் ராசன் யோசேப்பின் குமாரனான எண்ணப்படும்படியானதும், யாவற்றுக்கும் சுதந்தரவாளி தச்சு னுடைய கை அழைக்கப்பட்டதும் ஆழ்ந்த அதிகயமே. தன்னை உடத்தானவரின் பகிடிக்கும் பரியசத்திற்கும் தம்மை ஒப்புவித்ததும், பாசனமான எருதுகள் தம்மைச் சூழவும் நாய்கள் தம்மைச் சுற்றிலும் வளையவும், தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டதும் என்ன ஆச்சரியம்! தமது திவ்விய தத்துவத்துக்கு விரோதமாய் தாவுணம் பேசப்பட்ட போது தமது விசனத்தை அடக்கிக்கொண்டதும், நிகைக்கும் துப்பப்படுவதற்கும் தம்மைத் தாழ்த்தினதும் இரகசியமே. ஆ, இவை எல்லாவற்றிலும் யூதகோத்திரசிகம் கெர்ச்சியாமல் ஆட்டுக்குட்டியைப்போல சாந்தமாய் இருந்தது எவ்வளவு உச்சரியம்!

இன்னொரு அதிகயத்தைப் பார்க்க வாருங்கள். தேவனுடைய புத்திரரே ஆண்டவரைப் பாருங்கள். அதோ சிலுவையில் தொங்குகிறார். இதைக் கட்டுக்கதையாக எண்ணதேயுங்கள். தேவன் மனுஷனுரை, மனிதரால் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கிறார். நித்தியவாசகர் தமது மகிமையின் சால்வையைக் களைந்து, துஷ்டருடைய கைக்குத் துஷ்டப்படுத்தி, தமது இரத்தம் சிந்தினது கிரகிக்கக்கூடாது இருக்கிறது. இயேசுவே! மெய்யாக உம்முடைய நாமம் அதிகயமானது. எங்கள் பேரிலுள்ள உமது அன்பு ஸ்திரீகளின் அன்பைவிட கடந்தது. என்னைமாய் உமது அகியத்தைக் காட்டி 'சீமோனர்' சிலுவையிலும் செத்செமேனயிலும் அவருக்கு உண்டான துக்கத்தினை நிகராகச் சொல்லலாம்? அவரு

டை துக்கம் உடையப் பெருகிறது. இயேசு பாவிகளுக்குப் பொறுப்பாளியாய் நின்று தண்டனையைத் தாங்கி பிதாவின் கித்தத்தை நிறைவேற்றினார். இதெல்லாம் போதாது என்று அவர் தமது சீவனை விட்டார். சாலேமின் குமாரத்திகள் அவர் முன்னின்று அழுதார்கள். வானம் எல்லாம் துக்கவஸ்திரம் தரித்தன. அரிமத்தியாவூர் யோசேப்ட் அவருடைய திருச்சரீரத்தைச் சிலுவையில்விருந்து இறக்கி, ஒரு எல்லாவுடையவர்தான். அவருடைய கைகால் அலகவற்றுக் கிடந்தது. அவருடைய கண் மூடிப்போயிற்று. வாய் பூண்டுபோயிற்று. யூதன் அவரைப் பார்த்து இவரா மேசியா என்கிறான். இப்போது சொல்லுங்கள். அவருடைய நாமம் அரசியம்தானெய்யாகவே அவர் மரணத்திலும் அதிகயமானவர்தான். ஆகைவற்றுக்கிடந்த அந்தச் சரீரம் எல்லாவற்றையுமவிட அதிகயம் உள்ளது. அவர் மரணத்திலே மரணத்துக்கு மரணமானார். மரணத்திலே மரணத்தை வருவிக்க வல்லமையுடையவனை மடியப்பண்ணினார். மரணத்தாலே மரணத்தைச் செய்யுங்கள். ஆதாயின் பின்புல்கார் எல்லாரையும் கட்டின மரணகாலம் அவர் தமது மரணத்தின் வங்கைப் பாட்டார். தமது வல்லமையின் புயத்தாலே மரணத்தைக் கீழ்ப்படுத்திப்போட்டனவாரத்தின் முதலாம் நாள் அதிகாலையிலே அவர் எழுந்தார். சிறைப்படுத்தினதைச் சிறையாக்கிப் பரலோகம் எழுந்தருளினார்.

இவ்வுலகில் நாம் ஒரு அதிகயத்தைப் பார்த்தால் அது சில நாட்களுக்கு தூதனமாய் இருக்கும். அதைத் திரும்பத் திரும்பப் பார்க்கும்போது உது நாடோடியதாய் எண்ணப்படும். கிறிஸ்துமே அப்படி அல்ல. அவர் எந்த இடத்திலும் எப்போதும் எல்லாருக்கும் அதிகயமானவர். ஆபிரகாம் அவர் நாளைக் கண்டி களிப்பாய் இருந்தார். வானசேனைகள் அவருடைய அதிகயத்தை எள்ளதோடும் பாடிவருகிறார்கள்.

அவர் இப்போது உங்களுக்கு அதிகயமானவராய் இருக்கிறாரா? தேவனுடைய பிள்ளைகளே, நீங்கள் குணப்படாததற்கு உம்முடையேசுவிடத்தில் அழகைக் காணவில்லை. அவரைப் பற்றித் தப்பித் தான் எண்ணங்கள் உங்களிடத்திலே உண்டாய் இருக்கின்றன. நீங்கள் குணப்பட்டபின்பு அவர் உங்களிடத்தில் அதிகயமானவர்களைக் காண்பிக்க வில்லையா? நொறுங்குண்ட இருதயத்தைக் களிகூரப்பண்ணி உது யார்? நீங்கள் வியாதியில் உங்கள் மிக்கையை உங்களுக்கு விரித்த யார்? அதை மாற்றிப்போட்ட யார்? அவர்தானே. நீங்கள்

எனம் பண்ணுகையில் அவருடைய அதிகாரம் என்ன? உலக சந்தோஷங்களையும் உலகக் கவலைகளையும் பின் நிறுத்தி வானத்துக்கு நேராகப் பறந்து இயேசுவைக் கண்டு, அவருடன் சம்பாஷிக்கையில் அவருடைய அதிகாரங்களைக் காணவில்லையா? இந்தக் களிப்பு எவ்வளவு வந்தது? ஆனால் பாடல்களினாலா, கீர்த்திப்பிரதாபத்தினாலா, கசுவரியத்தினாலா? ஆனால் இயேசுவின் நாமத்தினால்தானே. தேவதூதன் பறக்கிற உன்னதம்வரைக்கும் கிறிஸ்தவன் பறக்கும்படி எவ்வுயேசுவின் நாமம் நடத்துகிறது.

இனிமேலும் இயேசுவின் நாமம் அதிகாரமாகக் காணப்படும். இந்த யுகம் முடியும் நாள் வரும்; ரோமாக்கியனின் திண்ம சீக்கிரம் சம்பவிக்கும். இக்காலத்தின் கடைசி இமைப் பொழுது முடியும் வேளையில் இயேசுவின் நாமம் அதிகாரமாய்க் காணப்படும். பாவிசனே நீங்கள் கல்லறைகளிலிருந்து எழும் புவிர்கள். வானத்தின் வல்லமைகள் அசையும். பூமியின் கோத்திரச்சார் எல்லாருடைய கண்களும் சுருளச் சுருளப் பார்க்கும். இன்பமுள்ளதாக்குக. இரண்டாம் மாறும்; வானத்தில் உடையானங்கடையால் மனிதருடைய இருதயங்கள் தத்தளிக்கும். அப்போது சமூதியாய் மனிதகுமாரன் வானத்தின் மேகங்களுக்கே வரப் பார்ப்பார்கள். பாவிசனே! அதிகாரமானவரைப் பார்ப்பீர்கள். அவரைக் கண்டால், வெட்டிப்போடுவேன் என்று சொன்ன பாதகனே, இப்போது என்ன செய்யப்போவாய்? மரிப்பவரின் குமாரன் மகத்துவ தேவனாய் வானத்தில் எழுந்தருளி வரும் போது அவரைப் பார்க்க உனக்கு எப்படி இருக்கும். இயேசுவைப் பறக்கணிக்கிறவர்களே, அவரை இரட்சகராக அங்கீகரிப்பாத பாதகரே, நீங்கள் அவரைப் பார்ப்பீர்கள். தூயர்கள் அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடுங்குவதையும் வானங்கள் அவர் சமூகத்தைக்கண்டு பறந்துபோவதையும் கண்டு, மெய்யாகவே அவர் அதிகாரமானவர் என்று பிரமாணம் பண்ணுவீர்கள். பொல்லாதவர்கள் யாவரும் அவரை அதிகாரமானவர் என்று அப்போது காண்பார்கள்.

பூமியின் மகாத்தமங்களும் வானவர்களின் அங்கங்களும் கிறிஸ்து அதிகாரமானவர் என்று அறிந்து, உலகத்து, அவையையே ஆராதித்து மகிழுகிறார்கள். நித்தியம் எங்கும் அவருடைய அதிகாரத்தைப் பாராட்டிப் போற்றுவார்கள். அதிகாரமானவரும் மது பிள்ளைகளிடத்தில் மது அந்தியங்களை விளக்க உபகாண்டே இருக்கிறார்.

பாவீ, அதிகாரமானவர் அதிகாரமான இரட்சிப்பை உனக்காகச் சம்பாதித்து வைத்திருக்கிறார். அந்த இரட்சிப்புக்கு நீ ஆளானால் அவருடைய அதிகாரம் உன்னிலும் மகிமையாய் விளங்கும். அவரைத் தஞ்சமாக்கிக்கொள்ள இக்காலத்தில் உனக்குப் பிரியம் இல்லை என்றால், நீ அவர் அதிகாரமானவர் என்பதை உனரும் இடம் ஒன்றுண்டு. அங்கே அவருடைய கீழியுள்ள கோபாக்கினை அதிகாரமாய்ச் செலுத்தப்படும்.

இரண்டாம் பிரசங்கம்.

"At the end of the four hundred and thirty years, all the hosts of the Lord went out from the land of Egypt."

"நானூற்றுநூற்பது வருஷம் முடிந்த அன்றைத் தினமே கரீந்தருடைய சேனைகள் எல்லா எகிப்துதேசத்திலிருந்து புறப்பட்டன."

யாதிராகமம், 12. 41.

வேதாகமத்தில் அடங்கிய சரித்திரங்களும் நமக்குப் போதனையாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இஸ்ரவேல் எகிப்து வேதாகம சரித்திரபாகங்கள் நடந்த சரித்திரங்களை உண்மையாய் எடுத்துக்காட்டுவதும் பின்வரப்போகிற மாட்சிமை உடையவர்களுக்கு நிழலாட்டமாக இருக்கின்றன. தேவ தமது சனங்களாகிய இஸ்ரவேலரை எகிப்திலிருந்து மீட்டு இரட்சித்து அவர்களைச் சிவந்த சமுத்திரத்தின் நடுவாகக் கடத்தி வலுந்தரவழியாக நடத்தி காணாமைக்குக் கொண்டுவரப்பச் சேர்த்தது, அவர் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் தாம் செரிந்து கொண்ட பேர்களை அடிமைத்தன விடாகிய பிசாசின் அந்த கார இராச்சியத்திலிருந்து மீட்டுக்கொண்டு தமது பலத்த புயத் தால் பரம காணாமைக்கு நடத்துவதைக் குறிக்கிறது.

எகிப்து விசுவாசிகள் ஒருகாலத்தில் பாவத்துக்கு அடிமைகளாய் இருந்ததைக் குறிக்கிறது. தேவன் யாருக்குக் காணாமை சதந்தரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறாரோ அவர்களை அவர் முதலாவது எகிப்துக்குக் கொண்டுவருகிறார். கிறிஸ்துவின் சுயாதீனத்தை அது விக்கிறவர்கள் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தை முதலாவது உணர்வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். உயிர்த்தேசமுதற்குமுன் மரணம் உண்டாகிறது போல, மெய்யான சுயாதீனத்துக்கு முந்தி மரணம் அடிமைத்தனமும் உண்டு. வேகிருபையை முன்வைத்து,

I. இஸ்ரவேலர் வெளியே புறப்பட்ட வகையைக் குறித்திச் சொல்லப்போமாக. அவர்கள் கட்டாயமாய்ப் போகும்படி வைப் பட்டார்கள். இஸ்ரவேலர் வேலையினால் தங்களை ஐசுவரிய ஐக்களாக்கின எகிப்து அவர்களை கொக்கி துரிதமாய்ப்

போங்கள், நாங்கள் எல்லாரும் சாகிறோமே, செத்தவர்களா லோமே என்றார்கள். அவர்கள் துரிதமாய்ப் புறப்பட்டுப்போக தங்கள் உடமைகளையும் கொடுத்தார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் எகிப்தில் இருக்கையில் அவர்களை உபத்திரவப்படுத்தின பாவமே இயேசுவண்டைக்கு அவர்களை ஒடிவரப் பண்ணுகிறது. தேவனுடையவரர் நம்முடைய பாவங்களின் பொல் லாப்புக்களை எல்லாம் எடுத்துக் காட்டுகையில், நியாயப்பிர மாவும் மனச்சாட்சியைக் கொட்டாகக் கொண்டு அடிக்க மனிதனையேசுவண்டைக்கு ஒடிப்போகிறான். ஒரு காலத் தில் பாவம் இயேசுவருக்குத் தூரமாக விலக்கிக்காத்துக் கொண்டது. இப்போதோ ஒவ்வொரு பாவமும் நம்மை அவரிடத்தில் ஒட்டப்பிடித்து ஒடுமடிப் பண்ணுகிறது.

இஸ்ரவேலர் எகிப்தைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது ஆடை ஆபரணங்களோடேபோனார்கள். இஸ்ரவேலர் பண்டிகையை ஆசரிக்கும்போதெல்லாம் தங்களுடைய முதல்தரமான ஆடை ஆபரணங்களைப் போட்டுக்கொள்வார்கள். எளியவர்கள் இரவலாக வாங்கிப்போட்டுக்கொள்வது வழக்கம். இஸ்ரவேலர் இப்போது பண்டிகை போடக்கூடாது போகிறார்கள். கரீந்தர் அவர்களுக்கு எகிப்தியரின் கண்களில் தயவுகிடைக்கப் பண்ணினார். ஆதலால் அவர்கள் பொன் வெள்ளி உடமைகளைக் கொடுத்தார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகளும் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து புறப்படுமபோது சுயநீதியாகிய கண்ணைத் துணியோடே போகாமல் இயேசுவின் நீதியால் உடுத்தப்பட்டு, ஆவியானவரின் கிருபைகளால் அலங்கரிக்கப்படுகிறார்கள்.

இஸ்ரவேலர் இந்த ஆபரணங்களை எகிப்தியரிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் பாவ அடிமைத்தனத்தில் இருந்தால் ஒன்றையும் இழந்துவிடுவ தில்லை. தேவனுடைய பிள்ளைகளே! உங்களுக்கு உண்டான மனத்தாழ்மை எங்கேயிருக்கிறது? உங்களைச் சிறுமைப் படுத்தின பாவத்தினால் அல்லவா உண்டாயிற்று.

இஸ்ரவேலர் துரிதமாய்ப் புறப்பட்டுப் போனார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகள் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து புறப்படு சமையம் வாங்குகையில் உடனே எவ்விதமாய்ப் புறப் பட்டும் போவார்கள். நாளைக்கா நிறுத்திவைக்கப்பட்டார்கள்.

II. இஸ்ரவேலரின் மீட்பின் பெரும் தன்மையைப் பார்ப்போம். ஏறக்குறைய 25 லட்சம் சனங்கள் எகிப்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள் பல சாதியான சனங்களும் அவர்களுடே கூடப் போனார்கள். சகோதரரே! கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால்

மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட சனத்திரளின் தொகையை எண்ண யாரால் கூடும்? சிலனாமாத்திரம் இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து மரிக்க வில்லை. அவர் தமது ஆத்தம வருத்தத்தைக் கண்டு திருத்தி ஆவார். நமது நீதிபரர் தமது அறிவிலே அநேகரை நீதி மான்களாக்குவார். ஒருவரும் எண்ணக்கூடாத திரள் கூட்டத்தார் ஆசனத்துக்கு முன்பாக நின்றார்கள். யாக்கோபின் துணை எண்ணுபவன் ஆர்? வல்லமையுள்ள கர்த்தர்தம்மால்தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களைப் புறப்படப்பண்ணுகையில் அவர்களின் தொகை கடல்கரை மணலைப்பார்க்கிலும் அதன்மாத் இருக்குமே.

இஸ்ரவேலர் பற்பல இடங்களிலிருந்து புறப்பட்டார்கள். இராசாவில் அரமனை, பிரடிக்களின் வீடுகள், குடிசைகள் முதலிய இடத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் போனார்கள்.

ஒரே பல்கா அவர்களுக்கு விதேலையை உண்டிபண்ணினது. மேலே இருக்கிற சேனையைப் பாருங்கள். தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு இரத்தநீதால் சுத்திக்கப்பட்டவர்களை நோக்குங்கள். ஆசனத்துக்கு முன்பாக இருக்கிற அந்த மகிமைபொருத்தியவர்களை எண்ணக்கூடும்? அவர்களை இரட்சித்தது இரண்டு கிறிஸ்து அல்ல. இரண்டு பரிசுத்த ஆவிகள் அவர்களை மீட்டுக்கொள்ளவில்லை. கெட்செமனையில் ஒரேதரம் இரத்தவோவை வேர்த்தவர்; ஒரேதரம் தம்மைத்தாமே பலியாகச் செலுத்தினவராலேயே அவர்கள் எல்லாரும் மீட்கப்பட்டார்கள். இயேசுவின் அருமையான இரத்தம் ஒரு பாவியைக்குணப்படுத்துகிறது என்பதைக் கேட்பதே எவ்வளவு பிரியமாய் இருக்கிறது! அது எத்தனை கோடாய் காடிப்போன இரட்சித்திருக்கிறது! தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவனாவது இடறிப்போவது கிடையாது. பவுலைக் கைபிடித்துப் பரலோகம் சேர்த்த கர்த்தர், விசுவாசிகள் யாவரையும் அந்த மேல் உலகத்தில் கொண்டுவந்து செர்ப்பார்.

III. அவர்களுடைய மீட்பின் புரணம். 430ம் வருஷத்திலே ஒருவரும் தப்பாமல் புறப்பட்டுவந்தார்கள். அவர்கள் கோத்திரங்களில் பலவீனப்பட்டவன் ஒருவனும் இல்லை. 80 வயதுள்ள கிழவனும் புறப்பட்டான். வாலிபனும் பாலியஸ்திரீயும் புறப்பட்டார்கள். ஒருவனாவது மோசேக்குப் பின்னால்தான் பின்னுக்கு எகிப்திலே நின்றதில்லை. தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் பலவீனரும் அற்ப அறிவுள்ளவர்களுமாய் இருந்தாலும் பாவத்தைவிட்டு நீக்கி இரட்சிப்பைச் சுத்தரிப்பார்கள். தேவன் பெலவீனரை இரட்சிக்கத் திராணியுற்ற

வர் என்று எண்ணுவார்? நரகத்திலே தேவனுடைய வல்லமையைப்பற்றி கேலிபண்ணுவார்? விசுவாசிகள் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவார்கள்.

தங்களுடைய பொருள்களோடே வந்தார்கள். ஒரு குளம் பாவது பின்வைத்துவிட்டுப் போகவில்லை. தேவனுடைய பிள்ளைகள் பிசாசின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து புறப்படுகையில், தங்களுடையதில் ஒன்றையாவது இழந்துவிடமாட்டார்கள். அதாவில் நீதியை இழந்தாலும் கிறிஸ்துவுக்குள் பூரண நீதியை உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அதாவில் மோட்சத்தை இழந்தும்; கிறிஸ்துவுக்குள் மோட்சத்தை அடைந்தோம். கிறிஸ்து இச்சகர் சகலத்தையும் கீழ்ப்படுத்தும்போது, கிறிஸ்தவன் ஒன்றையாவது இழக்கவில்லை என்று அறிவான். கடைசியாக அவன் செய்யப் பாராட்டுவான். மரணமே! உன் கூர் எங்கே? பாதாளமே, உன் செயல் எங்கே என்று மகிழ்வான்.

IV. அவர்கள் மீட்கப்பட்ட காலம். 430 வருஷம் இஸ்ரவேலர் அடிமைகளாய் இருக்கவேண்டும் என்று கர்த்தர் சொல்லி இருந்தார். அந்தவேளை வந்த நிமிஷத்திலே அவர்களை மீட்டுக்கொண்டார். தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் ஏற்றகாலத்திலே பிசாசின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீட்கப்படுவார்கள். பாவ பாரத்தினால் பெருமூச்சு சொரிகிற மோட்ச சுதந்தரனே! எனக்கு ஆறுதல் கிடைக்கிறதில்லையே என்று சொர்த்து மயங்கிப் போகாதே. இன்னும் கொஞ்சக்காலம் நீ அக்கினிச் சூனையைமிதிக்க தேவன் சித்தமாய் இருக்கிறார். சற்றுக்காலம் பொறு! அவர் உனக்கு நன்மை செய்துகொண்டிருக்கிறார். தீரோ பேனிக்கேயாளுடனே இயேசு பேசினதுபோல உன் னோடே கடினமாய்ப் பேசுகிறார். சீக்கிரத்துக்குள்ளாக உனக்கு மிகுந்த சமாதானத்தைத் தருவார், சற்றுப் பொறுமையாய் இரு.

இப்போது உங்களுடன் பயபத்தியாய் சில காரியங்களைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். இஸ்ரவேலோடே கூடப்போன பல சாகியான சனக்கூட்டத்தாளைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. இவர்கள் எகிப்தின் ராசனோடே திரிப்திகரமாக இராதவர்கள்; கடன்காரராய் இருக்கலாம். துன்பப்பட்டவர்களாய் இருக்கலாம். இவர்கள் இஸ்ரவேலரோடே போனவர்கள் அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இந்தப் பல சாகியானவர்கள் இச்சித்தவர்கள் என்று வாசிக்கிறோம். இவர்கள் இஸ்ரவேலரைக் கண்டித்து விகிரகராதனை செய்யும்படியாக எவியும் இருக்க

லாம். இஸ்ரவேலரை வழிதப்பி நடக்கும்படி செய்ததும் இவர்களாய் இருக்கலாம். பல சாதியானவர்கள் நம்முடைய நடுவில் இல்லையா? நம்முடைய சபையில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாரும் மெய்யான இஸ்ரவேலரா? சபையிலே கெடுதியை உண்டெண்ணுகிறவர்கள் இவர்கள்தான்; ஓய்வுநாளே மீறுகிறது இவர்கள்தான்; இவர்கள் எகிப்தில் அடிமைகளாய் இருக்கவில்லை. அவர்கள் மெய்யான எகிப்தியர், தேவகோபத்துக்கு ஏதுவானவர்கள்; அடிமைத்தனம் இன்னதென்று அசைந்துத் தெரியாது. அவர்கள் பஸ்காவைப் புசிக்கும் இல்லை, அக்ரியன் அதைப் புசிக்கப்படாது. சபையில் இருக்கிற எல்லாரும் கிறிஸ்து என்னும் பஷாவை அதுசரிக்கிறவர்கள் அல்ல.

இங்கே பல சாதியானவர்களுக்கு ஒப்பாய் இருக்கிறவர்களே! நீங்கள் தேவபத்தியின் ரூபத்தைமாத்திரம் தரித்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறை, வெளியரங்கமாய்ப் பார்வைக்கு அழகாகத் தோன்றுகிறீர்கள்; உள்ளாக முற்றிலும் உருத்துப்போய் இருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் மீட்பு அடைய வேண்டுமானால் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால் அதைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பல சாதிக்கு ஒப்பானவர்களே, நீங்கள் தேவபத்தியுள்ளவர்கள்போல தேவாலயத்தில் வீற்றிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் சபையின் அழிவுக்குக் காரணர், நீங்கள் இச்சிக்கிறீர்கள்; சகலவிதமான அக்கிரமங்களையும் நடப்பிக்கிறீர்கள். நீங்கள் கசப்புள்ள பிச்சும் அநீதிக் கேடுள்ளவர்களாயும் இருக்கிறீர்கள். ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்துக்கொண்ட ஓநாய்போல் இருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் சபையில் முதலாய் இருப்பது சரி அல்ல. மார்க்கத்துக்கு வந்து அதின் வேஷத்தைத் தரிப்பதுமாத்திரம் உதவாது; சீக்கிரம் உங்கள் சீர்கெட்ட நிலைமையை உணர்ந்து இயேசுவனுடைய வாருங்கள். அவர் உங்களுக்கு இரக்கம்காட்டி ஆபத்தமாய் இருக்கிறார்.

— 204 —

முன்றும் பிரசங்கம்.

"But this man, after he had offered one sacrifice for sins for ever, sat down on the right hand of God; From henceforth expecting till his enemies be made his footstool. For by one offering he has perfected for ever them that are sanctified."

"இவரோ, பாவங்களுக்காக ஒரே பலியைச் செலுத்தி, என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய வலதுபாரசீதத்தில் உட்கார்ந்து, இனித் தம்முடைய சத்துருக்களைத் தமது பாதபடியாக்கிப் போடும்வகைக்கும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார். ஏனெனில் பரிசுத்தமாக்கப்படுகிறவர்களை ஒரே பலியினாலே இவர் என்றென்றைக்கும் பூரணப் படுத்தியிருக்கிறார்."

எபிரேயர், 10. 12-14.

தேவனுடைய சருவருளும் என்ற இலட்சணத்தை நாம் பார்க்கையில், அவர் ஆதிகாலங்களில் இயேசு பூரண இரட்சகர். மனிதன் பாவத்தில் விழுவதை அறிந்திருந்தார் என்று சொல்லலாம். அறிந்ததினால் மனிதரை இரட்சிக்கும்படிக்கு வழியையும் வகையையும் ஆயத் தம்பண்ணியிருந்தார். இந்த இரட்சண்ணிய வகை பூரண ஆலோசனையால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு நுணுக்கம். கிரேக்கர் அதைப் பைத்தியமாக எண்ணுகிறார்கள்; யூதர் அதில் இடறுகிறார்கள். ஆனால் அது தேவனுடைய உயர்ந்த ஞானத்தின் கடைசி உயர்வு. இரட்சிப்பதற்கு அவர்களுக்கு விளங்காததாய் இருக்கிறது. மோசே வரைந்த ரத்தில் கூடாரத்தைக் கட்டினபோது ஒவ்வொரு ஆணியையும் ஒவ்வொரு முனையையும் செய்யவும் அனதின் தானத்தில் அடிக்கவும் வைக்கவும் தேவனால் உத்தரவு செய்யப்பட்டது. ஆய்வுகூடம் இந்த இரட்சண்ணிய வகையின் விவரம் சிறப்பாகவும் தேவனுடைய முன்னாலோசனையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தீர்மானமாய் இருக்கிறது. அது சருவஞானத்தின் அறிபதியால் இயற்றப்பட்டது. அந்த இரட்சணத்திலே உருக்கம் பிள்ளைகளை மகிழையில் கொண்டோடுகையில், அவர்களுக்கு

இரட்சண்ணியத்தை உண்டாக்கின அதிபதியை உபத்திரவங்களின் வழியாய் பூணப்படுத்துவது அவருக்கு ஏற்றதாய்க் காணப்பட்டது.

1. கர்த்தராகிய இயேசு பூண இரட்சகர்.

இரட்சண்ணிய கிரியைக்கு அவர் எல்லாவகையிலும் ஏற்றவர். அவருடைய தன்மையைப் பார்க்கையில் அவர் இந்த உத்தியோகத்துக்கு ஏற்றவர்; அவர் தேவனாய் இருக்கிறார். நமது இரட்சிப்பின் அதிபதி அப்படியிருப்பது மிகச் சுவையாகும். எண்ணிறந்த கோடி சனங்களின் இலக்கு என்ற குற்றத்தைத் தேவனேத் தவிர யாரால் சுமக்கக்கூடும்? தேவனுடைய உக்கிர கோபாக்கினையையும் விசனத்தையும் சருவவல்லவர்தவிர வேறே யாரால் தாங்கக்கூடும்? பாவத்தின் திரட்சியை அறியச் சருவ ஞானமுள்ளவரே அவசியம். அதால் உண்டான தீமையை அறுக்கவும், மகா தேவனுக்குத் திர்ப்திசெய்யவும் சருவ வல்லவரால் மாத்திரம் ஆகக்கூடியது. பாவத்தைத் தொலைக்கவும், நித்திய நீதியை வருவிக்கவும் நம்மை மோட்சகராயேற்றவும், தேவ சமுசத்தில் நிறுத்தவும் நித்திய சேவனை அருளிக்கொடுப்பவரும் நமது இரட்சிப்பின் அதிபதி பூணராய் இருக்கவேண்டும்.

நமது இரட்சிப்பின் அதிபதி தேவனாய் மாத்திரம் இருப்பது போதாது. அவர் மனிதனாயும் இருக்கவேண்டும், அப்போதுதான் அவர் பூண இரட்சகராய் இருக்கக்கூடும்; மனிதன் பாவியாகி தேவனுக்குத் தரோகம்செய்தான், மனிதன் பாடுபடவேண்டும். தேவதீர்மானங்கள் மனிதனாலே அவமாய்ப் போயின; மனிதனாலே தேவன் பெரிய சத்துருவைச் செய்து வெற்றி கொண்டாடவேண்டும். ஆகையால் நம்முடைய இரட்சண்ணிய அதிபதி மனிததேகத்தை எடுத்துக்கொண்டு மனிதனுக்குப் பதிலாகப் பிணையாளியாய் நிற்கவேண்டியதாய் இருந்தது. தேவன் பாடுபடக் கூடாது. நமது இரட்சிப்பின் அதிபதி நமக்கு மாதிரிப் பக்காட்டவும் நல்வழியைப் போதிக்கவும் மாத்திரம் அவர்; பாடுபடவும் மனிதனாக வேண்டியதாயிற்று.

அவருக்கு இருக்கிற அனுபோகத்தைப் பார்த்தாலும் அவர் பூண இரட்சகராய் இருக்கிறார். வைத்தியன் வியாதியின் கூறுபாடுகளை அறிந்தவனாய் இருக்கவேண்டும்; அப்போதுதான் ஏற்ற அலிபுத்தங்களைக் கொடுப்பான். நமது இரட்சகருக்கு நம்முடைய விவரம் தன்மை யாவும் தெரியும். அவர் நமது உபவீணைகளை எடுத்து நமது நோய்களைச் சுமந்தார், வல்லா

வித்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டார். அவர் பரத்திவிரந்துகொண்டு தாழ்ந்த உலகத்தில் பாவத்தைக் கண்ணோக்கிப் பாராமல் பாவிகளின் கடுவில் வாசம்பண்ணினார். முப்பத்துமூன்று வருஷங்களுக்கு அதிகமாய் அப்படிச் சஞ்சரித்து பாவத்தின் தன்மையையும் அதின் வஞ்சனைகளையும் அதினால் உண்டான கேட்டையும் அறிந்தார். அக்காலத்தில் நரகபாதாளம் திறந்துவிடப்பட்டிருந்தது; சரத்தான் மனிதரைப் பிடித்து இருந்தான். யுத்தத்தைப் பயங்கரமாயும் கெட்டியாயும் நடத்தும்படி கப்பிரகாரமாய் மனிதர்களைத் தன் வசமாக்கினான். தேவருமாரன் செயங்கொண்டு கடைசியாக மேன்மைப் பிரஸ் தாபராகும்படி இப்படி நேரிட்டதாக்கும். பாவத்தின் குரூரத்தை அவரே கண்ணாரச்சண்டார்; தேவன் சிலுவையில் அறை யப்பட்டார். வானலோகநாதன், சர்வ பூயிக்கும் சுதந்தரவாளி, அடிமையின் மரணமாய் மரித்தார். தாம் இரட்சிக்க வந்தவர்களின் சாயலை எடுத்துக்கொண்டுகொண்டே அனுபோகத்தால் ஒவ்வொரு காரியமும் அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும். ஒவ்வொரு வேதனையும் சஞ்சலமும் அவருக்கு மறைக்கப்படவில்லை.

இந்த அனுபோகத்தோடே அவருடைய அதிசயமான இலட்சணத்தைச் சேர்த்தால் அவர் பூண இரட்சகராய் இருப்பதற்கு மிகவும் தகுந்தவராய் இருந்தார் என்ற அறியலாம். அவர் பூண அன்புள்ளவர், அன்பினாலே வைப்பட்டுச் சகலத்தையும் தாமாய் முடித்தார்; மற்றவர்களுக்கு இடம் வைக்கவில்லை. அவர் தேவ வைராக்கியமுள்ளவராய் இருந்தார், ஒவ்வொரு சத்துராதியையும் எதிர்த்து மடியச்செய்தார்; அவருக்கு முன்பாகக் கேட்டின் மகன் நிற்கத் துணியவில்லை. அவர் இரக்கமும் மன உருக்கமுமுள்ளவர்; வியாதியஸ்தகை மெதுவாய்க் கொண்டுவர இந்த இலட்சணம் வேண்டியது. அவர் நெரிந்த காணலை முறியார், ஒங்கி எகிற திரியை அவிப்பார்; கறவலாடுகளை மெதுவாய் நடத்துகிறவர். அவர் தாமே "நான் சாந்தமாயும் மனத்தாழ்மையுள்ளவராய் இருக்கிறேன்" என்கிறார். அவர் நமக்குப் பூண இரட்சகர், நமது சரீரத்தில் சரீரமும் எலும்பில் எலும்புமானார். அப்படியிருந்தும் தேவனாலே ஒப்பாயிருக்குதலைக் கொண்டையிடப்பட்டவரானவ்வு என்று எண்ணுகிறீர்கள். நம்மைப்போலப் பாடுகளை அனுபவித்தாலும் அவர் பாவமில்லாதவராயும் பரிசுத்தமுள்ளவராயும் தீமைசெய்யாதவராயும் அகசிப்பாதவராயும் இருக்கிறார். இயேசுவே, நீரே எங்களுக்குப் பூண இரட்சகர்.

அவர் பூண இரட்சகராய் இருக்கத் தகுந்தவராயும் இருக்கிறார். அவருக்கு இருக்கிற தீரானியைப் பார்த்தால் அவர் தகுந்தவர். பாவிசுளுக்கு வேண்டிய எல்லா நன்மைகளையும் கொடுக்கப் போதுமான சந்தியுடையவர். பாவிசுளுக்குச் சட்டமும் அவசியமாய் இருக்கிறது. இந்த அவசியம் பெரிதாயும் இருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களுள் சகல சம்பூணமும் நிறைவாய் இருக்கிறது. அவருடைய இரத்தத்தால் பாவமன்னிப்பையும், அவருடைய நீதியால் நீதிமன்களாவதையும் அவருடைய போதனையால் நூனத்தையும், அவருடைய ஆயிவின் அனுக்கிரகத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்படுதலையும் அடையலாம். காம் பெற்றுக்கொள்ளுமித எல்லாக் கிருபைகளுக்கும் காரணரானவர் அவரே. நமது நிர்ப்பாப்கியங்கள் அளவற்றதாயினும், நமது பாவங்கள் எண்ணிறந்தவைகளாயினும், அவருடைய அன்பின் ஆழம் அளவிடப்படக்கூடாததாய் இருக்கிறது. எந்தமனிதனும் அவன் எவ்வளவு நிர்ப்பத்தையும் இருக்கட்டில், தன் கைகளை இரத்தத்தில் தோய்த்து அவலட்சணங்களை நடைபித்த பாவியில் பிரதான பாவியாயும் இருக்கட்டில், அவனையும் கீர்பொருத்தப்பண்ண வல்லவராய் இருக்கிறார். சாத்தானுடைய வல்லமை பாவநிறையும் அடக்கி ஆன, அவர்தருதியுள்ளவர். தமது மூலமாய் பிதாவைவடக்கு வகுநிற யாவனாயும் முற்றும் இரட்சிக்க வல்லவராய் இருக்கிறார். மனித ஆத்தமாக்களை இரட்சிக்க, வானத்திலும் பூமியிலும் சரவ அபிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரானதுக்கு வந்த ஒருவனவது சுகமடையாமல் போனதில்லை. குருடனாய் பிரந்தவன் அவர் தோட மத்திரத்தில் பார்வை அடைந்தான். சப்பாணிகள் மானிப் போல் துள்ளினார்கள். மரித்தவர்கள் அவர் சத்தத்தால் உயிரோடெழுந்தார்கள். நிர்ப்பந்தப் பாவியையும் இரட்சிக்கத் தகுந்த அபிபரியாய் இருக்கிறார். பூமியின் கடையாந்தல்களை, அவரை நோக்கிப்பார்த்து இரட்சிப்பை அடையுள்ளனர், வெனெரில் அவர் தேவன்; அவரைத்தவிர வேறொருவர் இல்லை.

எ.க.காலத்திலும் அவர் பூரண இரட்சகராய் இருக்கிறார். குணப்பெறும் காலம் கடந்துபோயிற்று. இனிமேல் இரட்சிப்புக் கிடையாது என்று பாதாளத்திலேயும் அழுத்தச் சொல்லுவான். ஆனால் இரட்சகர் பறினோராம் மணிநேரத்தில் தம்மை கோக் கிட்டு ஒரு மாயை இரட்சித்தார்; குணப்பட்ட கள்ளன் தன் அத்தியகாலத்தில் பாவமன்னிப்பைப் பெற்று மோட்சகனா

சேர்த்தான். இதினால் பாவியே, ஐதரியங்கோன்; அவர் உன்
வாலிய பகாட்சியில்மாதிரும் அல்ல; உன் வலதுகாலத்திலும்
இரட்சிக்கத் திராணியுள்ளவராய் இருக்கிறார். இப்போதும்
உன்னை இரட்சிக்க வல்லவராய் இருக்கிறார்; நீ இரட்சிக்கப்பட
விரும்பினால் இந்த நிமிஷத்திலும் உன்னை ஏற்றுக்கொள்.
இரட்சிப்பை அருளிக்கசெய்யப் பிடிவாதம். பாவியாதி உன்னைவிட்டு
வருமாய் இருக்கிறார். உன் பாவியார் தான் வேண்டிக்கொள்.
நீ உன் பாவியை விருப்பம்; உன் ஏர்த்தமாதிரும் சொல்ல, உன்
அப்போது அவர் ஒரு ஏர்த்தமாதிரும் சொல்ல, உன்
வியாதி யாவும் நீங்கிச் சுகம் விரும்பாய். பாவியே! உன்னை
இரட்சிக்கத் திறிந்து தூண்ட வல்லவையுடையவராய் இருந்
திறார். உன்னை முற்றும் தூண்டியபார். இரட்சிப்பாரா! என்று
சொல்லப்படவேண்டாம். உன் பாவத்துக்காகச் சங்கப்
பட்ட சிறுவைப் போல நோக்கி நீசரின் மாணமாய் மரித்தாரே,
அவருடைய சோதாவல்லவம் ருந்திப்போம் என்று வன்
கூறினா. இப்போதுதான் வந்து இரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்.
தினிந்துகொள் உன்வாசிக்கொயர் விசுவாசித்தால் ஆங்கிலேயர்
தூண்டித் தீர்க்கப்படாய். அத்தமாவே! அவர் பாண்டி
சார்; உங்க்கும் அவர் அப்படியே இருக்கிறார்.

இ. நாமது அண்டவர் உபத்திரவங்களினாலே பூண இரட்சகராய் இருக்கிறார்; பாடுகளினாலே அவர் தன்னாய்வே பூணராகியவிலை; கெடையினால் அவர் எப்போதும் எப்போதே வேண்டும் எப்போது மனிதனுமாய் இருக்கிறார். உத்தியோகத்தின்படி அவர் பூணராகார். கம்முண்டைய இரட்சகனாய் அதிபதியாக பாடுகளின் மூலமாகவே பூணராகார் என்று பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

கேடும்.
பாவத்துக்கு நிறைவான பிராயத்தித்தந்தைத் செலுத்திய
பூரண இரட்சகரானார். பாடுபடாமல் நடப்பிக்கப்படும் மேன்
மையான எந்த வஸ்துவின் கிரியையும் மனிதனுடைய குற்றத்
தை நீக்கமாட்டாது. பாவிகள் அல்லியும் தேவை; அவைகள்
பாவத்தின் தண்டனையாய் இருக்கின்றன. கந்தர்வ சூதா
மோடே நீ இதைப் புசிக்கும் நாளிலே சாவுவே சாவாய் என்
தார்; அவன் சாஷ்தான்வேண்டும். கிறிஸ்துவானவர் பரிசு
யாளியாக ஏற்பட்டதால் சிலுவையுண்டைக்குப் போகவேண்
டும், அந்தே அவர் பாடுபட்டவுமேண்டும்; அந்தே அவர்
தமது தலையைச் சாய்த்து தீவை ஏப்பத்தொடுக்கவுள்ளோன்
டும். மரத்திலே கூக்கப்பட்டவன் கயவன்; என் என்ற
எழுதியிருக்கிறபடி; அவர் நமக்காகச் சிலுவையில் அறைய

பட்டதால் நமக்காகச் சாபமானார். சிலுவையில் அறை யுண்டு மரித்துப் பாவத்துக்குப் பரிகாரம்செலுத்தினார்; பாவத் துக்குத் தண்டனையாகச் சகலத்தையும் இழந்தார்; வேதனையையும் அடைந்தார். கிறிஸ்துவின் அங்கிமுதலாய்ப் பறிப்பட்டுப் போயிற்று; அவருடைய மகிமை அவ்வாவிட்டு எடுபடலாயிற்று; அவருடைய பூமியில் துப்பினார்கள்; அவருக்குமுன் பாக முழங்காற்படியிட்டுப் போயிற்றுப் பரிசாய்செய்தார்கள்; அவருடைய உடம்பில் நோவுண்டாய் இருந்தது; அவருடைய சரீரத்தில் காயங்கள் இருந்தன; அவருடைய ஆத்துமாவில் மரணவேதனை இருந்தது. அந்த வேதனையின் அகோரத்தைச் சொல்ல எண்ணியிரும் நாவு இருந்தாலும் எவரது; இந்த வேதனை நரகத்திலிருந்து செட்டுப்போபவர்களின் வேதனைக்குச் சமமாய் இருக்கலாம்.

ஒரு மனிதனுடைய வேதனைக்கு ஒப்பாக உபத்திரவம் அல்ல, மீட்கப்பட்ட சகலரும் நித்தியமாய் அனுபவிக்கவேண்டிய நரக வேதனைக்குச் சரியாய் இருக்கலாம். சில மனிதர்களுக்குள் னாகப் பாவத்தண்டனையின் வண்டல்களை அப்படியிருக்கி முடிவெண்டியதாயிற்று. முடிவற்ற நித்திய வேதனையின் நிப்பாகநியம் அவாபேரில் இறங்கிற்று; சரூவவல்லவரின் தேவ கோபாக்கினை அவரைத் தாக்கிற்று; இவ்வல்லவற்றையும் சீக்கித்தார். மீட்கப்பட்ட ஆத்துமாக்களே! இப்போது உங்களுக்கு நரகவேதனை இல்லை; கிறிஸ்து என்னும் பவா அக்கினியில் பொரிக்கப்பட்டார்.

கிறிஸ்து பாடுபடாவிட்டால் அவர் பூரண இரட்சகராய் இருக்கக்கூடாது; பாடுபட்டாலொழிய நிற்ப்படி அவர் சம் பூரண நீதியை வருவிக்கமாட்டார். பாவத்துக்கு வரவேண்டிய தண்டனையைச் சுமந்து படுநீதியைச் சம்பாதிக்கவேண்டிய கிறிஸ்துவானவர் நமது குற்றங்களைப் போக்கி ஒப்பற்ற நீதியை வருவித்தார்; அவருடைய கிரிமையின் நம்முடைய கிரிமையகளாக எண்ணப்படுகின்றன. அவருடைய நீதி நம்முடைய நீதியாம். ஆகையால் மெய்க்கிறிஸ்துவனே, இந்த நீதியைத் தரித்து எப்போதும் அதை அணிந்தவனாய் உலகத்திலே நடந்து உலாவு. அது உனக்குக் கவியானை உலிரமாய் இருப்பதாக. எப்போதும் அதைத் தரித்துக்கொள்; தேவின் இதைக் கண்டு உன்னை அங்கிகரித்துக்கொள்வார்; தம்மண்டைக்கு உன்னை வரவழைத்துத் தமது சமுநத்தைத் தரிசித்து அவருடைய மகிமைப்பெயரைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி செய்வார்.

1. நமக்காகப் பரிதாபப்பட உபத்திரவங்களினாலே பூரண இரட்சகராய் இருக்கிறார். பாவம் கழுவப்பட்டும் நீதி எண்ணப்பட்டும் இருந்தபோதிலும், நம்மோடேகூட இருந்து நமது காரியங்களை நடப்பிக்கிறதற்கு நமக்குச் சிநேகிதாவேண்டும் நாம் துன்பமும் துக்கமுமுள்ள உலகத்தில் இருப்பவர்கள் அது அவசியம். அவர் பாடுபடாவிட்டால் தமது சமவாராப்போலான உண்மையுள்ள பிரதா ஆசாரியராய் இருக்கக்கூடாது. அவர் பாடுபட்டதால் நமது உபத்திரவங்களை எல்லாம் அறிந்திருக்கிறார்; நம்முடைய விபாதி, உபத்திரவம், தரித்திரம் முதலானவைகளை அவர் அறிய அறிவார்; அவர் எல்லா உபத்திரவங்களிலும் உபத்திரவப்பட்டார். நமக்குண்டாயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியர் நம்முடைய பலவீனங்களைக் குறித்துப் பரதபித் கூடாதவர் அல்லவே! பாவத்தைத் தவிர எல்லாவிதத்திலும் அவர் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டார்.

நமக்கு வந்தியைக் காட்டி உபத்திரவங்களினாலே பூரண இரட்சகராய் இருக்கிறார். அவர் பாடுபடாவிட்டால் நமக்குப் பொறுமைமையாக இருக்கொடுத்திருக்கமாட்டார். அவர் துன்பப்பட்டபாடுபட்டால் நம்மைத் துன்பப்படுத்தி நமதுவர்களை மன்னிப்புக் கொடுக்கும்படி போதித்திருக்கமாட்டார். அவர் யுத்தஞ்செய்யாதிருந்தால் நாம் ஞானப்போராட்டத்தில் தைரிய முள்ளவர்களாயிருக்கச் சிறப்பித்திருக்கமாட்டார். இப்படியாக அவர் சகலவிதத்திலும் நம்மாதிரி காட்டி நாம் அதில் நடக்கும்படி மார்க்கத்தைக் காட்டிப் போயிருக்கிறார்.

III. அவர் உபத்திரவங்களினாலே பூரணராதால் கிருபையான எல்லா செய்கைகளையும் மேன்மைப்படுத்தினார். தமக்காகத் தாமே சகலத்தையும் உண்டாக்கினவர், அநேகம் பின்னானே மகிமையில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார். இதுதான் பெரிய செய்கை. தேவன் இதினால் மேன்மைப்படுகிறார், நடைசியிலும் இதாலேயே மேன்மைப்படுவார். மனிதனாகிய கிறிஸ்துவாலே அப்படி ஆவார், பசாசுக்கள் கண்களில் அவர் மேன்மையாக எண்ணப்படுவார். அந்தப் பொல்லாத ஆவிகள் நரகத்திலே தேவனுடைய வல்லமையையும் ஞானத்தையும் கண்டு ஆச்சரியப்படுவார்கள். மனிதனைக்கொண்டு தேவனுடைய தீர்மானங்களைக் கவிழ்த்தார்கள், மனிதனைக்கொண்டே தேவன் அவர்களை அழித்தார். அவர்கள் மனிதனின் குதிரைகளைக் கொத்தினார்கள், மனிதன் அவர்கள் தலையை நசுக்குகிறான். அவர்கள் நீங்கிப்போகும் வதேனின் மகிமைக்கு மனிதனை அப்புறப்படுத்தினார்கள். மனிதன் இப்போது வாடாத கிரீடமாய்

கிய சாவாமையை உடையவனாய் இருக்கிறான். மனிதன் தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் இருக்கிறான். அந்த மனிதனை நித்திய மகிமையையும் ஒளியையும் பூண்டவராய்ச் சாத்தானை எதிர்த்து விதித்து வெற்றிசெய்து என்றென்றைக்கும் அரசாளுகிறார்.

பெப்போன் என்ற கண்களில் அவர் மகிமைப்படுத்தப் படுவார். நாம் நதியாய் ஓடிப் பாடுகளை அனுபவிக்கிறோம் என்று உணர்வார்கள். அவர்கள் கெட்டுப்போவது தேவனுடைய தப்பித்ததினால் அல்ல, அவ் கருடைய தப்பித்ததினால் ஆயிற்று. குணப்படாதவன் என்ற மாறு தேவனால் உண்டாயிற்று என்று சொல்ல இடம் இல்லை. கிறிஸ்துவானவர் தகுந்த ஏற்ற இரட்சகராய் இருக்கிறார் என்பதை உணர்குப் போதிக்கப்படுகிறது. அந்நாளிலே உன் அழகையுடைய விப்பும் அருடைய பயங்கரப்பட்டத்தக்க துதியை அறிவிக்கும்.

மீட்கப்பட்ட சங்கத்தார் கெம்பீர சந்தோஷம் சடைவார்கள். அவர்கள் ஆசனத்தின் குழலின்று இவ்விய ஓசையாய் “தேவரீர் அடிக்கப்பட்டு உமது இரத்தத்தால்” என்களைத் தேவனுக்கு மீட்டுக்கொண்டீர்” என்று வந்திடுகின்ற மாயிருந்து டாவார்கள். அவருடைய தோடே அல்லேலூயா, அல்லேலூயா, அல்லேலூயா கீர்த்தனம் பாடுவார்கள். அவர் நம்மை நேசித்து நமக்காகத் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுத்தார். நாம் அவருடைய இரத்தத்திலே நம்முடைய அங்கிகளை வெளுத்து ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தில் அதை வெண்மையாக்கினோம் என்று நமக்காக மரித்த தேவருமாரனின் பாட்டைச் சதாகாலங்களிலும் பாடுவார்கள்; என்றென்றும் சகித்து வாழ்வார்கள்; இன்பமாய்க் குலாவுவார்கள்; அவருடைய மகிமையை விவரிப்பார்கள்; இடைவிடாமல் அவருடைய அன்பைப் புகழுவார்கள்; நான்தோறும் நவமான அன்பைத் தியானிப்பார்கள்.

அவருக்கே என்றென்றைக்கும் கனமும் மகிமையும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

நாலாம் பிரசங்கம்.

“So Christ was once offered to bear the sin of many; and unto them that love him shall he appear the second time without sin unto salvation.”

“கிறிஸ்துவும் அநேகநூலாய் பாவங்களைச் சுமந்துதீர்த்தும் படிக்கு ஒரோதாம் பலியிடப்பட்டு, தமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு இரட்சிப்பை அருளும் படி இரண்டாந்தரம் பாவமில்லாமல் தரிசன்மாவார்.”

எபிரேயர், 9. 28.

கிறிஸ்துவானவர் முதலாந்தரம் உலகத்துக்கு அருபியாக வாலில்லை. அவர் தாயின் மார்பில் பால் இயேசுவின் ஆமெனத்தின். உண்டார். மனுஷனுடைய கைகளில் வந்தப்பட்டார். தேவாலயத்துக்கு நடந்து பேனார். நமது பாவங்களைத் தமது சரீரத்திலே தாங்கிச் சிலுவையிலே நிவிர்ந்துசெய்தார். இவைகளினாலே அவர் மாயாதோற்றமாய்க் காணப்படவில்லை என்று அறிகிறோம். மெய்தான் அவர் சரீரப்பிரகாரமாய் வையத்தில் அங்குத்தாரா. ஆனால் அவர் சரீரப்பிரகாரமாய் வரமாட்டார் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அவருடைய வருகை ஆவிக்குரியதாய் இருக்கும் என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். அவருடைய ஆளுகை ஆவிக்குரியதென்றால் அவருடைய முதல்வருகையும் ஆவிக்குரியதென்று அல்லவோ சொல்லவேண்டும்? அவர் தமது பரிசுத்தவான்களை உயிரோடே எழுப்பி அவர்களோடே அரசாநம்படியாக வருவார். பெதலகேமில் பிறந்து முன்னணியில் அழுத இயேசு தமது தந்தை தாயினின் ஆசனத்தில் இனிமேல் வீற்றிருப்பார். சிலுவையில் தொங்கின அடாசனத்தில் கிடம் தாங்க உட்காருவார். ஆணி கடாவப்பட்ட அவருடைய கைகள் செங்கோலைச் சுழற்றும். ஆணி தைக்கப்பட்ட அவர் பாதங்கள் தமது சந்துருக்களின் தோளை உடும்பும்.

கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையைப்பற்றிய வாக்குத்தத்தம் பூர்வவிசுவாசிகளுக்குள் சந்தோஷத்தை உண்டெண்ணினது.

ஆபிரகாம் அவர் ஈனாக் காண ஆசைப்பட்டு அதைக் கண்டு களிகூர்ந்தான். ஆதிகாலத்து மகாத்துமாக்கள் வாக்குத்தத்தங் களைப் பெருமல் தூரத்திலிருந்துபார்த்து விசுவாசத்தினாலே ஈனத்தார்கள். நாமும் வாக்குத்தத்தத்தின்படி இரட்சகர் வருவார் என்று ஈனோக்கி இருக்கிறோம். தீர்க்கதரிசிகளும், ஞான திருஷ்டிப் புருஷரும் விசேஷமாய் யோவானும் எழுதியபடி இயேசு மெய்யாய் வருவார் என்று விசுவாசிக்கிறோம். யூதர்கள் மேசியா வருவார் என்று எதிரோக்கி இருந்தார்களா? அப்படியே நாமும் எதிர்பார்க்கிறோம். அவர் செங்கோல் செலுத்துவார் என்று எண்ணினார்களா? நாமும் அப்படியே எண்ணுகிறோம். அவர்கள் அவருடைய முதல்வருகையைப்பற்றிச் சந்தேகிக்கிறார்களா? ஆனால் அவர் இனிமேல் ஆயிரத்தில் ஒருவராய்ப் பிரபஞ்சத்தின் மன்னருக்கு மன்னராய் வருவார் என்று நம்பி எதிரோக்கி இருக்கிறார்கள். இஸ்ரவேலே வாழ்க. இந்தக் காரியத்தில் உன் சகோதரியான புறச்சாதியாரும் உன்னுடன் இசைந்திருக்கிறார்கள். அவர் முன்வந்த ரூபமாய் வருவார் என்று நாங்கள் எண்ணுகிறோம். அவர் வரும்போது இஸ்ரவேல் கோத்திரத்தாரின் கண்களில் இருக்கிற சிலாம்புகளைக் கீழே விழப்பண்ணுவார். அப்போது புறச்சாதியாரின் நிறைவும் ஆபிரகாமின் வித்தாருடன் சேர்ந்து, ஒருதரம் அடியுடன் ஆட்டேக்குட்டியும், யூதாக்கோத்திரச் சிங்கமுமாகிய இயேசுவை மகிமைப்படுத்தும்.

அவர இரண்டாந்தரம் வரும்போது திடீரென்று வருவார். அவருடைய முந்தியவருகையிலே சிலர்மாதிரி ஆயத்தமாய் இருந்தார்கள். முற்பிதாக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் அவருடைய பிறப்பைப்பற்றி அறிவித்ததை மற்றவர்கள் அறிந்திருந்தும் அவர்கள் தங்கள் வீண்சிந்தனைகளிலே அவரைப்பற்றி சுவலைப்படாதேபோனார்கள். சாஸ்திரிகள் தூரமான கீழ்த்தேசத்திலிருந்து வந்தார்கள். மேய்ப்பர் அடுத்த சமூகியிலிருந்து சாட்சியிட்டார்கள். இராயர்களுடைய அரமனையிலாவது வர்த்தகவீடுகளிலாவது அது அதிக உணர்ச்சியை உண்டிப்பண்ணவில்லை. தேவனுடைய இராச்சியம் வெளியரங்கமாய் வருவதில்லையே. நினையாதநேரத்தில் ஈனோக்கி வருவார், அவர் சீக்கிரமாய் வருவார் என்றும், தமது பலன்களோடே தாழ் இறங்குவார் என்றும், வேதாசமம் விளம்பியும் அதைக் குறித்து உணராதவர்கள் அனந்தம்கோடி. இயேசுவே! உமது மகிமைபொருந்திய வருஷ உபப்பற்றி வழிப்பாயிருக்கிறவர்கள் எவ்வளவு சொற்பப்பேர். இம்மானுவேலே! உமது வரு

கையில் உம்மைக் கீர்த்தனம்பண்ணும் கூட்டத்தை அதிகரிக்கப்பண்ணியருளும்.

அவர் வரும்போது தமக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களை ஆசீர்வதிப்பார். அவரைப் பிரியத்தோடே காண்கும் கண்களும், அவரிடத்தில் முழு இருதயத்தோடே அன்புடைய ஆத்துமாக்களும், இன்பமாய் அவரைக் கேட்ட காதுகளும், அவரை முத்திசெய்த உதடுகளும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரும், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பாதிரி ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள். ஆவியினால் பிறந்தவர்கள் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிப்பதால் அவர்கள் பாக்கியர். தங்கள் அரைகள் கட்டப்பட்டவர்களாய், அவருடைய சித்தத்தின்படி செய்து அவருக்காக காத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள். மெய்யாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாமே.

தம்மை விசுவாசியாதவர்களுக்கு அவர் இடறலின் கல்லாய் விளங்கும்படி வருவார். தமது பிரியருக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுக்கையில், தமது சத்துருக்களுக்கு ஆக்கினையைச் செலுத்துவார். தமது கனம் முழுவதையும் விளக்கி, பதரை அவியாத ஆக்கினியால் சுட்டெரிப்பார். கிறிஸ்துவினிடத்தில் அன்பு கூராதவர்களை! அவர் வருகைக்காக வாஞ்சையாய் இராதேயுங்கள். அது உங்களுக்கு மப்பும் மந்தாரமுமானதாய் இருக்கும். உலகமுடிவுக்காக வேண்டாதேயுங்கள்; சீக்கிரம் வாரும் என்று அழையாதேயுங்கள்; அவர் வருகை உங்களுக்கு நாசமாய் இருக்கும். நீங்கள் இயேசுவிடத்தில் அன்புடைய போது கர்த்தராகிய இயேசுவே வாரும், சீக்கிரம் வாரும் என்று வருந்தி விண்ணப்பண்ணுங்கள்.

அவருடைய இரண்டு வருகைக்கும் வித்தியாசங்கள் உண்டு. முத்தி அவர் ஒரு சாண் மதனையாக வந்தார்; பிந்தி மகத்துவராய் வருவார். முன் முன்னணியில் படுத்துக்கொண்டார்; பின் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருப்பார். முன் தாயின் மடியில் உட்கார்ந்தார், அவருடைய நெஞ்சில் தொங்கினார்; இனிமேல் பூமி அவர் பாதங்களுக்குக் கீழாகவும், வைபகமெல்லாம் அவரில் தாங்கப்படுவதாயும் இருக்கும். முன் உபத்திரவமடையப் பிறந்தார்; இனிமேல் பூமியின் ஈர முனைமுதல் மறுமுனை வரைக்கும் பரகாசிக்கற மனப்பால் மகிமையாக வருவார். முன் மாட்டுத்தொட்டி அவரை அடக்கிக்கொண்டது; இனிமேல் வானமும் பூமியும் அவரை அடக்கிக்கொள்ளாது. முன் பசுக்கள் அவருக்குக் கூட்டமாகியிருந்தன; இனிமேல் ஆயிரம் ஆயிரமான தூதர்கள் அவர் வலதுபுறத்தில் இருப்பார்

கள். முன் என் மையாக வந்தார்; அவருடைய காய்தந்தைகள் பொன்துபவர்க்கம் வெள்ளைப்போளம் இவைகளைக் காணிக் கைகளாக வாங்கினார்கள்; இனிமேல் மகிமைப் பிரகாசராய் இராசாதி இராசாவாயும், கர்த்தாதி கர்த்தராயும் வருவார். சாதி கள் அவருக்கு முன்பாகக் குனிவார்கள்; பிடிக்கள் அவர் பாதம் பணிவார்கள்.

அவருடைய வருகையில் மாத்திரம் அல்ல, அவருடைய தத்துவத்திலும் வித்தியாசம் காணப்படும். அவர் நாசரேத்தார் மனிதனுய்தான் காணப்படுவார். ஆனால் அவருடைய திருமேனி எவ்வளவு செளந்தரிய ரூபமாய் இருக்கும்! தச்சனி, குமாரன் என்று அழைக்கப்பட்டவர் இராசனாக அறிக்கை பண்ணப்படுவார். பிரயாணத்தால் இளைப்படைந்த திருப் பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்கிற பிரகாசமான வெண்கலத் தைப்போல காணப்படும். நரிகளுக்குக் குழிகளும் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளும் உண்டு, மனிதகுமாரனுக் கோதலையாக்க இடம் இல்லை என்று சொன்னாரே. அந்த மனித குமாரனுக்கு வானம் ஆசனமாயும், பூமி பாதபடியும் ஆகும். அவர் நித்தியராயும் சாவாமையுடையவராயும், அதரி சனமுடையவராயும் இருக்கிறார். மனிதரால் அசட்டைபண்ணப்பட்டவர், தூதர்களின் இன்பத்துக்குரிய பாட்டிப் பொருளானார். அவரை அசட்டைபண்ணின மூடசனங்களே, இனிமேல் அவரை நிந்திப்பீர்களே? இப்போது நியாயத்திற் பண்ணினவர்களை முன்வந்து ஆசனத்தில் இருக்கிறவரைத் தூஷிப்பீர்களா? அவர் ஒரு மனிதன்தான் என்று அவரை அற்பமாய் எண்ணுகிறவர்களே! கிட்டவந்து அவரை எதிர்த்துப்பாருங்கள். இந்த மனிதனை நாங்கள் ஆளும்படி விடமாட்டோம் என்று சொன்னவர்களே! இப்போது அட்டகாசம் பண்ணிப் பாருங்கள். ஆ! ஆ! மவுனமாய் இருக்கிறீர்களே? முதுகைத் திருப்பி ஒட்டப்பிடிக்கப் பார்க்கிறீர்களே? அவருடைய சத்துருக்களே! நீங்கள் மண்ணை நசுக்குவீர்கள்.

அவர் திரும்பிவருகையில் சகலரும் அவரை மேன்மையோடே அங்கிகரிப்பார்கள். அவர் முதலாம்கரம் வந்தபேர்து; என்னைப் பார்க்கிறவர்கள் எல்லாரும் என்னைப் பரியாசப்பண்ணி உதட்டைப் பிதுக்கி, தலையைத் துலுக்கி, கர்த்தர்மேல் நம்பிக்கையாய் இருந்தானே, அவர் அவனை விடுவித்தட்டும்; அவன்மேல் பிரியமாய் கொடுக்கிறோ. இப்போது அவனை மீட்டு விட்டட்டும் ஏனார்கள். நான் மதுபானம்பண்ணுகிறவர்

களின் பாடலு நேன் என்று சொல்லப்பட்டது அவரில் நிறைவேற்றிற்று. உம் அவரைப் பார்த்தபோது இச்சிக்கத்தக்க உருவம் அவருக்கு, இல்லாதிருந்தது. உலகமே, நிறைந்த நீதிசெய்யும் நான் உலகையில் அவருடைய கண்கள் அக்கினிச் சுவாலையைப்போல் எழுப்பதையும், அவருடைய வாயிலிருந்து இருபுறமும் கருக்குள்ளப் பட்டவாய் உதையும், அவருடைய தலைமுடி பஞ்சைப்போல வெண்மையாயிருப்பதையும் காண்பாய். அப்போது எவ்வளவு மகத்துவமுள்ளவராய் விளங்குவார். உலகமே உன்னை அவரைப்பற்றி அப்போது எப்படி இருக்கும்? பொல்லாதவர்கள் அவரைப் பார்த்துப் புலம்புவார்கள்; நல்லவர்கள் வாழ்க, வாழ்க, வாழ்க இயேசுவே என்று போற்றுவார்கள். கையோடே கை தட்டுவார்கள்; தலைகுனிவார்கள்; சந்தோஷத்தால் மகிழ்கொண்டாடுவார்கள்; பிரிசெயர் தங்கள் வார்த்தைகளால் அவரை அப்போது சோதிக்கத் துணியார்கள்; ஏரோதியர் அவரைக் கண்ணியில் அகப்படுத்த வரமாட்டார்கள்; சதுசெயர் இனிமேல் விடுகதை போடுவதும் இல்லை. வேதபாரகரே! ஞானிகளே! நாசரேத்தார் மனுஷன் முன்பாக நிற்க உங்களுக்கு தைரியம் இருக்குமோ? தரோகியான யூதாவே! அவரை முப்பது வெள்ளிக்காட்சுக்கு விற்பாயோ? முத்தத்தால் அவரைக் காட்டிக்கொடுப்பாயோ? பிலாத்துவே! நீ உன் கைகளைக் கழுவி நான் இந்த மனிதனுடைய இரத்தத்துக்குக் குற்றமற்றவன் என்று சொல்வாயோ? சனதிரீம் சங்கத்தாரே! இவன் தேவதூஷணம் சொன்னான் என்று விளம்புவீர்களா? போர்ச்சசெவகரே! அவர் கன்னத்தில் ஆடிப்பீர்களா? பரியாசம்பண்ணுவீர்களா? முள்முடியை அவர் கிரசின்மேல் வைத்து ஒரு தடியை அவர் கையில் கொடுத்து நிர்த்திக் உங்களுக்கு மனம் துணியுமா? உங்கள் தைரியம் உங்களைவிட்டு எடுபட்டுப்போம். ரோமவீரரே! பயங்காளிகளாவீர்கள். யூதரே! இவனை அகற்றுங்கள், அவனுடைய இரத்தம் எங்கள்பேரிலும் எங்கள் வேளைகள்பேரிலும் இருப்பதாக என்நீர்களே. இப்போது அவர் முன்வந்து அப்படிச் சொல்லிப்பாருங்கள். சிலுவையில் அவரைப் பரியாசம்பண்ணினீர்களே, இப்போது இருக்கும். மிஸ்ராயிம் புத்திரரின் அழகையையிட கனத்த அழகை உங்களைப் பிடிக்குமே. போகீமின் கூக்குரலையிட அதிகமாய் கூக்குரலிடுவீர்கள். காலம் பிந்திப்போன பிற்பாட்டா பெரும் சத்தமிட்டு அவறுவீர்கள். இச்சகாலத்தில் ஸூயப்பட்ட கண்ணீர் வடித்தால், அக்கூலத்தில் உங்கள் கன்னத்தில் கண்ணீர் வடியமாட்டாது.

அவர் வேறே நோக்கத்துக்காக மீண்டும் இவ்வுலகத்துக்கு வருவார். முதலாவது தேவனுடைய சித்தத்தினை நிறைவேற்ற வந்தார். இனிமேல் பலனைப்பெற வருவார். பலனாகலானோ டே கொள்ளையைப் பங்கிட இறங்குவார். அந்த முதலாவது பலியாக வந்தார்; இனிமேல் பலியாக உண்டார். முன்னுழியம்செய்த காரணத்தினால் ஆளுகை செய்ய வருவார். முன் கிருபையின் சுதவைத் திறக்க வந்தார்; இனிமேல் அதை அடைக்க வருவார். மீட்சுதல், நியாயத்திற்கு வருவார். கண்ணீரோடு மூன்று அழைக்கும்படியாக அல்ல, பலன் காண்கையில் புன்னகைகொள்ள வருவார்.

இதைப்பற்றி நமக்குக் கவனம் என்ன? சிறுபிள்ளைமுதல் முதியோர்வரைக்கும் இதில் சம்பந்தமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கண்ணும் இயேசுவைக் காணும். இப்போது அவரைப்பற்றிக் கேட்க உங்களுக்கு விருப்பம் இல்லை; ஆனால் நீங்கள் அவரைப் பார்ப்பீர்கள். அவர் பிரசன்னமாகும் நாளில் ஒருவராவது தப்பமாட்டீர்கள். அநேகர் அழுது புலம்பி அவரைப் பார்ப்பார்கள். நீங்களும் அந்தக் கூட்டத் தைச் சேர்ந்திருப்பீர்களோ என்று பயப்படுகிறேன். இங்கே பாவத்துக்காகத் துக்கப்பட்டு அழாதேபோனால், அதற்காக என் னைக்கும் அழுவீர்கள். ஒருவன் கர்த்தராகிய இயேசுவில் அன்புடராதிருந்தால் அவன் சபிக்கப்பட்டவன் ஆவான். வானம் மிகச் சாபத்தை உறுதிப்படுத்தி ஆமென் என்று முழங்கும்; ஆனால் சிலர் அவருடைய வருகையிலே கெம்பிரமடைவார்கள். நீங்கள் இப்போது அவர்களைச் சேர்ந்திருக்கிறீர்களா? அப்படியானால் இராசாவை அழகுபொருந்தியவராய்ச் சந்தோஷத்துடன் காண்பீர்கள். சீயோன் குமாரத்தினளே! நீங்கள் புறப்பட்டு இராசனாகிய சாலொமோன் கலியாணநாளிலும், அவர் மனமகிழ்ச்சியின் நாளிலும், அவருடைய தாயார் அவருக்குச் சூட்டின முடியோடிருக்கிற அவரை நோக்கிப்பார்ப்பீர்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவே வாரும். அமென்.

ஐந்தாம் பிரசங்கம்.

"They looked unto him, and saw a light, and their faces were not ashamed."

"அவர்கள் அவரை நோக்கிப்பார்த்துப் பிரகாசம் அடைந்தார்கள்; அவர்கள் முகங்கள் வெட்கப்படவில்லை."

சுத்தீதம், 34. 5.

ஒரு மனிதனும் தேவனை ஒருக்காலும் கண்டதில்லை. அவர் பாவிதன்குப் பட்டிக்கிற அக்கினியாய் இயேசுவை நோக்கிப்பார். இருக்கிறார். கலக்கமுள்ள ஆத்தமாவைக்கு இது எவ்வளவேனும் ஆறுதலைக் கொடுக்கிறதில்லை. மனிதன் சூரியனைப் பார்க்க ஏதுவில்லையே. அப்படியானால் ஒருவரும் சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிற தேவனை எப்படிக் காண்பான். தேவனைப் பார்க்க வேண்டுமேயானால் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாய்ப் பார்க்கவேண்டும். தேவன் மாங்கிஷத்தில் வெளிப்பட்டார். "அவரை" என்பது கர்த்தராகிய இயேசுவைக் குறிக்கும் என்று வைத்துக்கொண்டு இந்த வசனத்தைச் சிந்திப்போமாக.

I. : இயேசுவை அவருடைய நடக்கையில் பார்ப்போமாக. கலக்கமுள்ள பரிசுத்தவான் பிரகாசமடைய கிறிஸ்துவில் அநேக காரியங்களைப் பார்க்கலாம். அவர் காட்டின மாதிரி, பொறுமை, பட்டப்பாடுகள், அவனுடைய உபத்திரவத்தின் அந்தகாரத்திலே அவனைப் பிரகாசிப்பிக்கிறதாய் இருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகளே வாருங்கள். உங்களுடைய உபத்திரவம் சரீரத்தின் மூலம் உங்களுக்கு மிஞ்சியதாய்க் காணப்பட்டாலும், தேவ ஆவியானவர் இயேசுவைப் பார்க்கும்படி உங்களுடைய கண்களைத் திறந்தால், நீங்கள் நிறைந்த ஆறுதல் அடைவீர்கள். விசுவாசிகளே, உங்களில் சிலர் கொடிய தரித்திரராய் இருக்கிறீர்கள். முகத்தின் வேர்வை நிலத்தில் லிழத்தக்கதாக வருந்தி பாடுபடுகிறீர்கள். ஒருவேளை இந்த

நேரத்திலும் உங்களுக்குப் பசி பொறுக்கப்படாதிருக்கலாம். விசுவாசிகளான தரித்திரரே, பசி பொறுக்கமாட்டாதபடிக்கு கண்ணீர் விடுகிறவர்களே, இயேசுவைப் பாருங்கள். வறண்டு தரத்தில் காட்டுமிருகங்களுக்குள்ளே அவர் 40 நாட்கள் உபவாசித்துப் பசியாய் இருந்தார். இன்னொரு சமயம் அவர் திருப்பாதக்கால் கட்டி கலிங்க நாட்டில் நா வறண்டு, சீகரர் ஸ்னெற்றின்மேல் உட்கார்ந்தார். மழை மிகங்களைத் தமது உள்ளங்கைக்குள் அடக்கும் மகிழ்ச்சி கர்த்தர், தரத்துக்குத் தண்ணீர் தர என்ரு அந்நிப ஸ்திரீயைப் பார்த்துக் கேட்டார். அழியக்காரன் எசமானைவிட மேற்பட்டவனா? அவர் பசியாய் இருந்தார், தாகமாய் இருந்தார், பாடுகளைப் பட்டார். தரித்திரரே, இந்த வகையில் இயேசுவுக்கு நீங்கள் ஐக்கியமாகுப்படி அவரை நோக்கிப்பார்த்து ஆறுதல் அடையுங்கள்.

ஒருவேளை உன்னைப்பற்றி பின்புறணி சொல்வதால் நீ மயங்கலாம். உன் நடக்கை பரிசுத்தமாய் இருந்தபோதிலும் உன் நெகிர்ந்திக்குக் குறைவுண்டாக அவதூறல் உலகத்தார் உன்னைத் தூற்றலாம். இப்படிப்பட்ட வருத்தத்தால் மயங்குகிற வேளை, இயேசுவைக்கொண்டு வா, அவரைப் பார். இராசாதி ராசன் சமாரியன் என்று அழைக்கப்பட்டார். சருட்டுவான் கர்த்தர், பித்தம் கொண்டிருக்கிறான் என்று பகிழ்பண்ணப்பட்டார்; பிசாசு என்றும், பெயெல்செபூல் என்றும், கலகக்காரன் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். தேவகுமாரனை இப்படியாக நிந்தித்தார்களே, உன்னை நிந்தித்து அவதூறல் பேசுவது தூதனம் அல்ல. வீட்டெசுமாரனை பெயெல்செபூல் என்று அழைத்தால் உன்னை எத்தனைக்கு அதிகமாய் பரியாசம்பண்ணமாட்டார்கள். மோட்ச சந்தரவே, இயேசுவை நோக்கிப்பார்த்து ஆறுதல் அடைவாயாக. அவதூறுபண்ணுகிறவன் தன் அவதூறல் கெட்டுப்போவான். உன் நடக்கை சூரியப்பிரகாசம்போல் துலங்கும் வேளை வரும்.

இன்னொருவன் ஒருவேளை இயேசுவின் மார்க்கத்தின் நிமித்தம் உபத்திரவப்படலாம். அப்படிப்பட்டவன் நான் ஆறுதலோடே வேதமார்க்கப் பாதையில் நடக்க ஏது இல்லை, சிநேகிதர் எனக்கு விரோதமாய் எழும்பி என்னைப் பரியாசம்பண்ணி நிந்திக்கிறார்கள் என்கலாம். சிநேகிதனே, நமது இரட்சகர் எவ்வளவுமாய் உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டார், அவரைத் துப்பினார்கள், தாடையிறைப் பிடுங்கினார்கள், போர்ச்சேவகர் பரியாசம்பண்ணினார்கள், சிலுவையில் ஆறை

யப்பட்ட டுத்திலே அவரை எவ்வளவாய் நிந்தித்தார்கள். சகோதரனே, இதில் அஞ்சாதே. பூர்வகாலத்து இரத்தச்சாட்சிகள் இந்த விஷயத்திலும் நமது இரட்சகரைப்பார்த்து வதரியம் அடைந்தார்கள். அவர்கள் இரத்தம் கிந்தப் போராடி இரத்தச் சாட்சிகளின் மாணிக்கக்கிரீடம் பெற்றார்கள். அதரிசனமா நவரை அவர்கள் கண்டு ஆறுதலடைந்து பாடுகளை அதுபவித்தார்கள்.

II. அஞ்சத்தக்க காட்சியைப் பார்ப்போமாக. நமது இரட்சகருடைய நிர்ப்பாக்கியம் எவ்வளவு அதிகமாய் இருந்ததோ, அவருக்குத் தரத்துக்கு நமக்குப் பரக்கியம் உண்டாயிற்று. அவருக்குத் தரத்துக்கு எவ்வளவு ஆழமாய் இருந்ததோ, அவருக்கு நமக்குத் தரத்துக்கு எவ்வளவு ஆழமாய் இருந்தது. நடுநடுங்குகிற பாவியே, பரிசுத்தவானே, கல்வாரியிலையண்டைக்கு வா. எருசலேமின் வாசலுக்கு வெளியே மலையின் சிகரத்திலே அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டிருக்கிறார். அவர் சபிக்கப்பட்ட மரத்திலே, மகிமையின் ஆண்டவரே; அவர் சபிக்கப்பட்ட மரத்திலே தொங்கி இரத்தச்சோர்வையாய் வடிவிறார். பாதகர் அவரைப் பரியாசம்பண்ணுகிறார்கள். அவர் பட்டபாடுகளின் அகோரத்தைப் பார்த்து சகிக்கமாட்டாமல் சூரியன் இருள் அடைந்தது, பூமி, அசைந்தது, மரித்தவர்கள் உயிர் அடைந்தார்கள். என் சந்தேகப்படுகிறாய்? ஒருவேளை தேவனுடைய இரக்கத்துக்காத நீ சந்தேகிக்கலாம். இயேசுவின் சிலுவையைப் பார். இப்போது சந்தேகிக்கலாமா? அவர் இரக்கமில்லாதவருப் உருக்கமில்லாதவருமாய் இருந்தால் தமது குமாரனை இரத்தம் கிந்தும்படி அனுப்புவாரா? தமது நேசகுமாரனை மரத்தில் அறையுள்ளும்படி ஒப்புக்கொடுப்பாரா? தேவனுக்கு இரக்கமில்லாவிட்டால் கல்வாரியிலே சிலுவை நாட்டப்பட்டு இராது. நான் பெரிய பாவியாய் இருக்கிறேன் என்று சந்தேகிக்கவேண்டாம். மரித்து உயிர்த்தெழுந்தவர்பேரிலே உன்னை வருந்தி வருந்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உன் பாவத்தை மன்னிக்கப் பிரியமில்லாவிட்டால் தேவன் தமது சொந்தக் குமாரனை பாவப்பலியாக ஒப்புக்கொடுப்பாரா? சகோதரனே, அமைணியோடு சிலுவையின் வாசலிலிருந்து தியானி. அங்கே அவருடைய தயவைக் காண்பாய். தாமதமில்லாமல் அவரை நோக்கிப்பார். உன் பயத்தையும் சந்தேகத்தையும் கொல்லவேண்டுமானால் நீ உடனே இயேசுவை நோக்கிப்பார். ஒருவேளை நீ சொல்வாய்: நான் விரும்பியபடி பரிசுத்தமாய் நடக்கக் கூடுதில்லையே, நான் பாவத்தை வெறுத்துத் தன்

னும்படி என்னும் கூடியமட்டும் பார்க்கிறேன்; ஆனால் கூடுகிற நிலையே என்கலாம். சகோதரனே சற்றுப்பொறு, உன்னை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டாம். இயேசுவன்னைக்கு வா. அவரை நோக்கிப் பார். இயேசு உன் வியாதியை நீக்கும்படி கேள். மகா தேவனுடைய ஊழியக்காரனாகிய நான், நீ உன் கண்களைக் கிறிஸ்துவின் சிலுவையன்னைக்குத் திருப்பும்படி வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். அவர் உனக்கு முன்பாக உயர்த தப்பட்டிருக்கிறார். அவரை விசுவாசிக்கிறவன் கெட்டுப்போ காமல் இரட்சிப்பை அடைவான்.

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, உங்களுக்கும் சந்தேகங்கள் உண்டு. இயேசுவைத் திரும்பவும் நோக்கிப்பாருங்கள். உங்கள் சந்தேகங்கள் அகன்றுபோம். நகத்தின் கறுத்த நாய் உங்களைப் பின்பொடர்ந்தாலும் சிலுவையன்னைக்கு ஒடிப் போங்கள்; அப்போது வெட்கப்படமாட்டீர்கள்.

III. மகிமைபொருந்திய காட்சியாகிய அவருடைய உயிர்த் தெழுதலைப் பார்ப்போம் வாருங்கள். பழைய பாம்பு அவர் குதிகாலக் கொத்தினபோது பாவியின் நேசர் மரித்தார்; சாலேயின் குமாரிகள் அழுதார்கள்; அவர் புடவையால் சுற்றப்பட்டு இரவும் பகலும் மூன்றுநாள் கல்லறையில் இருந்தார்; வாரத்தின் முதலாம் காலிலே மரணம் அவரை ஆட்கிட்டுக்கொள்ளக்கூடாதிருந்தது; அவருடைய சரீரம் அழிவைக் காணவில்லை; அவருடைய ஆத்துமா பாதாளத்தில் விடப்படவில்லை; கல் புரட்டப்பட்டது; காவல்போர்த்தேவகர் பயத்தால் ஓட்டம்பிடித்தார்கள்; அவர் மரணத்தின் செயலீரனை வெளியே புறப்பட்டார்; மரித்தவர்களில் முதற்பலனாக வெளியே வந்தார். சகோதரனே, உங்களில் சிலர் கிட்டின பெருந்துக்களைச் சாகக்கொடுத்திருக்கிறீர்கள். சிலர் எப்போதும் மரணத்துக்குப் பயந்துகொண்டே இருக்கலாம். கண்ணீர் வடிக்கிறவர்களே, பயங்காளிகளே, உயிர்த்தெழுந்த இயேசுவை நோக்குங்கள். கிறிஸ்துவானவர் உயிர்த்து மரித்தவர்களின் முத்தர்பலனான என்ற சத்தியத்தை மறந்துவிடாதிருங்கள். கைம்பெண்ணே, இயேசுவுக்குள் மரித்த உன் புருஷனுக்காகக் கண்ணீர் வடிக்கவேண்டாம்; அவர் உயிர்த்தார்; நீ அழும்போது உன் துக்கத்தை அடக்கு; உன் நேசன் திரும்பப் பிழைப்பான்; அவனுடைய ஆவிமாத்திரம் அல்ல, சரீரமும் பிழைக்கும்; உன் பிள்ளைகளையும் புருஷனையும் புழு தின்று போட்டது என்று எண்ணாதே; ஒரு இமைப்பொழுதிலே அவர்கள் உயிரோடே எழும்புவார்கள்; உன் கண் அவர்களைக்

காண்கும்; உன் கை அவர்கள் கைகளைத் தழுவும்; உன் உதடு அவர்கள் கன்னத்தை முத்திசெய்யும். மரிக்கப் பயப்படுகிறவர்களே, இயேசு மரணவழியாய்ப் போனதைப் பாருங்கள். நீ மரிப்பதைப்பற்றி அழவேண்டாம். இயேசு உயிரோடேழுந்தார்; நீயும் உயிரோடே எழும்புவாய், கலங்காதே; திடீரென்று கல்லறையில் வைக்கப்படுகையில் நீ கெட்டிந்துபோவதில்லை. நித்திய அறப்புக்கென்று அங்கே விதைக்கப்பட்டிருக்கிறாய். உன் ஆத்துமா உயர விண்ணுக்குப் பறந்துபோகிறது. உன் சரீரம் மரியாதிருந்தால் உயிர் அடையாது. அப்படியானால் என்ன; மரித்த சிநேகிதர் சற்று டூங்கிப்போயிருக்கிறார்கள். நாம் மரித்தாலும் பிழைப்பதற்காக மரிக்கிறோம்.

IV. பரலோகத்துக்கு எழுந்தருளிய இயேசுவை நோக்கிப்பார்க்கக் கேட்கிறேன். நார்ப்பதுநாட்களுக்குப்பின்பு, அவர் தமது அன்பான சீவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு சம்பாவதித்து நடந்துபோகையில் திடீர் என்று பரலோகம் எழுந்தருளினார். ஒரு மேகம் அவரை மகிமையில் பிரவேசிக்கக் கொண்டு போனது. மகிமைபொருந்திய கிரியையை முடித்து மோட்சலோகம் சென்றார். சமஸ்த உலகங்களுக்கும் பிரதான பட்டணமாகிய அந்தப் பொன்னகருக்கு எழுந்தருளியுபோது நித்திய வாசல்கள் அவருக்குத் தாழ்ந்த திறந்தன. பரமஸ்டலத்தில் குடியிருக்கிறவர்கள் அவரைப் பாடிக் கீர்த்தனம் பண்ணினார்கள். கிறிஸ்தவனே, இதைப் பார்க்கிறாயா? இயேசு கிறிஸ்து வெற்றிசிறந்து மகிமையில் பிரவேசித்திருக்கிறார். நீ இப்போது போராடுகிறாய். ஒருவேளை சத்திர உன்னைக் கொஞ்சம்குறையக் கீழேவிழத் தள்ளியிருக்கலாம். பயப்படாதே, சகோதரனே பயப்படாதே; உன் எசமான எல்லாவற்றிலும் வெற்றிசிறந்தார், நீயும் வெற்றிசிறப்பாய். நீயும் இன்னம் கொஞ்சக்காலத்துக்குள்ளே, அவர் பிரவேசித்த வாசல்வழியாய் மகிமையில் பிரவேசிப்பாய்; நீ அந்த நகரத்தில் பிரவேசிக்கையில் இயேசுவைச் சந்திப்பாய். அவர் உன்னைப் பார்த்து, உத்தமமும் உண்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே, கொஞ்சத்தில் உன்மையாய் இரங்காய்; உன் எசமானுடைய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசி என்பார். ஆகையால் கிறிஸ்தவனே, உன்னுடைய அதிபதி செயம்பெற்றதைப் பார்த்து நீயும் போராடு.

V. அவர் சிறையாக்கினவைகளைச் சிறையாக்கி மறந்துவிட்டு வலதுபாரிசத்தில் வீழ்ந்து நமக்காக விண்

ஸ்பீர்பம்பண்ணுவதைப் பார். அவர் மகிமையின் ஆசனத்தில் வீற்றிருந்து அநிகாரத்தோடே பரிந்துபேசுகிறார். அவருடைய கையில் உன்னுடைய பேர் பதியப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஒவ்வொருவரும் பண்ணின் செபத்தையும் பிதாவின் சமூகத்தில் வைத்துப் பேசுகிறார். அவர் ஆசாரியனும் பல்பீடமுமாயிருந்து, தமது சொந்த பலியினால் நம்முடைய செபங்களைச் சுகந்த வாசனையுள்ளதாக்குகிறார். ஒருவேளை, நீ அநேகம் நாள் செபம்பண்ணியும் வானம் அடைப்பதற்குப் பதாக உனக்குத் தோன்றலாம். சகோதரியே, இடயசுவை நோக்கிப் பார்; அவர் மூலமாய் வேண்டிக்கொள்; அவர் செபம் கேட்கவே கேட்கப்படும்.

தேவபக்தியுள்ளவர்களே, நீங்கள் உலகத்தில் உண்டாயிருக்கிற அக்கிரமங்களினிமித்தம் இளைப்படைந்துபோயிருக்கலாம். உங்கள் சேவனுள்ள நாளெல்லாம் அக்கிரமத்தை நிறுத்தும் படியாகப் பிரயாசப்பட்டிருப்பீர்கள். உங்கள் முயற்சிகள் எல்லாம் அபத்தமாய்ப் போயிற்று என்று நினைக்கலாம். நரகம் இன்னமும் கிரியைசெய்துகொண்டே இருக்கிறது. நீங்கள் செபத்தினால் அதின் அலங்கங்களை இடிக்கும்படியாகப் பிரயாசப்பட்டீர்கள். ஆனாலும் ஐயோ, பாவம் இன்னமும் ஆண்டுகொண்டிருக்கிறது. நடனம், குடிவெறி, வேசித்தனம், ஒய்வுநாட்களை மீறுதல், செபக்கூட்டங்களை இகழ்ந்துபேசுதல், இதெல்லாம் நடந்துவருகிறது. தேவன் கண்ப்படுத்தப் படவில்லை. மனிதன் இன்னும் நீசராய் இருக்கிறான். இவ்வுலகம் தேவனுடைய இராச்சியமாவது எப்போது என்று விசாரப்படுகிறாயோ? பார். இயேசு சீ. கிரமாய் வருகிறார். நாம் 6,000 வருஷங்களாய்ச் செய்யக்கூடாததை ஒரு நிமிஷத்திலே செய்வார். அவர் எருசலேமில் பரிசுத்தவான்களோடு மகிமையோடு அரசாளுவார்.

கிறிஸ்துவை இன்னமும் நோக்கிப்பார்த்து அவரில் ஆததலையை மனதைக் காட்டாதவர்களே, அவரை நோக்கிப் பரங்கப் பிரியமில்லாமல் அவரை அசட்டைசெய்கிறவர்களே. உங்கள் மனதுக்கு விரோதமாய் நீங்கள் அவரைப் பார்க்கும் ஒருநாள் வருகிறது. அப்போது அவர் உங்களை வெறுப்போடே பாப்பார். நரகத்தில் பிசாசுக்களோடே உங்கள் குடியிருப்பு இருக்கும்படி செய்வார். அப்படி உங்களுக்கு சம்பவியாதபடிக்கு இந்தச் சமயத்தில் உடனே அவரன்னைக்கு வாருங்கள். அவர் இக்காலம் அளிக்கிற காட்சி சேவனுள்ளது.

ஆறாம் பிரசங்கம்.

"I must work the works of him that sent me, while it is day: the night cometh, when no man can work."

"பகற்காலம் இருக்கும்போதும் நான் என்னை அனுப்பின வருடைய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்; ஒருவரும் கிரியைசெய்யக்கூடாத இரங்காலம் வருகிறது."

யோவான், 9. 4.

புத்தகச் சுருளில் எழுதியிருக்கிற பிரகாரம் காலம் நிறைவேறினபோது தேவகுமாரன் தமது பிதா இரட்சகரின் கிரியை வின் கித்தத்தின்படி செய்ய இப்பூமியில் மன்னுருவானார். இவ்வையகம் அஸ்தி பாரப்படுமுன்னும் சமஸ்தத்திலும் கிருஷ்டிப்பின் முதல்சப்தம் கேட்கப்படுமுன்னும், அநாதி உடம்படிக்கையில் முதல்க்கப்பட்ட திவ்விய இரகசியம் குமாரனால் நிறைவேற்றப் படவேண்டிய சமயம் வந்தபோது அவர் தமது ஆதி மேன்மை அனைத்தையும் அளித்தார்; அடிமையின் ரூபம் எடுத்தார்; தீர்க்கதரிசனப் புத்தகங்களில் சம்மைப்பற்றி ஆவியானவர் ஒருவனும்பற்றியிருக்கவைகளை எல்லாம் நிறைவேற்றும்படி சம்மை ஒப்புவித்தார். தேவகிருபையை முன்னிட்டே இந்த வாக்சியத்தைக்கொண்டு மூன்று காரியங்களைச் சிந்திப்போமாக:

- I. நமது இரட்சகர் நிறைவேற்றின கிரியையையும்.
 - II. அதை அவர் நிறைவேற்றின காலத்தையும்.
 - III. அவர் அந்தக்காலத்தில் தேவனுடைய கிரியையை நிறைவேற்றினதற்குரிய முகாந்தரத்தையும் பாரப்போமாக.
- I. நமது இரட்சகர் நிறைவேற்றின கிரியை. அது இருவகையாய் இருந்தது. ஒன்று அவர்மாத்திரம் நிறைவேற்றக் கூடியது; மற்றது தேவனுடையக்காரும் விசுவாசிகள் பாவமும் பின்பற்றத்தக்கதாய் அவர் நிறைவேற்றினதுமே.

புத்தி, சித்தம், வல்லமை, ஞானம், விவேகமுள்ளிருந்தபின் சங்கத்தில் எவரும் நிறைவேற்ற எலாத கிரியைகளை நிறைவேற்றினார். மீறுதலைத் தவிர்ப்பதும், பாவங்களைத் தொலைப்பதும், அக்கிரமத்தை நிவிர்த்திபண்ணுவதும், நித்தியநீதியை வருவிப்பதும், அவர்மாதிரம் செய்யக்கூடிய கிரியை. தாம் பின்பட்ட மனுப்புத்திரருக்காக நியாயப்பிரமாணத்தை வழு வற நிறைவேற்றினதும், அதின் சாபத்தைத் தாங்கி தேவகோபத்தைச் சாந்தப்படுத்தினதும், அவர் மாதிரம் நடப்பிக்கக் கூடிய கிரியை. மனிதர் உள்ளத்தில் விசுவாசத்தைத் தாடங்கி நடப்பித்த முடிப்பதும், தம்மை முழுமனதாலே பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு பாவமன்னிப்படை கொடுத்து இரட்சிப்பை அருளுவதும், தேவஞானத்தை எந்த நேரத்திலும் எந்த இடத்திலும் யாவார்க்கும் எளிதாய் விளங்கத்தக்கதாக வெளிப்படுத்துவதும், தம்மை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்கிறவர்களுக்கு தமது இராசரீக தயாளத்தின்படியே பரிசுத்த ஆலியின் வரப் பிரசாதங்களைக் கொடுப்பதும், அவரால் மாதிரம் பின்பட்டிருந்த அனைத்து அனைத்து நடுவில் இராசபடி எடுத்து சிலுவையின்மேல் ஆணி அடித்து, துரைத்தனங்களையும் அதிகாரங்களையும் உரித்துகொண்டு வெளியரங்கமான கோலமாக்கி அவைகளுமேல் வெற்றிசிறப்பதும், கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொள்ளும்படி மரணத்துக்குத் தமது தலையைச் சாய்த்தலும் மரணத்தைப் பரிசுரித்து அதின் சிறைகளை வெளியேறப்பண்ணி, அவரவர் செய்கைக்குத் தக்கதாக அவாவருக்கு நித்தியவிதியை விதிப்பதும், அவர் மாதிரம் செய்யக்கூடிய கிரியை. இதிலெல்லாம் மனுப்புத்திரரில் ஒருவனும் அவருக்கு இணையும் ஒப்பிடுதலும் இல்லை.

நாம் பின்பற்றத்தக்கதாய் அவர் நிறைவேற்றின கிரியைகளும் உண்டு; அதாவது திவ்விய சத்தியத்தைப் பிரசங்கிப்பதும் ஜெபம் பண்ணுவதும். எந்தத் தேறின வேசபாரசுகளையும் வேத சாஸ்திரியையும்விட அவர் இவ்விஷயத்தில் நமக்குச் சிறு சட்டமாய் இருக்கிறார். மலையின் சிகாமாலையும், பாழாவனந்தர இடமானாலும், கூடலில் கப்பலில் ஆனாலும் அவ் மவுனமாயிராமல், ஆதிமுதலாய் புதைபொருளாய் இருந்த இரகசியத்தைத் திருவாய்மலர்ந்து போதித்தார். தமது பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்து அவருடைய கிரியையை முடிப்பதே தமக்குப் போசனமாக எண்ணி, தமது இன்பகசத்தை நாடாமல் பிறர் ஆத்தமாய் ஈடேற்றுவதையே நோக்கினார். தம்முன்

டைக்கு வந்து நன்மையைப் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடாதவர்களுக்கு அவர்களிடம்வரையும் போய், தமது கருணையை அவர்களுக்கு வினக்கி மேலான பொன்னகர்க்கு ஆளாக்கினார்.

பரிசுத்த பன்னிவிடைக்கென்று விசேஷித்த வகையாய் பிரதிஷ்டையாக்கப்பட்டிருக்கிற தேவ ஊழியக்காரரே, நாம் நம்முடைய எசமான இவ்விஷயத்தில் பின்பற்றுகிறவர்களைய இருப்போமாக. இரட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்கு தேவபேலனாயிருக்கிற சுவீசேஷத்தை வெட்கப்படாமல் போதிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உலகத்தாருடைய கண்களுக்கு பைத்தியமாகத் தோன்றுகிற சுவீசேஷ பிரசங்கத்திலே மகிமையான மாதங்கள் உலகில் உண்டாயிருக்கின்றன. 1,500 வருஷங்களாய் நிலைபெற்றிருக்கின்ற மோசேயின் சடங்குப் பிரமாணங்களை ஒழியப்பண்ணினது சுவீசேஷ பிரசங்கமே; தியானுள் விகிரகத்தை நாசமாக்கி அதின் தொழும்பர்களை இயேசுவின் பாதம்படியப் பண்ணினது இந்தப் பிரசங்கத்தான்; பேயின் என்னதங்களை நிக்கிரித்து தேசச்சட்டங்களை சுவீசேஷ பிரமாணங்களுக்கு இசைவாய் ஏற்படுத்தும்படி பண்ணினதும் இந்தப் பிரசங்கத்தான்; நம்முடைய பிதாக்களின் பிதாக்களும் பிட்டுவந்த விகிரகங்களை உதைக்கும்படி நமக்கு நெரியம் தந்திருப்பதும் இந்தப் பிரசங்கமே. இந்தச் சுவீசேஷம் பேதையை ஞானியாக்குகிறது, கண்களைத் தெளிவிக்கிறது, இருதயத்தைச் சந்தோஷிப்பிக்கிறது. அதால் நித்திய சிவன் உண்டு. இப்படிப்பட்ட மேன்மையான காரியங்களை உண்டிபண்ணுகிற சத்திய வசனத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்கு நாம் முழு பேலனையும் உலுத்தவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். இந்தக் கனத்தை தேவன் தேவதூதர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை; நமக்குத் தந்திருக்கிறார். தேவன் செய்த கிரியையை நாமும் செய்யும்படி மனோவாஞ்சையுள்ளவர்களாய் இருப்போமாக.

II. நமது இரட்சகர் தமது ஊழியத்தை நிறைவேற்றின தூஷத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

“பகற்காலம் இருக்கும்மே.” ஒவ்வகையாய்ச் சொல்லில் நமது இரட்சகர் எப்போதும் கிரியை செய்துகொண்டிருக்கிறார். அவர் சீயோன் நிமித்தம் இளைப்பாறாமலும், தாம் செரிந்து கொண்ட பரிசுத்த எருசலேம் நிமித்தமும் மவுனமாய் இராமலும், நித்திய ஆசனத்துக்கு முன்பாக எப்போதும் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். தமது அவர் இந்த மூன்று நிமிஷ புண்ணியபுருஷனும் அவதரித்தபோது அவர் நிறைவேற்றவேண்டிய கிரியைக்காக ஒரு காலமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்

தது. அது அவருடைய சேவகாலம். தமக்குக் கொடுக்கப் பட்ட காலம் சொற்பம் என்பதை அவர் அறிந்து தம்மை முழு வதுமாய் திவ்விய ஊழியத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அரும்பிர யாசப்பட்டார். சில தருணங்களில் அவருக்குப் பேசுணம் பண்ண முதலாய் சமயம் வாய்க்கவில்லை. பகல் முழுவ தும் உழைத்தார், இராமுழுவதும் செபத்தியானத்தில் டோக்கி னார். அவர் இராப்பகலாய் வருத்தி உழைத்ததால் அவர் சீதகம் கட்டுவாட்டது. 33 பிராயமுள்ள அவர் 50 வயதாக்கு மதிப் பிடப்படலானார். அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சொற்ப வருஷங்களிலே அவர் செய்த கிரியைகளுக்குக் கணக்கில்லை. அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எழுதினால் எழுதப்படும் புத்தகங் கள் உலகம் கொள்ளாது என்று எண்ணுகிறேன் என்று கண் ண்ட உண்மையுள்ள சாட்சி எழுதிவைத்திருக்கிறான்; ஆவி யானவரும் அதற்கு முத்திபாபோட்டிருக்கிறார்.

நாமும் கிரியை நடப்பிக்கும்படியாக சேவகாலம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நாம் விருதாவாய் இவ்வலகில் சேவனம்பண் ணும்படி நம்மை உருவாக்கினவர் இங்கே நம்மை வைக்க வில்லை. வேலைக்காரர் விளையாடும்படி எசுமான் விளக்கைக் கொளுத்திவைப்பானா? தேவன் சத்தியமாகிய சூரியனைச் சபை யாகிய ஆகாயவிரிவிலே வைத்தது என்னத்துக்கு? தப்பறைகள் கள்ள உபதேசங்களை அகற்றி, சுத்த உபதேசங்களை மனுபுத் திருக்கு அறிவிக்கும்படியாக அப்படியே செய்திருக்கிறார். நமக்குமுன் ஓடின ஊழியக்காரர் அப்படியே செய்திருக் கிறார்கள். பவுல் வீடுகளுதோறும் போய் இரவும் பகலும் கண் ணீரோடும் மனத்தாழ்மையோடும் இடேசுவை உயர்த்தினான். அப்போஸ்தலரான சிறப்புள்ள சங்கத்தார் எந்த மனிதனையுந் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேறினவராய் நிறுத்தும்படி அவையே அறிவித்து, எந்த மனுஷனுக்கும் புத்திசொல்லி எல்லா ஞானத்தோடும் உபதேசித்தார்கள். அவர்களுக்குப் பின்னடி யாரும் தங்கள் தங்கள் காலத்தில் சாதிகளுடைய கண்ணிர் இயேசுவையே உயர்த்தி மேன்மைப்படுத்தினார்கள். நாமும் அவர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றுவோமாக. சுகம், பெலன், ஆயுசு இருக்கிற இந்தக் காலத்தில் இயேசுவின் அருமையை எடுத்துக்காட்டுவதில் அனலுள்ளவர்களாய் இருப்போமாக.

III. தேவனுடைய கிரியையை எற்ற சமயத்தில் நிறை வேற்றவேண்டியதற்கு இரட்சகர் சொன்ன நியாயம் இன்ன சென்று பார்ப்போமாக.

சுருவனும் கிரியைசெய்யக்கூடாத இராக்காலம் வரு கிறது என்று சொல்லுகிறார். இரட்சண்ணியத்துக்கு அவ சியமாய் இப்பூவுலகில் நிறைவேற்றவேண்டியதை இரட்சகர் தமது சேவகாலத்திலேயே நிறைவேற்றி முடித்தார்.

நாமும் கிரியைசெய்யக்கூடாத காலம் வருகிறது; நான் செல்லச்செல்ல அது சமீபிக்கிறது. நாம் இங்கே சஞ்சரிச் சும் காலம் சொற்பம். பூமிக்குரிய நம்முடைய கூடும் சிக் கிரமாய் நிலபெயர்ந்துபோம். நம்முடைய எலும்பு வெண் கலத்தால் உருவாக்கப்பட்டதும் இல்லை; நம்முடைய சரீரம் இரும்பால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதும் இல்லை. நாம் பழுவியில் அஸ்திபாரம்போடப்பட்டு மண்வீட்டில் தங்குகிறோம். பாதா னம் நாம் தங்கும் இடமும், காரிருள் நாம் படுக்கும் ஸ்தல மும் ஆகும்; காலம் தூரமல்ல. ஆதலால் போனால் திரும்பி வருவதே சந்தத்துக்குச் செல்லுமுன் நாம் செய்யவேண்டியதை முழுபலத்தோடே செய்வோமாக. நாம் போகும் பாதானத் திலே செய்கையும், அறிவும், வித்தையும், ஞானமும் இல்லை. காலம் சுருக்கமாய் இருக்கிறது. நாட்கள் பொல்லாங்குள்ள தாய் இருக்கிறது. நமது காலத்தை மீட்டுக்கொள்வதில் சாக்கி ரதையைக் காண்பிப்போமாக. இயேசுவின் ஊழியக்கார ராகிய சகோதரரே, சிலுவையில் அறையுண்ட கரம் நம்மைத் தொடவே, இந்த பலத்தோடேபோய் பரமசுகம் அளிக்கும் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கி என்று இயேசு உத்தரவுகொடுக் கிறார். பூமியில் சிலுவையிலிருந்தும், பரத்தில் சர்வத்துக்கும் வல்லவருடைய ஆசனத்திலிருந்தும், நம்மோடே பேசுகிறார். இந்தப் பரமதரிசனையை எவ்வளவு கரிசனமாய் நிறைவேற்ற வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். அநேகம் ஆயிரம் பேர் நமது வலதுபுறத்திலும் இடதுபுறத்திலும், நரகத்துக்கு வினாவாய்ச் செல்லுகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாமா? யாப்பேத்தின் சந்ததியார் நம்முடைய கிரிப்பந்தஸ்திதியை அறிந்து நாம் பரம லாபவை அடைதும்படி வெருவாய்ப் பிரயாசத்தைச் செலுத்தி லா, நாம் நம்முடைய சகோதரரை மோட்சபதவியில் சேர்க்க எத்தனைக்கு அதிகமாய்க் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கிறிஸ்து இரட்சகரை மேன்மைப்படுத்த சேமின் சகோதரனுடைய மைந்தர் தங்கள் பொருள்களையும் பெலனையும் செலவிட்டிருக்க, சேமின் சந்ததியில் பிறந்த இரட்சகரை சேமின் சந்ததி யாராகிய நாம் எத்தனைக்கு அதிகமாய் உயர்த்தக் கடமை இருக் கிறது. மீட்கப்பட்ட சகோதரரே! மீட்பின் அன்பைக் கூறுவதில் சுருவ சாக்கிரதையைக் காண்பிப்போமாக. இந்த

மேலான கனத்தை தேவன் தூதர்களுக்கும் கொடாமல் தமக்குத் தந்திருக்கிறார். இயேசுவை தான் பிரசங்கத்தினால் உயர்த்தின பதில், நீதியின் கிரீடத்தை முத்துக்களால் இழைக்கப்பட்ட பட்டணத்திலே தாங்கி நிற்கிறான்; பேதுரு வடாத முடியை அணிந்திருக்கிறான். நாமும் நமது சீவநாட்டில் நன்றாய் உழைத்தோமானால், நாட்சளின் முடிவிலே மது எசமானுடைய சந்தோஷத்துக்குட்பட்டலாம். சாகும் கிரீடத்தில் சாகும் மஞ்சத்திலிருந்து தேவதூதர் நமது ஆவியை கையேந்திக்கொண்டு பரலோகம் சேர்ப்பார்கள்.

மக்தையைக் கைவிடுகிற அபத்தமான மேய்ப்பரே! தீர்க்கதரிசி, உங்களுக்கு ஐயோ! என்கிறார். பட்டயம் அப்படிப்பட்ட மேய்ப்பனின் புயத்தின்மேலும் அவன் வலது கண்ணின்மேலும் வரும்; அவன் புயம் முழுவதும் சூழப்போம்; அவன் வலதுகண் முற்றிலும் இருளடையும். நீங்கள் கிரியை செய்யக்கூடாத இரவு இதோ வந்துவிட்டது. அதற்கப்பால் மகா காரிருளுள்ள நியாயத்தீர்ப்பு வருகிறது. கர்த்தருடைய பயங்கரங்கள் உங்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்.

இங்கே இருக்கிற நீங்கள் எல்லாரும் செய்யவேண்டிய கிரியை உண்டு. தேவன் அனுப்பினவரை விசுவாசிப்பதே அவருக்கேற்ற கிரியையாய் இருக்கிறது. நடுக்கத்தோடும் புயத்தோடும் உங்கள் இரட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படுங்கள். அப்போது அவனவனுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கதான பலனை அளிக்கும் நாளிலே, தேவசுதன் உங்களை உலகம் அறியப் போற்றுவார், தேற்றுவார், ஆற்றுவார். தூதர் சங்கம் அணிவகுத்து நிற்க, கேருபின்கள் சேராபின்கள் பரமகீதங்களை முழங்க, பரிசுத்தவான்கள் அந்தச் சமயத்தை அவங்கரிக்க, சீவகிரீடத்தை எடுத்துத் தமது கையினாலே உங்கள் கிரசில் அணிவார்.

பிதா குமாரன் ஆவியமாகிய சர்வவல்லமைபொருத்திய திரியேக தேவனாய் இருக்கிற கர்த்தருக்கு எல்லாத் துதியும் ஸ்தோத்திரமும் இராட்சியம் வல்லமை மகிமையும் இப்போதும் எப்போதும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

ஏழாம் பிரசங்கம்.

"And on his head were many crowns."

"அவருடைய சரசின்மேல் அநேக கிரீடங்கள் திருந்தன."

வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 19. 12.

அநேகம் கிரீடங்களைத் தாங்கின இந்தச் சிரசின் சரித்திரம் உங்களில் அநேகருக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அவர் மதனையாய் இருந்தபோது இந்தச் சிரசுதான் தமது தாயின் மாப்பிலே தொங்கினது; இந்தச் சிரசிலிருந்துதான் கெத்செமனேயில் வேர்வை இரத்தத்தினிகளைப்போல விழுந்தது; இந்தச் சிரசில்தான் முன்னாடி சூட்டப்பட்டது; இந்தச் சிரசுதான் லாமா சபத்தானி என்று சந்தரிட்டது; இதுதான் மரணத்தக்குச் சாய்ந்தது; இதுதான் பிரேதக்குழியில் தாங்கினது. பிழைத்தும், மரித்தும், உயரோடே எழும்பினவருமான தேவனாகிய அவருக்குச் சதாகாலமும் தோத்திரம் உண்டாவதாக. இந்தச் சிரசுதான் கல்லறையிலிருந்து உயரோடே எழுந்து, அன்பின் அனலால் ஸ்திரீகளுக்குக் காணப்பட்டது. இந்தச் சிரசைப்போல தேவனுடைய சிருஷ்டிப்பில் பாடுபட்டதும் இல்லை; மகிமையாலும், கனத்தாலும் முடிசூட்டப்பட்டதும் இல்லை.

I. அவருக்குப் பரத்திலே பரத்திப் இராசாங்கக் கிரீடம் இருக்கிறது. இராட்சியங்களும் வல்லமையும் மகிமையும் அவருடையதாய் இருக்கிறது. அவர் பரத்தின் இராசனாய் இருக்கிறார்; தூதர்கள் யாவரும் அவருடையவர்கள். கேருபின்களும் சேராபின்களும் அவருடைய துதியைப் பாடுகிறார்கள். அவருடைய உத்தரவு பிறத்தவுடனே அணுவளவிலும் காலதாமதமண்ணாமல் கிரேஷ்ட தேவதூதரும் பறந்து ஓடுகிறான். அவர் எவ்வளவு மகிமையோடே அரசாளுகிறார். அவருடைய இராசமண்டபம் எத்தனை கோடி மாசில்லாத் ஆலிகளால் நிறைந்திருக்கிறது. சகல சம்மனசுக்களும், மகாத்துமாக்களும் அவர் பாதம் புகுகிறார்கள். அவர் எவ்வளவு

வல்லமையுள்ளவராய் இருக்கிறார்! அவருடைய இராசரிசும் சமஸ்தம் எவ்வாறு செல்லுகிறது. நரசம் அவருடைய கிறைச் சாலை; பிரசங்கத்தார் அவருடைய வல்லமையை நன்றாய் அறிவித்தன. அவர் பழைய பாம்பைச் சங்கிலியால் பிடி நரசத்திலே தன்ன வல்லவர். நரசம் அவரைக் கண்டு கிழிவிட்டு என்று ஆடுகிறது. மோட்சத்தில் அவருடைய இராசரிசு தயானம் போற்றிப் பாடப்படுகிறது. நரசத்தில் அவருடைய நீதி பாவிசனின் தலிப்பினால் விளங்கப்படுகின்றது. அவருடைய இராசரிசுத்தின் எல்லை வானங்களின் பாணங்கள் தொடங்கி, அகண்டபாதாள நாகபரியந்தம் எட்டுகிறது. அதை அளவிட எந்தச் சிறுத்தையினாலும் கூடாது. அவர் தமது சத்துருக்களை தாடையில் அடித்து, அவர்களைச் சிதறப்பண்ணித் தமது பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றிவருகிறார். அவருடைய பராமரிப்பின்றி இவ்வுலகில் ஒன்றும் கிரமமாய் இருக்கமாட்டாது. உலகம் மாண்டுபோம்; சூரியன் தன் பிரகாசத்தைக் கொட்டாதே போம்; சகலமும் அந்தகாரத்தால் நிறையப்படுமும்; அவர் தமது கரத்தைச் சுருக்கிவால் சிவசெத்துக்கள் நீசமடையும்; நட்சத்திரங்கள் அத்திக்காய்கள்போல உதிர்ந்துபோம். சகலத்தையும் தமது வல்லமையினாலே தாங்கிக்கொண்டு வருகிறார். மோட்சம், மரணம், நரசம் என்றவைகளின் திறவுகோல்கள் அவர் அரையில் தொங்குகின்றன. அவரே இராசாதி இராசா, கர்த்தாதி கர்த்தர்.

பாவிக்களே! அவர் தமது சபையில் இப்போது கிருபையின் முடியைச் சூடிக்கொண்டிருக்கிறார். கிருபையின் நதி அவர் ஆசனத்திலிருந்து ஓடுகிறது. முட்டி ஆத்துமாக்களை அழைக்கிறார்; அவர்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படுகிறார்கள். கலக்கமுள்ள ஆத்துமா அவருக்கு முழங்கால் படியுகிறது. அவரே பாவிசனின் எசமான. அவர் ஈசர்வதிக்கச் சித்தம் கொள்ளுகையில் அனாதைத் தடுப்பவன் ஆர்?

கிறிஸ்து இராட்சகர் இப்படி வல்லமையாய் கிருபையாய் அரசாண்டால், அவருக்கு விரோதமாகக் கலகம்பண்ணுவது சரியா? தேவனுடைய விட்டுக்கு உன் மனைவி வர மனதாய் இருக்கையில் நீ அவளைத் தடுக்கிறாய். உன் பிள்ளை வர மனதாய் இருக்கையில் இன்று போகாமலிருத்தால் என்ன என்கிறாய்? இயேசுவின் நாமத்தை வெறுக்கிறாய். அவருடைய ஊழியக்காரர் உனக்குப் பிரியம் இல்லை; அவருடைய வசனத்தை அவமதிக்கிறாய். இயேசுவுக்கு விரோதமாய் யுத்தம் செய்யப்போகிறாயாக்கும். நீ செயம்பெறுவாய் என்று கனவி

தும் என்னுதே. அவருக்கு விரோதமாய் எழும்பி செயல் கொண்டு மாபிசமானவன் யார்? ஆடீயன் யார்? நீ இழையைக் கையில் ஏந்துவாயா? சுழல்காற்றை மறிப்பாயா? கடலின் கொங்கட்டமான அலைக்கு எதிர்த்தாயா? அற்பமானவனே, இவைகளின் ஆண்டவருக்கு விரோதமாய் உன் நாவை அசைக்க நீ எம்மாத்திரம்? நீ அவருக்கு முன்பாக நாளித்தான் அல்லவா? கர்த்தருக்கு விரோதமாகவும், அவர் சபைக்கு விரோதமாகவும், நீ எழும்பவா போகிறாய்? உயர நோக்கிப்பார், யெகோவா உன்னைப் பரியாசம்பண்ணுகிறார். நான் என்னுடைய இராசாவை சியோனிலே அபிஷேகம்பண்ணினேன் என்கிறார். இராசா தலைமுறை தலைமுறையாக ஆளுவார். ஒரு காலத்தில் நீங்கள் அவருடைய வல்லமையை நன்றாய் உணருவீர்கள்.

விசுவாசிகளே! ஆறுதலடையுங்கள். உங்களுடைய இராசாவையகத்தை ஆளுகிறார். நீங்கள் பயப்படவேண்டியதில்லை. எவ்வித மோசம் தோன்றினாலும் அஞ்சாமல் வீரக்கொள்ளுங்கள். அவர் உங்கன்போல் தயவுள்ளவராய் இருக்கிறார். நீங்கள் அஞ்ஞடைய சமுசத்தைக் கண்டு மிகுபுவீர்கள். நீங்கள் அவருடைய சகோதரராயும் அவருடைய பிள்ளைகளாயும் பிரசுரங்களாயும் இருக்கிறீர்கள்.

II. செயத்தின் மூலமாய் அவர் கிரீடாதிபதியாய் இருக்கிறார். அவர் தேவருமானாய்ச் சுதந்தரத்தின்படியே சமஸ்தத்திலும் ஆளுகைசெய்கிறார். இதைக்குறித்து முந்திப் பேசினோம். மனிதருமானாய் அவர் தமது வலதுகரத்தால் பராகிரமமான கிரிவைகளிற் செய்த வெற்றிசிறந்தார். உலகத்தைச் செய்தார். உலகம் அவருக்கு தரித்திரத்தைக் கொடுத்தது. அதிலும் அவர் பிரகாசித்தார். காசரேத்தார் தரித்திரன் புண்ணியவானாய் எத்தப் பிரபுவையும்விட அதிக தருமம் செய்தார். பின்பு உலகத்தார் அவரைத் 'தலைமேலாகத் தள்ளக் கொண்டிப்போனார்கள்; கல்லெறியப் பார்த்தார்கள். இடில் எல்லாம் அவர் பின் வாங்கி பயந்துபோக இல்லை. பின்பு நயம்பண்ணிப் பார்த்தார்கள். இராசாவாக்கும்படி பார்த்ததில் அவர்களுடைய சக்தோஷத்தை அற்பமாக எண்ணினார். உலகம் 33 வருஷமாய் மசிவ்லாக மீட்பளைப் பலவகையாய்ச் சோதித்தும், அதற்கெல்லாம் மேலாக நின்று செய்வீரனாய் வெளியே வந்தார்.

பாவத்தையும் செய்து மேற்கொண்டார். பாவம் தூதர் கனோடே போரடிப்போது நானத்தின் நட்சத்திரங்களில் மூன்றிலொரு பங்கு கிழே வீழ்ந்துவிட்டது. பாவம் பரிசுத்த

ஆதாமோடே போராடி அவனை ஒரே அடியில் விடுத்தார்களிறு. இரட்சகனா அது எதிர்த்தபோது, அதைக் கால்களின் கீழேபோட்டு மிதித்து, அதின் நச்சுப்பல்லைப் பிடுங்கிப் போட்டார்.

அவர் மரணத்தையும் செய்தார். மரணத்தின் புயத்தை முறித்து மரணத்தை வருவிக்க வல்லமையுள்ளவனை நச்சுக் கிப்போட்டார். தம்மைப் பின்பற்றுகிற எல்லாருக்கும் உயிர்த் தெழுதலின் வாசலைத் திறந்தருளினார். நரகத்தின் சிங்கத்தையும் அவர் தாடையிலே அடித்து, அதைத் தீய எடுக்கவொட்டாதபடி பண்ணியிருக்கிறார். ஆகையால் பரிசுத்தவான்களே! பாடுங்கள்; இயேசுவின் இரத்தத்தால் மீட்கப்பட்டவர்களே, மகிமையின் இராசனுக்கு கனத்தைச் செலுத்துங்கள்.

படிப்பினை. கிறிஸ்து இராசாவானால் நாம் உண்மையுள்ள குடிகளாய் அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவருடைய பாதம் பணிந்து, அவரைக் கனம்பண்ணி நன்றியறிந்த மனதுடன் போற்றுவோமாக. அவர் வல்லமையுள்ள கிரீடாதிபதியாய் இருப்பதால், நாம் நம்முடைய நன்மையின் விரோதிகளாகிய சத்துருக்களுக்கு அஞ்ச வேண்டியதில்லை. நாம் அவர் இராச்சியத்திலே சுகமாய்க் குடியிருப்போம். அவர் தயாளமுள்ள சக்கரவர்த்தியாய் இருப்பதால் நாம் அவருடைய இராச்சியத்தில் இன்ப சந்தோஷங்களை அனுபவிப்போம். அவர் நித்திய மன்னராய் இருப்பதால் நாமும் நித்தியமாய்ச் சுகித்து வாழலாம். இந்தக் கனம் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் யாவருக்கும் உண்டாகும்.

எட்டாம் பிரச்சங்கம்.

"And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are: and when I see the blood, I will pass over you, and the plague shall not be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt."

"நீங்கள் இருக்கும் வீடுகளில் அந்த இரத்தம் உங்களுக்காக அடையாளமாய் இருக்கும்; அந்த இரத்தத்தை நான் கண்டு, உங்களைக் கடந்துபோவேன்; நான் எகிப்துநேசத்தை அழிக்கும்போது, அழிக்கும் வாதை உங்களுக்குள்ளே வராதீருக்கும்."

யாத்திராகமம், 12. 13.

கர்த்தருடைய சனங்கள் எப்போதும் சுகபத்திரமாய் இருக்கிறார்கள். ஏனெனில், பரிசுத்தவான்கள் எல்லாரும் அவருடைய கரத்தின்கீழ் இருக்கிறார்கள். கர்த்தரை தன் அடைக்கலமாக வைத்துக்கொள்ளுகிறவனை ஒன்றாவது சேதப்படுத்தமாட்டாது. விஷவியாதிகள், பஞ்சங்கள், யுத்தங்கள், ஆறுவளிகள் தேவனுடைய புத்திரருக்கு மோசம் செய்கிறதில்லை. தேவசாசன ஈரலின்கீழ் பூமி கம்பிக்கலாம்; ஆனால் அவன் பத்திரமாய் இருக்கிறான். வானங்கள் சுருட்டப்படலாம். ஆகாய விரிவு அக்கினிமாரி பெய்யலாம். கிறிஸ்தவன் பயப்படுவதில்லை. வானத்தின்கீழ் இரட்சிக்கப்படாதேபோனாலும் அவன் மோட்சத்தில் இரட்சிக்கப்படுவான். இவ்வையக கொந்தளிப்பின் காலத்தில் அவன் மீட்சிபெறாதேபோனாலும், ஆகாயத்தில் வருகிற கர்த்தரோடே அவன் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அவரோடே கூட என்ஹைக்கும் சுகமாய்த் தங்குவான். தேவன் இஸ்ரவேலரை ஒட்டி அடிமைப்படுத்தின எகிப்தருக்குக் கொடிய மோசம் உஷ்டாக்க, எகிப்தின் பட்டணங்

களைக் கடந்துபோகச் சித்தம்கொண்டருளினார். ஒரு தூதன் வீடுகளைக் கடந்துபோனான் என்று மாத்திரமல்ல, இரந்திரநியிலே எகிப்துதேசத்திலே கடந்துபோய் மனுஷர்கள் துவக்கி மிருகசேவன்கள்மட்டும் முதற்பேராய் இருக்கிறவர்களை எல்லாம் அழித்து, எகிப்து தேவர்களில் நியாயத்தீர்ப்புசெய்யவோம்; நாம் கர்த்தர் என்றார். அவர் பயங்கரப்பட்ட தக்க 'விதமாய்க் காட்சி' அருளினாலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் அப்போது சுகமாய் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையின் ரோமத்தில் ஒன்றாவது கீழே விழுவதில்லை. அவர்கள் பெருகோவாவின் செட்டையின் கீழ் வெகுபத்திரமாய் இருக்கிறார்கள். அவர் தமது சத்துருக்களைச் சிங்கத்தைப்போல பட்டிக்கையில் தமது பிள்ளைகளையோ பாதுகாக்கிறார். தேவனுடைய பிள்ளைகள் சுகமாய்த் தங்கினாலும், இரத்தத்தின் மூலமாய் மாத்திரம் அப்படி பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். உபத்திரவ வேளையிலே தேவன் இரத்தத்தைப்பார்த்து அவர்களைத் தப்பிவிடுகிறார். இயேசுவின் இரத்தமே இதற்குக் காரணம். எகிப்திலே தேவன் இஸ்ரவேலருடைய நிலைகளின்பேரில் பஸ்காவின் இரத்தத்தைக் கண்டு விலகிப்போனார். கர்த்தர் தமது தாபர இடத்திலிருந்து கோபபாதத்தோடே பூமியை அடிக்க வருகையில், இயேசுவின் நீதியை அணிந்து அவருடைய இரத்தத்தால் தெளிக்கப்பட்டவர்களை விட்டுவிட்டு பொல்லாதவர்களைச் சங்கரிப்பார்.

I. இரத்தத்தைப் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொள்ளக்கூடவோம். இஸ்ரவேலருடைய காரியத்தில் பஸ்காவின் இரத்தம் சம்பந்தப்பட்டிருந்தது. விசுவாசிகளின் விஷயத்திலோ உலகத்தின் பாவங்களைச் சமந்துதீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தம் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. இயேசு இரட்சகர் தமது பிதாவின் அனுப்பப்பட்டு இரத்தப் பூமிக்கு வந்தார். பிதாவானவர் அவரை உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே பூமியில் இரட்சகராக ஏற்படுத்தினார். பாவியே, இன்று நான் இயேசுவின் இரத்தத்தைப்பற்றிப் பேசுகையில், தேவனுக்குப் பிரியமாய் இருக்கிற சங்கதியைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன் என்று அறிவாயாக. மகா தேவனுடைய கட்டளையின்படி இயேசுவின் திரு இரத்தத்தைப்பற்றி உனக்குப் பிரசங்கிக்கிறதில்லை. இயேசுவின் அருமையான இரத்தம் சிந்தப்பட தேவன் சித்தமுள்ளவராய் இருந்தார். இயேசு, தேவனுலே பாவிள்கின்ற இரட்சகராக தெரிந்துகொள்ளப்பட்டு இருக்கிறார். நீ அவரை நம்பினால் தேவகோபத்துக்கு உன்னைத் தப்பித்துக்கொள்வாய்.

இயேசு மாசற்றவராய் இருந்தார். அவரிடத்தில் ஒரு பாவம் காணப்படாது; நமது மீட்பராயிருக்க அவர் யோக்கியராய் இருக்கமாட்டார். அவரிடத்தில் சென்மத்திலும் செய்கையிலும் பவத்தின் தோற்றம் முதலாய் இல்லை. மாக மறுவில் லாததால் அவருடைய திரு இரத்தம் உங்களைச் சுத்திகரிக்கப் போந்ததாய் இருக்கிறது. குணப்பாடாதவனே, உன் கண்களை உயர்த்தி சிலுவையை நோக்கிப்பார். இயேசு இரத்தச்சோவையாய்த் தொங்குகிறார். பார்க்கிறாயா? அவருடைய இரத்தம் உன்னை இரட்சிக்க சக்தியுள்ளது. உன்னைத் தேவனண்டைக்குக் கொண்டுவரும்படியாக நீதிபரர் அந்தனுடைய உனக்காக மரித்தார்.

கிறிஸ்துவின் இரத்தத்துக்கு இவ்வளவு வல்லமை உண்டா என்று ஒருவேளை எண்ணுவாய். கிறிஸ்து இரட்சகர் தேவன் என்பதை அறிந்துகொள். தேவன் தமது இரத்தத்தால் உன்னை மீட்கக்கூடாதோ? தேவனுடைய நேசகுமாரனுடைய இரத்தத்தை விஸமதிக்கக்கூடுமோ? அதின் அருத்தம் கோடியின் ஒரு பங்கைமுதலாய் மதிக்க வையகத்தோரால் கூடாதே. தேவன் இரத்தம் சிந்தி சாகும்படியாக தம்மைத் தாழ்த்திக் கொண்டது தேவதூதர்களின் அபிசயமே. அது நித்தியகாலமுள்ள அபிசயமாய்த் தொனிக்கும். பரிசுத்தவான்களே, வாருங்கள்; சிலுவையைண்டைக்குக் கூடி வாருங்கள். அங்கே தொங்குகிற மனிதனைப் பார்க்கிறீர்களா? பெலவீனப்பட்டு, மயங்கி, பெருமூச்சு ரொகிந்து இரத்தம் வடிய சாகிறாரே; இந்த மனிதன்தான் இன்றென்றைக்கும் தோத்திரிக்கப்பட்ட தேவனுனவர். சருவ சாமர்த்தியரின் சருவவல்லபம் குன்றிப் போயிற்று என்றா நினைக்கிறீர்கள்? உங்கள் அக்கிரமம் பருவ தங்களுக்குமேல் வட்டமாய் இருந்தாலும், வானபரியந்தம் பெரிதாய் இருந்தாலும், அவைகளையெல்லாம் சுத்திகரிக்கப் போதும் உதாய் இருக்கிறது. உங்கள் பாவங்களின் அகலம், நீளம், ஆழம், உயரம், அளவற்றவரைப்பார்க்கிலும் மிகுசிப்போய் இருக்கிறதென்று எண்ணுகிறீர்களோ? அப்படி அல்ல, தம்மண்டைக்கு வருகிறவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்க வல்லவராய் இருக்கிறார்.

அவருடைய இரத்தம் பாவநிவிர்த்திக்காக ஒரேதரம் சிந்தப்பட்டது. பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டி வருவதற்கோரும் அடிபட்டது. கிறிஸ்துவோ, உலகத்தின் கடைசிக்காலத்திலே ஒரேதரம் மரித்து என்றென்றைக்குப் பாவங்களை நிவிர்த்திசெய்திருக்கிறார். ஆகையால் பாவியே, உன் பாவத்தோடே வா;

திரளான பாவங்கள் இருந்தாலும் அவைகளோடே ரா. பாவத் துக்காகத் திறக்கப்பட்ட ஊற்றிலே ஸ்நானம்பண்ணு. இயேசுவின் நீதியின் சால்வையைத் தரித்துக்கொள். தேவ ஊண்டைக்கு மனிதன் போகும்படியான மோட்ச பாதைமை இயேசு முடித்து, யாவரும் போகும்படியாக பிரதிஷ்டையாக்கி இருக்கிறார். குணப்பட்ட கள்ளன் முதலாவதாக அந்த வழியாகச் சென்று அவரோடே கூடப் பரதீசில் இருந்தான். இயேசுவின் இரத்தம் பாவ நிவிர்த்திக்காகச் சிந்தப்பட்ட இரத்தம் என்று தேவனால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து மரித்தார், அடக்கம் பண்ணப்பட்டார். இதனால், வானமும் பூமியும் அவருடைய இரத்தம் பாவநீராணத்தின் இரத்தமாக சருவவல்லவர் அங்கீகரித்தார் என்பதை அறியாதிருந்தது. ஆனால் அவர் தானதுக்குக் கற்பித்து, நீ இறங்கித் தாழ்த்தலுக்குப் போய்க் கல்லைப் புரட்டு என்றாரே. அப்போது அவர் மனிதருக்குப் பாவநிவிர்த்தி செய்யப்பட்டாயிற்று என்று தமது முத்தியை இட்டு, உலகத்தாருக்குச் சாட்சியாக விளம்பினார். இப்போது நித்திய தேவன், இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலமாய் வருகிற பாவியை அவர் தள்ளக்கூடாதவராய் இருக்கிறார். அவர் தன்னினால் தம்மைத் தாமே மறுத்துத் தமது முந்தின செய்கைகளுக்கு விரோதம் செய்கிறதாய் இருக்கிறோம்.

II. அந்த இரத்தத்தினால் விளையும் பலிநம். “நாம் இரத்தத்தைக் காண்கையில் கடந்துபோவோம்.” இயேசுவின் இரத்தம் பாவியை இரட்சிக்காமல் விடுவது கூடாத காரியம். இஸ்ரவேலன் நான் வாசன்படியிலே இரத்தத்தையே பூசேன், அதை நான் ஆபரணங்களால் அலங்கரிப்பேன் என்று புத்தியினமாய் அப்படிச் செய்திருந்தால், அவன் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டான். நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவதற்கு இயேசுவின் நாமத்தைத் தவிர வேறே நாமம் வானத்தின்கீழேயுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. உங்களுடைய கிரியைகளும் செயல்களும் கண்ணீரும் உங்களை இரட்சியாது. அவருடைய இரத்தம்மாதிரி உங்களை இரட்சிக்க வல்லமையுள்ளது. எண்ணிறந்த ஆடுமாடுகளைச் செலுத்தினாலும் முதற்பேருள பிள்ளையைப் பவியாகச் செலுத்தினாலும் உங்கள் பாவம் நிவிர்த்தியாக மாட்டாது. ஞானஸ்நானம் பெறலாம், இராப்போசனம் சேரலாம்; இதெல்லாம் நல்லவைதான். ஆனால் இவைகளால் மாத்திரம் உன் பாவம் நீங்காது. இயேசுவின் இரத்தம்மாதிரி உன்னை இரட்சிக்கக்கூடும். அதுமாதிரி நம்முடைய இரட்சிப்பின் கண்மலையாய் இருக்கிறது.

இயேசுவின் இரத்தத்தோடே என்னதாவது சேர்ந்தால் மாத்திரம் இரட்சிக்கப்படலாம் என்று நினையாதேயுங்கள். உங்கள் சுயபுண்ணியம், சுயகிரியைகள், மெய்யாகவே விருதாவாய் இருக்கின்றன. இயேசுவின் இரத்தத்தோடே அதைச் சேர்க்கிறீர்களே, நீங்கள் சேர்க்கப்போகிற வஸ்து சரிக்கப்படக்கூடாது. இயேசுவின் கணம் குன்றிப்போகலாம்? அப்படி ஊதிருப்பதாக, அவருடைய இரத்தமே பாவநீராணத்திற்குச் சருவச் சூட்சுமிருந்து, திரளான பாவங்களையும் அது நீக்க வல்லவாய் உள்ளது. 70:50 வருஷம் வேகாலமட்டும் செய்த பாவங்களையும் கழுவச் செய்தியுள்ளது. பாவியே, நீ வேசித்தனம் பண்ணி இருக்கலாம்; அவன் நிந்தித்திருக்கலாம்; ஓய்வுநாட்களை மீறியிருக்கலாம்; கொலைபாதகம் செய்திருக்கலாம் இயேசுவின் இரத்தம் இவ்வளவையும் சுத்திகரிக்கப் போதுமானதாய் இருக்கிறது. மனிதனே, நீ பிசாசுவதாரம் செய்தவன்போல நரகத்தோடே உறவாய் இருந்தாலும், நீ அவரை விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய். எழு பிசாசு பிடிக்கப்பட்டிருந்த மகதலேனான் இரட்சிக்கப்பட்டதை நீ உணர்ந்துகொள்வாயாக.

இயேசுவின் இரத்தம் அறகுறையாய் அல்ல, முற்றிலுமாய் இரட்சிக்கும். இஸ்ரவேலர் முற்றிலும் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். எலிபதியானா தூதன் அழித்தான்; இஸ்ரவேலரை அழிக்க வில்லை. நரகம் பொல்லாதவர்களுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; நல்லவர்களுக்காக அது வைக்கப்படவில்லை. கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் சத்திகரிக்கப்பட்டவர்களுடைய பாவம் மன்னிக்கப்பட்டுப் போயிற்று; நித்திய மகிமை அவர்களுக்குப் பங்காகும்.

III. கம்முடைய நிலைமை. நாம் குறுகின் பார்வையுள்ளவர்கள். நீங்கள் இரத்தத்தைப் பார்வையில் என்று சொல்லாமல், நாம் பார்வையில் என்று எழுதியிருக்கிறது. நமது விசுவாசக் கண் இயேசுவின் இரத்தத்தைக் காண்பது மங்கலாய் இருக்கலாம். கர்த்தருடைய கண் மங்கிப்போவதில்லையே; அது இயேசுவின் இரத்தத்தைப் பார்க்கும். இயேசு பரலோகத்திலே நமது பிதாவின் மூன்பாக தமது இரத்தத்தைக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறாரே. இஸ்ரவேலர் வீட்டுக்குள் இருத்தால் வெளியே பூசப்பட்டிருந்த இரத்தத்தைப் பார்க்கக்கூடாதிருந்தது. ஆனால் கர்த்தர் அதைப்பார்த்து கடந்துபோனார். இயேசுவைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான்; மெனனில் கர்த்தர் அவனை நீமைக்கென்று தொடர்.

IV. படிப்பினை. கிறிஸ்தவர்களே, இயேசுவின் இரத்தத் தைத்தவிர வேறே ஒன்றும் உங்களை இரட்சியாது. மாசில்லாதேவன் மானிடனாகி நமக்குப் பாவமன்னிப்பை உண்டாக்க, நமது உதிரத்தைச் சிந்தினார். நாம் அழிவுள்ள பொருளினால் பிடிக்கப்பட்டோம். எவனும் தன் சகோதரனை நீட்கும் பொருளைக் கொடுக்கவும் சக்தியற்றவனாய் இருக்கிறான். பாவநிலாநிலை கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் மாத்திரம் கிடைக்கக்கூடியது. அப்படியானால் பாவத்துக்காகத் திறக்கப்பட்ட அந்த ஊற்றிலே நீராடி, ஆத்தமா சுகம் பெறும்படி முயற்சி செய்வோமாக. நமது தேவன் அதற்கு வேண்டிய சகாயத்தை நமக்கு அருளுவாராக.

ஒன்பதாம் பிரசங்கம்.

"Likewise, I say unto you, there is joy in the presence of the angels of God over one sinner that repenteth."

மனத்திரும். உலகோ பாவியின் நிமித்தம் தேவனுடைய தூதருக்கு முன்பாகச் சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கிறது."

லூக்கா, 15. 10.

சிறுஷ்டிப்பில் உண்டாக்கப்பட்டவை எல்லாம் மனிதருக்கு, விசேஷமாய் விசுவாசிகளுக்குப் பிரயோசனமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பவுலாகிலும் கேபாவாகிலும் அப்பொல்லோவாகிலும் உலகமாகிலும் சீவனாகிலும் மரணமாகிலும் நிகழ்காரியங்களாகிலும் வருங்காரியங்களாகிலும் எல்லாம் விசுவாசிகளுடையது. தேவதூதரும் இரட்சிப்பைச் சுதந்தரிக்கிற நமக்குப் பிரயோசனமாக உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதால் வானத்துக்கும் பூமிக்கும் நெருங்கிய நக்கியம் உண்டென்று அறிகிறோம். விசுவாசிகளுடைய நலம் நஷ்டம் பரலோகத்திலும் எண்ணிக்கையாய்ப் பேசப்படுகிறது என்று பர்த்துகிறோம். இங்கே செய்யப்படுவதெல்லாம் பரலோகத்திலே அறியப்பட்டுப்போகிறது. மெய்விசுவாசிகளைக் காக்கிற தேவதூதர் நான்சொல்லும் வானத்துக்கு ஏறுகிறவர்களாயும் பூமிக்கு இறங்குகிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பாவியின் குணப்படுதலைப்பற்றி அதிக பிரீதியுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

ஆகையால் மனுபுத்திரானே, நீ இந்தப் பூமியில் இருக்கிற வனாக்கும் உனக்கும் மோட்சத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று எண்ணவேண்டாம். சரீரத்தக்கும் வல்ல தேவனுடைய உன்னத ஆசனத்தின் அடியிலிருந்து உன் நிர்ப்பந்தம்

வகைக்கும் ஒரு பலத்த ஏணி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் தம்முடைய இரக்கத்தை உனக்குக் காட்டாதபடிக்கு அவருக்கும் உனக்கும் நடுவே அளவிடக்கூடாத பெரும் பிளப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறதாக நீ நினைத்து, அவருட்பிக்கைக்கு உட்கொடுக்கவேண்டாம். நீ தேவன் அண்டைக்கு வரும் படி கிரமமாக பாலம் சமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளகம் தேவனுடைய மற்ற சிருஷ்டிப்பை விட்டு அலாதிமாய்ப் பிரத்தியேகமாகப் போகவில்லையே. தேவலோகத்தாரைத் தந்தோஷிப்பிக்கிற தேவன், வையகத்திலுள்ளவர்களையும் உட்காப்பண்ணுகிறார். வாணத்திலுள்ளவர்களின் மை வேறே, பூமியில் இருக்கிற விசுவாசிகளின் மனமே வேறே. என்றாலும் கடைசியில் எல்லாம் ஒரு சாடையாய்த்தான் இருக்கும்.

I. கிறிஸ்தவனே, உனக்கும் யெசுவாவாகிய பிதாவுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. மெய்தான், சிருஷ்டிகருக்கும் சிருஷ்டிக்கும் இருக்கிற வேற்றுமையை அளவிடக்கூடாது; ஆனாலும் இருவருக்கும் ஐக்கியம் உண்டு. நீ பாவத்துக்காக வடிக்கும் கண்ணீர் அவர் பாராதிருக்கிறாரோ? அப்படி அல்ல. உன் கண்ணத்தில் கண்ணீர் வடியும்போது அவர் அதை முத்து வடம்போல அருமையாய் எண்ணுகிறார். தகப்பன் தன் பிள்ளைகளுக்கு இரங்குவதுபோல் தேவன் தமக்குப் பயந்தவர்களுக்கு இரங்குகிறார். உன்னுடைய பெருமூச்சு அவருடைய இருதயத்தை அசையப்பண்ணுகிறது. உன் விசுவாசம் அவருடைய கையைத் திருப்புகிறது. உன் செபம் அவருடைய கரத்தை நடத்துகிறது. நீ தலால் உன்னதத்தில் நித்திய மாளிகையில் வாசஞ்செய்கிறாய், உன்னைக்குறித்துக் சுவலையிலாதிருக்கிறார் என்று நினைந்தே. தாய் தன் பாலகனே மறந்தாலும் அவர் உன்னை ஒருபோதும் மறக்கமாட்டார். உன்னுடைய பேர் அவருடைய உள்ளங்கையில் பதியப்பட்டிருக்கிறது. உலகங்கள் உற்பத்தியாகிறதற்கு முன்னே அவர் உன்னை நினைவுகூர்தார். கடனுக்கு ஆழத்தை அவர் எத்தனம்பண்ணும் முன்னும் பருவதங்கடின் சிகரங்களை உயரப்பண்ணும் முன்னும் உன்னை அறிந்தார். இப்போதும் அவர் உன்னைக் கண்காணித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் கெருக்கங்களில் பரிபூரணமாய்க் கிடைக்கிற அதுகூலமானவர். அவருடைய கண்கள் அவருடைய பிள்ளைகளுக்கு நன்மை செய்யும்படி அவர்கள்பேரில் எப்போதும் நோட்டமாய் இருக்கிறது.

II. சாவாமையைப் பூண்டு நித்தியத்தைச் சுதந்தரித்துக்

கொள்ளப்போகிற தேவனுடைய மைந்தனே, நீ பிதாவோடே மாத்திரம் அல்ல, பரத்தில் இருக்கிற இன்னொருவருடனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறாய். பரம் ஆசனத்தின் மத்தியில் மனித குமாரன் ஒளவர் வீற்றிருக்கிறார். அவர் இரத்தக்கலப்பான உன் உட்கைகோதான். அவர் தேவனுடைய நித்திய குமாரனாயும் இருக்கிறார். அவர் உன் மாமிசத்தின் மாமிசமும் உன் எலும்பின் எலும்புமாய் இருக்கிறார். அவர் அநாதப் பரிசுத்த இராச்சியத்தில் வீற்றிருக்கையில், நீ மோட்சபாக்கியங்களுக்கு அணுவளவிலும் அந்நியன் அல்ல. தலையாகிய அவர் உனக்கு அணுவளவிலும் அவருடைய அவயவமாகிய நீயும் பிசுமையோ, கக்கையில், அவருடைய அவயவமாகிய நீயும் மகிமைப்படாயே. உன்னுடைய சுதந்தரம் உனக்குக் கிடைக்கும்படி அவர் மவுனமாய் இருக்கமாட்டார். அன்பின் பொன்சங்கிலியால் உன்னை உட்கொண்டு இருக்கிறாரே. வையகமெல்லாம் மாறிப்போனாலும், அவர் தமது உருக்க இரக்கங்களை உன்னைவிட்டு அகலவிடார்.

III. கிழ்க்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் இந்த யுகத்தையும் நித்தியத்தையும் விசுவாசுக்கு இரைக்கிற ஐக்கியம் உண்டு. விசுவாசியே, இவ்வுலகம் உனக்கு கீழ் மோட்சம். கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவன் மரணத்தை விட்டு நீங்கி சிவனுக்கு உட்பட்டிருக்கிறான். வாணம் உனக்கு மேலான யோட்சம். நீ இயேசுவின் பிள்ளையாய் இருப்பதால் பூரணமாக்கப்பட்ட கீதமான்களுடன் ஐக்கியமாய் இருக்கிறாய். பேராட்ட சபைக்கும் வெற்றிசிறந்த சபைக்கும் தலைவர் இயேசுவே. பரலோகத்துக்கு எழுந், ருளியிருக்கிற பரிசுத்தவான்களில் உன்னுடைய தாயார், தகப்பனர், அண்ணன் தம்பி, அக்கான் தங்கைச்சி இருக்கிறார்கள். வாலிபனே, மேல் உலகத்தில் இருக்கிற உன்னைப் பெற்ற உன் தாயின் கண் உன்பேரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாலியஸ்திரியே, உன் நேசமுள்ள தகப்பனாருடைய கண்களும் உன்பேரில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பிள்ளைகளே, உங்களைப் பெற்றோருடைய கண்கள் உன்னைப் பார்த்தவண்ணமாய் இருக்கின்றன. அவர்கள் அடிக்கடி நம்மைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டும் இருக்கலாம். சிவனுள்ள தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கும் நமக்கும் ஐக்கியம் இருக்கிறது.

IV. தேவதூதருக்கும் நமக்கும் ஐக்கியம் உண்டு. சிருஷ்டிப்பிலே முதல் பிறந்தவர்களாகிய ஒளியின் னாதர்கள் நம்மைப்பற்றி நினைவுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். பலவான்களாகிய, கெருப்பின்களும் சோதியாய் வரிகிற சேராயின்களும்

நம்மைப்பற்றி எண்ணமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இரட்சிப்பைச் சுதந்திரியவர்களுக்கு வாழியஞ்செய்யும்படிக்கு தேவதூதர்கள் அனுப்பப்படும் ஆவிகளாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுக்குப் பயந்தவர்களைச் சூழ வேளையம்போட்டு அவர்களை விடுவிக்கிறார்கள். நம்முடைய பாதுகாலில் இடருதபடிக்கு நம்மைத் தங்கள் கைகளில் ஏந்திக் காண்டு போகிறார்கள். அவர்கள் குணப்பட்டவர்களுக்கு அநாவது, இனவரசர்களாகிய விசுவாசிகளுக்கு மெய்க் காவலாய் இருக்கிறார்கள். எவ்வாறுதையதைப்போல நம்முடைய கண் களும் திறக்கப்பட்டிருந்தால், நாமும் நம்மைச் சூழ அக்கில இரத்தங்களையும் அக்கினி சூழிகளையும் காணலாம். தேவதூதர்கள் குணப்படுகிற பாவியன்பேரில் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். பாவியானவன் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் மோட்சத்துக்கென்று பிறக்கும்போது அதைக்குறித்து வானத்தின் தேவதூதர்களிடமிருந்து இருட்சகர் பூவுலகத்தில் பிறந்தபோது அந்தச் சோதிகள் பாடினதாக வாசிக்கிறோம். பாவியின் இருதயத்தில் இயேசு வடிவகொண்ட நாளிலும் அவர்கள் செம்பிரிக்கிறார்கள். பாவியே, நீ இன்று மோட்சத்துக்கென்று பிறந்தால் பரலோகத்திலே உண்ணப்பற்றி மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாகும்.

ஏன் தேவதூதர்கள் குணப்பட்ட பாவியன்பேரில் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்? பாவியானவன் நரகவேதனையினின்று விடுவிக்கப்பட்டிருப்பதால் மகிழ்கிறார். நரக வேதனையைப்பற்றி நமக்கு இருக்கிற அறிவு அற்பம்; என்னெனில் நமக்கும் கெட்டுப்போனவர்கள் இருக்கிற நரகத்துக்கும் ஊடே திண்ணமான அந்தகார நிறை விடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கெட்டுப்போனவர்களின் அங்கலாய்ப்பை நாம் கேட்டால் உடனே மதிமயங்கி, சோர்ந்து தளையிலே விழுந்து செத்துப் போவோம். தேவதூதர்களோ, நம்மைவிட நரகவேதனையைப் பற்றி அதிக அறிவுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். பரமண்டலத்திலே பிசாசுக்களான தேவதூதர்கள் தங்கள் சுய இலக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணினபோது, யெகோவா இரட்சகர் தமது வல்லமையுள்ள புயத்தால் அவர்களை மோட்சப்பட்டணத்தின் அலங்கத்தினின்று சுழற்றி, பாதாளத்துக்கு எறிந்திருந்ததை தேவதூதர்கள் தங்கள் கண்ணால் பார்த்தார்கள். தங்கள் சகோதரரை விழுங்கின நரகத்தினின்று ஒரு பாவி தப்பிவிடப்பட்டதை அவர்கள் காணும்போது, மிகுந்த சந்தோஷத்தைக் காண்பிக்கிறார்கள்.

மேலும் நரகத்தின் வேதனையைப்பற்றிய அறிவைவிட மோட்சத்தைப்பற்றிய தெளிவு அவர்களுக்கு அதிகமாய் இருப்பதால், குணப்பட்ட பாவியின்மேல் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். முத்துக்களால் இழைக்கப்பட்ட வாசல்களையும் பொன் வீதிகளையும் வெள்ளை அங்கிலையும் வீணைகளையும் கிரீடங்களையும் சாவாமையையும் மோட்சபாக்கியத்தின் இன்பங்களாகப் பச்சுபெறும். இதைவிட தேவதூதர்களுக்கு ஆயிரத்து ஆரம்பங்கு அதிகமாய்க் தெரியும். சாவுக்குரிய நம்முடைய கண் மோட்சலோகத்தின் மகிமையைக் கண்டதில்லை. இந்தக் காதல்கள் மனதை பரவசமாக்குகிற அங்குள்ள பாடல்களைக் கேட்கவும் இல்லை. நமது இருதயம் அந்தச் சந்தோஷத்தை அதுபவிக்கவும் இல்லை. தேவன் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு எத்தனம்பண்ணியிருக்கிறவைகளை எல்லாம் அறிந்துகொள்ள, மோட்சத்துக்கு இரத்தப் பக்கத்தில் நம்மால் கூடாததாய் இருக்கிறது. குணப்பட்ட பாவியானவன் இந்த அநாதம் நன்மைகளுக்குப் பங்குள்ளவன் ஆகிறான் என்பதை அறிந்து, தேவதூதர் அவன்பேரில் சந்தோஷப்படுகிறார்கள்.

குணப்பட்ட பாவி எப்போரப்பட்ட தரித்திரனாய் இருந்தாலும், அவனுடைய குடிசைக்கும் தேவதூதர்கள் தங்கள் செட்டைகளைத் தாழ்த்தி இறங்கி அவனைக் காக்கிறார்கள்; அவன் மகிழுகிறார்கள். அந்தக் குடிசைக்குப் போகிற வழியிலே உலக ராசாக்கள் தங்கள் மகிமைகள், சேனைதளங்களோடும் ஆடையாய்ப் பவனிபோனாலும் பிரபுக்கள் தங்கள் ஆடையாபரணங்களைத் தரித்து அபரஞ்சியாலும் மாணிக்கங்களாலும் இழைக்கப்பட்ட இரத்தங்களில் ஏறிச்சென்றாலும் அவர்கள் அதைப் பார்க்க ஒரு நிமிஷமாகிலும் நிற்பதில்லை; அவைகளை எல்லாம் அற்பமாய் எண்ணி, தேவனுடைய பிள்ளையைக் காக்கக் தீவிரிப்பார்கள்.

தேவதூதர்கள் குணப்பட்ட பாவியன்பேரில் சந்தோஷப்பட்டால், பரிசுத்தவான்களே நீங்கள் உங்கள் சகோதரனை மார்க்கத்திலிருந்து திருப்பப்பட்டதைப்பற்றி எத்தனைக்கு அதிகமாய்க் களிக்கவேண்டும். வானத்தின் தூதர்களுக்கு அதிக சந்தோஷம் உண்டாக்கும்படி நீங்கள் பாவியைக் குணப்படுத்துமாபடி பிரயாசப்படுங்கள்.

கடின இருதயமுள்ள பாவிக்கு ஒரு வார்த்தைசொல்லி முடிக்கிறேன். , தேவதூதர்களுக்கு உன்பேரில் சந்தோஷம் இல்லை. நீ கர்த்தாகிய இயேசுவண்டைக்கு மணந்திரும்பி அவரை விசுவாசியாவிட்டால், உலகத்தின் முடிவிலே தேவ

ஆதர்கள் இயேசுவின் இராச்சியத்தில் இருக்கிற சகல இட
றல்கள் செய்கிறவர்களையும் அக்கிரமம் செய்கிறவர்களையும்
சேர்த்து, அக்கினிகுளையிலே போடுவார்கள். அங்கே உனக்கு
அழுதையும் பற்கடிப்பும் உண்டாயிருக்கும். அப்போது நீதி
மான்கள் தங்கள் பிதாவின் இராச்சியத்தில் குரியனையெல்லாம்
பிரசாசிப்பார்கள். கேட்கிறதற்குக் காதுள்ளவன் கேட்கக்
கூடவன். ஆமென்.

பத்தாம் பிரசங்கம்.

"So then after the Lord had spoken unto them, he was received up
into heaven, and sat on the right hand of God."

"திறிந்து பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு,
தேவனுடைய வலதுபாரசீத்தில் உட்கார்ந்தார்."

மாற்கு, 16. 19.

நமது விசுவாசம் ஏறக் கட்டப்படுவதற்கும், சபை பூமி
யிலே ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும்
அவசியமானவைகளை நமது இரட்சகர் பூமி
யிலே செய்துமுடிக்கத் தமது அன்பான
சீஷருடன் போதுமான காலமட்டும் பின்
னாலே அவர்களோடே சம்பாவித்து, சம்மைப்பற்றிய சத்
திய உபதேசங்களை அறிய அவர்களுக்குத் தெளிவைக் கொ
டுத்து, அவர்களைச் சுவாசம் எதினாலும் அசையாதபடிக்கு
ஸ்திரப்படுத்தி. கிருபையான வாக்குத்தந்தங்களை அவர்க
ளுக்கு அருளிச்செய்து, உலகமும் நரகமும் அவர்களுக்கு
விரோதமாய் எழும்பி நூலும் அஞ்சாமல் தைரியமாய் நிற்கும்
படி பரமவரங்களை அருளிச்செய்து, மனிதருக்கு எவ்வண்
ணமாய்ப் போதிக்கவேண்டும் என்று புத்தி கற்பித்து, தமது
உபதேசங்களுக்குறித்துச் சாட்சிவிளம்பவும், சாது இரக்கங்
கள் கிருபைகளை மனிதருக்குப் புகட்டவும், தேவனுடைய
சித்தம் முழுவதையும் அவர்களுக்கு எடுத்து உரைக்கவும்
அருள் அளித்து, கடைசியாக அவர்களை ஆசீர்வதித்துப் பரலோ
கத்துக்கு எழுந்தருளிப்போனார்.

1. நமது கீட்டர் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்
பட்டார். அவர் ஆத்துமாவும் சரீரமும் பொருந்திய மனித
னாய்த் தமது தெய்வீக வல்லமையினாலே பரலோகத்துக்கு
எழுந்தருளினார். பரலோகமாவதென்ன? தேவன் தமது மனி
மையை விசேஷித்துக் காண்பிக்கும் இடம்; மகிமையுள்ள

ஸ்தலம்; உன்னதமான சோதிமயமுள்ள இடம்; வானங்
களின் வானம்; தேவனுடைய அரண்மனை. அந்த இடத்தின்
நிலைமையைப்பார்த்தால் அது மிகவும் மேன்மைபொருந்தியது;
தன்மையைப் பார்த்தால் பரிசுத்தமுள்ளது; கனத்தைப்
பார்த்தால் தேவலோகம்; மகத்துவத்தைப் பார்த்தால் இரவில்
லாத ஒளியுள்ள ஸ்தலம்; அதின் வேலைப்பாட்டைப் பார்த்
தால் கையால் செய்யப்படாத மேன்மைபொருந்தி மண்
டலம். அதை சிருஷ்டித்தவர் மகாதேவன். நமது உட்கர்
இந்த மகிமையான லோகத்துக்குச் சென்றார். வானலோ
கத்திலே தேவனுடைய ஆயத்தின் உள்ளான ஸ்தலமாகிய
மகா மேன்மையான பரிசுத்தஸ்தலத்தில் போய்ச்சேர்ந்தார்.

அவர் அங்கே தேவனுடைய வலதுபாரிசுத்திலே வீற்றிருக்
கிறார். இராசன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது, பிரபுக்
களும் மேன்மக்களும் கனவான்களும் அறிபுகளும் குழ
இருந்தாலும் அவர்கள் இருக்கிற இடத்தில் வித்தியாசம்
உண்டு. வலதுபக்கத்தில் வைக்கப்படுகிறவர்கள் மிகுந்த
கனத்துக்கு உரிமவர்கள்.

சாலோமோன் தன் தாய்க்கு வலதுபக்கத்தில் அசனங்கொ
டுத்தான். நமது இரட்சகர் மனுட அவதாரஞ்செய்தகாலத்
திலே பூரணகீழ்ப்படிதலையும் பொறுமையையும் காட்டினதி
னாலே, கர்த்தர் அவரை உன்னதமான தயவுக்கும் கருணை
க்கும் ஆளிக்கத்தக்கும் உயர்த்தினார். இஸ்ரவேலருக்குப் பாவ
மன்னிப்பை அருளும்படி அவரை உயர்த்தினார். இரட்சகர்
சகராகவும் உயர்த்தி, வானத்திலும் பூமியிலும் கீழ்லோகத்தி
லும் உள்ளோருடைய முழுங்கால்கள் நாலும் அவருக்கு முன்
பாக முடங்கும்படியாகச் சகலத்துக்கும் மேலாக உயர்த்தி
னார். வலதுபாரிசுத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்பது இவ்வண்
னமாய் இரட்சகருக்கு உண்டாயிருக்கிற மேன்மையையும்
வல்லமையையும் குறிக்கிறதாய் இருக்கிறது.

சிலவேளைகளில் நமது இரட்சகர் தேவனுடைய வலதுபாரி
சுத்தில் நீங்கிவராக வாசிக்கிறோம். வெளிப்படுத்தின விசே
ஷத்தின் பல இடங்களில் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது.
ஸ்தேவான் இரட்சகரை நிற்கிறவராகக் காண்கிறேன் என்றான்.
அவர் தமது ஊழியக்காரருக்கு உதவ்செய்ய ஆயத்தமாய்
இருக்கிறார் என்று காட்டலும், தமது சபையின் கண்மைக்
காகுப் பெரிய காரியங்களைச் செய்ய ஆவலோடே இருக்கிறார்
என்று நாம் அறியவும் அப்படிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
பொதுப்பட அவர் வீற்றிருக்கிறார் என்றுதான் வாசிக்கி

றோம். வீற்றிருக்கிறது ஒரேவிதமான உறுதியான நிலைமையையு
ம், யாதொரு குறைவின்றி எப்போதும் மகிமையாய் இருப்ப
தையும் காட்டுகிறது.

அவர் விண்ணுலகத்துக்கு ஏறுவார் என்பதற்கு முன்ன
டையாளங்கள் உண்டு. யோசேப்பு சிறைச்சாலையில் வைக்
கப்பட்டுப் பின்பு உயர்த்தப்பட்டான். தாவீது கொடிய
உபத்திரவங்களையும் துன்பங்களையும் கடந்து, பின்பு சமா
தானாய் இராசரீகஞ்செய்தான். ஏனோக் எலியா பரத்துக்
குப் போனார்கள். மகா பரிசுத்தஸ்தலம் மோட்சத்துக்குக்
குறிப்பாய் இருந்தது. அந்த மகா பரிசுத்தஸ்தலத்தில் தேவ
சுந்திக்குக் குறிப்பாய் இருந்த உருபாசன மூடிக்குமுன்பாக
வருஷத்தில் ஒருதரம் பிரதான ஆசாரியன் இரத்தத்தோடே
பிரவேசித்தான். நமது இரட்சகரும் தமது சொந்த இரத்
தத்தினாலே ஒரேதரம் மகா பரிசுத்தஸ்தலத்தில் பிரவேசித்து
தேவனுடைய சுந்தியில் பிரசன்னமாகி இருக்கிறார்.

அவர் பரத்துக்கு ஏறுவதைப்பற்றி தீர்க்கதரிசனங்கள்
உண்டு. “தேவரீர் என்னதத்திற்கு ஏறி சிறையாக்கெனைச்
சிறையாக்கிக் கொண்டுபோனீர்” என்றும் “வாசல்களே! உங்
கள் தலைநீனை உயர்த்துங்கள், அநாதிகதவுகளே! உயருங்கள்,
“மகிமையின் இராசா உட்பிரவேசிப்பார்” என்றும் உரைக்கப்
பட்டிருக்கிறது. மகிமையின் கர்த்தர் மெய்யான அநாதி
வாசலுடையாய் பிதாவின் சந்திப்பிரவேசமானார்.

அவர் தேவனுடைய வலதுபாரிசுத்தில் வீற்றிருப்பார்
என்று தாவீது இராசா தீர்க்கதரிசனமாக உரைத்திருக்கிறார்.
“நான் உம்முடைய கீத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்
போடும் வரைக்கும் நீர் என் வலதுபாரிசுத்தில் உட்காரும்
என்று கர்த்தர் என் ஆண்டவருடனே சொன்னார்” என்று
விளம்பியிருக்கிறார். - இந்த வசனம் தம்மைக்குறிக்கிறதென்று
இரட்சகர் காட்டியுட்டிருக்கிறார். தீர்க்கதரிசனங்கள் எல்
லாம் ஒன்றுபட மோசியாவின் இராசத்துவத்தையும் அவரு
டைய நித்திய ஆளுகையையும் பற்றி அறிவிக்கின்றன. “நான்
என்னுடைய பரிசுத்த பரவதமாகிய சீயோன்மீதில் என்னு
டைய இராசாவை அபிஷேகம் பண்ணிவைத்தேன். தேவ
னே, உமது சிங்காசனம் என்றென்றைக்கும் உள்ளது, உமது
இராச்சியத்தின் செங்கோல் நீதியுள்ள செங்கோலாய் இருக்கி
றது.” எல்லாச் சாகியாரும் சனசகனத்தாரும் பாஷைக்கார
ரும் சேவிக்கும்படிக்கு அவருக்கே மகத்துவமும் கன்மும்
இராசரீகமும் கொடுக்கப்பட்டன. அவருடைய கர்த்தத்துவம்

எடுபடாத நித்திய கர்த்தத்துவமும், அவருடைய இராச்சியம் அழியாததுமாய் இருக்கும்.

II. நமது ஆண்டவர் பரலோகத்துக்கு ஏறினதினால் உண்டான பயன். அவர் சகல உத்தியோகங்களையும் திருத்தமாய்ச் செய்து சகல சலாக்கியங்களையும் அதுபலிக்கிறார். மத்தியஸ்ராய் இராசாவாகவும், பிரதான ஆசாரியராகவும், தேவனுடைய சபை முழுவதற்கும் பிரதான தீர்க்கதரிசியாகவும் மனிதமையான காரியங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். இந்த உத்தியோகங்களை அவர் பூமியில் இருந்தபோது ஒருவரது நிறைவேற்றினாரே அன்றி, பூரணமாய்ச் செய்து முடிக்கவில்லை. இப்போது பரத்திலே அவர் வருவதற்குப் பூரணமாய்ச் கொண்டு செலுத்துகிறார்.

நமது ஆண்டவர் தேவனுடைய வலதுபாரிசத்திலே எப்படி, ஏன் இராசனாக ஆளுகிறார்? எல்லா விக்கினங்களிலிருந்தும் நம்மை ஆதரிக்கவும், நமது குறைவை நீக்கவும், எல்லாத் தீமைகளினின்றும் நம்மை விலக்கிக்காக்கவும், அவருடைய இராச்சியப் பரத்துக்கும் நம்முடைய இரட்சண்ணியத்துக்கும் சத்துருக்களானவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி அழிக்கவும், பசாஸையும் அவன் சேனையையும், உலகத்தையும், மரமிசத்தையும், பாவத்தையும், மரணத்தையும், நரகத்தையும், நரகசம்பண்ணவும், அவருடைய மகிமைக்கும் சத்தியத்திற்குக்கும் அவருடைய பணிவிடைகளுக்கும் குறைவு செய்கிறவர்களை என்றும் தொலைத்துப்போட்டு இராசரீகம் செய்கிறார். “நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப்போடும்வதற்கும் நீர் என் லெதுபாரிசத்தில் உட்காரும் என்று கர்த்தர் என் ஆண்டவர் நடனே சொன்னார்” என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் தாவீதின் வாக்குறிலே உரைத்ததை பேதுரு எடுத்துக்காட்டி “இந்த இயேசுவேயே தேவன் ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவும் ஆக்கினார் என்று இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் யாவரும் நிச்சயமாய் அறியும்கடவர்கள்” என்று வியாக்கியானம் பண்ணியிருக்கிறார். அவர் தமது சத்துருக்களைத் தமது பாதங்களுக்குப் படியாக்கும் பரியந்தம் மேல் உலகத்திலே அரசாளுவார். அவர் பூமியிலே உயிரோடிருந்த காலத்தில் பற்பல பேராட்டங்களில் அவருடைய தம் நம்முடையதுமான சத்துருக்களை பெலவீனப்படுத்தி சிலுவையிலே உண்டான கடைசியான பெரிய யுத்தத்திலே அவர்களை முற்றிலும் தூத்தி, அவர்களின் பாவையங்களைக் கவிழ்த்துப்போட்டு, பரமதேசம் சென்றபோது நம்மைச்

சிறையாக்கினவைகளைச் சிறையாக்கி, அவைகள் என்றைக்கும் தலையை ஏறெடுக்கவொட்டாதபடிக்குத் தமது பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தி, உன்னதத்திலே தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் சிங்காசனம் ஏறியிருக்கிறார். சருவவல்லமையை அணிந்த இராசனாய் ஆளுகையின் செங்கோலைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற அவருடைய சித்தத்துக்கும் கட்டளைக்கும், எதிர் சிந்த எந்த வல்லமையினாலும் செல்லாது. அவருடைய இராசரீகத்துக்கு விரோதமாய்ச் செய்யப்படும் எந்தச் சூனியமும், எந்த இரகசிய கலகமும் அவருடைய ஞானத்தில் தட்டிப் படாமல் போகாது. தமது சருவருளும் சருவவியாபகம் என்ற திஷ்டு கோபுரத்திலிருந்து உலகத்திலே செய்யப்படுவதையும் சொல்லப்படுவதையும் சிந்திக்கப்படுவதையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்தப் பிரகாரமாய் அவர் தமது இராசரீக வல்லமையினாலே நம்மை ஆதரித்து, தமது இராசதயாளம் கிருபை என்ற ஈவுகளால் தமது உண்மையுள்ள குடிகளுக்கு தயவையும் இரக்கங்களையும் காட்டுத்து, தமது நிறைவான வளர்த்தியின் அளவுக்குத்தான் ஆண புருஷாரும் வரைக்கும் பரிசுத்தவாங்குச் சாப்பொருளும் பொருட்டு, உன்னதத்துக்கேறி வரங்களை மனிதர்மேல் பொழிந்தருளினார். அவர் உன்னதத்துக்கேறி மகிமையால் சூட்டப்பட்டிருப்பதால், தேவனனடைக்கு மெய்யாய்க் குணப்பட்டு மனத்திரும்புகிறவர்களுக்கு இரக்கமும் பாவமன்னரிப்பும் கொடுக்கப்படுகின்றன. இஸ்ரவேலுக்கு மனத்திரும்புதலையும் பாவமன்னரிப்பையும் அருளுகிறதற்காக, அவரை அபிபதியாகவும், இரட்சகராகவும் தேவன் தமது வலதுகையினாலே உயர்த்தினார்.

ஆசாரிய உத்தியோகத்தை நிறைவேற்றும்படியாகவும் தேவனுடைய வலதுபாரிசத்திலே மகிமையாய் வீற்றிருக்கிறார். வெளிக்கூட ரமாகிய இந்த உலகத்திலே பாவவிவரித்திக்காக பரிசுத்தமும் பூரணமும் போர்த்துமான பவ்யைச் செலுத்தி திரைக்குள் பிரவேசித்து, மகா பரிசுத்தஸ்தலமாயிய தேவலோகம் போனார். அங்கே தமது இரத்தத்தை தேவனுக்கு முன்பாகக் காட்டி, மனுப்புத்திரருக்குப் பூரண தேவஇரக்கத்தையும் தேவதயவையும் சம்பாதித்தார். நாம் நமது பெல்வீனத்தினால் பாவத்தில் வீழ்ந்து, முழுமனதோடே திரும்பி குணப்படுதலான இருதயத்தோடே வந்து இரக்கத்துக்காக மன்றாடினால், அவருடைய பவ்யின் புண்ணியத்தினாலே நம்மை தேவன் திரும்பவும் பிள்ளையாக அங்கீகரித்துக்கொள்ளுகிறார். “ஒருவன் பாவஞ்செய்தால் நீதியுள்ளவராய் இருக்க

கிற இயேசுகிறிஸ்து நமக்காகப் பிதாவிடத்தில் பரிந்துபெுகிற வராய் இருக்கிறார். நம்முடைய பாவங்களை நிவர்த்திசெய்கிற கிருபாதார பவி அவரே." மேலும் ஆசாரியராக அவர் நமக்காக விண்ணப்பங்களைச் செய்துவருகிறார். நமது இரட்சிப்புக்கு அவசியமும் நன்மையுமானவைகளைத் தரும்படி விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டுவருகிறார். அவர் தமது விண்ணப்பங்களினாலே நமது செபம் தேவனிடத்தில் செல்லும்படியாவும், நமது பணிவிடைகள் அவரால் பிரியமாய் அங்கிகாரமாகும்படியாகவும் பலிதமாக்கி, நமது அவசரத்தில் நமக்கு உதவி செய்து முற்றமுடிய இரட்சிக்கிற இரட்சகர் ஆவார்.

பரலோகத்திலே தீர்க்கதரிசி உத்தியோகத்தையும் முடிப்பிக்க தேவனுடைய வலதுபாரிசம் சென்றார். நமது போதனைக்கும், உதவிக்கும், ஆறுதலுக்கும், நடக்கவேண்டிய விதத்திற்கும் புத்தியைக் கற்பிக்கும்படி, அவர் தமது பரிசுத்தஆவியானவரை அனுப்பும்படி உயர்வானதற்கு ஏற்பிப்போனார். அவர் உன்னத்திற்கு ஏற்பிப்போருமுன்னே பரிசுத்தஆவியைக் கொடுக்கக்கூடாதிருக்கவேண்டும். "இயேசு மகிமைப்படாததால் பரிசுத்தஆவி இன்னமும் அருகில் வில்லை". என்று யோவான் எழுதினார். தேவன் நமது இரட்சகரின் மகிமையைச் சிறந்த விதமாகக் காட்டவும், அவர் தலையிட்ட பணிவிடையை கணப்படுத்தவும், அவருடைய கீழ்ப்படிதலுக்குப் பலனாகவும், அவருடைய வெற்றிச் சிறப்புக்குப் பரணமாகவும், அவருடைய பிரபுத்துவ சவுக்கு அச்சாரமாகவும் இருக்கும்படியாக அவரை வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் இராசனாக பரம எருசலேமிலே மகா பரிசுத்தஸ்தலத்தில் பட்டம்கூட்டின போது, பரிசுத்த ஆவியின் வரப்பிரசாத களாகிய விஸேயேறப் பெற்றதும் மகத்துவமுமான ஈவை உன்னத்திலிருந்து நமக்குக் கொடுக்கச் சித்தமானார்.

இரட்சகர் தமது உண்மையான பிள்ளைகளுக்கு ஸ்தலங்களை எத்தனம்பண்ணும்படியாகவும் பரமேறினர். தேவனுடைய சமூகத்தில் சந்தோஷங்களின் பரிபூரணமும், அவர் வலது பாரிசுத்தில் செல்வபாக்கியங்களும் என்றைக்கும் உண்டு. இந்த இடத்துக்கு நம்மை உயர்த்தும்படியாக மகிமைபொருந்திய முன் தூதனாய் ஒடிப்போயிருக்கிறார். நமது பாவங்களின் நிமித்தம் அடைக்கப்பட்டிருந்த மோட்ச இராச்சியம் நமது இரட்சகர் ஏறினபோது திறக்கப்பட்டது. நாம் பரதீசுக்குப் போகாதபடி அங்கே நிறுத்தப்பட்டிருந்த சட்டாளியுள்ள பட்டயத்தை நீக்கினார்; பலவாண்களாகிய கேரூபின்களை

அகற்றிவிட்டார், மோட்சவாசலைத் திறந்தார்; விசுவாசிகள் யாவரும் அதின் வழியாய்ப் பிரவேசிக்கச் செய்தார். அங்கே தேவனுடைய சமூகத்திலே போய்ச்சேரும்போது சமஸ்த உலகங்களுக்கும் இராசாவுடைய இனப்பந்துக்களாவோம்; இராசாக்களும் ஆசாரியருமாய் இருப்போம்.

சகோதரனே! கர்த்தர் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற இடத்துக்கு நேராக உன் கண்களை ஏற்றே. மெய்யாகவே நமது ஆசையெல்லாம் அங்கேதான் திரிப்திகரமாகும். அதுதான் நிலையான தேசம், அழியாத சுதந்தரம், நமது ஆனந்தவிதி. இங்கே நமக்கு நல்ல இளைப்பாறுதல் இல்லை, நிலையான வீடு இல்லை, சுதந்தரபாத்தியமும் இல்லை. நாம் இங்கே அரேபேசிகளும் பரேபேசிகளும் இருக்கிறோம். நமது குடியிருப்பு பரலோகத்தில்தான் இருக்கிறது. பரம எருசலேமும் பரிசுத்தவான்களின் தலைநகரியுமான மோட்சஸ்தலத்துக்குப் போகிறவர்களாய் இருக்கிறோம்.

கர்த்தர் நமது இரட்சகரை உயர்த்தினதில், அவர் தேவபக்திக்கும் கீழ்ப்படிதலுக்கும் விசேஷத்தையவைக் காட்டினார் என்று புரங்கிறோம். இயேசு மரணத்தைச் சகித்ததினால் மகிமையாலும் கனத்தாலும் முடிசூட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம். அவர் அவமானத்தை எண்ணாமல் சிலுவையின் மாணத்தைச் சகித்ததால், தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் வலது பாரிசுத்தில் வீற்றிருக்கிறார் என்று அறிகிறோம். நாமும் நமது இரட்சகராகிய இயேசுவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி, கீழ்ப்படிதலிலும் பொறுமையிலும் பக்தியிலும் வளர்ந்தகொண்டே இருந்தோமானால் இரட்சகர் தமது பிதாவின் சிங்காசனத்திலே அவரோடே கூட உட்கார்ந்ததுபோல, நாமும் நமது இரட்சகருடைய சிங்காசனத்திலே அவருடனேகூட உட்காரும்படியாக அருள் அளிக்கப்படும்.

கிறிஸ்து இரட்சகர் தேவனுடைய வலதுபாரிசுத்திலே மிகவும் உன்னதமான இடத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டிருப்பதால் நாம் அவருக்குக் கனத்தையும், வணக்கத்தையும், பணிவிடைகளையும், கீழ்ப்படிதலையும் செலுத்துவோமாக. பரம தூதர்கள் அவரைத் தொழுதுகொள்ளும்படியாகக் கட்டளைபெற்று, அவருக்கு ஆராதனைசெய்கிறார்களே, நாம் எத்தனைக்கு அதிகமாய் அப்படிச் செய்யவேண்டும். அவர் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறதினால்தான் அவ்வாறு, நாம் உயர்த்தப்படவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். அவர் நமது தன்மையில் நமக்கு இனமாய் இருக்கிறார்; அன்பின் பாசத்தாலே நம்முடனே கட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

உருக்க இரக்கங்களினால் பெரிய கிரியைகளை நமக்காகச் செய்து, நன்மையான காரியங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார். நமது நன்மைக்குச் சத்துருக்களானவர்கள் கையினின்று நம்மை ஆதரித்து, ஆனந்த பாக்ஷியங்களை நாம் அனுபவித்துவரும்படி முயற்சித்து வருகிறார். இப்படிப்பட்ட அன்புள்ள இரட்சகருக்கு நமது சரீரத்தையும் ஆத்துமாவையும் படைப்போமாக.

அவர் துன்பத்தைப் பொறுமையோடே சகித்ததால் இப்போது மகிமையோடே அரசாளுகிறார். நாம் உபத்திரவங்களைப் பொறுமையாய்ச் சகித்தால் இன்னம் கொஞ்சக்காலத்துக்குள்ளாக அவருடனே கூட ஆளுகையெய்தலாம். எனக்கு நேரிட்ட கோதனைகளில் என்னோடே கூட நிலத்திருந்தவர்கள் நீங்களே. என் பிதா எனக்கு ஒரு இராச்சியத்தை ஏற்படுத்தினதுபோல, நானும் உங்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். நீங்கள் என் இராச்சியத்தில் என் பந்தியில் போசனபானம் பண்ணி, இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் கிரியாநீதிக்குறிவார்களாய்ச் சிங்காசனங்களில் உட்காருவீர்கள் என்று தமது சிவருக்கு அருள்கொடுத்திருக்கிறார்.

சிறேனே! இவ்வகத்துக்குரியவைகளை அற்பமாய் எண்ணி பரமகாரியங்களின்மேல் உன் மனதைச் செலுத்து. விரிஸ்து தேவனுடைய வலதுபாரச்சத்தில் வீற்றிருக்கிற இடத்திலுள்ள மேலானவைகளைத் தேடி. இந்தத் தேகத்தைவிட்டுப் போகவும், கர்த்தரிடத்தில் குடியிருக்கவும் அதிகமாய் விரும்பு. இவ்வலகில் இருக்கும்வரையும் விசுவாசக்கண்ணால் அவரைத் தரிசித்து, தியானித்து, அன்பால் அவரைப்பற்றிப் பிடித்து, நல் நம்பிக்கையால் அவரில் நன்கித்தரித்து, உன் செபங்களையும் தோத்திரங்களையும் அவருக்குச் செலுத்தி, அவருடைய நல்ல நியாயப்பிரமாணங்களையும் கிருபையாக வாங்குந்தந்தங்களையும் அவருடைய பரிசுத்த நடக்கையையும் இரக்கமான கிரியைகளையும் தியானி. இம்மைக்குரிய சிற்றின்பங்களையும் வீண்மகிமைகளையும் களைந்து, இருதயத் தப் பரவசப்படுத்தி, வானத்துக்கு கோகப் பறந்து, இரட்சகரைப் பற்றிப்பிடித்து அவரோடு ஐக்கியமாயிரு. அப்போது ஏற்றவேளையோ மகிமையை அனுபவிப்பாய்; மோட்சானந்தம் கண்டடைவாய். கர்த்தராவிய தயாபரர் இந்த நன்மைகளை நமது குமாரமூலமாய்த் தந்தருள்வாராக. அவருக்கே எந்நாளும் துதியும் தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

பதினோராம் பிரசங்கம்.

"This do in remembrance of me."

"என்னை நினைவுகருநம்படி இதைச் செய்யுங்கள்."

ஆக்கா, 22. 19.

இயேசு கர்த்தர், தேவகோபத்தியில் தம்மைத் தகனித்துப் பாவிகளுக்கு நித்திய மீட்பை உண்டு பண்ணினதை மறுப்பதும், நீசரை நித்திய அன்பால் நேசித்து அவர்கள் உயிருக்காகத் தமது உயிரைச் சிலுவையில் ஒப்புக்கொடுத்ததை இருதயத்தில் என்றும் நிலைநிறுத்தாமல்போவதும் கூடாதகாரியம் என்று விசுவாசி சொல்லலாம். புதிதாய்க் குணப்பட்ட விசுவாசியிடத்தில் கிறிஸ்துவை மறந்துபோவதைப்பற்றிப் பேசினால், அதைப் பெரிய தோஷம் என்று சொல்லுவான். தம்மை நினையாமல் நம்மை நினைத்த தேவசுதனை மறக்கவா? நமது பாவத்துக்காக இரத்தம்வடித்த தேவாட்டுக்குட்டியைப் பற்றி எண்ணமற்றுப்போகவா? மரணபரியந்தம் பாவியை நேசித்த ஆண்டவரை சிந்தையில் வைக்காமல்போகவா? அது கூடாதகாரியம், கூடாதகாரியம் என்பான். சகோதரரே நீங்களும் ஒருவேளை ஜப்படிச் சொல்வீர்கள். ஆனால் இயேசுவை மறச் சுவில்லா என்ற கேள்வியை உங்கள் மனச் சாட்சியில் கேட்குமுடியாக உங்களை விரும்புகிறேன். அது இயேசுவை அடிக்க மறந்தாய், மறந்தாய் என்று மறு உத்தரவு பயிர்வல்லாமல் ஹேரியத்தோடே சொல்லும். இருதயத்தில் மூத்த பொருளாய் வைக்கவேண்டிய தேவகுமாரனை எத்தனை யாய் மறந்தோம் என்பது மறுக்கப்படக்கூடாத சத்தியம். உலகம் எத்தனையாய் உங்களை ஆண்டுகொண்டது. இயேசு பன்னிலும் குளிரிலும் வெளியே இருந்து நனையும்படியாகச் செய்தீர்கள்; உங்கள் முகத்தையும் அவருக்கு மறைத்துக் கொள்வீர்கள்; உங்கள் இருதயத்தை அவருக்குத் திறந்ததும் இல்லை.

I. இயேசு மீட்பனா மறப்பதற்கு முகாந்தரங்கள் உண்டு என்பதைப் பார்ப்போம். நாம் மறுபடியும் பிறந்தவர்களாய் இருந்தாலும், இன்னமும் நாம் சீர்கெட்ட தன்மையுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம்; பாவுமாவிய மரணசரீரத்தை நம்மோடே சுமந்து திரிகிறோம். நாம் கலப்பில்லாத பரிசுத்தவர்களாய் இருந்தால், அதுதினமும் இயேசுவின் பாடுகளைத் தியானித்துக்கொண்டிருப்போம். ஆனால் நம்முடைய இருதயத்தில்கள்ளார் குகைகள் இன்னமும் அழிக்கப்பட்டுப்போகவில்லை. தேவனுடைய திருவுள்ளத்தின்படி நடந்துவந்த தாவீதை வெட்கத்துக்குட்படுத்தின சிறிநின்ப இச்வச இன்னமும் நம்முடைய இருதயத்தில் பதுங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. நோவா, ஆபிரகாம், யாக்கோபு, பேதுரு என்பவர்களை ஆண்ட பெல்வீனங்கள் நம்முடைய இருதயத்திலும் ஒளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. தகாத எண்ணங்கள், கெட்ட இச்சைகள் மென்மேலும் சுரந்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லாவற்றிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் வஞ்சனை நிறைந்ததுமாய் இருக்கிறது. ஒரு உள்ளங்கை பொன்னுள், கீர்த்தியுறால் உண்டாகிய பெருமை, வியாபாரமுயற்சி, வீடு, பிள்ளைகள், கிறிஸ்துவை மறுக்கப்பண்ணவில்லையா? நாம் மோட்சத்துக்குத் தூரமாயும் உலகத்துக்குச் சமீபமாயும் இருப்பதால், அவரை தினம் தினம் மறந்துபோகிறோம். வானுலகத்தார் அவரண்டையில் இருப்பதால் அவரை தங்கள் முகத்துக்குமுன்பாக வைத்து, ஒவ்வொரு நிமிஷமும் அனந்தம் தொனிகளால் அவரைப் பாடி ஆராதிக்கிறார்கள். நித்திய கீர்த்தனம் அவர்கள் வாயில் இருக்கிறது. நாமும் சகோதரரே தேவதூதர்களின் இரதமீட்ட ஏறி நம்முடைய ஆண்டவருக்குச் சமீபமாய் இறங்குகையில், அவருடைய திருமுகப்பிரகாசத்தால் நாம் ஒளிவீசப்பட்டு அவர் புன்னகையால் மகிழ்கொண்டு நித்தியானந்த கடலில் முழுகும் போது, நாம் அவரைத் திறந்தமுகமாய் நன்றம் காண்போம்; ஒருநாளும் அவரை மறக்கமாட்டோம். புத்திரகடையில் குத்தத் தாழ்த்தலத்தில் இருக்குமட்டும் நாம் அவரை மறப்பது நமது இயல்பாய்ப் போயிற்று.

II. நாம் நினைவுகூரவேண்டிய பொருளைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள் என்றார். கிறிஸ்தவர்கள் ரூபகத்தில் வைக்கவேண்டிய அநேகம் விலையேறப்பெற்ற பொக்கிஷங்கள் உண்டு. ஆனால் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையாக இயேசுவைத் தங்கள் இருதயத்

தில் வைக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இவருக்கு நினைவுப் பொருள் பூமியிலும் இல்லை, மோட்சலோகத்திலும் இல்லை. ஒப்பீரம் தங்கமும் விலையேறப்பெற்ற கோமேதகமும் அவருக்கு சடல்ல; படிசுத்தை அவரோடே ஒப்பிட்டுப் பேசலாகாது; எத்தியோப்பியாவின் புஷ்பராகம் அவருக்கு நிகர் அல்ல; வானமும் வையகமும், அவைகளிலுள்ள சருவ சங்கம் அனைத்தும் அவருக்கு ஒப்பல்ல. வானபரனின் பிள்ளைகளே, இப்பேர்ப்பட்ட புகழுடையோனே நீங்கள் மறக்கலாமோ? எங்கும் அவரைக்கொண்டு திரியவேண்டாமோ?

ஒருவேளை உங்களில் சிலர் நங்கள் கிறிஸ்துவைக் காணவில்லையே, பிள்ளை எப்படி நங்கள் அவரை நினைவுகூர என்பீர்கள். மெய்தான், நீங்கள் நன்மைசெய்யும்படி ஒடித் திரிந்த அவருடைய அழகான பாதங்களைக் காணவில்லை; அவருடைய அன்பின் கருணையை விளக்க நீட்டின அவருடைய திருக்கைகளை நீங்கள் பார்க்கவில்லை. வானத்தின் இரகசியங்கள் எந்தப் பேதைக்கும் விளங்கும்படியாக எளிதான கடையில் பேசின அவருடைய பொன்வாயை நீங்கள் நோக்கினதும் இல்லை; அவருடைய பாடுகள் அங்கலாய்ப்புகளை கண்டதும் இல்லை. நீங்கள் சரீரத்தின்படி அவரை அறியாதேரோனாலும், ஆவியின்படி அவரை அறிந்திருக்கிறீர்களோ? இயேசுகிறிஸ்து கிறிஸ்துவையில் அறையப்பட்டவராக உங்கள் கண்களுக்குமுன் பிரத்தியட்சமாய் உங்களுக்குள்ளே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறாரே.

சகோதரரே, எனக்குச் சற்றுக் கவனமாய்ச் செல்கொடுக்கக் கேட்கிறேன். இயேசுவைக் கொஞ்சகேரம் நினைப்போமாக. அவர் ஞானநானம் பெற்ற சமயத்தில் மூன்றாம் வானம் திறவுண்டையும், பிதா வானத்தின் திறப்பினின்றும் இவர் என் கேசுருபரன் என்று விளம்பினதையும், தேவ ஆவியானவர் மின்னலைப்பார்க்கிலும் வினாவாய் இறங்கி மனிதருமாரன்மேல் துன்னதையும் நினைவுகூருங்கள். அப்பால் அனந்தரத்தில் அவர் பசியாய் இருந்தபோது அப்பொல்லியோடு சனப்பட்டு பாதாளத்தின் திரள் சேனைகளை முறியடித்து வெற்றி கிழிந்தபோது, தேவதூதர்கள் அவருக்குப் பணிபுரிந்ததையும் நினைவுகூருங்கள். நாடோடிய சோதனைகளை எத்தனை திரள் திரளாய் அவர்பேரில் புரண்டுவந்தன. இகிலெல்லாம் பாவமில்லாதவராய் வெளிப்பட்டார். அவர் பிறப்பு வானசேனையின் பாட்டினால் துவக்கிக் கொண்டாட்டப்பட்டது; அவருடைய முடிவு அமுலையோடே

நிலிந்திபெற்றது. அவரதுவாக்கம் முன்னணையில் உண்டாகி
சிறுவையில் முடிந்தது. சிகேதிர அவரை அசட்டைபண்ண
ணினர்கள்; சத்துருக்கள் அவரை நிந்தித்தார்கள்.

இன்னொரு இடத்தில் அவரை நினைவுகூரவேண்டியதிற்குக்
கிறது. சகோதரரே, உலக சிந்தைகள் யாவையும் களைந்து
தூய் போட்டுவிட்டு, ஒலிவமரத்தோப்புக்கு வாருங்கள்.
அங்கே சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்துகிடக்கிற தேவகுமாரனைப்
பார்க்கிறீர்களா? ஆத்துமாவே, கொஞ்சம்நேரம் அவர் படுகிற
தயரத்தைப் பார். தனாலிலே முகங்குப்புற விழுந்துகிடக்
கிறார். இரத்தம் சொட்டுச் சொட்டாய் அவர் திருமேனியில்
இருந்தே விழுகிறது. காயத்தினால் உண்டாகிய இரத்தம்
அல்ல. அவரைப் பாருங்கள், பாருங்கள். எத்தனையாய்
வதை உண்டுகிறார். எவ்வளவு ஊக்கமாய்ப் போராடுகிறார்.
என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடு
மாறால் நீங்கும்படி செய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படி
அல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆக்கடவது என்
றார். கெத்செமனே தோட்டமே! நீ ஆத்துமாவுக்கு எவ்
வளவு கணபத்தியான இடமாய் இருக்கிறது. ஒரு வாதை
கட்டுப்போய்விட்டது. இன்னொருவாதை அவரைப் பின்
தொடர்ந்தது. ஒலிவத்தோப்பை விட்டுதுக்கம் நிறைந்த தேவ
குமாரனோடே பிலாத்தின் அரமனைக்கு வாருங்கள். துஷ்ட
ரான போர்ச்சேவகர் அவரைப் பரியச்சம்பண்ணுவதையும்,
வாரினால் அடிப்பதையும், முள்முடியை அவருடைய சிவ்வில்
வைத்து அவரைக் குட்டுவதையும், அவரைத் துப்பி முடி
யைப் பிடுங்குவதையும் காண்கிறாயா? அவர் இரத்தச் சோர்
வையாய் நிற்கிறார். என் இயேசுவோ! எனக்காக இக்கோலம்
கொண்ட உம்மை நான் மறப்பதெ. படி? கொல்கதாவில்
வானத்துக்கும் பூமிக்கும் நடுவாகத் தொங்கி, நிவ்விய பிதா
வினாலும் கைவிடப்பட்டவராய் இருந்து, நீர் அங்கலாய்த்து
அவஸ்தைப்பட்டிரே; உமது இரத்தத்தை போக்கி எனக்குத்
சீவனைக் கொடுத்திரே. என்னைக் கைநாக்கி சாவின் பள்ளத்
தாக்கிலிருந்து உயர்த்தி பரலோகம் செக்க, உம்மைத் தேவ
னுடைய வாதைக்கு ஒப்புவித்திரே. நான் உம்மை மறந்தால்
என்னைப்போல பாதகன் இல்லையே. ஆத்துமாவே, கந்தனா
ஸ்தோத்திரி; அவர் செய்த சகல உபகாரங்களையும் மறந்தே.
சகோதரரே, சிறுவையின் பாடுகளை நமக்கு வெளிப்படையாக
யாய்க் காண்பித்து மகிமைப்படுத்தும்படி பரிசுத்த இராப்
போசனத்தை ஏற்படுத்தினார். மரித்த அவருடைய புனப்பின்

பூம் நமது இருதயத்தில் தரித்துக்கொள்ளவும், தமது
ருபத்தினால் உண்டாகிய புண்ணியங்களை நினைவுகூரவும்
ஏற்படுத்தினார். தேவகோபமாகிய புசல் நம்முடைய மேல்
தாக்க வருவதையும், நமக்குக் காரிருளும் அக்கினியும் கந்தக
மும் எரிபிற கடலும் பங்காக வைக்கப்பட்டிருந்ததையும்
அவர் கண்டு மனதுருகி, நமக்காகத் தாமே இடிதலிலே
நின்று தேவகோபக்கினையை ஒன்றியாய் உத்தரித்து நமது
பாவங்களைச் சுமந்துகொண்டு, நீசனுக்குப் பெலனும் நெருக்
கப்படுகிற எளியவனுக்குத் திடனும் பெரும் வெள்ளத்துக்
குத் தப்பும் அடைக்கலமும் வெயிலுக்கு ஒதுங்கும் நிழலுமா
னதையும், நினைவுகூர ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர் காண்பித்த
அன்பு எவ்வளவு அதிசயமானதாய் இருக்கிறது. உன் இரட்
சிப்பைக் கருதி உனக்காக பாடுபட்ட இரட்சகரை மறவாதே.
கர்த்தர் தம்முடைய பாடுகளை இராப்போசனம் என்னும்
சாக்கிரமெந்தால் நினைவுகூரும்படி கட்டளையிட்டிருக்கிறார்.
விசுவாசத்தோடே அந்தத் திருப்பந்தியைச் சேருகிறவனுக்கு
தேவன் தமது வாக்குத்தந்தங்களை உறுதியாக்கி, பாவ
மன்னிப்பை நிச்சயப்படுத்தி, மீட்பருடைய புண்ணியங்களை
எல்லாம் பலிக்கச் செய்து, ஆத்தம பெலனையும் கொடுத்து,
தமது கிருபையையும் அருளிச்செய்து, தேவ ஆவியானவர்
அவன் இருதயத்தில் வந்து வாசம்பண்ணி மோட்சவாசி
களுக்குரிய ஆனந்தத்தின் அச்சாரத்தை அவனுக்குக் கட்டளை
யிட்டுறார்.

எத்தனையோ பேர் இந்தப் பரிசுத்த சாக்கிரமெந்தை அச
ட்டைசெய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் மகா இராசா
வின் கட்டளையை எண்ணாதவர்கள்; மீட்பரின் பாடுகளைப்
பற்றிக் கவலையில்லாதவர்கள்; கிறிஸ்துவின் ஐக்கியத்துக்குத்
தங்களைப் புறம்பாக்கி கொள்ளுபவர்கள். அவர்கள் பெற்ற
சிலாக்கியத்தை அசட்டைசெய்து திருச்சபையில் உயர்ந்த
அவஸ்தமாய் இருக்கிறார்கள் என்று காண்பிக்கிறார்கள்.

நான் பாவியாய் இருக்கிறேன், என் வயது போதாது,
என்க்கு உபத்திரவம் நேரிட்டது, என் பிள்ளை இறந்து
போயிற்று, ஆகையால் நான் கர்த்தரின் பந்தியைச் சேர
வில்லை என்பார் அநேகர். பாடுகளை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து
இயேசு உலகத்தில் வந்தார். நொத்த மனதுக்கு ஆறுதலைக்
கொடுக்கும்படியாக தேவகுமாரன் பாடுபட்டார். அதை
நினைவுகூரும்படி இந்த இராப்போசனம் ஏற்படுத்தப்பட்டி
ருக்கிறது. வயது இல்லை, பாவியாய் இருக்கிறேன், இனி

மேல் பரிசுத்தவானாகி அப்புறம் சேரப்போகும். பரிசுத்தவானாக உன்னால் கூடாது. சுய நீதிக்காகும். இதிலே பங்கில்லை. காலம் செல்லவேண்டும் என்கிறாயாக்கும். நானே இருப்பது நிச்சயம் அல்லவே. மெய்யாய்க் கிறிஸ்துவின் பிள்ளையாகவேண்டும் என்று விரும்புகிறவன், உடனே அவருடைய மாணத்தை நினைவுகூராமல் போகமாட்டான். அவர் உங்களை அன்பாய் அழைக்கிறார். நன்மையை இழந்து போகாதேயுங்கள். இயேசுவின் பேரில் அன்பு இருக்கிறதென்று உங்கள் செய்கையால் காட்டுங்கள். கிறிஸ்துவின் பந்தியைச் சேருகிறவன் அவருடைய இரண்டாம் வருகைக்கு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்று காட்டுகிறான்.

ஆண்பிள்ளைகளே பெண்பிள்ளைகளே, ஒருகாலத்தில் நீங்கள் கிறிஸ்துவின் பேரில் அன்புள்ளவர்களாய் இருந்தீர்கள் என்பதற்கு அத்தாட்சியாக, பரிசுத்த இராப்போசனத்தில் ஒழுங்காய்ச் சேர்ந்துவந்தீர்கள். ஆதியில் காட்டின அன்பை இப்போது மறந்துவிட்டீர்கள். இப்போது நீங்கள் தேவருமாரனின் பாடுகளை அற்பமாய் எண்ணுகிறீர்கள். உங்கள் அன்பு குன்றிப்போகிறது.

இப்போது கிறிஸ்துவின் பந்தியை அசட்டைசெய்கிறவன் அவருடைய இராக்ஸ்யத்தில் அவர் பந்தியில் அமர மாட்டான். பாலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நித்திய சீவ மரக்கனிக்கும் சிவதண்ணீருக்கும் பங்கற்றவன் ஆவான். சகோதரரே, உங்களுக்கு கொடியகாலம் வருமென்று மேகர்த்தரின் பந்தியில் சேருங்கள். மனதார அவர் பந்தியை அசட்டைசெய்கிறவர்களே, நான் உங்களைப்பார்த்து என்ன சொல்வேன்? உங்கள் சகோதரர் பரிதபிக்கிறார்கள்; உங்களுக்காக என் உள்ளம் உருகுகிறது; இயேசுவின் உள்ளம் பொங்குகிறது; நீங்கள் மனதார உங்களுக்கு வரும் நன்மையைத் தள்ளிப்போடுகிறீர்கள்; உங்களுடைய நன்மையை இழந்து போகாதேயுங்கள்; அருமையான இயேசுவை விசுவசிக்கி அவரின் மிருகையின் எத்தனங்கள் மூலம் அவரை நினைவுகூர்ந்து உங்கள் இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வீர்களாக.

பன்னிரண்டாம் பிரசங்கம்.

'As the mountains are round about Jerusalem, so the Lord is round about his people from henceforth even for ever.'

“பரிவதங்கள் எருசலேமைச் சுற்றிலும் இருக்குமாப் போல், கரீந்தர் இதுமுதல் என்னென்றைக்கும் தம்முடைய சனத்தைச் சுற்றிலும் இருக்கிறார்.”

சந்தேம், 125. 2.

தாவீதின் காலத்தில் எருசலேம் வெல்லப்படக்கூடாததுருக்கமாக எண்ணப்பட்டது. அதைச் சபையின் சுதந்திரம். சுற்றிலும் மலைகள் இருந்தன; அரண்களும் கட்டப்பட்டிருந்தன. எவ்வளவு திரளான

சேனைகள் அதற்கு விரோதமாய் வந்தாலும் அதைப் பிடிப்பது கூடாததாய் இருந்தது. யுத்த முனிப்புகள் இக்காலத்தில் இருக்கிறதுபோல அக்காலத்தில் இல்லை. இப்போது எருசலேமை ஒரு சிறியசேனை லேசாய்க் கட்டிக்கொள்ளலாம். காலவேற்றுமை எவ்வளவு மாறுதலை உண்டெண்ணியிருக்கிறது. உலகமும் உலகத்தில் உள்ளவர்களும் எல்லாம் மாறுதல் உள்ளவைகள்; ஒருவர் மாத்திரம் மாறுதல் இல்லாதவர். அவர் மாத்திரம் இருக்கிறபிராரமாக இருக்கிறார். வேற்றுமையின் நிழலும்கூட அவரிடத்தில் இல்லை.

எருசலேமை தாவீதின் காலத்தில் இருந்தபடி வைத்துக் கொண்டு நாம் இந்த வாக்கியத்தைச் சிந்திப்போமாக. எருசலேம் சத்துருக்களால் பிடிக்கப்படக்கூடாததாய் இருந்ததென்று தாவீது எண்ணினான். தாவீது எருசலேமைப் பற்றிக்கொண்டிருந்த பண்ணப்பிரகாரம் நாமும் திருச்சபையைப்பற்றி எண்ணக்கொள்ளலாம். தேவனுடைய சபை மறுபடி இரத்தத்தால் அல்ல, தேவருமாரன் இரத்தம் சிந்திப்பானின் உடன்படிக்கையாகிய துருக்கத்துக்குள் அமைந்து, அவருடைய சருவ வல்லபத்தால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. ஆத

லால் எந்த வல்லமையுள்ள சிருஷ்டியும் அதை நாசம்பண்ணக்கூடாததாய் இருக்கிறது. சிருஷ்டிகராகிய பெகோவாவின் புயம், அவருடைய சனங்கள் பக்கமாய் அபிசயங்களைச் செய்ய கிட்டப்பட்டிருக்கிறது.

தேவ கிருபையை முன்னிட்டு இந்த வாக்கியத்தைக்கொண்டு இரண்டு காரியங்களைச் சிந்திப்போமாக.

I. திருச்சபையானது தேவனால் நாசமோசங்களில் நின்றது காப்பாற்றப்பட்டுவருகிறது என்று பார்ப்போமாக.

சபை சருவ வல்லபத்தால் மதிவிடப்பட்டு, தவறாத உடன் படிக்கையினாலே கிலைபெற்றிருக்கிறது. சத்துரு எத்தனை தரம் அதைத் தாக்கினதோ; அத்தனை தரம் அது செய கம்பீரம் அடைந்திருக்கிறது. பகைகளும் பழிகாரரும் அதைச் சூழ்ந்துகொண்டதுண்டு. கேட்டின் மக்கள் தேனிக்கள் கூட்டம்போல கூடி, அதற்கு விரோதமாய் எழும்பினதுண்டு. ஆனால் அது தேவனுடைய நாமத்தினாலே அத்தனைபேரையும் செயித்து வெற்றிகொண்டாடினதுண்டு. பாசாவின் வலுவான எருதாளும், பேலியாட்களின் நாய்களும், பராக்ரீரமரும், பலவான்களும் அதைச் சிழுதுமேலதாக்க முயற்சி செய்ததுண்டு. ஆனால் வானமண்டலத்தில் வாசமாய் இருக்கிறவர் அவர்களைப் பார்த்து நகைத்தார். ஆண்டவர் அவர்களைப் பரியாசம்பண்ணினார். சபையோ; என்னைக்கும் அசையாத சீயோன்பாவதத்தைப்போல் இருந்தது.

கிறிஸ்துசபையின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் அது நன்றாய் விளங்கும். சத்துருக்கள் அகின்பேரில் மூர்க்கமாய்ப் பாய்ந்து சீறினார்கள்; கர்த்தரோ அதற்கு அடைக்கலம் கொடுத்துச் சகாயம் செய்தார்.

1. சத்துரு நுள்பந்தினாலே திருச்சபையைச் சமூலமாய் நாசப்படுத்தப் பார்த்தான். கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளுக்கு விரோதமாக கொடுங்கோலர் அக்கிரமிய வழக்கத்தைவிட வழத்தனை சூடாக்கினது உண்டு; சித்தி அதைச் சூத்திரங்களை உண்டுபண்ணினதும் உண்டு. இரத்தச் ரட்சிகள் ஆயிரம் ரக்கணக்காய்க் கொலைகளத்துக்குக் கொண்டுகொண்டார்கள். சிறிய ஆட்டிக்கூட்டமாயிய திருச்சபை அங்கும் இங்கும் கிதறுண்டு அலைந்ததுண்டு. விசுவாசிகள் எந்தெந்த இடத்தில் அடைக்கலம் தேடினார்களோ, அந்தந்த இடமெல்லாம் உபத்திரவம் என்ற நாய் அவர்களைப் பிண்டொடர்ந்தது. வெள்ளாட்டித் தோல்களையும் செம்மறியாட்டித் தோல்களையும் போர்த்துக்கொண்டு, பூமியின் நாளு இடங்களிலும் அலைந்தார்கள்.

உலகம் அவர்களுக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கவில்லை. அவர்கள் தாபரிக்கும் ஸ்தலம் கண்மலை வெடிப்புகளிலும், அவர்கள் படுக்கைக் கெடிகளிலும் இருந்தது. மாணாது வேட்டை நாய்களால் ஊர்த்தப்படுவதுபோல அவர்களும் இளைப்பாறுதலுக்கு நேரமில்லாமலும், இடமில்லாமலும் தூர்த்தப்பட்டார்கள். இதினெல்லாம் சபை அபரஜயப்பட்டிப் போனதா? இல்லை. கர்த்தாவே! உமது உண்மையை விளங்கப்பண்ணினீர்; உமது வார்த்தையின் வல்லமையைத் தெரியக்காட்டினீர். உமது சபையைப் பெருந்துன்பத்தில் தந்தைத்தாடன், அந்த ஆபத்தான நேரத்திலும் அது சருவ செயம்பெறும்படி செய்தருளினீர்; உமக்கே தோத்திரம்.

உபத்திரவகாலத்திலே கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வளவு தைரியத்தைக் காட்டினார்கள்; அக்கிரமியவாசத்திலே தங்கள் பாதங்களைத் திடனாய் மிதித்தார்கள். அவர்கள் மரிக்கவாவது, கல்ல அறிக்கையைச் செய்யவாவது பயப்படவும் இல்லை; வெட்கப்படவும் இல்லை. அவர்களுடைய வீரத்துவத்தைப் பார்த்து அஞ்ஞான கேசுதிபதிகள் பிரயிப்படைந்தார்கள். மெய்யாகவே தேவனுடைய சருவவல்லபத்தால் சூழப்பட்டாதிருந்தால், அப்போதே சபை மடிந்துபோயிருக்கும்.

2. உபத்திரவத்தினாலே சபையைச் செயிக்கக்கூடாடுதென்று யிசாச அதுபோகத்தினால் அறிந்தபின், இன்னொருவகையை யூசித்து உண்டிபண்ணினான். சபையை வலுவூறு செய்து தூய்றினான். ஆதிக்கபக்கிறிஸ்தவர்களைப்பற்றி நீசத்தனமான பேச்சுகளைப் புரப்பினான். அவர்கள் ஆராதனைக்காகக் கூடும் இடங்களில் அவர்கள் செய்ததாக அவன் எடுத்துக்காட்டின துன்மார்க்கமான பேச்சுகளை யோக்கியன் தன் வாயினால் உச்சரிக்கமாட்டான். பரிசுத்தமுன்னை கூட்டத்தை அகத்தம் கிரகத்த கூட்டமாகவும், உலகத்தாரின் குப்பையாகவும் எடுத்துக்காட்டினான். துன்மார்க்கத்தில் புரண்ட அஞ்ஞானிகள் முசுராய் அந்த கரகப்பொய்யன் கட்டிவிட்ட அவதூறண பேச்சுகள் கம்பி, இலேசலின் சிவனா அவதூறியப் பெசினார்கள். சில வருஷங்கள் கடந்தது. சாத்தான்காரி எறிந்த நரகத்தி சீழே விழுந்துவிட்டது. கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்தமுன்னை கூட்டத்தாராக மதிக்கப்பட்டார்கள். உவிடபீல்ட் என்ற பேரதகர் ஒருவர் இங்கிலாந்திலே இருந்தார். இந்தப் பூமியில் மிதித்தவர்களில் அவர் ஒரு வீசே வித்த பரிசுத்தவான். பரம சிந்தையுடைய அவர்பேரில் சோழோமைப்பற்றி முதலாய்ச் சொல்லப்படாத பாவங்கள்

ளைச் சொன்னார்கள். துன்மார்க்கர் நீதிமான்னைத் துன்பப் படுத்த ஏதுவற்றவர்களாய் இருந்தாலும், அவர்களை அவதூறு படுத்த சலிக்கமாட்டார்கள்; தூஷணவாயை விரிவாய்த் திறப் பார்கள்; பூதவார்த்தைகளைப் பொழிவார்கள். எவ்வளவு அவதூறு ஆகிச்சபைக்கு நேரிட்டபோதிலும் அது அழிந்து போனதா? அல்ல. சபைக்கு விரோதமாய்ச் செய்யப்பட்ட ஆயுதங்கள் பலிக்கவில்லை. அதற்கு விரோதமாய் எழும்பின நாயுதன் வெட்கப்பட்டுப்போயின. சபையே! கர்த்தர் உன் னோடே இருக்கிறார். கர்த்தரின் கரம் உன் நடுவே பரக்கிரமமான கிரியைகளைச் செய்யும். மனிதர் உனக்கு விரோதம் பேசினாலும், அவர் சாதிகன் நடுவிலே உன்னை கணப்படுத்துவார். நீ அவதூறுகிய ஏரியிலிருந்து கழுவுப்பட்ட ஆட்டுக் குட்டியைப்போல வெளிப்படுவாய்.

3. உபத்திரவத்தினாலும், அவதூறினாலும் சபையைக் கெடுக்கக்கூடாதென்று பிசாசு கண்டபோது இன்னொரு வழியைத் தேடினான். அதென்ன? ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்த கோளைய்களைப்போன்ற மனிதனை அனுப்பினான். சுய ஆசையினால் வைப்பட்டவர்களாய்ச் சபையிலே பொய்யைப் பித்தறி, தேவனுடைய நாமத்தினாலே இச்சகமான வார்த்தைகளைப் பிரசங்கித்த கள்ளப்போதகர்களை எழுப்பினான்.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் சபையிலே பகிதர் இல்லாத சமயம் காணப்படவில்லை. ஒரு சிறு கூட்டத்தார்மாதிரிச் சத்தியத்தைக் கைக்கொண்டு நடந்தார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாரும் கோற எதிர்ப்பெரிந்தில் மாண்டார்கள். அப்போஸ்தலருடைய பிரேதங்கள் இன்னம் கல்லறையில் சேமிக்கப்பட்டு ஆகவில்லை. அதற்குள்ளாகத் தங்களை இரத்தத்தால் கொண்ட ஆண்டவரை மறுதலிக்க அடேன் எழும்பினார்கள். சிலர் நன்மை வரும்படி தீமைகளைச் செய்தார்கள். அவர்களுக்கு நேரிட்ட அழிவு நியாயமே. இரட்சகர் பரமண்டலஞ்சென்ற 50 வருஷங்களுக்குள்ளே பலவித பதிகங்கள் உண்டாயின. இக்காலத்திலும் பகிதங்கள் எழும்பிக்கொண்டதான் இருக்கின்றன. இஸ்ரவேலில் பிரகாசிக்கிற வெளிச்சத்தை அனைக்கும்படி சாத்தான் எப்போதும் வகைபார்த்துக்கொண்டதான் இருக்கிறான். கிரளான தண்ணீர்களின்மீடல் வீற்றிருக்கிற வேசியாகிய ரோமசைப்ப, இந்நாட்களிலும் உலகத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களை சத்தியத்தைவிட்டு மருள்வழிப்பண்ண பிரயாசப்படுகிறதை அறிவோமே. தேசாதேசங்களின் வழக்கத்துக்குத் தக்கதாய் அது தன் வேஷத்தை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது.

அந்த இழிவாக வேசியின் விபசாரங்கள் இன்னமும் கிரியை செய்துகொண்டிருக்கிறதே.

4. துன்பத்தினாலும், அவதூறினாலும், பகிதங்களினாலும் சபையை செயிக்கக்கூடாதென்று கண்டபோது, சபையிலே பிரிவினைகளை உண்டெண்ணினான். ஒவ்வொரு சபையும் வேதவசனத்தின் ஒரு சத்தியத்தை விசேஷித்த வகையாய்ச் சாதித்து, மற்றச் சபையோடே சலந்து திவ்விய பணிவிடையை நிறைவேற்றாதபடி பண்ணியிருக்கிறான். இதினால் சபைக்குள்ளே அன்பும் சமாதானமும் குறைந்துபோகும்படி செய்திருக்கிறான். ஒரு சபை, மனிதன் சுயாதீனன் என்று போதிக்கிறது. இதைவிட விசேஷித்துப் போதிக்கிறது. இன்னொரு சபை, தேவன் சுயாதிபதி என்று போதிக்கிறது. இரண்டும் சத்தியம் என்றாலும் இருசபையிலும் ஒற்றுமை இல்லாதபடி பிரித்திருக்கிறான். இந்த அவனுடைய தந்திரமும் இப்போது சத்தியத்தை கைக்கொள்ளுகிறவர்கள் முன்போல அதனதன் சபைக்காக அவ்வளவு விரைக்கியம் சாதிக்கிறதில்லை.

தேவனுடைய சபையைப் பாழாக்க விரும்புகிறவர்களே! சபை உங்களுக்கு முள்ளாய் இருக்கிறதென்பதை அறியுங்கள். சபை உங்களால் வெல்லப்படக்கூடாதென்பது சத்தியம், சத்தியமே. அதின் ஒரு சரட்டையாவது அறுத்துவிட உங்களால் கூடாது. தேவன் அதைப் பூமியிலே ஸ்தாபித்திருக்கிறார்; கன்மலையில் அதை நிறுத்தியிருக்கிறார்; சபையைப் பகையாடையுங்கள். நீங்கள் அதைப் பகைக்குமுன்னே சருவ வல்லவரைப் பகைத்தீர்கள் என்பதை அறிவிக்கிறேன். அதை நசுக்கிப்போட உங்கடில் மாளாது; அதுவே உங்களை நசுக்கிப்போடும். அதைத் தறித்துப் பரியாசம் பண்ணாதேயுங்கள். இன்னம் கொஞ்சம் கெரம்தான்; அப்போது அதின் எசமான வருவார். திடீரென்று நீங்கள் கிணையாதவேளையிலே வருவார். அப்போது பரியாசக்காரர் பைத்தியக்காரராக விளங்குவார்கள்.

II. சபை அழிக்கப்படாததுபோல, சபையைச் சேர்த்த ஒவ்வொரு விசுவாசியும் அழிந்துபோவதும் இல்லை என்பதை இரண்டாவதாகப் பார்ப்போம்.

விசுவாசியானவன் எல்லா மோசங்களினின்றும் விலக்கிக் காக்கப்படுகிறான். கர்த்தருடைய தூதன் அவருக்குப் பயந்தவர்களைச் சற்றிலும் பரிசாயம்போட்டு, அவர்களை விடுவதென்று. அவர்கள் பாதங்கள் கல்லில் இடருதபடி

அவர்களை தூதர்கள் தங்கள் கைகளில் ஏந்திக்கொண்டுபோகிறார்கள்.

தேவனுடைய மைந்தனே! உன்னை நிர்மூலமாக்க அநேகர் தேடித் திரியலாம்; நீ சத்துருவின் கடைவாய்ப்பல்லுக்குள்ளே அகப்பட்டிருக்கிறதாக பயப்படலாம்; தெய்வீக பராமரிப்பில் எல்லாம் உனக்கு விரோதமாய் நேரிடுகிறதாகக் காணப்படலாம்; உன் கண்களிலிருந்து எப்போதும் நீர்க்கால்கள் ஒடிக்கொண்டிருக்கலாம்; இளப்பத்துக்குமேல் இளப்பம் உனக்கு நேரிடலாம்; தொழில் எல்லாம் தாறுமாறாய்ப் போகலாம்; உன் வயல்கள் பட்டுத்தீய்ந்து போகலாம்; உன் விருட்சங்கள் பலன்கொடர்திருக்கலாம்; உலகத்திலே எல்லாம் உனக்குக் கெடுதியாக நேரிடுவதாய்க் காணப்படலாம்; தேவனுடைய அலை திசைகள் உன்மேல் புரளலாம்; பசி, தாகம், நிருவாணம் உன்னைச் சூழலாம்; வீடு, சிநேகிதர், தாய் தந்தை அற்றுப்போகலாம்; வியாதி, பெலவீனங்கள், அவதூறுகள் உன்னை வளைந்துகொள்ளலாம். ஆனால் தேவனுடைய அன்னைவிட்டு உன்னைப் பிரிப்பது ஒன்றினாலும் கூடாதென்பது நிச்சயமே. சாவுக்குரிய இந்தச் சீவகாலத்தில் உனக்குச் சம்பவிக்கிற இவ்விதத் தீங்குகள் உனக்கு நித்திய கனமகிமையை வருவிக்கிறதென்பது உன் மனதை விட்டு அகலவேண்டாம்.

இங்கே நீ சோதிக்கப்படலாம்; நீ எடுத்துவைக்கிற ஒவ்வொரு அடியிலும் உனக்குக் கண்ணிகளும், சுருக்குகளும் வைக்கப்படலாம்; உன் விசுவாசம் குன்றிப்போக, பிசாசு அக்கினி அம்புகளை உனக்கு விரோதமாய்ப் பிரயோகிக்கலாம். ஆனாலும் என்ன? கண்ணிகள் தெறித்துப்போம்; நீ தப்பிவிக்கப்படுவாய். அக்கினி அம்புகள் அவிக்கப்பட்டுப் போம்; நீ செயம்பெறுவாய். சாதான் செயிக்கப்பட்டவன் அல்லவா? பயப்படாதே. உன் விசுவாசமாகிய கப்பல் சேதப்படவும் மாட்டாது. பூமியில் பூக்கிற எருசலேமுக்கும் பரலோகத்தில் இருக்கிற எருசலேமுக்கும் இடையே இருக்கிற கடலில் கப்பல் சேதம் ஒருக்காலும் நேரிட்டிருப்பதில்லை; இனி நேரிடவும் மாட்டாது. பூமி உன் காலின்கீழ் குறுங்கட்டும்; அதின் அஸ்திபாரங்கள் நிர்மூலமாகட்டும்; வானதோற்றங்கள் திடுக்கிடட்டும்; சூரியன் தன் ஒளியையும், சந்திரன் தன் வெளிச்சத்தையும் கொடாதிருக்கட்டும்; வானசோதிகள் தங்கள் மகிமையை அந்தகாரத்தினாலே மூடிக்கொள்ளட்டும்.

தேவபக்தரே! உன்னை ஒன்றும் சேதப்படுத்தமாட்டாது. உலகத்தின் அழிவின் மத்தியில் நீ நின்றாலும், உன் பிதாவின் கரம் உன்னைத் தாங்கிக்கொள்ள வல்லபம் உள்ளதே. உன் தலையின் ரோமம் கருகுவதும் இல்லை; அக்கினி உன்னில் பலம்செய்வதும் இல்லை; சிங்கங்கள் பசியாய் இருந்தாலும் உன்னைப் பட்சிப்பதும் இல்லை; தேவன் தமது அன்பை உன்னைவிட்டு விலக்கப்போகிறதே இல்லை. கிறிஸ்து சருவ ஆதிக்கம் உடையவராய் பரத்திலே அரசாளுகிறார். தமது அவயவங்களிலே ஒன்று சேதப்பட்டுப் போகும்படி விட்டு விடுவாரா? அவர் அவயவக் குறைவுள்ளவராய்ச் செங்கோல் ஆட்டுவார் என்று நினைக்கிறாயா? வானமும் பூமியும் சுருட்டப்பட்டுப் போனாலும் இது சம்பவிப்பது கூடாதகாரியமே. அவர் சர்வவல்லவர், அவர் சர்வவல்லவர். ஆதலால் நீ பயப்பட நிமித்தம் இல்லை.

பதினமூன்றாம் பிரசங்கம்.

"The Lord will go before you; and the God of
Israel will be your reward."

"கர்த்தர் உங்கள் முன்னே போவார், இஸ்வேலின்
தேவன் உங்கள் றேகே உங்களைக் காக்கிறவராய்
இருப்பார்."

சபாயா, 52. 12.

இயேசுவின் சபை அடிக்கடி ஒரு சேனைக்கு ஒப்பிடப்
பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் அதின்
அதிபதி சமாதானப்பிரபு என்னப்படுகி
ரார். அந்தச் சபை சமாதானத்தை ஏற்
படுத்தி ஸ்திரிப்படுத்த கோக்கமுன்னதாய் இருக்கிறது. அதின்
போர்வீரர் சமாதானகுணம் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.
யுத்தத்தின் தன்மை சவிசேஷ தன்மைக்கு முற்றும் விரோத
மாய் இருக்கிறது. என்றாலும் பூமியில் இருக்கிற சபை போ
ராட்ட சபையாய் இருக்கிறது. இயேசு வருகைவரைக்கும்
அது போராடிக்கொண்டு இருக்கவேண்டியது. சபை ஆயுதம்
தரித்து யுத்தஞ்செய்து "செயித்துக்கொண்டேபோகிறது. சத்
தியத்தின் தன்மையுள்ளவர்கள் பதித்களுக்குப் பொய்க்கும்
விரோதமாய்ப் போராடிக்கொண்டு இருக்கவேண்டியவர்களா
ய்த்தான் இருக்கிறார்கள். சபையானது அவபத்திக்கு விரோ
தமாய்ப் போராடாதேபோனால், அது சீட்டுள்ள தேவனுடைய
சபை என்று சொல்லக்கூடாது. பரிசுத்தத்தின் தன்மை
பாவத்துக்கு விரோதமே. கிறிஸ்துவப் பேலியாரும் ஒன்றாய்
நடக்கக்கூடமா? பரிசுத்தம் அசுத்தத்தோடே சேருமா? தேவ
னுடைய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் தன் அனுபோகத்தி
னாலேதான் போராட்ட உலகத்திலே இருக்கிறதாக அறிகிறார்
கள். ஒவ்வொருவனும் தத்தளிக்கப்பண்ணுவார் இல்லாமல்
தன்னன் அத்திமரத்தின் கீழும், திராட்சச்செடியின் கீழும்
இருந்து சுகமாய் வாழும்காலத்துக்கு இன்னம் வந்து வரட்ட

வில்லை. தேவனுடைய பிள்ளைகள் யுத்தத்தொனியை நான்
தோறும் கெட்டிருக்கள்; அதிலால் சருவாயுத வாக்கங்களைத்
தரித்துக்கொண்டு இருக்கும்படி ஏவப்படுகிறார்கள். சபையா
கிய சேனைக்கு முன் போகிறவரும் பின் வருகிறவரும் இருக்கி
ரார். கர்த்தர் "அவர் உங்களுக்கு முன்னே போவார். இஸ்ர
வேலின் தேவன் உங்கள் பிறகே உங்களைக் காக்கிறவராய்
இருப்பார்." ஆகையால் முன்தண்டும் பின்தண்டும் காக்கப்
படுகின்றன.

I. தேவனுடைய சபை ஒரு சேனைக்கு ஒப்பிடப்பட்டிருப்பதைப் பார்ப்போமாக.

சேனையின் முன்தண்டில் திரளானபேர் நதியைக் கடந்து
மகிமையின் பருவத்தில் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் பேராடி
எல்லாவற்றிலும் செயம்பெற்றிருக்கிறார்கள். பின்தண்டில்
ஒருபாகம் இன்னமும் உருவாக்கப்படவில்லை. இனிமேல்
தான் அவர்கள் உலகத்துக்கு வருவார்கள். கர்த்தரால் தெரிந்
துகொள்ளப்பட்ட திரள் சேனையை முன்னோக்கிப் பாருங்
கள். யெகோவா முன்போகிறார். அவருடைய நித்திய ஆலோ
சனை நித்திய உடன்படிக்கையைக்குறித்துக் கேள்விப்பட்ட
ிருக்கிறீர்கள். அது சபைக்கு முன்னே போனது. மனிதன்
சிருஷ்டிக்கப்படும் முன்னும், இந்த விஸ்தாரமான வையகம்
உருவாக்கப்படும் முன்னும், நமக்குத் தோன்றப்படுகிற வஸ்
துக்கள் நிலபெறும் முன்னும் தேவனுடைய அனாதித் தீர்
மானம் அப்படிச் சென்றது. அப்போது மனிதரை உருவாக்
கச் சித்தம்கொண்டு, கெட்டுப்போனவர்களை மீட்கத் தீர்மா
னித்தார்.

திருச்சபை உண்டானதுமுதல் அவர் தமது தயவுள்ள
செய்கையின்படியே அதற்குமுன்னே சென்றுகொண்டே
இருக்கிறார். பாதிசில் அது உற்பத்தியானதுமுதல் இதுவரைக்
கும் அது வருத்தத்தோடே பிரயாணம் செய்துகொண்டே
இருக்கிறது. உலகத்தில் அக்கிரமம் மிகுசிப்போனபோது
தேவன் சமது சபையை தன்னீரில் மிதக்கும்படி செய்
தருளினார்; பின்பு உலகக்கெயரவிலிருந்து புறப்பட்டபோது
அப்போதும் முன் நடந்தார்; இரந்தச் சிறு சபை சத்துருக்
களின் தேசத்திலே நடமாடிக்கொண்டிருந்தபோது யாரும்
அவர்களைத் தொடவொட்டாதிருந்தார்; இராசாக்களை அவர்
கள் சிமித்தம் கடிந்துகொண்டார்; எகிப்திலே சபையை
அசுரிக்க யோசேப்பை முன் அனுப்பினார்; அவனைத் தன்
முன் வீட்டுக்கு அழிபதியும் ஆண்டவனும் அக்கிறார். சபை

காம்தேசத்திலே கொஞ்சநான் தங்கிற்று. அது எகிப்தைவிட்டுப் புறப்பட்டபோது கர்த்தர் அதற்கு முன் நடந்தார். பகலில் மேகஸ்தம்பமும், இரவில் அக்கினிஸ்தம்பமும் வழிகாட்டின. யெகோவா அவர்களுக்கு முன்னே போய் சிவந்த சமுத்திரத்தைப் பிரித்து, மன்னாவைச் சிறி, கண்மலைகளைப் பிளந்து தண்ணீர் சுரக்கப்பண்ணி, யோர்தானைப் பின்னி டச்செய்து, அவர்களை வாங்குத்தத்த தேசத்தில் நடத்தி, புறச் சாதியானாத் துரத்தி அதிலே சபையை நாட்டினார்.

அப்படியே யோவான்ஸ்தானன் காலம் முதல் இதுவரையாகும் கர்த்தர் சபையோடே இருந்ததைப் பார்க்கிறோம். சபை இக்காலத்தில் இருக்கிறபடி நாம் பார்க்கையில் எவ்வளவாய் செயங்கொண்டிருக்கிறது. கர்த்தர் அதோடே இல்லாதிருந்தால் இப்படியாக இருக்குமா? சபையை இயேசு இரட்சகர் பூமியிலே ஸ்தாபித்தார்; பன்னிரண்டு செம்படவரைத் தெரிந்துகொண்டார். இவர்கள் என்னத்துக்கு? அநேகம் ஆயிரவருடங்களாய் நிலைபெற்று, உலகவல்லமையால் காக்கப்பட்டு வந்த பழையமார்க்கங்களைக் கவிழ்த்து, யூப்பித்தர் கியானான் என்ற விகிதங்களை ஒழியப்பண்ணி, சத்தியமார்க்கத்தை நிலைநிறுத்தவே. அந்தப் பன்னிரண்டு செம்படவரும் அப்படியே செய்துபோட்டார்கள். யெகோவா முன்போகாதிருந்தால், இந்த மாறுதல் எப்படி உண்டாகும்?

சபை அக்கினிப்பிரவாகத்தில் முழுவினபோதும், கட்கத்துக்கும் கொடிய சிறையிருப்புக்கும் உள்ளானபோதும் தேவன் முன்போலார். அப்போதுதான் சபையானது தைரியமாய்ப் போர்செய்தது. மலைகளில் துரத்தப்பட்டபோதும், போதகன்மார் குளிர்ச்சியில் மரித்தபோதும், விசுவாசிகள் விசுவாசத்தை அறிக் கையிட்டு தங்கள் கழுத்தைக் கொடுத்த போதும் தேவன் அவர்களுக்குமுன் போலார்.

“தேவன் உங்கள் பிறகே உங்களைக் காக்கிறவராய் இருப்பார்.” யுத்தகாலத்தில் சேனைகள் குறைவடைவது, வியாதியினாலும் இளைப்பினாலும் அப்படி நேரிடுவதுண்டு; சிலர் ஓடிப்போவதும் உண்டு. உணல் கர்த்தர் உடைய சேனையோ ஓடாமல் திரண்டுகொள்கிறது. கர்த்தர் அதின் பின்னே நடக்கிறார். தேவனுடைய சபை அடிக்கடி பின்னே தாக்கப்படுவதுண்டு. அமலேக்கியர் பின்னேயிலே விழுந்தார்கள் ஆனால் இஸ்ரவேலர் மேற்கொண்டார்கள். அமலேக்கியர் மடிந்தார்கள்; ஏனென்றால் கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்காக யுத்தப்பண்ணினார்.

II. கர்த்தர் ஒவ்வொரு விசுவாசிக்கு முன்னும் பின்னும் போகிறார் என்று பார்ப்போமாக.

நாம் எதிர்நோக்கிப் போகவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். வருங்காலத்தை நோக்கிப் பயப்படாதிருங்கள். கர்த்தர் உங்களுக்குமுன் போயிருக்கிறார். அவருடைய முன்தீர்மானத்திலே சகலமும் உன் நடபடிக்கைகளும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது பிதாவின்ல நாம் நடத்தப்படுவோம், ஆகையால் பயப்படவேண்டியதில்லை. நமக்குமுன் கர்த்தர் நன்மையான காரியங்களை ஆயத்தப்படுத்தியிருக்கிறார். இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டபோது எலியில் கிணறுகளையும், பேரீந்து மரங்களையும், பாலும் தேனும் ஓடுகிற தேசத்தையும் ஏற்கனவே ஆயத்தப்படுத்தியிருந்தார். நமக்கும் அப்படியே இயேசு முன்னோடும் தூதராய் வாசஸ்தலங்களை எத்தனம்பண்ணியிருக்கிறார்.

நமது இரட்சகர் நமக்காக முந்தியே சகல சத்துருக்களையும் செயித்திருக்கிறார். பெலவீன் போர்ச்சேவகனே, தைரியங்கொள்க; அஞ்சாதே. இயேசு உன் சத்துருக்களை நாசம் பண்ணியிருக்கிறார். பாவத்துக்காக பயப்படுகிறாயா? இயேசு அதை சிலுவையில் ஆணிறைத்திருக்கிறார். மரணத்துக்கு பயப்படுகிறாயா? அவர் மரணத்துக்கு மரணமாய் இருக்கிறார். நரகத்துக்கு பயப்படுகிறாயா? தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு விரோதமாய் நரகத்தின் கதவுகளை அடைத்துப்போட்டார். அவர்கள் அழிவின் பள்ளத்தாக்கைக் காண்பதில்லை. கிறிஸ்தவர்களே, உங்களுக்கு முன்பாக வருகிற சத்துருக்கள் எல்லாரும் செயிக்கப்பட்டவர்கள்; நரகசிறகத்தின் பல் உடைபட்டுப்போயிருக்கிறது; ஆகிசர்ப்பத்தின் தலை நசுக்கப்பட்டிருக்கிறது; நமக்கு விரோதமாய் சாணையேற்றப்பட்ட கட்கம் மழுங்கிப்போயிருக்கிறது; சத்துருக்கள் நமக்கு விரோதமாய் உருவாக்கின ஆயுதங்கள் கூர்மையற்றப்போய் நம்மைச் சேர்ப்படுத்தும் எந்த வல்லமையையும் கர்த்தர் கிறிஸ்து இன் மூலமாய்க் கீழ்படுத்தியிருக்கிறார். ஆகையால் பயப்படாமல் நடந்துபோங்கள். யெகோவா முந்திப் போயிருக்கிறார்.

உங்களில் சிலர் வருங்காலத்தைப்பற்றி பயம் இல்லை, கட்கதுபோன நாட்களைப்பற்றி எனக்கு பயம் இருக்கிறது என்பீர்கள். செய்வேண்டியதைச் செய்யவில்லை; செய்ந்ததாததைச் செய்தேன் என்று அங்கலாய்க்கலாம்; உங்கள் பாவங்கள், உங்கள் முன்பாக நின்றகொண்டு உங்களுக்குப் பயத்தை

உண்டுபண்ணலாம்; அப்போது நான் இரட்சிக்கப்படுவேனே என்று சந்தேகங்கொள்ளலாம். தேவன் இஸ்ரவேலின் தேவனாய் இருக்கிறார்; உடன்படிக்கையின் தேவனாய் இருக்கிறார்; உன் பாவங்களை எல்லாம் மன்னிக்கிறவராயும், உன் அழுக்கைச் சுத்திகரிக்கிறவராயும் இருக்கிறார்.

கர்த்தர் நமக்கும் பின்னும் முன்னும் இருக்கிறார். சென்ற காலத்தில் நடந்தவைகள் துக்கமானவைகள் ஆயினும் அவைகளால் அவநம்பிக்கை கொள்ளவேண்டாம். அந்தப் பாவங்களை மன்னிக்க இயேசுவை நோக்கிப்பார். அவரை விசுவாசித்தால் சுகமாய் இருப்பாய்.

தேவனுடைய சேனையைச் சேராதவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? கீழ்க்கண்ட பிசாசின் இரானுவத்தைச் சேர்ந்து தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் போராடுகிறவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் நரக ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டு கர்த்தருக்குக் கீழ் அடங்குங்கள். பாவியே, கர்த்தர் இன்று உன் இருதயத்தைத் தொட்டால் அவருக்குக் கீழ்ப்படி; அப்போது உன் பாவங்களை எல்லாம் அவர் துடைத்துப்போடுவார். அவர் உன்னைப் பின்னாகப் பாதுகாப்பார். பாவியில் பிரதானமானவனும் இயேசுவின் சேனையைச் சேர்வானாக; பிசாசினால் கைவிடப்பட்டவனும் இயேசுவை விரும்புவானாக; அவர் சிவ்வையை நோக்கிப் பார்ப்பானாக. அப்போது சுகமாய் இருப்பான்.

பதினான்காம் பிரசங்கம்.

“He rebuked the Red sea also, and it was dried up: so he led them through the depths, as through the wilderness.”

“அவர் சிவந்த சமுத்திரத்தை அடட்டினார், அது வற்றிப் போயிற்று; வெட்டாந்தளையால் நடக்கிறதுபோல அவர்களை ஆழங்களில் நடந்துபோகப்பண்ணினார்.”

சங்கீதம், 106. 9.

மனிதர் தூரத்துக்காரியங்களை அறியத்தக்க ஞானிருஷ்டிக்காரர் அல்ல. தற்காலத்தில் கண்களுக்கு முன்பாக நடக்கும் காரியங்களை மாத்நிரம் அறியத்தக்கவர்களாய் இருக்கிறார்கள். வருங்காரியத்தை அறிவது மனுபபுத்திரருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வரம் அல்ல. இஸ்ரவேலர் எகிப்திலிருந்து பறப்பட்டுப் பின்பு சத்துருக்கள் இனிமேல் தங்களைத் தொடர மாட்டார்கள் என்று எண்ணினார்கள். அப்படியே புதிதாய் மறுபடியும் பிறந்த கிறிஸ்தவன் தனக்கு இனிமேல் சத்துருவின் தொந்தரவு இருக்கமாட்டாது என்று நினைக்கிறான். இஸ்ரவேலர் மூன்றாம்நாள் பயணத்திலே பாளையபிறங்கி இருந்தபோது சத்துரு பின்னாலே வந்ததைக் கண்டு அருக்களித்தார்கள். தூதன் கிறிஸ்தவனும் அப்படியே தன் பழைய சபாஸங்கள் மும்புரமாய்த் தன்னிலே எழும்புவதைப் பார்த்தையில் விரகிட்டு நடுங்குகிறான். ஆனாலும் தனக்கு ஒத்தாசை வரும் மூலக்குச் சேராது இருதயத்தை ஏறெடுத்துச் சகாயத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்.

தேவகிருபையை முன்னிட்டு,

I. இஸ்ரவேலருக்கு இருக்க வந்ததங்களைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. அவர்களுக்கு எகிராகச் சமுத்திரம் இருந்தது. அது ஒரு வருத்தம்; தப்பிப்போக வகை இல்லை. சத்துரு சமுத்திரத்தை அங்கே வைக்கவில்லை; கர்த்தரே அதை அங்கே

84. கனம்: ஸ்பீக்கர் ஸார் பிரசங்கம்.

நிறுத்தினார். மோட்சப்பிரயாணத்திலே புதிதாய்க் குணப்பட்டவர்களுக்கும் சமுத்திரம்போன்ற வருத்தங்களும் உண்டாகும். அவர்களுடைய விசுவாசத்தையும் உண்மையையும் பரிசோதிக்கத் தேவன் இப்படி வருத்தங்களுக்கு இடங்கொடுப்பது உண்டு. வைதீகமாய்ச் சேவனஞ்செய்யக் கருதுகிறவர்களை, நீங்கள் குணப்பட்டவுடனே உங்களுக்குப் பலத்த சோதனைகள் நேரிடலாம். சிலுவையில் மரித்த இயேசு ரட்சகரில் அன்புகூரும்படி அழைக்கப்பட்டவுடனே துன்பங்கள் சோதனைகள் சமுத்திரம்போல் பிரவாகித்து உங்களை அமிழ்த்த வரலாம். அதால் அடுத்த அடி எப்படி எங்கே வைக்கலாம் என்பதைப்பற்றித் திகைக்கலாம். யாவருக்கும் முன்பாக உண்மையும் நன்மையுமான காரியங்களை நடப்பிக்கப் பிரியம் இருக்கிறது. ஆனால் கள்ளவியாபாரம் செய்ய ஏதாவில்லை. பிழைப்புக்கும் வருத்தமாய் இருக்கிறது. பிள்ளைகள் மனைவி பசியும் பட்டினியுமாய் இருக்கிறார்கள் என்கலாம். நீ தெரிந்துகொண்ட நல்ல மார்க்கத்தால் மோட்சலோகத்தில் ஸ்வர்களைச் சந்தோஷிப்பித்த சகோதரனே, சந்தோஷமும் ஆறுதலும் ஒன்றுகூடி உன்னில் வாழ்வையில் சடுதியாய் அவைகள் மறைந்துபோகலாம். நீதிசூரியன் உன்பேரில் உதயமாகும்போது உன் விளக்கு அணைக்கப்படலாம். அப்போது இஸ்ரவேலர் முறையிட்டதுபோல நீயும் கர்த்தாவே, நான் இவைகளை எப்படித் தாக்குவேன் என்று முறையிட்டலாம்.

2. இஸ்ரவேலருக்கு இருந்த இரண்டாம் வருத்தம் அவர்கள் சத்துருக்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்ததே. இவர்கள் வராதிருந்தால் இஸ்ரவேலர் சிவந்தசமுத்திரத்துக்குப் பயப்படவேண்டியதில்லை. எகிப்தியர் இரத்தங்கள், குதிரைகள், பதாதிப்பட்டாளங்கள் முதலிய யுத்தசன்னதத்தோடே புறப்பட்டிருந்தார்கள். பளீர் பளீர் என்ற பட்டயங்களை எகிப்தியர் கையில் கண்டவுடனே இஸ்ரவேலர் அபயமிட்டார்கள். இந்த எகிப்தியனா நம்முடைய பாவங்களுக்கு அடையாளமாக வைக்கலாம். குணப்பட்டவுடனே பாவம் புதிய மனுஷனைக் கலக்குகிறதில்லை. அப்போது அவன் தன் பாவங்கள் எல்லாம் மன்னிக்கப்பட்டுப்போயினான் என்று முகமலர்ச்சியாய் இருக்கிறான். சிலநாட்கள் கழியுமுன்னே நன்மை செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிற அவன் உள்ளத்தில் தீமை செய்ய ஏவுகிற ஒரு பிரமாணத்தைப் பார்க்கிறான். புதைக்கப்பட்டுப்போயினான் என்று தான் எண்ணின பாவங்கள்

நிறும்ப உயிர்கொண்டு தன்னை அலைக்கழிக்கப் பார்ப்பதை காண்கிறான். தப்போது கயோ, நான் கிரீப்பாக்கியமுள்ள மனிதன் டு என்று முறையிட்டிருன்; தன் பழைய பாவங்கள் படைவீரர்போல தன்னைத் துரத்துவதைக் கண்டு திடுக்கிடக்கிறான்; சத்துருவின் கையைக் கடந்தேன் என்று எண்ணினான். ஆனால் முன் அவனை ஏவல்கொண்ட பாவங்கள் அவனை வருத்தப்படுத்தி அடிமையேலென்கொள்ள பயங்கர சொரூபிகளாய் வருவதைப் பார்க்கிறான். இஸ்ரவேலருக்கு எகிப்தில் இருந்த எகிப்திய சத்துருக்களிடம், எகிப்துக்கு அப்பால் இருந்த எகிப்திய சத்துருக்களே கொடியவர்கள் ஆனார்கள். அப்படியே குணப்பட்டு கர்த்தாப் பற்றிக் கொண்ட தூதன் கிறிஸ்தவனே, நீ குணப்படுமுன் பாவத்தைப்பற்றி உனக்கு இப்போதிருக்கிற பயம் இருந்ததில்லை. அதின் நீசத்தன்மையைச் சரியானபடி நீ இப்போது அறிந்திருக்கிறதால், உனக்கு அவைகளைப்பற்றி கொடிய பயம் இருக்கிறது.

3. இஸ்ரவேலருக்குச் சோர்புள்ள மனம் இருந்தது. சத்துருக்களைக் கண்டவுடனே முறையிட்டார்கள்; பயங்கரானிகளாய் இருந்தார்கள்; இளந்தை நெஞ்சுடையவர்களாய் இருந்தார்கள்; புருஷ தைரியம் அவர்களுக்குள் இல்லை. கிறிஸ்தவனுக்கும் சோர்புள்ள நெஞ்சு ஒரு சத்துருவாய் இருக்கிறது. கிறிஸ்தவனின் விசுவாசம் உறுதியாய் இருக்கிறவரைக்கும் அவனுக்குப் பயம் இல்லை. காற்றாக்கும் கொந்தளிப்புக்கும் பிரளயத்துக்கும் அஞ்சுகிறதில்லை. விசுவாசம் என்னும் கை திடிர்ப்பிடித்தவுடனே நமக்கு வருத்தம் உண்டாகிறது. விசுவாசம் உறுதியாய் இருக்கையில் எகிப்தியன் ஈட்டியை ஒங்கி எறிந்தாலும், விசுவாசமாகிய கேடகம் அதைத் தாங்கி மழுக்கிப்போகிறது. விசுவாசம் குன்றினவுடனே சத்துருவின் ஆயுதம் மரணபரியாதம் வேதனையை உண்டாக்குகிறது. ஆதலால் புதிதாய்க் கர்த்தரண்டைக்கு வந்த தேவனுடைய புத்திரரே, உங்கள் விசுவாசம் தளர்ந்துபோகாமல் பெலன்கொள்ளும்படி பாருங்கள். காலம் செல்லச் செல்ல விசுவாசம் உன் மலையில் வேருன்ற அது சமுத்திரத்தின் அலைகளையும் எண்ணுது.

II. இஸ்ரவேலருக்கு உண்டானிருந்த சகாயம். மகிமையின் புத்திரரே, இந்தத் தாழ்த்தலத்தில் நீங்கள் தங்குகையில் உங்களுக்கு உபத்திரவம் வரும்; ஆயிரம் சோதனைகள் வந்தாலும் அவைகளுக்குத் தக்க சகாயமும் உங்களுக்குக் கிடைக்க

கும். உபத்திரவத்தை அனுப்புகிறவர் போக்கையும் உண்டு பண்ணி இருக்கிறார்.

அவர்களுக்கு உண்டான சகாயம். 1. உத்தவபாமரிப்பு. சமுத்திரம் எதிரே இருந்தது; மலைகள் இருபக்கங்களிலும் நின்றன. ஆனாலும் என்ன? அவர் தமது சமுதத்தை ஸ்தம் பத்தின்மூலமாய்க் காட்டினார். இரவில் சிக்கினிஸ்தம்பத்தில் விளங்கினார். இஸ்ரவேலருக்கு வெளிச்சமும், எகிப்தியருக்கு இருளும் இருக்கப்பண்ணினார். கிருமபயின் சுதந்தரனே, நீ மகிழ்கொண்டாடு. உனக்கு உபத்திரவங்கள் ஒன்றின்பின் ஒன்றும் நாஸ்தோறும் வந்தாலும் என்ன? நம்பி னேனைக் கைவிடாத அன்புள்ள தேவனால் அவைகள் அனுப்பப்பட்டவைகள்தானே. அப்படியானால் பயம் என்னதற்கு? தவறாத ஞானமுள்ள பிதா உன்னை அறிவின்று நீக்கி இரட்சிப்பாரே. உன்னை வருத்தமான நிலைமைக்குள் நடத்திக்கொண்டுபோன கரம், சத்துருவின் கையினின்று இரட்சிக்கவும் செய்யுமே. தெய்வீக பராமரிப்பைப்பற்றிச் சிந்திக்கையில் நமக்கு அது எவ்வளவு பெரிய அதுகூலத்தை உண்டு பண்ணுகிறது? எவ்வளவு தித்திப்பை எவ்வளவு இனிமையைக் கொடுக்கிறது? உபத்திரவம் எவ்வளவு பெரிதாய் வந்தாலும் என்ன? தேவன் அவைகளைப்பார்க்கிலும் பெரியவர் அல்லவோ? வானமண்டலத்தை அந்தரத்தில் நிறுத்தின வல்லவர் உன் ஆத்தமாவையும் பாதுகாப்பாரே. குழப்பமான நிலைமையிலிருந்து பூமியைக் கிரமமாய் உண்டுபண்ணின கர்த்தர், உன் துன்பங்களிலிருந்து உனக்கு நன்மையைக் கட்டளையிடுவார் அல்லவோ? உன் கண்களில் பொல்லாங்குள்ளதாகத் தோன்றுகிறதிலிருந்து நன்மையை விளைவிக்க அவர் வல்லவர் அல்லவோ? காற்றை அடட்டி பெரும் புசலை நிறுத்தத்தக்கவர் உன் உபத்திரவத்தையும் நீக்க வல்லவரே. இடிபுடன் மின்னல் சுவர் செழிப்பு செய்யும்படி வல்லமையைக் காண்பிக்கிற தேவன், உன் எங்கையில் மேகங்கள் விரிக்கிற கடவுள், நதிகளின் பிரவாகத்தை தமது காலால் திருப்புகிற வல்லவர், உன் உபத்திரவ நீக்காலைத் திருப்ப வல்லமை அற்றுப்போவாரே? பிறதேசத்தில் பயணம்பண்ணுகிற சகோதரனே, உனக்கு இருக்கிற குரத்தங்கள் எல்லாம் அன்பின் கரத்தால் அனுப்பப்பட்டது; ஏற்ற காலத்தில் அவைகள் நீங்கிப்போம்.

2. இஸ்ரவேலருக்கு இருந்த இன்னொரு சகாயம் தேவனுடைய உடல்படிக்கை. அவர் ஆபிரகாமோடே செய்த உடன்

படிக்கையில் அவன் வித்தாருக்குக் காணனைக் கொடுப்போம் என்று உறுதிமொழி சொல்லியிருந்தார். அதை நிறைவேற்ற வேண்டி காவடி அதுவே. ஆதலால் ஆபிரகாமின் காலம்தலைமுறைபார் சத்துக்குப் பயப்படவேண்டியது இல்லை. தேவன் வாக்குத்தம் பண்ணப்பட்டவைகளைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களுக்குத் தமது ஆலோசனையின் மாறாத நிச்சயத்தைப் பரிபூரணமாய்க் காண்பிக்கும்பொருட்டு, ஒரு ஆணையினாலே அதை ஸ்திரப்படுத்தியிருந்தார். அதற்குப் பின்னபேதம் நேரிடமாட்டாதே. தேவன் தமது கணத்திற்குக் குறைவுவரப் பார்ப்பாரா? பாக்கவே மாட்டார். தேவனுடைய பிள்ளைகள், கிறிஸ்தவர்களுள் நீங்கள் உடன்படிக்கையின் பிள்ளைகள்; நீங்கள் கெட்டுப்போவது கூடாத காரியம்; நீங்கள் உன்னதத்தில் ஏறி மகிமையில் பிரவேசிப்பது நிச்சயம்; நரகத்தைப்போன்ற உபத்திரவத்தின் வழியாய் போகவேண்டியதாய் இருந்தாலும் பயப்படவேண்டாம்; கடைசியில் செயமாய்க் கரையேறுவீர்கள்.

3. அவர்களுக்கு மோசே என்ற மனிதனுடைய உதனையும் இருந்தது. அவர்களுக்கு அவன் செய்யக்கூடிய உதவியை எல்லாம் செய்தான். அவன் அவர்களைப் பலப்படுத்தினான். தைரியப்படுத்தினான், தேவனை கோக்கிச் செபம்பண்ணினான்; சமுத்திரத்தை இரண்டாகப் பிளந்தான்; இஸ்ரவேலரை ஆழங்களின் வழியாய் நடத்தினான்; எகிப்தியர் அழியும்படி கருவியாயும் இருந்தான். தேவனுடைய பிள்ளைகளே, உங்களுடைய எல்லா உபத்திரவங்களினின்று உங்களை இரட்சிக்க உங்களுக்குத் தேவமனிதனாகிய கிறிஸ்து இருக்கிறார். உபத்திரவம் என்னும் சமுத்திரத்தைப் பிளக்க அவர் கையில் கோல் இல்லாதிருந்தும், அருடைய திருக்கரத்தில் சிலுவை இருக்கிறது. உன் பாவங்கள் ஊடுருவிப்போகும்படி முன்னுக்கு ஏறும்போது அவைகள் அனைத்தையும் இரட்சகர் பிடுக்கி எறிந்துபோடுவார்; அவர் உன்னைக் கைவிடார். உபத்திரவ சாகசம் உன்னை அடிமுத்தப்பார்க்கையில் மோட்ச கன்மலசிகரத்தில் லீறியிருக்கிற வரை நோக்கிப்பார். அவரே உனக்கு பாசையை உண்டுபண்ணுகிறவர். பாவ சேனைகளுக்கு இராசனாகிய பிராணசகாயம் அவர் தமது இரத்தசாகரத்தில் அமிழ்த்திப்போடுவார். சூனியில் அறையுண்ட இயேசுவை நீ பற்றிக்கொள்; அண்டினேனை அற்றிவிடா.

உங்களில் அநேகர் குணப்படாத நிலைமையுள்ளவர்களாய்ப் பிரயாணம்பண்ணுகிறீர்கள். நீங்கள் திரும்பாத இடத்துக்

குத் தீவிரமாய்ப் போகிறீர்கள்; மரணநேரத்தில் சிவந்த சமுத்திரத்தை முகத்துக்கு நேரே பார்ப்பீர்கள். அதைக் கடக்கக் கப்பல் இருக்கமாட்டாது; பாலம் இருக்கமாட்டாது; நீ ஒன்றியாய்க் கடக்கவேண்டும். மரணநேரத்தில் சாக் கடல் உன்பேரில் புரள, பாவசேனைகள் உன்னைத் தொந்தரிக் அவைகள் எல்லாம் உன்னைப்பார்த்து ஆரவாரிக்கும். உன் பாவங்கள் உன் இரத்தத்துக்காகத் தவிக்கும்; நரக பூதங்கள் உன் காதில் ஊளையிடும்; நீ மரண சமுத்திரத்தைக் கடப்பாய். எகிப்தியரான உன் பாவங்கள் உன் பிள்ளைவே நீச்சலில் உன்னைத் தொடரும். (அவைகள் எகிப்தியரைப்போல அழிந்துபோகாது. ஒவ்வொரு பாவமும் இராட்சதன்போல எழும்பும். ஒவ்வொரு இச்சையும் ஆயிரம் கைகளை உயர்த்தி உன்னை வெட்ட ஓங்கும். இந்த எகிப்தியரான பாவங்கள் எஞ்சு விலகி ஓடுங்கள். இரத்தம் தெளிக்கப்பட்டால் ஒழிய இவைகள் நாசமாக மாட்டாது. இயேசுவை விசுவாசி; அவர் இரத்தம்மாதிரும் உன் பாவங்களைத் தொலைக்கும்.

பதிவனந்தாம் பிரசங்கம்.

"Beloved, now we are the sons of God, and it doth not yet appear what we shall be: but we know that when he shall appear, we shall be like him; for we shall see him as he is."

"பிரியமானவர்களே, இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருக்கிறோம், இனி எவ்விதமாய் இருப்போம் என்று இன்னும் வெளிப்படவில்லை; ஆகிலும் அவர் வரும்போது அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதினால், அவருக்கு ஒப்பாய் இருப்போம் என்று அறிந்திருக்கிறோம்."

1 யோவான், 3. 2.

பிரபலமான ஒரு விசேஷித்த மனிதனைக்குறித்து நாம் கேள்விப்பட்டால் இயல்பாய் நாம் அவனைப் பார்க்க விரும்புவோம். கிறிஸ்தவனுக்கு இயேசுவைப் பார்க்கவேண்டும் என்கிற விருப்பம் அவனுக்குள்ளே குடிசென்றிருக்கிறது. என்னால் அவரைத்தவி, அவனுக்குப் பூமியிலாவது வானத்திலாவது வேறே விருப்பம் இல்லை. முன் இருந்த மகாத்துமாக்களும் இப்படியே ஆசையைக் காட்டினார்கள். மோசே தேவனைப் பார்க்க விரும்பினான்; யோபு அப்படியே அவாவுகொண்டான்; தாவீது, நான் நீதியில் உமது சமூகத்தில் விழிக்கும்போது உமது சாயலால் திருப்தியாவேன் என்று காத்துக்கொண்டிருந்தான். பரிசுத்தவான்கள் மரணப்படுக்கையில் மோட்சத்துக்குள் பிரவேசித்து இயேசுவைக் காண எவ்வளவு விருப்பத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்; கிறிஸ்து வோடேகூட இருப்பதை அதிக மென்மையுள்ளவர்கள் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

தேவ ஆவியானவரின் உதவியை முன்னிட்டே

I. இயேசு இரட்சகருடைய நிலைமையைப்பற்றிப் பார்ப்போமா? நாம் அடிக்கடி பெத்லகேயில் படுத்தத் தூங்கின பாலகளைப் பார்க்கும்படி விரும்புவதுண்டு. பெத்லகேயின் அந்த மகிமை என்றைக்கும் போய்விட்டது, கெத்செமனேயின் காட்சி அற்றுப்போயிற்று. கல்வாரியின் மந்தாரங்கள் நீங்கிப்போயின. மறுசுபமான பருகித்தின் மகிமைகளும் போய்விட்டன. அவைகள் எல்லாம், மூர்ப் வரப்போகிறதில்லை. முன்றடி, அவர் திருவிளா, ல் குத்தின ஈட்டி, கடல்காளான், ஆணிக் கா எல்லாம் போய்விட்டன. இவைகளை நம்முடைய கண்கள் இனிமேல் பார்க்கப்போகிறதே இல்லை.

நாம் அவரை துக்கமுள்ளவராய்ப் பார்க்கப் பட்டோம். தரித்திரன் உடையைத் தரித்திருக்கிறவராகவும் காணப்பட்டோம். அவர் நாணல்குச்சியை அல்ல, பொன் செங்குலைப் பிடித்திருக்கிறவராகவும்; சனமானவராக அல்ல, மறுமையாய் இலங்குகிறவராயும் தரிசிப்போம்.

இனிமேல் பிராகிஸ்தல் கோதிக்கப்படுகிறவராகவும், பரிசேயர் சதுசேயரால் பரிபாசப்பண்ணப்படுகிறவராயும், ஏரோதியரால் கேலிபண்ணப்படுகிறவராயும், முகத்தில் துப்பப்பட்டவராயும் அல்ல, சகல சூனியங்களையும் அவமரியாதையையும் கடந்து மீட்கப்பட்டவர்களால் தொழுது தோத்திரிக்கப்படுகிறவராகத் தரிசிப்போம். இனிமேல் குடிகாரன் பெருந்தீனிக்காரன் என்று அவரைக்குறித்துச் சொல்ல ஒரு நாவும் அசையாது. பிரபுக்கள் அவர் பாதம் பணிவார்கள்; சாதிகள் வானத்தின் மகா தேவனாகிய அவருக்கு வணக்கத்தைச் செலுத்துவார்கள்; மோட்சத்தின் பொன்வீதியில் அவரைப்பற்றிய பாடல்கள் வாசஸ்தலங்கள் தோறும் கேட்கப்படும். இவ்வித நிலைமையில் நாம் அவரைத் தரிசிப்போம்.

நாம் அவரை நோவை அதுபவிக்கி வராகக் காணமாட்டோம், ஒன்றியாய் ஆலையை மிதிக்கிறவராகப் பாரோம், சத்துருக்களோடே போராடுகிறவராயும் தரிசியோம்; சத்துருக்களைக் கால்களின்கீழாய் வைக்கும் செயலீரனாய் அவரைக் காண்போம். அவர் திருப்பாதங்கள் விலா இவைகளிலிருந்து இரத்தம் வடியப் பாரோம். சகலத்தையும் கீழ் அடக்கினவராகவும், நரகத்தை செயித்தவராகவும் தரிசிப்போம்.

இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக் கூடமானால் நீள்கும்படி செய்யும்; என் தேவனே! என் தேவனே! ஏன் என்னைக் கவிட்டார் என்று சொல்லவும் கேளோம். பிறா

அவரைப் போற்றி மகிமைப்படுத்துகிறவராகக் காண்போம். நாம் அவரைத் தரிசிக்கும்போது நமக்கத்தோடே அல்ல, முகமலர்ச்சியோடே தரிசிப்போம்.

நாம் வேறே இயேசுவைப் பார்க்கமாட்டோம். தேவனும் மனிதனுமான கிறிஸ்துவைப்போல சமஸ்த்தரில் எங்கும் இல்லை. கல்வாரியின் சிதரத்திலிருந்து எல்லாம் முடிந்தது என்று சொன்ன அந்த இயேசுவை வானத்தின் சனவான்களுக்குள்ளே தேடி ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவராகத் தரிசிப்போம்.

II. நாம் அவரைத் தரிசிப்பதைப்பற்றிச் சொல்லப்போம்.

இது தரிசிப்பதும் அல்ல. இங்கே நாம் நிழலாட்டமாய்ப் பார்க்கிறோம். தரிசித்து நடவாமல் விசுவாசித்து நடக்கிறோம். மோட்சத்தில் அவரை நாம் காண்போம்; நமது சரிசுக்கண்களினால் காண்போம்; கிட்டமாய், நிச்சயமாய், டெய்யாய்ப் பார்ப்போம். சொப்பனத்தில் கண்டு மறைகிறது போல் அல்ல, சகோதரன் சகோதரனைப் பார்க்கிற வண்ணமாய்ப் பார்ப்போம்.

இங்கே நாம் அவரை ஒரு பாகம்மாத்திரம் பார்க்கிறோம். சிலர் அவர் காயங்களைப் பார்த்து பாவநிலாபரணத்தைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள்; சிலர் அவர் தேவன் என்பதைப் பார்த்து தெய்வீக தன்மையைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள். ஆனால் முழுவதும் அவரைப்பார்த்து அவரை வாணிப்பது கூடாத காரியம்.

இங்கே நாம் அவரைத் தொலைதூரத்திலிருந்து தரிசிக்கிறோம். நாம் தூரதேசத்திலே இருக்கிறோம். நமக்கும் அவருக்கும் வெகு தொலை இருக்கிறது; நமது பாவமே அந்தத் தொலைதூரம். இங்கே தூரமாய் இருக்கிற நாம் அந்த லோகத்தில் அவருக்கு அருகே இருப்போம்; மறை திரையின்றி அவரைத் தரிசிப்போம்.

நாம் இங்கே அவரைத் தரிசிப்பது நிலையுள்ளதல்ல; அடிக்கடி நமது கண்ணிய மாசுபிடிப்பதுண்டு. அங்கே நிலையாய் தரிசிப்போம். நமது அன்பரை விட்டு என்னும் பிரியாதிருப்போம். அப்போது கந்தைத்துணியை உடுத்தியிருந்த நாம் வெளிச்சத்தை அங்கப்பாகத் தரிசிப்போம்.

III. பார்ப்பது யார்? நாம் அவரைப் பார்ப்போம்; ஆனால் எல்லாரும் அல்ல. எல்லாரும் கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகள் அல்லவே. நல்லமுடியைக் கிரீடமாகக் கொண்டிருக்கிற கோதேவரே! சகோதரியே! நீ வெகுநாளாய் போழி உடைய சகோதரித்துக்குள்ளாக அவரைக் காண்பாய். இன்னம் கொஞ்சம் நாளைக்குள்ளாக மங்கின உன் கண்களுக்குக்

கண்ணாடி வேண்டாத இடத்திற்குப் போய்ச்சேருவாய். அவர் இருக்கிற பிரகாரமாய் நீ அவரைக் காண்சையில் உன் கண் கள் பளிங்குபோலத் துலங்கும்.

ஆனால் கண்ணாடி இருந்தும் கொடிய பாவங்களைச் செய்திருக்கிறவர்களை! நீங்களும் அவரைப் பார்ப்பீர்கள். அவருடைய சமூகத்தை விட்டுத் துரத்தப்படுகிறீர்கள். உங்களுக்கும் நேச இயேசுவுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

நடுப்பிராயமுள்ளவர்களே! நீங்களும் அவரைப் பார்ப்பீர்கள். ஆனால் இடையலாட்டம் உண்டே, எழுப்புங்கள்; பிசாசைத் தாக்குங்கள்; அவனுக்குப் புயப்படாதேயுங்கள்; அவனை கொளுத்துங்கள். சிலுவையின் வீரரே! அணுவினாலும் அஞ்சாதேயுங்கள். உன் பாவங்களின் இரத்தத்தால் உன் கட்டம் புரண்டிருக்கையில், உன் எசமானைச் சந்தோஷத்தோடே சந்திக்க ஆயத்தமாய் இருப்பாய்.

என் சகோதரே! நாம் அவரைப் பார்ப்போம். இங்கே உங்களைச் சகோதரர் என்று அழைக்க நான் வெட்கப்படுகிறதில்லை. ஆனால் பாஷியை அப்படி அழைக்க வெட்கப்படும் காலம் வரும். உன் விட்டில்லாவிட கோதரர் இருக்கிறார்கள். மூன்றுபேர் வான் இராத்தியத்தில் பிரவேசிக்க, நீ தன்னுடைய பிடியாய்ப்போனால் நரகம் உனக்கு நாலத்தினை வேதனையாய் இருக்குமே. நேசமுள்ள உன் தாய் உனக்காக அழ மாட்டாள்; உன் மனைவி உனக்காகக் கிலேசப்படமாட்டாள்; உன் பிள்ளை உனக்காகத் துக்கிக்கமாட்டாது. நீ இயேசுவைப் பார்த்துக்கொண்டாய். நீ இயேசுவை அவருடைய மறைமாயிலே பார்த்து விரும்பினால் இப்போது விசுவாசத்தினால் அவரைத் தரிசிக்கவேண்டும்.

— 99 —

பதினாறாம் பிரசங்கம்.

“If God be for us, who can be against us?”

“தேவன் நம்முடைய பட்சத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார்?”

ரோமர், 8. 31.

இந்த வசனத்தில் அடங்கிய சத்தியம் மறுக்கப்படக் கூடாததாய் இருக்கிறது. கர்த்தர் நமது தேவன் நம்முடைய பட்சத்தில் இருக்கிறாரா? அப்படியானால் நாம் அவரோடு ஒப்புரவாக்கப்படுகிறோம். மகிமையைக் களைத்து மனோபாவதார்த்தம் செய்த இம் மானுவேல் நம்முடைய இருக்கிறார். எவன் திறிந்துவுக்கு அந்நியனாய் இருக்கிறானோ, அவன் தேவன் துடையவன் அவன். தேவனுடைய முன்னிட்டி இந்த எரக்கியத்தை மூன்று பங்காகப் பிரித்துச் சித்தித்துக்கொள்ளக் கூடவோம்.

1. தேவன் எப்படி நம்முடைய பட்சத்தில் இருக்கிறார்?
2. நமக்கு விரோதமாய் இருப்பது யார்?
3. நமக்கு விரோதமாய் இராது யார்?

1. தேவன் எப்படி நம்முடைய பட்சத்தில் இருக்கிறார்? எரக்கியங்களைப் பார்த்தால் இது தெரியும். அவர் தெரிந்துகொண்டார், அழைத்திருக்கிறார், நீதியான களாக்கி இருக்கிறார், மகிமைப்படுத்தவும் செய்வார்.

தேவன் தமது சனங்களைத் தம்முடைய குமாரனின் சாயலுக்கு ஒப்பாய் இருக்கும்படி முன் குறித்திருக்கிறார். தேவன் நம்மை நித்திய சேவனுக்கென்று ஏற்றனவே நியமித்திருந்தால், யார் அந்தத் தீர்மானத்தை மாற்றக்கூடும்? சருவ வல்லவருடைய கட்டளையைத் தவிர்த்த எவனால் ஆகும்? சகலமும் அவருக்குக் கீழ்ப்படியின்றனவே. வானம் அவர் பாதம் பணிகிறது; நரகம் அவருக்கு நடுங்குகிறது. எந்தச் சிறுஷ்டியினாலாவது அவரை எதிர்த்துக்கூடாது. வானத்திலும் பூமியிலும் தேவன் தமது தயவுள்ள சித்தத்தின்படி யாவற்றையும் நடப்பிக்கிறார். அவருடைய சத்துருக்கள் போராடினாலும் அவர்கள் வெல்லக்கூடாது. கர்த்தரால் முன் குறிக்கப்பட்டவர்கள் கெட்டுப்போவதில்லை. அவர் கொல்லி நிறைவேற்றுகிறாரா? விசுவாசியே, உன் உன்னைத் தெரிந்துகொண்

உவங்கு விரோதமாய்ச் செய்யப்படும் எந்த ஆயுதமும் பலிக்காதேபோம்.

தேவன் விசுவாசியை அழைத்திருக்கிறார். தேவனுடைய வசனத்தில் அழைத்தலைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறது. தேவன் தமது பிள்ளைகளை ஒருதரம் அழைத்தால் பின்பு எப்போதும் அவர் நமக்கு உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறார். கர்த்தர் அழைக்கும்போது அவரை அல்லத்தட்ட ஒருவராலும் கூடாது. உங்களில் அநேகரை இருளினின்று ஒளியின் இடத்துக்கும், பாவத்தினின்று பரிசுத்தத்துக்கும் அழைத்திருக்கிறார். உங்களை அழைத்தவர் உண்மையுள்ளவர்; தமது கைகளின் கிரியைகளை நெகிழ மாட்டார். உங்களை வெட்கப்படுத்த அவர் அழைக்கவில்லை. உங்கள் சத்துருக்களினின்று உங்களை இரட்சிக்கவே அழைத்திருக்கிறார். ஆகையால் தையர்கொள்ளுங்கள். கர்த்தர் நமது பட்சத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார்?

தேவன் நம்மை நியாயமாய் ஆக்கியிருக்கிறார். தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் இயேசுவின் நீதியினால் உடுத்தப்பட்டு, அவருடைய மகிமையைத் தரித்திருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்களைப் பாவிகளாக எண்ணுகிறதில்லை. அவர் இஸ்ரவேலிலே பாவத்தையும் யாக்கோபிலே அக்கிரமத்தையும் கண்டுபிடிப்பதில்லை. விசுவாசிகள் இயேசுவுக்குள் ஞானராய் இருக்கிறார்கள். தேவன் அவர்களை சுத்தோராக எண்ணுகிறார். பிசாசு எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரக் கணக்கானவர்களை அவர்கள்மேல் சுமத்தினாலும் அவர்கள் இரட்சித்தலில் ஏறி, தேவன் எங்கள் பட்சத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு விரோதமாய் நிற்பவன் யார் என்பார்கள். விசுவாசிகள் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அவர்கள் தேவனோடே சமாதானமாய் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் பொல்லாதவர்களாகவும் ஈனமானவர்களில் நீசராகவும் எண்ணப்பட்டாலும், உங்கள் பேர் பழமொழியாகவும் பரியாசச் சொல்லாகவும் வழங்கப்பட்டாலும், குடிகாரரின் பாடலானாலும் என்ன? யெகோவா உங்களை நீதிமார்களாக்கியிருக்க, மற்றதெல்லாம் குனிமமாகவே முடியும்.

தேவன் நம்மை மகிமைப்படுத்தியும் இருக்கிறார். கிறிஸ்துவானவர் பரம ஆசனத்தில் உயர்ந்திருப்போது விசுவாசிகளின் பதிலாளாக அப்படி இருந்தார். சகோதரரே! உங்கள் பிள்ளைகள் மகிமை அடைவார்கள் என்பது நிச்சயம். உன் பிதாவின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களே! உலகத்தேற்றந்த

துக்கு முன்னே உங்களுக்காக ஆயத்தம். இராச்சியத்திலே சேருங்கள் என்பது நிச்சயமாகவே தேவனால் உரைக்கப்படும். விசுவாசியே! உனக்காக மோட்சத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற கிரீடம் உன் தலைக்குமாத்திரம் பொருந்தும். மீட்கப்பட்டவர்களின் பேர் வாசிக்கப்படும்போது ஒருவராவது தப்பிப்போனதாகக் கண்டுபிடிக்கப்படமாட்டாது. பெரிய பிரதான ஆசாரியருடைய மார்ப்பதக்கத்தில் பேர் எழுதப்பட்டவர்கள் ஒருவராவது தப்பிப்போகமாட்டார்கள்.

தேவன் உலகம் உண்டாவதற்குமுன்னே நமது பட்சத்தில் இருந்தார். அவர் நமது பட்சத்தில் இராதிருந்தால் தமது ஒரே குமாரனைத் தந்திருக்கமாட்டார். நாம் பாவத்தாலே நம்மைக் கெடுத்துக்கொண்டாலும் அவர் நமக்காக இருக்கிறார். இந்த அகண்ட வெளி வஸ்திரம்போல் பழைமையாய்ப்போனாலும் நித்திய காலமெல்லாம் அவர் நம்மோடே நமக்காக இருக்கிறார். தேவன் நமது பட்சத்தில் இருக்க, நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார்?

II. நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார்? கிறிஸ்துவர்களுக்குச் சத்துருக்கள் உண்டு என்பது அப்போதே லுக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

மனிதன் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சத்துருவாய் இருக்கிறான். பட்சிக்கிற மிருகங்கள் விஷ செந்துக்கள் முதலியவைபோலிட, மனிதனே விசுவாசிகளுக்குக் கொடிய சத்துருவாய் இருக்கிறான். புரோட்டெஸ்தாந்து மார்க்கத்தானை அப்பார்ப்பதம் வாதித்தது கொலைபாதகராகிய பாப்பு மார்க்கத்தைச் சேர்ந்த மனிதர்தானே. மனிதர்களைப்பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். கோளய்களுக்குள்ளே ஆடுகளை அனுப்புகிறதபோல். உங்களை அனுப்புகிறேன். பாம்புகளைப் போல் விவேகமும், புரூக்களைப்போல் கபடமற்றவர்களுமாய் இருங்கள் என்று இரட்சகர் வாக்கு அருளியிருக்கிறார். மனிதர் தேவபத்திக்குச் சினேகமாய் இருப்பார்கள் என்று எண்ணவேண்டாம். உங்களை நித்திப்பார்கள்; உங்களை இகழுவார்கள்; சில வேளைகளில் உங்களை மெச்சுவார்கள்; மற்றவேளைகளில் உங்களை பயமுறுத்துவார்கள். அவர்களுடைய வாய் உருவப்பட்ட வான்போல் இருக்கும். ஆனாலும் என்ன, பயப்படவேண்டாம். மார்ட்டின் லுத்தரை அக்கிரமத்தோடு நிக்கவேண்டும் என்று சத்துருக்கள் கொடுத்தார்கள்; அவர்களால் கூடாமல்போயிற்று. சமாதானமாய் மரணப்படுக்கையிலே மரித்தார். * மனிதருடைய முகத்துக்கு

இருக்கின்றன; சிங்கம்போல பாய்ந்தாலும் பயப்படுவேண்டாம். மனிதர் யார்? அவர்கள் தூள்தானே. சத்தியத்தை அறிவிக்க அஞ்சவேண்டாம்; வெட்கப்படவும் வேண்டாம். விசுவாசிகளே! நீங்கள் மனிதர் ஆனாலும் கர்த்தர் உங்கள் வாயில் வார்த்தைகளைத் தந்து, அதைப் பிரசித்தப்படுத்தக் கட்டளையிடுகையில் தைரியமாய்ச் சொல்லுங்கள். தேவனுடைய வசனத்தை அன்புடன் உண்மையோடு பிரசங்கப்பண்ணுங்கள்.

உலகமே தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்குச் சத்துரு. தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்கள் சத்துருக்களின் தேசத்தை உருவக் கடந்துதான் போகவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். உலகத்தில் உன்னதமான இடங்களில் வீற்றிருக்கிறவர்களும் சிறுமையான இடங்களில் நடந்து கிரிக்கிறவர்களும் சோதனையான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். உன்னதமான இடங்கள் சறுக்கலான இடங்கள். கிறிஸ்தவன் இம்மையில் நடக்கையில் நான்கோறும் சத்துருவால் தாக்கப்படுவான். சத்துருக்கள் எப்போதும் விழிப்பாய் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்தவர்களே, உலகம் உங்களுக்குச் சிலுவையில் அறையப்படுவதாக; நீங்களும் உலகத்துக்குச் சிலுவையில் அறையப்படுவீர்களாக. ஒரு நாள் ஒருவாவிப் போதகர் அதிக அதுபோகசாலியான வயது சென்ற ஒரு போதகரிடத்தில் வந்து, சனங்கள் என்னை அவதூறுபண்ணுகிறார்கள் என்றனும், அதற்கு அவர் தான் திவ்விய பணிவிடையை நடப்பித்த ஒருவருவுத்துக்குள்ளாக என் பேர் கெட்டுப்போயிற்று என்று என்னையும் அவமதித்தாற்றினார்கள் என்றாராம். தேவனுடைய ஊழியக்காரர் பேர் நன்றம் ஆகும்; துன்மார்க்கராக எண்ணப்படுவார்கள். ஆனாலும் என்ன? கர்த்தர் நமது பட்சத்தில் இருக்க உலகநன்றம் நங்கந்தமாய் மாறும்காலம் வரும்.

மாயம் இக்கால உங்களைப் பாரம்போல அழுக்கிப்போடுகிறது உண்டு. நீங்கள் செபத்தியானத்தினால் உயரப் பறக்க விரும்பும்போது, மாயம் பருவதம்போல உங்களைக் கீழே இருத்தப் பார்க்கிறது.

பிராக. இவனும் மாயமும் சகோதரராக வினவிக்கொள்ளுகின்றன. அந்தப் பெல்லாத துறையிலே சோதனை பல கையாய் உண்டு. நம்மைவிட நம்முடைய தன்மையை நன்றாய் அறிவான்; அருவிரம் வருஷ அதுபோக அதுபோக உண்டு; நமது பெலவின்த்தை அறிவான்; நம்மை எந்த இடத்தில் தொட்டால் சுரணை உண்டென்பதை அவன் உணர்ந்து

கொள்ளுகிறான். சாத்தான் வல்லமை உள்ளான், கர்த்தரோ சருவவல்லவர். கர்த்தர் நமது பங்கில் இருக்க பிசாசும் நம்மை ஒன்றும் செய்யக்கூடாது.

III. நமக்கு விரோதமாய் இராதது யார்?

பிதாவாகிய தேவன் நமக்கு விரோதமாய் இராள். அவர் நம்மைத் தமது பிள்ளைகளாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்க, நம்மைப் புறக்கணிக்கமாட்டார். இவ்வுலக காரியங்களையும் நம்ம்காக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். பூமி அநிரந்தாலும், சந்திரன் இரத்தமாக மாறினாலும், வையசம் அக்கினிக்கு இரையானாலும் தேவன் நமக்கு விரோதமாய் இராள்.

தேவனாகிய குமாரனும் நமக்கு விரோதமாய் இராள். இரத்தக்கிரயம் கொடுத்து நம்மை வாங்கினாரே, நித்திய ஆசனத்துக்கு முன்பாக இருந்து நம்ம்காகப் பரிந்துபேசுகிறாரே.

தேவனாகிய பரிசுத்தஆவியும் நமக்கு விரோதமாய் இருக்கமாட்டார். இப்போது நம்மைப் பரிசுத்தஞ்செய்து ஆபத்தில் ஆறுதல்செய்கிறவர் நம்மைத் தள்ளமாட்டார்.

தேவனுடைய பிரமாணமும் தேவநீதியும் நமக்கு விரோதமாய் இருக்கமாட்டாது. தேவன் பிரமாணங்கள் யாவற்றையும் நிறைவேற்றி, நீதிக்குச் சம்பூரண திற்ப்தியை உண்டு பண்ணி முடித்தாயிற்று.

இவ்விடத்தில் கூடிவந்திருக்கிறவர்களே! கர்த்தர் உங்களுக்கு விரோதமாய் இருந்தால் உங்கள் பட்சத்தில் இருப்பவன் யார்? நீங்கள் அதுபவிக்கிற நன்மைகள் சாபமாய் மாறிப் போகும். பச்சைமரத்தைப்போல நீங்கள் படர்ந்து, விரிந்து செழித்தாலும் கயோ, கேட்டுக்கு இரையாவீர்கள். கர்த்தர் எனக்கு விரோதமாய் இருந்தால் நான் என்னசெய்வேன் என்பதைக்குறித்து விட்டுக்குப் போய் அமைணிநெரமாவது நியாயியுக்கல். கர்த்தர் உங்களுக்கு விரோதமாய் இருந்தால் நீங்கள் மரிக்கும்போதும், உயிரோடே எழுந்திருக்கும்போதும், நியாயத்திப்புநாளில் அவருடைய முகத்தில் விழிக்கும்போதும் என்னசெய்வீர்கள்?

தேவனுடைய பிள்ளைகளே! கர்த்தர் உங்கள் பட்சத்தில் இருந்தால் நீங்கள் அவருக்கேற்ற கிரியைகளைச் செய்யுங்கள். இக்காலத்தில் கிரிப்பவர்களுக்குள்ளே உண்டாகிய தப்பறைகளை அகற்றும்படியாகப் பிரயாசப்படுங்கள். கிறிஸ்துவை உங்கள் நாவிலும்கூட நடக்கையினாலும் உயர்த்துங்கள். என்ன வருத்தம் நேரிட்டாலும் அஞ்சாதேயுங்கள். எல்லா மோசல்களினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டு பரமசுகம் பெறுவீர்கள்

பதினேழாம் பிரசங்கம்.

"For our conversation is in heaven; from whence also we look for the Saviour, the Lord Jesus Christ."

"நம்முடைய குடியிருப்பேர பரலோகத்தில் இருக்கிறது. அங்கேயிருந்து கரீந்தராய் இருக்கிற இயேசுகிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் வர எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

பிலிப்பியர், 3, 20.

கிறிஸ்துமார்த்தம் அற்ப எண்ணிக்கையுள்ளதாயும், இளம்பரமாயும் உலகத்தாருக்குக் காணப்பட்டாலும், உள்ளாக அது மேன்மைபொருந்தியதாயும் கடைசியாக மோட்சவாழ்வைக் கொடுக்கத்தக்கதாயும் இருக்கிறது. விசுவாசிகள் இவ்வகத்தில் சஞ்சரித்தாலும் அவர்கள் இருப்பிடம் பரலோகம். அவர்கள் இம்மையில் தங்கினாலும், அவர்களுடைய இரட்சகர் அவர்களை பரலோகத்துக்குக் கொண்டுவரும்படியாக வருவார். அதற்காக அவர்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

I. நமது இருப்பிடம் பரலோகத்தில் இருப்பதால் நாம் இவ்வுலகத்தில் அந்நியர். நாம் நமது முற்பிதாக்களைப்போல அரதேசிகளும், பரதேசிகளும், பிரயாணிகளும், சஞ்சாரிகளும் இருக்கிறோம். நிலையான பட்டணம் இங்கே நமக்கு இல்லை. விசுவாசிகளின் தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் தனக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட அந்நியதேசத்தில் விசுவாசத்தினாலே சஞ்சரித்து கூடாரங்களில் குடிபுகுந்து, தேவனுலே உண்டாக்கப்பட்டும் ஆளப்பட்டும் இருக்கிற அஸ்திபாரங்களுள்ள பட்டணத்துக்குப் போகக் காத்துக்கொண்டிருந்தான். அவனைப்போல விசுவாசிகள் எல்லாரும் பூமியின்மேல் தாங்கள் அந்நியராயும் வழிப்போக்கராயும் இருந்ததை அறிக்கை

பண்ணி, விசுவாசத்தோடே இறந்துபோனார்கள். அப்படி அறிக்கைபண்ணுகிறவர்கள் செந்ந்தேசத்தை நாடிப் போகிறோம் என்று தெரியப்படுத்தினார்கள்; மேலான பரலோகத்தில் உள்ளதையே விரும்பினார்கள். நாம் அப்படியே இருக்கிறோம். நமக்கு செந்நேசம் இங்கே இல்லை. நமது பிதா இருக்கிற இடம் பரலோகம். நாம் பரதேசிகளாய் தங்கும் இவ்வுலகத்தில் நமக்கு பற்பல குறைவுகள் நேரிடும். மனிதருக்குப் பொதுவாக நேரிடும் சகல அபத்தங்களும் நமக்கும் வந்து சம்பவிக்கும். நம்முடைய தேவன் அதற்கு நீங்கலாக நம்மைச் சிறுவுடிக்க சித்தங்கொள்ளவில்லை. மற்றவர்களைப்போல நாமும் துன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறந்தோம். மற்றவர்களுக்கு வருவதுபோல உபத்திரவங்கள் நமக்கும் வந்து நேரிடும். பஞ்சம் பூமியிலே பிரவேசித்தால் நாமும் அதின் குரூரத்துக்கு உட்படவேண்டியது. பசி நம்மைப் பட்டிக்கும். யுத்தம் நெருங்கினால் நமது சேவனுக்கும் அபாயம் நேரிடும். கர்த்தர் நமது அளவற்ற இரக்கத்தினாலே நமது கைகளை ரம்மியமாய்த் திறக்கையில், நாமும் அவருடைய சம்பூரணத்தில் பங்கைப் பெற்று அனுபவிப்போம். நாம் பரதேசிகளாய் இருந்தாலும் தேசத்தின் கொழுப்பைப் புசிப்போம்.

நாம் இவ்வுலகத்துக்கு அந்நியராயினும், நாம் அதில் இருக்கிற வரைக்கும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கருந்துள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும். நல்ல சமாரியன்களாகையில் அகப்பட்டவனுக்கு எவ்வளவேனும் இனத்தான் அல்லாதிருந்தும் அவனுக்கு உத்தம உதவிசெய்தான். நன்று செய்யவும் உபகாரம் கொடுக்கவும் மற்றவாதேயங்கள். அப்படிப்பட்ட பலிகளின்மேல் தேவன் பிரியமுள்ளவராய் இருக்கிறார். உங்கள் சத்துருக்களைச் சிறையிலுங்கள்; உங்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறவர்களுக்காக செம்பண்ணுங்கள். இப்படிச் செய்தால் நீங்கள் உன்னதமானவருடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவீர்கள். இம்மையில் தங்கும்வரைக்கும் நம்முடைய மனைவிகளையாவது பிள்ளைகளையாவது இனத்தானையாவது அந்நியரையாவது கிறிஸ்துவன்னைக்குக் கொண்டு வரும்படியாக உழைப்போமாக.

நாம் அந்நியராய் இருப்பதால் வேறு அமைதலுள்ளவர்களாய்க் கீவனம் பண்ணவேண்டும். சமாதானத்தோடே நமது நாட்களைக் கழிக்கும்படியாக கர்த்தர் நிமித்தம் மனிதருடைய ஏற்பாடுகளுக்குக் கீழடங்கி, முறுமுறுப்பில்லாமல் சீவனம்பண்ணவேண்டும். எவர்களுக்குக் கனத்தைச் செலுத்த

வேண்டுமோ அவர்களுக்கு கனத்தைச் செலுத்தி, கர்த்தருக்குப் பயந்து, இராசாவை கனம் செய்யவேண்டும். நாம் உலகத்தில் நிலைய இராமல் புதை விட்டுக் கடந்துபோகிறவர்களாய் இருப்பதினாலே, நாம் போகையில் பின் இருக்கிறவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தை வைத்துவிட்டுப் போகும்படியாக நம்மால் ஆனமட்டும் சமாதானத்தைப் பேணி நடக்கவேண்டும். அதற்காக அதின் காரியங்களில் தலையைப்பாய்ச்சி, அதின் வருசனங்களில் அகப்படாமல் இருப்பது மிகவும் பாக்கியம். உலக காரியங்களை உலகத்தாருக்கு ஒப்புக்கொடுத்துவிடுவோமாக. உலகத்தார் உலகத்தாரோடே போராட்டம்.

நாம் இவ்வுலகத்துக்கு அந்நியராய் இருந்தாலும் இவ்வுலகத்தில் நாம் நிறைவேற்றவேண்டிய கடமைகள் உண்டு. நமக்குப் பிரமாணங்கள் இருக்கின்றன; அவை ஆவிக்குரியவை. நமது இராசா கர்த்தா கர்த்தர். நாம் சாத்தானுடைய ஊழியக்காரர் அல்ல, அவனுக்கு ஒரு நிமிஷத்துக்கானாலும் கீழ்ப்படியவேண்டியதில்லை. நாம் கிறிஸ்துவின் சேனாவீரர். நம் முடைய அதிபதி தேவனுடைய ஒன்றான குமாரன்; சர்வவல்லமையுடைய தேவன். நாம் அந்தகாரத்தின் பிரபுக்களோடே போர்செய்யும்படியான கடமை நமக்கு இருக்கிறது. ஆதலால் சகோதரனே! அவனுக்கு அஞ்சாமல் தைரியமாய் எதிர்த்துநில்; கர்த்தராகிய இயேசுவின் பெலத்தால் இடைகட்டிக்கொண்டு போராடு. அவன் உன்னைவிட்டு விட்டுப் போவான். இந்தக் கடமையை நிறைவேற்றுகிறாயா? பிசாசுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறாயா, அல்லது உறவாய் இருக்கிறாயா? பரகாலுக்கு முழங்கால்படியிடாத ஏழாயிரம் பேரைப்போல நீயும் இருக்கிறாயா? அந்தகாரத்தின் பிரபுவே! எங்கள் தேவனைத் தவிர நீ நிறுத்தின பொன்னிலையை நான் பணிவதே இல்லை என்று சொல்வாயாக.

நாம் அந்நியராய் இருப்பதால் இவ்வுலக கனத்திற்கும் நாம் அபாத்திரர். உலகத்தார் நம்மை அவதூறல் பேசலாம். நீதி மாணகிய லோத்தும் நிந்தைக்கு உட்படுவானே. தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் பிசாசின் பிள்ளைகளுக்கும் உறவில்லாததால் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்கிற இவ்வுலகத்தில் நமக்கு கனம் இராது. உலகத்தில் நமக்கு லாபமாய் இருக்கிறவைகளைக் கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் குப்பை என்று எண்ணுவோமாக. இவ்வுலக கனம், மேன்மை, ஆஸ்தி எல்லாம் மறுமையின் ஓர் நிமிஷ வாழ்வுக்குச் சமானம் அல்ல. இதை அறிந்த மோசே எதிர்தன் பொக்கிஷத்தைவிட கிறிஸ்துவினால் வருகிற நிந்தையை

மேன்மையான ன்ணினான். உலகத்துக்குப் பிரியமாய் நடக்கிறவன் தேவனுக்குப் பிரியமானவன் அல்ல. சூரவன் இரண்டு எதிர்ப்பார்களுக்கு எப்படி ஊழியஞ்செய்க்கும்? பாகாவையும் தேவனையும் சேவிப்பது கூடாதகாரியம். உலகத்தார் ஏசுபேலைப்போல மயிசைச் சீவி, முகத்தை அலங்கரித்து மேல் மெத்தையில் வாசம்பண்ணி உலாவட்டும். அவளுக்கு வந்த முடிவு நமக்கு வராதிருக்கும்படியாக, உலகமே! நீ எங்களுடைய சிநேகிதன் அல்ல, உன் மேன்மை அற்பக் குப்பை தான் என்று சொல்லுவோமாக.

நாம் அந்நியராய் இருப்பதால் இவ்வுலக ஆஸ்தியைத் தீரட்டிவைக்க மனதைச் செலுத்தக்கூடாது. சஞ்சாரிக்கு இன்றைக்கு ஒரிடம், நாளைக்கு ஒரிடம். இன்றைக்கு நமக்குச் சுகம்; நாளைக்கு ஓர் வேளை மறுமையில் இருக்கவேண்டியதாய் வரும். இவ்வுலக ஆஸ்தி சிறகு எடுத்துப் பற்றது போம்; கோபாக்கினையின் நாளிலே ஆஸ்தி உதவாது. நீதி மாணகிய லோத்தின் ஆஸ்தி சோதோமின் அழிவில் அவனுக்குக் கிடைத்ததா? பரலோகத்தில் நமக்கு ஆஸ்தியைச் சோத்துவைப்போமாக. அங்கே அதைக் கள்ளர் திருடுவதில்லை; துருபிடிப்பதும் இல்லை. சகோதரனே! இவ்வுலக நாணயம் மோட்சப்பட்டண வீதியில் செல்லாது; பொன்னும் வெள்ளியும் செம்பும் அங்கே வழங்காது என்பதைத் திட்டமாய் மனதில் வைத்துக்கொள். மனிதருக்கு முன்பாக ஆஸ்திமாணாய் இருப்பதைமாதிரம் விரும்பாதே; தேவனுக்கு முன்பாக ஆஸ்திமாணாய் இருப்பதையே முக்கியமாய் நாடு. ஏனெனில் ஆந்தப் பொக்கிஷம் நிலையுள்ளது; அதினால் வருகிற வட்டி நமது வீட்டின் செலவுக்கு மிஞ்சப் போதுமானதாய் இருக்கிறது. ஒரு போதசர் கோவில் சட்டம்படியாகப் பணம் சேகரித்தார்; ஒரு வியாபாரி அதற்கென்று 500 ரூபாய் உண்டியல் கொடுத்தான். போதசர் அதை வாங்கிக்கொண்டு சற்று தூரம் போகும்முன்னதாக அவனாகக் கூப்பிட்டு, அந்த நோட்டை சற்றே தாரும்; 60 000 ரூபாய் பெறுமான என் கப்பல் சேதமாய்ப்போயிற்று என்றான். போதசர்க்குச் சற்று பயம் உண்டாயிற்று. வியாபாரியோ, பாரிமனதுள்ளவனாய் என் ஆஸ்தி அற்றுப்போன முன்னே கொஞ்சத்தையாவது பத்திரப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, 5,000 ரூபாய் என்று எழுதினான். எவ்வளவு உதார மனதுள்ளவனாய் தேவனுடைய கஜானாவிலே ஐயாயிரம் ரூபாய் வட்டிக்கு விட்டான். நீயும் அவனுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றி, கர்த்தர்

உனக்குத் தந்திருக்கிற இன்மைகளில் சிலவற்றை உதாரணம்
அவருக்கென்று கொடு.

II. நமது இருட்டம் பரலோகத்தில் இருப்பதால் நாம்
மோட்சலோகக் குடிகளாய் இருக்கிறோம். அதற்கு அடையாளமாக அந்த லோகத்தின் இராசா நமக்குள்ளே ஆளுகையைச் செலுத்துகிறார். நம்மிலே தேவன் தமது பரிசுத்த ஆவியால் அரசாளுகிறார். நாம் இயேசுவின் லேசான துகள்போன்றவர்கள், எங்களுடையது எல்லாம் உம்முடையது; எதிரி இல்லாமல் ஆளுகையையும் என்று இருதயத்தை அவருக்கு விடுவாய் திறந்து கொடுப்போமாக.

நாம் மோட்சவாசிகளானதால் மோட்சத்துக்குரிய கனத்திற்கும் பாத்தியஸ்தர்களாய் இருக்கிறோம். மகிமைபொருத்திய பரிசுத்தவான்களைப்போல நாமும் மோட்ச மேன்மைக்கு பாத்திரராய் இருக்கிறோம். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள், உயர்ந்த பிரபுக்கள், ராசாதி ராசாவாகிய இயேசுவின் இனத்தார்; தாவிது, சாலொமோன், மெல்கிசேதேக் என்ற ராசாக்கள் நமது மூத்த சகோதரர்; ஆரோன், யோய்தா என்ற பிரதான ஆசாரியர் நம்முடைய உறவினமுறையார். இப்போது நாம் இளவரசர்களாய் இருக்கிறோம்; இனிமேல் ஆளுகையெய்துவோம். அதற்கு அடையாளமாக இயேசுவின் நீதி என்னும் இராச அங்கியைத் தரித்திருக்கிறோம். பூரிமேல் நாம் இராசாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும் இருந்து தேவனுடன் அரசாளுவோம். தேவனுடைய நம்முடைய ஊழியக்காரர்; பரிசுத்தவான்கள் நம்முடைய சிநேகிதர். நமக்கு வரும் மேன்மையான பலன் சாவாமையாகிய நித்திய கிரீடம். நம்முடைய சுதந்தரம் மோட்சலோகம். இப்படியாக நாம் பரமண்டலத்தில் பேர் எழுதப்பட்டிருக்கிற முதல் பேருரை சங்கத்தாருடன் கனத்தைய பெற்று வாழ்வோம். “இப்பொழுது தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறோம்; இனி எவ்விதமாய் இருப்போம் என்று இன்றும் வெளிப்படவில்லை. ஆகிலும் அவர் வெளிப்படும்போது அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே நாம் அவரைத் தரிசிப்பதிலும், அவருக்கு ஒப்பாய் இருப்போம் என்று அறிந்திருக்கிறோம். அப்போது நம்முடைய அற்பமான சரீரத்தை மகிமையுள்ள தமது சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுபுறப்படுத்துவார்.

நாம் மோட்சவாசிகளாய் இருப்பதினாலே மோட்சத்துக்குரிய இன்பங்களுக்கும் பங்குள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம்.

உலகத் தேவனுக்குமுன் கிறிஸ்துவானவர் ஆயத்தம்பண்ணின வாசஸ்தலம் மோட்ச டட்டணத்தின் வீதியில் ஒடுகிற சேவ தண்ணீர் நம்முடையது. அந்தத் தண்ணீர் நதியின் ஓரத்தில் நின்று பன்னிரண்டு வகையான கனிகளைக் கொடுக்கிற சேவ விரகூங்களும் நம்முடையது. அவைகளின் கனியைப் புசிப்போம், மகிழ்வோம், பூரிப்போம். நிகழ்காரியங்களானாலும் வருங்காரியங்களானாலும் எல்லாம் நம்முடையது. நாம் கிறிஸ்துவனுடையவர்கள்; கிறிஸ்து தேவனுடையவர்.

இவ்வளவு சிலாக்கியங்கள் நமக்கு இருப்பதால் நாம் சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் ஆர்ப்பரித்து, அதற்குக் குறிப்பாக ஆசனத்தைச் சூழ்ந்திருக்கிற அந்த இருபத்துநான்கு மூப்பரைப்போல், நாமும் தேவரீர் அடிக்கப்பட்டு சகல கோத்திரங்களிலும் பரமேஸ்வரரினும் சனங்களிலும் சாதிகளிலும் இருந்து எங்களை தேவனுக்கென்று மீட்டுக்கொண்டு எங்களை இராசாக்களும் ஆசாரியரும் ஆக்கினீர்; நாங்கள் பூமியிலே அரசாளுவோம் என்று புதிய பாட்டை என்ன சங்கத்தாருடன் பாடுவோமாக. நீடிய காலமாய் வெள்ளை அங்கிதரித்துச் சுடர் ஒளி உள்ளோராய் தேவனை ஆராதித்துப் பூரிப்போமாக.

III. நம்முடைய இருப்பிடம் பரலோகத்தில் இருப்பதால் நமது டடக்கைகளும் செய்கைகளும் பரலோகத்தாருக்கு உரியதாய் இருக்கவேண்டும். பரலோகத்தில் உள்ளவர்கள் பரிசுத்தவான்களாய் இருக்கிறார்கள்; ஆகையால் நாமும் பரிசுத்தத்தில் முயற்சியெய்துவோமாக. பரிசுத்தம் இல்லாத ஒரு இனம் தேவனைத் தரிசிப்பதில்லையே. அவர்கள் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்கள்; நாமும் சேவனாகிலும் மரணத்தினாலாகிலும் கர்த்தருடைய சித்தத்துக்குக் கீழமைந்து, உமது சித்தத்தின்படி ஆக்கடவது என்போமாக. அவர்கள் தேவனைத் துதிக்கிறார்கள்; நாமும் தேவனை ஆராதித்து அவருடைய துதியை சேவனுள்ள நானெல்லாம் சொல்லிக் கெம்பிரித்துப் பாடுவோமாக. அவர்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள்; நாமும் கர்த்தருக்குள் எப்போதும் சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் இருப்போமாக. கர்த்தருடைய கற்பனைகளின்மேல் பிரியப்பட்டு, அவருடைய வேதத்தை இரவும் பகலும் கியானித்து பாக்கியவாண்களாய் இருப்போமாக. அவர்கள் தேவனைத் தரிசித்து அவருடன் எப்போதும் இருக்கிறார்கள்; நாமும் நமது நடக்கையிலும் பேச்சினாலும் கிறிஸ்துவுடனாக இருந்தவர்

கள் என்று காட்டுவோமாக. நீ அவருடன் கவிலல்லையா? உன் பேச்சு அதைச் சாட்டிக்கொடுத்தது என்று உலகத்தார் சொல்லத்தக்கது நடக்கவேண்டும். அவர்கள் தேவனோடும் பிறரோடும் அருமையான சம்பாஷணைபண்ணுகிறார்கள்; நாமும் அந்தப் பேரின் பலோகத்தைப்பற்றி தியானிக்கிறவர்களாய் இருப்போமாக. செபத்தின் மூலமாய் தேவனோடே சம்பாஷிக்கக்கூடவோம். அப்படிச் சம்பாஷிக்கையில் நமக்குள்ளே நமது இருதயம் சிலவேளை கொழுந்துவிட்டு எரிபவிலல்லையா? மோட்சவாழ்வைப்பற்றி நினைக்கையில், நாம் அதை இச்சிக்கிறதில்லையா? நாம் சிவவிருஷக் கணியைப் பற்றிச் சித்திக்கையில், நமது வாயில் நீர் ஊறவில்லையா? நமது இருப்பிடம் பரலோகத்தில் இருக்கிறது; அங்கே நமது செல்வம் இருக்கிறது; அங்கே நமது மேய்ச்சலும் ஆரத்தலும் முசிப்பாறத்தலும் இருக்கிறது. ஆது நம்முடைய சுயாதீன ஸ்தலம். அங்கே நமது சந்தோஷ ஸ்தலம் இருக்கிறது; அங்கே நமது தேவன் இருக்கிறார்; நம்முடைய இரகசிய அபிபதி இருக்கிறார்; நமது இனத்தார் இருக்கிறார்கள். சாவாமைமையப் பூண்டிருக்கிறவர்களின் பிள்ளைகள் சந்தோஷப்படுவார்களாக; என்னெனில் அவர்கள் இருப்பிடம் அவர்கள் பெற்றோரோடே பரலோகத்தில் இருக்கிறது. சிநேகிதனே! அவர்களைப்போல நாமும் நடப்போமாக. அப்போது கர்த்தராகிய இயேசு என்னும் இரட்சகர் வந்து நம்மை அந்த இடத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டெடுப்போவார். கர்த்தராகிய இயேசுவின் வருகை சமீபமாய் இருக்கிறது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் சொல்லிய கடைசி வாழை இப்போது பூலோகத்தில் நடக்கிறதாக சாஸ்திரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இரட்சகர் தாம் வருகிறதற்குமுன் சம்பவிக்கும் என்று சொன்ன குறிப்புகள் இப்போது நிறைவேறிவருகிறது. யுத்தங்கள் அங்கங்கே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. உரோப்பாக்கண்டம் முழுவதும் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாய் இருக்கிறதுபோல தோன்றுகிறது. ரிணையுந் வேளையில் பயங்கரப் படத்தக்க பெரும் யுத்தங்கள் நடக்கலாம். பூமியிலுள்ள சகல கோத்திரத்தாரின் இருதயங்களையும் கலங்கப்பண்ணும் காலம் தாரம் அல்ல. பஞ்சங்கள் அநேக இடங்களில் சம்பவித்து, திரளான சனங்களை வாயில் போட்டுவிட்டதைக் குறித்துக் கேள்விப்படுகிறோம். பூமியின் நாளுதிசைகளிலும் பூகம்பம் உண்டாகி, பெரிய பட்டணங்களைமுதலாய்க் கவிழ்த்துப் போட்டதையும் வாசிக்கிறோம். கல்வி விர்த்தியாகிவருகிறது.

சுவிசேஷம் சாட்சியாக எங்கும் பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மனுஷகுமாரனின் வருகை சமீபமாயிற்று. இன்று வருமோ, நாளை வருமோ தெரியாது. பாவியே! நித்திரைபண்ணாதே; உன் நித்திரையை விட்டு எழுந்திருக்கக் காலமாயிற்று; உன் கணக்குக் கேட்கப்படும்காலம் சமீபமாயிற்று; நல் முயற்சி செய்; விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொள்.

ஐசுவரியத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைக்கிறவனே! மனுஷகுமாரன் தமது கிறந்த மகிமையோடே வரும்போது உன் பணம் உன்னை மீட்டுக்கொள்ளாது; உன் நிலம், கரைகள் உன் கால்களைத் தாங்காது; அனைவர்கள் வெந்து உருகிக் கரைந்துபோம். அப்போது மோசம்போய் தத்தளிப்பாய். கர்த்தரிடத்தில் உன் பொக்கிஷத்தைக் கூட்டிவை; அப்போது தீவகுநாளில் உன்னை விடுவிப்பார்.

தேவனுடைய பிள்ளையே! விழித்திரு. சரீரம் பெலவீனம் உள்ளது. சரீரத்தின் இச்சைகளை அதின் பலவித அவயவங்களோடே அழித்துப்போட்டு, கர்த்தராகிய இயேசுவின் வருகைக்கு எதிர்போக்கி இரு. அந்நாளில் ரீதியான்கள் ஐசுவரியவான்களாய் இருப்பார்கள்; பத்தியுள்ளவர்கள் பிரயுகளாய் இருப்பார்கள். “எசுமான் வரும்போது விழித்திருக்கக் காணும் ஊழியக்காரர் பாக்கியவான்கள்.” உங்கள் அனைகள் கட்டப்பட்டவைகளாகவும், உங்கள் விளக்குகள் எரிகிறவைகளாகவும், தங்கள் எசுமான் கவியாணத்திலிருந்து திரும்பும்போது உடனே அவருக்குத் திறக்கும்படிக்கு அவன் வரக் காத்திருக்கிற மனிதர்களுக்கு ஒப்பாகவும் இருங்கள். அவன் இரண்டாம் சாமத்திலாவது மூன்றாம் சாமத்திலாவது வந்து அப்படியே கண்டால் அவ்வுழியக்காரர் பாக்கியவான்களாய் இருப்பார்கள்” என்று இரட்சகர் உரைத்திருக்கிறார்.

காதுள்ளவன் கேட்கக்கூடவன். கர்த்தராகிய இயேசு சீக்கிரமாய் வருகிறார். “அவனவனுடைய கிரியைகளுக்குத் தக்கதாக பலன் அளிக்கும்படிக்கு என் பலன் என்னோடே கூட வருகிறது” என்றார். ஆவியும் மனையாட்டியும் வா என்கிறார்கள்; இதைக் (கட்கிறவனும் வா என்பானாக. கர்த்தராகிய இயேசுவே வா நம். ஆமென்.

பதினெட்டாம் பிரசங்கம்.

"There remaineth therefore a rest to the people of God.

"தேவனுடைய சனங்களுக்கு இளைப்பாறுதல்
காலம் இனி வருகிறதாய் இருக்கிறது."

எபிரேயர், 4, 9.

விடாய்த்தவனுக்கு இளைப்பாறுதல் எவ்வாறு இன்பமாய் இருக்கிறது? சடைந்த அவன் தேசமும் சலித்துப்போன அவன் இருதயமும் ஓய்ந்திருக்கும்போது அவயவங்கள் திரும்ப பெலன் அடைகிறது; இருதயம் மீண்டும் ஆறுதல் அடைகிறது. அப்போஸ்தலன் இந்த அதிகாரத்திலும் முந்தின் அதிகாரத்தின் கடைசியிலும், தேவனுடைய புத்திரருக்கு இளைப்பாறுதல் வாக்குத்தத்தம்பண்ணி இருக்கிறதாக ரூபகாரப்படுத்தியிருக்கிறார். இஸ்ரவேலர் அந்த இளைப்பாறுதலைப் பெற இல்லை. ஏனெனில் கர்த்தர் தமது கோபத்திலே இஸ்ரவேலரைப் பார்த்து, நீங்கள் எழுது இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை என்று ஆணையிட்டார். இந்த ஓய்வு அவர்கள் காணாதேசத்தில் பிரவேசித்ததைக் குறிக்கமாட்டாது. வெகு காலத்துக்குப்பின் இருந்த மதாப்தமாவாகிய தாவீது, இளைப்பாறுதல் இனி வரும் என்று பேசியிருக்கிறார். இதைப் பார்த்து எாம் தேவபுத்திரருக்கு இளைப்பாறுதற்கான காலம் இனிமேல் வரும் என்று அறிகிறோம். இர்ப்பு பரம ஓய்வை மறுமையிலே பரிபூரணமாய் அனுபவிப்போம்.

I. தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு விடாதுதும் தவிர்த்துமான மாட்சிமையுள்ள சுதந்தரவீதம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பரம வாழ்வை அவர்கள் என்னென்றும் இழந்து போவதில்லை. இந்த வாழ்வை இகத்து வாழ்வோடே ஒப்பிடப்பார்கையில், வையகத்தின் பாக்கியம் எவ்வளவு அற்புதம்.

மாகக் காணப்படுகிறது. ஆதலால் இன்ப சுகபோகங்களை அனுபவிக்கும்படி உங்களை முழுவதும் ஒப்புக்கொடுத்து இருக்கிறவர்களே கேளுங்கள், நீங்கள் அனுபவிக்கிறதெல்லாம் மாயகை. கடைசியாக வீணும் விருதாவுமாய் முடியும் மினுக்கும் பகட்டுமாய் உலாவ விரும்புகிற மனிதரே, உங்கள் வாழ்நாள் குறுகி நிற்கும்போது, உங்கள் சிவன் வதை உன்ரும்போது நீங்கள் செய்ததெல்லாம் ஆவியை அரிக் பிறதாகக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்; சகலமும் வியர்த்தம் என்பதை அறிவீர்கள். கிறிஸ்தவனின் சந்தோஷத்தைப் பார்க்கிறீர்களா? இம்மையின் இன்பம் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட இல்லை; அவன் மிதமிஞ்சி அதை விரும்பினதும் இல்லை. கிறிஸ்தவனே, நீ இவ்வுலகத்தான் அல்ல, பரம சங்கத்தைச் சேர்ந்தவன். அந்த உலகத்தார் வியாதியை அனுபவிப்பது வில்லை. அற்பத்துக்கும் இன்றி, நீ அவர்களுடன் சேர்ந்து அதுதின்மும் எரழுவாய்; செல்வங்களின் ஆற்றில் நீராடுவாய்; விடாய்ப்பின்றி இளைப்பாறுவாய். நீ இளைப்பாறும் இடம் பயமில்லாத மோட்சவீடு. நீ தாங்குகிற கிரீடம் யுகங்களின் மாறுதலினால் மங்கிப்போவதும் இல்லை; நீ அணிந்துகொள்ளும் ஆடை பழையதாய்ப் போகவும் மாட்டாது. நீ தேவனுடைய சிறந்த ஆலயத்திலே நிலையான பளிங்கின் ஸ்தம்பத்தைப்போல் இருப்பாய். கீழே பூமி கம்பிக்கலாம்; பெரும் சல் வையகத்தில் சர்மாறுதலை உண்டுபண்ணலாம்; உலகங்கள் வெந்து கரைந்துபோகலாம். கிறிஸ்தவனே, நீயோ நட்சத்திர அயனங்களுக்கு அப்பால் சுகபத்திரமாய் யாதொரு மோசமின்றி இளைப்பாறுவாய். இக்காலத்தில் உனக்கு என்ன மோசம் கோரிட்டாலும் பயப்படாதே. இனி உனக்கு வரப்போகிற நித்திய கன மகிமைக்கும் இளைப்பாறுதலுக்கும் இவைகளெல்லாம் ஒப்பிடப் பாத்திரம் உள்ளவைகள் அல்லவே. கிறிஸ்தவனே, உனக்குக் கிடைக்கப்போகிற நிலைமை இச்சிக்கப்பட்டத்தக்கது. மன்னர்களுக்குக் கிடைப்பாத வாழ்வும் ஓய்வும் உனக்கு நித்திய பிதா தரப்போகிறார். உலகத்தாரே, உங்களுடைய ஸ்திதிக்களை எல்லாம் ஒன்றாய்ப் போட்டு ஒருவன் அதுபவித்தாரும், அவன் பூமஞ்சத்தில் தாங்கி எழுந்தாலும், வீதிகளில் இராதங்களில் உலாவினாலும் அவனைக் "கெட்டோன்" என்றே சொல்லவேண்டும். என்னென்றால் அவன் சதாகாலமாய் தேவனுடைய பரதிசை இழந்தான்; இராசமுடிக்குப் பங்கற்றவன் ஆனான்; நித்திய நரகமாகிய தேவனுடைய சிறைச்சாலையிலும் அடைபட்டலாச்சது; அற்பச்

சுவையை விரும்பினான்; அனாதிகால பேரின்பத்தை இழந்தான். தேவபுத்திரருக்கு வரப்போகிற ஒய்வை அவன் இப்போது உணர்ந்தால் எத்தனை நன்று!

II. கிறிஸ்தவனுடைய இக்கால நிலைமையை இளவரும் நிலைமையோடே ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, இந்த ஒய்வின் மாட்சிமையைப் பார்ப்போமாக.

மகாத்துமாவே, நீ அந்த பரம ஒய்வை அதுபவிக்குமுன் கவலை இறுத்துகிறதே என்று அங்கலாயாதே. அந்தப் பரம தேசத்திலே உன்னுடைய நிலைமை வெகு வித்தியாசமாய்க் காணப்படும். இங்கே உன் எசமானுக்குப் பிரியம் உண்டாக ஊழியஞ்செய்ய உனக்கு மிகுந்த கவலை உண்டு. உன் நன்மையின் விரோதிகள் உன்னைக் கெடுக்க வகை தேடித் திரிவதினால், இந்தக் கவலை நாள்தோறும் அதிகப்படும். நீ போகப்போகிற இடத்திலே உனக்குக் கவலை அணுவென்கிலும் கிடையாது. அங்கே பவுல் சபைகளைப்பற்றிய கவலையால் நெருக்கப்பட மாட்டான்; பட்டணங்கள்தோறும் அவன் அலைந்து திரியவேண்டியதும் இல்லை. ஆபிரகாம் லோத்துக் காகக் கவலைப்படவும் மாட்டான். சவிசேஷப் பிரசங்கிமன முறிதலோடே பிரசங்கம்பண்ணவும் மாட்டான். கவலை எல்லாம் இம்மையோடே நின்றுபோய்ற்று; யுத்தம் முடிந்தது; ஜெயம் பெற்றாயிற்று; கட்கம் உறைக்குள்ளே போடப்பட்டது; வெற்றிக்கொடி பரிசுத்த சீயோனின் கொத்திலே அசைவாடிக்கொண்டு இருக்கிறது; தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இளைப்பாறுகிறதற்கான காலம் வருகிறது.

கிறிஸ்தவனே, நீ இங்கே இருக்கையில் உனக்குப் பயங்களும் சந்தேகங்களும் மிகுதியாய் உன்னை வருத்தப்படுத்துகிறது; சிலவேளைகளில் முற்றும் அவநம்பிக்கை உன்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது. அப்போது தேவனுடைய பிள்ளையே, நான் மோட்சம் சேருவேனோ, இயேசுவின் இரத்தம் என் பாவங்களைச் சுத்திகரிக்கப் போதுமோ என்று மனமுறுதலோடே சொல்லுவாய். வருத்தம் என்ற மலையில் ஏறும் போதும், மனத்தாழ்மை என்ற பள்ளத்தாக்கில் இறங்குகையிலும் நீ அதிகமாய்ச் சோதிக்கப்பட்டாய். ஆனால் மேல் உலகத்திலே நீ போராடி செயிக்க சத்துருவும் இல்லை, சோதனையும் இல்லை.

கிறிஸ்தவன் இங்கே உபத்திரவங்களை அதுபவிக்கிறான். கொடிய நோவு, பலத்த வியாதிகள் அவனை வருத்தப்படுத்துகிறது. பகலில் இரவுக்காகவும் இரவில் பகலுக்காகவும்

காத்துக்கொண்டு இருப்பான். வேதனையின் மிகுதியால் கதறுவான், கண் பட்டுப்போகலாம், கை கும்பிப்போகலாம், கால் திமிர்ந்துப்போகலாம். கிறிஸ்தவனே, உன் பிதாவின் இராச்சியத்தைப் பார். அங்கே நோவிலில், கும்பின் கையுடைய மனிதன் அங்கே இல்லை, கண் தெரியாதவன் இல்லை, முடவனும் இல்லை, வியாதிமஞ்சமும் இல்லை, மூப்பினால் முகம் தளர்ந்து வாடி வதங்கிப்போனவர்களும் இல்லை. அங்கே இருக்கிறவர்கள் சரீர்பெலன் உள்ளவர்கள், நித்திய வாஸிபர். அவர்கள் இரவில்லாத பகலொளியிலே தேவனுடைய பத்திராசனத்தைச் சூழ்ந்து நித்திய கீர்த்தனம் பாடிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

கிறிஸ்தவன் இங்கே துன்பத்தை அதுபவிக்கிறான். மலர்களின் குகைகளில் அடைக்கலம் தேடும்படியாகத் தூர்த்தப்பட்டது உண்டு; அவன் உலகத்துக்கு அபாத்திரனாக எண்ணப்பட்டதும் உண்டு. அந்தப் பேரின்ப உலகத்திலே துன்பப்படுத்துகிறவர்கள் கிடையார்கள்; துஷ்டரான பிரபுக்களும் இராசாக்களும் சுண்டாளரும் தென்படமாட்டார்கள். இரத்தச்சாட்சிகளாய் மரித்த தைரியசாலிகள் மாணிக்கம், கோமேதகம், வச்சிரக்கல், வைபுரியம் இவைகளைவிட மேலான விலையுடைய மருடங்களைத் தரித்திருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இளைப்பாறுதற்கான காலம் வருகின்றது. கிறிஸ்தவன் இங்கே துக்கத்தாலே கண்ணீர் வழக்கிறான். பாவத்துக்காகக் கண்ணீர் வழிப்பதும் உண்டு. தாய் தந்தைகள், அண்ணன் தம்பி மறுமைக்குள் மறைந்துபோனதையிட்டு, அவன் கண்ணத்தில் கண்ணீர் உருந்ததும் உண்டு. அந்த மரிச்சியின் பூமியிலே குணப்படுதலின் கண்ணீர் வழியப்போவதும் இல்லை; மரணசப்தம் கேள்விப்படப்போவதும் இல்லை. பொன் நகர் வீதிகளில் துக்கம் கேள்விப்படப்போவதும் இல்லை. மீட்கப்பட்ட சபையின் சங்கம் அனைத்தும் ஒரே கூட்டமாய்ச் சேர்ந்து, ஆட்டுக்குட்டியின் பாட்டை நித்திய நித்திய காலமாய்ப் பாடிக்கொண்டாடி இருப்பார்கள்.

ஆனால் கிறிஸ்தவனுக்கு இங்கே சற்றுவது இளைப்பாறுவது கிடையாதா? இந்த அழகையின் பள்ளத்தாக்கில் அவன் நீடிய காலமாய் இளைப்பாறுவதில்லையா? சில வேளைவேளைகளில் இங்கேயும் இளைப்பாறுதல் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. இயேசுவோடே அந்நியோநியமாய் இருக்கையிலும், பிதாவின் சமூகப்பிரகாசம் அவன்பேரில் ஏறெடுக்கப்படுகையிலும், பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனை ஆற்றித் தேற்றுகையிலும்,

லும் அவன் இளைப்பாறுகிறான். இது மோட்ச இளைப்பாறுதலுக்கு அச்சாரமாய் இருக்கிறது. எஸ்கோலின் திராட்சப் பழம் கானான் செழிப்புக்கு அடையாளமாய் இருந்ததுபோல, ஆவியைப் பெற்ற நாமும் - மோட்ச சந்தோஷத்தின் இன்பத்தை ஒருவாறு இங்கே ருசிபார்க்கிறோம்; அங்கேயோ இராசாவின் சமூகத்தைக் கண்டு களிகூர்வோம். நித்தியராயும் சர்வவல்லவராயும் இருக்கிற மகா தேவனாகிய மேசியாவின் அல்லேலூயா பாட்டை அனவரதகாலமும் பாடுவோம்.

விசுவாசிகளாகிய நாம் அதுபவிக்கப்போகிற ஓய்வு பூரண ஓய்வு, நித்திய ஓய்வு, நிச்சயமான ஓய்வு. நாம் அறைகுறையாய் அதை அங்கே அதுபவிக்கப்போகிறதில்லை; என்றும் அபரிமிதமாய் அதுபவிப்போம். யுகங்கள் கடந்துபோனாலும் நாம் இன்னமும் அதுபவிப்போம். அப்போது நம்முடைய கண்களில் மாசி படர்வதும் இல்லை; சத்தம் குன்றிப் போவதும் இல்லை; இருதயம் கலங்குவதும் இல்லை; சாவு-சீவனாலே விழுங்கப்படும்; சாவுக்கினமான இந்தச் சரீரம் சாவாமையத் தரித்துக்கொள்ளும்.

III. படிப்பினை. தேவனுடைய புத்திரரே, நீங்கள் அந்தப் பரம ஓய்வை அதுபவிப்போமா என்று சந்தேகப்படாதேயுங்கள். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் நிச்சயமாகவே அதில் சேருவார்கள். அதைப்பற்றிய பயம் சமூசயம் அனுவளவிலும் இருக்கவேண்டியதில்லை. பட்டிக்காட்டில் இருந்த ஒரு மனிதன் இறந்துபோகும் சமயத்தில் பின்வருகிற பிரகாரமாய்ச் சொன்னான். வீட்டுக்குப் போக எனக்குப் பயம் இல்லை, எல்லாநாயும் எனக்கு முந்தி அனுப்பிவிட்டேன், கர்த்தருடைய கை என் கதவின் தாழ்ப்பாளில் இருக்கிறது, நான் உள்பிரவேசிக்க ஆபத்தமாய் இருக்கிறேன் என்றான். அப்போது ஒருவன், உன் சுதந்தரம் தப்பிப்போகும் என்ற பயம் உனக்கு இல்லையா என்று கேட்டான். அதற்கு மரிக்கப்போகிறவன்: அல்ல அல்ல. காரியியேல் என்னும் தேவதூதனும் தரிக்கக்கூடாத ஒரு கிரீடம் வானத்தில் இருக்கிறது; அது என் சிரசுக்கு உதவும் அன்றி வேறொருவர்தலைக்கும் பொருந்தாது. பவுல் அப்போஸ்தலனும் வீற்றிருக்கக்கூடாத ஒரு ஆசனம் உண்டு; அது எனக்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; அதில் நானே இருப்பேன். அன்னம் நிறைந்த ஒரு புத்திரம் இருக்கிறது; நானே அதைப் புகிக்கவேண்டும்; மற்றொருவரும் அதை ருசிபாராகன்;

தேவன் அதை எனக்காக வைத்திருக்கிறார் என்றான். கிறிஸ்தவனே, அந்த மனிதன் சொன்னதுபோல நீயும் சொல்வதற்குத் தடை இல்லை. உன் சுதந்தரம் பத்திரமாய் இருக்கிறது; நீ தேவனுடைய பிள்ளையானால் அது உனக்குத் தப்பிப்போகாது. விசுவாசம் என்னும் பிஸ்காவின் கொடுமுடியில் ஏறி, பரமகானானை ஏறிட்டுப்பார். அங்கே இருந்து மரணநதியைப் பார்க்கிறாயா? அதற்கப்பால் இருக்கிற நித்திய பட்டணத்தின் உப்பரிக்கையைக் காண்கிறாயா? முத்துக்களால் இழைக்கப்பட்ட ஆசனங்களையும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வீடுகளையும் பார்க்கிறாயா? அங்கே ஒளி தரிக்கப்பட்ட ஒரு பெரிய ஆசனத்தையும் காண்கிறாயா? பிதா, சுதன், ஆவியானவராகிய திரியேகர் அதிலே வீற்றிருக்கிறார்; அங்கே இருந்து தமது இரதங்களை அனுப்புகிறார். அந்த இரதங்கள் நம்மை மரண நதியை லேசாய் கடக்கப் பண்ணி, மகிழ்ச்சியின் பருவதம்மட்டும் கொண்டுபோய்விடுகிறது. கர்த்தராகிய தேவன் இயேசுவின் மூலமாய் இந்தப் பாக்கியத்தை உங்களுக்கு அருளுவாராக.

பத்தொன்பதாம் பிரசங்கம்.

"Come up hither."

"இங்கே ஏறிவா."

வெளிப்படுத்தின விசேஷம், 11. 12.

இரட்டு உடுத்தின இரத்தச்சாட்சிகளையும் துவர்களின் மரணம், உயிர்த்தெழுதல் மோட்சம் ஏறல் இவைகளையும்பற்றி இப்போது நாம் பாராமல், நமக்குப் பிரயோசனம் உண்டாக இந்த வசனத்தைச் சிந்திப்போமாக.

இங்கே ஏறிவா என்ற வார்த்தையைக்கொண்டு:—

1. காலத்திட்டத்திலே தேவன் தமது பரிசுத்தவான்களை அழைக்கிற அழைப்பாகப் பார்ப்போமாக. மாறாத அவருடைய தீர்மானம் நிறைவேறினவுடனே மெய்விரவாகினை "இங்கே ஏறிவாருங்கள்" என்று அழைக்கிறார். இது கிறிஸ்துவுக்குள் வாசம்பண்ணுகிறவர்களுக்கு ஆனந்த சந்தோஷமாய் இருக்கிறது. நாம் நமது பிதாவண்டைக்குப் போகையில் பயப்படுவதற்குப் பதிலாக சுயாதீன புத்திராய் இந்தக் கனிமண்ணை விட்டுப் புறப்பட்டு, அவரண்டைக்கு ஏடுவோம். அநேக விசுவாசிகள் இந்த நேரத்தைத் தங்களுடைய இன்ப சிநேகிதனாக அங்கிகரித்து அதை வாழ்த்துவார்கள். அநேக வருஷங்களாய்ப் படுக்கையிலே கிடந்து பகலில் இரா எப்போது வரும் என்றும், இரவில் பகல் எப்போது வரும் என்றும் சொல்லி, படுக்கையிலே அங்கே மாறி இங்கே விழுந்து, இங்கே மாறி அங்கே விழுந்து, நோவிலால் இருதயமும் சரீரம் எங்கும் அதிர்ச்சிகொண்டு கொடுத்துயரம் அடைகிற விசுவாசியான ஸ்திரீக்கு "இங்கே ஏறிவா" என்கிற சத்தம் எவ்வளவு இன்பமாய் இருக்கும்! அப்போது சரீரவேதனை பின்நிற்க, பிதா அவள் கடைசி கண்ணீரைத் தமது கரத்தால் துடைக்க, நிகரற்ற சந்தோஷத்தைப் பூரணமாய்ப் பெற்று

நோய் இல்லாத உலகத்தில் சென்று, யெகோவா அரசாளுகிற மோட்சமண்டலத்தில் வாழுவாள்.

தன் இரட்சகருடைய ஊழியத்திலே உண்மையாய் இருந்து உழைத்து, இளைப்பினால் விடாய்த்துப்போய் இருக்கிற திவ்விய டீனிவிடைக்கானுக்கு இந்த அழைப்பு எவ்வளவு ஆறுதலைக் கொடுக்கும்!

பின்னும் விசுவாசிகளான வீட்டாரில் கொடிய தரித்திரருக்கு இது எவ்வளவு இன்பமாய்க் காதில் தொனிக்கும்! குளிக்காலத்தில் முதுகை மூடத் துணி இல்லை; ஒதுங்க வீடு இல்லை; உறங்கப் பாய் இல்லை; இரவும் பகலும் உழைத்தும் உண்க உணவும் இல்லை; பசியினால் பிள்ளைகள் சூழ நின்று கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள்; நேசமுள்ள மனைவி பெருமூச்சு சொரிகிறது. அப்போது அந்த நல்ல மனிதன் பரத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டால் எவ்வளவு பாக்கியவானாய் இருப்பான்! அப்படிக்கீழ்க்கை அதுபவித்த மனிதன் பூரண இன்பத்தை அதுபவம் அடைவான்! மகிமைபொருந்திய வாசஸ்தலங்களுக்கு குடிசையை விட்டு மகிமைபொருந்திய வாசஸ்தலங்களுக்கு ஏறினான். அந்தப் பொன்வீதி இகத்தின் நெருக்கத்தை மறக்கப்பண்ணிற்று. இங்கே பிச்சைக்காரன் அங்கே பிரபுவாய் இருக்கிறான்; இங்கே தரித்திரன் அங்கே தனவானாய் இருக்கிறான்; இங்கே இகழப்பட்டவன் அங்கே இராசனாய் இருக்கிறான். . . . அந்த மேலான கோசேன் நாட்டிலுள்ளவர்கள் எல்லாரும் இராசாக்களும் ஆசாரியருமாய் இருக்கிறார்கள்.

இந்தச் சத்தம் இரத்தச்சாட்சிகளுடைய காதில் எவ்வளவு இன்பமாய்த் தொனித்திருக்கும்! குகைகளிலேயும் பூமியின் வெடிப்புகளிலேயும் அலைந்துதிரிந்து, தங்கள் சேவனை கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கென்று ஒப்புக்கொடுத்தவர்களுக்கு இந்தச் செய்தி எவ்வளவு பரிசுத்த ஆறுதலை அளித்திருக்கும்! சர்வ வல்லவருடைய கட்டளையால் அனுப்பப்பட்ட அக்கினி ஏறி குதிகாகளால் இழுக்கப்பட்ட அக்கினி இரத்தத்தில் ஏறி நின்றபோது, "இங்கே வா" என்ற பிதாவின் சத்தம் எத்தனை அருமையாய் அவர்கள் காதுகளில் தொனித்திருக்கும்! என்னுடைய முடிவும், உங்களுடைய முடிவும் இப்படி இராதே போனாலும், நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாய் இருப்போனாலும், நாம் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாய் இருந்தால், சேவனும் சாவாமையும் நமக்கு வரும்போது சந்தோஷமாய் அதை அங்கிகரிப்போமாக. உன்னதமானவர் உன்னை மேல்மெத்தைக்கு வரவழைக்கையில் அந்தக் காலத்தைப் பின்பிறுத்திவைக்கும்படி கேளாதே; அல்லது அவர் அழைக்க

கூம் காலத்துக்கு முந்திக்கொன்னவும் விரும்பாதே. பொறுமையாய்மாத்திரம் இரு.

அவர் அழைக்கும்போது ஆயத்தமாய் இருக்கும்படி பா; அதுவரைக்கும் உன் இமைக்கு உறக்கத்தைக் கொடாதே. வாலிபனே, கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசி; அப்போது இந்த அழைப்புக்கு ஆயத்தமாய் இருப்பாய். ஆ! மனிதனே, இன்று குணப்படாமல் நீ இந்த இராத்திரி மரித்தால் அன்றும் கெட்டுப்போவாயே. அப்போது உனக்குப் பாக்கியாய் இருக்குமோ? மனிதனே; சிலனுள்ள தேவல்கிய யெகோவா இரட்சகர்பேரில் சத்தியம்பண்ணிச் சொல்லுகிறேன். மோட்சலோகத்துக்கு வந்து எட்டிமட்டும் நீ மவுனமாய் இராதே. உன் படுக்கை, உன் கல்லறை, உன் குடியிருப்பு, நீ எரிபாதாளமாய் இருக்கவா, நீ என் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறாய்? தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியே, பாவி கெட்டுப் போகிறாய்; உமது வல்லமையால் எழுந்தருளி அவனைச் சீர்ப்படுத்தும். இரட்சகருக்கு இன்று அமைதிப் பேரடைந்திருக்கொண்டு சத்தமாகியிருந்தும்.

விசுவாசியே, “இங்கே ஏறிவா” என்ற சத்தத்தைச் சந்தோஷத்தோடே தியானி. நான் சிக்கிரம் மரிப்பேன்; காலம் ஒடுகிறது; என் மெத்தைவிடே அதோ மேலே இருக்கிறது. இன்னம் சில நிமிஷங்களுக்குள்ளாக நான் மோட்சலோகத்தைப் பற்றி வேதசாஸ்திரிகளின் சங்கத்தார் அறியாத பூங்குகினை அறிவேன். சகோதரனே, நீ மரணப்படுக்கையில் இருக்கையிலே அஞ்சாமல் வீரம்கொள். பரிசுத்தவாசே, பயப்படாதே. உன் எசமானுக்காக இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லு. இயேசுவின் போர்வீரனே, யோர்தானின் பிரவாகத்தைக் கடக்க எத்தனமாய் இருக்கையில் காலேத் திடனாய் மிதி; மகிமையின் சலப்பிரவாகம் உன் இருதயத்தை நிரப்புவதாக. கசப்புக் கலந்த பாத்திரத்தில் குடித்து மரணம் செயமாய் விழுங்கப்பட்டது என்பதை விளங்கக் காட்டு. மகிமையில் பிரவேசிக்க பரிசுத்தவான் போய்விட்டான். என்ன போய் விட்டது? முத்தா? அல்ல அல்ல; முத்துப் பதிக்கப்பட்ட கூடுமாத்திரம் போய்விட்டது. ஐயா போய்விட்டது? அல்ல அல்ல, மந்தைவெளிமாத்திரம் மாற்றப்பட்டது; ஆடோ மகிமையின் பருவதத்தின் கொடுமுடியில் மேய்கிறது. அவன் நித்திய ஒளியால் இலங்குகின்ற பரிசுத்த பட்டணத்தில் பிரவேசித்திருக்கிறாய்; அழகுபொருந்திய எருசலேமில் சாவாமையின் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கிறாய். எவ்வளவு சமுத்திரம்

பொய்ற சந்தோஷம் சந்தோஷம் அங்கே இருக்கிறது! இந்தக் கண்கள் அதைக் காணும். சகோதரியே, நீயும் மகிமையின் அங்கியைத் தரிப்பாய்; நீ இயேசுவின் இரத்தத்தால் கழுவப்பட்டிருக்கிறாய்; இப்போது பரமண்டலத்தோருக்குச் சிநேகிதராய் அங்கே பாவிகளில் பிரதானமானவர்களுள் வாரியின் டாட்டைப் பாடுகிறாய். பரிசுத்தவான்கள் எல்லாரும் நம்மத்தில் அன்புகூர்ந்து தமது இரத்தத்தால் நமது பாவங்கள் அடிநம்மைக் கழுவின அவருக்கு என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக என்று இனிய ருரலால் ஓசையாய்ப் பாடுகிறாய். நாம் அங்கே போய் இருக்கையில் எத்தனை இன்பத்தை அடைந்து சுகிப்போம்!

சகோதரரே, உங்களுக்கு முந்தி மோட்சமண்டலத்திற்குப் போய் இருக்கிறவர்கள், அந்தப் பட்டணத்தின் அலங்கத்தில் இருந்துகொண்டு உங்கள் எல்லாநாயும் பார்த்து தைரியங்கொள்ளுங்கள், தைரியங்கொள்ளுங்கள்; நித்திய மகிமை உங்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது; போராடுங்கள், எதிர்ந்து நிலுவங்கள், இங்கேவறி வாருங்கள்; உங்களை அல்லாமல் நாங்கள் பூரணமாகக்கூடாது என்று சொல்லுகிறவர்களாய் இருக்கிறீர்கள்.

II. இங்கே ஏறிவா என்ற வார்த்தைகளை பாவிகளை அழைக்கிற அழைப்பாக வைத்துச் சிந்திப்போமாக. பாவியே, நீ கெவனுடைய பாதையை விட்டு தூரம் போய்விட்டாய். இப்போது கெவனாகிய பிதா உன்னைக் கூப்பிடுகிறார். எப்படி என்று கேட்பாயாக்கும். உனக்கு இப்போது கொஞ்சக்காலமாய்த் துன்பம் உண்டாயிருக்கிறது; உன் வியாபாரம் முயற்சியே இல்லை; கடன்மேல் கடன் விழுகிறது. கூடியமட்டும் உலகத்தில் முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று பிரயாசப்பட்டாய்; ஆனால் கூடினதில்லை. நீ தலையிட்டுக் கொண்டதெல்லாம் கைகூடிவரவில்லை. உன் சேவனும் கூட உனக்கு வெறுப்பாய் இருக்கிறது. பாவியே, இது உன் பிதாவின் சத்தம் என்பதை அறிவாயாக. இங்கே உனக்குப் பங்கு இல்லை; மேலான சுதந்தரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தேடு. இந்தத் துன்பங்கள் அன்பின் கரத்தால் உனக்கு வந்திருக்கிறது. உன்னை மீட்டு இரட்சிக்க தேவன் இப்படிச் செய்திருக்கிறார்.

கர்த்தராகிய கிறிஸ்துவம் உன்னை அழைக்கிறார். அவர் மோட்ச வாசலேத் திறந்தார் என்பதைக் கேட்டிருக்கிறாயே. நீதிவின் கன்மலையை ஊடறுத்து, பெரும் பின்பை நிரப்பிப்

பாதையை உண்டுபண்ணினார். இந்தப் பாதையைத் தமது இரத்தத்தைச் சிந்தி உண்டாக்கினார். பாவியே, அவன் விசுவாசி, அப்போது இரட்சிக்கப்படுவான். கெத் சமூகத்தில் சாமின இரத்தத்தாளிகளின்பேரிலும், அவருடைய திருநீரங் களாகங்களில் இருந்து வடிந்த இரத்தத்தின்பேரிலும், அவர் அடைந்த மனவேதனையின்பேரிலும் சிந்தி உலகத்து, இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்கும்படி உன்னைக் கேளுகிக் கேட்கிறேன்.

தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவரும் வடிவழக்கிரர். அவர் பரிசுத்த வேதாகமத்தை எழுதிவைத்திருக்கிறார். என் எழுதினார்? நீ இயேசுகிறிஸ்துவைத் தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசிக்கவும், விசுவாசித்து அவர் நாமத்தினாலே இரட்சிப்பை அடையவும் எழுதிவைத்திருக்கிறார். இதில் அன்புநிறைந்த அநேக வாக்குத்தந்தங்கள் இருக்கின்றன. மீட்பின் சத்தத்தைக் கேட்கையில் அதற்குச் செவிகொடுப்பாயாக. தேவனுடைய தானுபதியாகிய நான் உன் தப்பான வழியினின்று நீ திரும்பும்படி உன்னை வேண்டுகிறேன். சாகிதவனுடைய சாவை விரும்பாமல் அவன் பிழைப்பதையே தேவன் விரும்புகிறார். நீ ஏன் சாகவேண்டும்? நரகம் அற்பகாரியமா? அது இன்பமான இடமா? தீப்பொறியான தேவகோபம் லேசான காரியமா? திரும்பு, அடைக்கலம் பெற ஓடு; ஆவியானவர் அப்படி உனக்குக் கற்பிக்கிறார்.

மோட்சலோகம் சேர்ந்திருக்கிற உன் பந்துக்கள் உன்னை அழைக்கிறார்கள். குணப்படாத ஸ்திரீயே, உன் புலகன் மோட்சத்தில் இருக்கிறான். அந்தப் பரிசுத்தனாகிய சிசு “தாயே, என் தாயே, என்னைப் பெற்ற தாயே, என் அருமைத் தாயே இங்கே ஏறிவா” என்று அழைக்கிறது. நீ உன் பிள்ளையைப்பார்க்கப் பிரியம் இருக்கிறதா? அப்படியானால் இயேசுவை விசுவாசி. விதவையே, உன் புருஷன் மேல்உலகத்தில் இருக்கிறான். அவன் என் இளவயதின் மனைவியே இங்கே ஏறிவா, நான் இங்கே இருக்கிறேன் என்கிறான். நீ உன் நேசனைத்தழுவிச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொள்ள மனதாய் இருக்கிறாயா? அப்படியானால் இயேசுவை விசுவாசி. மகிமை அடைந்திருக்கிற பரிசுத்தவான்களின் புத்திரரே, புத்திரிகளே, இந்தப் பரம சத்தத்துக்குச் செவிகொடுங்கள்.

இப்போது வீட்டுக்குத் திரும்பப்போகிறீர்கள். நான் உங்கள் இரத்தத்துக்குக் குற்றமற்றவன். நான் உங்களை எச்சரித்திருக்கிறேன்; உங்களை வேண்டிக்கொள்ளவும் செய்தேன்.

பாவியே பாவியே, இந்தப் பெரிய இரட்சிப்பைத் தள்ளினால் உன் இரத்தப் பூதி உன் தலையின்பேரில்தான் இருக்கும். தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியே, உமது பராக்கிரமத்தின் நாளிலே உமது வல்லமையால் பாவிகளை இரட்சித்தருளும். ஆமென், ஆமென்.

இருபதாம் பிரசங்கம்.

"And hast made us unto our God kings and priests: and we shall reign on the earth."

"எங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக எங்களை இராசாக்களும் ஆசாரியர்களும் ஆக்கினீர்; நாங்கள் பூமியில் அரசுந் தோம் என்று புதியபாட்டைப் பாடினார்கள்."

வெளிப்படுத்திக் விசேஷம், 5, 10.

இனிமையான இராகங்கள் மனதைப் பரவசப்படுத்துகிறது. அது சில திருணங்களில் உள்ளதை உருக்கிறது; சில திருணங்களில் மனதைச் சந்தோஷத்தால் நிரப்புகிறது. பரிசுத்தவான்கள் ஒன்றுதான் உருத்தூண் பாடும்போது நம்முடைய மனது வானபரியந்தம் உயர்வதும் உண்டு. இப்பூவுலகில் பாவத்தோடிருக்கையில் பாட்டுகள் இருந்தயத்தை மயக்கினால், பாவமில்லாத உலகத்தோடு பாசுத்த சபையார் ஏகமாய்க் கூடி, வான இராகங்களைப் பாடும் போது, எவ்வளவு நளினமாய் இருக்கும்! சேர்ப்பின்கள் கேளுபின்கள் கூடி நித்தியருக்கு முன்பாகப் பாடும் பாட்டு இருதயத்தைத் துளைக்காதா? ஆனால் அந்தப் பாட்டு இராகங்களை இப்போது கேட்கமாட்டோம்; இந்தச் சீரம் அதைத் தாங்காது; ஒருவேளை அந்த இராகங்களின் இனிமையால் மாண்டு போம்; ஆத்துமா இந்தக் கூட்டைவிட்டுப் புறப்படவேண்டும். அப்போதுதான் தூதரின் இராகங்களைக் கேட்போம்; நாமும் அவர்களுடன் சேர்ந்து பாடுவோம்.

பரிசுத்தவான்களுக்கு இருக்கிற கனத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம். "எங்கள் தேவனுக்கு முன்பாக எங்களை இராசாக்களும் ஆசாரியர்களும் ஆக்கினீர்." உலகத்திலே இராசாவும் ஆசாரியனுமாய் இருந்த மனுஷனே மிகவும் பெரியவனாக எண்ணப்பட்டான். இதைவிட மேலான மகிமை மனிதனுக்கு இல்லை. ஆனால் அநேகம் இராசாக்களுக்கு இரண்டு

உத்தியோகங்களும் கிடைத்ததில்லை. பரிசுத்தவான்களுக்கு இரண்டு உத்தியோகத்துக்குரிய கனம் கிடைக்கிறது.

இராச உத்தியோகம், அவர்கள் பரத்தில்மாதிரும் இராசாக்களாய் இருப்பார்கள் என்று எண்ணவேண்டாம்; இம்மையிலும் பன்னார்கள்தான். நாம் இப்போது இராசாக்கள் தான். சேவனுள்ள தேவனுடைய பரிசுத்தவான்கள் தேவசாயலை உடைவர்களாயும், அவருடைய பார்வையில் இராசாக்களாயும் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துதான் பிள்ளை இராசாதான். பரிசுத்தவான்களுடைய பிறப்பின் வழியைப் பார்த்தால் அது தெரியும். அவன் இராசரீதி இராசாவில் இருந்து சென்றினவன். அவன் தேவனுடைய பிள்ளை. அவனுடைய தாயார் சபை இயேசு இராசாவின் மனையாட்டி. அவன் சமஸ்த உலகங்களின் இராசாவின் பிள்ளை. இயேசு விற்பேரில் அன்புவைத்திருக்கிற எளிய பெண்பிள்ளை இராசகுலத்தான்தான். தேவனுடைய ரூபை பெற்றவன் எவனோ, அவன் பரமபிரபுவாய் இருக்கிறான்.

நாம் இராசாக்களாய் இருப்பதால் நமக்குப் பரிவாரங்கள் உண்டு. இராசாக்கள் பரிவாரங்கள் அன்னியில் பிரயாணம் பண்ணுகிறதில்லை. முற்காலங்களில் இது அதிகமாக இருந்தது. விசேஷித்த குதிரைகள், வண்டிகள், இரதங்கள், ஆடம்பரங்கள், விருதுகள் இவைகளோடே புறப்படுவார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் இராசாக்களும் ஆசாரியருமாய் இருக்கிறவர்கள், பரிசுத்தவான்களில் அநேகர், கனத்தைத்தனியை உடுத்துகிறவர்களாய் இருக்கிறார்களே; அவர்கள் தனிமையாய்த்தானே பிரயாணம் பண்ணுகிறார்கள். சிநேகிதரும்கூட அவர்களோடே செல்வதும் இல்லையே என்று ஒருவன் சொல்லலாம். அது உன் தோற்றத்திற்கு அப்படி இருக்கிறது. இரத்தத்தால் மீட்டுக்கொள்ளப்பட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வானமண்டலத் தூதர்கள் மெய்க்காவலாளராக இருக்கிறார்கள் என்பதை உன் கண்கள் நிறக்கப்பட்டால் தெளிவாய் அறிவாய். எவ்வளவுச் சுற்றிலும் இருந்தவர்களை அவனுடைய வேலைக்காரன் அறியவில்லை. அவன் கண்கள் நிறக்கப்பட்டபோது பட்டணத்தைச்சூழ அக்கினி இரதங்களும் அக்கினிக் குதிரைகளும் இருக்கக் கண்டான். தேவனுடைய பிள்ளைகளே! நீங்கள் பிறந்தபோது தூதர்கள் உங்களைச் சுற்றிநின்று உங்களைக் காவல்காத்தார்கள்; துன்பத்திலும் உங்களுக்குச் சகாயம் செய்தார்கள்; மரிக்கும்போதும் சாவின் மஞ்சத்தின் ஓரமாய் நின்று, உங்கள் ஆத்துமாவை

பரமண்டலத்துக்குக் கொண்டுவரார்கள். நீங்கள் பயப் படுவானேன், தூதர்களின் கூட்டம் உங்களுக்குச் சமீபத்திலே நிற்கிறதே! நாம் வெளியே பயணம்பண்ணினாலும், நமக்குமுன் அவர்கள் போகிறார்கள்.

இராசாக்களுக்குச் சொந்தமாயுள்ள பொருள்கள் உண்டு. அரண்மனை, கிரீடம், நமக்கு அரண்மனை உண்டு. அது கல்லால் செய்யப்பட்டதல்ல, அது அபரஞ்சியால் செய்யப்பட்டது; அது பிரத்தினங்களால் சோடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது கையால் செய்யப்பட்டது. அதை உனக்குப் பண்ணி ஆயத்தப்படுத்தினார் தேவன்.

கிரீடம் கிறிஸ்தவனுக்கு உண்டு. இப்போது நாம் அவர்களை வைத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. அபிஷேகநாள் மீண்டும் வரவில்லை; அது சீக்கிரம் வரும். கிறிஸ்தவனே, உன்னுடைய கிரீடம் மனமையில் தொங்குகிறது. நீதி என்னும் கிரீடம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய பொக்கிஷசாலை யிலே அது அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்நியருடைய தலைக்கு அது பொருந்தாது.

இராசாக்கள் மனிதருக்குள்ளே கனம் பெற்றவர்கள். நம் மையுடைய கனம்பண்ணுபவர்கள்; தூதர்கள் கனம்பண்ணுகிறார்கள். இயேசு மனமையுடையவரும்போது உலகமும் நம்மைக் கனம்பண்ணும். உத்தமமும் மீன்மையுமுள்ள ஊழியக்காரனே, உன் எசமானுடைய சந்தோஷத்திற்குள் பிரவேசி. பாவியே! நீ இப்போது தேவனுடைய பிள்ளையை அற்பமாய் எண்ணலாம்; பரிபாசம் பண்ணலாம். உலகத்தில் அவன் கனம்பொருந்தியவன் அல்ல என்றாலும், தேவன் அவனைக் கனத்துக்கு உரியவனாக மதிக்கிறார்.

ஆனால் இராசாக்கள் சொகுசாய் வாழ்கிறார்கள்; பாடுகள் அவர்களுக்கு இல்லை என்பார்கள். இராசாக்கள் சொகுசை அது பவிப்பார்கள் என்று சொன்னதா? இராசாக்கள் பாடுகளை அது பவிக்கிறதில்லையா? தாவீது இராசனாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டானே, அவன் காட்டுக்கோழிகளோடல்ல மலைகளில் தரத்தப்படவில்லையா? அவன் கீதரோன் ஆற்றை அழுகையோடே கடந்துபோகவில்லையா? கிறிஸ்தவனுக்குத் துன்பம் வரும்; இயேசுவின் நிமித்தம் நிரந்தர வரும். ஆனால் அவர்கள் உபத்திரவத்திலும் கெம்பிரமாய் இருப்பார்கள்.

இராசாக்களுக்கு இராச்சியம் உண்டு. உலகம் முழுவதும் இயேசுவனுடையது. இராச்சகர் தமது 12 சீஷருக்குச் சொன்னது: “மறுமலர்ச்சியில் என்னைப் பின்பற்றினீர்கள்

களும் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் நியாயத்தோடு கிரகிக்காதவர்களுக்குப் பன்னிரண்டு சிங்காசனங்களின்மேல் வீற்றிருப்பீர்கள்” என்றார் (மத். 19: 28.). மேலும் பிதா எனக்கு இராச்சியத்தை ஏற்படுத்தினதுபோல நானும் உங்களுக்கு இராச்சியத்தைத் தருவேன் என்று வாக்கு அருளி இருக்கிறார்.

நாம் இராசாக்கள் மாத்திரம் அல்ல, ஆசாரியரும் ஆவோம்; ஆசாரியர் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள். இந்தக் கனமான உத்தியோகத்தை ஒருவனும் தானாய் எடுத்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. உலக அஸ்திபாரத்துக்கு முந்தி இத்தகாக நாம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள். ஏற்காலத்திலே நாம் அழைக்கப்பட்டிருந்தோம், தேவனுடைய ஆசாரியர் ஆனோம். பரிசுத்த வான்களாகிய நாம் தேவனுடைய பீடத்தண்டையிலே பரிசுத்த ஸூப்பரர்க்கம் கிய ஆதிதோத்திர செபத்தோடே ஆராதிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

ஆசாரியனுக்குத் திவ்விய களம் உண்டு. பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரம் திணைக்கூறுக்கு அப்புறம் இருக்கிற மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலே போகலாம். ஆசாரியருக்குப் பிரதானம் உண்டு. மற்றவர்களுக்கு இல்லாத சிலாக்கியம் அவர்களுக்கு உண்டு. பரிசுத்தவானே! உனக்கு உலகம் தரக்கூடாத திவ்விய கனம் உண்டு. நீ இப்போதாவது இயேசுவோடே இனிமையான சம்பாஷணை செய்தாயா? தேவனுடைய ஆசனத்தண்டைக்கு வர உனக்குச் சிலாக்கியம் உண்டு; உன் குறைவுகளையும் தழிப்புகளையும், அவரிடத்தில் அறிவி. உலகத்தாளுக்கு இந்தக் கனம் இல்லை.

ஆசாரியனுக்குத் திவ்விய பணிவிடை உண்டு. நீங்கள் செலுத்தவேண்டிய பவி உண்டு. அது பாவப் பிராயச்சித்தப்பவி அல்ல; தோத்திரமாகிய உதடுகளின் பவி. அறிவீனருக்கு அறிவைப் போதித்தல்; உன் நடக்கை, சம்பாஷணை, சிந்தனை, பார்வை இவைகளால் அவருக்குக் கனம் உண்டாக ஊழியம் செய்வாயாக.

இனி வரப்போகிற காரியம், “பூமியிலே அரசாளுவோம்.” கிறிஸ்துவோடே உடன்சுத்தராய் இருப்பதால், நாம் இனிமேல் சரீரத்தோடே பூமியில் அரசாளுவோம்; ஆயிரம் வருஷம் இராச்சியபாரம் செய்வோம். அதற்கப்பால் தேவலோகத்தில் இராசவரிசையைப் பெற்று வாழ்வோம். அங்கே தாவீது, எசேக்கியா, யொசியா என்ற இராசாக்கள் நடந்து

கூட்டாளிகளாய் இருப்பார்கள். இம்மானுவேல் இராச-
சியத்திலே சகல இராசமேன்மையையும் அனுபவிப்போம்.
நாம் அங்கே ஆசாரியராயும் இருப்போம். தேவனுடைய
விட்டில் என்றும் தங்குவோம். தெய்வீக மகிழ்மையைப் பரம
ஆவயத்தில் இந்தக் கண்களால் பார்ப்போம். தேவனோடே
முகமுகமாய்ச் சம்பாஷிப்போம். சேனைகளின் கர்த்தருக்கு
நித்திய தோத்திரப்பலியைச் செலுத்திக்கொண்டே இருப்-
போம். தூதரோடு சேர்ந்து அப்படிச் செய்வோம்.

இருத்தோராம் பிரசங்கம்.

“For, behold, he prayeth.”

“அவன் இப்பொழுது ஜெபம்பண்ணுகிறான்.”

அப்போஸ்தலர், 9. 11.

துன்பத்தை நிறுத்துவதற்கு தேவன் பல எத்தனங்களைக்
கையாடுவது உண்டு. அவர் தமது சபை
பவுலின் முதல் ஜெபம். யைச் சத்துருவின் மூர்க்கத்துக்கு முற்-
றும் விட்டுவிடார். அவர் சத்துருக்களின்
வழியை அலாதிர்யத் திருப்பிவிடுவார்; அல்லது அவர்களு-
டைய இரத்சிய ஆலோசனையைக் கீழ்துமேலதாகப் புரட்-
டிப்போடுவார். சிலவேளை தமது சத்துருக்களைக் கலங்கடித்-
துப்போடுகிறார்; சிலவேளை அவர்கள் இஷ்டப்படி அவர்-
களை விட்டுவிட்டுப் பின்பு திரும்பிக்கொண்டு அவர்களை
நொறுக்கிப்போடுகிறார். சிலவேளை சத்துருவின் மனதைத்
திருப்பிப்போடுகிறார்; சத்துருவைச் சினேகிதனாகவும் மாறிப்
போகப்பண்ணுகிறார்; திருளிவிருந்து ஒளியையும், பட்சிக்-
கிறிவிருந்து மதுரத்தையும், கற்களிலிருந்து ஆபிரகாமுக்-
குப் பிள்ளைகளையும் வரப்பண்ணுகிறார். பவுல் பிடிவாத
குணமுள்ள குருட்டுப் பக்தி உள்ளவன். பக்தியுள்ள ஸ்தே-
வான் இரத்தத்துக்காகக் கொடுத்தவன். இயேசுவின்
அவன் பரியாதம்பண்ணி, அவர்களுக்கு விரோதமாய்ச் சட்-
டங்களைப் பிறப்பிக்கப்பண்ணி பட்சிக்கிற கோநாயைப்போல்
இருந்தான். மிகவும் பித்தம்கொண்டவன்போல கிறிஸ்தவர்-
களுக்கு விரோதமாய் நடந்து, ஆண்பிள்ளைகளையும், பெண்-
பிள்ளைகளையும் பிடித்துச் சிறைச்சாலையில் போடுவித்து, தமன்-
ருவிலும் அப்படியே செய்யவேண்டும் என்று நினைத்து நிரூ-
பங்களை வாங்கிக்கொண்டு போனான். தேவன் தமது வல்ல-
மையை எவ்வளவாய் அவனில் காண்பித்தார். கூர்மையான
கத்திக்கு நேரே பாய்கிறவன்போல அவன் கிறிஸ்துவுக்கு
விரோதமாய்ப் போனான். உடனே அவர் அவனைக் கீழே

விழுந்தள்ளி சவுலே! சவுலே! நீ என்னை ஏன் துன்பப்படுத்துகிறாய் என்று சொல்லி, கலகக் குணத்தை மாற்றி புதிய இருதயத்தைக் கொடுத்தார். அவனைத் தமஸ்குவக்கு நடத்தி, மூன்றுநாள் இரவும் பகலும் அவனைப் பக்கையிலே போட்டு, அவனுக்குள்ளே புதிய எண்ணங்களை உண்டிபண்ணினார். மூன்று நாட்களுக்குப் பின்பு அவன் எழுந்திருந்து செபம் பண்ணினான்; அப்போது இயேசு அன்னியாவைப் பார்த்து இந்த வாக்கியத்தைச் சொன்னார்.

I. அன்னியாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவு.

II. அவனுக்குச் சொல்லப்பட்ட நியாயம்.

I. அன்னியாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவு. “தர்சப்பட்டணத்தானாகிய சவுல் என்னும் பெருந் ஒருவனைத் தேடி; அவன் இப்பொழுது செபம்பண்ணுகிறான்.” பவுல் செபம்பண்ணத் தொடங்கினான்; கர்த்தர் உடனே அதைக் கேட்டார். தானியேல் கெஞ்சதலின் துடிக்கத்திலே கேட்கப்பட்டான்; பவுலும் அப்படியே கேட்கப்பட்டான். தானியேலுக்கு தேவதூதன் மறுசெய்தி கொண்டுவந்தான்; இங்கே பவுலுக்கு நற்செய்தி கொண்டுவரும்படி இயேசு தம்முடைய பரிசுத்தவானுக்குக் கட்டளையிட்டார். கர்த்தர் சவுலுக்காக எவ்வளவு கரிசனமுள்ளவராய் இருந்தார் என்று பாருங்கள். அவன் இருந்த நேரு, அவன் பேர். அவன் செபம்பண்ணினது, இவ்வளவையும் அறிந்திருந்தார். அவன் பெருமூச்சு செறிந்து விண்ணப்பம்பண்ணினான்; அந்தப் பெருமூச்சு மோட்சலோகத்தின் வீணைகளை உடைய தெருவிக்கும்படி செய்தது. செபம்பண்ண பயப்படுகிற தேவனுடைய பிள்ளைகளே! உங்கள் செபத்தைக் கர்த்தர் நன்றி அறிவார். உங்கள் கண்ணீர் மாணிக்கம்போல் இருக்கிறது. உங்கள் பெருமூச்சு யெகோவாவின் ஆசனத்தைச் சூழ்ந்த பாடுகிறவர்களின் இன்பத்தொலிக்குச் சமானம்.

உங்களில் சிலர் நாங்கள் எவ்வளவோ அற்பர், எங்களுடைய செபம் கேட்கப்படுமோ என்று நினைக்கலாம். இது அஞ்ஞானம். நம்முடைய தேவன் மவுனமாய் இருக்கிறவர் அல்ல; அவர் செபத்தைக் கேளாதவர் அல்ல. பாகாவுக்கு இவரை ஒப்பிடத் துணியாதேயுங்கள். அவர் வீரவான்களை எண்ணுவதில்லை. பெருமை நெஞ்சுள்ளவனை அவர் பார்ப்பார்; ஆனால் பாவியின் பெருமூச்சையும் அவன் தவிப்பையும் கவனிக்குகிறவர். அவருடைய செவி விரிவாய் பாவியின் செபத்துக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீ காட்டிலே செபம்பண்

ணிஞாலும், வீட்டிலே செபம்பண்ணினாலும், எந்த இடத்திலிருந்தும் இருதயத்தை வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுத்தாலும் அவர் உன் செபத்தைக் கேட்கிறார். ஆசனத்தில் இருக்கிறவர் உன் செபத்தைக் கேட்கிறார்.

பாவியானவன் செபம்பண்ணுவதைப்பற்றி பரலோகத்தின் தூதர்களும் மோட்சவாசிகளும் சந்தோஷம் கொண்டாகிறார்கள். பூமியிலுள்ள உங்கள் சகோதரரும், உங்கள் போதகன் மாரும் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். நீங்கள் ஒருவேளை போதகன் மார் பீடத்தில் இருந்து பிரசங்கம்பண்ணுவது இலேசு என்று நினைக்கலாம். இவ்வளவுமாத்திரம் என்றால் அது இலேசு தான். ஆனால் நாங்கள் உங்களுடைய இரட்சணியத்தைப் பற்றியும், உங்களுடைய ஆக்கினையைப்பற்றியும் பேசி, அதைக்குறித்து நாங்கள் யோசிக்கும்போதெல்லாம் எவ்வளவு அச்சம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. நாங்கள் உண்மையற்ற சாமக்காரராய் இருந்தால் உங்களுடைய இரத்தப்பழிசனை எங்கள்மேல் சுமத்தலாம். எவ்வளவு பயம் எங்களுக்கு இருக்கிறது. பிரசங்கம் சிறு விளையின் விளையாட்டு அல்ல. எவ்வளவு கவலை எங்களுக்கு இருக்கிறது. அது பயங்கரமான கிரியை. நித்தியத்துடனாய் விஷயத்தைப் பார்ப்பதும்போது எவ்வளவாய் எங்களுக்கு வருத்தம் உண்டாகிறது. நீங்கள் செபம்பண்ணுவதை நாங்கள் பார்ப்பதும்போது நாங்கள் இருகையும், பீடி சந்தோஷத்தால் பூரிப்பாகிறோம்.

“இப்பொழுது செபம்பண்ணுகிறான்.” இது அதிகசயத்தைக் கொக்கும் செய்தி. அன்னியா, ஆண்டவரே! இது கூடியகரம்மா? என்று அதிகசயத்தோடே கேட்டு இருக்கலாம். சிலவேளை எல்லாம் நாங்கள் அதிகசயப்பட்டவேண்டியதாயும் இருக்கிறது. சப்பியிலே குணப்படுவான் என்கிற நம்பிக்கை இல்லாதவன் குணப்பட்டு செபம்பண்ணுவதைப் குணப்படுவான் என்ற நம்பிக்கை உள்ளவன் குணப்படாதிருக்கலாம். ஒருநாள் எருசலேமின்மேல் இரட்சகர் கண்ணீர் விட்டதைப்பற்றி ஒரு போதகர் பிரசங்கம்பண்ணினார். அங்கே 60 வயதுள்ள முரட்டாட்டமான ஒரு கப்பலோட்டி அதைக் கேட்டுப் போதகரிடத்துக்கு வந்து, ஸயா! இயேசு எனக்காகக் கண்ணீர்விட்டாரா என்று கேட்டு, 60 வருஷமாய் நான் பிசாசின் கொடியின்கீழ் இருந்தேன்; நான் இனிமேல் இம்மானுவேல் பிரபுவின் கொடியின்கீழ் அடங்குவேன் என்று சொல்லி உத்தமனாய் நடந்துகொண்டான்.

சவுல் செபம்பண்ணினது அவனுக்குங்கூட தூதனமாய்த்

தான் காணப்பட்டது. இதை எப்படிச் சொல்லலாம்? ஒரு சலேம் தேவாலயத்திலே அவன் அடிக்கடி செபம்பண்ணி இருக்கலாம். அங்கே அலங்காரமான சாதாரியடார்த்தைகளால் அவன் செபித்திருக்கலாம். ஆனால் அப்போது அவன் சரியானபடி செபம்பண்ணவில்லை. முன் பண்ணினது செபம் அல்ல. வயதுசென்ற ஒரு மனுஷன் சிறுபிள்ளையாய் இருந்த போது “சுர்தாவே! என் தாய்தகப்பன்மாரா ஆசீர்வதியும்” என்று செபம்பண்ணக் கற்றுக்கொடுக்கப்பட்டான். அந்த செபத்தை 90 வருஷம் செபித்துவந்தான். தாய்தகப்பன்மார் இறந்துபோனபிற்பாடும் அதைச் செய்தான். அது செபமா? அல்ல, அல்ல. பிற்பாடு கர்த்தர் அவன் இருதயத்தைத் திறந்த போது அவன் இருதயத்தில் இருந்து செபம்பண்ணினான்.

II. அன்னியாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட யாயம். “இப்பொழுது செபம்பண்ணுகிறான்.” இது அன்னியாவுடைய பயத்தை நீக்கும் ஆதரவுக்காகச் சொல்லப்பட்டது. சவுலைக் கண்டுபேச அவன் பயந்தான்; சிப்தின் கெபிக்குள் போகிறதனால் எண்ணினான். நான் அவன் வீட்டுக்குப் போனால் உடனே என்னைப் பிடித்து கைதியாக்கி, எருசலேமுக்குக் கொண்டுபோவான் என்று எண்ணி இருக்கலாம். கர்த்தர் அவன் செபம்பண்ணுகிறான் என்றார். அப்படியானால் அது போதும் என்று அன்னியாவுக்குத் தெரியும். செபம் பண்ணுகிறவன் தீமை செய்யமாட்டான். தம்மாய்ச் செபம்பண்ணுகிறவனை நீங்கள் தராளமாய் நம்புங்கள். அவர் பத்தருங்கூட உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவன்பேரிடம் பிச்சை வைக்கிறார்கள். இரண்டிபேர் ஒரு இடத்துக்குப் பிரயாணம் போனார்கள். ஒருவன் பக்தியுள்ளவன், மற்றவன் அவபத்தன். ஒரு சத்திரத்துக்குப் போய் இராத்நங்கிறார்கள். ஆனால் அந்த இடம் பத்திரம் நல்லபேச்சுக் கேள்வி படவில்லை. என்றாலும் இரவானதால் அதைப் பிரயாணப்பார்ப்போம் என்று போனார்கள். பார்த்தபோது தாங்கள் கேள்விப்பட்டபடியே அவர்கள் மனதுக்குத் திருப்தி இல்லை. அவர்கள் வேறே இடத்துக்குப் போகும்படி யோசித்தார்கள். சற்று நேரத்துக்குள்ளாக அந்த நிலச்சுவான் இவர்களைப்பார்த்து: துணைக்களே, நாங்கள் படுக்கைக்குப் போகுமுன்னே வேதம் வாசித்துச் செபம்பண்ணுவது வழக்கம்; உங்களுக்குப் பிரியமாய் இருக்குமா என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் உடனே சம்மதித்தார்கள். இருவரும் மேல்மெத்தைக்கு ஏறி படுக்கப்போனபோது, அந்த அவபத்தன் கிறிஸ்தவனைப்

பார்த்து, எனக்கு இப்போது பயம் இல்லை என்றான். ஏன் என்று கிறிஸ்தவன் கேட்டதற்கு, நிலச்சுவான் செபம்பண்ணினதினால் என்றான். இருவரும் நல்ல நித்திரைசெய்தார்கள். அன்னியாவும் சுகமாய்ப் போய்வரும்படியாக, கர்த்தர், “இப்பொழுது செபம்பண்ணுகிறான்” என்றார். மேலும் பவுலினுடைய உண்மையை விளக்கிக் காட்டவும் இப்படிச் சொன்னார். அந்தநங்க செபம் உண்மையான விசுவாசிக்கு ஓர் அடையாளம். இயேசு அன்னியாவைப் பார்த்து இதோ! பிரசங்கிக்கிறேன் என்று சொன்னால், அவன் அப்படிச் செய்யலாம்; ஆனால் வஞ்சகனாய் இருக்கலாமே. கோவிலுக்குப் போய் இருக்கிறான் என்றால், ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்த கோனாய் அங்கே போய் இருக்கலாமே என்று பிரதிமொழி சொல்லலாம். செபம்பண்ணுகிறான் என்ற போது அது அன்னியாவுக்குப் போதுமான சியாயமாய் இருந்தது. தனிச்செபம் உன்னை தேவனுடைய பிள்ளை என்று காட்டும்; வீட்டில் செபம் உன்னை தேவனுடைய புத்திரன் என்று விளங்கச் செய்யும். செபம் நீ பாவம் செய்யாத படி தனிக்கும்; அல்லது பாவம் உன்னை செபத்தை விட்டு விடச் செய்யும். இருதயத்தில் இருந்து புறப்படுகிற செபம் ஒருவன் மெய்யாய்க் குணப்பட்டதைக் காட்டுகிறது. செபம் செய்யுமுன் அவன் தன்னைப் பாவி என்று அறிகிறான்; தனக்கு இரக்கம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று உணருகிறான்.

தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதற்கும் ஒரு அடையாளம். தேவனுடைய பிள்ளைகளே, தியானமும் செபமும் தேவனுடைய புத்திரர் என்பதற்குக் குறிப்பு. கிறிஸ்தவன் தேவனுடைய பின்வாங்குவதை நாம் கண்டால், அவன் செபமுடைய விட்டுவிட்டிருக்கிறான். செபம் அறியாமல் எல்லாம். சிறைகொள்ளவேண்டுமானால் செபம் அறிந்துகொள்ளலாம். மற்றவர்களை வேண்டுமானால் செபத்தில் உறுதியாய்த் தரித்திரு. ஜே என்ற போதகர் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர் என்னோடே பேசிக்கொண்டிருந்தாலும் செப வேளையில் நான் அவர்களோடே சம்பாஷிக்கமாட்டேன் என்கிறார். செபம், ஒப்பீரின் தங்கங்களை எல்லாம் கொண்டு வருகிற கம்பலைப்போல் இருக்கிறது.

உங்களுக்குள்ளே என் பக்தி இல்லை? செபம் இல்லாத தினால்தான். சீயோன் பிரசவவேதனைப்படுப்போது பிள்ளைகளைப் பெறுகிறான்; நீங்கள் செபத்தின்மேல் வாஞ்சையாய் இருக்கையில் உங்களுக்கு ஆசீர்வாதம் உண்டாகிறது.

கனம்: ஸ்பீக்கர் ஐயர் பிரசங்கம்.

அவபத்தருக்கு இரண்டொரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். தேவனுடைய பிள்ளைகளோடே பேசுவது வருத்தமாய் இருக்கிறது; அப்படியானால் உங்களோடே பேசுவது எவ்வளவுக்கு அதிகமான வருத்தம். உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கிறதைப் பற்றி அதிகமான வருத்தம் உண்டாகிறது. உங்களை ஆதாயப்படுத்தக்கூடாக சாமக்காரன் விழித்திருக்கவேண்டியது தான். இரவில் தூக்கத்தால் செயிக்கப்படுவதுண்டு. அப்படியே உங்களுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டியதோ அதற்கு எல்லாம்-எங்களுக்கு மனம் இருக்கிறது; ஆனால் வல்லமை இல்லை. நாங்களும் உங்களைப்போல பாடுள்ளவர்கள். ஆவியானவர் எங்களுக்கு வல்லமையைத் தருவாராக. உலர்ந்த ஏலம்புகளோடே பேசும்படி எங்களுக்கு உத்தரவிருக்கிறது; அப்படிச் செய்யவேண்டியது எங்களுடைய கடமை.

செபமில்லாதவன் உயிரற்ற கிறிஸ்தவன்! என்று கர்த்தருடைய சீவனைக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். செபம்பண்ணாதவன் தேவனை விட்டவனாயும், நம்பிக்கையில்லாதவனாயும், இஸ்ரவேலின் காணியாட்சிக்குப் புறப்பானவனாயும் இருக்கிறான். கர்த்தர் அப்பேர்ப்பட்டவனோடே கோபமுள்ளவராய் இருக்கிறார். செபமில்லாமல் இருந்தால் மரணத்திற்கு வாயில் எப்படிப்பட்ட முடிவு உனக்கு இருக்கும்? மரணப்படுக்கையில் பண்ணும் செபம் சித்திபெறவது இருக்கும். ஆகையால் சீவனம் சுகமும் இருக்கையில், உன் தேவனோடு ஒப்புரவாகிக்கொள்வாயாக, செபத்தில் உறுதியாக உன் திரு; இடைவிடாமல் அந்த ஆபுசத்தைப் பிரவேசி. அப்போது செயம்பெற்று வாழ்வாய்.

இருபத்திரண்டாம் பிரசங்கம்.

"Therefore God, thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy fellows."

“தேவனே, உம்முடைய தேவன் உமது தோழரைப்பார்க்கிலும் உம்மை ஆனந்த தைலத்தினால் அபிஷேகம் பண்ணினான்.”

சங்கீதம், 45. 7.

பாடுகளை அனுபவித்த மனுஷருமாரன், தம்மைப் பின்பற்றுகிற எல்லாருக்கும் இன்ப ஊற்றாய் இருக்கிறார். பாடுகளினாலே வெற்றிகிற ததால் அவர் வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள சந்தோஷங்களுக்குக் காரணர் ஆனார். அவர் தாமும் இந்தப் பூமியில் எத்தனைக்குத் துக்கங்களை அனுபவித்தாரோ அத்தனைக்குச் சந்தோஷங்களின் பரிபூரணங்களை அனுபவிக்கிறார்; அவர் துக்கசாகரத்தில் அமிழ்ந்தினார்; அனந்த பாகியம் என்னும் உன்னதமான பர்வதத்தின் கொடுமுடியில் ஏறி மகிமைப்பிரகாசனாய் வீற்றிருக்கிறார். அவர் தமக்கு முன்பாக வைத்திருந்த சந்தோஷத்துக்காக அவலட்சணப்படுதலை எண்ணாமல், சிலுவையின் மரணத்தைச் சகித்துப் பின்பு தேவனுடைய ஆசனத்தின் வலதுபாரிக்கு உட்கார்ந்துள்ளார்.

I. நமது பிதாவின் அவர் பிதாவினால் அருளப்பட்ட சந்தோஷத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

நமது மீட்பர் பூமியில் இருந்தபோது ஒருவாறு சந்தோஷத்தை அனுபவித்தார். அவர் சிறுபிராயமாய் இருக்கையில் தேவனிடத்திலும் மனிதரிடத்திலும் தயவை அதிகம் அதிகமாய் அடைந்தபோது, அவர் திருமனதுக்குச் சந்தோஷம் இருக்கலாம். அவர் தமக்கு ஒப்புவிக்கப்பட்ட திவ்விய பணிவிடையில் பிரவேசித்தபோது, துக்கங்கள் பிரளயம்போல அவர் பேரில் வந்து அவருடைய திருமுகத்தை வதங்கச் செய்தாலும், அந்தத் துன்பங்களின் நடுவிலே பிச்சம் காயும் பானம்

பண்ணிப்போதிலும், சந்தோஷச் சுடர்கள் அவரை மகிழ்ச்சி ஆக்கின. எப்படி என்றால்: அவர் ஞானஸ்ரீநாமம் பெற்றபோது பரலோகம் திறவுண்டது; ஆவியானவர் காணக் கூடிய ரூபமாய் அவர்பேரில் இறங்கினார்; பிதாவானவர் அசீரி வாக்காய் “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாய் இருக்கிறேன்” என்று திருவுளம்பற்றினார். அத்தருணத்திலே அவருடைய ஆத்துமாவிலே சந்தோஷம் கிளம்பாமல் இருக்குமா? வனாந்தரத்தில் அவர் வேதாளத்தினால் சோதிக்கப்பட்டபின் தேவதூதர்கள் பரத்தை விட்டு இறங்கி அவருக்குப் பணிவிடைசெய்தபோது, மோட்ச சந்தோஷங்களும் தேவனுடைய ஆமதலும் கிடையாதிருக்குமா? கட்டுண்டவர்களை விடுதலையாக்கி, சித்திரப்பட்டவர்களுக்கு விடுதலையைக் கூறி, ஆசீர்வாதங்களை மனுப்புத்திரமேல் பொழிந்தபோது தேவகுமாரன் அன்பினால் தெரிந்துகொள்ளாதல் என்ற உபதேசத்தைப் பார்த்துத் தமது ஆவியிலே களிகூர்ந்தார் என்று வாசிக்கிறோம். களிகூர்ந்தாது பிதாவைத் தோத்திரித்தார். பிதாவே! வானத்தையும் பூமியையும் ஆளுகிறவரே, நீர் இவைகளை உலகஞானிகளுக்கும் கல்விமாண்களுக்கும் மறைத்துப் பாலகருக்கு வெளிப்படுத்தினபடியினாலே உம்மைத் துதிசெய்கிறேன்; ஆ! பிதாவே, அப்படியே உமக்குப் பிரியமாய் இருந்தது என்றார். இராசா உமது வல்லமையிலே மகிழ்ச்சியாய் இருக்கிறார். உமது இரட்சிப்பிலே எந்தனையாய்க் களிகூருகிறார் என்பது இவர்க்கு ஒக்கும்.

மேலும் நமது இரட்சகர் இவ்வுலகத்தில் இருந்தபோது திரளான நன்மைகளைச் செய்தாரே; இரக்கமாய் அநேக உபகாரங்களை அருளினாரே. பாவிகளுக்குத் தேவஞானத்தைப் போதிப்பதும், அவர்கள் நடுவில் உழைப்பதும், அவர்களைத் தவிர்த்து அவருடைய தயாராக இருக்கும் வல்லமையிலே சந்தோஷத்தைக் கொள்ளுதலும். நல்ல மனிதனுக்கு நன்மை செய்துகொண்டேவருவது சந்தோஷம் அல்லவா? செத்தவர்களைத் திரும்ப உயிரோடிருக்கச் செய்து, அவர்கள் இனத்தார்வசம் ஒப்புவிப்பது மனதுக்குத் திரிப்பதியைக் கொடாதா? நாயனார் விதவையின் சஞ்சலத்தை நீக்கி அவள் கண்ணீரை மாற்றினது, அவருடைய தெய்வீக மனதில் எவ்வளவு சந்தோஷத்தை உண்டாக்கியிருக்கும்? மாந்தராளம் மரியாளும் தங்கள் சகோதரனுக்கு மறுபடியிலே தந்தவருக்குச் செலுத்தின நன்றியறிதல் அவருக்குக் களிகூருதலை உண்டெண்ணியிராதா?

பசியுள்ள ஆயிரங்களான சனத்திரளுக்குப் போசனம் கொடுப்பதும், குஷ்டரோகிகளைச் சொஸ்தம் ஆக்குவதும், சப்பாணிகளை நடக்கப்பண்ணுவதும், இப்படியாகப் பல நன்மைகளைச் செலுத்தும் அவருக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடாதா? ஆம் அவர் இரு காதகளிலும் ஒசன்னு என்ற பாட்டுகள் அதிகமாய்த் தொனிக்கக் கேட்டிருப்பார். நிசந்தான்; அவருக்கு உலகத்தாரின் பாவத்தின் கீழ்த்தம் வந்த துன்பங்கள் கழுருகன் முதலாய்ப் பறந்து ஏறக்கூடாத பருவதம்போல் இருந்தாலும், தேவதூதர்சன் முதலாய் ஏறக்கூடாத உன்னதமான கன்மலையைப்போல் இருந்தாலும் அங்கேயிருந்து சந்தோஷங்களும் ஒடிக்கொண்டே இருந்தன. எவ்வே போனாலும் “இவனை அகற்றங்கள், சிலுவையில் அறையுங்கள்” என்று பசாசின் பிள்ளைகள் விளம்பக் கேட்டாலும், அவர் தாமும், “என் தேவனே! என் தேவனே! என் என்னைக் கைவிட்டார்” என்று அங்கலாய்த்தாலும் தமதுமேல் இறங்கின இருண்ட மேகங்களை ஊடுருவப் பார்த்தபோது மோட்சலோகத்தின் நீத்திய பகல் இருப்பதைக் கண்டார். தமக்குமுன் வைக்கப்பட்ட சந்தோஷத்துக்காக அவலட்சணப்படுதலை அவர் எண்ணவில்லை. அவர் நனச்சிலுவையிலே இரத்தச் சோனாயாய்த் தொங்குகையில், சத்துருக்கள் திரளாய்க் கூடி பரியாசம்பண்ணினதைக் கண்டும் கேட்டும் இருந்தாலும், அவர் நரகச்சுவாலையிலிருந்து மீட்டும் கோடாகோடிச் சனங்களின் அன்புள்ள கண்கள் தமதுபேரில் வைக்கப்பட்டிருந்ததைப் பார்த்தார். திருக்குமாரன் கலகக்காரரின் அமளியையும் ஆர்ப்பரிப்பையும் கேட்டாலும், தமது இரத்தத்தால் மீட்டுக் கொள்ளப்பட்ட பரிசுத்தவான்களின் பாட்டுகளையும் கவனித்தார். அவர் நரகசிங்கமும் அதின் குட்டிகளும் கொச்சித்ததைப் பார்த்தபோது, தமது உருவத்தில் எவ்வளவு உருப்பிப்போகாமல் உருப்பிப்பதைக் கண்டு ஆறுதலடைந்தார்.

II. நமது நேசகர் இரகசிய சந்தோஷங்களைப் பார்ப்போமாக. தமது கிரியை முடித்தார்; தேவகோபத்தைத் தாங்கினார்; பிதாவை தமது சனங்களுடன் ஒப்புரவாக்கினார். மாணத்தை வென்றார்; மரித்தோரில் இருந்து உயிரோடெழும்பினார்; முதலையின் சூலையை உடைத்தார்; பாவத்தின் வல்லமையைக் கீழப்படுத்தினார்; கெம்பிரத்தோடும் ஆர்ப்பரிப்போடும் மோட்சத்துக்கு எறினார். அநாதிவாசல்கள் திருவுணை, மகிமையின் இராசா உட்பிரவேசித்து தமது பிதாவின் வலது பாரிசத்தில் ஆசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்தார். அந்த நேரத்

திலே தேவன் அவரை அவர் தோழரைப்பார்க்கிலும் மகிழ்ச்சியின் எண்ணெயால் அபிஷேகம்பண்ணினதைப் பிரத்தியக்ஷமாய்க் காட்டினார்.

தாம் அநாகாலமாய் நிறைவேற்றவேண்டும் என்று தியானித்துக்கொண்டிருந்த பெரிதான் கிரியையை முடித்தது, அன்றக்குச் சந்தோஷமாய் இருந்தது. வானத்தின் பெரியவெளிச் சங்களாகிய சூரியனும் சந்திரனும் காலத்தைக் காட்டுமுன்னும், தேவதூதர்களின் சத்தம் கேட்கப்படுமுன்னும், கேரூபின்கள் சேராபின்கள் கீர்த்தனைக்களைப் பாடத் துவக்குமுன்னும் அவர் தமது சனங்களை மீட்கச் செய்துமாய் இருந்தார். மீதுதலைத் தலிர்ந்து, பாவங்களைத் துலித்து, அக்கிரமத்தை நிவிர்த்திபண்ணி, நித்தியநீதியை வருவித்தது எவ்வளவு மனமகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கத்தக்கது.

அவர் செய்து சத்துருக்களைப் பார்க்கையில், அவருக்கு ஒப்பற்ற சந்தோஷங்களை வருவித்தது என்று சொல்லலாம்.

அவர் பயத்தைக் கொடுக்கிற சத்துருவாகிய மரணத்தை மேற்கொண்டார். மனிதருடைய ஆத்துமாக்களைக் கட்டிச் சிறையில் வைத்திருந்த ஆதிசர்ப்பத்தின் தலையை உடைத்தார். நரகத்தின் தீயசேனை அனைத்தையும் ஒரே போரிலே முறியடித்தார். தீமை என்றைக்கும் கவிழ்க்கப்பட்டது; நன்மை உன்னத ஆசனத்தில் வீற்றிருக்க ஆச்சது. சன்மார்க்கம் பரமஸ்தலம்வரைக்கும் உயர்த்தப்பட்டது; பாவம் பாதாளபரியந்தம் தாழ்த்தப்பட்டது. இவ்வுலகத்தின் அதிபதி தள்ளப்பட்டான்; சாத்தான் கட்டுண்டு வானத்திலிருந்து பின்னடைப்போல விழுந்தான். நரகவாசல் பரிசுத்தவான்களுக்கு அடைக்கப்பட்டது. பாதாளத்தில் படுக்கை போடும்படி இருந்த பரிசுத்தவான்கள் மீட்கப்பட்டார்கள்; மோட்சம் மீட்கப்பட்டவர்களில் நிரம்பிற்று; பூமியாவும் எடுபட்டுப் புரிபெற்றது. இயேசுவோ! செயல்படுத்தியவர்! உன் எண்ணெயால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்ட பரிசுத்தவர்கள் இருக்கிறீர்.

III. நமது இரட்சகருக்கு அவருடைய கணங்களாலும் சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. நாம் எப்படி அவரைச் சந்தோஷப்பிக்கலாம்? நமது அன்பு குளிரிந்தது அல்லவா? நமது அன்பு பாலத்துடன் கலந்தது அல்லவா? சகோதரனே, நமது அன்பு பெலவீனம் உள்ளதாய் இருந்தாலும், அவர் அதை இன்பமானதாக அங்குகரிக்கிறார். “என் நேசமே! என் இருதயத்தைக் கட்டிக்கொண்டாய். என் சகோதரியே! என் மனைவியே! உன் கண்களில் ஒன்றுலும், உன் கழுத்திலுள்ள ஒரு சரப்பனியின

லும் என் இருதயத்தைக் கட்டிக்கொண்டாய். உன் நேசங்கள் எத்தனை நேரத்தியாய் இருக்கின்றன. சகோதரியே! மனைவியே! திராட்சப்பழ இரசத்தைப்பார்க்கிலும் உன் நேசங்களும், சகல கந்தவர்க்கங்களைப்பார்க்கிலும் உன் பரிமளத்தைலங்களின் வாசனையும் எத்தனை இன்பமாய் இருக்கிறது” என்கிறார்.

நாம் நமது கிரியைகளால் அவரைச் சந்தோஷப்பிக்கலாம். நாம் கொடுக்கிற பொருள் அவரை மகிழ்ச்சியாக்காமல் நமது கோக்கமே அவரை மகிழ்ச்சியாக்குகிறது. தமது சனங்களின் துதியை அநேகம் ஆயிரம் பொன்னைவிட மகிக்கிறார். சிநேகிதனே! நீ உன் சத்துருவுக்கு மன்னிப்புக்கொடு; அப்போது நீ அவரை மகிழ்ச்சியாக்குகியாய். ஆத்துமாக்களை இரட்சிக்கக் கருவியாய் இரு; அப்போது நீ அவர் தமது ஆத்தம வருத்தத்தின் பலனைக் காணப்பண்ணுவாய். அறிவீனருக்குள்ளும் நம்பிக்கையற்றிருக்கிறவர்களுக்குள்ளும் போய் அறிவைப் புகட்டி நம்பிக்கையை ஏற்புப்பிவிட்டால், அவருக்குத் திர்ப்தியைக் கொடுப்பாய். உன்னுடைய வெண்கலப்ரணியை உடைத்துப் பரிமளத்தை அவர்பேரில் ஊற்று; அப்போது இராசாவுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவாய்.

IV. அவருடைய சந்தோஷத்துக்கு இன்னொரு காரணம் உண்டு. தேவன் அவரை அவர் தோழரைப்பார்க்கிலும் ஆனந்த எண்ணெயால் அபிஷேகம்பண்ணினார். தோழர் பூமியின் இராசாக்களுக்கும், இவர் அவர்களுக்கு மேலான இராசாவாக அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறார். இவர் இராசாதி இராசா; கீர்த்தாதி கீர்த்தர். இராசாக்களுடைய இராச்சியம் சுருக்கம், இவருடையதோ பெருக்கம்; சமஸ்த்துக்கும் இவரே மன்னராய் இருக்கிறார். அவர்களுடைய பேர் அழிந்துபோம்; இவருடைய நாமம் சந்தான பாரம்பரியமாய் இருக்கிறது. அவர் அழிவுள்ளவர்கள்; இவர் நேற்றும் இன்றும் என்றும் ஒரேவதமாய் இருக்கிறார். அவருடைய ஆண்டுகளுக்கு முடிவில்லை, அவர்களுடைய ஆசனம் மற்றவர்களுக்கும் வேறே வம்சத்துக்கும் போம்; இவருடையது நித்தியகாலமாய் அவருக்கே இருக்கிறது. இராசாக்களுடைய கனம், இவருடைய கனத்துக்கு முன்பாக வெறுமை; சகல முழங்கால்களும் இவருக்கு முன்பாக முடங்கும்; சகல நாவுகளும் இவரைச் சீர்த்தர் என்று அறிக்கைசெய்யும்.

நமது இரட்சகர் எவ்வளவுமே அவருடைய தோழருக்கு மிகவும் மேலானவர். ஞானிகளைப் பார்த்தால் இவரி

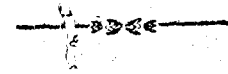
டத்தில் தேவத்துவத்தின் நிறைவெல்லாம் சரீரப்பிரகாரமாய் இருக்கிறதென்று பார்க்கலாம். வல்லவர்களைப் பார்த்தால் இவர் சர்வவல்லவர் என்பதை அறிவோம். ஏனென்றால் இருளின் இராச்சியத்தை அது பேர்ந்துவிழுத்தக்கதரக அடித்தார். தாம் சாலிகளைப் பார்த்தால் நாசரேத்து மனுஷனைவிட நன்மை செய்தது ஒருவரும் இல்லை என்று அறியலாம். வானத்துக்கும் பூமிக்கும் எப்படி வித்தியாசம் இருக்கிறதோ, அவ்வளவாய் இவருக்கும் மனிதருக்கும் வித்தியாசம் உண்டு.

கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவைச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டுமானால் நாம் அவர் பதைக்கிற அக்கிரமத்தைப் பதைக்க வேண்டும். பாவத்தை வெறுப்பது கிறிஸ்தவனுடைய இலட்சணம். சத்தியத்தைச் சிநேகிக்கிறவன் சகல கள்ள வழியையும் பதைப்பான். நமது இரட்சகர் பாவம் செய்யத் துண்டி விடப்பட்டபோது அக்கிரமத்தைப் பதைத்து “சாத்தானே, என்னை விட்டு அப்புறம் போ” என்றார். பாவத்தை மற்ற வர்களிடத்தில் கண்டபோது அதை அருவருத்தார், கண்டித்தார், கண்ணீர் விட்டார். வேதபாரகரே! பரிசேயரே! வஞ்சகரே! ஐயோ! உங்களுக்கு வேதனைவரும்; நீங்கள் கைம் பெயர்களின் ஆஸ்தியைப் பட்சித்து மாயமாகிய நீண்ட செங்கோல் செய்கிறீர்கள் என்றார். அவர் அக்கிரமத்தைச் செம்மப்படுகையாய்த் பதைத்ததால், அது சாரும்படி தாம் மரித்தார்; அது அடக்கம்பண்ணப்பட தாம் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார்; அதைத் தமது கால்களின்கீழே போட்டு நசுக்கும்படி உயிர்த்தெழுந்தார். தேவசுதனுடைய சுவீசேஷமும் அக்கிரமத்துக்கு எவ்வகையிலும் விரோதமாய் இருக்கிறது. ஆகையால் சிநேகிதனே! உன்மார்க்கத்தை வெளியே தூரத்து; தேவ ஆவியானவருடைய ஆலயத்தை எந்தப் பாவமும் அசுசிப்படுத்தாதபடிக்கு வாரினைத் தொறடாலை உண்டுபண்ணி, அடித்துத் தூர்திவிடு. அது சமாதானமாய் உன் செஞ்சில் வாசம் செய்ய இடங்கொடாதே. அது பதிவிடங்களில் ஒளித்திருந்து உன்னைக் கொல்ல வகைபார்க்கிறது.

மோட்ச நன்மைகளுக்குப் பங்காளியாய் இருக்கிற சகோதரனே, நமது மீட்பர் செயவீரனாய் ஏறிப்போயிருப்பதைப் பார். பூர்வகாலம்முதல் சகல வருஷங்களிலும் இருந்த பரிசுத் தவான்களின் கண்கள் அவர்மேல் இருக்கின்றன. மகிமையில் ஏற்றப்பட்ட ஆவிகள் மோட்சத்தின் மேல்மெத்தையில் இருந்து அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். போராடுகிற சபை உலகத்தில் இருந்து தன் கண்களை வறெடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது.

கிறது. எண்ணிறந்த ஆத்துமாக்கள் அவரிலு் அன்புகூர்ந்து அவரை இராசாவாக வாழ்த்துகிறார்கள்; மீட்பராகத் தொழுகிறார்கள்.

அல்லேலூயா! பரம இராசாவே, செயமாய் ஏறிவாரும் என்று அழைக்கிறார்கள். பரிசுத்தவான்களே, இயேசுவைச் சந்தோஷப்படுத்துங்கள். உங்களைச் சீவனுள்ள பலியாக ஒப்புக் கொடுங்கள். விண்ணோர்களோடே கூடி, “பரமவாசல் திறந்தோர்” நீர் வாழ்க இயேசுவே என்று பாடுங்கள். இராசாக்களே யும் பிரபுக்களையும் விட நம்மிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, தேவ னாதனாவிட்டு நம்மை நேசித்து, அவர்களுடைய சங்கீதங்களை விட நமது அங்கலாய்ப்பை அதிகமாய்க் கேட்டு, தமது மகிமையின் ஆசனத்தைவிட நம்மைச் சிநேகித்து வருகிற அன்புள்ள நாயனருக்கு அதுதினமும் சந்தோஷத்தை உண்டாக்கப் பிரயாசப்படுவோமாக. ஆமென்.

இருபத்திமூன்றாம் பிரசங்கம்.

"And the publican, standing afar off, would not lift up so much as his eyes unto heaven, but smote upon his breast, saying, God be merciful to me a sinner." "I tell you, this man went down to his house justified rather than the other."

"ஆயக்காரன் தூரத்திலே நின்று, தன் கண்களையும் வானத்திற்கு ஏறேடுக்கத் துணியாமல், தன் மார்பிலே அடித்துக்கொண்டு: தேவனே! பாவியாகிய என்மேல்கிருபையாயிரும் என்று. அவன் அல்ல, இவனே நீதிமானாகப்பட்டவனாய்த் தன் வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போனான் என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்."

ஆக்கா, 18, 13, 14.

செ. தீவில் மனத்தாழ்மையாய் இருக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதை நமக்குக் கற்பிக்கும்படி, நமது இரட்சகர், ஒரு ஆயக்காரனுடைய திருஷ்டாந்தத்தை இங்கே நமக்கு எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார். ஒரு பேரெற்ற பரிசுத்தவானுடைய திருஷ்டாந்தத்தை அவர் எடுத்துக் காட்டவில்லை. தேவகிருபையின் மாட்டினம் பிளங்கத்தக்கதான்; அந்தருடைய கூட்டத்தைச் சேர்ந்திருந்த ஒரு மனுஷனுடைய மாதிரியைக் கொண்டு விளக்கி இருக்கிறார். இந்த ஆயக்காரனைப்பற்றி நமக்கு வேறொன்றும் எழுதிவைக்கப்படவில்லை. இவன் யூதனாய் இருக்கலாம். தன் தொழிலைச் செய்துவருகையில் விதவைகளின் சுதந்திரத்தைப் பட்சித்திருக்கலாம்; ஆதவற்றவர்களின் பொருளை அபகரித்திருக்கலாம்; அநாதருடைய சொத்துக்கு அநியாயம்பண்ணி இருக்கலாம். ரோம இராசாங்கத்தார் ஆயக்காரருக்கு அதிகமான அதிகாரம் கொடுத்திருந்ததால், அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு தங்களுடைய லாபத்தையும் மிகுதியாய் பார்த்து வந்தார்கள்.

இந்த ஆயக்காரன் தேவாலயத்துக்கு அபூர்வமாய்த்தான் போய் இருக்கவேண்டும். ஆசாரியர் அங்கே அவனைக் கண்ட

ருக்கவும் மாட்டார்கள். அவன் வழக்கமாய் ஆலயத்துக்குப் போகாமலும் ஆசாரியரால் காணப்படாமலும் இருந்தபோதிலும், தேவ ஆலயானவர் அவனைக் கண்டுபிடித்தார். அவன் தன் பாவங்கள் சிலேவென்று இருப்பதைக் காணும்படி செய்தார். அவன் பாவங்களைக் கண்டவுடனே மனக்கலக்கம் உள்ளவன் ஆனான். இரவில் நித்தினா அவனை விட்டு விலகிற்று; பகலில் தன் உத்தியோகத்தைச் செய்யப் போக மனச்சஞ்சலும் உள்ளவனாய் இருந்தான். இரவும் பகலும் கந்தருடைய கை அவன் பேரில் பாரமாய் இருந்தது. தன் மனதின் கிரீப்பந்த நிலைமையைச் சொல்ல சியோனில் இருந்த கந்தருடைய ஆலயத்தை நினைத்து அங்கே போனான். ஆலயத்தின் பிராகாரங்களுள் பிரவேசிக்க அவன் கால் கூசினது. அதற்குள் பிரவேசிக்க வெட்கப்பட்டான். அதோ! ஒரு பரிசேயன் பரிசுத்தவான் என்று எண்ணப்பட்டவன் கூச்சம் இல்லாமல் நாரானமாய் இஸ்ரவேலருடைய பிராகாரத்தில் பிரவேசித்து, சாதுரியமாய் செபம்பண்ணுகிறான்; ஆயக்காரனோ, ஒரு மூலையில் ஒதுங்கி செபம்பண்ணுகிறான். பரிசேயனைப்போல இருகரங்களை யும் உயர்த்தி வானத்துக்கு நேராகத் தன் கண்களை ஏறெடுத்துச் செபம்பண்ணினால், தனையைப் பார்த்துக் கண்ணத்தில் கண்ணீர் ஓட, பெருமூச்சு சொரிய, தன் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு ஒரு சுருக்கமான செபம்பண்ணினான். "கேள்வோ! பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாய் இரும்" என்றான். செபம் முடியவே அது கேட்கப்பட்டது; பசுவமன்னிப்பு அருளப் பட்டது; மனச்சாட்சி சமாதானம் பெற்றது. நீதிமானாய் வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

ஆயக்காரன் செய்ததுபோல நீங்கள் செய்யுமா? அவன் பெற்றுக்கொண்ட நன்மையை நீங்களும் பெற்றுக்கொள்ளவும் உங்களை எழுப்பி ஏவி மன்றாட போகத்திருக்கிறேன்.

தேவகிருபையை முன்னிட்டு இரண்டு காரியங்களைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

I. ஆயக்காரன் செய்த பாவ அறிக்கை.

II. அவனுக்குக் கிடைத்த பாவ விமோசனம்.

I. அறிக்கை. ஆயக்காரன் யாரிடத்தில் தன் பாவங்களை அறிக்கையிட்டான்? குருக்களிடத்தில் போய் பாவங்களை அறிக்கையிட்டான்? இரக்கத்துக்காக மன்றாடினான்? அப்படியல்ல. தன் பாவங்கள் மிகப் பாரம் உள்ளவைகளாய் இருந்தபடியால், தேவனே அந்தப் பாவத்தை நீக்க வல்லவர் என்பதை உணர்ந்து அவரண்டைக்கே போனான்.

அவனுடைய அறிக்கையைப் பாருங்கள். அது அடக்கம் உள்ளது. தான் “பாவி” என்று மாத்திரம் சொன்னான். இந்த ஒரே வார்த்தையை மாத்திரம் சொல்லி அறிக்கை செய்தான் என்று நான் எண்ணுகிறதில்லை. மற்றவர்கள் காது கேட்க அந்த வார்த்தையை மாத்திரம் சொன்னான். ஆனால் இரகசியமாய் முழங்கால்களை முடக்கித் தான் செய்த. இளம் பிராயப் பாவம், வாலிபத்தின் பாவம், மனிதப் பிராயத்தின் பாவம் எல்லாவற்றையும் தேவனுக்கு முன்பாக வீட்டிலே அறிக்கையிட்டு இருக்கவேண்டும். மனிதர் முன்பு நீங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிடவேண்டுமானால் நான் பாவி என்று மாத்திரம் அறிக்கையிடுங்கள். தான் செய்த பாவங்களை எல்லாம், அவலட்சணமான கிரியைகளை எல்லாம் சொல்வது மற்றவர்களைப் பாவத்திற்குத் தூண்டுவதுபோல் இருக்கும்.

மற்றவர்கள் தூண்டி, அவன் பாவத்தை அறிக்கையிடாமல் தானும் அறிக்கையிட்டான். தாவிதுக்கு நாத்தான் தூண்டி விடவேண்டியதாய் இருந்தது. பவுலின் பாவங்களை அவனுக்குக் காட்டும்படி அதிசயம் செய்யவேண்டியதாய் இருந்தது. ஆயக்காரனுக்குத் தூண்டிக் காட்டுவார் இல்லை. நீ ஏழாம் மூத்தராய் வரையுமுள்ள கம்பனைகளை மீறினாய் என்று கேட்பார்களில்லை. அவன் மனம் முழுவதும் பாவ உணர்ச்சியுள்ளதாய் இருந்தது. “தேவனே, பாவியாய் என்மேல் கிருபையாய் இரும்” என்று. சகோதரரே! நீங்கள் அந்த நாயக்காரனைப்போல தாராளமாய் உங்கள் பாவங்களை இரக்கமுள்ள தேவனிடத்தில் அறிக்கையிட்டால் நன்று! உங்களுடைய பாவங்களை உங்களுக்குத் தூண்டிக் காட்டவேண்டுமா? சகோதரனே! நீ விவாகமஞ்சுத்தை அகசிப்புகிறதென்ன? உன் மனைவி இதினியித்தம் மூலையில் இருந்து கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருப்பதை நீ பார்த்தாயா? அவன் குடல் உன் பேரில் பரிதாபப்படுகிறதை அறிவேன். ஸ்திரீயே! உன் வாலிபத்தின் மணவாளனை விட்டு மருளவிழுந்ததென்ன? இருளின் இரகசியங்களைக் கர்த்தர் அறிவாரே. நீதிபரர் நியாயம்செய்ய எழும்பும் வேளையில் என்ன போக்குச் சொல்லப்போகிறாய்?

வாலிபனே! உன் அக்கிரமம் வளருவானேன்? உன் போதகனை இரகசியத்தில் சயிக்கிறாய். உன்னைப் பெரியவன் என்று எண்ணி மேட்டிமையான காரியங்களில் உன் தலையைப் பாய்ச்சுகிறாய்; ஆகாத சம்பாஷணைசெய்கிறாய். கர்த்தர் என்

னைக் கேளார், உன்னதமானவர் என்னை விசாரியார் என்று கொவங்கொண்டிருக்கிறாய். உன் பாவம் பெரிது என்பதை உணர்ந்து, இப்போதே கருணைத் தேவனிடத்தில் துடிப்போய் மன்னிப்புக் கேள்.

கர்த்தருக்கு விரோதமான பாவம் எத்தனையாய் உன்றால் நடப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அவைகளை என் காதுகள் கேட்கும்போது என் தனிச் செபங்களில் எல்லாம் உன்னை நினைத்துக் கண்ணீர் விடவேண்டியதாய் இருக்கிறது. இடிதலிலே தேவ ஊழியக்காரர் நின்று உங்களுக்காக தேவனை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்துவருகிறோம். இரகசியத்திலே வளவாய் அக்கிரமக் கிரியைகளை நடப்பித்திருக்கிறாய்! ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் காவில் புண் உண்டானால் பார்வை பார்த்தும்படி அஞ்ஞானியிடத்தில் நொண்டி நொண்டிப் போகிறான்; கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்கு வரமாத்திரம் பெலன் இல்லை. பின்னை வியாதியாய் இருந்தால் தண்ணீர் ஒதி எறிய தாய்க்கு எவ்வளவு ஆசை இருக்கிறது! பண்டாரங்கள். காட்டால் குறி கேட்க கிழவிகள் எவ்வளவு மனவிரும்பத்தைக் காட்டுகிறார்கள்! வியாதி வந்து புலப்பம் உண்டானால் பிசாசு பிடித்து இருக்கிறது, பிசாசுக்குக் கொடு என்று சொல்லுகிறார்கள் எத்தனை! இங்கே குடிவெறியர் இல்லையா? இந்த அந்தகார்த்தின் கிரிபை வளர்ந்து தலைப்படுகிறதைப் பற்றி மிகுந்த மனநோவுடையவனாய் இருக்கிறேன். இந்தக் குற்றம் குறைகளைப்பற்றி உன்பேரில் வைச் அன்புத்தாழ்ச்சியினாலேயா இவ்வளவு வெறுப்போடே பசுக்கிறேன். நான் உன்பேரில் அருள்செய்யும்பாய் இருக்கிறேன் என்பதற்குத் தேவனே சாட்சி. சீடப்படும்படி குறைகளை எடுத்துத்தாட்டுகிறேன். நாத்தான் தூண்டிகாட்டினதெவையும் தாவிதுதன் பாவத்தை உரை இல்லை. அநியாயக்காரர், வேசிக்கள்ளர், குடி வெறியர், பின்புறணிக்காரர் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிப்பதே இல்லை என்று இன்று சாட்சியாக உனக்கு அறிவிக்கிறேன்.

தெய்வீக இரக்கங்களுக்கு விரோதமாய் பாவங்களை நடப்பித்திருக்கிற பாவிகளே! முன்னே வாருங்கள்; உங்களுக்கு நான் கைகொடுக்கிறேன். தேவனே, பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாய் இரும் என்று ஒவ்வொருவரும் சொல்லுங்கள். வியாபாரிகளே, இந்தச் செபம் உங்களுக்கு நன்றாய் உதவுமே. ஸ்திரீயே, பிள்ளைகளே, உங்களுக்கும் இந்தச் செபம் நன்றாய் உதவுமே. பரிசுத்தவான்களே, உங்களுக்கும் இது உத

வந்தக்கதுதானே. ஒருவனாவது பெருமைபாராட்ட வது வில்லை. எல்லாரும் பாவம் செய்து ஏதமாய்க் கெட்டுப்போய் இருக்கிறார்களே. தன்னைய் பாவியென்று உணர்ந்து அறிக்கை யிடுகிறவனுக்கே இரக்கம் கிடைக்கும். பாலியே! உன் நிருவாணத்தோடேவந்து பாவத்தை அறிக்கையிடு. அப்போது பரம ண்டல அங்கி உனக்குக் கொடுக்கப்படும்; உன் பசி வான களஞ்சியத்தால் ஆற்றப்படும்; உன் தரித்திரம் நித்திய பொக்கிஷத்தால் நீங்கிப்போம்.

அவன் எப்படி அறிக்கையிட்டான்? தூரத்திலே நின்றான், தன் மார்பில் அடித்தான். வானத்துக்கு நேராகத் தன் கண்களை ஏறெடுக்கத் துணியவில்லை. பரிசுத்தவான்களுடைய கை டத்துக்குத் தான் அபாத்திரன் என்று எண்ணித் தூரத்தில் நின்றான். தன் கண்களை வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுக்கத் துணியவில்லை. நீங்கள் பாவஅறிக்கை செய்திருக்கிறீர்களே! வாயினால் அறிக்கையிட்டீர்கள்; உங்கள் இருதயம் வெகு தொலையில் இருந்தது; செபத்தை அசட்டைபண்ணினீர்கள்; ஓய்வுநிலை மீறினீர்கள்; கர்த்தருடைய வேதத்தை வாசியாத படி அசட்டைசெய்தீர்கள்; தேவகோபத்தை உங்களுக்கு விரோதமாய் மூட்டினீர்கள். இவ்வளவு எல்லாம் இருந்தும் கர்த்தருண்டைக்கு வந்து உங்கள் அக்கிரமத்தை அறிக்கையிடுங்கள். அவர் மன்னிக்கிறதற்குக் கிருஷ்ண மிகுந்தவராய் இருக்கிறார். மெய்யுடைய உழியக்காரனாகிய நான் இப் போது வருந்தி அழைத்தும் நீங்கள் வரமாட்டோம் என்று துணிகரம்கொண்டால், உத்த எல்லாம் நீங்கள் மிகுதியாய் உணர்ந்து கண்ணீர் சிந்தும்போலம் வரும். கர்த்தருண்டைக்கு வேண்டுகோள் பிடிக்கவா? வேண்டாம் தீவண்டாம். சகோதரரே! உங்களைச் சகோதரராக விரும்பி அழைக்கிறேன். நீங்கள் என்னோடே தேவலோகத்தில் இருந்து, வாழும்படியாக, நாம் கைகொடுத்து சீயோனுக்குப் போகிறவழியே செல்வோமாக. கிருபாசன மூடியைப் பார்க்கிறாயா? கிருபாசனத்திபுதி முன்முடி குட்டப்பட்ட உனக்காகச் சிலுவையில் அறையுண்டு இருக்கிறதைப் பார்க்கிறாயா? சோலை இருள் மூடிய கெத் செம்மையைப் பார். கண்ணை உன்றிப் பார். உன் இரட்சகராகிய இயேசு ரத்தவெர்வை வேர்க்கிறார். தளவரிசையாகிய கபத்தாவைப் பார். அவர் முதுகில் இருந்து இரத்தம் வடிவிறது. ஆ, இயேசுவே! பாலியின்பேரில் இரங்கும். குடி காரனே, வேசியே! உனக்கு நல்ல உதவியெய்கிறேன். நீ பாலியின் சிநேகிதன் அண்டைக்கு வா. உன்னை அவர்

அருவருப்பதில்லை. என் இயேசு உனக்கு மன்னிப்பை அருள ஆயத்தமாய் இருக்க நான் உன்னை நேசியாதிருப் பேபோ? பாவ மன்னிப்பு ஆஜராய் இருக்கிறது. இயேசு வண்டை வந்து அதைப் பெற்றுக்கொள்; இனிமேல் பாவம் செய்யாதே.

II. ஆயக்காரனுக்கு கிடைத்த பாவ விமோசனம்.

பரிசேயன் அல்ல, ஆயக்காரனே நீதிமான் ஆக்கப்பட்டவனாய் வீட்டுக்குப் போனான். ஆயக்காரன் செபம்பண்ணினவுடனே அவன் பாவங்கள் எல்லாம் கிறுக்கப்பட்டுப் போயிற்று. அவன் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக அங்கிகரிக்கப்பட்டான். அவன் பாவங்கள் என்றைக்கும் சுத்திகரிக்கப்பட்டன போயின.

கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தவுடனே எவ்வகையான பாவங்களும் மன்னிக்கப்பட்டிப்போகும். எத்தனை வருஷப்பாவங்களாலானும் சரி, அவ்வளவும் நிக்கிரகமாய்ப் போகின்றன. அவைகள் இனிமேல் என்றும் அவனுக்கு விரோதமாய்ச்சொல்லப்படமாட்டாது. பரத்திலே முத்திரிக்கப்பட்ட பாவமன்னிப்பு அவன் மனச்சாட்சியிலும் முத்திரிக்கப்பட்டது.

சகோதரரே! உண்மையான செபம் பெரிய நன்மைகளை உண்டெண்ணுகிறது. செபம் கேட்கப்படுமோ என்று அவநம்பிக்கை கொள்ளாதிருங்கள். கிறிஸ்தவனே! என் பிதாவும் உன் பிதாவாகிய தேவனுடைய நாத்தினாலே உனக்கு உறுதிசொல்லுகிறேன். நீ வந்தால் அவர் உன்னைத் தள்ள மாட்டார். வான் பூமி அகன்றிலும் உன்னைத் தள்ளார். காலத்தைக் கழித்தே, தேவனுடைய குடல்கள் உனக்காக உருகுகிறது; அவர் உன்னை மறக்கவில்லை. நீ அவரின் டைக்குப் பணிந்த சிந்தையோடே வந்து, உத்தம இருதயத்தோடே உன் பாவங்களை அறிக்கையிடு. பாலியின்மேல் மனதுருகுகிற தேவன் உனக்கு இரங்கி, உன் பாவங்களை உனக்கு மன்னித்து, உன் நோக்காடுகள் எல்லாவற்றையும் குணமாக்கி, உன்னை இரக்கங்களாலும் கிருபையாலும் முடி குட்டி, உன்னை நிறைந்த நீதிமானாக்கி, பரிசுத்தமாக்கி, பரத்தின் வாழ்வுக்கு நீ யோக்கியனாகும்படி சீர்ப்படுத்தி, பின்பு ஏற்றகாலத்தில் தேவலோக இரத்தத்தின்மேல் உன்னை வைத்து, மிகமெப்பொருந்திய தெய்வீச இராச்சியத்தில் பேரின்ப சுகம் பெறும்படி கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பார். கர்த்தர் அத்திரு வேண்டிய சகாயத்தை உனக்கு அருளுவாராக.

இருபத்தினான்காம் பிரசங்கம்.

"For I am in a strait betwixt two, having a desire to depart,
and to be with Christ; which is far better."

"இவ்விரண்டினாலும் நான் நெருக்கப்படுகிறேன்; தேகத்
தைவிட்டுப் பிரிந்து, கிறிஸ்துவுடனாகுதல் இருக்கின்ற
தேக ஆசை உண்டு, அது அதிக நன்மையாய் இருக்கிறது."

பிலிப்பியர், 1. 23.

மரணமானது நம்முடைய இருப்புக்கு முடிவை உண்
டாக்குகிறதில்லை, நாம் மறுமையிலே மே
ன்மையான நிலைமையில் பிரவேசிப்போம்
என்று உறுதியான விசுவாசம் உடையவர்
களாய் இருக்கிறோம். நாம் சேரப்போகிற தேசம் ஒருக்கா
லும் ஒழிந்துபோகாது. அதின் இனிமை நித்தியம் எங்கும்
குன்றிப்போவதும் கிடையாது. வையகத்திலே ஒன்றும் நிலை
உள்ளதல்ல; எல்லாம் வேஷம்போல் கடந்துபோகிறவைகள்.
நாம் இனிமேல் தங்கும் நித்திய ஒளியுள்ள பொன் கனிவி
லே நமக்குச் சூர்துவரும் வாழ்வு என்றும் நீங்காதிருக்கும்.
நித்தியகாலம் தன் வட்டத்திலே சுற்றிச் சுற்றிப்போனாலும்
நமது ஆனந்த பாக்கியம் குறுகிப்போகவேமாட்டாது.

I. அப்போஸ்தலன் மரணத்தைப்பற்றிச் சொல்லியதைப்
பார்ப்போமாக. மரணத்தைப்பற்றிப் பேசுகையில் துன்மார்க்
கனுடைய முடிவைக்குறித்துப் பேசாமல், சன்மார்க்கனுடைய
மரணத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. பொல்லாதவன் தன் மா
ணத்திலே தன் விருப்பத்துக்கு விரோதமாய் இருள்மூடிய
அந்தகாரப் பாதாளத்திலே குதிக்கிறான். விசுவாசியோ, கீழே
போகாமல் மகிமையின் பருவத்தில் ஏறுகிறான். நீதிமான்
தன் மரணத்திலே பிரிந்துபோகிறான். ஆனால் அவன் அழிந்
துபோகிறதில்லை; அல்லது நித்திய சிறைச்சாலைக்குக் கைதி
யாகிப் போவதும் இல்லை, ஒரு இடம்விட்டுப் போந்து மறு
இடத்துக்குமாத்திரம் போகிறான். அவனுடைய சாவுலே
மகிமைக்கென்று பிறக்கிறான். ஆசீர்வாதத் தீர்ப்பு பெற்ற

வனாய் வாழ்கிறான். இந்தத் தாழ்த்தலத்தில் நாம் கண்ணீர்
வடிக்கையில் அவன் சந்தோஷப்படுகிறான். நாம் துக்கித்
தையில் அவன் சந்தேசம் பாடுகிறான். கிறிஸ்தவர்களே, இறந்
துபோன உங்கள் இன்பெந்துக்கள் மரணத்திலே நாசமாய்
போகாமல் தலம் பேர்த்து மகிமையிலே வாழ்வதால் நீங்கள்
ஆறுதல் அடையுங்கள். நாம் மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும்
வீடுகளையும் விட்டுப்போகும் காலம் வரும். ஐசுவரியம் உன்
ளவர்களே, நீங்கள் உங்கள் சம்பாத்தியங்களையும் நிலங்களையு
ம் இன்பங்களையும் விட்டுப் புறப்படும் காலம் தூரம் அல்ல.
நாம் புகுந்திருந்த கட்டில் இனி நம்மை அறியாது. நாம்
இருந்த இடத்தில் இன்னொருவன் இருப்பான். சத்துருக்க
ளையும் மித்துருக்களையும் சோதனைகளையும் சந்தோஷங்களையு
ம் பின் நிறுத்திப் போகப்போகிறோம். ஆனால் தேவனு
டைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிற நாம் குற்றவாளிகளாய் இம்மை
யை விட்டுப் போகாமல் பாக்கியமுள்ள பரலோகத்தை நாடிப்
போகிறவர்களாய் இருக்கிறோம்.

விசுவாசி பிரிந்து எங்கே போகிறான்? இயேசுவோடே
இருக்கப்போகிறான். கடைசி மூச்சு பிரிகிறது. நாம் போய்
விட்டான் என்று சொல்லி முடியும் முன்னே, மீட்கப்பட்ட
ஆத்தமா பரமஆசனத்துக்குச் சமீபமாய் போயிருக்கிறது. பூமியில்
அவன் கண்ணை மூடுகிறான்; உடனே பரலோகத்திலே
தன் கண்ணைத் திறந்து இயேசுவோடே தான் குடியிருக்கக்
காண்கிறான். இந்தப் பாக்கியத்தைத் திரைக்க யாரால் கூடும்?
அவன் இயேசுவைக் காண்கிறான். இந்தப் பாழ்உலகில்
அவன் இருந்த நாட்களில் அவனுடைய பார்க்க இல்லை; பாரா
திருந்தும் இடைவிடாமல் அழைத்த தொழுது தோத்திரித்தான்.
ஆனால் சிறந்த வின் மண்டபத்திலே அவரைக் காண்கிறான்.
மகத்துவருடைய ஆசனத்தில் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற இயே
சுவை முகமுகமாய்த் தரிசிக்கிறான். அவனுக்காக ஆணி
கடாவப்பட்ட கைகள் பொன் செங்கோலைச் சுழற்றுவதையு
ம், ஆணி தைக்கப்பட்ட பாதங்கள் சத்துருக்களைப் பாத
படியாக்கிக்கொண்டு வருவதையும், முன்முடி குட்டப்பட்ட
சிரசு அகேசு கிரீடங்களைத் தாங்குவதையும் காண்கிறான்.
வானசேனைகள் அனைத்தும் ஏகமாய் அவர் முன்பு சாஷ்டாங்
கமாய் விழுந்து வணங்குவதையும், இரத்தத்தால் சத்திகரிக்
கப்பட்ட சங்கத்தார் எல்லாரும் ஏகோபித்து அவரை வழுத்த
துவதையும் காண்கிறான். அவனும் அந்தக் கூட்டத்திலே
ஒரு அவயவமாய் இருக்கிறான். இங்கே விசுவாசத்தின்மூல

141

கனம்: ஸ்பர்ஜன் ஸீயர் பிரசங்கம்.

மாய் அவரைத் தரிசிக்கையில் ஒப்பற்ற சந்தோஷம் நமது ஆத்தமாவில் உற்பத்தியாகி முகத்தில் துலங்குகிறதாய் இருக்க, அவரை முகமுகமாய்த் தரிசிக்கையில் எவ்வளவாய்ப் பரவசம் ஆவோம். இதைக் கேட்கும்போதே அளவற்ற சந்தோஷம் மனதில் கிளம்புகிறதே! அவரை நம்மைவிட்டுப் பிரிக்கிற தீவிர எடுக்கப்பட்டபின்பு நாம் இன்ப சிநேகிதனுடன் பேசுவதுபோல, அவருடன் சம்பாஷிக்கையில் உள்ளத்திலே எவ்வளவு களிப்பு சுரந்துகொண்டிருக்கும்! அப்போது நன்றியறிதலான பாடல்களை இனிய குரலால் பாடுவோம்; பரிசுத்த தேவர்களைக் கல்பில்லாத மனதுடனே கீர்த்தனம் செய்வோம். அதால் நமது ஆத்தமா சிலிர்த்துச் சோகமாகும். அந்தப் பக்கியமுள்ள நாளை எப்போது காண்போம்? இயேசுவே, உம்முடைய நல்லவேளையிலே நாங்களும் பரம சங்கத்தாருடன் கூடச் சேர்ந்து உமக்குச் சங்கீதம்பாட எங்களை இம்மையிலே பயிற்றுவித்தருளும்.

கிறிஸ்து மீட்பரோடே இருக்கையில் விசுவாசி அனந்தம் நன்மைகளை அனுபவிக்கிறான். இந்தப் பிரபஞ்சத்திலே அவன் வாழ்ந்தாத்தில் இருந்த இஸ்ரவேலரைப்போல் இருந்தான். அந்த இஸ்ரவேலர் காணானில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு திராட்சக்குலையைமாதிரி ருசித்தார்கள். விசுவாசி இங்கே சஞ்சரித்த நாட்களில் வான இராச்சியத்தின் இன்பங்களை ஆவியானவரின் வரப்பிரசாதங்களால் ருசிபார்த்தான். இயேசுவோடே இருக்கையில் திராட்சத்தோட்டத்தின் நடுவில் இருப்பான்; தன் மன விருப்பத்தின்படி அதின் கனிசளைப் புசிப்பான்; அவனுடைய விருப்பம் அப்போது தான் திருப்தியாகும். மோட்டிலோக வாழ்வை வாஞ்சிக்கிற கிறிஸ்தவனே, இன்னம் கொஞ்சக்காலம் பொறுத்துக்கொள்; அப்பால் இவ்வுலக துன்பங்களையும் சோதனைகளையும் விட்டுப் பிரித்துபோய் பரம வாழ்வைக் கண்டடைவாய். அங்கே போய்ச்சேரும் நாளில் உன் சிரசு மகிமையின் கீழீடம் தாங்கும்; தொய்ந்துபோன உன் ஆத்தமா நன்றாய் இளைப்பாறும். உன் கன்னத்தில் இனிமேல் கண்ணீர் ஊடியவுமமாட்டாது. ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவருடைய பிரகாசத்தினால் நீ பிரதி ஒளி அடைந்து சிந்தை மகிழ்ந்து குலாவுவாய். அவர் இராசாதி இராசன்; நீ அவருடன் ஆளுவாய். அவர் ஸ்ரேஷ்டசேதேக்கின் வண்ணமான பிரதான ஆசாரியர்; நீ அவரோடே ஆசாரியனாய் இருப்பாய். இயேசுவோடேகூட மகிமையின் வெற்றிசிறப்பில் பங்கடைவாய்.

II. விசுவாசியின் விருப்பம். மரணத்தைப்பற்றி மனிதர் எவ்வளவாய் அஞ்சுகிறார்கள்! சிலர் மரணம் சமீபிக்கையில் அலறுகிறார்கள்; மரிக்க அவர்களுக்கு எவ்வளவேனும் பிரியம் இல்லை. மரணம் தன் வல்லமையைச் செலுத்துகையில் கூச்ச விட்டு எவ்வளவாய்த் தடுமாறுகிறார்கள்! பவுலுக்கு கடிக்கிறார்கள். மெய்விசுவாசி அப்படி எல்லாம் செய்வதன் பிதா தன்னை இராசருலத்தார் தங்கும் பரம மகைக்கு வரவழைக்க அக்கினி ரதமாகிய மரணத்தை அஞ்சியிருக்கிறார் என்று அறிந்தவுடனே ஆபத்தமாய் இருக்கிறான். ஆண்டவனே; உமது அடியாளைச் சமாதானத்தோடே போடவிடுகிறீர் என்பான். அப்போஸ்தலனுக்கு கிறிஸ்துவன்னைக்கேற்புப் போக மிகவும் வாஞ்சை இருந்தது; நல்ல போராட்டம்பண்ணி இருந்தான். விசுவாசத்தைக் காத்துக்கொண்டான்; ஒட்டத்த முடிந்தான்; ஆகையால் இயேசுவோடே குடியிருக்க வாஞ்சைப்பட்டான்.

III. விசுவாசி பிரித்துபோக வாஞ்சிப்பதற்கு முகாந்தரம். உலகத்திலே சிலர் கெடுதலான கட்டில் பிணியாய்க் கிடப்பவர்கள் மரிக்க விரும்புவார்கள்; சிலர் மற்றவர்களால் நேரிடும் பத்திரவம் சகிக்கமாட்டாமல் மரணத்தை வாஞ்சிப்பார்கள். பவுல் ஐந்துதரம் அடிபட்டான். ஒருதரம் கல் எறியுண்டான்; கப்பல்கேதத்தில் இருந்தான். ஆனால் இவைகளில் ஒன்றினால்கூட அவன் அசைக்கப்பட இல்லை; துன்பத்துக்குத் தப்ப அவன் ஒளித்து ஓடவும் இல்லை. சிநேகச்சாலையில் போடப்பட்டபோது துக்கம்கொண்டாடாமல் சங்கீதம் பாடினான்.

பவுல் பிரித்துபோக வாஞ்சைப்பட்டதற்கு முகாந்தரம் என்ன? பிரித்துபோய்க் கிறிஸ்துவன் இருப்பதினால் பாவத்தை விட்டு முற்றும் நீங்கி இருப்பேன் என்று எண்ணினான். பவுல் பாவத்தைப் பதைத்தான்; விசுவாசிகள் அப்படியே பாவத்தைப் பதைக்கிறார்கள். பாவம் அவர்களுக்கு கசப்பை உண்டிபண்ணுகிறதாய் இருக்கிறது; மனதுக்குக் கசப்பை உண்டிபண்ணுகிறது. உலகத்தில் புறம்பாக நேரிடுகிற உபத்திரவங்களைவிட பாவத்தின் வருகைதான் விசுவாசிக்கு அதிக வருத்தத்தையும் தொந்தரவையும் கொடுக்கிறது. சாத்தானுடைய சோதனைகள் எவ்வளவாய் விசுவாசியை வேதனைப்படுத்துகின்றன. அந்த நரக நாய் யோர்தானின் கணாவாக்கும் நம்மைப் பின்சென்றுவரும்; அப்புறம் யோர்தானில் இறங்கி நீந்தி வர அத்தற்குத் திராணி இல்லை. நாம் இங்கே இருக்கும்மட்டும் சோதனையின் அம்பால் பிசாசு நம்மை எய்யலாம்; யோர்தா

னுக்கு அப்பால் அவனுடைய அம்பு வந்து எட்டுவதில்லை; நம்மைக் காயப்படுத்தவும்மாட்டாது. இந்தச் சரீரம் துளில் துங்கும்போது எல்லாவித இச்சைகளும் சோதனைகளும் பெலவீனங்களும் அகன்றுவிழ, மாசில்லாத பூரண பரிசுத்த வாணகவோடே பரத்திலே சுகிப்போம்.

கிறிஸ்துவை விசுவாசியாதவர்களே, மரிக்க உங்களுக்குப் பிரியம் இருக்குமோ? நீங்கள் தண்டனையை அதுபவிக்க மரிப்பீர்கள். இப்போது பாவத்தை லேசாய் எண்ணி அதோடே வெட்கம் துக்கம் இன்றி விளையாடுகிறீர்கள். நீங்கள் செத்துப்போகும்போது உங்கள் ஆத்துமா நரகத்துக்கு இறங்கிப் போகும் என்பதை நான் இன்று உங்கள் காதுகள் தொனிக்கக் கூறுகிறேன். பாவியே, நீ இப்போது பாவத்தை விதைக்கிறாய்; நீ தேவசாபத்தை அறுக்கும் காலம் வரும்; தேவன் நமது உக்கிரகோபத்தால் உன்னை வாழிப்பார்.

பவுல் பிரிந்துபோவதற்கு வாஞ்சைப்பட இன்னொரு முகாந்தரம் உண்டு. அவன் மோட்ச வாழ்விலே பரவசமான கொள்ளும் மகாத்துமாக்களைப் பார்க்கப் பிரியமாய் இருந்தான். நமது கண்ணுக்கு எட்டாத துலதூரமான மோட்சலோகத்திலே திரளான பேர்கள் பேரின்ப பதவி அடைந்திருக்கிறார்கள். சில காலங்களுக்குள்ளாக நாமும் அவர்களைக் காண்போம்; பூர்வகாலத்துப் பரிசுத்தவான்களையும் பார்க்க்போம். முன்னாள் நாட்களிலே இஸ்ரவேலில் இராசாக்களாய் இருந்த மோசே, தாவிது, யோசியா என்றவர்கள் நம்மைத் தங்கள் சகோதரர் என்று அழைக்க வெட்கப்படமாட்டார்கள். உன்னதமானவரும் நம்மைச் சேவனுள்ள ஊற்றண்டைக்கு நடத்தி, நமது கண்ணீர் யாவையும் துடைப்பார். மீட்கப்பட்ட திரள் சங்கமாகிய அப்போஸ்தலர், தீர்க்கதரிசிகள், இரத்தச்சரட்சிகள் எவ்வளவு-சிறப்பாய் உடைதரித்து உலாவுகிறார்கள். நாமும் அந்தச் சங்கத்தைச் சேருவோம்; அவர்களைத் தரிசித்து மகிழுவோம்.

அவபத்தரே, குணப்படாதவர்களே, தேவனை எண்ணாதவர்களே, உங்களுக்கு இந்த நம்பிக்கை இல்லை. நீங்கள் உங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற வேதனையுள்ள இடத்துக்குப் போவீர்கள். வேசிகளும் விக்கிரகாராதனைக்காரரும் குடிவெறியரும் தங்கும் இடத்துக்குப் போவீர்கள். கொலைபாதையும் பில்லிகுனியக்காரரும் உலகத்தின் நீசரும் அங்கே உங்களுக்குச் சிகேதிராய் இருப்பார்கள்.

அவிசுவாசியே, இன்று நீ இயேசுவை அசட்டைச்செய்க

றாய், அவரை மதிக்கிறதில்லை. நாசரேத்தார் இயேசுவை நீ எண்ணாதேபோகிறாய். ஓய்வுநாள்தோறும் அவரைப்பற்றி உனக்குப் பிரசங்கம் பண்ணப்படுகிறது; ஆனாலும் அவரை ஆகடியும் பண்ணுகிறாய். இயேசுவை அசட்டைச்செய்கிறவர்களை எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். மறு உலகத்திலே அவரை விதமாய்ப் பார்ப்பீர்கள். இருபுறமும் கருக்குள்ளை வேறு விதமாய்ப் பார்ப்பீர்கள். இருபுறமும் அக்கிரமச் பட்டயம் அவர் வாயில் இருந்து புறப்படும். அக்கிரமக் காரரே, அகன்றுபோங்கள் என்பார். குமாரன் கோபம் அடைந்த மூன்றே அஷ்டா முத்தியெய்யுங்கள். வீட்டுக்குப் போய் முழக்கால்படியிட்டு உங்கள் பாவங்களையும் அச்சிரமங்களை அவரிடத்தில் அறிக்கையிட்டு, பாவமன்னிப்பைத் தேடுங்கள். அப்போது இம்மையை விட்டுப் பிரியும்போது மோட்ச நாளைச் சேருவீர்கள்.

இருபத்தைந்தாம் பிரசங்கம்.

"And beside all this, between us and you there is a great gulf fixed: so that they which would pass from hence to you can not, neither can they pass to us, that would come from thence."

"அதுவுமல்லாமல், இவ்விடத்திலிருந்து உங்களுட்க்கு நிக் கடந்துபோகவும், அவ்விடத்திலிருந்து எங்களுக்கு நிற்கக் கடந்துவரவும் மனதுள்ளவர்களுக்குக் கடடா படிக்கு, எங்களுக்கு உங்களுக்கும் நடுவே பெரும் பின்பு உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது."

னக்கா, 16. 26.

இந்த வசனம் பாவிக்கு பயத்தையும் பரிசுத்தவான்களுக்குச் சந்தோஷத்தையும் கொடுக்கத்தக்கதாய் இருக்கிறது. யாதாளத்தில் பாபியின் பக்கை நிறைவேற்றப்போகிறதில்லை. ஆனால் தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட இடத்தில் அக்கினிச் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டு இருப்பான். தேவபுத்திரன் மகிமையிலே அன்பின் பாசத்தால் தேவனுடன் நிர்த்திருப்பான். இருவருக்கும் மறுமையில் போக்குவரத்து கிடைக்கமாட்டாது. தேவ ஆவியானவரின் பலத்தைக்கொண்டு:—

I. மோட்சத்தில் இருந்து நாகத்துக்கு ஒருவரும் வரக்கூடாது என்பதைப்பார்ப்போம். பரிசுத்தவான்கள் இந்தப் பூமியிலே பாவிக்க நடுவில் இருக்கிறார்கள்; ஒரு வீட்டிலும்கூடத் தங்குகிறார்கள்; ஒன்றாய் விருந்தாடுவதும் உண்டு. ஆனால் அவர்கள் இந்தப் பூமியைவிட்டு நீங்கினவுடனே, பாவிக்கோ விட்டுப் பிரிந்து சந்தோஷமுள்ள மோட்சத்தில் போய்ச் சேருகிறார்கள். அந்த இடத்தை விட்டு அவர்கள் நாகத்துக்கு இறங்குவது இல்லை. அவர்கள் லோகராசாவின் பந்துக்கள். தியோர் நானிச் சாப்பெற்று தங்கும் தலத்துக்கு அவர்கள் வருவார்களா? சிரசில் நீதியின் கிரீடம் தாங்குகிற வானலோகத்துப் பிரபுக்கள் நாகக்குழியில் தாபரிப்பார்களா? ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு என்ற மகாத்துமாக்கள் துரோகிகளாகிய

பெரும் பின்பு.

பூதாஸ், ஆமான் என்றவர்களுடன் இருக்க விரும்புவார்களா? அவர்கள் வரப்போவதும் இல்லை; வருவதற்கு வழியும் இல்லை. பாவி என்றும் நாகத்தில் அடைபட்டுத்தான் இருப்பான்.

பாத்தில் இருக்கிற தூதர்கள் தங்கள் இராச்சிக்கு அடங்காத நாகத்துக்குச் சகாயஞ்செய்ய வருவார்களா? பொன் உலகத்தில் வளிக்கிற கனவான்கள் தங்கள் தேவனுடைய துரோகத்துக்கு ஆறதல் அளிக்கப் போவார்களா? நித்திய கிரீடத்தைத் தரிக்கிற இருபத்தின் பிள்ளைகள், புறக்கணிக்கப்பட்டு, நாகத்தில் தள்ளுண்டு கிடக்கிற அவர்களுக்கு அடிமை வேலை செய்யவா போவார்கள்? இது தூரமாய் இருப்பதாக. தவ தீர்மானங்கள் நிலை உள்ளது; அவைகள் மலைபோல் உறுதியுள்ளவைகள். இயேசுவைப்பற்றிப் பிரசங்கித்தபோது அவரை முத்திசெய்யாத பரம துரோகிகளுக்கு காரியியேல் எப்படி உதிரியம் செய்வான்? பாவியே! நீ இப்போது இயேசுவின் பாதம் பணியாவிட்டால் இன்னொரு காலத்தில் அவருக்குச் சீஷனாவது வருத்தம். இப்போது நான் உனக்குச் சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்து, இரக்கத்தின் கதவைத் திறந்துவைக்கிறேன். மரணத்துக்கு அப்பால் உன்னை எச்சரிப்பது கிடைப்பது; உன்னை வருத்தி அழைக்கவும் எவாது. இயேசுவின் இரத்தவேலையையும் அநுதலைய அகோரமான மரணத்தை யுட்படுத்த உனக்குக் காட்டவும் ஏதுவிலை. கர்த்தருடைய ஸ்தூலபிதிகள் புத்தகத்தை மூடிப்போடுவார்கள்; அப்போது கர்த்தர் உனக்கு விரோதமாய்க் திறப்புக்கொடியைப் பிடித்து அக்கினிப்பிரவாகத்துடன் வருவார்.

இப்போது பரிசுத்த ஆவியானவர் பலமாய் உன்னோடு பேராடுகிறார். உன்னுடைய போதகன்மார் மீட்பின் அன்பை எடுத்து உனக்கு உணர்கிறார்கள். பாவியே! அவர்களுடைய அன்பான வார்த்தைகளைக் கேட்டாயே; இன்னமும் உன் பிடியைக் கடினப்படுத்தவேண்டுமா? கடினப்படுத்தினால் கெட்டுப்போவாயே! பரலோகத்தில் இருக்கிற உன் தாய் உன்னுடைய கைக்கு வருவான் என்று நினைக்கிறாயா? வாலிபனே, இதைக் கேள்; இங்கே உன் அருமையுள்ள தாய் உனக்காக அழலாம்; அங்கே அழமாட்டாள். மகிமையின் ஸ்தலத்திலே தன் இடம் விட்டுப் பெயரவும் மாட்டாள். பொல்லாதவர்களை உங்களுக்கு ஒய்வுநாள் வரும்போதெல்லாம் வெறுப்பதில் இருக்கிறதுண்டு. இப்போது நான்கள் பண்ணுகிற பிரசங்கமும் உங்களுக்குக் கசப்பாய் இருக்கிறது. இன்னம் கொஞ்சமும் உங்களுக்குக் கசப்பாய் இருக்கிற அலட்டமாட்டோம்; சக்காலத்துக்குள்ளாக நான்கள் உங்களை அலட்டமாட்டோம்;

உங்களை எச்சரிப்பதும் இல்லை. நீங்கள் உங்கள் பாவத்திலே நடந்தால், நீங்கள் பிரியும் வேளை வரும்போது, நீங்கள் கேட்ட ஒரு பிரசங்கத்தை திரும்ப கேட்க விரும்பினாலும் அது உங்களுக்குக் கிடைக்கமாட்டாது. கிறிஸ்தவர்களே! உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். இயேசுவன்னைக்கு, நீங்கள் வரும் கோபத்துக்குத் தப்பிக்கொள்ளும்படியாக உங்கள் கையைப் பிடித்து இழுக்கிறேன். இன்னமும் கொந்தளித்துக் கொள்ளாதீர்கள். இந்த சிவவசனத்தைக் கேளாத இடத்தில் போய்ச் சேரவேண்டியதாய் கெரிமும். எசுவாசிகட்டு! காலம் சுருக்கமாய் இருப்பதால் இயேசுவைப் பாவிகளுக்குத் தெரிவிப்புகள். ஆத்துமாக்கள் சாக நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கலாமா? நாகம் பாவிகளால் நிறையப்படுவது நல்லது.

II. நாகத்தில் இருந்து மோட்சத்துக்கு ஒருவரும் வாக்கடாது. கெட்டுப்போன பாவிகள் என்றும் கெட்டேபோனார்கள். பாலி நாகத்திலிருந்து மோட்சத்துக்கு வரக்கூடாது. அவன் தன்மையைப் பார்க்கையில் அவன் நாகத்திலிருந்து வெளியேறமாட்டான். மனிதன் எவ்வண்ணமாய்ச் சிவவசனத்தினைச் சாகிறானோ, அவ்வண்ணமாக நித்தியகாலம் எங்கும் இருப்பான். குடிகாரன் தன் ஆசைக்குத் திரிபி உண்டாகக் கூடாமல் குடியின்பேரில் தவணமாய் இருப்பான். அழகாய் இருக்கிறவன் பின்னும் அழக்காய் இருப்பான். மரணம் மனிதனுடைய தன்மையை அந்தமட்டிலே நிலைநிறுத்திப்போடுகிறது. பாலியானவன் என்றும் தேவனுக்குமுன் பாகத் தலக்காரனாய் இருக்கிறான். கள்ளன் புதிய ஏருசலேமின் தெருக்களில் வந்து நிற்பேன். என்று நினைக்கிறான்? தாவுண்ணாரன் பரதிலில் வந்து சொருசை அனுபவிப்பேன் என்று எண்ணுகிறான்? பிசாசின் பிள்ளை தேவதூதர்களுடன் சேர்ந்து பாடலாம் என்று நினைக்கிறான்? பாலியானவன் மோட்சத்தில் பிரவேசிக்க இடம்பெற்றால், மோட்சம் மோட்சம் அல்ல. ஒருவன் மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் பரலோக ராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான்.

பாலிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தண்டனையைப் பார்க்கையில் அவன் நாகத்தில் இருந்து மோட்சத்துக்கு வரமாட்டான்; அவன் நித்தியவேதனையை அனுபவிக்கப்போவான். பாலியானவன் நாகத்தில் இருந்து ஏறிக்கொள்ளக்கூடாது என்பதைக் காட்ட ஆவியானவர் நாகத்தைப் பாதாளம் என்று எழுதிவைத்து இருக்கிறார். பாலி நாகத்தில் இருந்து ஏறி,

தூதர்களின் ஆசனம் வளாக்கும் செல்வது கூடாதகாரியம். விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான் என்று சத்தியபரன் சொல்லுகிறார்.

தேவனுடைய இலட்சணத்தைப் பார்க்கும்போது பாலியானவன் நாகத்திலிருந்து வெளியே வரக்கூடாது. கார்த்தர் நிதிபர, அவருடைய வாக்கு பொய்யாக மாறிப்போகாது. கார்த்தர் சத்தியபரானால் அவர் பாவியை ஊடுருவ எய்து, அவருடைய கோபத்தால் அவனைப் பட்சித்துப்போடுவார். பாலியே! நுகையும் உன் ரூபத்தில் திட்டமாய் வைத்துக்கொள். பாலிக்கும் தேவனுக்கும் போக்குவரத்துண்டாக ஆக்கலத்தில் ஒரே ஒரு பாலம்மாத்திரம் இருக்கிறது; அதை நினைப்போடுகிறாய். இயேசுவே அந்தப் பாலம். பாலியே, கிறிஸ்து உனக்காக மரித்தார்; அவருடைய இரத்தத்தை அற்பமாக மரித்தால், மாய்கையாக எண்ணாதே. குமாரனை முத்தி செய்து, அவருக்கு உன் முழங்கால்களை முடக்கு. வழியாகிய அவரைத் தள்ளாதே. பாவத்துக்கு வேறே பிரயாசிக்கத்தம் இல்லை என்று வேதாகமம் சொல்லுகிறது. இரண்டாம் தரம் மரிக்க கிறிஸ்து வருவார் என்று நினைக்கிறாய்? அந்தப் பரிசுத்த கைகள் திரும்ப ஆணி, கடாவப்படலா? அவருடைய திருச்சிரசு மறுபடி முன்முடி சூட்டப்படலா? பாவத்துக்காக அவர் ஒருதரம் மரித்தார்; இப்போது உன்னதத்திலே பரிசுத்தரின் வலதுபாரிசத்தில் இருக்கிறார்.

பாதாளத்திலே பரிசுத்த ஆவியானவர் கிரியைசெய்வதும் இல்லை. இன்று அவர் இங்கே பாலிகளோடே போராடுகிறார். அவர் கல்லெப்போல கடினமான இருதயத்தையும் மிருதுவாக்குவார். ஆனால் பாதாளத்திலே அவர் கிரியை செய்வதில்லை; கோபாக்கினையின் இடத்தில் அவர் தமது அருளைச் செழுவதும் இல்லை.

பாலியே, இன்னொரு காரியத்தை நினைத்துக்கொள். எப்போர்ப்பட்ட பஞ்சமாபாதகனுக்கும், அவன் இரத்தப் பூமியில் சிவனோடு இருக்கையில் வானத்துக்குப் போவதற்கு அவனுக்குப் பாலம் இருக்கிறது. வேசியும் கள்ளனும் பகிரங்கமான தாவுண்ணும் குடிவெறியனும் இயேசுவின் மூலமாய் கிருபையைப் பெற்று பரமதேசம் போகலாம்.

III. ஒரு காரியமும் நாகத்தில் இருந்து மோட்சத்துக்கு வரமாட்டாது. தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களே! மகிழ் கொண்டாடுங்கள். சாத்தானுடைய சோதனைக்கு எட்டாத பொன்உலகில், நீங்கள் நிற்கப்போவதால் வெற்றிகொண்

152

கனம்: ஸ்பீக்கர் கீழர் பிரசங்கம்.

டாசிங்கள். அவனுடைய அக்கினி அம்பு உங்களை
டைக்கு வரமாட்டாது. அவன் தன்னைக் கட்டியிருக்கிற
அந்தகாரச் சங்கிலியைக் கடிப்பான்; உங்களைப் பார்த்து நாய்
குலைக்கிறதபோல குலைப்பான். ஆனாலும் உங்களுக்கு
பயம் என்னத்துக்கு? அந்த மகிழ்ச்சியின் பூமியில் தேரரின
கூடாரம் காணப்படுவதும் இல்லை; நரகத்துக்குரிய எத்த
வந்துவும் தோன்றவும் மாட்டாது. இங்கே உங்களுக்கு உண்
டாளிநோவுகள் மோட்சத்தில் உங்களுக்கு இருக்கமாட்
டாது. அங்கே பாவமும் இல்லை; ஒளிபெருகாதப்
பரிசுத்தமுள்ளவர்களாய் இருப்பீர்கள். கோடா கோடி வந்த
வீதங்கள் சென்றாலும் இன்னமும் இவ்வுலகின் புன்கை
உங்கள்பேரில் இருக்கும். ஆகையால் சகோதரரே! இங்கு
லத்திலே நீங்கள் கொடிய உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கும்
தையினம் கொள்ளுங்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களாய்
போராட்டம் இருக்கலாம்; பின்பு இம்மானுவேல் உங்களுக்கு
இராசகிரீடம் தரிப்பிப்பான். இவ்வளவு மகிமைபொருந்திய
கிரீடம் இருப்பதால், விசுவாசிகளே! உங்கள் தக்கத்தை
உறைக்குள்ளே போடாதேயுங்கள்; போராட்டத்தை நீந்து
தாதேயுங்கள். நீங்கள் புதிய ஏருசலேமில் உண்டாக்கப்
பட்ட கட்கத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு, சத்துருக்களை எல்து
இடதுபுறங்களிலே வெட்டிக்கொண்டு, மகிமையின் பருவத்
மாகிய மோட்சமண்டலத்து சீயோனின் சிகரத்துக்கு, ஏறி
நீத்திய கமைநிலமையைப் பெறும்மட்டும் சலியாமல் போரா
டுங்கள்.

IV. மோட்சத்தில் இருந்து நாகத்துக்கு ஒன்றும் வா
மாட்டாது.

தேவனுடைய வலதுபாரிசத்திலே சீவரதிகள் உண்டு. கெட்டுப் போனவர்களுக்கு அது கொடுக்கப்படும் என்ற நிரணக்கிரகன்? ஒரு சொட்டு சலமும் அவர்களுக்கு கிடைக்கமாட்டாது. ஆகையால் ஸ்பாஷியே! பார். நரகம் இளைப்பாறுதலான இடம் அல்ல. அங்கே சுமாதானம் இல்லை, சொருக இல்லை, தூக்கம் இல்லை; அது நித்திரை கொந்தளிப்பு, நித்திய புசல், நித்தியவேதனையுள்ள இடம். கெந்தகமும் அக்கினியும் தேவகோபமும் அங்கே உண்டு.

மோட்சம் சந்தோஷமுள்ள இடம். அங்கே உள்ள சுத்
தர்கள் வீணையைப் பிடித்துக்கொண்டு, இனிய ஓசையாய்ப்
பாடிச் சீர்த்தனம்பண்ணுகிறார்கள்; இரவும் பகலும் ஒத்தனா
சேபனம் பாடுகிறார்கள்.

நரசத்திலே தேவனுடன் சம்பாஷிப்பது கிடையாது. செபம்பண்ணலாம்; ஆனால் அதைக் கேட்பார் இல்லை. கண்ணீர்விடலாம், கண்ணத்தில் அது தாளைதாயாய் ஓடலாம்; ஆனால் அதற்காகப் பரிதாபப்படுவார் ஆறும் இல்லை. இரக்க சத்தங்காக அங்கலாய்க்கலாம்; ஆனால் அவ்வளவும் கர்த்தருக்கு அருவருப்பு. பாவியே வறும் கோபம், வறும் கோபம், வறும் கோபம். இதற்குச் சப்பித்துக்கொள்ள உன்னைக் கெஞ்சி மன்றுகிறேன். சிறுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவின் பொன்செய்திகாலை முத்திசெய். நீ அவளை விசுவாசியாதே! பாராண்டு இயேசுவின் பாலக்களிலே சாவாய். நாம் இரட்சிக்கப் படுவதற்கு இயேசுவின் நாமத்தைத்தவிர வேறொரு நாமம் வந்திருக்கிறதே எவ்விதம் கொடுக்கப்படவில்லை. நரகம் உண்டு எங்கே விசுவாசிக்கிறாய்? ஆகாதவர்களும் தேவனை மறக்கிறவர்களும் நரகத்துக்குத் திரும்புவார்கள் என்று சத்திய வேதம் சாட்சியாகிறது. ஆதலால் நரகத்துக்கு உன் காலை நீவுரித்து எடுத்துவையாமல், மோட்சலோகம் செரும்படி கர்த்தரையே இயேசுவைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள்வாயாக.

இருபத்தாரும் பிரசங்கம்.

"And he said, Nay, father Abraham: but if one went unto them from the dead, they will repent. And he said unto him, If they hear not Moses and the prophets, neither will they be persuaded, though one rose from the dead."

அதற்கு அவன்: அப்படி அல்ல, தகப்பனாகிய தூதராகாமே, மரித்தோரில் இருந்து ஒருவன் அவர்களைத் திரும்பிப் போனால் மனந்திரும்புவார்கள் என்றான். அதற்கு உபதேசம்: அவர்கள் மோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் டேவிட்டால், மரித்தோரில் இருந்து ஒருவன் எழுந்தானே! இலும், நம்பமாட்டார்கள் என்று சொன்னான்."

ஆக்கா, 16. 30, 31.

மனிதர் தங்களைப்பற்றிக் குறைவாய் எண்ணுவதை ஒரு வருத்து, தங்களுடைய, பாவத்தைக்குறித்து பற்பல போக்குகளைச் சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் நற்காலங்களில் இருந்தோமோனால், நல்லவர்களாய் இருப்போம் என்று சொல்லுகிறவர்களும் உண்டு. நாங்கள் தரித்திரராய் இராதிருந்தால், நல்ல சேவனம் பண்ணி மார்க்கத்தில் பூண்டு வைராக்கியம் காட்டுவோம் என்பாரும் உண்டு. சிலர் எங்கள் தாய்தகப்பன்மார் இளமையில் எங்களை நல்லவழியில் பழக்கிவைத்திருந்தால், நாங்கள் தகாதவர்களாய் நடந்திருக்கமாட்டோம் என்பாரும் உண்டு. சிலர் திவ்விய பணிவிடைக்காரர் ஊக்கத்தோடே கண்ணீருடன் பிரசங்கம் செய்வார்களானால், நாங்கள் முத்திமார்க்கத்தில் நடக்க அனுகூலமாய் இருக்குமே என்பாரும் உண்டு. சிலர் சபையிலுள்ள பெரியோர்கள் நல்லவழியில் நடந்து வழிகாட்டினால், அந்தப்படியே நடப்போம் என்பாரும் உண்டு. திவ்விய பணிவிடைக்காரர் தேவதூதராய் இருந்தாலும், சபையின் பெரியோர் கேராயின்களாய் இருந்தாலும் பாவத்தில் பிரியப்படுகிறவர்கள் செம்மை மார்க்கத்தாராய் நடக்கப்போவது கிடையாது. சிலர் ஐசுவரியவாணைப்போல மரித்தோர் ஸ்தலத்தில்

இருந்து ஒருவன் வந்து பிரசங்கித்தால், மனிதரில் திரளான பேர் குணப்படுவார்கள். என்று சொல்லுவார்கள். அந்த அபிப்பிராயம் சரி அல்ல என்பதற்குச் சில நியாயங்களைப் பார்ப்போமாக.

மரித்தோர் ஸ்தலத்தில் இருந்து ஒருவன் உயிர்த்து, இந்தப் பூமிக்கு வந்தான் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். நரகத்தினின்றும் ஒருவனை அனுப்பும்படியாக ஐசுவரியவானும் கேட்க இல்லை! நரகத்தில் இருந்து ஒருவன் வந்தால் அது இவ்வுலகத்திற்குச் சாபமாய் இருக்கும். அவன் சத்தியத்தைச் சொல்லப்போவது கிடையாது. பொய்யனுடைய முன்னோள் சத்தியத்தைக் குறித்துச் சாட்சியிடுவது கூடாதகாரியே! தங்களைப்போல எல்லாரும் கெட்டுப்போகும்படியானவன் வஞ்சிப்பார்கள். பொன்உலகத்தில் இருந்து ஒரு பரிசுதரம் இழந்தவன் இறங்கிவந்து பிரசங்கித்தால் சனங்கள் திரளினாய் அவனைக் கேட்கும்படி கூடமாட்டார்களா? கூடுவார்கள். தூரதேசத்தாரும் அவனைக் கேட்க ஒடிவருவார்கள்; இந்த அபூர்வக் காட்சியைப் பார்க்க பிரியப்படுவார்கள். ஆனால் பாவிகள் அவர்கள் பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் குணப்படமாட்டார்கள்; இருமனம் உள்ளவர்கள் சத்தியவழியில் உறுதியாய் நிற்கமாட்டார்கள்; தங்கள் வழியில் நிலைதவறினவர்களாய் இருப்பார்கள். பரிசுத்த வேதாகமம் விளம்புவது என்ன? "ஒருவன் மரித்தோரில் இருந்து எழுந்து போனால் நம்பமாட்டார்கள்."

சிலர் பரிசுத்தவான் உயிர்த்து வந்து பிரசங்கித்தால் அதிக அனுகூலங்கள் உண்டாகும் அல்லவா, அவன் வேதாகமத்தின் உண்மைக்குச் சாட்சியிடலாமே, நல்ல போதனைகளைப் போதிக்கலாமே, அவன் பிரசங்கிக்கும் வகை எவ்வளவு சிறந்ததாய் இருக்கும் என்பார்கள்.

I. மரித்தெழுந்த பரிசுத்தவானின் பிரசங்கத்தினாலே சுவீசேஷசத்தியம் உறுதிப்படும் என்று நினைப்பார் உண்டு. இது அவசியம் என்று தேவன் கண்டால் அப்படிச் செய்யாதிருப்பாரா? சிலர் உயிரோடே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்; அவர்கள் சொன்ன ஒருவார்த்தையாவது எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. லாசுர நாலுநான் கல்லறையில் இருந்தானே, அவன் என்னென்ன இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தலாம்! அவன் ஒன்றும் சொன்னதாக நாம் வாசிக்கிறதில்லை. பவுல் பிரசங்கம் செய்துகொண்டு இருந்தபோது ஐத்திரு விழுந்து இறந்துபோனான்; பவுல் அவனை உயிரோடே எழுப்பினான்.

அவன் உயிர்த்தபின்பு பவுல் பிரசங்கத்தை நிறுத்திவிட வந்திருக்கிற பிரசங்கம் செய்தானா?

மோட்சவாசி ஒருவன் வந்து பிரசங்கித்தாலும் அவருக்கு அவன் வார்த்தையை நம்பமாட்டான். நீ எப்போது மரித்தாய்? நீ யார்? என்ற பல கேள்விகளைக் கேட்டு, அவன் பிதற்றுகிறான், மனிதனா வஞ்சிக்கிறான் என்றும்; கிறிஸ்தவப் போதகன்மருடைய மொத்தத்துக்குள் அகப்பட்டு மதிமயங்கிப் பேசுகிறான் என்பான்.

மனிதனுடைய சாட்சியிலும் தேவனுடைய சாட்சி பெரியது. தேவன் சீனியில் இறங்கிச் சத்தத்துடன் பத்தகம் கற்பனைக் கொடுத்தாரே. பின்பு நீ என்ன? இதிலும் இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் சீர்ப்படுத்தப்படுகிறார்களா? அந்த நேரத்தில் சற்று அகிர்ச்சி உண்டானாலும் நார்ப்பது அங்களுக்குப்பின்பு கண்டுக்குட்டியை வணங்கினார்களல்லவா?

தேவன் மானிடவடிவு எடுத்து பேரின்ப உலகின் மிக உயரியவரும் பாதாளத்தின் பயங்கரத்தையும் எடுத்துக்காட்டினாரே. அப்போது அவரிடத்தில் கேட்ட எல்லாரும் குணப்பட்டார்களா? சனங்கள் அவரை விரோதித்தார்கள், நிந்தித்தார்கள், கொலைசெய்தார்கள்.

ஒரு மகாத்தமா இந்த உலகத்தில் உயிரோடே இருந்த காலத்தில் அந்த நித்தியானந்த பூமிக்குப் போய்விட்டுத் திரும்பினார். அவர் பாவினைக் குணப்படுத்துவதற்காக தன் சுதம் சீவன் அருமையாக எண்ணாதவர். அவர் திரும்பிவந்த போது தாம் முன் பிரசங்கித்த சுவீசேஷமே அந்த லோகத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட சேர்க்கும் மார்க்கம் என்று போதித்தார்.

குணப்பட்டாத பாவினை! எப்படியும் மரித்துப்போன ஒரு மனிதன் வந்து எங்கள் நடுவில் பிரசங்கித்தால் நாங்கள் குணப்படுவோம் என்று சொல்லீர்களே? இந்த அடையாளம் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டப்போவது இல்லை. ஏறக்குறைய 2968 வருஷங்களுக்கு முன்னே ஒரு இராசா இருந்தான், அவன் மெத்தப் பொல்லாதவன், அவன் மரித்துப்போன ஒரு பரிசுத்தவானை மறுபடியும் உயிரோடே வரும்படியாக விரும்பினான். அவன் விருப்பத்தின்படி சாமுவேல் என்ற மகாத்தமா வந்தான். அவன் என்ன சொன்னான்? அவனுக்கு ஆறுதல் உண்டாக வசனித்தானா? தண்டனையையே கூறினான். நாளைக்கு நீயும் உன் பிள்ளைகளும் செத்துப்போவீர்கள் என்றான். மோட்சவாசிகள் மகிழ்ந்தார்கள்.

தராணபடியால் அவர்கள் பாவினைத் தாராட்டுவார்கள் என்று எண்ணவேண்டாம். பாவினை! பரிசுத்தவான்கள் இப்படி மிகு வந்தால் அது உங்களுக்கு அநாதமாய் முடியும். உங்களைப்போல, பாவினை மனிதராகிய எங்களுடைய உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்க தேவன் தெரிந்துகொண்டான். எங்களுக்குப் பிரசங்கத்தையும் நீங்கள் அசட்டைபண்ணினால் தாதுடைய நற்செய்தியை நீங்கள் மதிக்கமாட்டீர்கள்; செத்துடைய பிரசங்கத்தையும் நீங்கள் மதிக்கமாட்டீர்கள்; செத்தவன் உயிர்த்த உங்களுடைய வந்து பிரசங்கித்தாலும் நம்பமாட்டீர்கள்.

II. மோட்சவாசி ஒருவன் வந்து பிரசங்கித்தால், மோட்சத்தைப் பற்றி கண்ணாடி கண்ணைக் கொண்டு எடுத்துக்காணப்படுகிற அல்லவா என்போர் இருக்கலாம். ஆபிரகாமின் மடியில் இருந்து லாசுர வந்தால், அவனுடைய பிரசங்கத்தால் நம்முடைய உடல் சிவிர்த்து, முடி எல்லாம் கட்டடமாய் நிற்கும்படி செய்வானே என்கலாம். இதுவும் கண்டு மறைகிற செரிப்பனம் போன்ற எண்ணம். மோட்சத்தைப்பற்றி நாம் இப்போது அறிந்திருப்பதற்கு அதிகமாய் மரித்த பரிசுத்தவான் சொல்லமாட்டான். நாம் இப்போது பரிசுத்தவான்களுடைய நித்திய உயிரைப்பாறுதலைப்பற்றியும் பொன் நகரின் மகிமை பொருந்திய தெருக்களைப்பற்றியும் அறிவோம். மோட்சத்தை உண்டாக்கினவன் பூமிக்கு வந்தபோது நாம் அறியவேண்டியவைகளை நமக்குப் போதித்திருக்கிறார். அது போதும்.

நீகத்தைப்பற்றி நமக்கு அதிகமாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. “சபிக்கப்பட்டவர்களே, என்னைவிட்டு பிசாசுக்காகவும் அவன் தூதர்களுக்காகவும் ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற நித்திய அக்கினியிலே போங்கள். பசியாய் இருந்தேன், நீங்கள் எனக்குப் போசனம் கொடுக்க இல்லை; தாகமாய் இருந்தேன், நீங்கள் என் தாகத்தைத் தீர்க்க இல்லை; அந்நியனாய் இருந்தேன், நீங்கள் என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ள இல்லை; வஸ்திரம் இல்லாநிருந்தேன், நீங்கள் எனக்கு வஸ்திரம் கொடுக்க இல்லை; வியாதி உள்ளவனாய் காவலில் அடைக்கப்பட்டவனாய் இருந்தேன், நீங்கள் என்னை விசாரிக்க வரவில்லை” என்பார் (மத். 25. 41—43). மேலும் “நீ இரண்டு கைகளை உடையவனாய் அலியாத அக்கினி உள்ள நரகத்திலே தள்ளப்படுவதைப்பார்க்கிலும், உன்னுள் சீவனுக்குள் பிரவேசிப்பது உனக்கு நலமாய் இருக்கும். அங்கே அவர்களைப் பழுது சாவாமலும் அக்கினி அலியாமலும் இருக்கும்” என்றும் (மாற். 9. 43—45.) ஆகாதவர்களும் தேவனை மறக்கிற எல்

லாச் சாதிகளும் நாகத்துக்குத் திரும்புவார்கள்” என்றும், “அக்கினிப்பள்ளம் நேற்றே ஆயத்தமாய் இருக்கிறது” என்றும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நியாயத்தின்படி இரண்டாம் மரணம் இவைகளைப் பற்றி இரட்சகர் திட்டமாய் அறிவித்திருக்கிறார்.

III. உயிர்த்த வந்த பரிசுத்தவான் பேசுகிற வகையைப் பார்ப்பது அநேகருக்குப் பிரயோசனமாய் இருக்கும்; அவன் பேச்சுகள் பரம சாதாரியம் உள்ளதாய் இருக்குமே, ஆச்சரியமான வார்த்தைகளைப் பிரயோகிப்பான். அவனிடத்தில் குளிர்ச்சி காணப்படமாட்டாது, நான்தோறும் அவன் பிரசங்கத்தைக் கேட்கலாமே என்போர் இருக்கலாம். யோசேபும் தீர்க்கதரிசிகளும் இரட்சகராகிய தேவனுடைய பேசினவையுட, அவன் கணபத்தியான காரியங்களைப் புகுவான் என்று நினைக்கிறீர்களா? அது கூடாதகாரியம். சிலவேளைகளில் நீங்கள் கேட்ட பிரசங்கம் மரணத்தைப்போல பயங்கரம் உள்ளதாய் இருந்ததில்லையா? போதகன் அம்பை வில்லில் தொடுத்து உங்கள் இருதயத்தை நோக்கி எய்ததுபோல இருக்க இல்லையா?

விஷயேதி சுரம் முதலிய வியாதிகள் உங்களுக்கு எல்லா பிரசங்கங்களைச் செய்ய இல்லையா? பரமண்டல பரிசுத்தவான் அதிக உணர்வோடே பேசுவான் என்கலாம். மகிமைபொருந்திய ஸ்தலத்தில் இருந்து வந்தவன் முகத்தில் எக்களிப்பு அதிகமாய் உண்டாகும். மோட்சத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது அவன் முகத்தில் சந்தோஷம் துலங்கிப் பிரகாசக்கும். அவன் நாகவேதனையை அதுபோகத்தால் அறியாததால், அதைப்பற்றி அவன் உணர்வோடே பேசமாட்டான். உங்களைப்போல பாடுள்ள மனிதராகிய நாங்கள் கர்த்தருடைய பயங்கரங்களை அறிந்து குணப்பட்டு விசுவாசிக்கும்படி எவ்கிறோம். நீங்கள் சுவிசேஷத்தை விசுவாசியாவிட்டால் மோட்சத்தில் இருந்து காபிரியேல் வந்து பிரசங்கித்தாலும், பவல் வந்து உபதேசித்தாலும் நம்ப மாட்டீர்கள். ஆசலால், கர்த்தர் கிருபையாய்த் தந்திருக்கிற பரிசுத்த வேதமே போதும் என்று விசுவாசித்து, அதின் போதனைகளுக்குச் செவி கொடுத்து, அதின்படி நடக்க உங்கள் மனதைச் செலுத்துங்கள். யோசேக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் அப்போஸ்தலருக்கும் நீங்கள் செவிகொடாவிட்டால், மரித்தோரில் இருந்து ஒருவன் உயிரோடே எழும்பி உங்கள் நடுவில் பிரசங்கித்தாலும் அவனை நம்புவது உங்கள் சிபாவத் துக்கு விரோதமாய் இருக்கும்.

இருத்தேழாம் பிரசங்கம்.

“And the Lord turned the captivity of Job, when he prayed for his friends: also the Lord gave Job twice as much as he had before.”

“யோபு தன் சித்தநகருக்காக வேண்டெல்செய்தபோது, கர்த்தர் அவர் சிறையிருப்பை மாற்றினார். யோபுக்கு முன் இருந்த எல்லாவற்றைப்பார்க்கலும் இரண்ட்தடையாகக் கர்த்தர் அவனுக்குத் தந்தருளினார்.”

யோபு, 42. 10.

கர்த்தர் யோபின் சிறையிருப்பை மாற்றினார். நம்முடைய துக்கங்கள் சஞ்சலங்கள் நிரப்பாக மறவன்களுக்காகப் பரிசு செயல் செய்தல். கியங்கள் இவை முதலியவற்றுக்கு ஓர் முடிவு உண்டு. யோபின் காரியத்தில் சாத்தான் வெட்கப்பட்டுப்போனான். யோபின் விசுவாசம் பெலப்பட்டது; தேவனுக்கு மகிமை உண்டாயிற்று. யோபு குப்பைமேட்டில் இருந்து கர்த்தருக்குக் கனத்தைச் செலுத்தினான். இப்போது பட்டணத்தின் ஒலிமுக வாசலிலே இராசரீக ஆசனத்தில் இருந்து அவருக்கு மென்மேலும் மென்மை உண்டுபண்ண, கர்த்தர் அவனுக்குத் திரும்ப நன்மை அருளினார். தமது நித்திய கிருபையால் தமக்குக் கிர்த்தியைப் பெற்றுக்கொண்டார். யோபுக்கு உண்டான உபத்திரவத்தால் அவன் சுத்திகரிக்கப்பட்டான்; அவன் ஆவி நிறைந்த நற்கனிகளைக் கொடுத்தது அவன் இருதயத்தில் மற்றவர்களைப்பற்றிக் குறைவாய் எண்ணின் தப்பதை அகன்று போயிற்று; அவன் மனதில் ஒளித்துக்கொண்டிருந்த சுய நீதி துரத்தப்பட்டது; அவனில் நிறைவேற்றவேண்டிய தேவனுடைய நோக்கங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டன; அப்பறம் தேவன் மிலாறை அவனைவிட்டு நீக்கினார். தேவன் விருகாவாக மனுப்புகிரை ஒடுக்குகிறதில்லை; மட்டுமின்றி அவர்களை உபத்திரவப்படுத்துகிறதும் இல்லை. தமது ஞானத்தில் கண்டதற்கு மிஞ்சி ஒரு நிமிஷமாவது தமது பிள்ளை

சுளை ஒடுக்குகிறதில்லை. கர்த்தர் யோபின் சிறையிருப்பை மாற்றினார். கிறிஸ்துவுக்குட்பட்ட சகோதரனே, நீ வெகு நாட்களாய் உபத்திரவத்தை அனுபவித்திருக்கலாம். கர்த்தர் உன்னை உன் சத்துருக்களின் கைகளில் ஒப்புக்கொடுத்திருக்கலாம். இஸ்ரவேலர் பாபிலோனின் தண்டனிற்குள் ஓராய் இருந்து அழுதுபோல, நீயும் கண்ணீர் வடியும் கலாம்; ஆனாலும் அவரும்பிக்கைகொள்ளவேண்டாம். யோபின் சிறையிருப்பை மாற்றின வல்லவர், உன்னுடைய உபத்திரவத்தையும் மாற்றி, உன் தோட்டங்கள் கனிகளால் நிறையுபடியாக ஆசீர்வதிப்பார். அப்போது நீ திரும்பவும் துதியில் சித்ததைப் பாடி மகிழ்வாய், இன்னமும் நம்பிக்கை உன் கலங்காதே, திகையாதே; நம்பினோனை கைவிடார்; உன் துக்கத்தை நடனக்களிப்பாக மாற்றுவார்.

யோபு தன் முன்னிலைமைக்கு வந்ததற்குக் காரண இங்கே சொல்லியிருக்கிறது. “தன் சிறைக்குக்காக விண்ணப்பம் பண்ணினபோது, அவன் சிறையிருப்பை தேவன் மாற்றினார்.” மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுவது மிகுந்த சனத்தை வருவிக்கிறதற்கு ஒரு நல்ல அடையாளமாய் இருக்கிறதென்று பார்க்கிறோம். குற்றவாளிகளான சகோதரருக்காகப் பரிசுத்த ஊக்கமான செபங்களைப் பண்ண ஆத்தமாவிரிந்து கொடுக்கையில், தேவனுடைய இருதயம் அப்படி செபம்பண்ணுகிறவனுடைய ஆத்தமாவை சந்தோஷம் அடையவும், அவன் புறம்பான காரியங்கள் செழிப்படையவும் பண்ணுகிறார். சகோதரரே, இன்று நாம் யோபின் நல்ல மாதிரியைப் பின்பற்றுவோமாக. நாம் உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கிறவர்களாய் இருந்தால், அனைவரும் நீங்கும்படியாக மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுவோமாக தேவ கிருபையை முன்னிட்டு:—

I., மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுவது நல்லதென்று பார்ப்போம். இப்படிப்பட்ட செபம் தேவின் பரிசுத்தவான் கள் எல்லாராலும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. விசுவாசிகளின் தகப்பன், இஸ்ரவேலுக்காகவும் செபம்பண்ணினான்; சோதோமியருக்காகவும் விண்ணப்பம்பண்ணினான்; மம்ரேயின் சமூயேயிலே எவ்வளவாய்ப் போராடினான். மோசே, எத்தனை தரம் இஸ்ரவேலருக்காக மன்றாடி இருக்கிறான். என்னை விட்டு விட்டு, உன்னை நாம் பெரியசாதி ஆக்குவோம் என்று தேவன் நிரூபிப்பதற்குப்போது, அவன் தன்னுடைய நயத்தை எவ்வளவேனும் பாராமல், கர்த்தாவே, அவர்களைக் காப்பாற்றும்,

அல்லாவிட்டால் என் பேரை உம்முடைய சேவ புத்தகத்தில் இருந்து கிழக்கிட போடும் என்று செபம்பண்ணினான். எரேமியா கண்ணீர் போட விண்ணப்பம்பண்ணினான். தன் பிள்ளைகளுக்காகவும் குடும்பத்துக்காகவும் கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாருக்காகவும் செபம்பண்ணுத பரிசுத்தவான் இருக்க விரும்புகிறேன்.

உம்முடைய சிறந்த மாதிரியைப் பாருங்கள். அவர் தன் பிதாவை கோக்கி: பிதாவே, இவர்கள் சீமையில் பிரவேசிப்பதற்கு இவர்களைக் காத்துக்கொள்ளும் என்று செபித்தார். அவர் சிலுவையில் கொடிய மரணத்தைப் படுக்கையில், தம்மை நினைவாமல் தமது சத்துருக்களை நினைத்தார்: பிதாவே, இவர்கள் செய்கிறது இன்னதென்று சொல்லு, இவர்களுக்கு மன்னியும் என்று செபம்பண்ணினார். சகோதரரே, இன்றைக்கும் கூட உம்முடைய இரட்சகராக விரிந்த கையோடே தமக்காகச் செபம்பண்ணாமல், தமது இரத்தத்தால் வாங்கப்பட்டு தமது கிருபையால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற நமக்காக விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு இருக்கிறோம். கிறிஸ்துவின் பேரில் அன்பாய் இருக்கிறவன் பரம ஆசனத்துக்கு சோதனை தன் உள்ளத்திலிருந்து எவ்வெங்கும்கூட இருக்கப்போது, தன் சகோதரரை நினைவாதுபடிக்கு இருக்கவே மாட்டான். கிறிஸ்துவனே, நீ மரத்தினால் பாலோகத்துக்கு எழுந்தருளவேண்டும் என்று நினைக்கிறாயோ! மோட்சமரமல்ல பெருந்தன்மையுள்ள ஆத்தமர்களுக்காக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. கிறிஸ்து இரட்சகர் உன்னை உசவரியவர்களுக்குத் தம்மைத் தரித்திரனாக்கினான்; அப்படியானால் நீயும் மற்றவர் களுடைய நன்மையை விரும்பு; மற்றவர்களுடைய நன்மைக்காகச் செபம்பண்ணு. சகோதரனே, மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுவதினாலே உன் இருதயம் விசாலமாகிறது; மற்றவர்களுக்காக அனுதாபப்படுமபடி உன்னை எவ்வளவு கோடி கோடி பேர்களுக்கும் உண்டாய் இருக்கிறதென்று உனக்குப் போதிக்கிறது. ஆ! காபாலப்போல் இராமல், மனித உனக்குப் போதிக்கிறது. ஆ! காபாலப்போல் இராமல், மனித குமாரனைப்போல் யாவருக்கும் நன்மை உண்டாகும்படி செபம்பண்ணு. ஒருவருக்காக ஒருவர் செபம்பண்ணுவதால் அன்பும் ஏக ஊக்கமும் உண்டாகிறது; பொருமை பணை என்ற குணங்கள் பறந்துவிடுகின்றன. சகோதரனுக்கு விருந்தமாக சகோதரன் குற்றம் குறை சொன்னால், அந்தக் காரியத்தில் பிரவேசிக்குமுன் செபம்பண்ணுவது நலம்.

தேவன் ஒருவனுக்கு அதிக கிருபையுடைய அருளிற் றாலு, அதை மற்றவர்களுடைய பிரயோசனத்துக்கென்று செலவிடும்படியாக அப்படிக்கொடுத்திருக்கிறார். பரம ஆசீர்வதற்கு முன்பாக நீ போய் முழங்கால் உலர்ந்திருக்கையிலு, இராசாவின் செவி இன்னமும் திறந்துகொண்டு இருப்பதால் எளியவர்களுக்காகவும் உபத்திரவப்படுகிறவர்களுக்காகவும் வியாதியஸ்தருக்காகவும் கிலேசப்படுகிறவர்களுக்காகவும் செபம்பண்ணு. உன் விசுவாசம் பெருகிய இருக்கையில் கர்த்தர் உன் விண்ணப்பத்துக்குச் செவிசெய்தார்பார். உன் ஆத்துமா கிருபாசனத்துக்கு நேராக பறந்து போகும்படியான கிருபை உனக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. கிருபையின் வல்லமையினால் ஏது, தைரியமாய் மன்றோ; அப்போது திரளான ஆசீர்வாதத்தோடே தாழ் இறங்குவாய்.

II. மற்றவர்களுக்காகச் செபிக்க நமக்கு உண்டான கிறிஸ்தியம், மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுகிறவர்கள் பேரில் தேவன் பிரியமுள்ளவராய் இருக்கிறார். நம்முடைய இரட்சகருடைய செபத்தைப் பாருங்கள். அவர் தமக்காக இப்போது செபிக்கிறதில்லை. ஏனெனில் அவர் கிரியை நிறைவேற்ற இருக்கிறது; பலனையும் பெற்றிருக்கிறார். நமக்காகவே இப்போது விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார். நீங்கள் மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுவது இயேசுவின் செபத்துக்கு ஒப்பாய் இருக்கிறது. அப்படிச் செபம்பண்ணுகையில் ஆவியின் கனிகளாகிய அன்பு, விசுவாசம், சயவு உங்களுக்குள் இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறீர்கள் இப்படிப்பட்ட செபத்தை தேவன் அதிகமாய்க் கேட்கிறார். எகிப்தின் வாதைகளை நிறுத்தினது மோசேயின் செபம் அல்லவோ? அது தவளைகளைக் கொன்றுபோட்டது; பேண்டுகளையும் வண்டுகளையும் வெட்டுக்கொன்றதையும் சிதறடித்தது. இடிமுழக்கம், பின்னல், மழை இவைகளை நிறுத்தினது. மீர்யாமின் வியாதி செபத்தினால் அல்லோ நின்றுபோயிற்று. இவ்வகைச் செபத்தினாலே எவ்வாறு செத்த பிள்ளையை உயிரோடே எழுப்பினான்; தேசத்தின்மேல் மழையை வரவழைத்தான். இவ்வகைச் செபத்தினால் எத்தனை ஆத்துமாக்கள் மோட்சகலா ஏறினதோ என்பதைக்குறித்து நித்தியம் வெளியுபடுத்தும். விசுவாசியே, பலத்த சூத்திரம் உன் கையில் இருக்கிறது. உன் இஷ்டப்படி வையகத்தைத் திருப்பலாம். மற்றபடி அதைப் பிரயோகிப்பாயாக. எல்லாருக்காகவும் விண்ணப்பம் பண்ணுங்கள். இன்னொருபற்றி நம்பிக்கை

இல்லை என்று சொல்லாதேயுங்கள். அவனுக்காகவும் நியாயத்தை எடுத்துக்காட்டி விண்ணப்பம் பண்ணுங்கள். நான் மற்றவர்களுக்காக விண்ணப்பம்பண்ணப் பெலன் இல்லை என்று சொல்லாதேயுங்கள். யோபு மிகுந்த பெலனையும் இருந்தான்; குப்பைமேட்டில் இருந்து செபம்பண்ணினான். எல்லாவும் நம்மைப்போலவே பாடுள்ள மனிதனாய் இருந்தான். கர்த்தர் அவர்களுடைய விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார்; நம் முடையதையும் கேட்பார்.

III. யாருக்காகச் செபம்பண்ணவேண்டும் என்று பார்ப்போமாக. யோபு தன்னை விசனப்படுத்தின கிடுகிதருக்காக விண்ணப்பம்பண்ணினான். அவனுடைய சீவியத்தைப்பற்றி துப்பாய் சண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். கர்த்தர் அவனை உதவினான் என்று கண்டிருந்தார். அப்படி இருந்தும் அவனை மாய்க்காது என்று எண்ணினார்கள். இப்படி எல்லாம் இருந்தும் யோபு தன்னை நித்தித்த கிடுகிதருக்காக விண்ணப்பம் பண்ணினதாகப் பார்க்கிறோம். நீங்கள் உங்களைச் சபிக்கிறவர்களை ஆசீர்வதித்து, உங்களுக்குத் தீமைசெய்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்து, உங்களை நித்திக்கிறவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுங்கள்; அப்போது உன்னதமான தேவனுடைய பிள்ளைகள் என்று அழைக்கப்படுவீர்கள்.

மேலும் யோபு பெருமைபாராட்டின கிடுகிதருக்காகச் செபம்பண்ணினான். எலிமாசும் பிலதாத்தும் மிகவும் பெருமையானவைகளைப் பேசி, யோபை மகா பாவி என்று சொன்னார்கள். கிடுகிதர்களே, பெருமைபாராட்டுகிற கிடுகிதர்களுக்காகவும் செபம்பண்ணுங்கள். பொன் ஆபரணங்களைத் தரித்து, விலையுயர்ந்த வஸ்திரங்களை உடுத்தி, கீச்சான் செருப்பு களை மாட்டி உலாவி, மற்றவர்களைக் குறைவாய் எண்ணுகிறவர்கள் திரன்பேர் உண்டு. சகோதரே, அப்படிப்பட்டவர்கள் மேல் பொருமையாகாதேயுங்கள். விஷசுரம் பிடித்தவன்மேல் பரிதாப்படுவீர்கள் அல்லவா? பெருமையும் விஷவியாதிக்கு ஒப்பான ஒரு வியாதிதான். பெருமைக்காரனுக்காகப் பரிதப்பித்துச் செபம்பண்ணுங்கள். கர்த்தர் அவன் பெருமை என்ற வியாதினை நீக்கி, தாழ்மை என்ற சுகத்தை அருளுவார். செபம்பண்ணத் தெரியாதவர்களுக்காகவும் செபம்பண்ணுங்கள். யோபின் கிடுகிதர் மூவரையும் கர்த்தர் அங்கீகரிக்க மனதில்லாதவராய் இருந்தார். அவர்கள் உத்தம செபம் இன்னதென்று அறியாதிருந்தார்கள். பாவம் செய்கிறவன் முதலாவது மனந்திரும்பி, பின்பு செபம்பண்ணவேண்டும்.

சில கிறிஸ்தவர்களுக்குச் செபம்பண்ண தெரிகிறதில் சந்தேகம் அவர்களை ஆண்டுகொள்ளுகிறது; தங்கள் விண்ணப்பங்களோடே வாசலுக்குப் புறம்பே நிற்கிறார்கள்; திரைகளிலே பிழைசிக்கப் பயப்படுகிறார்கள். விசுவாசிகளே, அவர்களுக்காக விண்ணப்பம்பண்ணுங்கள்; அவர்கள் பாபமன்னிப்புக்காகச் செபம்பண்ணுங்கள்.

சகோதரரே, மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணும்படி உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறேன். இந்தக் கடமையை இந்தச் சனங்கள் சரியானபடி நிறைவேற்றுவதற்கு இவர்களுக்குப் பெலனை அருளும், காத்தாவே! நீங்கள் எப்போதும் மற்றவர்களுக்காகச் செபம்பண்ணுவது உண்டா? உன் பிள்ளைகள், உன் சகோதரன், உன் உடன் சபையார், அவபக்தியுள்ள உலகத்தார் இவர்களுக்காக பரம இராசாவை மன்றாடி இருக்கிறாயா? எத்தனைதரம் நாம் இதில் தவறி இருக்கிறோம்? நானும் தவறிப்போனேன். நான் உங்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் புத்திசொல்லுகையில் எனக்கும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கர்த்தாவே, இந்தக் காரியத்திலும் நான் உமக்கு முன்பாகக் குற்றவாளியாய் இருக்கிறேன். இயேசு இரட்சகரே, என் குற்றத்தை எனக்கு மன்னியும். நாம் ஒருவருக்கொருவர் இந்த விஷயத்தில் கடன்பட்டு இருக்கிறோம். புருஷனே, உன் மனைவி குணப்படுமபடி செபம்பண்ணு. ஸ்திரீயே, உன் புருஷனுக்காகச் செபம்பண்ணு. சகோதரனே, சகோதரியே, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் செபம்பண்ணுங்கள். பெற்றோரே, பிள்ளைகளே, போதகனே, சபையாரே, நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் செபம்பண்ணுங்கள்; எப்போதும் விண்ணப்பம்பண்ணுங்கள். பூமியின் இருளான இடங்கள் கொடுமைக் குடியிருப்பால் நிறைந்திருக்கின்றது; அதற்காகவும் செபம்பண்ணுங்கள். நம்மைச் சூழ இருக்கிற அஞ்ஞானிகளை மறந்துவிடாதிருப்போமாக. தேவன் தமது சபையை பூமிக்கு மகிழ்ச்சியாக வைக்கும்பரியந்தம் அவரை மவுனமாய் இருக்கவொட்டாதபடி அலட்டிக்கொண்டு இருப்போமாக. சீயோனின் மதில்களின் அலங்கத்தின்மேல் இருக்கிறவர்களே! தூங்காதேயுங்கள், விழித்திருங்கள், ஆர்ப்பரியுங்கள். வானபரனால் அன்புகூரப்பட்ட மகாத்மமாக்களே! செபம்பண்ணுங்கள். திரளான ஆசீர்வாதங்கள் பரமண்டலத்திலே தொங்கி இருக்கின்றன. உங்களுடைய செபம் அங்கே ஏறினவுடனே, அவ்வளவு ஆசீர்வாதங்களும் தாழ் இறங்கும்படி ஆயத்தமாய் இருக்கின்றன. கேட்டார்கள்,

அவ் கடைகளை வரப்பண்ணினார், வான அப்பத்தினாலும் அவர்களேத் திருப்பியாக்கினார்; கெஞ்சினார்கள், கர்த்தர் தூதனை அழைப்பி சிறைச்சாலையில் இருந்து பேதருவை வெளியே கொண்டுவந்தார்; ஒருமனப்பட்டிக் கூடினார்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கி அப்போஸ்தலருக்கு வரங்களை அருளினார். ஆகையால் சகோதரரே, தைரியமாய் இருங்கள்; உங்களுக்கு ஒத்தாசை வரும் பருவதங்களுக்கு நேராக உங்கள் கைகளை ஏற்றெடுங்கள்; செபம்செய்கிற ஆத்துமா திருப்தி அடையும்.

இருபத்தெட்டாம் பிரசங்கம்.

"This is a faithful saying, and worthy of all acceptation, that Christ Jesus came into the world to save sinners; of whom I am chief."

"பாவினை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் என்கிற வார்த்தை உண்மையும் எல்லா அங்கீகரிப்புக்குப் பாத்திரமானது."

1 "தீமோத்தேயு, 1. 15.

பூர்வகாலத்தில் இருந்த தேவனுடைய தீர்க்கதரிசிகள் தேவ சித்தத்தை வெளிப்படுத்தினபோது அதை கர்த்தருடைய பாரம் என்று உரைத்தார்கள். "பாரம்" என்பதில் தேவதண்டனைகளும் எச்சரிப்புகளும் அடங்கியிருந்தன. முன்னாலில் இருந்த தேவபணிவிடைக்காரர் பிரசங்கிக்கையில் கர்த்தருடைய பாரம், கர்த்தருடைய பாரம் என்று சொன்னதுபோல, நாங்களும் உலாயாமல் மாட்சிமைபொருந்திய சுவீசேஷத்தின் உருக்க இரக்கங்களையும் அன்பையும் கூறுகிறோம். தேவன் புண்ணிய புருஷனாய் இந்த உலகத்துக்கு வந்து உதித்தபோது, முன் அவர் சீனையில் வந்து இறங்கி பத்துக்கற்பனை கொடுத்த தருணத்தில் பயங்கரப்படத்தக்க வண்ணமாய் காட்சி அருளினதுபோல இராமல், யாரும் சேரக்கூடிய விதமாய் மனிதர் நடுவில் சஞ்சரித்தார். தேவனுடைய குடல்கள் மனிதர்பேரில் வைக்கப்பட்ட பாசத்தால் வல்லமை கொண்டதில் அவர் பாவினைக் கைதாக்கிப் பரமண்டலம் சேர்க்குவந்தார். இதைத் தமது அற்புதங்கள் உபதேசங்கள், நடக்கைகளால் உறுதிப்படுத்தினார். பாவினைக்கு மிகுந்த நற்செய்தியான இதைப் பிரசங்கிக்கிறோம். தேவகிருபையை முன்னிட்டு:—

I. பாவினை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் என்பதைப் பார்ப்போமாக.

இதில் மூன்று காரியங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. இரட்சகர், பாவி, இரட்சிப்பு.

1. இரட்சகர். கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பிரசங்கிக்கையில் அருமை இரட்சகரைப்பற்றித்தான் துவக்கவேண்டும். அவரே கருமுடைய நம்பிக்கைக்கு ஆதாரம். சுவீசேஷத்தில் காட்டப் பட்டிருக்கிற சதல பாக்கியங்களும் கிரீடங்களும் நித்திய ஆயுசும் சுகமும் அவரை அன்னியில் நமக்குக் கிடை யாது. அவர் வெறும் மனிதன் அல்ல, நம்மைப்போல பாவி யான மனிதன், நம்முடைய நித்தியகால அவசரத்துக்கு உதவத்தக்கவன் அல்ல. மேலும் ஒரு தேவதூதனுடைய பிராயச்சித்தத்தினாலாவது நம்முடைய அவசரம் தொலைவுமாய் மாட்டாது. நாம் நித்திய தேவனுக்கு விரோதமாய் பாவம் செய்கிறுப்பதால், நித்தியர்தான் நமக்காகப் பாடுபட்டு சாக வேண்டும். நம்முடைய இரட்சகர் தேவன். சகோதரரே! வானபரனையும் உங்கனையும் ஒப்புரவாக்கும்படியாக வந்த திரு இரட்சகரை இன்று உங்களுக்குத் திரும்பக் கூறுகிறேன். நான் பிரசங்கிக்கிற வசனம் ஒரு கட்டுக்கதையானால் இந்தப் பீடத்தில் இருந்து தடுமாறவேண்டியதாய் இருக்கும். நான் சொல்லுகிற வசனம் சமூலமும் சத்தியம். சத்தியத்தை உங்களுக்குப் போதிக்கையில் சர்வவல்லவர் எனக்குத் துணைபுரிவாராக. சுவீசேஷ இரட்சகர் தேவன். அவர் சர்வவல்லமை உள்ளவர், அன்புள்ளவர், உருக்க இரக்கத்தால் நிறைந்தவர். பாவினை இரட்சிக்க வந்த இயேசு தேவனும் தேவகுமாரனும் இருக்கிறார். இந்தக் கெட்டபூமிக்குத் திரு அவதார புருஷனாய் வரும் முன்னமே, கோடி கோடி தூதர் அவரை உன்னதமானவரின் குமாரன் என்று வணங்கினார்கள், தொழுதார்கள், தோத்திரிந்தார்கள். அந்த வல்லவர், நம்முடைய தேசத்தைப் பூண்டுகொண்டு நமது மாம்சத்தில் மாம்சமும், எலும்பில் எலும்பும் ஆனார். இந்த பலத்த இரட்சகரைத்தவிர நமக்கு வேறே இரட்சகர் தேவை இல்லை. வானங்களை உண்டுபண்ணி அவைகளைப் பரிசுத்த அலங்காரமாய் அலங்கரித்தவர் ஆத்துமாவின் களையை நீக்க வல்லவர் அல்லவோ? ஆகாயத்தின் அகண்ட திளைகளை விரித்தி மனிதன் வாசம்பண்ணும்படி பூமியை ஆயத்தப்படுத்தினவர், வரும் அழிவினின்று மனிதனை நீக்கி இரட்சிக்க வல்லமை அற்றுப்போவாரோ? நம்முடைய இரட்சிப்பின் அபிபதி தேவன் ஆனதால், அவருடைய சர்வவல்லபத்திலே கூடாதகாரியம் வையசத்திலே ஒன்றும் இல்லை. அவர் கையிட்ட காரியம் ஒன்றும் தவறாது.

"கிறிஸ்து" என்பதின் அர்த்தம் அபிஷேகம் பண்ணப் பட்டவர் என்பதே. தேவனுடைய பிதா, சர்வ உலகங்க

ஆம் உற்பத்தியாகும் முன்னே அவரைப் பாலிகளின் இரட்சகராக ஏற்படுத்தி அபிவேகம்பண்ணினார். அவர் இந்தப் பூதவத்துக்கு வந்தபோது பிதாவின் அதிகாரத்தோடு வந்தார். பரவிகளை இரட்சிக்க வந்த பிணையாளி பாலிகள் படவேண்டிய பாடுகளை எல்லாம் பட்டார். அவர் ஒடுக்கப்பட்டார்; பரியாசம் பண்ணப்பட்டார்; காலவலுக்கும் கட்டுக்கும் உள்ளானார்; நித்தைக்கும் கிரீப்பாக்கியத்துக்கும் அவர் விலகவில்லை; நீசத்தனமுள்ள மரணத்துக்கும் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். இவ்விதமாய் தேவன் பாடுபட்டு மரித்தார். பாவியே! மரியான் வயிற்றில் பிறந்த இயேசு உன்னை இரட்சிக்கும்படியாக வந்து உனக்காக, உனக்காகவே தீவ்வளவு நினைப்பாடுகளையும் பட்டார். இதை விசுவாசிக்கிறாயா? விசுவாசித்தால் அவர் உன்னை முற்றுமுடிய இரட்சிப்பார்.

2. பாவி. பாவிகளை இரட்சிக்க கிறிஸ்துவியேசு உலகத்தில் வந்தார். ஸ்திரீயின் வயற்றில் இருந்து உண்டான எந்த மனிதனும் பாவிதான். இராசாக்கள் பிரபுக்கள் ஐசுவரியவான்கள் ஞானிகள் மூடர்கள் ஏழைகள் எல்லாரும் ஏகமாய் அக்கிரமத்தினாலும் பாவத்தினாலும் செத்தப்போய் இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்து இரட்சகர் இவர்கள் எல்லாரையும் இரட்சிக்கும்படி பாவிகளின் தேகத்தைப் பூண்டார். எல்லாருக்கும் பட்சபாதம் அன்னியில் தமது கிருபையை அருள வந்தார். ஞானிகளே! பேதைகளே! கணவன்களே! கணவன் உள்ளவர்களே! அடிமைகளே! சுயாதினரே! நீங்கள் எல்லாரும் பாவிகள்தான்; இயேசு இரட்சகர் உங்களை யும் இரட்சிக்கவே வந்தார். இங்கே இருக்கிறவர்களில் சிலர் நான் பெரிய பாதகன், இன்னான் கொலைசெய்யப்படுவதற்கு நான் காரணமாய் இருந்தேன், எனக்கு மன்னிப்புக் கிடைக்குமா என்று மனதிலே கேட்கலாம். கொடிய பாவிகளையும் இரட்சிக்க தேவசுதன் வந்தார். பிசாசு முதலாய் உற்பத்திசெய்யக்கூடா. பாவங்களை ஆலோசித்து, அதிலே புரளுகிற பேயுவர்களின் பிள்ளைகளில் நீசருக்கும் மன்னிப்பு உண்டு என்று இயேசுவின் நாமத்தால் கூறுகிறேன். பாவியே! நீ ஒளிப்பிடங்களில் செய்த பாவங்கள் எத்தனை அறுவருப்புள்ளவைகள்! அவைகளை சன்மார்க்கம் உள்ளவன் நாவிலால் உச்சரியான்; பரிசுத்தவான் அவைகளைக் கேட்க நடுங்குவான். நீ உன்னை நரகத்தின் பிள்ளையாக சின்ன மனிதனாய் கிறுமையாக்கிக்கொண்டாலும், இன்று உன் பாவத்

தோடே என் பரம எமானிய இயேசுவன்னைக்கு வந்து, உன் பாவங்களைத் தனிமையாய் அவரிடத்தில் அறிக்கையிட்டால், உனக்கு பூரணமன்னிப்பை அருள பிரியமும் சித்தமும் உள்வரவாய் இருக்கிறார் என்று, இந்த நேரத்தில் என்னைக் கொணர்வந்து நிறுத்தியிருக்கிற வானத்துக்கும் பூமிக்கும் தேவனுடைய நாமத்தினால் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். தேவனுடன்கூறும் தேவகட்டளைகளை மீறினவர்களும் குடிபட்டவர்களும் தேவகட்டளைகளை வேசித்தனக்காரரும் பாவங்களை வெறியரும் விபசாரக்காரரும் வேசித்தனக்காரரும் பாவமணிப்பு உண்டு. அறிக்கையிட்டால், அவர்களுக்கும் பாவமணிப்பு உண்டு. திரளான பாவங்களைச் செய்துவந்த வயதுசென்ற பாலிகளும் திரளான பாவங்களைச் செய்துவந்த வயதுசென்ற பாலிகளும் பாவிக்கு மன்னிப்பு உண்டு; கிறிஸ்து இரட்சகர் ஒருவனாயும் பாவிக்கு மன்னிப்பு உண்டு; கிறிஸ்து இரட்சகர் ஒருவனாயும் தள்ளுகிறதில்லை. யாராவது தள்ளப்பட்டால் அவன் அவரை அச்சுடைப்பண்ணித் தள்ளுவதினாலே கெட்டுப்போவான். இயேசுவை விட்டு விளகிப்போகிறவர்களுக்கு அவருடைய இரத்தம் பலதமாகாது.

இந்தம பவத்தமாகாது.

3. இரட்சிப்பு. பாவிசனை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார். இரட்சிப்பாவது என்ன? ஒரு நிர்ப்பாக் கியன் இருந்தான். அவன் குடித்து, வெறித்து, வேசித்தனம் பண்ணி சகல தூண்மார்க்கங்களையும் நடப்பித்து, அழிவின பாதாளக்குழியின் ஓரத்தில் இருந்து தமோறி விழு ஏதுவாய் இருந்தான். இளம்பிராயமுதல் வாலிபம்வரைக்கும், வால்ப முதல் முதுமைப் பிராயம்வரைக்கும் இருதயம் மென்மேலும் சுடனுமாகி, நிர்ப்பந்தமான நிலைமையில் இருந்தான். நாகக் கின் சவாலையும் அவன் முகத்தில் வீசினதுபோல காணப்பட்டது. அப்படி இருந்தும் செத்த பிரேதம்போல தன் ஆபத்தை அறியாதிருந்தான். மெய்யாகவே அவன் ஆத்தமா செத்துப் போயிற்று. சில வருடங்களுக்குப்பின்பு அவனைப் பார்த்த போது, அவன் நீசரின் கூட்டத்தில் காணப்படுகிறாருந்த; பேரது, அவன் நீசரின் கூட்டத்தில் காணப்படாதிருந்தால் தென் தேடி விசாரித்தபோது, பாசிச்சுவான்களின் சபையில் தென் கூர்ந்து என் பாவமற் தமது இரத்தத்தால் என்னைக் கழுவினா இயேசுதேவனே! உமக்கு மகிழ்மையும் கனமும் வல்லமையும் மகத்துவமும் என்றைக்கும் உண்டாவதாக என்று பாடுகிறான். இந்தச் சரித்திரத்தைக் கேட்டார்கள். இவனுக்குக்

கிடைத்த நன்மைகள்தான் இரட்சிப்பு. நம்மிலே பழைய கெட்ட நோக்கங்கள் அற்றுப்போக புது நோக்கங்கள் உண்டாவதும், பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு நீதிமான்களாக ஒண்ணப்படுவதும், மனச்சாட்சியில் நிறைந்த சமாதானம் உண்டாகி கனிகொடுப்பதும், அழிவின் பள்ளத்தாக்கில் இருந்து மோட்சமண்டலத்தின் ஆசனத்துக்கு எழுந்தருளுவதும், வரும் தேவகோபம் சாபம் இவைகளுக்குத் தப்பி விடுவதும் கிறிஸ்துவனின் இரட்சிப்பு என்று சொல்லலாம். இவ்வளவும் கிறிஸ்துவால் உண்டாகிறது. பாவிகளை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலத்தில் வந்தார்.

II. வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சங்கதியின் புரட்சியைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

“உண்மையும் எல்லா அங்கிகரிப்புக்குப் பாத்திரமுமான வார்த்தையாய் இருக்கிறது.” இது சந்தேகிக்கிறவர்களுக்கும் கவலையற்றவர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சந்தேகிக்கிறவனுக்காக உண்மையான வார்த்தை என்று சொல்லியிருக்கிறது. மனிதன் தேவவசனத்தைக் கேட்டவுடனே கொடிய விரோதியாகிய பிசாசு வந்து அதை நம்பாதே என்கிறான்; இன்னொருவனைப் பார்த்து, அந்த வசனத்தைக் கேட்பண்ணச் சொல்லுகிறான்; இன்னொருவனைப் பார்த்து, நேருக்குநேரே நிந்திக்க எவ்கிறான். ஆனால் ஒரு பாவி தன் நிலைமையை உணர்ந்து தேவவசனத்தைக் கேட்கையில், அவன் அவனிடத்தில் அதிகமாய் கிரியைசெய்யப் பார்க்கிறான். பாவிகளை இரட்சிக்க சர்வவல்லவர் வந்தார் என்பது நம்பப்படத்தக்க சத்தியம் அல்ல என்பான். சகோதரரே! பிசாசு பொய்யன்; பொய்யின் தகப்பன். அவனை இன்னமும் நம்பிக் கெட்டுப்போகாதேயுங்கள். தேவனை நம்புங்கள். அவர் தமது வசனத்தில் பாவிகளை இரட்சிக்க தேவன் மாம் சத்தில் வெளிப்பட்டார் என்றும், மரணபரியந்தம் தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டார் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். பிசாசாகிய அந்த எத்தனை நம்புகிறவர்கள் எல்லாரும் கெட்டுப் போவார்கள். தேவனுடைய வாக்கை நம்பிக் கெட்டவன் ஒருவனும் இல்லை. சத்தியத்தின் படைகளுனை நேருக்குநேரே எதிர்த்துக் கொல்லுங்கள்; இயேசுவின்னிடைய இரத்தத்தால் அவனைக் கொன்றுபோடலாம். சந்தேகிக்கிற சகோதரனே! கிறிஸ்து உன்னை இரட்சிக்க வந்தார் என்பது உண்மையான வார்த்தை. நீ பெரும்பாவி என்று சொல்வாயோ? தன்னைப் பாவிகளில்

பிரதானமானவன் என்று அறிக்கையிட்டவன் மோட்சமண்டலத்தில் சோதியாய் இலங்குகிறான்; நீதியின் கிரீடத்தைத் தரித்திருக்கிறான். சகோதரனே, நீ உன்னை பெரும்பாவி என்கிறாய். ஆசனத்துக்கு முன்பாக நிற்றிறான் கோடாகோடி. சாட்சிகளையும் பூமியில் இருக்கிற குணப்பட்டவர்களையும் பார். அவர்களில் அநேகர் உண்ணப்பார்க்கிலும் ஒருவரும் பார். அவர்களில் அநேகர் இருந்தார்கள். அவர்களையும் காலத்தில் அதிக பாவிகளாய் இருந்தார்கள். அவர்களையும் இயேசுகிறிஸ்து இரட்சித்திருக்கிறார். உன்னையும் இரட்சிக்க அவர் வல்லமை உள்ளவர்.

இரட்சிப்பை அருள கிறிஸ்து வந்தார் என்பது கவலையற்றவர்களே! உங்களுடைய அங்கிகரிப்புக்குப் பாத்திரமானதாய் இருக்கிறது. கவலையற்றவர்களைக் கேட்ட செய்தி இகழ்ப்பட்டத்தக்கதல்ல, உன் வாயைப் பரிசுத்தப்படுத்தித் திறவாதே. நீதியுடைய பங்குகளையும் நரகத்தின் கொடிய வேதனைகளையும் உன்முன் வைத்தி, இவைகளுக்குத் தப்ப இயேசுவை விசுவாசிக்கும்படி உன்னைக் கெஞ்சுகிறேன். உன் சகோதரனாக உன்னை வேண்டிச் சொல்லுகிறதாவது: வானத்தின்கீழ் உன் வாழ்வுக்கு ஏற்ற சவிசேஷம் வேறே கிடையாது; இந்தச் சவிசேஷமே உனக்கு நித்திய நித்திய வாழ்வை அருளும்.

இப்போது பிரசங்கத்தை முடிக்கிறேன், ஆனால் என் ஆத்தமாவுக்கு திரிப்தி இல்லை. ஆ, சகோதரனே! உன்னுடைய போதகர் உனக்காகக் கவலைப்படுகையில், நீ உன் நன்மைக்காக கவலை இல்லாமல்போவது எனக்குத் துக்கத்தையும் கண்ணீரையும் வருவிக்கிறது. பாவியே! நில், நில், சற்று பொறு; யோசித்துப்பார். யாரிடத்தில் மோதுகிறாய் என்பதை யோசி. உன் இரட்சிப்பின் கண்மலையில் மோதாதே; இரக்கத்துக்கு விரோதமாய் நடவாதே. இதுதான் உனக்குக் கடைசியாகச் சொல்லப்படும் எச்சரிப்பாய் இருக்கலாம். இப்போது உனக்குள்ளே உணர்வுண்டானால் ஆவியை அணைத்துப்போடாதே, பாவஉணர்வோடு உன் வீட்டுக்குப் போ, வீட்டைப் பூட்டி, செபம்பண்ணு, உன் பாவங்களை அறிக்கையிடு, இயேசுவை நோக்கிக் கூப்பிடு, நான் நிர்ப்பந்தன் என்று சொல்லு. பாவிகளை இரட்சிக்க வந்தேன் என்று நீர் உமது திருவசனத்தில் சொல்லி இருக்கிறீர். கர்த்தாவே, பாவி! அடியேன் கெட்டுப்போகாதபடி இரட்சித்தருளும் என்று கெஞ்சு; அப்போது உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்படும், நீ சமாதான வாழ்வை அடைவாய்.

உன் அறையிலே நடப்பித்த தூக்கிரியைகளை கர்த்தர் உலகம் அறியத் திறந்துவைப்பார். இருதயத்தின் இரகசியங்கள் அந் நாளில் வெளியரங்கமாகும். அந்நாளில் முந்தினோர் பித்தினோரையும், பித்தினோர் முந்தினோரையும் இருப்பார்கள்.

மார்க்க அநுசாரிகள் செபம்பண்ணுவார்கள் என்று பார்க்கிறோம். “கர்த்தாவே! கர்த்தாவே!” என்று ஒருவன் செபம் பண்ணுவிட்டால் அது நல்ல அடையாளம் அல்ல. செபம் பண்ணுகிறவனெல்லாம் கிருமையைப் பெற்றவன் என்று சொல்லவும் கூடாது. கர்த்தர் பொல்லாதவர்களைத் தட்டிக்கும் போது அவர்கள் வெகுவாய் செபம்பண்ணுவார்கள். உபத்திவர்கள் செபத்தையும் பொருத்தவரையும் தெய்வீகமடைவதையும் செய்யும்படி ஆனால் உபத்திவர்கள் நீங்கி நனவுடனே நாய்தான் கக்கினைத்தின்பதுபோல, இவர்களும் பாவங்களைப் பிரியத்தோடே நடப்பிக்கத் திரும்புகிறார்கள். மரணத் திசில் வரும்போது மரணத்தைப்பற்றிய பயம் உண்டாகிறது. மரணம் நீங்கி வியாதி தெளிந்தவுடனே பழையபடி நடக்கிறார்கள்.

மார்க்க அநுசாரிகள் மார்க்கத்தில் வைராக்ரியமாய் இருக்கலாம்; கர்த்தாவே! கர்த்தாவே! என்று இரண்டெறம் கூப்பிடுவார்கள்; அவர்கள் திரக்கதரிசனம் உகைக்கலாம். ஆனாலும் அவர்கள் பிலேயாம், சவுல், காய்பா என்பவர்களைப்போல பொல்லாதவர்களாய் இருக்கலாம்.

இயேசுவின் நாமத்தினால் பிசாசுகளையும் தூரத்தினார்கள் கிறிஸ்துமார்க்கத் துவக்கத்தில் அது பிரபல்லியமாகும்படி அற்புதங்கள் செய்யப்பட்டன. பொல்லாதவர்களும் அற்புதங்களைச் செய்ததாகப் பார்க்கிறோம். சபையிலே அநேகப் புகழ்பெற்று பிரயோசனமாயும் இருக்கலாம்; ஆனால் அவர்கள் தன்னுபடியாய்ப் போவதும் உண்டு.

இந்தச் சனங்கள் இயேசுவுக்குக் கீழிடங்கி இருக்கிறவர்களாகக் காட்டும்படிக்கு அவரை ஆண்டவர் என்று அழைத்தார்கள். அவர் சர்வத்துக்கும் ஆண்டவர்தான். அவருக்கு வானங்களிலும் பூமியிலும்தான் ஆதிக்கமும் உண்டு. எல்லா முழங்கால்களும் அவருக்கு முன்பாக மூட்கும். அவர் கட்டளைபிடிநருக்கிறபடி நாம் செய்யாமல் அவரை எசமான என்று ஆண்டவர் என்றும் அழைக்கிறதினால் பிரயோசனமே இல்லை. உபசாரச்சொல்லினால் அவர் மொற்றப்படமாட்டார். வீண் வசனிப்புகளை அவர் புறக்கணித்துப்போடுகிறவர். இவ்வகையாக அறிக்கையிட்டாலும், அவர்களை இரட்சகர் அக்க

மக்காரர் என்று அழைக்கிறார். அவர்கள் பாவத்தைச் சிடுசிடுத்து, பாவத்தில் சேவனம்பண்ணி, பாவத்திலே முயற்சிசெய்து கொண்டுவந்தார்கள். வெளிவேஷம்போட்டு உள்ளாக வஞ்சகம்பண்ணினார்கள்; ஆகையால் கர்த்தரும் அவர்களைத் தள்ளிப் போட்டார். என்னோவிட்டு அகன்றுபோங்கள், நான் உங்களை அறியேன் என்பார்.

சகோதரரே! பாவத்தின் வஞ்சனையைப் இருதயத்தின் சூழையும் சுவனியுங்கள். இவர்கள் பாவத்திலே நிலைத்திருக்கும் பம்பாண சுடங்காசாரங்களின்மேல் நம்பிக்கைவைத்து, கங்கை வலதுகரத்தில் பொய் இருக்கக்கொண்ட தேவனுடைய சிவாயசங்கத்துக்குள் போக வர்த்தனிக்கிறார்கள். உங்களில் எத்தனைபேர் வஞ்சிக்கப்பட்ட பொய்ருக்கிறீர்கள்! வஞ்சனையிலே நின்று மயங்காதேயுங்கள். உத்தமரான வேஷம் போடாது. கிறிஸ்துவின் சிறந்த நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்டு தேவனுடைய நாமம் துவதிக்கப்பட்டத்தக்கதாக அஞ்ஞானிகள் கடுவே கூச்சமில்லாமல் நடந்துவரொன்றுதீர்க்களை. மாயக் காரன் கிறிஸ்தவன் அல்ல. ஆவியில் உண்மையுள்ளவனே இயேசுவின் ஊழியக்காரன்.

இவ்வுலக சூனியங்களில் பிரியப்படுகிறவன் இயேசுவுக்கு அந்நியன்தான். நான் அப்படிப்பட்டவனை “அறியேன்” என்கிறார். என்னுடைய உண்மையுள்ள சேஷனாக அறியேன், என்னுடையவனாக அங்கீகரிக்கேன். மனதார இரண்டாம் பண்புணை துரோகிகளின் பிள்ளையே, உன்னை என் இராச சமூகத்தை விட்டுத் தூரத்தி நித்திய நீண்டதக்கு அனுப்புவேன் என்பார். “அகன்றுபோங்கள்” என்கிற வார்த்தை எவ்வளவு திசிலைக் கொடுக்கிற வார்த்தை. இரக்கமற்ற வேலைக்காரன் தன் எசமானைவிட்டுப் போனதினால், தன் உடனவேலைக்காரனை உபத்திரவப்படுத்தினான்; சிறைச்சாலையில் போடப்பட்டான். கெட்டகுமாரன் தகப்பனைவிட்டுப் போனான்; வேசிகளோடே உறவாடினான். அவர்கள் அவனைத் தரித்திரனாகிப் பன்றிகளை மேல்கும்படி பண்ணிப்போட்டார்கள். யூதாஸ் இயேசுவைவிட்டுப் போனான்; தன் நாயனைக் காட்டிக்கொடுத்து, நான்குகொண்டு செத்தான். ஆ! பாவியே! கர்த்தர் உன்னைப்பார்த்து என்னைவிட்டு அகன்றுபோ என்று சொல்லும்போது உன்னைக் கூட்டிச் சேர்ப்பது யார்? நீ அந்நாளிலே அவரைவிட்டு அகன்றுபோகாதபடிக்கு இப்போது பொல்லாங்கைவிட்டு ஒடிப்போ. இரக்கமுள்ள இயேசுவே! என்னில் காணும் அக்கிரமங்களை நீர் தயவாய் மன்னித்தரு

ளும், உம்மைவிட்டுத் தூரம்போகாதபடி என்னைக் காத்தருளும் என்று விண்ணப்பம் செய்வாயாக.

III. விசுவாசிகள் களித்தருளைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிப்பார்கள். இவர்கள் தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்கிறார்கள்; பிதாவின் சித்தப்படி இயேசுவை விசுவாசிக்கிறார்கள்; நற்கிரியைகளைச் செய்கிறார்கள்; பொல்லாங்கானவைகளை அருவருத்துத் தள்ளுகிறார்கள்; பிசாசுக்கு இடம் கொடாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருக்கிறார்கள்; பரிசுரத்தில் முயற்சிசெய்கிறார்கள்; தேவனுடைய வசனத்தையே அவர்களுடைய நடக்கைக்குச் சட்டமாக வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள் தேவனுடைய மகிழ்ச்சியில் பிரவேசிக்குழி போது மாயக்காரரும் வந்தான் புறம்பே போவார்கள். இயேசு தமது சன்னமேல் புன்னகைகொண்டையில் இவர்கள்மேல் கோபங்கொள்வார்.

சகோதரரே! அந்தப் பெரியநாளிலே தேவபக்தியின் வேஷத்தைமாத்திரம் தரித்தவர்கள் நிகழ்க்கும் வெட்கத்துக்கும் உள்ளாவார்கள். உங்களுடைய மார்க்கம் எப்படி இருக்கிறது? நான் செபத்துக்கு வருகிறேன், வேதசரித்திரம் தெரியும்; உபதேசமும் தெரியும்; நான் இராப்போசனம் பெறுகிறேன். ஆகையால் நான் உண்மையுள்ளவன் என்கிறாயா? பரிசேயர் உண்ணப்பார்க்கிலும் அதிகமாய்ச் செய்தார்கள். வஞ்சிக்கப்படாதிருப்பாயாக. இயேசுவனுடைய வா, உண்ணப் போதிக் கும்படி அவரைக் கெஞ்சிக் கேள்; தமது திரு இரத்தத்தால் உன்னைக் கழுவும்படி மன்றாடு; அவரை முற்றிலும் அண்டிக்கொள்; தமது ஆவியைத் தரும்படி விண்ணப்பம்செய். அப்போது தேவனுடைய இராச்சியம் புகிப்பினாலும் குடிப் பினாலும் அல்ல, நீதியினாலும் சமாதானத்தினாலும் பரிசுத்த ஆவியின் சந்தோஷத்தினாலும் நிறைந்திருக்கிறது என்பதை அறிவாய்.

முப்பதாம் பிரசங்கம்.

Gather not my soul with sinners, nor my life with bloody men.

“என் ஆத்துமாவைப் பாவிகளோடும், என் ஜீவனை இரத்தப்பிரசியோடுங்கூட வாரிக்கொள்ளாதேயும்.”

சுத்தி, 26. 9.

நாம் ஏற்றகாலத்திலே இவ்வலகத்தைவிட்டுப்புறப்பட வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். யழும் கணியப் பழுத்தபின்பு மரத்தில் இருக்க மாட்டாது, எப்படியும் கீழே விழும். சுகிர்தரும் விளைந்தபின்பு அறுப்புண்கப்படும். பூமியில் இருக்கிற ஒவ்வொரு வஸ்துவக்கும் துவக்கமும் முடிவும் உண்டு. நமக்கும் அப்படியே. நம்முடைய முடிவு ஒருவேளை நாளையாய் இருக்கலாம், அல்லது இன்னும் சில வருஷங்கள் கழிந்த பிற்பாடு இருக்கலாம். எப்படியும் தற்காலத்திலாவது பித்தர் லத்திலாவது நாம் போகவேண்டியவர்கள்தானே. ஆகையால் நீண்ட ஆயுசுக்கு இருக்கவாவது அல்லது இனமைப்பிராயத்தில் திறந்துபோவதற்காவது செபம்பண்ணவேண்டாம். இதை எல்லாம் மனஉற்சாகமாய் அனவற்ற ஞானமுள்ளவரின் கையில் நீங்கள் ஒப்புவிப்பீர்களாக. தேவகிருபையை முன்னிட்டி:—

1. வாரிக்கொள்ளப்படுவதைப்பற்றிச் சித்திப்போமாக.

ஞானவான்கள், பாவிகள், வாரிக்கொள்ளப்படுவதைப் பார்ப்பார்கள். உங்கள் கண்கள் ஏறிட்டுப்பாருங்கள். தேவனால் தெரிந்தகொள்ளப்பட்ட சாசனாகிய மோசே ஆரோன் என்பவர்களுக்கு விரோதமாய் சூதுமுறத்த பிழைகள் அகப்படலே எப்படிப் போனார்கள்? அவர்கள் பெருமை என்ன? கோரா விரோதம் பேசினதில் அவர்கள் ஈடப்பட்டு திருக்கார்கள்; ஒரு நிமிஷத்திலே எத்தனைவாய்ப் பாழானார்கள். பாருங்கள், பூமி திறவுண்டது; அவர்கள் பாதாளத்துக்கு உயிரோடே இறங்க, பூமி அவர்களை சூழிக்கொண்டது.

சோதோம் அக்கினிக்கு இலாயானது; எரிகோ தன் தளையாக்கப்பட்டது. அநேக நூற்றாண்டுகளைத் தாண்டி; பரிசுத்த பட்டணத்தை நோக்குங்கள்; அது ஒரு காலத்தில் சர்வபூமியின் மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது. இப்போது தேவனால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சத்துருக்களால் மிதிக்கப்படுகிறது. யூதசாதியார் வானத்தின் நாலுதிரைகளிலும் இருந்து வந்தார்கள். ரோம கழுருகள் அவர்கள்மேல் பறந்துவந்தன. சத்துருவின் சேனைகள் பட்டணத்தைச் சூழ்ந்து கொத்தளம் போட்டன. பரிசுத்த சீயோன் எத்தனையாய்ச் சூறையாடப்பட்டது. இளைஞரும் முதியோரும் கட்கத்துக்கு இலாயானார்கள். அந்த நாளில் பிள்ளைப் பெண்கள் மலடி பூக்கிட்டு வகியாய் இருந்தாள். சத்திர அவர்களுக்கு விரோதம் பூமியின் கணையாந்திரத்திலிருந்து சத்துருக்களைக் கழுரு பறக்கும் ஷேக்மாய் வரப்பண்ணி அவர்களை நெருக்கவே, யூதர்கப்பத்தின் கனிகளைத் தின்கும்படியானது தீத்துஸ் என்ற சேனாவரன் பட்டணத்தை இறுகப்பிடித்தான். தீர்க்கதாசிகளைக் கொலைசெய்து, கர்த்தருடைய உறுதியக்காரரின் இரத்தத்தால் தீட்டுப்பட்டுபோன பட்டணம், எவ்வளவு பாழாய்ப்போயிற்று. எருசலேமின் அரண்கள் இஸ்ரவேலரைப் பாதுகாத்ததும் இல்லை; மகிமையுள்ள தேவாலயத்தை அழிவுக்கு விலக்கிக்கொண்டதும் இல்லை. ஒரு துஷ்டப் போர்ச்சேவகன் தீக்கொள்ளியை எடுத்துச் சுழற்றி தேவாலயத்தின்மேல் எரிந்தான். அது தீப்பற்றி எரிந்து ஆகாயத்தைப் புகையால் அந்த காரம் ஆக்கிற்று. அழிவும் நாசமோசமும் சீர்மாரும் பட்டணத்தை ஆண்டுகொண்டது. சர்வவல்லவர் நீதி செய்யும்படி துணியும் நாளிலே சிறந்தபட்டணங்களும் இரத்தநிலம் என்று அர்த்தம்கொள்ளும் அக்கெல்தாமா ஆகும். தேவனுடைய நீதியுள்ள நியாயத்தீர்ப்பை அறிந்து சந்தேக்கவிராயன் “கர்த்தாவே! அக்கிரமக்காரரோடே என்னை வாரிக்கொள்ளாதேயும்” என்று விண்ணப்பம்பண்ணியிருக்கிறான். “திரட்டி வாரப்படும் இன்னொரு நாள் உண்டு, காலம் சென்றுபோகப் போக அந்த நாள் சமீபிக்கிறது. அந்த நாளிலே கடினக்கழுத்துள்ள பாலி தப்ப மாட்டான். அந்தநாளிலே சர்வவல்லவருடைய அம்பினால் அகந்தையுள்ள இராசாக்களும் மேட்டிமைக்கண்ணனும், வீரனும் ஒன்றுபோலவே விழுவார்கள். தேவனுடைய வார்த்தை என்னப்படுபவர் சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய உக்கிர கோபமாகிய ஆலையை மிதிப்பார். அப்போது சூரியன்மேல் நிற்கும் தூதன் உரத்தசத்தமாய் ஆகாயத்தின் பறவைகளை

நோக்கி: இராசாக்களுடைய மாம்சத்தையும், சேனைத்தலைவருடைய மாம்சத்தையும், பலவான்களுடைய மாம்சத்தையும், சிறியோர், பெரியோர், சுயாதீனர், அடிமைகள் இவர்கள் எல்லாருடைய மாம்சத்தையும் தின்னும்படிக்கு தேவனுடைய விருத்துக்கு கூடிவாருங்கள் என்று கூப்பிட்டுச் சொல்வான். இதை கினைக்கும்போது எப்படி இருக்கிறது? ஆபகூக் சொன்னதுபோல், “நான் கேட்கிற செய்தியினாலே என் வயிறு அதிர்ந்தது, அந்தச் சத்தத்துக்கு என் உதடுகள் நடுங்கின, மக்கல்ல என் எழும்புகளில் உண்டாயிற்று, என் நீலயிலே அதிர்ந்தேன்” என்று சொல்லத்தக்கதாய் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிற கிறிஸ்தவர்களே, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் சகல கருமைக்கும் காரணராகிய தேவனே, நான் என் நம்பிக்கையை வைத்திருக்கிற பிராயச்சித்தத்தினாலும் என்னைப் பவிசுகளோடே வாரிக்கொள்ளாதேயும் என்று விரைணப்படும் பண்ணுங்கள்.

நாள்தோறும் நம்மைச் சுற்றிலும் வாரிக்கொள்ளப்படுதலைக் கவனிக்கிறோம். அதைக் கவனிக்கிறீர்களா? கொலைபாதகனும் வாரிக்கொள்ளப்படுகிறான்; பொய்யானையெடுகிறவர்களும் பிறருடைய பொருளைப் பட்சிக்கிறவர்களும் தேவனைப் புறக்கணிக்கிறவர்களும் கிறிஸ்துவைப் பகைக்கிறவர்களும் அவருடைய சிஷுவையின் மகிமையை வெறுக்கிறவர்களும் ஆயிரம் பதினாயிரங்களாக வாரிக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். நீங்கள் அவர்களோடே வாரிக்கொள்ளப்படாதபடி கர்த்தாவே! பாவிசுகளோடே என்னை வாரிக்கொள்ளாதேயும் என்று செயல்பண்ணுங்கள்.

கடைசியாக சனத்திரள் கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவதைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. எக்காளம் தொனிக்கிறது, சிறைச்சாலையின் கதவுகள் திறவன்கிறது, மரணத்தின் கதவுகளின் பூட்டு விடுகின்றன, சீரங்கன் பிரதேசுக்குழிகளிலிருந்தும் சமுத்திரத்திலிருந்தும் பூமியின் ஊறுதிரைகளிலுமிருந்தும் எழும்பும். அப்போது தியோர் நாணி சாபம் பெறுவார்கள். அந்நாளிலே கர்த்தாவே! என்னைப் பாவிசுகளோடே வாரிக்கொள்ளாதேயும் என்று இப்போது விண்ணப்பம்பண்ணுங்கள்.

கடைசியாக அவிசுவாசிகள் நரகத்திலே பிசாசுக்காகவும் அவனுடைய தூதர்களுக்காகவும் எத்தனம் பண்ணப்பட்டு இருக்கிற இடத்திலே கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவார்கள். அங்கே அவர்கள் பெருமூச்சம் தவிப்பும். என்றும் அவர்களை விட்டு நீங்காதிருக்கும். கடைசியாகச் சேர்க்கப்படும் இந்தக் கூட்

டத்திலே கர்த்தாவே! பாதகரோடே சேர்த்து என்னை வாரிச் சொன்னாதேயும் என்று இன்றைக்கே வேண்டிக்கொள்ளுங்கள்.

II. சங்கீதக்காரனுடைய ரேபத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

இந்த உலகத்திலுள்ள மகா வீணனும் பரிசுத்தவானாகிய தாவீதைப்போலவே தன் முடிவில் இருக்க விரும்புவான். பாவிகள் பாவிகளோடே வாரிக்கொள்ளப்பட விரும்பமாட்டார்கள்; நான் நீதிமான்களின் மரணமாய் மரித்து என் முடிவு அவர்கள் முடிவைப்போல் இருப்பதாக என்பார்கள். உங்க அளில் அவபத்தியுள்ளவர்களுக்கு பாவிசேனோடே வாரிக்கொள்ளப்பட பிரியம் இருக்குமா? இருக்கமாட்டாது. நீங்கள் சுவாமி யாய் எளிகிற அளிகளுக்கு பயப்படுகிறீர்கள், வரும் கோபு துக்கு அஞ்சுகிறீர்கள், இனிவரும் யுகத்தின் திகிலுக்கு நடுங்குகிறீர்கள். கிறிஸ்தவனும் இவைகளுக்கு அஞ்சுகிறான். நீய் யந்தான். அவன் தான் பாவிசேனோடே வாரிக்கொள்ளப்பட்டு விரும்பாததற்கு முகாந்தரம் உண்டு. பாவிகளின் கூட்டத்தை அருவருக்கிறான், மேசேக்கில் குடியிருப்பதை அவன் ஆதாமா அரோசிக்கிறது. உங்களில் யோக்கியமுள்ளவர்கள் கூட்டிக்கொள்ளக்காரருடைய நலில் இருக்கப் பிரியப்படுவீர்களா? உதாசினம் பேசுகிறவர்களுடன் இன்பசம்பாஷணை செய்வீர்களா? வேசியின் வீட்டில் ராத்தங்குவீர்களா? சாராயக்கடையில் கட்டில்போட்டு படுப்பீர்களா? இவைகளை எல்லாம் அருவருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். எவ்வகையான பாவிகளிடத்திலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் உற வாடாதிருப்பதே நன்று. ஆட்டுக்குட்டிகளும் கோளும் களும் புறக்களும் இராசாளிகளும் பிசாசுக்களும் தூதர்களும் ஒன்றுடன் ஒன்று சினேகமாய் இருக்கக்கூடுமா? நீதிமான் பாவிசேனோடே வாரிக்கொள்ள விரும்பாததற்கு இன்னொரு முகாந்தரம் உண்டு.

குணப்படாத பாவிகள் வாரிக்கொள்ளப்படுகையில் அவர்களுடைய தன்மை மாறாமலிருக்கும். இங்கே கெட்டவர்களாய் இருந்தால் மறுமையிலே மகாநீசராய் இருப்பார்கள். அவர்கள் போய்ச்சேரும் உலகத்திலே கட்டுக்காப்பு இல்லை. நரகம் பாவிகளால் நிறைந்த உலகமாய் இருக்கும். அது அநியாயக் குடியிருப்பு. அவர்களுடன் யார்தான் வாசம்பண்ணுவார்கள்? ஆகையால் கர்த்தாவே! பாவிகளுடன் என்னை வாரிக்கொள்ளாதேயும் என்று விண்ணப்பப்பண்ணுங்கள்.

சங்கீதக்காரனுடைய செபத்தைப்பார்க்கையில் அவனுக்கு பயம் இருந்ததாகத் தோன்றுகிறது. இந்தப் பயம் அவிசுவாசத்தினால் எழும்பினாலும் பரிசுத்த கவலையினால் உண்டாயிற்று. நாம் முந்தியகாலங்களில் செய்த பாவத்தை உணர்ந்தோமேயானால் இந்தப் பரிசுத்த கவலை உண்டாகும். நாம் குணப்படும் முன்னே மற்றவர்களைப்போல சீவனம்பண்ணினோம்; மாம்ச இச்சை நன்மை புண்டிருந்தது; சாவுக்குரிய நமது சரீரத்தில் பாவம் ஆளும்படி இடங்கொடுத்தோம். ஆனதால் நாம் செய்யாமல் விட்டுவிட்ட கடமைகளையும் நம்முடைய பெலவீனங்களையும் பார்க்கும்போது இப்போது பயத்துக்கு இடம் கொடுப்பது இயலாது. பாவியோடே வாரிக்கொள்ளப்படுவோமோ என்று பயப்படுவோம்.

III. செபத்துக்குண்டான மாறுத்தரவு.

சகோதரரே! நீங்கள் இந்த செபத்தை சரியானபடி உண்ணி இருப்பீர்களானால் பாவிகளோடே வாரிக்கொள்ளப்படுவீர்கள் என்று எண்ணாதேயுங்கள். தாவீதைப்போல உத்தம இருதயத்தோடே நடக்கிறீர்களா? உள்ளாக கர்த்தருக்குள் நம்பிக்கையாய் இருக்கிறீர்களா? இயேசுவுக்கு ஒப்பாக உங்கள் நடக்கையையும் சம்பாஷணையையும் சரீரபொருத்தியிருக்கப்பண்ணியிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் இயேசுவின் பலியின்பேரில் விசுவாசம் வைக்கிறீர்களா? அப்படியானால், பாவிகள் கொள்ளப்படும்போது நீங்களும் அவர்களோடே வாரிக்கொள்ளப்படுமாட்டீர்கள்.

கடைசிகளிலே இனம் இனத்தோடே கூட்டிச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். கர்த்தர் துதர்களைப்பார்த்து: அக்கினியிலே போடும்படி களைகளைக் கூட்டிச் சேருங்கள், கோதுமையை என் களஞ்சியத்தில் சேருங்கள் என்று கட்டளைகொடுப்பார். இரண்டும் ஒன்றுக்க் கலந்து கட்டப்படமாட்டாது. களைகள் வேறே, மணி வேறே இருக்கும். நீ தேவனுடைய பிள்ளையானால் அவருடைய பிள்ளைகளோடே கூட்டிச் சேர்க்கப்படுவாய். நீ அவரை நேசித்த இயேசுவின் பேரில் நம்பிக்கைவைத்தால், பரிசுத்தத்தில் வாஞ்சைவைத்து அதையே விரும்பினால் அப்போது தேவபுத்திரருடன் சேர்க்கப்படுவாய்.

இங்கே நம்முடைய கூட்டாளிகளாய் இருக்கிறவர்கள் இனிமேல் நமது சினேகதராய் இருப்பார்கள். இங்கே எங்கே போக விரும்புகிறோமோ, அங்கே நம்மை அனுப்ப தேவனுடைய சித்தம் இருக்கிறது. அதாவது, பாவிகளின் கூட்டத்தை நேசி

த்து நடனசாலைகளில் பிரியங்கொண்டு சாராயக்கடைகளை இன்பமுள்ள வீடாகத் தெரிந்து, வீணரும் வம்பருமாகிய நீசரின் தோழமையை விரும்பி, தகாதஸ்திரீயின் படுக்கையை சந்தோஷமாகத் தெரிந்து இப்படிப்பட்டவைகளில் நேசம் வைத்தால் அப்போது நீ உன் சிநேகிதரோடே கெட்டுப் போவாய், அக்கினித்தேசத்தில் அழிவுள்ள வீடு உன் பங்காரும். ஆனால் நீ கர்த்தருடைய வீட்டை நேசித்து மகத்து மாக்களோடே சிநேகம்பண்ணிவந்தால் அப்போது நீ விசுவாக்ஷனோடே ஆளுவாய், வாழ்வாய். பூமியில் இருந்த சிநேகிதர் மோட்சத்திலே உன் நேசர்களாய் இருப்பார்கள். இங்கே தேவனோடே நடந்தால் அங்கே தேவனோடே ஆளுவாய். இங்கே கிறிஸ்துவுக்காகப் பாடுபட்டால் அங்கே கிறிஸ்துவோடே விடுதலையாய் செய்வாய்.

நீ தவனுடைய பிள்ளையானால் நீ பாவிகளோடே வாரிக்குள்ளாடமாட்டாய். கிறிஸ்து இரத்தம் சிந்தி உன்னை வாங்கிக்கொண்டார். நரகத்திலே தள்ளப்பட்ட நீசனுக்காக கிறிஸ்து தமது அருமையான இரத்தத்தை வீணாகச் சிந்துவாரா? தேவனாகிய பிதா உன்னை அதிகமாய் நேசித்ததால், நீ அக்கினிப்பள்ளத்திலே இருக்கும்படி இடம்கொட்டார். உனக்கு இருக்கிற புதிய தன்மையைப் பார்க்கும்போது, நீ பாவிகளோடே வாரிக்கொள்ளப்படமாட்டாய். புதிய தன்மை தேவனை நேசித்தது. தேவனை நேசித்தவன் நரகத்துக்குப் போவானா? புதிய சிருஷ்டியாய் இருக்கிறவன் தேவனை நோக்கிக் கீர்த்தனம்பாடுவான். கெட்டுப்போனவர்களின் கூக்குரல் அமளியின் நடுவிலிருந்தா அவன் தேவனைப் பாடுவான்? அது கூடாதகாரியம். நீ கிறிஸ்துவை விசுவாசித்தால் பாவிகளோடே வாரிக்கொள்ளப்படமாட்டாய்; உன் கால் நீதிமான்களுடைய கூட்டத்தில் நிற்கும்.

பாவியே! உன்னோடே வாரிக்கொள்ளப்படுவது புயங்கரப் படத்தக்க காரியமாய் இருந்தால் வாரிக்கொள்ளப்படுவது எவ்வளவோ பயங்கரப்படத்தக்கதாய் இருக்கவேண்டும். உன்னோடே வாசம்பண்ணுவது நிரப்பாக்கியமானால் நீ பாவியாய் இருப்பது எவ்வளவு திகிலுடையதக்கது! இன்னமும் பாவியாய் இருக்கவா விரும்புகிறாய்? இன்னமும் உன் நீசநிலைமையிலா இருக்கப் பிரியப்படுகிறாய்? ஐயோ, நீ உன்னை இரட்சித்துக்கொள்ளச் சத்துவம் அற்றவன். நீ நொறுக்கப்பட்டிருக்கிற குயக்கலசத்தைப்போல் இருக்கிறாயே. ஆனால் ஒருவர், இயேசு உன்னை இரட்சிக்க வல்லவர். இன்று அவர் தமது இரட்சிப்

பின் சத்தத்தை உயர்த்தி, பாவியே! உன்னை விசுவாசித்து இரட்சிக்கப்படு என்று தமது பரிசுத்தபலியின்பேரில் ஆணையிட்டுக் கூப்பிடுகிறார். பாவியே! இயேசுவை விசுவாசிக்கிறாயா? அப்படியானால் அநேகமான உன் பாவங்கள் உனக்கு மன்னிக்கப்பட்டன; அப்போது நீ நீதிமானின் மரணமாய் மரித்து என்றும் சுகித்து வாழ்வாய்.

முப்பத்தோராம் பிரசங்கம்.

"And the apostles said unto the Lord, Increase our faith."

"அப்போஸ்தலர் கரித்தரை நோக்கி, எங்கள் விசுவாசத்தை வரித்திக்கப்பண்ணவேண்டும் என்றுகூறினர்."

அக்கா, 17. 5.

தேவனிடமுடைய தேவனின் பரிசுத்தத்தைச் சேர்ந்த பல வான்கள் இப்படிப்பட்ட செயல்செய்ய அவசியம் இருந்தால், பரிசுத்தவான்களில் சிறியவர்களாகிய பெலவீன போர்ச்சேவகராகிய நாம், எத்தனைக்கு அதிகமாய் இப்படிப்பட்ட செயல்செய்யவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். செயல்பெற்றவேண்டினோனால் கர்த்தாவே, எங்கள் விசுவாசத்தை வரித்திக்கப்பண்ணும் என்று செயல்பெறாமாக.

I. அப்போஸ்தலருடைய விண்ணப்பத்தின் பொருள். அது விசுவாசமே. விசுவாசம் கிறிஸ்தவனுக்கு அவசியமாய் வேண்டியது. நாம் இரட்சிக்கப்படவேண்டுமானால் அது நமக்கு அவசியம் தேவை. விசுவாசம் இரட்சண்ணிய கிருபையாய் இருக்கிறது. நாம் அன்பினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறதில்லை; கிருபையினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம், விசுவாசத்தினாலே இரட்சிக்கப்படுகிறோம். மனஸ்தாபப்படுகிற பாவி இரட்சிக்கப்படுவான் என்று ஆவியானவர் எழுதிவைத்திருக்கிறதை நாம் காணோம். விசுவாசமுள்ளவன் இரட்சிக்கப்பெற்றவன் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று வாசிக்கிறோம். விசுவாசம் இல்லாதிருந்தால் பிரயோசனம் இல்லை. விசுவாசம் இல்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாய் நடக்கக்கூடாது. விசுவாசிகளாகப்படுவதாய் இருக்கிறான். விசுவாசம் இரட்சிப்பை அருளும் கிருபை; ஆத்தமாவையும் கிறிஸ்தாவையும் இணைக்கிற பொன் சங்கிலி. விசுவாசம் இல்லாவிட்டால், நீதிமான் பிழைக்கமாட்டான். தேவருமாரினை விசுவாசிக்கிறவன் நித்தியகேவலை உடையவனாய் இருக்கிறான்.

விசுவாசத்தைப்பற்றி எண்ணத்தப்பாய் இருக்கக்கூடாது. என்னென்றால் மற்றெல்லாக் கிருபைகளும் அதின்பேரில் தொங்குகிறதாய் இருக்கிறது. எல்லாக் சன்மர்க்கத்துக்கும் அதுவே மூலாதாரமாய் இருக்கிறது. அன்பு கல்லதுதான். நாம் விசுவாசியாதவரிடத்தில் அன்புவைத்திருக்கிறதினால் பிரயோசனம் என்ன? கிருபையின் வரங்களாகிய முத்துகளைக் கோர்க்கிற துலைப்போல விசுவாசம் இருக்கிறது. கயிறு தெறித்தால் முத்துகள் சிந்திப்போம். விசுவாசம் இல்லாவிட்டால் மற்றக் கிருபைகள் எல்லாம் மாண்டுபோம். கொஞ்சம் விசுவாசம் உள்ளவன் கொஞ்சமாய் அன்புகூருவான்; அதிகமான விசுவாசம் உள்ளவன் அதிகமாய் நேசிப்பான். தேவனிடத்தில் அதிகமாய் விசுவாசம் வைக்கிறவன் அவருக்காக மரிக்கவும் செய்வான்.

விசுவாசத்தைப்பற்றி எச்சரிக்கையாய் இருங்கள். என்னென்றால் இரட்சகர் அதைப்பற்றி அதிகமாய் நினைக்கிறார். புல்லு ஏற்பாட்டில் மூன்றுகாரியங்கள் விலையேறப்பெற்றசென்று சொல்லியிருக்கிறது. விலையேறப்பெற்ற இயேசுவின் இரத்தம், விலையேறப்பெற்ற வாக்குத்தத்தம், விலையேறப்பெற்ற விசுவாசம். அப்படியானால் விசுவாசம் தேவனுடைய விலையேறப்பெற்ற காரியங்களில் ஒன்று. விசுவாசத்துக்கு எவ்வளவு கனம் இருக்கிறது பாருங்கள். உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சித்தது, உன் விசுவாசம் உன்னைக் குணமாக்கிற்று என்று இரட்சகர் சொன்னார். இரட்சித்ததும் குணமாக்கினதும் கிறிஸ்துவானவர்; அப்படி இருந்தும் விசுவாசத்தை அவ்வளவாய்க் கணப்படுத்தினார். விசுவாசத்தினால் நாம் நீதிமானாக ஆகப்படுகிறோம்.

விசுவாசத்தைப்பற்றிக் கவலையாய் இருக்கவேண்டாம். என்னென்றால் ஆசீர்வாசத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு வழி விசுவாசம். தேவனிடத்தில் இருந்து நாம் ஆசீர்வாதம் பெறவேண்டுமெயானால் விசுவாசத்தையே தேவனும் அவனை இறக்கமாட்டாது. தேவனுடைய ஆசனத்திலிருந்து நன்மைகளை செயல்படுத்திவரும் இறக்கமாட்டாது. விசுவாசமுள்ளவன் தான் இறக்கும். விசுவாசம் தேவனோடே நம்மை ஐக்கியப்படுத்துகிறது; அவரை நம்முடைய பக்கம் ஈரப்பண்ணுகிறது, விசுவாசத்துக்கு தில்லிய வல்லமை உண்டு. நரகச் செண்களுடன் சப்தம் கூறுகிறது; சத்துருக்களுடைய பிடரியில் செயலாய் ஏறும்படி வல்லமையைத் தருகிறது.

சத்திருக்களின் கிரித்தம் விசுவாசத்தைப்பற்றிக் கருத்து

டையவர்களாய் இருக்கவேண்டும். பவுல் என்ற யுத்தவீரன் எபேசியரை ஆயுதம் பூட்டிவிட்டபோது, எல்லாவற்றிலும் மேலாக விசுவாசம் என்னும் கேடகத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள் என்றார். இது பொல்லாங்கன் எய்யும் அக்கின அம்புகளை அவிக்கப் போதுமானதாய் இருக்கிறது. விசுவாசம் எவ்வளவு பலத்த கிரியைகளைச் செய்கிறது. இரத்த சாட்சிகளைக் கவியாணப்பாட்டுகளால் பாடும்படி எழுப்பி விட்டது; விசுவாசம் பாணியங்களைக் கவிழ்த்துப் பூட்டித் திருக்கங்களின் வாயை அடைத்துப்போட்டது. செவ்வாயை கொன்றது. பேதுருவுக்கு விசுவாசம் தவறினபோது அடிமைப்பெண்ணுக்கு பயப்பட்டான். விசுவாசத்தில் தையம் கொண்டபோது, சனதிரீம் சங்கத்துக்கு பயப்படவில்லை. மேரி இராணி பதினாயிரம் சேனைகளைவிட, யோவான் ரொக்க என்பவனோடே உன்னுடைய செபத்துக்கும் விசுவாசத்துக்கும் பயப்படுகிறேன் என்றான். சத்துருக்களே! விசுவாசஞ் சூருவன் உங்களை மடக்கும்படி துணிந்தால் நீங்கள் அனுக்கு எதிரிநிபுது கூடாதகாரியம். தேவனுடைய சத்துருகளே அதிருங்கள்; விசுவாசம் மேற்கொள்ளவேண்டுமே. சினுள்ள தேவனுடைய ஊழியக்காரரே! விசுவாசத்தைத் தளவிடாதிருங்கள்; அப்போது அசையாமல் தைரியமாய் நின்றுகொள்க.

II. அவர்களுடைய விருப்பம், விசுவாசம் வர்த்திக் வேண்டும் என்பதே.

விசுவாசம் வளர்ந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். ஸ்டீவன் கர். விசுவாசத்தை ஆரம்பிக்கிறவரையும் நடப்பிக்கிறவரையும் இருக்கிறார். நாம் கிறிஸ்தவர்களான துவத்தவர்களுடைய விசுவாசம் அற்பமாய் இருந்தது. அப்போது இயேசு பாவிகளுக்கார் இரத்தம் சிந்தினார் என்பதை மாதிரி அறிதவர்களாய் இருந்தோம். நமது விசுவாசம் வளர் வளர், நம் சுவீகரண உபதேசங்கள் யாவை நம்புகிறோம்.

உங்கள் விசுவாசம் பலத்திருந்து பலத்துப்போக விண்ணப்பம் பண்ணுங்கள்; அப்போது யூசுவாகிய தன்பம் எவ்வளவாய் வீசினாலும் நீங்கள் ஒன்றினாலும் அசையமாட்டீர்கள். பலத்த விசுவாசம் இருக்கையில், தேவனுடைய வாக்குத்தந்தங்களாகிய பரிங்குப்பருவத்தின்மேல் ஏறி அங்கு நுழைந்து பரிசுத்த பட்டணத்தையும் அங்கே உள்ள மகத்துவங்களையும் பார்த்து மகிழுவீர்கள்.

III. யானாநோக்கி விண்ணப்பம் பண்ணினார்கள்.

“கர்த்தரை நோக்கி, எங்கள் விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப் பண்ணவேண்டும்” என்றார்கள். சரியான ஆசிரித்தில் போனார்கள். விசுவாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற கர்த்தரை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்தார்கள். உங்களுக்கு உபத்திரவம் அதிகப்பட்டால் கர்த்தரை அடைவதற்கு ஒடி விசுவாசத்தை வர்த்திக்கப்பண்ணும் என்று வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். குறைவு நேரிட்டாந்தால், வியாதி வந்தாலும் அவரண்டைக்குத் தீவிரியுங்கள்.

கர்த்தவர்களே! உங்களுக்கு அதிக விசுவாசம் வேண்டுமா? விசுவாசம் சகலத்துக்கும் அஸ்திபாரம். செபம் அத்தற்கு நலத்தையுமாய் இருக்கிறது. விசுவாசமில்லாத செபம் கேலியாய் இருக்கும். அது தேவனை மேற்கொள்ளப்போவதில்லை. இக்காலத்தில் செயம்பெற்று பரத்தில் என்றும் இலங்கிய கிரீடத்தைப் பெறவேண்டுமெயானால் உங்கள் விசுவாசம் வர்த்தனை ஆகவேண்டும்.

சிலர் இந்த விண்ணப்பத்தைப்பண்ணத் திராணியற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள். விசுவாசம் இல்லாதிருக்க, அதை வர்த்திக்கப்பண்ணும் என்று கேட்கக்கூடாதே. அவிகவாசிகளே! நீங்கள் மிகவும் தரித்திரர். விசுவாசம் இல்லாத நீங்கள் அடித்த உலகத்தில் என்னசெய்யப்போகிறீர்கள்? நீங்கள் பெரும்பாதாளத்தின் ஓரத்தில் நிற்கிறீர்கள்; இருள் மூடிய படுகுழி ஓரமாய் இருந்து உங்கள் ஆத்துமா தத்தளிக்கிறது. வானத்தையும் பூமியையும் பிரிக்கிற பிளப்பு உண்டு. கிறிஸ்தவன் விசுவாசம் என்னும் செட்டையில் ஏறி பரலோகத்துக்குப் பறந்துபோவான். நீ என்னசெய்வாய்? பாதாளத்தில் குதிப்பாயே, விசுவாசம் இல்லாமல் மரித்தால் உன் முயற்சி எப்படி நிறைவேறும்? மோட்சத்தின் ஒலிமுகவாசல்களை உடைத்து உட்பிரவேசிக்கலாம் என்று நினைக்கிறாயா? உனக்கு சர்வவல்லமை இருக்கிறதா? வானகளைகளை உடைத்து மோட்சத்தின் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்க உனக்குத் திராணி உண்டா? கந்தகம் எப்படிப் பிடிக்கலாம்? நீ தங்கவேண்டியது வருமே. தேவன் சமது நீன்னைத்தை மாற்றி அவிகவாசியை தமது வசம் கேட்பான் என்று நினைவாதே. பாவியே! அதிரு, நடுங்கு. பாவியே! தேவகோபத்தி உன்னைப் பட்டிக்க ஆயத்தமாய் இருக்கிறது. ஆதலால் நீ இந்தக்காலத்தில் உன் இரட்சண்ணிய அதிபதியை நோக்கி, உனக்கு விசுவாசம் உண்டாகவும், அது விர்த்தி அடையவும் விண்ணப்பம்செய்.

முப்பத்திரண்டாம் பிரசங்கம்.

"Jesus Christ the same yesterday, and to day, and for ever."

"இயேசுகிறிஸ்து நேற்றும் இன்றும் என்றும்."

மாறாதவராய் இருக்கிறார்."

எபிரையர், 13. 8.

இவ்வுலகத்திலே நடக்கிற பற்பல மாறுதல்களிலே வேற்றுமையின் நிழலும் கூட இல்லாத ஒருவர் இருக்கிறது, விசுவாசிக்கு எவ்வளவு ஆறுதலைக் கொடுக்கிறதாய் இருக்கிறது. நம்முடைய சொற்ப வாழ்நாட்களுக்குள்ளே மாறுதலை அடைந்திருக்கிறோம், கண்டிருக்கிறோம், கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்! விதவையே! உன் இளவயதின் புருஷன் மரித்திருக்கிறார் அல்லவோ? தாய்தந்தைகளே! உங்கள் கொப்பத்தின் கனி புழுக்களுக்கு இளையாகப்போனதும் உண்டே. மனிதரே! உங்களுடைய சொத்தில் மாறுதல் உண்டாகவில்லையா? உங்கள் வியாபாரம் விபரிதமாகவில்லையா? உங்களுடைய சந்தோஷங்களுக்கு மாறுதல் உண்டாகவில்லையா? எந்த மனிதனாவது எந்த ஸ்திதியிலும் நாள்தோறும் மகிழ்ச்சியாய் இருப்பது கிடையா.

இராச்சியங்கள் சீர்கேடு அடைந்ததைக் கண்டிப்பட்டு இருக்கிறோம். பட்டணங்கள் தன் தனையாகப்பட்டதும் உண்டு; உலகம் முழுமையும் மாறுதல் அடைந்துகொண்டே இருக்கிறது; சூரியனும் சந்திரனும் சூரியமல் போகும் காலமும் வரும்; வானம் சாலைவாய்ப்போல சுருட்டப்படும் வேளையும் நேரிடும்; அவைகள் அசைந்து அகிர்த்து ஒழிந்து போம். இந்த எல்லா மாறுதலிலும் இயேசுவே! நீர்மாத்திரம் இருக்கிற பிரகாரமாக இருக்கிறீர். கிறிஸ்தவர்களே, உங்கள் சேவாட்களில் உண்டாகும் மாறுதல்களிலே உங்கள் விசுவாசத்தை அவர்பேரில் வைப்பங்கள்.

I. இயேசு நேற்றும் இன்றும் என்றும் மாறாதவராய் இருக்கிறார் என்பதைச் சற்று விபரமாய்ப் பார்ப்போமாக. அவர்

தமது தந்தைவந்தில் மாறாதவராய் இருக்கிறார். நாமோ மாறுதல் உள்ளவர்கள், பெலவீனமாய்த் தாயின் வயிற்றில் இருந்து அழுதுகொண்டு புறப்பட்டோம். பின்பு பாலியர் ஆகிறோம், அப்பால் புருஷர் ஆகிறோம்; அதன்பின் மூப்பிருந்து இளைத்துப்போகிறோம். இயேசுவோ என்றும் ஒரேவிதமாய் இருக்கிறார். நாம் ஒருநாள் பெலசாலிகள், அடுத்த நாள் பெலவீனர்; ஒருநாள் உறுதியுள்ளவர்கள், மறுநாள் நாள் அசைக்கொண்டு அலைகிறவர்கள்; ஒரு நிமிஷம் பரிசுத்தராய் இருக்கிறோம், அடுத்த நிமிஷம் பாவம் செய்கிறவர்களாய் இருக்கிறோம். இயேசுவோ, என்றும் மாசில்லாதவர், பரிசுத்தர், உறுதியுள்ளவர், மாறாதவர், நித்தியகாலமாய் அவர் சர்வவல்லவர், மாறாத சர்வஞானமுள்ளவர். அவருடைய மனம் மாறுவது கிடையாது; அவருடைய இலட்சணங்கள் பழுதுபடுவதும் இல்லை. அவருடைய இலட்சணத்தைப்பற்றி உன்னதப்பாட்டு 5. 10-16. காண்க. வெளிப்படுத்தல் 1. 13-15. அவர் என்றும் ஒன்றுபோலவே இருக்கிறார்; அவர் சமுத்திர வேறுபடுவதும் இல்லை, அவருடைய கண்ணம் சுருங்குவதும் இல்லை, அவர் பாதங்கள் உலகங்களுக்கு முன் உண்டான காலங்களில் இருந்தபடியே இருக்கிறது. இயேசு என்றும் மாறாதவராய் இருக்கிறார்.

நமக்கு ஆறுதல் உண்டாக இன்னொரு காரியத்தைச் சிந்திப்போமாக. இயேசு தமது சனங்களைப்பற்றிய விஷயத்திலும் மாறாதவராய் இருக்கிறார். விசுவாசிகளே, உங்கள் வாழ்நாட்களில் எல்லாம் அவர் உங்களுக்கு உண்மையுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்பதற்கு உங்கள் உள்ளமே உங்களுக்குச் சாட்சியாகும். இவ்வுலகப் பால்உணர்விலும் உங்களுக்குச் சாட்சித்தைத் தந்தாலும், அப்போது உண்மை மாறாமல் இருக்கிறது. அவர் பொன்செக்கோலைச் சூழ்ந்துவந்திருப்பதிலாக, செலேசுகளைகளில் பிரம்பைக் கையாடுகிற உண்டு. என்னுடைய அருடைய பரிசுத்தவாக்களின் பேரே அவர். உங்கள் வீடுகளில் பதியப்பட்டு இருக்கிறது. சகோதரரே, இயேசு தமது மகிமையான எதிதியிலே எவ்வளவுவாய் உங்கள் அன்புசுருவார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அளவற்ற அவருடைய அன்பின் கடலை அளவிட உங்களால் கூடுமா? பிதாவின் ஆசனத்துக்கு முன்பாக உங்களைக் குற்றமற்றவர்களாகவும் மாசில்லாதவர்களாகவும், சிறுத்துப்போது, தமது அன்பை எவ்வளவாய் விளக்குவார் ஆனால் இப்போது தமது அன்பை அவர் நமக்குப் பாரிட்டுகிறதில்லையா? இந்த நம்முடைய கை பரலோகத்திலே

சுரமண்டலம் வாசிக்கும்போது எப்படி அவர் நம்மில் அன்பு கூருவாரோ, அவ்வண்ணமாகவே இன்றைக்கும் நாம் பாவத் தோடேயும் கவலையோடேயும் துக்கத்தோடேயும் இருக்கையிலும் அன்புகூருகிறார்.

பாலிகளுக்கும் அவர் எப்போதும் ஒன்றுபோலவே இருக்கிறார். பாலியே! “நாம் நாமே நமது நிமித்தம் உன் பிறதல் களை நிக்கிரகம்பண்ணுவோம்” என்று அவர் மாறாது வாக்குத் தந்தம் பண்ணியிருக்கிறார். “வருத்தப்பட்டுப் பரீட்சமந்து கொள்ளுகிறவர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் பாருங்கள்” என்கிறார். “இந்த மனிதன் பாலிகளை அங்கிதிக் கிறார்” என்று அவரைக் குறித்து ஒருகாலத்தில் சொல்லப்பட்டது. அவர் வேசியாகிய ராகாபபை ஏற்றுக்கொண்டார்; கொலைபாதசனாகிய மஞ்சையை அங்கீகரித்துக்கொண்டார்; வேசிகளிடத்தில் தன் ஆஸ்தியைச் செலவிட்ட கெட்ட குமாரனை அனைத்துக்கொண்டார்; சிலுவையில் அறையுண்ட கண்ணையும் சேர்த்துக்கொண்டார். “பாலிகளை இரட்சிக்கக் கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார்.” தம்மிடத்தில் பாவங் களை அறிக்கையிடுகிறவர்களுக்கு மன்னிக்கத் தயைபெருந்த வராய் இருக்கிறார். அவர் பாலிகளுக்குக் காட்டிய அன்பு மாறாத அன்பு. அவர்களை இரட்சிக்கத் தமது உயிரைக் கொடுத்த தேவன் அவர்களைக் கைதுக்கி இரட்சியாதபடி, தமது உருக்க இரக்கங்களை அடைத்துக்கொள்வாரா? அவர் கை பாலியைத் தழுவிச் சேர்த்து இரட்சிப்பதில் எவ்வளவு விரி வாய் நீட்டப்பட்டு இருக்கிறது. தம்மண்டைக்கு வருகிற பாவமாய் அவர் ஒருபோதும் கைவிடுவதும் இல்லை. தள்ளிப் போடுவதும் இல்லை.

கண்டிப்பிலும் அவர் மாறாதவராய் இருக்கிறார். ஒன்றைச் சொல்ல இன்னொன்றைச் செய்யமாட்டார். தண்டிப்பேன் என்று நினைவித்தால், சும்மா விட்டுவிட மாட்டேன் மாறிப்போகிற வர் அல்ல. சோதனைகள் கவிச்சுர சித்தம்கொண்டார்; அப்படியே அதை அக்கிளிக்கு இரையாக்கிப்போட்டார். பூமியின்மேல் சலப்பிரளயத்தை உருவாக்கக் கூடியவரான மனுப்புத்திரனாயும் மிருகசீவன்கள் அனைத்தையும் தண்டனில் மாளப்பண்ணினார். “ஆகாதவர்களும் தேவனை மறக்கிற எல் லாரும் நரகத்துக்குப் போவார்கள்” என்று உச்சரித்திருக்கிறார். பாலியே, நீ தப்பிக்கொள்ளலாம் என்று நினைவாதே; நீ ரூபப் படாவிட்டால் பொய்யரும் அசத்தரும் போகிற நரகத்துக்கு நீயும் போவாய்.

II. சில ஆட்சேபனைகளைப்பற்றிப் பார்ப்போம். அவிச வாசமானது இயேசு நேற்றும் இன்றும் என்றும் எப்படி மாறாத வராய் இருப்பார்; நேற்று என்னைச் சுற்றிலும் செழிப்பு இருந் தது, இன்று இருளும் மப்பும் மத்தாரமும் இருக்கிறதே என்கலாம். சற்று பொறு, அவிசவாசியே! இயேசு மாற வில்லை, நீயே மாறிப்போனாய். இன்னம் ஒருவேளை சொல் லுவாய்: மெய்யாகவே தேவனிடத்தில் மாறாதலைக் கண்டிருக் கிறேன். என்னென்றால் பூர்வகாலத்துப் பரிசுத்தவான்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் பசியாய் இருந்தபோது, காகம் அவர் களுக்குப் போசணம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தது; இப்போது நான் பசியும் பட்டினியுமாய் இருக்கிறேன்; நான் தாகமாய் இருந்தபோது தண்ணீர் கண்மலையில் இருந்து எனக்குச் சுரந்து வசிலில்லை, என் பிள்ளை செத்துப்போயிற்று, இயேசு வந்து அதை எழுப்பவில்லை, நான் உடுத்தியிருக்கிற வஸ்திரம் பழ சாய்ப் போயிற்று, நாற்பது வருஷமாய் அது கிழியாகிருக்கச் செய்துவிட்டேயே என்று சொல்லலாம். அவிசவாசியே! சிறு பொறு, தூரிதமாய் உன் வாயில் இருந்து வார்த்தைகளை மொழி யாதே; யோசித்துப் பார். பூர்வகாலங்களில் இருந்த தேவபுத் திரருக்குச் சோதனைகள் உண்டாயிருந்தன? பவுல் சொல்லி இருக்கிறதை அறியாயா? “உமது நிமித்தம் நாங்கள் எந்நே ரம் கொலைசெய்யப்படுகிறோம்.”

மெய்தான், இப்போது காகங்கள் உங்களுக்கு இறைச்சி கொண்டு வருவதும் இல்லை, கண்மலை உங்களுக்குத் தண்ணீர் தருகிறதும் இல்லை, மரித்த உங்கள் பிள்ளை உயிரோடு எழுப்பப் படுவதும் இல்லை. இயேசு பசியாயும் தாகமாயும் இருக்க வில்லையா? பவுல் நிருவாணமாய் இருக்கவில்லையா? தாலீது செத்துப்போன தன் பிள்ளையை உயிரோடே தீற்றுக்கொண் டானா? நமது இரட்சகர் நீங்கள் இவ்வுலகத்தில் துன்பப்ப டெத்தப்படுகிறீர்கள் என்று உரைத்திருக்கிறார். பரிசுத்தவான்களே! நீங்கள் பொன்னை ஒத்தாலும், இன்னியை இழுந்தாலும், பயப்படாதேயுங்கள். நிலையூர் பொக்கிஷம் உங்களுக்குப் பரலோகத்தில் இருக்கிறதே.

படிப்பினை. ஆத்தமாவோ! இரட்சகர் இருக்கிற பிரகா ரமாகவே இருக்கிறார் என்றால், மாறாதல் உள்ளவையின்மேல் உன் ஆசையை வையாதே. ஆசையாத கண்மலையின்மேல் உன் நம்பிக்கையைப் பூரணமாய் வைப்பாயாக. உன் பொக்கி ஷத்தை இழக்கக்கூடாத இடத்திலே வைப்பாயாக. இயேசு வீதி இடத்தில் அதை வை. அவருடைய இரக்கத்தில் உன்

நம்பிக்கையை வை. நீ மாறுதல் உள்ள எல்லாவற்றையும் விட்டுப் போகும் காலம் வரும். உன்னை ஒருக்காலும் கைவிடாத இரட்சகரைப் பற்றிப்பிடி. நீ மரணப் பள்ளத்தாக்கைக் கடக்கையில் அவர் செங்குத்தான மோட்சபருவத்தில் உன்னைக் கைபிடித்து நடத்திக்கொண்டு செர்ப்பார்.

கிறிஸ்து மாறாதவர் என்றால் கிறிஸ்தவனே! தெம்பீரி, சந்தோஷப்படு. இராச்சியங்கள் அழிந்தாலும் கிறிஸ்தவன் பயப்படவேண்டியதில்லை. இடிபுனறின்பின் ஒன்று விழுந்தாலும், நட்சத்திரங்கள் அத்திக்காய்களைப்போல உதிர்ந்தாலும், பெருவாரி நெருப்பு உலகத்தை அழித்தாலும், மலைகள் சரிந்து நடுச்சமுத்திரத்தில் விழுந்தாலும் கிறிஸ்தவன் பயப்படவேண்டியதில்லை. இயேசுவுக்குள் அவன் சகபத்திரமாய் இருப்பான்.

அவர் மாறாதவர் என்றால் பாவிக்கு இது மிகுந்த நோவிக் கொடுக்கிறதாய் இருக்கிறது. அவியாத அக்கினி, சாவாத புழு வைப்பற்றி அவர் உலகத்தில் உயிரோடே இருந்த நாட்களில் சொல்லியிருந்தார். அவர் மலையில் நின்றபோது ஒன்று சொல்கள் உடையவனாய் எரிநகத்தில் தள்ளப்படுவதைவிட சப்பாணியாய் நீ சீவனில் பிரவேசிப்பதே நலம் என்றார். பாவியே! அவர். வார்த்தைக்குப் பிசுபுபண்ணுகிறவர் அல்ல. அவரை விசுவாசியாதவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்.

முப்பத்துமூன்றாம் பிரசங்கம்.

"The Lord thy God is a jealous God."

"உன் தேவனாகிய கரீந்தோரம் இருக்கிற நான் எரிச்சலுள்ள தேவனாய் இருக்கிறேன்."

யாத்திராகம், 20. 5.

எரிச்சல் மனிதருக்குள்ளே அடிக்கடி தீயசாரியங்களை உண்டிபண்ணுகின்றது. தெய்வீக வைராக் கியம் பரிசுத்தமும் களங்கமில்லாததுமாய் இருக்கிறதால், அது நன்மையை விளைவிக்கிறது. வைராக்கியம் என்ற குணம் பலத்த வல்லமை உள்ளது. அதற்குச் சகலத்தையும் அக்கினியால் கொளுத்தத்தக்க வல்லமை உண்டு. அதின் தழுவிகள் அக்கினித்திராவகத்துக்கு ஒப்பாய் இருக்கின்றன. அது இருதயத்தின் உள்ளறையில் வாசம் பண்ணுகின்றது. அந்த வைராக்கியம் உண்டானதற்கு இருந்த காரணம் நீங்கும் மட்டும் அது அங்கேயே தன் ஆசனத்தை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறது. அது சலப்பிரளயத்தைப்போல தனக்கு எதிர்ப்படுவதை எல்லாம் சாப்பாய் நிர்மூலம்பண்ணி துடைத்துக்கொண்டுபோகிறது. அது ஒன்றினாலாகியும் மற்ற தப்புகிறதில்லை. பாதாளத்தைப்போல கொரோடுள்ளதாய் இருக்கிறது. கேட்பமானது கடுமையானது. உக்கிரம் நிவ்ரே முன்னது. ஏன் எரிச்சலுக்கு முன்பாக நிற்கலாம்? தேவன் தமது மேன்மைக்காகவும் உத்தவத்துக்காகவும் மிகவும் வைராக்கியம் உள்ளவராய் இருக்கிறார் என்று காட்டும்படியாக, அவர் எரிச்சலுள்ளவர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் தமது மகத்துவத்தை அசட்டைசெய்து தமது தெய்வீக சக்திக்குக் குறைவாய் எண்ணுகிறவர்களுக்குத் தமது எரிச்சலைக் காட்டிப் பழிவாங்காமல் விடமாட்டார். தேவ உதவியை முன்னிட்டு:—

*1. கர்த்தர் தமது தெய்வீகத்தைப்பற்றி எரிச்சலுள்ளவராய் இருக்கிறார். நீ அக்கிய தேவர்களை வணங்கவேண்டாம்; என்று பிரமாணமாய்க் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். நியாயப்

பிரமாணம் சீரையில் கொடுக்கப்பட்டபோது இரண்டாம் கற்பனை தெய்வீகவராக்கியத்தால் வல்லமைகொண்டது. உயர்ந்த வானத்திலும் தாழ்ந்த பூமியிலும் பூமியின் கீழ்த் தண்ணீரிலும் உண்டாயிருக்கிறவைகளுக்கு ஒப்பான ஒரு சொரூபத்தையாகிலும் நீ உனக்கு உண்டாக்காதிருப்பாயாக. நீ அவைகளை நமஸ்கரியாமலும் சேவியாமலும் இருப்பாயாக. “வெண்ணில் உன் தேவனாய் இருந்தே நான் எரிச்சலுள்ள தேவன்” என்று கட்டளைகொடுத்தார். அவரே தேவனாய் இருக்கிறதினாலும் சாவசங்கம் அனைத்தையும் சிருஷ்டித்ததினாலும் தமது சிருஷ்டிகளில் ஏதாவது தம்முடைய ஆசனத்தில் வீற்றிருக்கவும் தமது கிரீடத்தைச் சூடவும் இடம் கொடுக்கமாட்டார், பொறுக்கவும் மாட்டார். பொய்த்தேவர்கள் தங்களைப் போலுள்ள பொய்த்தேவர்கள் இருப்பதையிட்டு எரிச்சல் அடைவதில்லை. தாகோன் என்ற விக்ரகம் பெல் என்ற விக்ரகத்தோடே இருக்கலாம். பெல் அஸ்தரோத் விக்ரகத்தோடே வாசமாய் இருக்கலாம். கல், மண், செம்பு, வெள்ளி, பொன்னுக்குக் கோபநாபம் உண்டா? அல்ல. அவைகள் போட்ட இடத்தில்தான் கிடக்கும். தலைகீழாய் நிறுத்திவைத்தால் அம்மட்டிலேதான் கிடக்கும். இருனாக்கும் வெளிச்சத்துக்கும் சம்பந்தம் இல்லாததுபோல, மெய்த்தேவனான யெகோவாவிற்கும் விக்ரகங்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. விக்ரகங்கள் தாழ் விழுவேண்டும். கர்த்தருடைய பெட்டிக்கு முன்பாகத் தாகோன் சின்னபின்னம் ஆகவேண்டும்; நிலையில் நிற்கக் கூடாது. யாராவது அதை நிறுத்தினால் கை வேறே, கால் வேறே, தலை வேறே, உடம்பு வேறே ஆகவேண்டும். பெல் உடையவேண்டும். அஸ்தரோத் சாம்பலுக்கு இரை ஆகவேண்டும். மனிதர் தங்கள் கைகளின் கிரீடையகல வணங்கித் தேசங்களைத் தீட்டுப்படுத்தியிருக்கத் தேவன் தயவுவலு இடி முழக்கங்களால் அவர்களை நிரமூலப்படுத்தி அச்சரியமாய் இருக்கிறது. எத்தனை கோடிப்பேர் அழிவில்லாததேவனுடைய மகிமையை அழிவுள்ள மிருகங்கள் பாவிகள் முதலியவைகளுக்கு ஒப்பாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். கர்த்தர் நீடிய பொறுமையுள்ளவர், ஆனதால் மனிதருடைய பைத்தியமான கலகக்குணத்தைச் சகித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் தம்முடைய எரிச்சலின் உக்கிரத்தைக் கக்காமல் நிறுத்திவைத்திருக்கிற பொறுமைக்கு என்னத்தை நிரச் சொல்லலாம்? ஆனால் அவர் தம்முடைய எதிரியைப் பார்க்கச் சகிக்கிறதில்லை; இதினாலேதான் அவர் எதிரியை வாதித்தார். நாம் எதிரி

தின் தேவர்கள்மேல் நியாயம் தீர்ப்போம். நாம் யெகோவா என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஏன் கர்த்தர் இஸ்ரவேலின்மேல் உக்கிரமாகி, அவர்களை மிகவும் வெறுத்து அவர்கள் பலத்தைச் சிறையிருப்பிலும், அவர்கள் மகிமையைச் சத்துருவின் கையிலும் ஒப்புக்கொடுத்தார்? இஸ்ரவேலர் தங்கள் மேடைகளிலும் ஒப்புக்கொடுத்தார்? அவர்கள் சொரூபங்களினாலே எரிச்சலையும் அண்டாக்கினதிலேதானே. இவ்வாறு எரிச்சலுடன் இருக்கும்போது விக்ரக ஆராதனைக்கு விரோதமாய்க் கர்த்தர் எப்போதும் யுத்தம்செய்துவந்திருக்கிறார் என்று அறியலாம். தேவனுடைய வலதுகரம் தமது சத்துருக்களை மோதி, பூர்வீக விக்ரகங்களைச் சின்னபின்னமாக்கி இருக்கிறது. நிமிசுவையின் மேட்டைப் பார். பாபிலோனின் அழிவை நோக்கு. கிரேக்கருடைய விக்ரக ஆலயங்கள், அஞ்ஞான ரோமருடைய கோவில்கள் எவ்வளவு பாழாய் கிடக்கின்றன. கஸ்தேயர் அசீரியருடைய விக்ரகங்கள் ஒருகாலத்தில் பேர்போய் இருந்தன; இப்போதே அவைகள் இருந்த ஸ்தலங்களில் வெள்ளால்களும் மூஞ்சுறுகளும் வாசம்பண்ணுகின்றன. எரிச்சல் உள்ள தேவன் தமது சத்துருக்களை மேற்கொண்டார். இப்படியெல்லாம் அவர் செய்திருக்க, வேசிச் சபையாகிய பாப்புமார்க்கத்தானா அவர் தப்பிவிடவாரா? அவர்கள் தங்கள் ஆலயங்களில் பட்டங்கள், சொரூபங்கள், பரிசுத்தவான்களின் எலும்புகள், விக்ரகங்களை வைத்துக்கொண்டு ஏழைச் சனங்கள் அவைகளை வணங்கும் படி கீழ்ப்பிக்கிறார்கள். ஆயிரமான சனங்கள் சிறு துண்டு அப்பத்தைக் கும்பிடுகிறார்கள். தமக்குச் செலுத்தவேண்டிய கணத்தைக் கட்டைகளுக்கும் எலும்புகளுக்கும் அப்பத்துண்டுக்கும் செலுத்துகிறதினாலே அவர் எரிச்சல் உள்ளவராய் இருக்கிறார். பாபிலோன் பாணம்பண்ணவேண்டிய பாதிரம் நிரூபித்து இருக்கிறது. கர்த்தர் அந்த வேசியிடத்தில் பழிவாங்கும் ஸ்தலம் துரிதத்து வருகிறது. அவனுடைய அக்கிரமம் வானப்ரியந்தம் எட்டியிருக்கிறது. அவன் பாப்புவை உன்னதமானவருடைய ஆசனத்தில் வைத்து, குருக்களை ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய கிரியையைச் செய்ய நியமிக்கிறார். அகேகிதனே! அந்த வேசியின் மாயத்தில் அகப்படுகிறேன்; அவன் கடுவில் இருந்து புறப்பட்டுவா. அவனுடைய உபத்திரவத்தில் நீ பங்கடையாதே. வேசிகளுக்குத் தாயும் பூமிக்கு அருவருப்புமாய் இருக்கிற அந்தச் சபையில் சேர்ந்து கர்த்தருக்கு எரிச்சலை மூட்டாதே.

சிகேதேனே! அநேகர் ஆகாயத்தின் அதிகாரமுள்ள பிரபுவுக்கும் இவ்வுலகத்தின் இருளை ஆளுகிறவனுக்கும் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிறதை நீ பார்த்திருக்கிறாயே. அவர்களுக்குத் தேவனைப்பற்றிய சிந்தை இல்லை. அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாகத் தெய்வபயப்படுதல் இல்லை. இவ்வேலைப்போல விக்ரகங்களைத் தங்கள் இருதயங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பிழைக்கங்கள், வியாபாரங்கள், பொருளாசை இவைகளை அவர்களுடைய விக்ரகங்கள். எவன் எதைத் தேவனைவிட அதிகமாய் நேசிக்கிறானோ, அதுவே அவனுக்குத் தெய்வம். சிகேதேனே! நீயும் இவர்களைப்போல் இராசதே; இவ்வுலக காரியங்கள் மாய்கை என்பதை நினை.

தேவவசனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற சமயத்திலுமுதலாய்ச் சிலர் தங்கள் வியாபாரத்தின்மேலும், சிலர் தங்கள் கொடுக்கல் வாங்கல்பேரிலும் மனதைச் செலுத்தி யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறது இல்லையா? வாஸ்பன், நான் எப்படி இவ்வுலகத்தின் இன்பத்தை அனுபவிப்பேன் என்று தியானிக்கிறான். வாஸ்பஸ்திரீ நான் எப்படி என்னை அவங்கரிப்பேன் என்று யோசித்துக்கொள்ளுகிறான். சிலர் வயிற்றையே தேவன் என்று எண்ணுகிறார்கள்.

மனுபுத்திரனே! கர்த்தரைப் பணியாத உன் இரண்டு காதுகளிலும் தேவன் எரிச்சல் உள்ளவர் என்பது நன்றாய்த் தொனிப்பதாக. உக்கிரக கோபமுள்ள தேவனுக்கு முன்பாக நிற்பவன் யார்? அவருடைய கோபம் அக்கினியைப்போல எரிந்து சூனையின் புகையைப்போல புகைகிறதே. விடுவிக் கிறவன் இல்லாமல் உன்னைப் பீறிட்போடாதபடிக்கு எச்ச சரிக்கையாய் இரு. உக்கிரகம் நிறைந்த தேவன் உய்யாசனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது அவருக்கு முன்புத் எப்படி நிற்பாய்? சர்வவல்லவர் சுழல்காற்றினாலும் பெரும்புசலினாலும் உன்மேல் வரும்முன்னமே அவரைப் பணிந்துகொள்.

II. தேவன் தமது இராசரீக ஆளுகைக்காக எரிச்சல் உள்ளவராய் இருக்கிறார்.

வானங்களையும் பூமியையும் அவைகளில் உள்ள சீவசெந்துக்கள் அனைத்தையும் உண்பண்ணினவர் தமது சிருஷ்டிகளின்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவது நியாயமாய் இருக்கிறது. சூயவனுக்குக் களிமண்ணின்மேல் அதிகாரம் இருக்கிறது அல்லவா? சிருஷ்டிகர் நீதியும் நியாயமும் பரிசுத்தமுமான கம்பனைகளை மனிதருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அவைகளுக்குக்

கீழ்ப்படிய அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அடிக்கடி கலகம்பண்ணி கீழ்ப்படியாமையைக் காண்பிக்கிறார்கள். அவர்கள் அவருக்கு விரோதமாய் ஆலோசனை பண்ணி, கட்டுகளை அறுத்துக் கயிறுகளை நம்மைவிட எறிந்து போடுவோம் என்கிறார்கள். ஆனால் பரமண்டலங்களில் வாசமாய் இருக்கிறவர் அவர்களை நகைத்து, அவர்கள் பாவங்களின்மாய் இருக்கிறவர் அவர்களை எரிச்சலாய் இருக்கிறார். அவர் நிமித்தம் அவர்களுடைய எல்லா தேவர்களுக்கும் பெரிய இராசனுமகா தேவனுமாய் எல்லா தேவர்களுக்கும் பெரிய இராசனுமாய் இருக்கிறார். தமது இராசகீர்த்தத்துக்குப் பின்னம் வரப் பொறுக்கமாட்டார். நீ பாவம் செய்யும்போதெல்லாம் தேவனைப் புறக்கணித்துத் தீயோனை ஆசனத்தில் வைக்கிறாய். இப்போது நீ, அவர் உன்னை ஆளச் சம்மதியாவிட்டால் அவரும் உன் ஆபத்தில் உன்னை நகைத்து, உன் இராசனாகிய பசாசுடனே அக்கினியில் படுக்கைபோடும்படி தள்ளிவிடுவார்.

கிறிஸ்தவர்கள் என்னப்பட்டவர்களில் சிலர் தேவாலயத்தில் பாவஅறிக்கையைக் கர்த்தருக்கு முன்பாக வாயினுணை சொல்லி வெளியேபோய் தங்களை முற்றிலும் பசாசுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, அவனிடத்தில் நாயனே! உனக்கு விரோதமாய்க் குற்றம்செய்திருக்கிறோம் என்று குற்ற அறிக்கை செய்கிறார்கள். சிலர் தேவனுக்குத் துதியாக அவருடைய ஆலயத்தில் ஞானப்பாட்டுகளைப் பாடியும், ஆலயத்துக்கு அப்பாலே போய் வெறியரோடே கும்மிப்பாட்டுப் பாடுகிறார்கள். வேடிக்கைக்காக கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்கு வந்து அவரை விசைப்படுத்துகிறார்கள். சிகேதேனே, நீயும் இவர்களில் ஒருவனாய் இராசதே.

தேவன் தமது இராசரீக தயானத்தின்படி மனித இரட்சிப்புக்கு உபநிஷ்டை ஒரே வழியை எத்தனப்படுத்தியிருக்கிறார். மனிதன் இன்னொரு வழியைத் தன் சொந்தத் தோற்றத்தின் படியே உண்பண்ணி, அதின் வழியாய் மோட்சத்துக்கு ஏறப் பரர்கிறான். என் சுயபலத்தினாலும் என் புண்ணியத்தினாலும் நான் மோட்சம் சேருவேன் என்கிறான். அப்படிப்பட்டவன்களில் கர்த்தர் உக்கிரகோபமாய் இருக்கிறார். தமது குமாரனின் மகிமைக்கும் கனத்துக்கும் குறைச்சல் நேரிடும் படியாக அவர் சகிக்கமாட்டார். ஒருவன் மோட்சம்சேரக் கிறிஸ்துவின் நாமத்தைத் தவிர வானத்தின் கீழேயும் வேறே நாமம் கொடுக்கப்படவில்லை.

III. தேவன் தமது மகிமைக்காக எரிச்சலுள்ளவராய் இருக்கிறார்.

கர்த்தருடைய தெய்வீகதன்மையும் அவருடைய செய்கையின் பலனும் அவருடைய மகிமையாய் இருக்கிறது. மனுஷன் தன் செய்காரியங்களுக்காகத் தனக்கு மகிழ்ச்சி வரத் தேடுகிறான். ஆனால் கிறிஸ்தவர்கள் “எங்களுக்கு அல்ல, கர்த்தாவே! எங்களுக்கு அல்ல, உமக்கே மகிமையும் கனமும் உண்டாவதாக” என்று சொல்லுவார்கள். நேபுகாட்சேச்சாராப் போல பெருமைபாராட்டினால் தான் படுக்கும்படியாக நேரிடும். ஏரோதேயைப்போல கர்த்தருக்குக் கனத்தைச் செலுத்தாதேபோனால் புழுக்களுக்கு இரை ஆகவேண்டும். தேவனுக்கு முன்பாகத் தாழ்மைப்படு. பெருமைபாராட்டுகிறவன் உன்னதமானவருக்கு எதிரி. ஒருமணி நேரம் தங்குகிற பூச்சி நித்தியருக்கு விரோதமாய் எப்படி மேன்மை பாராட்டலாம்? ஒடு குயவனுக்கு விரோதமாய்ப் பெருமை பாராட்டுமா? தான் காற்றுக்குமுன் மகிமைபாராட்டுமா? மாயையான மனுஷனே! சாவுக்கு நியமிக்கப்பட்டவனே! வல்ல நிருஷ்டிகளுக்கு விரோதமாய்ப் பெருமைபாராட்ட நீ எம்மாத்திரம்!

இதை வாசிக்கிற தேவனுடைய பிள்ளையே! கர்த்தர் எரிச்சல் உள்ளவராய் இருக்கிறதின் நிமித்தம் சந்தோஷப்பட்டு. பாபினாலாவது துன்மார்க்கராலாவது அவர் தமது கௌரவத்துக்குக் குறைவு வரவிடார். தமது ஆடுகளில் அற்பமானதையும் தமது மகிமைக்குப் புகழ்ச்சி உண்டாக இரட்சிப்பார். நான் என் சனங்களைத் தெரிந்து என் ஆபரணங்களைச் சேர்ப்பேன் என்று நித்திய பிதா சொல்லுகிறார். நான் என் சனங்களை இரத்த தக்கிரயம் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறேன், உன்னதமானவருக்கு முன்பாக நான் அவர்களுக்குப் பிணையாளியாய் இருக்கிறேன், நரகசிங்கம் அவைகளில் அற்பமான ஆட்டையும் பீற இடம்கொடேன் என்று குமாரன் சொல்லுகிறார். ஆவியானவர் நான் என் சனங்களை உயிர்ப்பூத்திருப்பதால் நரக சோதனைகள் எல்லாம் அவர்களை மேற்கொள்ளாது; அவர்கள் ஒவ்வொருவரிலும் நான் செயம்கொள்வேன் என்கிறார். ஆகையால் தேவபுத்திரனே! யெசுவாவின் கொடியின்மீது அடங்கு. அந்தக் கொடி ரத்தச் சிவப்புள்ளது. அதின் அடையாளம் இடி முழக்கமும் அக்கினிச்சவாலையுமாம். ஆங்கே ஒதுங்கு. உன்னைத் தொடும்படியாக அக்கே வருபவன் யார்? வந்தானையாகில் அக்கினி அவனைப் பட்டிக்கும். IV. தேவன் தமது சனங்களுடந்திலும் எரிச்சலுள்ளவராய் இருக்கிறார்.

விவாகமஞ்சம் அசுசிப்பட எவனும் பிரியப்படான். தேவன் தமது சனங்களைத் தமக்கென்று தெரிந்திருக்கிறார்; அவர்கள் மற்றவர்களைத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரியப்படமாட்டார். தமது இரத்தத்தால் வாங்கின உன்னை அந்நியர்பேரில் பிரியம்வைக்க விடார். உன்னிடத்தில் அவர் அன்புகூர்ந்ததினாலேயே ஈழாட்சுமகிமையைவிட்டு இவ்வுலகத்துக்கு வந்து மரித்தார். உன்னை அலங்கரிக்க அவர் நிருவாணி ஆனார்; உன்னை மகிமைப்படுத்த அவர் கனக்குறைச்சலை அனுபவித்தார்; அதிக நேசத்தால் உன்னை மணம்புரிந்திருக்கிறார். நீ அவரைப் பின்பெல்லாதேபோனால் உன்னைத் தண்டிப்பார். கிறிஸ்துவன் நித்திய விவாகத்தால் இணைக்கப்பட்டவனே, எச்சரிக்கையாய் நட. நீ எரிச்சலுள்ள மணவாளனுக்கு உன் கழுத்தைக் கொடுத்திருக்கிறாய்; அவரில் நிலைத்திரு. அவருக்கு ஒப்பானவன் வானத்திலும் இல்லை, பூமியிலும் இல்லை. அவராலே உன்னுடைய வெட்கம் மாறிப்போம், உன் நிர்ணய மறக்கப்படும், உன் மகிமை சந்திரனைப்போல துலங்கு. ஆதலால் விசுவாசத்தினாலே அவரைத் தழுவி அன்பினாலே அவரைக் கட்டிக்கொள்; அப்போது என்றும் சுகித்து இருப்பாய்.

முப்பத்திநான்காம் பிரசங்கம்.

"How are they brought into desolation, as in a moment! They are utterly consumed with terrors."

"அவர்கள் ஒரு நிமிஷத்தில் எவ்வளவு பாழாய்ப் போகிறார்கள்! பயங்கரங்களால் அழிந்து நிழலமாகிறார்கள்."

சுட்டீதம், 73. 19.

புரியிலே தேவன் தமது பிள்ளைகளுக்கு இம்மையின் பாக்கியத்தை எப்போதும் பூரணமாய் அனுபவிக்கும்படி கொடுக்கிறதில்லை. அவருடைய சர்வருளத்தில் அதிர்வுகள் குப்பிரியமாய் இருக்கிறதில்லை. ஏனென்றால் உலகப் பாழாய் அவருடைய சனங்களைக் கொடுத்து, அவருடைய அவர்களை வெகு தூரமாக்கி, அவர்களுடைய பின்பாக்கியத்தையும் அழித்துப்போடுகிறது. ஆனால் உலகத்தாருக்குச் சிலவேளைகளில் தமது கரத்தைத் திறந்து ரம்யியமாய் அவர்களைத் திர்ப்தியடையப்பண்ணுகிறது உண்டு. சிலர் அசுவரீபத்தில் புரளுகிறார்கள்; சிலர் மேன்மையை நாடி அசுரீபெற்று அதில் உப்பிப்போய் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய பின்காரியம் நாசமாய் இருக்கிறது.

I. பாவியின் முடிவைக் கவனிப்போமாக: மற்றெல்லா மனிதரைப்போல இவனும் மரிப்பான். சிலர் மரிக்கும்போது, மரணத்துக்கு யாதொரு பயம் இல்லாதவர்களப்போல சாதுவான் நித்திராபண்ணுகிற சாடையாய் மரிக்கலாம். குண்டை மனச்சாட்சி தன் பாவங்கள் யாவும் மன்னிக்கப்பட்டுப் பூரணசமாதானத்தை அடைகிறதுபோல் இருக்கக்கூடியும். சிகேகிதர் எல்லாரும் அவன் எவ்வளவு அமைதலாய் மரித்தான், ஆவன் பரிசுத்தவானாய் இருக்கவேண்டும் என்பார்கள். புறம்பாக அப்படித் தோன்றுகிறதாக்கும். ஆனால் பாவி சமாதானமாய் மரிப்பது நித்திய சொந்தனிப்புக்கு ஏதுவாய் இருக்கிறது. வெகு அமைதல் காற்றுக்கு முன்னுது அல்லவா?

சூரியன் ஸ்தமித்தவுடனே அந்தகாரம் உண்டாகிறதே. அப்படிப்போல அவன் சிவன்போக நித்திய காரிருளுக்குள் பிரவேசிப்பான்.

ஆனால் பாவிகள் எப்போதும் சமாதானமாய் மரிப்பதில்லை. மாயக்காரன் எப்போதும் தன் மாயத்தை மூடிக்கொள்ள ஏது இல்லை. ஆதாம் எவான் என்பவர்கள் தங்கள் நிருவாணத்தை இலகனால் மூடி மூர்த்தம் கூடாமல்போய்ற்று. பாவியின் உயிர் குறுகிநிற்கையல் பயம் அவனைப் பிடிக்கிறது; நித்திய கோபம் அவனைத் தாக்குகிறது; அவன் அழுகிறான்; பெருமூச்செறிகிறான்; ஆவியில் அமைதலற்று இருக்கிறான்; நியாயத்தீர்ப்பின் பயங்கரம் அவனை அதிரப்பண்ணுகிறது. இனிமேல் நித்திய தண்டனைகளுக்குத் தான் நியமிக்கப் பட்டிருப்பதை அவன் ஆவி கண்டு கலங்கித் திடுக்கிடுகிறது; அவன் உள்ளம் எல்லாம் பறக்கிறது; அவன் முகத்தில் அக்கினிச்சக்வாலையின் வேதனை தோன்றுகிறது. இப்படிப் பரிதவிக்கப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கையில், இன்னம் சற்றுக்காலம் எனக்குக் கொடுக்கப்படாதா என்று வருந்தி வருந்திச் சேட்டிறவர்கள் எத்தனை? அவன் மரிக்கிறான்; உயிர் பறந்து விட்டது. எல்லாம் இதோடே நின்றுபோனால் அவனுக்கு மெத்த நலம். அப்படியானால் மனிதர் யாவரும் உலகத்தில் புசித்துக் குடிப்பதே மோட்சமாம். காரியத்தின் மாறுதல் உன்னதமானவரின் கரத்தில் இருக்கிறது. பின்னும் அவனுக்கு பயங்கரங்கள் உண்டு. மரணத்துக்குப் பின்புதான் நெடுக்கம் பாரியைப் பிடிக்கும். இதோ! மங்கின நிறமுள்ள குதி வாயைக் கண்டேன். அதின்மேல் இருந்தவன் பேர் மாணம்; நாடி அவன் பின்னாலே சென்றது. ஒரு வாதையாகிய மரணம் போய்விட்டது; மற்ற வாதைகள் இன்னம் வரவேண்டும். பாவி இனிமேல் பிழையாமல் அந்தமட்டிலே முற்றிலும் அழிவாய்ப்போனால் காரியம் வேறே. பாவி மரிக்கும்போது சஞ்சலத்துக்கென்று மரிக்கிறான். இனிமேல் பெருந்தீனி இல்லை; குடி இல்லை; பாட்டுச் சத்தம் கேட்கப் போவதும் இல்லை; கூத்து, நடனம், களியாட்டுப் பார்க்கப் போவதும் இல்லை; சம்பிரமமாய் வாழ்வதும் இல்லை; மீனாக் காண பிரகாசமுள்ள வஸ்திரம் தரிப்பதும் இல்லை. பாவியே! உன் சிவன் போனபின்பு உன் பிரேதத்தை உன் நேசமுள்ள மனைவி தன் வீட்டில் வைக்கப்போவதும் இல்லை. உன் பிள்ளைகள் அதைத் தங்கள்கூட வைத்துவைப்பதும் இல்லை. உன் இனத்தார் அதைக் குழியிலே போடுவார்கள், மண்

ணைத் தள்ளுவார்கள். உன் ஆஸ்தியை இழந்தாய், உன் மேன்மைகளே இழந்தாய். சகல நன்மைக்கும் பிரித்தாய். மரித்தவுடனே தேவ சன்னிதானத்தில் நியமத்திப்படிப் பெற்றுக்கொள்ள உன் அத்துமா போகிறது. எங்கே போகிறது, வானத்துக்கா? அங்கே ஏற அதால் செல்லாது. உன் அப்பன் வீடு அங்கே இல்லை. அதற்கு ஒரே வழிமாதிரம் உண்டு. தனக்கு நியமிக்கப்பட்ட பாதையில் அது அமிழ்த் துப்போகிறது.

பாவியின் முடிவைப் பார். நீதிமான் மகிமையோடே பூமியில் அரசாளும் ஆயிரம் வருஷ அரசாட்சியின் சிலாக்கியத்துக்கு அப்பறம் ஆனால்; இயேசுவின் திவ்விய சூழக மேன்மைப் பிரகாசத்தை இழந்தான்; சகல மோட்சவாழ்வுக்கும் அந்நியன் ஆனால்; ஆயிரம் வருஷ அரசாட்சி போய்விட்டது. பாவியே! கேள், பயங்கரப்பட்டதக்க எக்காளம் தொனிக்கிறது; அதின் தொனி இடிமுழக்கக் குழுவின் சத்தத்தைப் பார்க்கிலும் ஆயிரம் மடங்காய் இருக்கிறது. மரித்தோர் செல்வத்தையும் நரகத்தையும் அது அசையப்பண்ணுகிறது. அதின் முழக்கம் பூமியைக் குலுங்கப்பண்ணுகிறது; ஆழங்களைப் பிரிக்கிறது. பிரேதக்குழி ஒவ்வொன்றும் திறவுண்டுகிறது. பூமியின் வயிற் றிலிருந்து திரளான கோடிச்சனங்கள் எழும்புவார்கள். எக்காளத்தொனி நீடிய ஓசையாய்த் தொனிக்கச் சமுத்திரம் தன்னில் மரித்தவர்களைக் கொடுத்து அக்கினியில் தகனிக்கப்பட்டவர்களும்; மிருகத்துக்கு இளையானவர்களும், மண்ணில் மக்கிப்போனவர்களும், சர்வவல்லவரின் தடுக்கப்பட்ட கூடா தட்டையால் எழும்பிச் சதையோடே சதையும் எழும்புமோடு எழும்புமாகச் சேர்ந்து முழுமனிதர் ஆகிறார்கள். வித்திலிருந்து ஆவிகளும் எழும்பி, தம் தம் சரீரத்தில் சேர்ந்துகொள்ளுகின்றன. நீதிமான்கள் மோட்சலோகநாதரின் மகிமையுள்ள சரீரத்துக்கு ஒப்பாக மறுரூபமடைந்து, மகிமையின் பத்திரசாஸத்தில் வீற்றிருக்கிறார்கள். அப்போது ஒரு பெரிய வெள்ளை ஆசனம் நிறத்தப்பட்டது. அந்த ஆசனத்தின்மேல் சிலுவையின் அறையுண்ட இயேசு மகிமைபொருந்தியவராய் வீற்றிருக்கிறார். அங்கே ஒரு புல்தகமும் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் தமது கைவிரல்களால் அந்தப் புல்தகத்தின் எடுகளைத் திருப்பி, அவனவன் செய்கைகளைப்பார்த்து அழிகிறார், பாவியே! நீ இப்போது யார் முன்பாக நிற்கிறாய்? நீ பூமியில் இருக்கையில் தூஷித்த சர்வவல்லவரின் முன்பாக நிற்கிறாய் என்று உணருவாய். நீ இப்போது கூச்சமும் வெட்கமும் இல்லாமல், அவருடைய வார்த்தையைக் கேட்கப் பித்திராகிறாய்; பித்திரவந்தும் மறைவில் இருக்க விரும்புகிறாய்; உன் தலைமேல் ஆட்டி நல்ல நித்திரை செய்கிறாய்; காலக் குத்தவைத்துக்கொண்டு தேவனுடைய ஆலயத்திலே அவரைத் தூதிகையில் பராக்ராய் இருக்கிறாய். இவைமூலைய உன் பாவங்கள் அந்தப் புல்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளும் நீ இரகசியத்தில் மூலையில் நடப்பித்த அசுத்தங்கள் யாவும் வாசிக்கப்படும்; அப்போது வெட்கம் உன்னை மூடும். நீ தலைகலிவாய்; உன் பெருமையான முகத்தை உன் திரளான குற்றங்கள் நாணப்பண்ணும். உன் முகத்தை முக்காட்டால் முடிக்கொள்ளப் பார்ப்பாய். ஆனால் திறந்த முகமாய் உன்னை எல்லாரும் பார்ப்பார்கள். இப்போது தமது அருள் கண்ணால் பார்க்கிற அன்புள்ள இயேசு உன்னை விரிகிற அக்கினிக்கண்களால் பார்ப்பார். அவர் பார்வை பட்டிக்கிற நிலையப்போல் இருக்கும். குன்றுகளையும் பர்வதங்களையும் நோக்கிக் கூப்பிட்டு, ஆசனத்தில் இருக்கிறவருடைய முகத்தைவிட்டு என்னை மறைக்கும்படி என்மேல் விழுங்கள் என்பாய். அந்நாளில் மனிதர்கள் மரிக்கத் தேவொர்கள்; ஆனால் இனி சாவு அவர்களை ஆண்டுகொள்ளாது. நரகம் தன் கையை நீட்டி, அதின் அழிவுக்கு அவர்களை இழுத்துக் கொள்ளும். பாவியே! இப்போது எங்கே இருக்கிறாய்? அழிவின் மத்தியில் இருக்கிறாயே. நீ சாவின் நடுவிலும் ஈனச் சாடுகள் குடியிருப்பிலும் இருக்கிறாயே. நீ பல்லைக் கடிக்கிறாய்; அங்கே கிடந்தாலும் புழு உன்னை வாசிக்கிறது. இதை வேதனை நீக்கியமாய் வரும். “வித்தவாசியாதவன் அக்கினிக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுவான்.” கர்த்தர் சத்திய பானே யானால் பாவி பாடனுபவிப்பது நிச்சயம். பாவி பாடுபடாது இருந்தால் பரிசுத்தவான்களுக்கு மகிமையும் இல்லை, மோட்சமும் இல்லை; உலகத்தில் எல்லாநாவிட நிரப்பாக்கியராய் இருப்பார்கள். கிறிஸ்து மரித்ததும் வீணாய் இருக்கும் என்ற சொல்லவேண்டியதாகுமே. பாவியே! நீ எப்படி உன்னைத் தேற்றிக்கொண்டாலும் நீ மரிப்பது எப்படி நிச்சயமோ, அப்படியே பாடுகளையும் வேதனையையும் அனுபவிப்பதும் நிச்சயம். கர்த்தரின் அம்பு உன் இருதயத்தில் ஊடுருவப்படும், அவருடைய கழல் எப்படியும் உன்னைக் கண்டுபிடிக்கும், அவர் கையில் நீ நாசமாய்ப் போவாய்.

சீடுதிராய்ப் பிடிபடுவாய். நீ நினைவாதவேளையில் மனித

சீடுதிராய்ப் பிடிபடுவாய். நீ நினைவாதவேளையில் மனித

குமாரன் வருவார். பிரசவ ஸ்திரீக்கு வேதனை வருகிற வண்ணமாய் உன் அழிவு உனக்கு வரும். திடீரென்று பெரும் காற்று உண்டாகி பிஞ்சு காய் முதலியவைகளை எதிர்த்துவிட்டு போல உனக்கும் நேரிடும். நீ பாவம்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருவேளை உன்னை வெட்டுவார், அல்லது வேலை செய்துகொண்டிருக்கையில் உன்னை ஒட்டிக்கொள்வார். யாருக்குத் தெரியும்? ஓய்! பாவியே! உன் சிவன் நிலையற்றது என்பதை அறிந்துகொள். அது ஒரு இழையில் தொங்குவது போல் இருக்கிறது. உன் சதை வச்சிரக்கல் அல்ல, உன் எலும்புகள் வெண்கலமும் அல்ல, உன் சிவன் நித்தியதேவனுடைய ஆயுசாய் இருக்கவும் மாட்டாது, உன் சந்தோஷங்கள் ஓர் நிமிஷத்திலே போய்விடும்.

சினேகிதனே! துன்மார்க்கருடைய முடிவு எவ்வளவு பயங்கரப்படத்தக்கது. ஒரு பாவி மரிக்கிறதாக வைத்துக்கொள். சினேகிதர் அவனைச் சுற்றி அழுகிறார்கள். கட்டிலிலே அவன் அங்கும் இங்கும் புரளுகிறான். பலமுள்ள அவன் பலட்சயமாகிறான்; மரணத்தோடே போராடுகிறான். சினேகிதர் அவன் கண்கள் சுருங்கக்கூருங்க மேலே கொண்டுபோவதைப் பார்க்கிறார்கள். கடைசியாக, அவன் போய்விட்டான், போய் விட்டான் என்கிறார்கள். பாவி துறவையுக்கு இருந்தாலும் மரிக்கவே மரிப்பான். அதோடே இரக்கத்தின் கதவு அடைபட்டுப்போயிற்று. இனிமேல் கிறிஸ்துவின் ரத்தத்தைத் தெளிவிக்கப் பெறப்போவதும் இல்லை; சலிசேஷ் எக்காளம் அவன் காகில் தொனிக்கப்படுவதும் இல்லை; இரட்சகரண்டைக்கு வர அவனுக்கு கப்படுவதும் இல்லை. தேவனோ ஆயுதம் தரித்தவராய் அவனுக்கு விரோதமாய் இருக்கிறார். புலாடலாதவர்களுக்கு அவர் பட்சிக்கிற அக்கினியைப்போல் இருக்கிறார். அவருடைய நடுக்கங்கள் அவனை வெட்டித் துன்பப்படுத்துகிறது. பாவியின் முடிவு பயங்கரப்படத்தக்கதுதான். விசுவாசியே! இதை நன்றாய் உணர்ந்துகொள்.

பாவி மோட்சத்தை இழந்துபோவான். இது அற்பக்காரியமே? தேவதூதர்களுடைய கூட்டத்தையும் தேருபின்களுடைய இனியபாட்டையும் மீட்கப்பட்ட சங்கத்தாரின் சேர்க்கையையும் தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் இருக்கிற ஆபரின்ப சந்தோஷங்களையும் இழந்துபோவான். தைரியசேனைகளாகிய ரத்தச்சாட்சிகள் இந்த மகிமைக்கென்று தங்கள் சிவனைப் பொருட்டாக எண்ணாமல் ரத்தம் சித்திறார்கள். மகிமையின்மேல் மகிமை அடைந்து, மேன்மை அடைவதற்குப்

பதிலாகப் பாவி நரகவேதனையை அடைவான். இந்த வேதனையை அழிவிக்க மனிதவார்த்தைகள் போதாது. சற்றே கவனி. தோடனையைச் செலுத்துகிறவர் கர்த்தாதி. கர்த்தர் அவர் அழிக்கும் அடி எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கும்? மலை யில் அவர் வந்து இறங்க, மலையெல்லாம் குலுங்கி அக்கினி பற்றி எரிந்தது. அவர் தமது கரத்தை எதிர்ப்பின்மேல் நீட்டின போது, ராகப் வெட்டுண்டுபோக்சது; சிவந்த சமுத்திரம் போது, இரண்டாகப் பிளவுண்டு, பார்வோனையும் அவன் சேனை இரண்டாகப் பிளவுண்டு, அவர் அடியின்மேல் அடி அடித்தாரா அனைத்தையும் மூடிற்று. அவர் அடியின்மேல் அடி அடித்தாரா எல்லா யாரால் எப்படித் தாங்கக்கூடும்? சர்வவல்லவரே! உமது ஆழ்தன் எவ்வளவு பயங்கரப்படத்தக்கவைகள்; பாபிலோனை மண்மேடாக்கினீர், பலமுள்ள இராட்சியங்களைக் கவிழ்த்துப் போட்டீர், பலவானிலும் நீர் பலவான். பாவியே! பார்த்து அதிசு; சர்வவல்லவர் உனக்கு விரோதமாய் யுத்தத்துக்கு வருகிறார். மனிதருடைய அம்பு இருதயத்தில் தைக்கையில் எவ்வளவு பயங்கரப்படத்தக்கதாய் இருக்கிறது. தேவனுடைய அம்பு தைத்தால் எப்படி இருக்கும்? ஒவ்வொரு நரம் பிலேயும் அதின் விஷம் இறங்கும். இரக்கமில்லாதவராய் அந்நாளில் உன்னை நொறுக்குவார்.

இன்றைக்கு அவர் சம்பூரண இரக்கமுள்ளவராய் இருக்கிறார். அவர் உன் மரணத்தை விரும்பாமல், நீ மனம் திரும்பிப் பிழைப்பதையே விரும்புகிறார்; மனங்கிரும்பாவிட்டால் அவர் தமது கட்டகத்தைக் கூர்மையாக்குவார். பரத்திலே கிரங்கட்டத்தாருக்கு இரக்கத்தைக் காட்டுகையில் நரகத்திலே உன்பேரில் நீதியைச் செலுத்துவார். எவன் ஞானமுள்ளவனோ, அவன் இதை உணர்ந்துகொள்ளட்டும்.

மோசமான விழியில் நடக்கிறவனே! நீ முற்றிலும் உபத்திரவப்படுவாய். இப்போது சற்று தலைநோவு, காய்ச்சல், புண் முதலிய வியாதிகள் நேரிடும்போது எவ்வளவு வேதனையாய் இருக்கிறது! அங்கேயோ மனதும் பாடுபடும்.

பாவி! நீ ஏன் நித்தியமாய்ச் சாகவேண்டும்? இப்போது உனக்குக் காட்டப்படுகிற இரக்கங்களை அவமதியாதே; திரும்பு, திரும்பு. நமது தேவன் இரக்கமும் நீடியசார்த்தமும் பொறுமையும் உள்ளவர். உன் சாவை விரும்பாமல், நீ பிழைப்பதையே விரும்புகிறார். உன் கடைசி முடிவை ஆராய்ந்து பார்த்து அவரண்டைக்குத் திரும்பு; உன்மேல் மனத்தாங்கல் வையாமல் அன்பாய் ஏற்றுக்கொள்வார்.

II. பாவியின் முடிவு இப்படியிருக்க நாம் அந்நிலை அடைகிற படிப்பினை என்ன என்று பார்ப்போம்.

விசுவாசியே! பொல்லாதவர்களின் முடிவு பயங்கரப்படத்தக்கதாய் இருந்தால், பாவியைப் பட்டிக்கும் அக்கிரியினின்று மீட்கப்பட்டிருக்கிறதற்காக நீ எவ்வளவு நன்றியுற்றது? இல்லாமல் இருக்கவேண்டும்! இந்த வித்தியாசம் உன் புண்ணியத்தினால் அல்ல, சுத்த கிருபையினால் ஆயிற்று. பாவிகளுக்காகக் கண்ணீர்வடித்து, உன் கால சறுக்கலுக்கும், உன் கண்ணைக் கண்ணீருக்கும், உன் ஆத்துமாவை மரணத்துக்கும் தப்புவித்த தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்செலுத்து. எல்லாவற்றிலும் முக்கியமாகக் கிறிஸ்து இயேசுவின் பாடுகளைக் கருத்துப் புணர்ந்து தியானி. அதிலே உன்னை மரணத்தினின்றும் நீர்த்து என்னும் மீட்டுக்கொண்டார். இப்படிப்பட்ட நாயனருக்கு உன் முழு அன்பையும் செலுத்தவேண்டும்; சேவனுள்ளாவும் அவரை மகிமைப்படுத்தவேண்டும்.

பின்னும் சகோதரனே! உன் வழிகளில் எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டும். வெகுதூரம் மோட்சபாதையில் நடந்து பின்வாங்கிப்போனவர்களும் உலகத்தில் இல்லையா? வான் இராச்சியத்துக்குச் சமீபித்துவந்தும் நரகத்தில் குதியாதபடி எச்சரிக்கையாய் இருந்து, நீ போய்ச் சேரும் இடம்வரைக்கும் பயபத்தியாய் நடந்து, பரத்தை நோக்கிக்கொண்டிரு. மேலும் மற்றவர்களுடைய இராட்சிப்பு நிறைவேறப் பிரயாசப்படவேண்டும். எரிவிற குளையினின்று சிலரையாவது மீட்டுக்கொள்ளப் பிரயாசப்படு. ஏனென்றால் மோட்சம் சேருவது அற்பகாரியம் அல்ல; நரகம் சொற்பமான இடமும் அல்ல. தண்டனை நீடிய காலமுள்ளது. சர்வவல்லவரின் கோபம் பயங்கரப்படத்தக்கது.

குணப்படுத்தவேண்டும்! துன்மார்க்களும் தேவனை மறக்கிறவர்களும் நரகத்துக்குத் திரும்புவார்கள் என்பது மெய்யான சத்தியவாக்காய் இருக்கிறது. மனிதர்கள் எல்லாரும் மரிப்பதும், பின்பு நியாயத்தீர்ப்பு அடைவதும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவன் மனிதருடைய அந்தாங்கங்களை வெளியாக்கி நியாயத்தீர்ப்புக் கொடுப்பார். அவகே இன்பம் கொண்டாடத்தக்க சிநேகிதர்களுடைய குளிர்ந்த பேச்சும், இவ்வாழ்க்கைக்குரிய ஆறுதல்களும், லோகத்துக்கும் பாவத்துக்கும் ஏற்ற சந்தோஷங்களும் ஒருக்காலும் உண்டாயிருப்பதில்லை. நீ நரகத்துக்குப் போகாதபடிக்கு இயேசுவானவர் உன்னை இரட்சிக்க வந்தார். “தேவன் தமது ஒரேபேருன் குமாரனை விசுவாசிக்

கிறவன் எவனோ, அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்தியசேவனை அடையும்படிக்கு அவரைத் தந்தருளி, இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்புகூர்ந்தார்.” அவரை விசுவாசித்தால் மோட்சத்தில் பிரவேசிப்பாய். அந்தே சவலையும் பயமும் தவிப்பும் இருக்க மாட்டாது; வறுமை நஷ்டம் அநியாயம் முதலியவைகள் கிடை யாது. அங்கே மரணம் பிரவேசித்து நமக்குப் பிரியமான வர்களை நம்மைவிட்டுப் பிரித்துப்போடுவதில்லை; மரணமும் செயிக்கப்பட்டு இருக்கும்.

நீ இவ்வளவு காலம் உலகத்துக்கு ஊழியம்செய்தது போதும்; இனிமேலாவது திரும்பு. கர்த்தர் உன்னை அங்கீகரிக்கமாட்டான். உன்னைத் தேடி, முதிர்வயதில் குணப்பட்ட மனசே ஸயத் தேவன் ஏற்றுக்கொண்டார்; தன் ஆஸ்தியை வேசிகளோடே செலவிட்ட கெட்டகுமாரன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டான்; கொலைபாதகனான தாவிது மனம் திரும்பினபோது சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டான்; கொலைபாதகனும் கள்ளனுமானவன் மரணத்தறுவாயில் குணப்பட்டு பரதிசுக்குக் கொண்டு போகப்பட்டான். இந்தத் திருஷ்டாந்தங்களை நினைத்துக் குணப்படு. “உங்கள் பாவங்கள் சிவெரென்று இருந்தாலும் உறைந்த மழையைப்போல வெண்மையாகும்; அவைகள் இரத்தாம்பரச் சிவப்பாய் இருந்தாலும் பஞ்சைப்போல ஆகும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.”

முப்பத்தைந்தாம் பிரசங்கம்.

"And she brought forth her firstborn son, and wrapped him in swaddling clothes, and laid him in a manger; because there was no room for them in the inn."

"அவள் தன் முதற்பேறு துமாரினைப் பெற்று, சந்தி ரத்திலே அவர்களுக்கு இடம் இல்லாததின்காரியால், பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றி, முன்னையிலே கிடத்தினாள்."

அக்கா, 2. 7.

திவ்விய பராமரிப்பில் சம்பவிக்கிறவைகள் எல்லாம் தேவனுடைய பூர்வகாலத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுகின்றன. குரூராகிய ஏரோதே ராசன் அருஸ்தராயனுக்கு விசனம் உண்டாக நடந்துகொண்டான். அநிலே அருஸ்தா ஏரோதேயை சிநேகிதனாக அல்ல, ஊழியனாக நடத்துவேன் என்று காட்டும்படியாக யூதேயாவில் குடிமகிப்பு எழுதும்படியாகக் கட்டளையிட்டான். இராசாக்களின் இருதயங்கள் கர்த்தருடைய கரத்திலே இருக்கின்றன; தமது இஷ்டப்படி அவைகளை நடத்துகிறார். சுயசித்த அரசர்களும் இராசாதி ராசரவர்க்குக் கீழ்ப்படியவேண்டியவர்கள்தானே. அவர்கள் தேவனுடைய கையில் பொம்மைக்குச் சமானமாய் இருக்கிறார்கள். மரியான் தாவீதின் வம்சத்தைச் சேர்ந்தவன் ஆனதால், அருஸ்தராயனுடைய கட்டளைப்படி அவன் தாவீதின் ஊராகிய பெதல்கேமுக்குப் போகவேண்டியதாய் இருந்தது. தாவீதின் வம்சத்தார் அனைவரும் பெதல்கேமுக்கு வந்தபோது, ஊரிலும் சத்திரத்திலும் இடம் காணாமல் போயிற்று. ஆகையினாலே யோசேப்டும் மரியாளும் ஒரு தொழுவத்திலே தங்கவேண்டியதாய் நேரிட்டது; அங்கே மரியாளுக்குப் பிரசவவேதனை தொடங்கிற்று. மகிமையின் கர்த்தர் மாட்டித் தொழுவிலே பிறந்தார்; கழுவி எடுக்கப்பட்டு முன்னணை

யிலே கிடத்தப்பட்டார். இராசாக்களுக்குப் பிள்ளைகள் பிறக்கும்போது மிருதுவான மெத்தையில் கிடத்தப்படுவார்கள். இராசாதி ராசன் பிறந்தபோது, மாட்டுத் தொட்டியில் வைக்கப்பட்டார். கடினமான பாடுகளைப்பட வந்ததினாலேயே தேவரீர் கல்தொட்டியில் கிடத்தப்பட்டார். இப்படிப் படுத்துக்கொள்வது நன்மை என்று உமது திருவுளத்தில் கண்மூலாகும்!

I. இயேசு இரட்சகர் ஏன் தொட்டியில் கிடத்தப்பட்டார்? அவருடைய தாழ்மையைக் காட்ட முன்னணையிலே கிடத்தப்பட்டார். அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்டவரும் மனுஷரில் சமமானவரும் வேதனைகளுள்ளவரும் பலவீனத்தை அறிந்தவருமாய் இருந்தார். அவருக்கு மகத்துவமும் இல்லை, இச்சிக்கல்கள்க்க உருவமும் இல்லை; வறண்ட நிலத்திலிருந்து துளிர்த்த வேராய் இருந்தார். சிலுவையிலே மனுப்பத்திரரில் ஈனமானாப்போல மரித்தார். இப்படி உலக மனுஷரின் கண்களில் காணப்பட சித்தம் கொண்டவருக்கு பிறப்பிலே இராச சொருசு என்னத்துக்கு? அந்நியனுடைய கல்லறையில் அடக்கப்பண்ணப்படத் திருவுளம்கொண்டவருக்கு வீடு என்னத்துக்கு? பசுத்தொட்டியும் சிலுவையும் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வளவு இசைவாய் இருக்கிறது! இயேசு தமது சீவகாலம் முழுவதிலும் தரித்திரனும் உடை உடுத்தி திரிந்தார். செம்படவர் அவருடைய கூட்டாளிகள்; இதரகுலத்தார் அவருடைய சீஷர்கள். குளிர்ந்த மலேசோலைகள் அடிக்கடி இரவில் அவர் பிடுக்கும் இடங்களாய் இருந்தன. நரிகளுக்குக் குழிக்கும் ஆகாயத்துப் பறவைகளுக்குக் கூடுகளும் உண்டு; மனிதகுமாரனுக்கோ தலைசாய்க்க இடம் இல்லை என்பது அவருடைய வழக்கமான சொல். இவ்வண்ணமாய் நடந்துகொள்ளும்படியாகத் திருவுளச்சித்தம் கொண்ட தேவன், முன்னணையில் முதலில் படுத்துக்கொள்வதையே நலம் என்று ஞானமாய்த் தெரிந்துகொண்டார்.

முன்னணையிலே இயேசு பாலகன் படுத்திருந்ததைக் கண்டபோது, அவரைப் பார்க்கவந்த யேசுப்பர் அவரைக்குறித்து என்ன எண்ணி இருக்கலாம்? நமது இராசா மாட்டுத்தொழு வத்தில் பிறந்திருக்கிறார்; கந்தைத்துணிகளை பொதிந்துப் பசுத்தொட்டியில் கிடத்தப்பட்டிருக்கிறார். ஆகையால் அவர் எளியவர்களுக்கு மிகவும் உருக்க இரக்கம் காட்டுவார்; ஏனெனில் தரித்திரம் இன்னதென்பதை அவர் அறிவார். முன்னணையில் கிடத்தப்பட்டதையும் அவர் மறவார் என்று

ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கலாம். குரூராகிய ஏரோதேயைப்போல நம்மை நடத்தமாட்டார், தமதுசேனைகளால் நமக்கு வருத்தத்தை உண்டிபண்ணமாட்டார், நெரிந்த நாணலை முறியார், மங்கி எரிகிற திரியை அவிப்பார். என்பது இவரில் நிறைவேறக் காணலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

இராசா நாழ்மையாக வந்தார். தாழ்மையானவர்களைத் தம் மண்டைவரும்படி அழைக்கிறார். வையகத்தின் பிரபுக்கள் குழ ஆசனத்தில் இருக்கவும், சேவகர் உருவின பட்டயத்தோடே வளைந்து நிற்கவும் காண்கையில், சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் இராசாவண்டைக்குப் போக நாம் பயப்படுவோம். ஆனால் பசுத்தொட்டியினிடத்துக்குப் போக யாரும் பயப்பட்டுக்கொள்ள நம்முடைய இராசா எருசலேமின் தெருவிகளிலே பவீனி போனதைக் கண்டால் ஒருவேளை அவரது நடையில் சேரப் பயப்படலாம். ஆனால் நாம் அப்படி நினைப்பதற்குட தப்பித். ஏனெனில் அவர் கருணைமேல் ஏறிப் பவனி போனபோது, சிறுபிள்ளைகள் முதலாய் அவரண்டைக்குச் சேர்ந்து ஓசன்னா என்று துதித்துப் பாடினார்கள். இயேசுவின் சேவகாலத்தில் அவரண்டைக்கு யாரும் தாரீன்மீட்டுதலர்கள் என்று அறிவோம். ஒருவரும் அவருடைய தெய்வீக ரூபைக் கண்டு பயப்படவில்லை. பாதகர்க்கும்கூடப் பரிசு பங்காட்டினாரே. கியாயப்பிரமாணத்தின்படி அசத்தமுள்ளவன் என்று எண்ணப்பட்ட பெரும்பாடுள்ள ஸ்திரீயும் தம்மைத் தொடும்படியாக இடங்கொடுத்தார்; குஷ்டரோகிகளை தாமே தொட்டார்; சூரியன் தன் கதிர்களை எங்கும் வீசுவது போலவே அவர் தமது நன்மைகளை எங்கும் எல்லாருக்கும் சிதறினார். அவர் ஆயக்காரரோடும் பாவிசுளோடும் போசுணம்பண்ணினார். நம்முடைய பெலவீனங்களை அறிந்து “வருத்தப்பட்டுப் பாரம் சுமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்” என்றார்.

சகோதரனே! காரியம் இப்படியிருக்க, உன் ஆத்தமா ஏன் முறிந்துகொண்டு இருக்கவேண்டும்? உன்னை நீயே அருவருக்கிறவனே! அல்லது மற்றவர்களாலே அருவருக்கப்படுகிறவனே! வா. பாவினே! ஆயக்காரனே! வேசியே! வா. கள்ளனும் குடிவெறியனும் வருவானாக. வந்து, ஒவ்வொருவனும் இராசகுமாரனுக்கு முன்பாக முழங்கால்படியிட்டு அவரை முத்திசெய்வானாக. அவருடைய பாதபடி சேரப் பயப்பட வேண்டாம். முன்னாலில் மரியான் அவர் பாதத்தினிடத்தில்

இருந்து நல்ல பங்கைப் பெற்றுக்கொண்டான். மகதலேனான் தன் கண்ணால் அவர் பாதங்களை நனைத்து தன் தலைமுடியால் அவைகளைத் துடைத்துத் தான் அதிக மன்னிப்பைப் பெற்றுக்கொண்டான் என்று காட்டினான்.

— இயேசு இரட்சகர் யாவருக்கும் பொதுவான இடத்தில் பிறந்தார். யாவரும் அங்கே வரலாம், அவரைப்பற்றிய சலிசேஷமும் யாவருக்கும் பிரசங்கிக்கப்படுகிறது. அது ஒரு சேஷமும் விலக்குகிறதில்லை; அறிவே சாதிலேற்றமும் இல்லை; வலையும் விலக்குகிறதில்லை; அறிவே காணப்படுகிறதில்லை; யூதன் என்ற சாதி மேன்மை அறிவே காணப்படுகிறதில்லை; யூதன் என்றும், புறச்சாதியான் என்றும், அடிமை என்றும், சுயாதீனன் என்றும், வேற்றுமை அங்கே காணப்படுவதில்லை. இதை வாசித்த நீ யாராய் இருந்தாலும் சரி, இயேசுவன் இதை வாசித்த நீ யாராய் இருந்தாலும் வரலாம்; இருக்கிற கடைக்கு வர மனமானால் தாராளமாய் வரலாம்; இருக்கிற பிரகாரமாய் வரலாம்; இப்போதே வரலாம். அவர் உன்னைச் சந்தோஷமாய் ஏதற்கொள்ள ஆயத்தமாய் இருக்கிறார். தம் மண்டைக்கு வருத்தவர்களை முற்றும் முடிய இரட்சிக்கச் சித்தமும் வல்லவராயும் உள்ளவராய் இருக்கிறார்.

இரட்சகர் மிருகங்கள் இலாதின்கிற இடத்திலே பிறந்திருந்தவர்களைப்போல காம இச்சைகளில் வெக்தவர்களையும் இரட்சிக்க இயேசு வந்தார். எந்தச் சாதியானும் இயேசுவால் உயர்த்தப்படக்கூடாதவன் அல்ல. புலையனையும் அவர் மோட்சலோக கனவானாக உயர்த்தக்கூடியவராய் இருக்கிறார்.

II. இயேசுவருக்குச் சத்திரத்தில் இடம் கிடைக்கவில்லை. அவருக்கு வேறே எங்கேயெல்லாம் இடம் கிடைக்கமாட்டாது என்று கவனிப்போம்.

உலக இராசாக்களுடைய அரண்மனைகளிலும் பிரபுக்களுடைய மாளிகைகளிலும் அவருக்கு இடம் கிடைப்பது அபூர்வம். தரித்திரனாய் பிறந்தவரை பூமியின் இராசாக்கள் சகல கீனத்துக்கும் பாத்திரனாக எப்படி எண்ணி அங்கே ஏற்பார்களா? அவர் அவர்களுடைய கட்டுகளை அறுத்து, அவர்கள் வில்லை முறித்து, அவர்கள் இரதங்களை அக்கினி யால் சுட்டெரிக்கிறாரே; யத்தங்களை ஓயப்பண்ணுகிறவராமே. மகத்துவத்தையும் ஆடம்பரத்தையும் விரும்புகிற பூமி ராமே. மகத்துவத்தையும் ஆடம்பரத்தையும் விரும்புகிற பூமி யின் மேன்மைக்கள் சாந்தமும் மனத்தாழ்மையுமுள்ள இயேசுவை, எப்படி விரும்புவார்கள்? அவர் தச்சனாயும் செம்பகுவை, எப்படி விரும்புவார்கள்? அவருக்கு இராச, அரசு, அவருக்குச் சினேகிதனாயும் இருந்தார். அவருக்கு இராச, அரண்மனைகளில் இடம் இல்லை. பூமியின் இராசாக்கள் எழும்பி

நின்று தலைவர் அவருக்கு விரோதமாய் ஆலோசனைசெய்தார்கள். இரட்சகர் அநேக ஐசுவரியவாண்களையும் பெரிய தனக்காரரையும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அவர் அரசருடைய மாளிகைகளில் அல்ல, தரித்திரருடைய சூழ்சைகளில் உலாவுகிறார். உலக கனம், உல்லாசம், மகிமை, மேன்மை இவைகளைத் தேடுகிறவர்கள் இடத்திலும் இயேசுவுக்கு இடம் இல்லை.

சந்தைகளிலும் வியாபார ஸ்தலங்களிலும் அவருக்கு இடம் கிடைப்பது அபூர்வம்; அங்கே கொடுக்கலும் வாங்கலுமே செய்கையாய் இருக்கிறது. பேச்சும் நினைவும் பணத்தின் பேரிலும் பண்டப்பாடிகள் பேரிலும் இருக்கிறது. எவ்வளவு பொய், எவ்வளவு வஞ்சகம், எவ்வளவு சுபடம், தந்திரம் அங்கே நடக்கிறது? வியாபாரியே! உன் வியாபாரஸ்தலத்தில் என்றைக்காவது கிறிஸ்துவுக்காக ஒரு விர்த்தை சொல்லி இருப்பாயா?

உலகஞானிகளிடத்திலும் அவருக்கு இடம் இல்லை. கிறிஸ்துவைவிட சோக்கிரதேஸ், பிளேற்றோ, ஹெராக்லிதஸ் முதலானவர்களுக்கு அவர்களுக்குள் இடம் உண்டு. இயேசுவையோ வாசலுக்கு அப்பால் நிறுத்திவைக்கிறார்கள். கேட்டமெண்டு பாடசாலைகளில் கிறிஸ்துவுக்கு இடம் இருக்கிறதா? இல்லை. சருவகலாசாலைகளில் அவருக்கு இடம் உண்டா? அங்கும் இல்லைதான். அடிக்கடி அதிகக் கல்வி இயேசுவுக்கு விரோதமாய்ப் பைத்தியத்தை எழுப்புவதுண்டு. தேவஞானமானவர் உலகஞானிகளுக்குப் பைத்தியம் உள்ளவராகக் காணப்படுகிறார்.

ஆனால் சனதிரீம் சங்கத்தில் இடம் இல்லையா? வேத வாக்கியங்களை நன்றாய்க் கற்றுத்தேர்ந்த ஸ்தூபர்கள், பிரதான ஆசாரியர், வேதபாரகர் இவர்களிடத்தில் இடம் கிடைக்காதா? அங்கேயும் அவருக்கு இடம் இல்லை. அங்கே தான் மூர்க்கமான சத்துருக்கள் அவருக்கு உண்டு. அவரைக் கொலைசெய்யும்படி வலக்கேடிகளது யார்? அவரைச் சிலுவையில் அறையும்படி கேட்க சனங்களை எவ்விதது யார்? பிரதான ஆசாரிய உத்தியோகம் பார்த்தவர்கள் அல்லவா? கிறிஸ்து சபையைத் துன்பப்படுத்தினது யார்? பாபுக்களும் கார்டினல்களும் குருக்களும் அல்லவா? கிரான்மர், ரிட்லி முதலிய கண்காணிமானா இரத்தச்சாட்சிகளாகக் கொன்றதார்? பாபுமார்க்கக் குருக்கள் அல்லவா? மேய்ப்பரின் ரூபத்தை தரித்துக் கோளங்களின் செய்கையை நடப்பித்தார்களே! எங்கேயும்

பொய்ப்பார், கொறுங்குண்டதும் நருங்குண்டதுமான இரு தயத்திலேயே அன்றி, வேறெந்த இடத்திலும் இயேசுவுக்கு இடம் கிடைக்கவேமாட்டாது.

வயலில் வேலைசெய்கிற இடத்திலும் இயேசுவுக்கு இடம் கிடைக்கமாட்டாது. உலக வளப்பங்களைப் பேசவும் மற்றவர்களைக்குறித்துத் தீங்காய் வசனிக்கவும் இடம் உண்டு. கள்ளுக்கடையிலும் சாராயக்கடையிலும் இயேசுவுக்கு இடம் இல்லை. கள்ளுக்கடையில் இயேசுவுக்கு இடம் உண்டு என்று சொல்வதைவிட நரகத்தில் தேவதூதர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். வேசியின் வீட்டிலும் பெருந்தினிக் கூடான வீட்டிலும் பொய்யை விரும்பி நடப்பிக்கிற யாவனுடைய வீட்டிலும் இயேசுவுக்கு இடம் இல்லை.

இசேகுகதனே! உன்னிடத்தில் இயேசு ராசாவுக்கு இடம் உண்டா? என்னிடத்தில் இடம் உண்டு. ஆனால் நான் பாத் திரன் அல்ல என்பாயாக்கும். பாத் திர தன்மையைப்பற்றி இப்போது நான் கேட்கவில்லை. உன்னிடத்தில் இயேசு பாலகனுக்கு இடம் உண்டா? ஆ! என் இருதயம் எவ்வளவு அசுத்தம் நிறைந்ததாய் இருக்கிறது என் கிரியாக்கும்! பசுத்தொட்டி மென்மையான இடம் அல்லவே. உன் இருதயம் கள்ளர் குகையாய் இருந்தாலும் பசாக்களின் குழியிருப்பாய் இருந்தாலும் உன் பசுத்தொட்டி மிருகங்கள் தினி தின்கிற இடம்தானே. உன்னிடத்தில் அவருக்கு இடம் இருக்கிறதா? கடந்துபோனது போகட்டும். அவர் முன்னாள் நாட்களில் நீ நடப்பித்ததை உனக்கு மன்னித்து மறந்துபோவார். இப்போது நீ துக்கப் பட்டு அவரைத் தேடினால், உன்னோடே போசனம்பண்ணும் படியாக வருவார். அவர் உன்னில் பிறப்பதற்குக் காலமாகி விட்டது, இடம்கொடு. மீயான் பின்னும் அநேககாலம் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. பாவியே! உன்னிடத்தில் அவருக்கு இடம் இருந்தால் இன்றைக்கு அவர் உன்னிடத்தில் பிறக்கட்டும். இன்று அவருடைய சந்தத்தைக் கேட்கையில் உன் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தாதே. இதுதான் தகுதியான காலம், இதுதான் இரட்சண்ணிய நான்.

பாவியினிடத்தில் கிறிஸ்துவுக்கு இடம் இல்லை. கடரேனாப் போல தன் எல்லையை விட்டுப் போகும்படியாக வேண்டிக்கொள்ளுகிறான். ஓ! பாவி! இராசகுமாரனுக்கு இடம் கொடுக்கமாட்டாயா? இதோ! பரலோக இராசாவோடே ஒப்புவாராக, அவருக்கு இடம்கொடு என்று உன்னை நோக்கிக் கூப்பிடுகிறேன். அவர் மனிதாவதாரம் செய்த தேவகுமாரன்.

அவருக்கு உன்னிடத்தில் இடம் இல்லையா? உன்னிடப் பயங்கரமான குழியிலும் உனையான சேற்றிலுமிருந்து ஏறப்பண்ணுகிற அவருக்கு இடம் இல்லையா? இடம்கொண்டு அப்போது வான நன்மையால் உன்னை நிரப்புவார்.

பாவியே! கர்த்தராகிய இயேசு இன்று உன்னிடத்தில் பிறக்கும்படி இடம்கொடுத்தால் காபிரியேல் மிகாவேல் என்ற தூதர்கள் நீ பரலோகத்துக்கென்று பிறந்த செய்தியை உடனே பரலோகத்துக்குக் கொண்டுவராய், வானவர் தங்கள் சுரமண்டலங்களைத் தொனியாய்க் கொட்டும்படியாக ஏவுவார்கள். தேவலோகம் முழுமையும் சந்தோஷத்தால் முழங்கும். முன் தேவகுமாரன் இப்பூமியில் பிறந்தபோது பரமஸேவிகன் சந்தோஷமாய்ப் பாடினதுபோல, நீ பரலோகத்துக்குச் சுதந்தரனாய்ப் பிறக்கிற இந்த நாளிலும் உன்னைப்பற்றிக் களிப்பாய்ப் பாடுவார்கள்; தேவனைத் துதிப்பார்கள். “மனந்திரும்புகிற ஒரே பாவியின் நிமித்தம் தேவனுடைய தூதருக்கு முன்பாகச் சந்தோஷம் உண்டாயிருக்கிறது” என்பது தேவ திருவாக்காய் இருக்கிறது.

முப்பத்தாறாம் பிரசங்கம்.

“Be sober, be vigilant; because your adversary the devil, as a roaring lion, walketh about, seeking whom he may devour.”

“உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசானவன் கேசிச்சிக்கிற சிங்கம்போல் எவனை விழங்கலாமோ என்று வகை தேடிச் சுற்றித்திரிகிறான்.”

1 பேதுரு, 5. 8.

வேதத்தில் பற்பல பேரால் அழைக்கப்பட்டிருக்கிற சாதான், ஒரு காலத்தில் மோட்சமண்டலத்திலே பிரதானிகளில் ஒருவனாய் இருந்தான். பிங்கியகாலத்தில் உலகத்தை இரத்த நலமாகக் கிண்டி அவன், பரலோகத்திலும் சில தூதர்களை நரசக் குடிகளாக்கினான். இந்தச் சாதிகள் எல்லாரும் சிருஷ்டிகருக்கு விரோதமாய் எழும்பி, அவர் உண்பெண்ணின் மனிதனை மகிமையில் இருந்து விழுத்தள்ளி, ஏதேனுடைய அழகை மாற்றி, உலத்திலே நிர்ப்பந்தத்தை உண்பெண்ணின். இப்போதும் சாத்தான், தேவனுடைய சாயலின்படி நவமாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட விசுவாசியைத் தன் தந்திர உபாயங்களினால் கெடுத்துப்போடும்படி வகைதேடித் திரிந்துகொண்டே வருகிறான். இந்தச் சத்துரு மிகுந்தோற்றமானவன் அல்ல. இப்படிப்பட்ட சத்துரு இருக்கிறான். நீங்கள் அவன் முக ரூபத்தைக் காண்கிறதில்லை. அவன் வஞ்சனையான சத்துரு கிறிஸ்தவர்கள் எல்லாருடைய சிந்தனையின் பள்ளத்தாக்கில் இருந்து அவனோடே யுத்தம்பண்ணவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். தேவபத்தியின் வேஷத்தைமாதிரம் தரித்து, அவனோடே யுத்தம்பண்ணி தோற்றுப்போகிறவர்களுக்கு ஐயோ! சகோதரே, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் அந்தக் கொடிய சத்துருவை விரித்துச் செய்யுக்கும்படி விசுவாசத்தில் உறுதியாய் இருக்கக்கூடவோம். இந்த வாக்சியத்தைக் கொண்டு:

1. சாத்தானுடைய ஓயாத கறுகறுப்பைப் பற்றிப் பார்ப்போமாக.

தேவன்மாத்திரம் எங்கும் இருக்கிறவர், சாத்தான் எங்கும் இருக்கிறவன் அல்ல. ஆனால் இங்கும், அங்கும் எங்கும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். அவன் அதிக விளைவுகளை, உன் சோதனைகளால் உலகத்தார் எல்லாநாளும் நோக்கி்கிறான்.

சாத்தானை எந்த இடத்திலும் காண்கலாம். பரிசுத்த ஆலயங்களுக்குள் பிரவேசி, அங்கேயும் அவன் இருக்கிறான். சனங்கள் கூடி வியாபாரம் பண்ணுகிற இடத்தில் பார்த்தால், அங்கேயும் இருக்கிறான். குடும்பத்தில் போய்ப்பாருங்கள், அங்கேயும் அவன் வந்திருக்கிறான். சன்னியாசியின் கெபிக்குப் போங்கள், அங்கேயும் அவன் உங்களுக்கு முந்திப் போயிருக்கிறான். சமுத்திரங்களையும் தரிண்டிப்போங்கள், அங்கேயும் அவனைப் பார்க்கலாம். கிறிஸ்துவின் நாமம் கேள்விப்படாத இடத்துக்குப் போங்கள், அங்கேயும் அவனுக்கு இராச்சியம் உண்டு. சிறியோரும் பெரியோரும் அவனுக்கு வெகுமானங்களைக் கொடுப்பதைப் பார்க்கலாம். அவன் சீர்திருத்தினை மனுஷனிடத்திலும் கிரிஸ்துசய்வதைப் பார்க்கலாம்.

நீங்கள் உங்கள் கடமைகளைச் செய்வதிலும் அவனைப் பார்க்கலாம். நீங்கள் வியாபாரம் செய்கையில் அவன் உங்களை எத்தினதுண்டு. தொழில்துறையில் இருந்து வீட்டுக்குத் திரும்பினபின்பு உங்கள் சிறுவர்களுக்கு நன்றியறிதலைச் செலுத்த உங்களுக்கு மனம் வந்தது; உங்களைச் சுற்றி நிற்பா வாததைக்கொண்டு அப்படிச் செய்யாதபடி தடுத்தப் போடுகிறான். விடியல்காலம் எழுந்திருந்து செபம்செய்ய உங்களுக்கு மனதிற்குக்கிறது. அப்போது உடன்படிக்கையின் தூதனோடே போராவேண்டியதற்குப் பதிலாக, நாகுத்துடனோடே போராவேண்டியதாய் கேள்வியும் உண்டு. நாம் பூமியின் இராச்சியங்களில் எந்த இடத்துக்குப் போய் என்ன கடமையை நிறைவேற்றப்பார்த்தாலும், சாத்தானும் நம்முடைய வலது கரத்துக்குச் சமீபமாய் இருக்கிறான். ஆனால், நாம் பரலோகம் சேர்ந்தபின் அந்தக் கறுத்த நாய் நம்மைப் பின்தொடர்வதில்லை.

நம்முடைய மனம் கசப்படைந்து சுஞ்சலப்படுமபோது நம்மை அவன் கீழே விழுத்தட்டப் பாப்பான். வியாதிகள் வருத்தங்கள் நேரிடும்போது, நாம் அவமாய்ப்போரும்படி நம்மை நெருக்கிச் சோதிப்பான். நாம் அவநம்பிக்கைகொள்ளும் போது கர்த்தர் உன்னைக் கைவிட்டார் என்பான். நாம் உன்னை ததிக்கு ஏறுகையிலும் அவன் நம்மைச் சோதியாதபடிக்கு

விடமாட்டான். பிங்காவின் கொடுமையினாலுக்கும் அந்த இரத்தநாய் நபுது தட வீச்சத்தைப் பின்தொடர்ந்து வருவான். தேவாலயத்தின் உப்பரிசையிலும் இருந்தும் தாழ்க்குதி என்று சோதிப்பான்.

தெய்வீக பரிமாறியில் நமக்குண்டாகிற காரியங்களை நமக்குத் தீமையாய் மாற்றும்படி, வெகு சுறுசுறுப்பைக் காட்டுகிறான். நேர்வா சலப்பிரளயத்தைத் தாண்டிவந்தான்; குடி வெறியால் அவனை மயக்கினான். பேதுருவை மறுதலிக்கப் பண்ணினான்; சிம்சோனைத் தேவிலாளுடைய மயக்கத்துக்கு உட்படுத்தினான்.

III. சாத்தானுடைய பயங்கரமான கோச்சிப்பைப் பற்றிச் சொற்போமாக.

சாத்தான் பலவகையாய்க் கெடுதியை உண்டெண்ணுவது உண்டு. அதற்கு இசைவாய் வேதத்திலே அவனைக் குருவி பிடிக்கிறவனுக்கும், சில இடங்களில் ஒளியின் தூதுவனுக்கும், இங்கே கொச்சிக்கிற சிங்கத்துக்கும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லி இருக்கிறது.

கொச்சிப்பு என்று சொல்லும்போது அவனால் உண்டாகிய துன்பத்தையும் குறிக்கலாம். பேதுருவின் காலத்தில் அவனுடைய கொச்சிப்பு மிகுதி. அந்நாட்களில் இயேசுவின் பலத்த போர்வீரமாதிரம் தலையை வெளியே காட்டினார்கள். தவளைகள், மண்டைங்கள், பாம்புகள் நிறைந்த சிறைச்சாலைகள் இருந்தன; தலையை வெட்டக் கத்திகள் இருந்தன. நடவிலக்காக எரிக்கப்பட இயேசுவின் தாசர் மெழுகுதூணிகளால் சுற்றப்பட்டிருந்தன. திலுவையின் மரணம் இருந்தது. தகனிக்க அக்கினிகளும் உயத்தமாய் இருந்தன. கிறிஸ்துவர்கள் கல்லால் நேயப்பட்டவர்கள், வாளால் அறுக்கப்பட்டார்கள். ஸயித்பில் என்ற இடத்தில் கண்ணாணிமார் குருமார் சுட்டெரிக்கப்பட்டார்கள். பாப்புகள் இந்தக் கொடிய துன்பத்துக்குக் காரணமாய் இருந்தார்கள்.

தேவதூஷணங்களைச் சொல்லுவதாலும் அவன் கொச்சிப்பைக் காட்டுவதுண்டு; பலத்த சோதனைகளாலும் அப்படி காட்டுவதுண்டு.

III. சாத்தானுடைய கொச்சிப்பின் “கடைசியான நோக்கம்.”

“யானையாவது விழுங்கும்படியாகத்தானே.” நம்முடைய சுத்துருவுக்கு விசுவாசியை முற்றிலும் கெடுத்துப்போடுவதே அவன் மனதுக்குத் திருத்தியை உண்டெண்ணும். நம்மு

டைய இரட்சகருக்கோ தம்முடைய பிள்ளைகள் பூரண இரட்சிப்பை அடைவதைப் பார்ந்திறதே மிகவும் பிரியம். அவர் தமது சனங்கள் யாவரும் இரட்சிக்கப்படும் வலுக்கும் தமது ஆத்தம் வருத்தத்தின் பலனைப் பூரணமாய்ப் பார்ப்பதில்லை. சாத்தானே இதற்கு நேர் எதிரியாய் இருக்கிறான். அவனால் கடமொனால் விசுவாசியை அதம்பண்ணி, அவர் எல்லாபுகளை எல்லாம் கொறுக்கித் தின்றுபோட அந்த நரக் நாய்க்குப் பிரியம் இருக்கிறது. அவன் உங்கள் விசுவாசத்தைப் பெலனீனப்படுத்த முதல் நோக்கமுள்ளவனாய் இருக்கிறான். உங்கள் நம்பிக்கையின் கண்களில் சுவதியை வாரிப்போட்டு, யோர்தானுக்கு அந்தப்பக்கத்தில் இருக்கிற அந்த நல்ல சேத்தனைப் பாராதபடி செய்வதும் உண்டு. நம்முடைய நம்பிக்கையின் கண்களைப் பிடுக்கிப்போட்டு, சிம்சோனைப்போல திரியல் திரிக்கப்பண்ண அவனுக்குப் பிரியம் இருக்கிறது. சாத்தான் நம்முடைய அழிவை விரும்புகிறான், ஆனால் இதிலே அவன் கடைசியாக வெட்கப்பட்டுப்போவான். தேவனுடைய குமாரன் செயம்பெறுவாரோ? சாத்தான் ஒரு அற்பன், செயம் பெறுவானோ? அவன் கிருட்டிதானே, அளவுக்குள் அடங்கினவன்தானே. போர் மணிதனுக்கும் சாத்தானுக்குமாக இருந்தால், அப்போது நமக்கு ஐயோ! நாம் எல்லாரும் இந்த இராட்சதனுக்கு முன்பாக முறிந்து ஒடவேண்டியதாய் வரும். போர் நம்முடையதல்ல, பலத்த கர்த்தருடையது. சர்ப்பத்தின் தலையை உடைத்தவர் இன்னமும் அவனோடே யுத்தம்பண்ணுகிறார். கிறிஸ்து அபசெயுப்ப்டவா? கிலுவையின் மகிமை அற்றுப்போகவா? இயேசு கிறிஸ்து முறிந்துபோகவா? இராசரீக் கிரீயத் அவர் தலையிலிருந்து எடுபட்டுப்போகவா? அப்படி எல்லாமாட்டாது. தாம் அன்பு கூர்ந்தவர்களில் ஒருவனாகிலும் கெட்டுப்போவதற்கு முந்தி, அவருடைய ஆசனம் வெறுமையாகவேண்டும். சாத்தானே நீ அப்புறம் போ, நீ எங்குதான் பிடிக்கப்போவது கிடையாது.

IV. இந்தச் சத்துருவைச் செயிக்கும்படி நாம் என்ன செய்யவேண்டும்?

விசுவாசத்தில் உறுதியாய் இருந்து அவனுக்கு எதிர்த்து நிற்கவேண்டும்; சில சோதனைகளுக்கு நாம் விலகி ஒட வேண்டும். சாத்தான் கொச்சிக்கும்போது நாம் ஒடிப்போகக்கூடாது; அது நெம்மாடித்தனம். நாம் யுத்த ஆர்ப்பரிப்பு செய்யவேண்டும். நம்மைப் பலப்படுத்துகிற இயேசுவின்

கொடியின்கீழ் நின்று, எதிர்த்து யுத்தம்செய்யவேண்டும். சோதனையின் காலத்தில் ஒரு அங்குல அடியாவது பின் விலகாதேயுங்கள்; விழிப்போடே எதிர்த்துக்கொள்ளுங்கள். சர்வாயுதவர்க்குங்களைத் தரித்துக்கொள்வதென்பதென்பது உங்கள் அந்தப் பெரிய கருத்த நரசநாய் உங்களை இயேசுவனைடைக்கு அடிக்கடி தூக்கி உதவுகிறான். அவன் உங்களைச் சோதிக் கும்போதெல்லாம், எதிர்த்துநிலுங்கள், பயப்படாதேயுங்கள், அஞ்சாதேயுங்கள்; விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிலுங்கள், கிறிஸ்துவுக்குள் ஆம் என்றும் ஆமென் என்றும் சொல்லுங்கள், கிறிஸ்துவுக்குள் வாக்குத்தந்தர்களை உறுதியாய்ப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அவன் உங்களைச் சோதனைக்கு இழுக்கும் போது கர்த்தர் உரைக்கிறார், கர்த்தர் எழுதியிருக்கிறார் என்று விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருந்து ஆவியின் கடக்கத்தைப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். அதற்குச் சாத்தான் அநிசமாய் அஞ்சுவான். யுத்தம் வெருகாலம் நீடித்திருந்தாலும் நீங்கள் செயல்பெறுவது நிச்சயம். ஆத்தமாயே! கிலுவைக்குச் சமீபமாய் வந்து நில். நீ கசுபத்திரமாய் இருப்பாய். மரித்த கிறிஸ்துவை உன் கைகளால் தழுவு. அவர் துளி இரத்தம் உன் பாவத்தில் விழுவதாக. அவரை விசுவாசி, அவரை நம்பு; அப்போது நரசகிங்கம் கொச்சிக்கொண்டாலும் உன்னைச் சேதப்படுத்தமாட்டான். அவன் மூர்க்கன்கொண்டாலும் அது விருதாவாய் இருக்கும். அவன் தன் பற்களை விரிவாய்க் காட்டினாலும் கடிக்க அவனால் கூடாது.

முன் இருந்தாலும் சகோதரர்களையும் அவன் கொச்சித்துப்பார்த்து, அவன் கண்களால் பவியாமல் வெட்கப்பட்டான். அவர்கள் எல்லாரும் தங்களுடைய அற்பமான உபத்திரவம் மிகவும் நித்திய கனமகிமையை வருவித்ததாகக் கண்டார்கள். அவர்களுக்கு உண்டான சோதனைகளால் தழுப்பு கிடக்கிறதா? அவர்களுடைய ஆவியிலிருந்து இறக்கிறதா? அவர்களுடைய இரட்சக சாலையில் பொத்தல் உண்டாயிருக்கிறதா? இல்லை. அப்படியே உங்களுக்கும் இருக்கும் சோதனையினால் உங்களைப் பிடித்த களிறு போய்விடும், பரிசுத்தராய் வெளிப்படுவீர்கள்.

போர் இன்னம் கொஞ்சக்காலம்தான் நிலைநிற்கும். பலத்திருந்து கிடமனதாய் இருங்கள். உன்னத்திலிருந்து வரும் ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். சாத்தான், பலத்த இயேசுவால் செயிக்கப்பட்ட சத்துரு. ஆவியானவர் உன்

களை இடைகட்டி விடுசையில் உலகமும் நரகமும் ஒன்று சேர்ந்தாலும் உங்களைச் செயிப்பது கூடாதகாரியமே. கடைசியான பேராட்டத்தில் நீங்கள் எல்லாவற்றிலும் செயல்பெற்றோராய்ச் சிறந்த வெற்றி அடைந்து, நென்றோருக்காக தேவலோகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கிரீடத்தைத் தாங்கும் படி தேவதூதர் வாகனத்தில் ஏறிச் செல்வீர்கள். சர்வத்துக்கும் வல்ல தேவன், அதற்கு வேண்டிய சகாயத்தை உங்களுக்கு அருளுவாராக. ஆமென்.

முப்பத்தேழாம் பிரசங்கம்.

"Now if we be dead with Christ, we believe that we shall also live with him: Knowing that Christ being raised from the dead dieth no more; death hath no more dominion over him. For in that he died, he died unto sin once: but in that he liveth, he liveth unto God. Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin, but alive unto God through Jesus Christ our Lord."

"ஆகையால் கிறிஸ்துவுடனேகூட நாம் மரித்தோமானால், அவருடனேகூடப் பிழைத்தும் இருப்போம் என்று நம்புகிறோம். மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து இனி மரிப்பதில்லை என்று அறிந்திருக்கிறோம்; மாணம் இனி அவரை ஆண்டுகொள்வதில்லை. அவர் மரித்தது, பாவத்திற்கென்று ஒரேதரம் மரித்தார்; அவர் பிழைத்திருக்கிறது, தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறார். அப்படியே நீங்களும் உங்களைப் பாவத்திற்கு மரித்தவர்களாகவும், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்குள் தேவனுக்கென்று பிழைத்திருக்கிறவர்களாகவும் எண்ணிக்கொள்ளுங்கள்."

ரோமர், 6. 8—11.

அப்போஸ்தலன்மீர் எங்கேபோனாலும் நம்முடைய கிறிஸ்துவுக்குள் மரணமும் சேவனும் இரட்சகருடைய சேவியாரித்திரம், அவருடைய மரணம், உயிர்த்தெழுதல், பரமேசுவரன், மகிமையடைதல், அவருடைய இரண்டாம் வருகை ஆகிய இவைகளைத் தெளிவாய்ப் பேசிப் பிரசங்கித்தார்கள். அவர்கள் யாருக்குள்ளே சென்றாலும் இவைகளையே போதித்தார்கள். ஞானிகளுக்கும் மூடருக்கும் கிறிஸ்துவையே அறிவித்து, அவனையே உயர்த்தினார்கள். அதுவே அவர்களுடைய மகிமையும் உழைப்புமாய் இருந்தது. தேவகிருபையை முன்னிட்டு:—

I. இயேசு மரித்தாரி என்பதைப் பார்ப்போமாக. அநாதிரித்தியவஸ்து மரணத்துக்குத் தமது தலையைச் சாய்த்தார். திவ்விய தன்மையோடே மனிததன்மையைச் சேர்த்துக்கொண்டவர் மனதார மரணத்தின் கட்கத்துக்கு இளையானார். பரிசுத்தராகிய அவர் பாவிகளினியித்தம் தம்மைச் சாவுக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். அவர் மனுக்கோலம் எடுத்துத் தம்மைத்தாமே மரணத்துக்குச் சிலுவையின் மரணத்துக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார். அவர் பலியாக மரித்தார். திரளான ஆடுமாடுகளுடைய இரத்தம் பூசருடைய பீடத்திலே சிந்தப்பட்டபின்பு, தேவாட்டுக்குட்டியினுடைய இரத்தம் சிலுவை என்ற பீடத்திலே சிந்தப்பட்டது. அவர் மாசு மறு இல்லாதவர், ஆடுகளின் முதலீற்று, இராசரீக பரம ஒன்றை ஆட்டுக்குட்டி. இப்படிப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டி இதற்குமுன் காணப்பட்டதில்லை. அந்த ஆட்டுக்குட்டி பரலோகத்தில் வணங்கப்பட்டும் வணங்கப்படுகிறதுமாய் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மகத்துவர் தமது தலையை மரணம் என்ற கோடரிக்குத் தாழ்த்திக்கொடுத்தது பெரிய அச்சரியம். ஆடு மயிர்த்தரிக்கிறவனுக்கு முன்பாக மவுனமாய் இருப்பதுபோல, இவரும் இக்கட்டுக்காலத்திலே ஒன்றும் பேசாதிருந்தார். தேவனுடைய கோபமாகிய அக்ரிரியைத் தணிக்கும்படியாகத் தமது இரத்தத்தைச் சிந்தினார். வால்வர்கள் சங்கீதங்களால் முழங்குவதாக. நரகம் கலக்கத்தார் நிறைவதாக. நித்திய வாசகருடைய ருமாரன், யெகோவாவின் ஆட்டுக்குட்டி மரித்தார். அவருடைய கைகளில் ஆணி ஊர்ப்பட்டது, அவருடைய இருதயம் ஈட்டியால் குத்தப்பட்டது. இயேசு மரித்தார், பாவம் என்றும் செலிக்கப்பட்டது. பவியின் புகை வானபரியந்தம் எழுந்தது, யெகோவா அதின் வாசனையை முகரித்தார். தேவன் மனிதருடன் ஒப்புரவானார். அவர் பிணையாளியாக மரித்தார். நாம் இருளின் வல்லமையோடு புத்தத்துக்குப் போகப் புறப்பட்டோம். ஆனால் முன் சென்று யுத்தத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டோம் இருந்தோம். நாம் யுத்தத்தைத் தொடர்ந்திருந்தால் நம்முடைய எலும்புகள் நரக நாய்களால் முறிக்கப்பட்டிருக்கலாம். தேவருமாரன் நம்முடைய பரிதாபமான நிலைமையைப்பார்த்து நமக்காகப் பிணைப்பட்டு, இரணக்களத்தில் பிரவேசித்து வஞ்சகத்தில் முதலாவது உண்டான போரில் பயங்கரப்பட்டத்தக்க அந்தப் பாதாள சொருபியை மூன்றுதரம் ஆவியின் கட்கத்தால் முறியடித்தார். தேவதூதர்கள் அவரிடத்தில் வந்து, அவருக்கு ஊழியஞ்செய்யும்வாக்கும் சத்துருவைத் தோற்கத்தோற்க அடித்

தார். ஆனால் போர் அதோடே முடிந்துபோகவில்லை. நரக அரசன் சிதறுண்ட தன் தண்டனைத் திரும்பவும் திரட்டி முண்டுவருவதற்களாய்ச் சிறுசிறு போர்களைச் செய்துவந்தான். அந்தக் காலத்தில் நம்முடைய பிணையாளியானவர் பின்வாங்கிப் போகாமல் ஒவ்வொரு போரிலும் சத்துரு தமக்கு முன்பாக நெருங்குவொட்டாதிருந்தார். ஒருவனுடைய தன் முகத்தை ஆவடிக்கேரே காட்டத் துணியாயில்லை. எவ்வளவு ஒளிப்படத்தில் பதிவிருந்து, அவருக்கு நேராக அம்பை எய்தால் அவர் அதைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு நகைப்பார். பிசாசுக்கள் அநேகரில் இருந்து துரத்தப்பட்டன. சாத்தான வானத்தில் இருந்து மின்னல்போல விழுந்தான். கடைசியாக வேளை வந்தது. நரக சேனைகள் அனைத்தும் பாதாளத்தில் இருந்து அணிவகுத்து அவருக்கு விரோதமாய் வந்தன. தமது அடி பிசாசுதபடிக்கு அவைகளோடே யுத்தம்பண்ணினார். இரத்தவோர்வை வேர்த்தும் பின்வாங்காமல் யுத்தம்செய்தார். கைகளிலும் கால்களிலும் காயப்பட்டும் புறங்காட்டவில்லை. முடிவிலோ, கீழ்ப்படிதலைக் காண்பிக்கும்பொருட்டு தமது தலையை மரணத்துக்குச் சாய்த்துக்கொடுத்தார். அவர்க்குத் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததில் வல்லசர்ப்பத்தின் தலையை உடைத்து, சத்துருக்களைத் துசியைப்போல பறக்கடித்தார். நமது பிணையாளி நமக்காக மரித்ததால் நாம் இனிமேல் மரிக்கமாட்டோம். கடன் ஒருகாசு முதலாய்க் குறைவற்றிச் செலுத்தப்பட்டுப்போயிற்று. நீதி நமது பட்சமாய்த் திரும்புகொண்டது. தேவனுடைய கட்கம் உறைக்குள் போடப்பட்டது. அது விசுவாசிகளுக்கு விரோதமாய் எழும் பாதபடிக்கு இயேசு அவர் இரத்தம் அதை முத்திரித்துப்போட்டது. அவர் கல்லறைக்குள் இறங்கினார், பாதாளம் அவரை மூடிக்கொண்டது; பெரும்பாப்பு நிரப்பப்பட்டது. இப்போது நாம் தாராளமாய்த் தேவனுடன் சம்பந்தம்புடி வழி திறவுண்டது. வல்லவ மயன்னை தேவதூதன் முதலாய்க் கிழிக்கும்படிக்குத் துணியாத் திராக்கிலே அவருடைய சத்தத்தினாலே இரண்டாகக் கிழிந்தது. வானமே! பூமியே! செம்பீரி. தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் நடுவாக பாடு. பூமியே! செம்பீரி. தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் ஒலி இருந்த சுவர் தகர்க்கப்பட்டது. இயேசு மரணத்தின் ஒலி முகவாசலையும் நிலங்களையும் தாழ்ப்பான்களையும் பிடுங்கி கொண்டுபோய்விட்டார். இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறவர்களே! இயேசுவை விசுவாசியுங்கள். தேவருமாரன் உங்களை இரட்சிக்க வந்தார்.

II. கர்த்தர் எழுந்தார் என்பதைப் பார்ப்போம். அவர் மரித்தபோது அவரை ஒரு புதுக் கல்லறையிலே வைத்தார்கள். அவருடைய சரீரம் களவாய்ப்போகாதபடிக்குச் சத்துருக்கள் மிகவும் கவலையுள்ளவர்களாய் இருந்தார்கள். கல்லறையை மூடிய பெரிய கல்லும் முத்தியையும் காவல்போர்த்தேவகரும் சத்துருக்களும் மிகவும் விழிப்பாய் இருந்தார்கள் என்று துட்டு கின்றன. பொல்லாத மனிதர் என்ன நினைத்தார்க்கு அந்த நித்தியமாகக் கல்லறைக்குள் அடக்கிப்போடலாம். தின்று பார்த்தார்களாக்கும். நரகத்தின் வீரவான்களும் ஒருவேளைப் போர்த்தேவகருடன் வெரு விழிப்பாய் பாதுகாத்திருக்க லாம். மூன்றாம் நாள் வந்தது, பரத்திலிருந்து தூதன் இறங்கி னான். அவன் கல்லறையை மூடின கல்லைப் புரட்டித்தள்ளி அதின்மேல் உட்கார்ந்தான். அவன் அப்படி உட்கார்ந் தது சமஸ்தத்தையும் பார்த்து, நரகமே! உலகமே! கல்லை மறுபடியும் புரட்டுங்கள் பார்ப்போம் என்று சப்தம்குறி னதுபோல் இருந்தது. பலவான் நித்தியானை விட்டு எழும்பு வதுபோல, இயேசு மரித்தோரை விட்டு எழும்பினார். சிறை சாலையில் இருந்து கள்ளத்தனமாய் ஒடுகிறவன்போல் அவர் விடுதலை பெறுகிறவன்போல தாராளமாய் வெளியே வந் தார். அவர் மகிமையும் பிரகாசமுமுள்ள ரூபமுள்ளவராய்க் கல் லறையிலிருந்து எழுந்தருளினார். இயேசு என்னுள் மன தன் தமது வல்லமையினாலே மரணத்துடன் போராடி அனை தீழே தள்ளிப் பாதாளத்தில் போட்டுவிட்டு, செயல்பெறு வெளியே புறப்பட்டார். நரகம் செயிக்கப்பட்ட சாத் தான் கலக்கமடைந்தான், அவன் சேனைச் சந்தும் இம் மானுவேலுக்கு முன்பாகப் பட்டு விடுந்தார்கள். பாலியே! இதை விசுவாசி. இதுதான் இரட்சண்ணியச் சுவீசேஷம்.

III. அவர் பிழைத்திருக்கிற அன்பதைப் பார்ப்போமாக. நாற்பது நாட்களுக்குப் பின் அவர் கல்லறைக்குள்ளே பிர வேசிக்கவில்லை. பிழைத்திருந்து வேறே வழியாய்ப் போ னார். ஒலிவமலையின் சிகரத்தில் இருந்து அவரை ஒரு மேகம் எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டது. அவர் தமது பிதாவின் இராச்சியத்திலே சூரியனைப்போல பிரகாசம்பொருந்திய வராய் மகிமையை அணிந்துகொண்டிருக்கிறார். அங்கே அவர் பரிசுத்தவான்களின் மகிழ்ச்சியாயும் பிதாவின் இன்பமாயும் இருக்கிறார்; மேலும் ஆளுகைக் கர்த்தையும் இருக்கிறார். பரலோகம் பூலோகம் பாதாளலோகம் இவைகளின் திறவு கோல்கள் அவருடைய அனாயிலே தொங்குகின்றன. அவர்

அங்கே இருந்து பரிந்துபெசுகிறார். காயப்பட்ட கைகளை விரித்துச் சீயோன் நிமித்தம் மவுனமாய் இராமல், எருசலேமின் நிமித்தம் இரவும் பகலும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறார். இனி என்றும் அவர் மரிப்பதில்லை. மரணம் இனிமேல் அவரை ஆண்டுகொள்ளாது. யுகங்கள் புரண்டோடினாலும் அவரு டைய தலையின் ரோமம் நரைக்கப்போவதில்லை. வியாதி பூமிமீட்டி அதன் விஷங்களைக் கக்கி கல்லறைகளைப் பிரேதங் களால் நிரப்பினாலும், அது நித்திய இரட்சகரைத் தொடமாட் டாது. கடைசிராளில் உண்டாகும் அகிரச்சியால் வானங் களும் பூமியும் கம்பிக்கலாம், நட்சத்திரங்கள் அத்திக்காய் களைப்போல விழலாம். ஆனால் மாறாத இரட்சகரை ஒன்றும் அசைக்கமாட்டாது. அவர் என்றும் இருக்கிறார், அவருடைய ஆண்டுகளுக்கு முடிவில்லை.

IV. மேல்சொல்லிய காரியங்களினால் நாம் கற்றுக்கொள் ளும் படிப்பிணையைப் பார்ப்போம்.

இக்காரியங்கள் நமது விசுவாசத்துக்கு நன்குமாய் இருப்ப தை பாலியே! இயேசு மரித்தார், உணக்காக அவர் துக்கப் பட்டார். அவர் பிராயச்சித்தம் உன்னை இரட்சிக்கப் போந்த ப ிருத்திருக்கிறது. கோடாகோடி ஆத்துமாக்கள் இயேசுவின் சீரணத்தின்பேரில் நம்பிக்கையை வைத்து இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். இதுவே நல்ல அஸ்திபாரம், கன்மலையில் போடப் பட்ட அஸ்திபாரம். நரகத்தின் பெரும்புசலும் அதை அசை யாது சிலுவையை நோக்கிப்பார், அதில் மரித்த கிறிஸ்து வின்மேல் நம்பிக்கை வை; அப்போது ஒன்றிரொலாவது வருசிக்கப்பட்டாய். இது பரியாசம் அல்ல, சோதித்துப் பார்; ருசித்துப்பார். கர்த்தர் கல்லவர் என்பதைக் கண்டுபிடிப் பாய். அவரை விசுவாசிக்கிறவன் அவருடன் பரிசிலில் இருப் பான். உன்னை இரட்சிக்க அருளுக்குக் காலம் தப்பிப்போக வில்லை. அவரை நோக்கிக் கூ. பிடு, சீவனின் உன்னை யிலும் அவர் உன்னைக் கேட்பான். பூமியின் மலையில் இருந்து வந்தவர்களில் நீ கடைசியானவனாய் இருந்தாலும், அவர் இன் னமும் உணக்காகப் பரிந்துபெசச் சித்தமுள்ளவராய் இருக்கி ரார். அவர் மரித்தார், உயிர்த்தார், பிழைத்திருக்கிறார்; இனி அவர் மரிப்பதில்லை.

கிறிஸ்து மரித்தார், கிறிஸ்தவனும் மரிக்கிறான். அவர் பாவத்தைப்போக்க மரித்தார், இவன் பாவத்துக்கு மரிக்கி றான். கிறிஸ்தவன் கிறிஸ்துவின்னைடைக்கு வருகிற நாளிலே பாவத்தின் அதிகாரத்துக்கு மரிக்கிறான். முன் பாவம் அவன்

இருதயத்திலே ஆசனம் போட்டிருந்தது. விசுவாசம் அந்தக் கொடிய இராட்சதனைக் கீழே பிடித்துத் தள்ளி, தூசியிலே புரளும்படி செய்துபோட்டது; அதற்கு இன்னமும் உயிர் இருந்தாலும் வல்லமை இல்லை. நாம் பரலோகத்தின் பிள்ளைகளாகப் பிறந்தநாள்முதல் பாவசுத்தோஷங்களுக்குச் செத்தவர்கள் ஆனோம். பாவ மூரணமனைகளைச் சிங்காரமாகக் காட்டின மிணுக்குகள் நமது கண்ணாளுக்கு மயக்கத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை. அதின் இன்ப பங்குடனே அற்பமாக எண்ணுகிறோம். அதின் இன்ப இராகங்கள் நமது காதுகளுக்கு வெறுப்பைக் கொடுக்கிறது. ஆ! பாதாள அரசனே! உலகமே! பாவமே! மேலான இன்பத்தை அறியாதவர்களுக்கு உங்கள் இன்பத்தை வைத்துக்கொள்வீர்கள். உங்களுடைய சம்பிரமமான விருந்து எங்களுடைய நாவுக்கு ருசியைக் கொடுக்கிறதில்லை. பாவமே, உன் பரிதானத்தை நங்கள் அசுட்டைசெய்கிறோம். உன் நேசத்தை நங்கள் வெறுக்கிறோம். எங்களை விட்டு அப்புறம்போ. தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியே! எங்களைக் கைபிடித்துக்கொள்ளும், உமது நேசத்தை எங்கள் இருதயத்தில் பதித்தருளும்.

ஆனால் சகோதரனே! நாம் உலகத்துக்கு மரிக்கவேண்டிய படி மரித்திருக்கிறோமா? இல்லை. ஆடம்பரத்தை விரும்புகிறோம். ஐசுவரியத்தின்மேல் மனதைச் செலுத்துகிறோம். இவ்வுலகத்தின் பிள்ளைகளுக்கு ஒப்பாய் நடக்க விரும்புகிறோம், அல்லவா?

நாம் கிறிஸ்துவுடன் மரித்தால் அவருடன் பிழைத்தும் இருப்போம். நமது இரட்சகர் உயிரோடு எழுந்தெழப்பற்றிப் பலத்த அடையாளங்களினாலே காட்டினார். நாமும் கர்த்தருக்குள் பிழைத்திருக்கிறோம் என்று நமது பேச்சிலுமும் நடக்கையினாலும் காண்பிப்போமாக. அவர் என்றும் பிழைத்திருக்கிறார், நாமும் என்றும் பிழைப்போம். மரித்தோரிலிருந்து எழுந்த கிறிஸ்து இனி உலகில்லை, மரணம் இனிமேல் அவரை ஆண்டுகொள்ளமாட்டாது. சிறகிதனே! ஒரு நிமிஷநேரம் மாத்திரம் கிறிஸ்து மறுபடியும் மரிக்கக்கூடும் என்று சும்மாவைத்துக்கொள்வோம். அப்படியானால் என்னவாய் இருக்கும்? விசுவாசிகளே! சாவின் துயரப்பாட்டைப் பாடுங்கள், அலறி அழுங்கள். வானங்களே! இரட்டை உடுத்திக்கொள்ளுங்கள். தேவனுதர்களே! தலைகவிழ்த்து கண்ணீர் வடியுங்கள். பூமியே! விதவையின் உடுப்பைத் தரித்துக்கொள். ஏனெனில் பூமியின் கோத்திரத்தாருடைய பெரிய நம்பிக்கை இன்னமும்

நிறைவாக இல்லை. கிறிஸ்து திரும்ப மரிக்கவா வேண்டும்? அப்படியானால் மரணம் இன்னும் சாகவில்லை; கல்லறை இன்னும் திறவுண்கவில்லை; உயிர்த்தெழுதல் இல்லை; பூமியிலுள்ள பரிசுத்தவான்கள் நெருங்குகிறார்கள்; பரத்திலுள்ள மகாத் துமாக்கள் பயந்து அதிருகிறார்கள்; மகிமையில் பிரவேசித்தவர்களுடைய தலையில் சூட்டப்பட்ட கிரீடங்களும் அவர்கள் சிவிலிருந்து தத்தளிக்கும்; நித்திய சந்தோஷத்தால் நிறைந்த இருதயங்கள் எல்லாம் இலகனாலே நிறைந்திருக்கின்றன. ஏனெனில் இமேஷ ஆசனம் வெறுமையாய் இருக்கிறது. பரமதூதர்களே! உங்கள் பாட்டைப் பாடாதேயுங்கள். உங்கள் சுரமண்டலங்களை அலரிச்செடிகளின் மேல் தூக்கிப்போடுங்கள். இயேசு திரும்ப மரிக்கவேண்டியதானால் நரகத்தைக் கொச்சிப்பு வானத்தின் கெம்பிரத்தை அடக்கிப்போற்றீம்! சிறந்த வெற்றிபெற்றவர் மறுபடியும் போராடி, பரிசுத்தம் சித்திச் சாகவேண்டுமா? தோல்வியடைந்து தங்கள் உடைந்துபோன நரகசேனைகள் திரும்பவும் திரும்பித் தங்கள் அம்புகளை எழுது அம்பராத்தானியை வெறுமையாக்கலா? நரகக்குட்டிகள் மகிழ்கொண்டாடலா? இப்படி சம்பவிக்கவேண்டியதானால் தேவன் கனவீனப்படுத்தப்பட்டார். நித்திய ஆசனமே, சரிந்துவிழக் கம்பிக்கிறது. தேவனுடைய வாக்குத்தந்தங்களெல்லாம் அசத்தியம். நான் என் ஆசைக்காக நித்திய சேவனைக் கொடுப்பேன், அவைகள் ஒருக்கூடக் கெட்டுப்போகாது என்று கிறிஸ்து சொன்ன வசனம் பொய். நித்திய நீதி என்பது பேர்மாதிரித்தான். தேவனுடைய உண்மை உண்மை அல்ல, தேவ தீர்மானங்கள் தீர்மானங்கள் அல்ல. தேவனுடைய சனங்கள் கெட்டுப்போகிறதால் தேவனும் தேவன் அல்ல என்று சொல்லவேண்டியதாய் வருமே. ஆ! இப்படியெல்லாம் நீனைப்பது தேவனுடைய கிறிஸ்து திரும்ப மரிப்பார், நாம் மறுபடியும் அவருடன் போராட எழும்பும் என்பது இனிவருங்காலம் நித்தியம் எங்கும் நடக்கக்கூடாத காரியம். நான் பிழைப்பதால் நீங்கள் பிழைப்பீர்கள் என்பது தேவனுடைய தீர்மானம். ஆகையால் கர்த்தருடைய ஊழியக்காரரே! சந்தோஷப்பட்டுக் களிக்கருங்கள்.

கிறிஸ்து தேவனுக்கென்று பிழைத்தார், நீயும் தேவனுக்கென்று பிழை. நமது இரட்சகர் உயிர்த்தெழுந்தபின் பூமியில் காணப்பட்ட காற்பது நாட்களும் பரிசுத்தவான்களை ஆறுதல்படுத்தினார்; தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார்;

228

கனம்: ஸ்பீக்கர் கீயர் பிரசங்கம்.

சுவிசேஷ பிரமாணங்களை அருளினார். நீயும் கர்த்தருக்கு என்று சிவனம்செய்; சுவிசேஷத்தை மற்றவர்களுக்கு அறிவி; பாவிகள் அதைக் கேட்கட்டும். தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் பிழைக்கட்டும். உன் நடக்கையினாலும் செய்கையினாலும் தேவனுடைய மகிமையைப் பிரஸ்தாபமாக்கு; கிறிஸ்தவனைப் போல நட; தேவன்பேரில் நேசம் வை; கர்த்தருக்குள் சந் தோஷப்படு.

கிறிஸ்து மரித்தார், நீ ஒருவன் மரிப்பாய்; ஒருவேளை நீ மரிக்குமுன் கிறிஸ்து மரிப்பாய், அவர் உயிரோடே இருப் பதால் நீயும் உயிரோடே இருப்பாய். ஆகையால் நீ கல்ல றையைப் பார்த்துக் கண்ணீர் விடவும் வேண்டாம்; சுவப் பெட்டியைப் பார்த்துச் சஞ்சலப்படவும் வேண்டாம்; நீ மரிக் கவேண்டியதாய். நேரிட்டாலும் கொஞ்சநாளம் மாத்திரம் மண்ணுக்குள் இருப்பாய். அங்கே நீ தூக்கம்காலம் ஒரு மணிநேரம்போல மாத்திரம் காணப்படும். பின்பு உயிரோடே எழும்புவாய். நீ உயிர்த்தெழும்பும் நான் உன் கலியா. நான் சரீரமும் ஆத்துமாவும் இனிமேல் பிரியாதபடி ஒன்றுசேர்ந்து சாவாமை என்நிறுபீடத்தில் ஏறி, கிறிஸ்தாவுடன் நீதிய விவாகத்தால் இணைக்கப்பட்டப்போகும். இந்தச் சரீரம் இனிமேல் தவிப்பையும் சஞ்சலத்தையும் அடையாது. கடை நாளிலே பூமி உன் சரீரத்தைப் பின்வைத்து அடக்கிக்கொள் ளவும்மாட்டாது.

கல்லறை அதை வெளியே கக்கிவிடும். அது எருமபும் போது இனி பாவமும் துக்கமும் கவலையும் அழிவும் இல்லை. என்றும் பிழைப்பாய், கிறிஸ்தாவின் மகிமையிலே மகிமை அடைவாய். உன் அன்பு அக்காலத்தில் பொங்கி கரைத்தடி வடிந்து ஓடும், ரூரியணைப்போல் பிரகாசிக்கும். அந்த மகத் துவமான காலம் துரிதமாய் வரும்படி அவரை நோக்கிக் கூப்பிடுவோகியே! இஃ, அவர் வருகிறார், காலம் சமீப மாகவே இருக்கிறது, எவற்ற சந்தோஷம் கொண்டாடும் நான் தூரம் அல்ல, கர்த்தராகிய இயேசுவே! வாரும். ஆமென்.

முப்பத்தெட்டாம் பிரசங்கம்

"All things are possible to him that believeth."

"விசுவாசிக்கிறவன் எல்லாம் கூடும்."

ம. 9. 23.

விசுவாசம் மட்டும் மாட்சிமையுள்ளது. அது தேவனுடைய வல்லமையினாலும் மகத்துவத்தினாலும் நிற்கிறது. அது மகா இராசாவின் ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகிறது. இராசாவின் இரத்தத்தில் ஏறி உலாவுகிறது. அதுவே திரிலோக அரசன் கணப்படுத்தப் பிரியமாய் இருக்கும் கிருபையாய் இருக்கிறது. அது ஆவியானவரின் மகிமைபொருந்திய பாலத்தினாலே இடைகட்டிக்கொண்டு, எதையும் செய்யவும் உண்பவிக்கவும் மிகுந்த பாத்திரமுள்ளதாய் இருக்கிறது. விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும். தேவ ஆவியானவரின் ஒத்துசையை முன்னிட்டு:—

1. விசுவாசத்தின் மாட்சிமையான செய்கைகளைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் விசுவாசிகள் அடைந்த சிறந்த வெற்றிகளைப்பற்றி எபிரெயர் 11-ம் அதிகாரத்தில் விளம்பியிருக்கிறார். தேவனுடைய வீரர் அரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். விசுவாசத்தால் ஏவப்பட்டு அப்போஸ்தலரான சிறிய கூட்டத்தார் மிகுந்த தைரியத்தோடே நரகத்தின் அதிகாரங்களையும் வல்லமைகளையும் மடக்கவும், இருளின் இராச்சியங்களைக் கிடைக்கும், மனுப்புத்திரரின் தப்பெண்ணங்களையும் கொள்கைகளையும் தவறுகளையும் நாசமாக்கவும், சாதிகளை இயேசுவுக்குக் கீழ்ப்படியப்பண்ணவும் புறப்பட்டதாகப் பார்த்தோமும். அவர்கள் அணிந்த ஆயுதங்கள் மிகவும் பெலனுள்ளவைகளாய் இருந்தபடியாலும், தேவன் கையாடும் கருவிகளாய் இருந்தபடியாலும் எதிரிகளை மடக்கிக் கால்களின் கீழாக வைத்து விசுவாசத்தின் வல்லமைகளை மேல்கொண்டு உலகக் கல்வி, யுத்தி, புத்தி, சாதுரியம் இவை

களைத் தாறுமாறுக்கி சிறந்து விளங்கினார்கள். தங்களுக்கு உண்டானதை விசுவாசத்தினால் விட்டுவிட்டதே அவர்களுக்கு மிகுந்த ஸாபம் என்று எண்ணினார்கள். ஒன்றும் இல்லாதிருப்பதை ஐசுவரியமாக வைத்துக்கொண்டார்கள். வெட்கம் அடைவதை மகிமை என்று எகெக்கினார்கள். உபவாசமும் பசியும் தாழ்மையாய் இருப்பது தங்களுக்கு இன்பமும் விருந்தும் செல்வமும் என்று ராட்டினார்கள். சிறைச் சாலைகள் அவர்களுக்கு ராக மாறின. அங்கே பிரசங்கித்துச் சங்கீதங்களைக் கேட்கிறார்கள். முன் இருந்த தேவனுடைய சேனைகள் விசுவாசத்தினாலே இராச்சியங்களைக் கட்டிக்கொண்டார்கள். சிங்கங்களுடைய வாய்களை அடைந்தார்கள். அக்கினியின் புலத்தை வலித்தார்கள். யுத்தகாலத்தில் வல்லவர்களாகி அந்நியருடைய பாணங்களைக் கவிய்த்துப்போட்டார்கள். விசுவாசத்தினாலே ஸ்திரீகளும் செத்துப்போன தங்களுக்கு உரியவர்களை உயிரோடே எழுந்திருக்கப் பெற்றார்கள். சிலர் நித்தையையும் அடிக்கொண்டார்கள். சிலரும் சங்கிலிகளையும் சகித்துக்கொண்டார்கள். கலையில் பட்டார்கள்; வானால் அறுக்கப்பட்டார்கள்; சோதிக் கப்பட்டார்கள்; கட்டத்தினாலே வெட்டப்பட்ட மரித்தார்கள். உலகம் அவர்களுக்கு அபாக்கிரமாய் இருந்தது. இக்காலத்தில் விசுவாசத்தின் வல்லபம் குன்றிப்போயிற்று? அல்ல. அது பாவத்தோடே போராடப்போவதைப் புரர். அது தன் பலத்த புயத்தால் பாவத்தை மடியப்பண்ணி, தவீது கோலியாத்தின் தலையைக் கொண்டுவந்ததுபோல இதுவும் சிறந்த வெற்றி விருதுகளோடே புறப்பட்டுவருகிறது. விசுவாசம் பாவத்தோடே போராடுவதில் பாவத்தை அற்பமாக எண்ணுகிறதில்லை; அதைப் பெரிய இராட்சதப் பிறவியாக எண்ணுகிறது. ஆம் சிகேகிசனே! நம்முடைய பாவம் மிகவும் பிரபலமான பருவதம்போல் இருக்கிறது. என்றாலும் விசுவாசம் என்ன செய்கிறது? எனக்கு மகா பெரிய இராட்சகர் இருக்கிறார், அவர் பின் பாலம் முழுவதையும் நீக்கி சமுத்திரத்தின் ஆழத்திலே போட்டு ஞாபகம் அற்றோர் எதலத்துக்கு அனுப்பிவிடுகிறார்; அவர் தமது மிகுந்த காருண்ணிய இரக்கத்தினாலே என் பாவம் அனைத்தையும் மந்தாரத்தைப் போலவும் மேகத்தைப்போலவும் நிக்கிரகம்பண்ணுவார் என்று பற்றிப்பிடிக்கிறது. அது பாவத்தைப் பெரியதாக எண்ணுகையில் இயேசுவை உயர்த்துகிறது. அவருடைய சிறந்த செய்கைகளைப் பற்றிக்கொள்கிறது.

சிலவேளைகளில் குணப்பட்டவர்கள் பாவத்தில் விழுமா போது பாவத்துக்கு வருக! தண்டனையைப்பற்றி கலக்கம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் நரகத்தைப் பார்த்து அதின் குளையில் இருந்து உண்டாகிற அக்கினியைக் கண்டு கதறுகிறார்கள். அக்கினிப்பன்மை ஆயத்தமாய் இருக்கிறது. அதின் வேருதலுக்கு அக்கினியும் விற்றுகளும் மிகுதியாய் இருக்கிறது நிச்சயம்தான். ஆனால் விசுவாசி என்ன சொல்லுகிறான்? இயேசுவின் புகளிலில் உண்டான புண்ணியம் விஸ்தாரமான இந்த உலகத்தில் வாசம்செய்கிற சர்வசீவரத்தமாக்களையும் இரட்சிக்கப் போந்ததாய் இருக்கிறது; என் பாவம் அனைத்தையும் தொலைக்க கிறிஸ்துவின் பிராயச்சித்தம் போதும்; என்மல் வந்துவிடும் தேவகோபாச்சினையை அவிக்க இயேசுவின் ரத்தம் மிகுதியாய் இருக்கிறது; ஆகையாலே அஞ்சேன் என்கிறான். பாவத்தை அறிந்தும் இயேசு விசுவாசிகளுக்குப் பாவங்களை மன்னிப்பார் என்று நம்புவதும், விசுவாசத்தின் கிரியையாய் இருக்கிறது. தன் சிறுபிடித்தவருடைய நியாயப்பிரமாணங்களை மீறின தினால் தேவன் தமது நித்திய சரத்தால் வலுவாய் அடிக்கையை ஒங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் தமது கையைத் தாழ் என் முதுகின்மேல் விடாதபடி இயேசுவின் பிராயச் சித்தம் போந்த பரிசாரத்தை உண்டுபண்ணி இருக்கிறதென்று விசுவாசிப்பதே, விசுவாசத்தின் வெற்றி சிறப்பாய் இருக்கிறது.

பாவிகள் குணப்படுமாபோது பின் தங்களுக்குச் சம்பவிக்கும் காரியங்களைப்பற்றி மிகவும் கலக்கம் அடைவதன்மேல் அப்போது சாத்தான் வலதுபக்கத்தில் நின்றகொண்டு புதுக் கிறிஸ்தவனைப் பார்த்து: நீ முன் பாலம்செய்ததுபோல இனிமேலும் செய்வாய்; புது சீவமார்க்கமாய் நடப்பது விருதாய் தான் கக்கினைதை தின்பதுபோலவும், சூலப்பட்ட பன்றி சேற்றில் மடிபடியும் ஒருவதுபோலவும் உன் பின் நடக்கை இருக்கும் என்று வஞ்சிக்கிறது. ஆனால் கண் தெளிவிக்கப்பட்ட புருஷன் என்ன சொல்லுகிறான்? மெய்தான், நான் பாவத்திலே பிறந்தேன்; இப்போது மோட்சத்துக்கென்று பிறந்து இருக்கிறேன்; இப்போது உண்டான ஆரம்பம் மனிதனால் உண்டானதானால் அது நடந்தேறாமல் போம்; என் மாய்சத்தில் நன்மை இல்லாதேபோலவும் என்னை முற்று முடிய இரட்சிக்க வல்லவர் எனக்காகத் தமது சீவனைத் தந்திருக்கிறார்; நான் அவர் கிடையின் ஆடாய் இருப்பேன்.

பதால் ஒருவனும் என்னை அங்கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்ளான். ஆகையால் சாட்சிகளே! என்னைவிட்டு அப்பறம் போ என்கிறான். பின்னாலாவன் நோக்கிப்பார்க்கையில் தான் பாவமன்னிப்பு அடைந்திருக்கிறதையும் முன்னாக நோக்குகையில் தேவனுடைய உண்மையையும் அறிந்து விசுவாசத்தில் வல்லவன் ஆகிறான்.

சில தருணங்களில் பாவம் ஒரு மூர்க்கத்தோடே விசுவாசியின்மேல் பாய்ந்து சீறும். அப்போது விசுவாசி தேவனுடைய நீதியை நினைத்து பாவ செய்த தன்னை வெட்டும் படி கட்டம் நீட்டப்பட்டு இருப்பதைக் கண்டு, தேவன் கோபம் கொண்டிருக்கிறார் என்று சிலில் அடைகிறான். அப்போது விசுவாசம் முன்னின்றமேன்மையே இயேசுவின் பேரில் விசுவாசமாய் இருக்கிற பாவியை வெட்டாட்டார் என்று நிச்சயமாய் அறிந்து, தேவனுடைய கரத்தில் இன்னம் கட்டம் இருக்கக்கொள்ள அவருடைய கரத்திலே விழுக்கிறது. ஆ! இத்தான் விசுவாசத்தின் மாட்சிமை. வருவற்ற கடினமான நீதியைப்பார்த்து நடுங்கினாலும், கர்த்தாவே நீர் என் பாவங்களை மன்னிப்பதற்கு இரக்கமும் நீதியுமுள்ளவர் என்று கூடப் பிடுகிற விசுவாசம் எவ்வளவு பலத்தது! அது என்ன செய்யுகிறது? இயேசு பாவத்துக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்தாயிற்று. தேவன் இரண்டொரு பாவத்துக்குப் பரிசாரம் கேளார் என்று சொல்லி, தன் சிறகுகளை எடுத்து வானத்துக்கு நோய்ப் பறந்து பிரகாசமுள்ள ஆசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிற மகிமைபொருத்திய பரிசுத்தமுள்ள மகா தேவனுக்கு முன்பாக நின்று கொண்டு, தன் கண்ணைப் பூலோசத்துக்குச் சாய்த்து அங்கே யுள்ள பூதங்களையும் பூதமக்களையும் பார்த்துக்கொண்டு, பின்பு தன் கண்ணை எதெடுத்து வானத்தின் சேனை அனைத்தையும் மோட்ச குடிகளையும் சுற்றிப்பார்த்து உரத்த சத்தமாய்ப் பூமியில் உள்ளவர்களை! வானத்தில் உள்ளவர்களை! தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவாசனில் யார் குற்றம்சாற்றலாம்? தேவனே நீதிமான்களாக இருக்கிறார். யார் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கலாம்? கிறிஸ்துவே மரித்திருக்கிறார், மேலும் எழுந்தவராயும் இருக்கிறார். கர்த்தருடைய தூதர்களே! நீங்கள் குற்றம்சாற்றுவீர்களா? மாட்டீர்கள் என்று தெரியும். உங்களுடைய ஆண்டவர் விசுவாசிகளுக்காக மரித்ததை நீங்கள் நன்றாய் அறிவீர்கள். சம்மனசுகளே! நீங்கள் குற்றம்சாற்றுவீர்களா? மாட்டீர்கள். நீங்கள் ஏக சகோதரர். பூதங்களே! நாக இராசனாக முடிசூட்டப்பட்ட வேதாளமே! துண்டார்க்

கரே! நீங்கள் குற்றம்சாற்றுவீர்களா? ஆம், குற்றம்சாற்றுவீர்கள். ஆனால் பொய்யுறமாய் பொய்யின் பிள்ளைகளமாய் இருக்கையால், உங்கள் குற்றம்சாற்று கேட்கப்படாது என்று வெகு தீர்க்கமாய்ச் சொல்லும். அப்போது தேவகுமாரன் ஆசனத்தின் மத்தியில் இருந்து இடிமுழங்குகிற பிரகாரமாய் மூன்று உலகங்களும் கேட்கத்தக்கதாய் ஆமென், உன் விசுவாசம் பெரிதென்று திருவுளம்பற்றுகிறார். இயேசுவின் ரத்தத்தினால் உண்டாகிய புண்ணியத்தையும் தேவனுடைய அளவற்ற இரக்கத்தையும் சொல்லிமுடியாத அன்பையும் பார்த்து விசுவாசம் இவ்வளவாய் வீரம்கொள்ளுகிறது. சிநேகிதனே! இப்படிப்பட்ட விசுவாசம் உனக்குண்டா? பாலிக்கு பட்செகிற அக்கினியாய் வளங்குகிற நீதியுள்ள தேவனுக்கு முன்பாக அஞ்சாமல் நிற்கத்தக்க விசுவாசம் எவ்வளவு பலத்தது! கர்த்தாவே, இந்த விசுவாசத்தை எங்களுக்குத் தந்தருளும்.

I. விசுவாசத்துக்கு இருக்கிற தைரியத்தைப்பற்றிப் பாப்போமாக. ஒருவன் மறுபடியும் பிறந்தவுடனே அவனைப்பற்றி நுளின் இராச்சியத்திலே கலக்கம் உண்டாகிறது. இயேசு என்னும் இராட்சகர் பிறந்தபோது ஏரோது அந்தப் பாலகனைக் கொலைசெய்யத் தேடினான். இயேசுவின் பிள்ளைகளையும் நாக இராட்சதன் கொலைசெய்யும்படி பார்க்கிறான். நரர்த்தும புரியில் சஞ்சரிக்கிற இச்சை என்ற அதிபதியும் நஞ்சிட்டிக் கொலைபுரியத் தேடுகிறான். வையகம் என்ற கிழவனான இராட்சதனும் மாயமருட்டால் மயக்கி உள்ளதையெல்லாம் உரிந்து கொண்டு கழுத்தை நெரிக்கப் பார்க்கிறான்.

மெய்தான், சிநேகிதனே! உலகம் உன்மேல் அடிக்கடி மோதும். நீ உன் வஸ்திரத்தைக் கறையில்லாதபடிக்குச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்ளப் பிரயாசப்படுகையில், அது தன் இன்பத்தாலும் துன்பத்தாலும் கலக்கும். அதின் சங்கத்தாருடன் நீ சேராமல் பிரத்தியேகமாய் இருக்கப் பார்க்கையில், அப்போது விசுவாசம் என்னைச் சூழ்ந்து இருக்கும். அப்போது விசுவாசம் என்ன செய்கிறது? அஞ்சுகிறதா? இல்லை, உபத்திரவத்திலே மகிமைப்படக் கற்றுக்கொள்ளுகிறது. என் நிமித்வத்திலே மகிமைப்படக் கற்றுக்கொள்ளுகிறது. பலவித சீமையாள்தம் உங்களை நிகழ்த்தத் துன்பப்படுத்திப் பலவித சீமையாள மொழிகளையும் உங்கன்பேரில் பொய்யாய்ச் சொல்வார்களானால் பாக்கியவான்களாய் இருப்பீர்கள்; சந்தோஷப்பட்டீர்களாக இருக்கீர்கள். ஏனெனில், பரலோகத்தில் உங்கள் பலன் மிகு கூடுதலாக இருக்கும் என்று இராட்சகர் திருவுளம்பற்றின வார்த்தையினை இரக்கும் என்று இராட்சகர் திருவுளம்பற்றின வார்த்தையினை நினைத்துத் தைரியங்கொள்ளுகிறது. உலக இன்

பந்தைக்கொண்டு உன்னைப் பிடிக்கப்பார்க்கிறபோது விசுவாசம் தைரியங்கொண்டு உன் பெள்ளி எனக்கு வேண்டாம்; எனக்கு வெள்ளியிலும் விலையேற்பெற்ற அபரஞ்சி இருக்கிறது. நீ ஏன் இராசகுமாரனைச் செம்புச்சல்லிகளால் சொதிக்கிறாய்? இராச பிரபுவை ஏன் தரித்திரனின் போசனத் தால் மொற்றுகிறாய்? நான் கிறிஸ்துவுக்குள் எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்தரவாளி; இந்த உலகம் என்னுடையது, மோட்சம் என்னுடையது; ஆகையால் உன் சந்தோஷத்தை இகழுகிறேன் என்கிறது.

மாம்ச இச்சையும் உன்மேல் மோறிப் பாய்கிறது. உனக்குள்ளே இருக்கிற இச்சையானது செத்துப்போய் இருக்கிற நிலை. உன்னைக் கொன்றுபோடத்தக்க வல்லமை அதற்கு உண்டு. இதன் வல்லமை பெரிதாய் இருந்தாலும் விசுவாசம் இயேசுவின் பராக்கிரமத்தால் இடைசுட்டிக்கொண்டு, இச்சையைக் காலால் உதைத்துத் தள்ளி, உன்னத ஸ்தலத்துக்கு எவ்கிறது. விசுவாசியே! எழுந்திரு, தைரியங்கொள், இச்சையைக் கொன்றுபோடு. விசுவாசத்துக்கு முன்பாக ஒருவனும் எதிர்த்துக் கூடாது. அந்தக் காணுனியனைத் துரத்து. அதின் மதில்கள் வானபரியந்தம் எட்டினாலும் என்ன? அதற்கு இருப்பு இரதங்கள் இருந்தாலும் என்ன? நீ அதை வென்று அதின் கழுத்தின்மேல் உன் பாதங்களை வைத்துக் கீழே தள்ளுவாய். விசுவாசம் மாத்திரம் இருந்தால் போதும்.

பிசாசு உனக்கு விரோதமாய்ப் போர்செய்ய எப்போதும் விழிப்பாய் இருக்கிறான். உன் விசுவாசம் பெலனாய் இருக்கையில் நீ அவனைப்பார்க்கிலும் பெலத்தவன். விசுவாசம் என்னும் கேடகத்தால் பொல்லாங்கன் எய்யும் அக்கினி அம்புகளைத் தடுத்து, தேவவசனமாகிய ஆவியின் கட்டகத்தால் அவனை வெட்டலாம். ஒருவேளை பிசாசின் காலில் அகப்பட்டாலும் பயப்படவேண்டாம். சத்துருவே, மேன்மைபாராட்டாதே. மறுபடியும் உன் இருப்பேன், செயல் எனக்கே வரும் என்று சொல்லு. விசுவாசம் நரகத்தையும் அதின் அதிபதியையும் செயிக்கும். ஆகையால் நரக கேனைகளே, எழும்பிப் பாருங்கள். உங்கள் அக்கினி அம்புகளை சுமாரியாய் எய்துபாருங்கள். வையகமே, பாதாளமே, அண்டபரீயாய் எத்தில் இருந்து சலங்களைக் கொப்புளி, மதருகளைத் திறந்து விடு. வானங்களே, பெரும்புசிலை வீசப்பண்ணுங்கள். இச்சுகளே, உங்கள் தூஷணங்களையும் பொல்லாங்குகளையும் கக்குங்கள். ஆனால் விசுவாசம் யாதொரு சேதமுமின்றி உங்கள்

நடுவில் நடந்துபோகிறது. அதைச் சேதப்படுத்துவாரும் இல்லை, தொடுவாரும் இல்லை. ஆகையால் விசுவாசியான சகோதரனே, எழும்பு. இரட்டுப்பை எடுத்துப்போடு. சாம்பலில் இனி உட்காரவேண்டாம். நீ தூளில் படுப்பானேன்? இராசாவின் பிள்ளையே உயர ஏறு. மோட்சலோகப் பிரபுவே, பொன்னால் இழைக்கப்பட்ட ஆசவினை நோக்கிப்பார். பொன்னால் இழைக்கப்பட்ட ஆசனம் உனக்காக நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இராச உடுப்புகளைத் தரித்துக்கொள். இரத்தாம்பரம், மெல்லிய புடவை, சித்திரத்தையலாடைகளாகிய அன்பு, சந்தோஷம் சமாபாணம், கீழிய சாந்தம், தயவு, நற்குணம், உண்மை, பொறுமை, இச்சையடக்கம் என்ற குணங்களைத் தரித்துக்கொள்வாயாக. அப்போது இராசா உன் அழகுக்கு விருப்பமாகி, பரம மரு சத்தில் உன்னை ஏறப்பண்ணி; அவரோடே என்றும் வாழும் படி செய்வார். விசுவாசிக்கிறவனுக்கு எல்லாம் கூடும். ஆமென்.

முடித்தொன்பதாம் பிரசங்கம்.

"Behold, I have graven thee upon the palms of my hands."

"இதோ! என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை
வரைந்திருக்கிறேன்."

சொலா, 49, 16.

கர்த்தர் மனுப்புத்திரருக்குக் கொடுத்திருக்கிற வாக்குத்தத் தங்கள் அளவற்றவைகள். அவைகள் எல் லாம் மரணநிழலின் பள்ளத்தாக்கை உருவ நடக்கிறவர்களுக்கு நிறைந்த தெய்வீக ஆறுதலைக் கொடுக்கத்தக்கதாய் இருக்கின்றன. அந்த வாக்குத் தத்தங்கள் மேலான எருசலேயின் நடுவிலும் நதியின் இரு கரையிலும் நின்ற, பன்னிரண்டு விதமான கனிகளைக் கொடுக் கிற சீவவிரூட்சம்போல் இருக்கிறது. கொந்த மனதுக்கு அவை கள் எவ்வளவான இன்பத்தை உண்டாக்குகின்றன! கவிழ்ந்த தலையை உயர்த்துகிறது; தளர்ந்த மனதை ஆற்றுகிறது; தன் னாடுகிற முழங்காலைப் பலப்படுத்துகிறது; பெலவின் விசுவாசத்தை ஸ்திரப்படுத்துகிறது; குளிர்ந்த அன்பைச் சூடாக்கி, சுடர்ஒளிபோல பிரகாசிக்கச்செய்கிறது. தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்கள் எல்லாம் இருள் நிலத்திலே நடமாடுகிற நமக்குப் பிரகாசம் தந்து, ஆகாயத்தில் இலங்கும் பேரொளியுள்ள நட்சத்திரங்கள்போல் இருக்கின்றன. "இதோ! என் உள்ளங் கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன்" என்ற வாக்குத்தத் தத்தில் அடங்கிய பொருளைக் கவனிப்போம்.

இதோ! இது அதிசயக்குறிப்பு. இந்த வார்த்தையே பரிசுத்த வேதாகமத்தில் காணும்போதெல்லாம் அதற்குச் சமமான பொன்கேணி இருக்கிறதென்று அறியவேண்டும். பாவதா அரோசிக்கிற தேவன் பாவிகளின் நாமங்களை அவருடைய இராச்சியப்பாத்தின் கலகக்காரருடைய பேர்களைத் தமது எக் களில் பதித்திருப்பதைப்பற்றி வானமும் ஆச்சரியப்படுகிற தரு என்ன? எப்போதாவது தேவனுதர்களைப் பார்த்து, நான் உன்

களை என் கைகளில் பதித்தேன் என்று சொன்னாரா? தேவன் வெளிப்படுத்திய சத்தியவேதத்தில் நாம் அப்படி வாசிக்கிறது இல்லை. உன்னதமான சிரேஷ்ட தூதருக்கு இராத மேன்மை பாவிகளுக்கு இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். எங்கக் கேரூபு யுக்கு இந்த கனம் கிடைத்திருக்கிறது? எந்தச் சேராபீஸுக்கு இந்த மகிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? தூசியும் சாம்பலு மான மனுப்புத்திரனுக்கு, மகா தேவனுடைய சினத்துக்கு இன மானவனுக்கு இந்த மோட்ச ஆறுதல் உண்டாயிருக்கிறது. இது அற்புதமான அதிசயம். பூர்வீக மனுஷர் எழு அதிச யங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். இது தேவலோகத்தின் அதி சயமாய் இருக்கிறது.

கர்த்தர் என்னைத் தள்ளிவிட்டார், என் தேவன் என்னை மறந்துவிட்டார் என்று சீயோன் அவிசுவாசத்தால் நிரப்பப் பட்டுப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கையில், தேவன் தமது இராச ரீக தயாளத்தின்படி சீயோனை ஆறுதல்படுத்தும்படியாக இந்த வசனத்தைச் சொன்னார். சீயோனே! உன்னை நான் மறப்பது எப்படி? உன்னை நான் என் உள்ளங்கைகளில் பதித்தேன் என்றார். அவர் தமது வாக்குத்தத்தங்களை ஆயிரம்தரம் நிறை வேற்றுகிறவராய் இருக்கிறார். மனிதனே அடுத்த சோதனை யில் சேற்றில் அமிழ்ந்து, அவரைப்பற்றிச் சந்தேகக்கொள்ளுகிறான். அவரில் பிசகு இல்லை என்பதை உணருகிறதில்லை.

"என்." இந்தத் தெய்வீக சிற்பாசாரி தேவனே, தேவனு டைய கையில் தேவனைத்தவிர யார்தான் எழுதக்கூடும்? நம்மு டைய புண்ணியம், செபம், ரூணப்படுத்தல், விசுவாசம் அங்கே நமது பேரை எழுதக்கூடும்? கூடாது. நமது பேரை அவர் கையில் வரைய நமது செயலும் அவருக்கு வேண்டியது இல்லை. விதி நமது பேரை எழுதினதும் இல்லை. தேவனு டைய தயவே நமமை அவர் கைகளில் வரைந்திருக்கிறது. சீவன் உள்ள தேவனின் புத்திரனே! உன் பேர் ஆட்டிக் சீவன் உள்ள தேவனின் புத்திரனே! உன் பேர் ஆட்டிக் குட்டியானவருடைய புத்திரன். வரையப்பட்டிருப்பதால், அவருடைய தெய்வீக கிருபைக்காக நன்றியறிதல் உள்ளவ ளுய் இரு. பிரதான தேவதாதன் உன்பேரில் பட்சம்வைத்து உன் பேரை அங்கே துழைத்து எழுதவும் இல்லை, பதியவும் இல்லை. என் பேர் தேவனுல் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்க ளுடைய சங்கத்தாருடனே வரையப்பட்டிருப்பதால் என் ஆத் மாவே, சந்தோஷத்தால் நிறைந்து நன்றியறிதலைச் செலுத்த. நடந்து, குதித்து, ஒடி அவரைச் சங்கீர்த்தனம்செய். மனித ருக்கள் ஒரு சிற்பாசாரி அதை வரைந்திருப்பானால்

ஒருவேளை அது தப்பிதமாய் இருக்கலாம். மனுஷன் அல்ல, பூரண அன்பினாலே சர்வஞானமுள்ளவர் வரைந்திருப்பதால் அதிலே எவ்வளவும் பிசகு இருக்கமாட்டாது. தேவன் எழுதினது எழுதியாயிற்று. அவர் எழுதினதைக் கிறுக்க யாரால் கூடும்? நித்தியருடைய தீர்மானத்தை அழிக்க எந்த மனுஷ புத்திரனால் ஏதும்? இருளின் வல்லமைகளாலும் அந்த நித்திய வரிகளை அழிக்க மாளாது. “என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன்.” ஆத்துமாவே! இது போதும், தேவன் என்னைக்கும் உன்னை மறவாதிருக்கிறார். “கர்த்தாவே! மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கும், மனுஷ குமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கும் அவன் எம்மத்திரம்? சாவுக்குரியவனுடைய பேரை நீர் உம்முடைய தெய்வீகரங்குகளில் வரைய அவன் இவ்வளவு கனம் பெற்றிருக்கிறானே!”

கர்த்தர் “என் உள்ளங்கைகளில் உன்னை வரைந்திருக்கிறேன்” என்கிறார். சம்பூரண அன்புள்ளவராகிய நான்—அநாகிசுநேசத்தால் உன்னைச் சிநேசித்த நான்—மகா உருக்க இரங்கங்களால் உன்னை மீட்டுக்கொண்ட நான்—என் பூரண அன்பினாலே உன்னை என் உள்ளங்கைகளில் வரைந்திருக்கிறேன் என்கிறார். மேலும் சர்வவல்லவராகிய நான் உன்னை என் உள்ளங்கைகளில் வரைந்திருக்கிறேன், உன்னை அதைவிட்டு எடுத்துப்போடத்தக்க எதிரி யார்? உபத்திரவமோ, வியாசுலமோ; துன்பமோ, பசியோ, நிர்வாணமோ, நாசமோசமோ, பட்டயமோ, ஒன்றும் கூடாது. தேவதூதர்களானாலும், அதிகாரங்களானாலும், வல்லமைகளானாலும், நிகழ்காரியங்களானாலும், வருங்காரியங்களானாலும், உயர்வானாலும், தாழ்வானாலும், வேறெந்தச் சிருஷ்டியானாலும் எடுத்துப்போடமாட்டாது. அன்றியும், மாறாதவராகிய நான் “உன்னை என் உள்ளங்கைகளில் வரைந்தேன்.” நான் ஒருவிகை செய்ததை இரண்டாம்தரம் பார்த்துத் திருத்துகிறவர் அல்ல; வானங்கள் உருவழிந்து, பூமி நிலமாறினாலும் நான் வரைந்தது வரைந்தாயிற்று; அது ஒருக்காலம் மாறாது என்கிறார்.

கர்த்தர் உலகங்களை உண்பெண்ணினபோது, அப்பாலே நின்று உண்டாக்கக்கடவது என்று தமது திருவுளசித்தத்தில் சொன்னார். அவர் பரிசுத்தவான்களைச் சிருஷ்டிக்கையில் தமது உள்ளறையில் இருந்து புறப்படுகிறார். அவர் வானங்களைக் கிழித்து, தாழ்தலத்துக்கு வந்து தாம் சமீபமாய் இருக்கிற தேவன் என்று விளம்புகிறார். அவர் வானசேனைகளையும் இப்பூமியையும் உருவாக்கினபோது விடிவெள்ளிக்

ளான தேவதூதர் பாடினார்கள். தேவன் பாடினதாகச் சொல்லப்படவில்லை. இந்த விஸ்தார வையசத்தில் அளவற்ற தேவன் சந்தோஷப்படும்படியாக அவரை எழுப்பிவிடத்தக்க அதிசயம் ஒன்றும் இல்லாதிருந்தது. மீட்பின் அன்பைப்போல அது உவருடைய தெய்வீக மனதுக்குத் திரிப்தியைக் கொடுக்கத்தக்க சம்பூரண தமது சனத்தை மீட்டுக்கொண்டபோது சந்தோஷப்பட்டதாக வாசிக்கிறோம். “உன் தேவனாகிய கர்த்தர் உன் நடுவில் இருக்கிறார். அவர் வல்லமை உள்ளவராய் இரட்சிப்பார். அவர் உன்பேரில் சந்தோஷமாய் மகிழ்ந்து தமது ஐநேசத்தின் நிமித்தம் கூப்பிடாதிருப்பார். அவர் உன்பேரில் கெம்பிரமாய்க் களிகூருவார்.” (செப். 3. 17.)

“உள்ளங்கைகளில் வரைந்திருக்கிறேன்.” அவருடைய கைகளின் கிரியைகளில் பேர் பதியப்படவில்லை. அவைகள் ஒழிந்துபோய்; அவைகள் வஸ்திரம்போல பழமையாய்ப் போய். அவருடைய கரம் என்றென்றைக்கும் இருக்கும். பெரிய கன்மலையில் வெட்டப்படவில்லை. பூமி அதிர்ந்தால் அது உருவழிந்துபோய், அல்லது காலமாறுதலில் மாறிப்போய்.

இஸ்ரவேலருடைய நாமங்கள் பிரதான ஆசாரியனுடைய மார்ப்பதக்கத்தில் பதிந்திருந்தன. அதை எப்போதும் அவன் போர்த்துக்கொள்ளுகிறதில்லை. மேலும் அதை மார்பில் தொங்க வைக்கப்பட்டது. நம்முடைய பேரோ தேவனுடைய உள்ளங்கைகளில் வரைந்திருக்கிறது. சாப்பிடுகையிலும் வேலை செய்கையிலும் எந்த வேளையிலும் உள்ளங்கை அவசரமாய் வேண்டியதாய் இருக்கிறது. உள்ளங்கையில் வரையப்பட்ட எழுத்துக்கள் கண்ணுக்கு வெரு திட்டமாய்த் தெரியும்; மூகப் பார்வையில் இருக்கிறது. ஒருகையில் மாத்திரம் அல்ல, இரண்டு உள்ளங்கைகளிலும் வரையப்பட்டிருக்கிறது. இது நம்மைப் பற்றி தேவன் எப்போதும் கவலையுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்று பொதிக்கிறது.

நீதிமானே! உன் நாமம் கர்த்தருடைய கைகளில் எழுதிப் பதியப்பட்டிருப்பதால் நீ பாக்கியவான். நீ எக்காலத்திலும் மறக்கப்படமாட்டாய்; ஆகையால் களிகூரு. உத்தம இருதயத்தில் சந்தோஷங்கொள். கர்த்தர் உன்னை எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். கிறிஸ்தவனே! நீ காலையிலும் மாலையிலும் உன் செபத்தை ஏற்பண்ணு. அவர் அருதினமும் உன்பேரில் கருத்துள்ளவராய் இருக்கிறார். நீ தேவனுடைய பின்னையானால் துன்பங்கள் கடல்போல் பொங்கி வந்தாலும் பயம் என்ன? கர்த்தர் தமது கைகளில் உன்னை வரைந்

கிருக்கிறார். அவருடைய கை அழியுமா? துக்கப்படுகிற பரிசுத்தவானே! உன் தலையை உயர்த்து, சந்தோஷமாய் இரு. கிறிஸ்து உன்னை நினைவுகூர்ந்ததால் உனக்கு என்ன குறை? மரித்த கள்ளன் தன் கடைசி முடிவில் “ஆண்டவரே, அடியேனை நினைத்தருளும்” என்றான். நீயும் உன் துடிப்பைப் பற்றி கத்தில் கர்த்தாவே! உமது உள்ளங்கைகளில் பதித்த உயிர் தேவதெரியப்படுத்தியருளும் என்று வேண்டிக்கொள்.

“உன்னை” தேவதானையும் அல்ல, உலகத்திலே பேர்போன இராசாக்களையும் அல்ல, தன்னைப் பரிசுத்தவான் என்று எண்ணுகிற பரிசேயனையும் அல்ல; உன்னை வணங்குகிறார். உலகத்திலே அற்பமாய் எண்ணப்பட்ட உன்னை.....பாவியும் சத்திருவுமாகிய உன்னை.....நீசனாகிய உன்னை.....நரத்தின் விசாலத்திலே தங்கும்படி இருந்த உன்னை.....தமது குமாரனைச் சிலுவையில் அறையும் என்று ஒருகாலத்திலே கூப்பிட்டவனாகிய உன்னையே வணங்குகிறார். கர்த்தாவே! உன்னையா வணங்குகிறீர்? ஆம். கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசித்தால் உன்னையே வணங்குகிறார். கிருபையுள்ள தேவனே! உமக்கே மகிமை உண்டாவதாக.

“உன்னை வணங்குகிறேன்” என்கிறார். உன் சாயலையும் உன் காரியங்களையும் சோதனைகளையும் பெலவீனங்களையும் குறைவுகளையும் கிரியைகளையும் உனக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் வணங்குகிறார். கர்த்தர் உன்னை மறக்கவே இல்லை. அவர் என்னை மறந்தார் என்று நீ இன்னமும் சொல்வாயா? “நான் உன்னை மறந்தால் என் வலதுகை தன் தொழிலை மறப்பதாக” என்கிறார்.

“வணங்குகிறேன்” வணாவேன் என்றும் அல்ல, வணங்கிறேன் என்றும் அல்ல, வணாந்தாயிற்று. எவ்வளவு காலத்துக்கு முந்தியோ தெரியாது. இந்த வையகம் உண்டாகும் முன்னும், வானங்கள் அஸ்திபாரப்படும் முன்னும், இந்தச் சூரியன் தன் பிரகாசத்தைக் காட்டும் முன்னும் நித்தியர் தமது அன்பை தமது பத்தர்கள்பேரில் வைத்திருந்தார்.

கிறிஸ்தவனே! நமது இரட்கர் கல்வாரியிலே சிலுவை மரத்தில் ஆணி அடிக்கப்பட்டபோதும் தேவன் நமது நாமங்களை அவர் கைகளில் வணந்தார். அங்கே நமது பாவங்கள் தொலைக்கப்பட்டன. நரகமும் உலகமும் நம்மை மேல்கொள்ளாதபடி நாம் கிறிஸ்துவின் கைக்குள் அடங்கி நடப்போமாக.

சகோதரனே! தேவன் உன்னில் அன்புகூர்ந்து பெரிய வேலையை உனக்காக நடப்பித்திருக்கிறார்; ஆகையால் அஞ்

சாதே. தாதுக்கு இல்லாத சிலாகியம் உனக்கு இருக்கிறது; ஆதலால் மகிழு. இராசாவின் புத்திரனே! களிகூரு. ஏன் துக்கத்தோடே இருக்கிறாய்? தேவனுடைய ஒளிப்பிரகாசத்திலே குளித்து முழுது. மகிழ்ச்சியின் எண்ணெயைப் பூசித் துதியின் வஸ்கிரத்தைப் போர்த்துக்கொள். கந்தைத்துணியோடே உலாவாதிரு, இரத்தாம்பரத்தை உடுத்திக்கொள்; வென்னில் கர்த்தர் உன்னைத் தமது உள்ளங்கைகளில் வணங்குகிறார்.

நாற்பதாம் பிரசங்கம்.

"He is not here: for he is risen, as he said. Come, see the place where the Lord lay."

"அவர் இங்கே இல்லை, நாம் சொன்னபடியே உயிர்த் தேழுந்தார்; கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்."

மத்தேயு, 28. 6.

இயேசு இரட்சகரின் சீவிய சரித்திரம் கிறிஸ்தவனுடைய மனதக்கு மிகுந்த பிரியத்தை உண்டாக்குகிறது. பெதல்கேமின் முன்னுணைமுதல் கல்வாரியின் சிலுவை வரைக்கும் அவர் பரதேசியாய்த் தங்கின காலமெல்லாம் மகிமை நிறைந்தவராக நமக்குக் காணப்படுகிறார். பூமியில் இரட்சகர் நடமாடின தரையும் கூட நம்மால் கனமாய் எண்ணப்படுகிறதே! கல்வாரியில் நாம் அவரைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய வாஞ்சை அவர்பேரில் அதிகமாய்த் தாவுகிறது. அவருடைய சேவன் அவரை விட்டுப் போனபின்பாவது அவரைப்பற்றிய அருமை குன்றிப்போகிறதா? இல்லை. எவ்வளவு அன்போடே அசைவற்ற அந்தச் சரீரத்தைப் பார்க்கிறோம். அரிமத்தியா ஊரானுகிய யோசேப்பும் பயங்குணியான நிக்கொதேமும் சில பரிசுத்தமுள்ள ஸ்திரீகளும் சிலுவையில் இருந்து ஆணிகளைப் பிடுங்கி தாய்தான துப்பட்டியில் அவருடைய திரு சரீரத்தைச் சுற்றி கந்தவர்க்கமிட்டு ஒரு புதிய கல்லறையில் வைத்து, ஒய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாக ஆசரிக்கும்படியாகப் போனார்கள். வாரத்தின் முதலாம் நாள் அங்கிலையில் மரியான் கல்லறையண்டைக்குப் போனாள். அங்கே கல்லறை வெறுமையாய் இருந்தது. சேவஆவியின் உதவியை முன்னிட்டு நாம் சரீரத்தின்படி அல்ல, ஆவியின்படியே கல்லறையண்டைக்குப் போய் அதைப் பரிசோதித்து, அதான் போதனையையும் ஆறுதலையும் அடைந்து, நாம் திரும்புகையில் மெய்

யாகவே இது மோட்சவாசலே அன்றி வேறல்ல என்று சொல்லும்படி அருளைப் பெறுவோமாக.

1. வாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற அழைப்பு.

கிறிஸ்தவர்களே, இன்று நீங்கள் எல்லாரும் என்னோடே கூட வந்து இயேசுவின் கல்லறையைப் பார்க்கும்படியாக உங்களை அழைக்கிறேன். "கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள்." நாம் அந்தக் கல்லறையைப் பார்க்கப்போகும் வழியிலே சம்பாவித்துக்கொண்டு போகையில், தேவன் நம்முடைய இருதயத்திலே கொழுந்துவிட்டு எரியும்படி செய்வாராக.

தான்மார்க்கரும் பரியாசக்காரருமானவர்களே, அகன்று போங்கள். உயர்தலங்களின் இன்பங்கள்மேல் பிரியப் பூடாத மாம்சத்துக்கேற்ற சிந்தையுள்ளவர்களே, பிரிந்துபோய் விடுங்கள். உங்களுடைய தோழமை எங்களுக்கு வேண்டிய தில்லை. நான் இப்போது தேவ ரேசரிடத்திலும் மீட்கப்பட்ட பரிசுத்தவான்களிடத்திலும் பேசுகிறேன். மோட்சலோகப் பிரபுக்களே! பெருமாட்டிகளே! கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள். மரணத்தையும் நரகத்தையும் செயித்து மனிதசாதிகளை மீட்ட நாயன் மூன்றுநாள் நித்திரா செய்து இளைப்பாறின் இடத்தைப் பார்க்கிறீர்கள்? உலகத்தில் பிரவேசித்த எல்லாநாவிட அவர் பெரியவர். தமது தோழனாப்பார்க்கிலும் மகிழ்ச்சியின் எண்ணெயால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர். மேல் உலகத்திலும் கீழ் உலகத்திலும் பரிசுத்தமாய் எண்ணும் எலும்பைப் பார்க்கவேண்டுமேயானால், எருசலேமின் மதில்களுக்குச் சமீபமாய் இருக்கிற தோட்டத்திலே காணலாம். அங்கேதான் உங்கள் ஆத்ம ரேசரின் கல்லறை இருக்கிறது. கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள் என்று தூதர்கள் அழைக்கிறார்கள். சூரியபாவைத் திருப்புதலில் நம்முடைய கர்த்தரை என்று சொல்லி இருக்கிறதாம். அந்தப் பரிசுத்த பெண்பிள்ளைகள் அவருடைய புதங்களைக் கழுவினார்கள்; அவருடைய திரு குறையில் அவருக்கு உதவிசெய்தார்கள்; அவருடைய திரு வாயிலிருந்து ஒழுக்கின மதுரமான வசனங்களை அமுதமாக உட்கொண்டார்கள்; அவர்களைப் பார்த்து கர்த்தரை வைத்த இடத்தை வந்து பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். சகோதரரே! வாருங்கள். மனிதராகிய நாம் தூதரோடே கூடப் போய்ப் பார்ப்போமாக. அந்தத் தூதர் பரம பாவையின் எவ்வளவு இனிமையாய்ச் சம்பாவித்திருப்பார்கள்! கிறிஸ்தவர்

களே! இயேசு படுத்துக்கொண்ட பிரேதக்குழி தூக்கந்தமான இடம் அல்ல. அவர் நரகத்திலே படுக்கை போடவில்லை. அவருடைய சரீரம் அழிவைக்கண்டதும் இல்லை. அங்கே வாசனாகும், கம் என்று மணக்கிறது; பரம நந்தகந்தம் அங்கே பரிமளிக்கிறது; அவருடைய தெய்வீகம் சுகந்த வாசனே உள்ளது.

II. அந்த அழைப்புக்கு நாம் செலுத்தவேண்டிய கவனம், கல்லறைக்குள் பிரவேசிப்போமாக:

அந்தக் கல்லறை அதிக விலையேற்ப்பெற்றது; அது கன்மலையில் வெட்டப்பட்டிருந்தது; ஒரு பெரிய பிரபுவுக்காக அப்படி ஆயத்தம்பண்ணப்பட்டிருந்தது. விசுவாசியே! பார், அவர் உயிரோடிருந்த காலத்தில் மினுக்கான வஸ்திரம் சரிக்கவும் இல்லை; கீச்சான பாதாட்கை அணிந்ததும் இல்லை; அவர் வாசம்பண்ண அரமணை இருந்ததும் இல்லை; தலைசாய்க்க இடமில்லாதவராய் இருந்தார். மெய்தான், தம்முடைய பெரிய கிரியையை நிறைவேற்றும்பரியந்தம் அவர் நித்தைக்கு உள்ளாகவேண்டியதாய் இருந்தது, கிரியைமுடிந்தது, அவருடைய சரீரம் கனம்பண்ணப்பட்டது. ஆலோசனைக்காரனான யோசேப்பு கனதிரீம் சங்கத்தைச் சேர்ந்த நிக்கொதேமு என்ற பிரபுக்கள் அவரை அடக்கம்பண்ணக் கனம்பெற்றார்கள். வேலையை முடித்தார். பிற அவரைக் கனம்பண்ணினதற்குக் குறிப்பாக விலையேற்ப்பெற்ற கல்லறையில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார். கன்மலையானவர் கன்மலையில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டார்; முன் ஒருவரையாவது அதில் அடக்கம் செய்யவில்லை. அவர் மனிதவடிவு எடுத்தபோது கன்னியாஸ்திரியின் கர்ப்பத்தில் படுத்திக்கொண்டார்; இப்போது ஒருவரும் வைக்கப்படாத கல்லறையில் வைக்கப்பட்டார்.

பிரேதச்சிலை ஒழுங்காய் மடித்து வைக்கப்பட்டு இருந்தது. அவர் கடைசி நிமிஷமட்டும் நித்தினாசெய்தார். கன்னன் காவல் அதையில் இருந்து தப்பி ஒடுவதுபோல இவர் செய்யாமல், மெதுவாய் பரிசுத்த மனதுடன் கனங்கயிலாமல் எழுந்தருளினார். பிரேதச் சிலைகள் கல்லறையில் கிடந்தன. பாவத்தினால் நிருவாணம் மூடப்பட உடுப்பு வேண்டியது. பாவம் நீவிர்த்தியாக்கப்பட்டபோயிற்று. இனிமேல் மனுவான் தூதர்களின் உடுப்பைத் தரித்துக்கொள்வான்.

III. எவ்வகையாய் அந்த இடத்தைப் பார்க்கவேண்டும்? மிகந்த நுக்குத்தோடே அதைப் பாருங்கள். இயேசு அங்கே படுத்திருந்தார். அவர் கொல்லப்பட்டார். ஆத்தமாவே! நீயே அவரைக் கொன்றாய்; என்னுடைய செய்கைகளே அவரைக்

கொன்றது. ஐயோ! நான் என் ஆத்தம ரேசரைக் கொன்றேனே! நித்திய அன்பால் என்னை நெடுந்தவரைக் கொலை புரித்தேனே! கிறிஸ்தவனே, உன் கன்னத்தில் கன்னவர் தானாதானாயாய் வடியவேண்டாமோ! அற்பப் புழுவாகிய உன்னை மீட்க மெமையின் கர்த்தர் தமது சேவனைக் கொடுத்தாரே! உன் ஆத்தமா நரகத்தில் அமிழ ஏதுவாய் இருந்ததை அவர் மோட்சப்பட்டனத்தின் அலங்கத்தில் இருந்த பார்த்து, உன் ஆபத்தில் உனக்குக் கைலாகு கொடுத்து உன்னை இரட்சித்தார்.

கிறிஸ்தவ சகோதரனே! இப்போது சந்தேஷத்தோடும் மகிழ்ச்சியோடும் அந்த இடத்தைப் பார். அவா இப்போது அங்கே படுத்திருக்கவில்லை; அந்த இடம் வெறுமையாய் இருக்கிறது. பாவம் அவரைக் கொன்றது; தெய்வீக அவரை உயிரோடே எழுப்பினது. குற்றம் அவரைக் கொன்றது; அவருடைய நீதி அவரை உயிர்ப்பித்தது. அவர் மானத்தின் கட்டுகளை அறுத்து பிரேதக்குழியின் பலத்தைச் சிதைத்து, மரணத்தைத் தமது பாதத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்திச் செயவிரைய எழுந்தருளினார்.

அதைப் பயபத்தியோடே பார். *நாமும் சிக்குந்துக்குள்ளாக அங்கே படுப்போம். நமது தேகம் இரும்பினால் உண்டாக்கப்படவில்லை, தாமிரால் உண்டாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் உருவாக்கப்பட்ட மண்ணுக்கு மறுபடியும் திரும்புவோம். இனி நாம் இருக்கப்போகிற காலம் சொற்பம். இராட்சகர் கல்லறையில் தூங்கினார். நீங்களும் அங்கே நித்தினா செய்யவேண்டியவர்கள்தானே. பாவிசனே! நீங்களும் மரிக்கத்தான் வேண்டும். மரணத்தின் கடைவாய்ப்பற்களில் இருந்து உன் பாவங்கள் உன்னை நீக்கி இரட்சியாது. பாவிசனே! இன்று இயேசுவின் கல்லறையைப் பார். உனக்காகவும் அவர் அதை வெறுமையாக்கி இருக்கிறார்.

படிப்பினை. கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்தார். அவருக்குள் மரித்தவர்களும் உயிர்த்தெழும்புவார்கள். மரணம் அவர்மேல் ஆளுகை செலுத்தவில்லை. கிறிஸ்தவ சகோதரனே! உன்மேலும் அது ஆளுகையைச் செலுத்தமாட்டாது.

அவர் உயிர்த்தார், கடன்களைத் தீர்த்தார், பாவம் நிவிர்த்தி செய்யப்பட்டது. விசுவாசியே! தேவனுடைய நித்திய புத்தகத்தைத் திருப்பிப் பார்த்தாயானால் உன் பாவங்கள் யாவும் மன்னிக்கப்பட்டதைப் பார்ப்பாய்.

நீ மரித்தாலும் உயிர்த்தெழும்புவாய்; இந்தச் சரீரமும் ஆத்து

மாவும் ஒன்று சேர்ந்து நித்திய விவாகத்தால் இணைக்கப்படும். அப்போது சாவுக்குரிய இந்தச் சரீரம் சாவாமையையும் அழிவுக்குரிய இது அழியாமையையும் போர்த்துக்கொள்ளும். அப்போது மரணம் செயமாய் விழுங்கப்படும். நாமும் மரணமே! உன் செயம் எங்கே? பாதாளமே! உன் வெற்றி எங்கே? என்று கெம்பீரிப்போம். அந்தக் காலம் வரைக்கும் நீங்கள் இயேசுவோடே கூட உயிர்த்தெழுந்தவர்களாய், அவர் உட்கார்ந்திருக்கிற மேலான இடத்தில் உள்ளவர்களைத் தேடிக்கொள்வீர்களாக. ஆமென்.

நாற்பத்தோறும் பிரசங்கம்.

"For as many as are of the works of the law are under the curse: for it is written, Cursed is every one that continueth not in all things which are written in the book of the law to do them."

“நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைக்காரராகிய பாவரும் சாபத்துக்குட்பட்டிருக்கிறார்கள்; நியாயப்பிரமாணப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டவைகளையெல்லாம் செய்ந்தக்கூடாத அவைகளில் நிலைத்திராதவன் எவனோ அவன் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறதே.”

கலாத்தியர், 3. 10.

இந்த நேரத்தில் இந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்து, கேள்வியைக் கேட்கிறேன். பொதுவாக மனத்திரும்பும்படி அழைக்கப்பட்டல். அல்ல தனித் தனியாய் ஒவ்வொருவரையும் பார்த்து, நீங்கள் காதுக்குள்ளே கேட்கிறேன். நீ விசுவாசியோ இல்லையோ? நான் கர்த்தருடைய சுந்திதானத்திற்கு முன்பாக இருக்கிற அவருடைய ஊழியக்காரன். இந்தப் பீடத்தில் உட்கார் அல்ல, மகி தேவனுடைய சமூகத்தில் உட்கார் இருக்க நான் எம்மாத்திரம்! நான் அவருடைய ஏவல் ஊழியக்காரனாக நின்று மறுபடியும் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்கிறேன். மனிதனே! ஸ்திரீயே! பிள்ளையே! நீ கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறார்களோ, இல்லையோ? பாவிக்கு நம்பிக்கையாய் இருக்கிற அவரிடத்தில் அடைக்கலம் புருந்தாயிற்று? அல்லது இஸ்ரவேலின் காணியாட்சிக்கு அந்நியனாயும் தேவனுடைய சுவீசேஷத்தை அறிவித்த அறிவீனனாயும் இருக்கிறாயா? இந்த இரண்டில் ஒன்று நிச்சயம். நீ தேவகோபத்துக்கு உட்பட்டவன், அல்

எல்லா அருடைய கோபத்துக்கு விலக்கப்பட்டன. நீங்கள் எல்லாரும் வருங்கோபத்துக்குத் தப்ப வகைதேடி ஆயிற்று? அல்ல என்று எண்ணுகிறேன். இன்று நான் இப்படிப்பட்ட வர்களுடனே முக்கியமாய்ப் பேசும்படியாக யோசித்திருக்கிறேன். மரித்தோருக்கும் சிவனுள்ளோருக்கும் நியாயாதிபதியும், நீங்களும் நானும் சிக்கிரமாய்ப் போய் கணக்கு ஒப்புவிக்கவேண்டுமென்பவருமாகிய இயேசுவின் பேரில் உங்களை ஆணையிட்டு மறித்துக் கொண்டு நான் சொல்லப்போகிற வசனத்தைக் கவனாய்க் கேட்கவேண்டும் என்றும் கட்டளையிடுகிறேன். கர்னாவோ! நாங்கள் உண்மையுள்ளவர்களாய் உமது வசனத்தைக் காதுகொடுத்துக் கேட்டு, ஞாபகத்தில் வைத்து இருதயத்தில் உணர்ந்து பலன் கொடுக்கும்படி ஆவியின் வரங்களைச் சம்பூரணமாய்ப் பொழிந்தருளும்.

இயாக்கியத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற நியாயப்பிரமாணத்தினை கிரியைக்காணப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக: குணப்படைந்த மனிதனே! நியாயப்பிரமாணப் புத்தகத்தில் கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிறதை எல்லாம் செய்திருக்கிறாயோ? எண்ணத்தவரே உனக்கு வரே தேவன் உண்டாயிருக்கவேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. நீ தேவனைப்பார்க்கிலும் உன் ஒன்றையாகியும் அதிகமாய் நேசிக்கவில்லையா? உன் உன் தேவனை மாறிப்போன காலம் உண்டு. உன் பாரம், உன் பின்பா, உன் மனைவி இவர்களை தேவனை விட அதிகமாய் நேசித்தாலும் உண்டு. சொரூபத்தை உனக்குப் பண்ணி வணங்குகட்டாதென்று நியாயப்பிரமாணத்தில் எழுதியிருக்கிறது. தேவனுக்குப் பதிலாக ஒன்றையாவது உன் இருதயத்தில் நிலைநிறுத்தவில்லையா? பொருளானை ஒரு காலத்திலும் உனக்கு உண்பானையில்லையா? பொருளானை விக்கிரக ஆராதனை என்று சர்வவல்லவர் திருவுள்ளத்திலிருந்து கிழித்துக் குடிவெறித்து உனக்கு தேவனாகவும் சகலவிதமான அசுத்தத்தையும் உனக்கு நாயனாகவும் நீ உனக்கு உண்டு பண்ணிவைத்த நாட்கள் அத்தனை திரளாய் இருக்கிறது. தேவனுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்குகட்டாதென்று நியாயப்பிரமாணம் சொல்லுகிறது. நீங்கள் தேவனுடைய நாமத்தின்பேரில் கள்ள ஆணையிடுகிறதில்லையா? நாடோடிய சம்பாஷணையில் பயபத்தியில்லாமல் தேவனுடைய நாமத்தை எடுத்து உரைக்கவில்லையா? அவருடைய பரிசுத்த நாமத்தைப் பரிசுத்தக் குலைச்சலாக்கவில்லையா? அவருடைய வசனம் பிரசங்கிக்கப்படுகையில் அதை எண்ணமற்ற வகையாய்க் கேட்க

வில்லையா? அல்லாம் கற்பனையை மீறவில்லை என்று யார்தான் சொல்லக்கூடும்? உன் தாயையும் தகப்பனையும் கணம்பண் நிவருகிறாயா? இளமையிலும் வாலிபத்திலும் உன் தாயின் அன்பை அசட்டைபண்ணி உன் தகப்பனின் புத்தியைக் கேளாதேபோனாய். தாய் வீட்டில் பட்டினியாயிருக்க, மகன் தன் மனைவி பிள்ளைகளோடே சாப்பிட்டிருப்பதில்லையா? தாய் குளிரான மூட வஸ்திரம் இல்லாதிருக்க, மகன் தன் இருதயத்தைக் கடினமாக்கிக்கொண்டு அவன் சாவுநாளே விரும்பினவர்கள் இங்கே இல்லையா? “நோ” செய்யாதிருப்பாயாக.” தன் சகோதரரிடத்தில் முகாந்தம் இல்லாமல் கோபங்கொள்ளுகிறவன் கொலைபாதகனாய் இருக்கிறான். “விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக.” இதைப்பற்றி நான் என்ன சொல்லுவேன்? இந்தக் கற்பனையை மீறாதான் உலகத்தில் இருப்பது அபூர்வம். “ஒரு ஸ்திரீயை இச்சிட்டுப் பாடே பார்க்கிறவன் அவனோடே விபசாரம் செய்தாயிற்று” என்று இரட்சகர் திருவுள்ளத்திலிருக்கிறார். அந்நிய ஸ்திரீயின் மானத்தைக் கொலைக்கிறவனும் தன் புருஷனுடைய நம்பிக்கைக்குத் துரோகமாய் நடந்துகொள்ளுகிற பெண்பிள்ளையும் இந்தக் கற்பனையை விஸ்தாரமாய் மூலகிறவர்கள். “களவு செய்யாதிருப்பாயாக.” உண்மைத்தப்பாய் நடப்பதும் பிறன் வஞ்சிக்கும்படியாகக் கருத்துக்கொள்வதும் இந்தக் கற்பனைக்கு விரோதம். “பிறனுக்கு விரோதமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக.” மற்றவனுடைய கீழ்த்திக்கு அவதூறு உண்டாக்கும்படி கொள்சொல்லுதலும், பிறனுடைய நோக்கத்தை மாறுபாடாய் விளக்குவதும், இந்தக் கற்பனைக்கு விரோதம். பத்தாம் கற்பனையை நான் மீறவில்லை என்று சொல்லுகிறவன் பைத்திபக்காரன். ஒருவேளை உங்களில் சிலர் நாங்கள் எங்களால் கூடியமட்டும் செம்மையாய் நடந்திருக்கிறோம், எங்கள் திராணிக்குத்தக்கதாக நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக் கொண்டோம் என்று சொல்லத் துணியலாம். அது சுத்த மாறுபாடு, சுத்த பொய். அதோ பேசுகிறான், இதோ தூங்குகிறான், அவன் சிரிக்கிறான். தங்களால் கூடியமட்டும் பிரயாசப்பட்டு நியாயப்பிரமாணத்தை நன்றாய்க் காத்து நடக்கிறார்கள் அல்லவா? மனிதனே! நீ உன்னை எவ்வளவு சன்மாரிக்க ஒழுக்கம் உள்ளவன் என்று நினைத்துக்கொண்டாலும், கிறிஸ்துவுக்கு உட்படாதவளுக்க் காணப்பட்டால், நீ ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு உட்பட்டாயிற்று. உன் போக்குகள் எல்லாம் காற்றுமுன் பறக்கும் தூசியைப்போல அற்பமாய் என்

250

கனம்: ஸ்பீக்கர் கீயர் பிரசங்கம்.

ணப்படும். மோட்ச இராச்சியம் உனக்கு விரோதமாகக் கப்படும்.

II. நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உடைய தீர்ப்பு. தேவனுடைய உழியக்காரர் இப்பேர்ப்பட்ட காரியத்திலே தங்கள் பிரியத்தைச் செலுத்துகிறதில்லை. நியாயப்பிரமாணத்தை நிறைவேற்றாதவனே! உனக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற தீர்ப்பை இப்போது துக்கத்தோடே சொல்லுகிறேன். பாவியே! நீ சபிக்கப்பட்டவன், பில்லிகுளியக்காரன். அந்நினைப் பயப்படுத்தும்படி சொல்லுகிறது போல நான் சொல்லுகிறேன் என்று எண்ணுதேயுங்கள். நான் அல்ல, கர்த்தர் விளம்புகிறார். கர்த்தருடைய சாபம் இப்போதல்ல இனிமேல் வரும் என்று தேற்றிக்கொள்வீர்கள். அப்படிப்பட்ட எண்ணம் சித்தையில் வரவேண்டாம். கர்த்தருடைய சாபம் உங்கன்மேல் என்றும் இருக்கிறது. சாபத்தை ஏறும் அதுபவியாதேபோனாலும், இந்த ரோத்திலும் நீ சபிக்கப்பட்டவன். நீ இன்னமும் நரகத்துக்குப் போகவில்லைதான்; ஆனால் சபிக்கப்பட்டவனானே. தேவன் தமது சமூகத்தை விட்டு உன்னைத் துரத்தும்படியாகத் தமது உருக்க இரக்கங்களை உனக்கு விரோதமாய் அடைத்துப்போட்டார். இன்று நான் உனக்கு விதிக்கிற உன் தேவனாகிய கர்த்தருடைய எல்லாக் கற்பனைகளின்படியும், கட்டளைகளின்படியும் நடக்கக் கவனமாய் இருக்கிறதற்கு அவர் சத்தத் திற்ப் செவிகொடாதேபோவாயாகில், இப்பொழுது சொல்லப்படும் சாபங்கள் எல்லாம் உன்மேல் வந்து உனக்குப் பவிக்கும். நீ பட்டணத்திலும் சபிக்கப்பட்டிருப்பாய், வெளியிலும் சபிக்கப்பட்டிருப்பாய். உன் கூடையும் மாப் பிசைகிற உன் தொட்டியும் சபிக்கப்பட்டிருக்கும்" (உபா. 28. 15—17.). சில மனிதர் வெளியரங்கமாய்ச் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குடிகாரனைப் பாருங்கள்; அவன் எங்கே போனாலும் சபிக்கப்பட்டிருக்கிறான். தன் வீட்டுக்குப் போகட்டும், அங்கே அவன் பிள்ளைகள் அவனைக் கண்டவுடனே திகிலடைந்து ஒடிப்போகிறார்கள். மனைவி பயந்துபோய் இருக்கிறாள். அவன் வீட்டின் ஆஸ்தி இன்னொருவன் கையில் போகிறது. எல்லாரும் அவனைக் குடிகாரன், குடிகாரன் என்று பழிச்சொல்லால் அவனைக் கூப்பிடுகிறார்கள். குடிகாரனே! நரகத்தில் சாராயம் கள் கடைகள் இல்லை. சபிக்கப்பட்டவனே! நீ நடந்தாலும், நின்றாலும், இருந்தாலும், படுத்தாலும் சபிக்கப்பட்டவன்தானே.

இந்த உலகத்தில் எவ்வளவு சாபத்தை அனுபவித்தபோதிலும் அதெல்லாம் இனிவரும் சாபத்துக்கு நிகர் அல்லவே. இன்னம் சில வருஷங்களுக்குள்ளாக நீங்களும் நானும் மரிப்போம். வாலிபனே! நாம் சிக்கிரமாய் நகாத்துப்போவோம், அல்லது அதற்கு முந்தி இறந்துபோவோம். நமக்குப் பிரிய மில்லாத படுக்கையில் வெகுநாள் படுத்துத் தூங்குவோம். வாலிபனே! துன்மார்க்கனே! நான் இப்போது சொல்லிய சிவவாக்கியங்களை நீ எடுத்துக் கேள்விப்பட்டாலும், சிரிக்கலாம். அக்கினி நியாயாசனத்தைச் சர்வ வல்லவருடைய இடிமுழக்கமான கோபாக்கினையும்தான் நீ காண்கும்போது என்ன செய்வாய்? உன் புரியாசல் அப்போது காணப்படுமோ? பின்வரப்போகிறவைகளை நீ பாராதபடிக்கு ஒரு தினை உன்னை மூடி இருக்கிறது. ஆகாப் ஆசனத்தில் வீழ்ந்து போது மிகா சொன்னதைக் கேட்டுப் பரியாசம்பண்ணினான். ஆனால் அம்பு அவனைத் தைத்தபோது அவன் பரியாசம்பண்ணினதாகக் காணோம். நீங்களும் சாகும்படி கட்டிவில் படுத்திருக்கும்போது என்னைப் பரியாசம்பண்ண மாட்டீர்கள்.

சகோதரரே! நான் இப்போது பேசுவது கட்டுக்கதைகள் அல்ல, சொப்பனமும் அல்ல; உள்ள சத்தியங்கள். மரணத்துக்குப் பின்பு நியாயத்தீர்ப்பு. அது பயங்கரமான நான். ஆகாதவர்களை நரகத்தில் அடக்கம்பண்ணும் நான் வந்துவிட்டது. வானத்தின் தூண்கள் அசைந்து ஆகாயவிரிவு வலகி ஓடும் நான் வரும். பிரதான தூதனின் எக்காளத்தொனி பூமியின் சமஸ்த இடங்களில் எல்லாம் தொனிக்கும். திடீர் என்று அந்தச் சத்தம் கேட்கும். அப்போது சிலர் அழுகையோடே எழுந்திருப்பார்கள், சிலர் ஆனந்த சந்தோஷக்கனிப்போடே எழுந்திருப்பார்கள். அதோ, ஆகாயத்திலே வருகிறார், வருகிறார். அவருடைய முகரூபம் எவ்வளவாய் மாறி இருக்கிறது. முன்கிரட்டை வர் சிரசில் இல்லை. பிலாத்துவின் நியாபாசனத்துக்கு முன்பாக நின்றார்; சகல உலகமும் பிலாத்துவாகும் அவர் முன்பாகவும் நிற்பார்கள். சபிக்கப்பட்டவர்களே! அந்த நாளிலே உங்கள் சாபம் உங்களை விழுங்கும். அவியாத அக்கினியைப்பற்றி என்ன சொல்லவேன்? நரகம் பயங்கரம் உன்னது. அதற்குத் தப்பிக்கொள்ளப் பாருங்கள், விலகி ஒடப்பாருங்கள்.

நான் உங்களோடே கடினமாய்ப் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால் நான் உன்னமும் ஆவியும் உங்

கள் நிமித்தம் கலங்குகிறது. உங்களில் சிலரையாவது அழிவினின்று விலக்கிக் காக்கும்படியாக உங்கள் நிமித்தமே ஏன் இருதயம் அனலாய் எரிகிறது. உங்களுக்குள் சமாதானம் இல்லாதிருக்க சமாதானம், சமாதானம் என்று நான் கூறவா? இப்படிப் பிரசங்கிப்பது எனக்கு இன்பம் என்று நான் எண்ணுகிறதில்லை. இயேசுவின் அருமையைப்பற்றிப் பிரசங்கிப்பதையே விரும்புகிறேன்.

இப்போது நிரண்டொரு காரியத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறேன். பாவிஷ்ய! நீ தூக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டிருக்கிறதை உணருகிறாயா? உன் சுய கிரியைகளால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறாயா என்பதை உணருகிறாயா? நீ பாவத்தை அரோசிக்கிறாயா? நீ உண்மையாய் குணப்பட, மனதிருக்கிறதா? அப்படியானால் நீ தப்பும் வழியை உனக்கு அறிவிக் கிறேன்! தாவீதின் வீதில் பிறந்த இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டு, மரித்து அடக்கம்பண்ணப்பட்டார். அவர் உயிர்த்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் இருந்து நமக்காக வேண்டுகல் செய்கிறார். தமது மரணத்தினால் பாவினை இரட்சிக்க அவர் உலகத்தில் வந்தார். பாவி சபிக்கப்பட்டதை அவர் கண்டபோது, அவர் சாபத்தை தமதுமேல் போட்டுக்கொண்டு உன்னை அகிணினின்று இரட்சித்தார். எந்த மனிதன் நிமித்தம் இயேசு சாபமாக்கப்பட்டிருக்கிறாரோ, அந்த மனிதன் சபிக்கப்படுகிறதில்லை. கிறிஸ்து எனக்காகச் சாபமாக்கப்பட்டாரா? என்று நீ கேட்கலாம். நீ பாவத்தைப் பதைக்க ஆவியானவரால் அருள் பெற்றிருந்தால், உனக்காக அவர் சாபமானார் என்று அறிவாயாக.

சகோதரனே! இயேசு உனக்காகச் சாபமானார், நீ பயப்படவேண்டியதில்லை, சந்தோஷமாயிரு. பாவிஷ்ய! இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார். இதை விசுவாசித்தால் உன் சாபமெல்லாம் மாறிப்போம். பாவிஷ்ய! அவரைப் பார். உன்னைப் பார்க்கவேண்டாம், பாவிஷ்ய! என்மேல் இரட்சிக்கும் என்று கூப்பிடு. உன் வீட்டிற்குத் திரும்பிப்போய் இருக்கையில் கர்த்தாவே! நான் சபிக்கப்பட்டவன் என்று போதகர் பேசினாரே; அப்படியானால் தேவனே! நான் என்ன செய்வேன்? நீர் கொள்ளுதல் உம்மிடத்துக்கே வருகிறேன். என்னிடத்தில் வருகிறவனைத் தன்னிடத்தேன் என்று வாக்கு உரைத்திருக்கிறீர். கர்த்தாவே! இயேசுவை நம்பி அவர் மூலமாய் உம்மண்டைக்கு வருகிறேன் என்று செபம்பண்ணு. நீண்ட செபம்பண்ண உனக்குத் தெரியாதென்றால், தேவனே!

நான் நிப்பாக்கியன், என்மேல் கிருபையாய் இரும் என்று உணர்வோடே சொல்லு. இன்று நீ குணப்படுதலான இருதயத்தோடே போனால் சேராபீன்கள் வானத்திலே முழங்குக் கெம்பிரிப்பார்கள்; மீட்கப்பட்ட சனங்கள் அவர்களுடன் சேர்ந்து களிகூருவார்கள். ஏனெனில் கர்த்தர் இதைச் செய்தார், அவருக்கே சதாகாலங்களிலும் தோத்திரம் உண்டாவதாக. ஆமென்.

நாற்பத்திரண்டாம் பிரசங்கம்.

"And the barrel of meal wasted not, neither did the cruse of oil fail, according to the word of the LORD, which he spake by Elijah."

"கரீந்தர் எலியாவைக்கொண்டு சொன்ன வார்த்தையின்படியே, பாண்டிலே மா செலவழிந்துபோகவும் இல்லை; கலசத்தின் எண்ணெய் குறைந்துபோகவும் இல்லை."

1 இராசாக்கள், 17. 16.

கோபம் கொள்ளுகிற காலத்திலேயும் தேவன் இருக்கத்தை நனைவுகூருகிறவராய் இருக்கிறார். ஆக்கினையின் மத்தியிலே அவர் தமது பிள்ளைகளின்மேல் தமது அன்பைப் பிரகாசமாய்க் காண்பிக்கிறார். தேவன் இஸ்ரவேல் தேசத்தின்மேலும் சீதோனியரின் தேசத்தின்மேலும் கொடிய பஞ்சத்தை அனுப்பினார். இருசாதியாரும் உன்னதமானவருக்கு விரோதமாய்க் கோபம் மூட்டியிருந்தார்கள். இஸ்ரவேலர் மெய்தேவனை விட்டு விலகி பொன்கன்றற்குட்டிகளையும் பாகாலையும் வணங்கினார்கள்; சீதோனியர் தங்கள் இராசாவின் குமாரத்தியாகிய ஏசுபேலை இஸ்ரவேலருக்குள்ளே அனுப்பி பாகால் விக்கிரகாராதனையைப் போதித்துப் பிரஸ்தாபப்படுத்தினார்கள். ஆதலால் தேவன் கறையால் நிறைந்த அந்தத் தேசங்களின்மேல் பனியாவது மழையாவது பெய்யாதபடி செய்தார். அந்தப் பொல்லாத சந்ததியார்மேல் தமது கோபத்தின் எரிச்சல் மூட்டிப் போது, தம்மால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் சுகமாய் வாழும்படி அதுக்கிரகம்செய்தார். இஸ்ரவேல் தேசத்திலுள்ள சீர்க்கால்கள் வற்றிப்போனபோதிலும் எலியாவுக்கென்று ஒன்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. அது வறண்டுபோன போதிலும் அவனைப் பாதுகாக்க ஒரு இடத்தை ஆயத்தம் பண்ணிவைத்தார். கிருபையிலே தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட மற்றவர்களும் இஸ்ரவேலிலே இருந்தார்கள். தேவனுடைய பத்தனாகிய ஒபதியா 100 ரீக்கதரிசிகளை ஊம்பது ஊம்பது

பேராக இரண்டு கெபிகளில் மறைத்துவைத்து, அப்பழம் தண்ணீரும் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவந்தான். இந்தக் காரியங்களினாலே நாம் என்னத்தை அறியலாம்? உலகத்தின் சீர்குலைந்துபோனாலும் தேவனுடைய பிள்ளைகள் சுகமாய்த் தங்குவார்கள் என்பதை அறியலாம். சரேப்தா ஊரானின் சரித்திரத்தைக்கொண்டு தேவன் மனிதர்பேரில் வைத்திருக்கிற அன்பை இந்த நேரத்தில் கவனிக்கக்கடவோம்.

I. தேவன் அந்த விதவைக்குக் காட்டின அன்பைப் பார்ப்போம். லூக். 4. 25, 26ல் எலியாவின் நாட்களிலே மூன்றுவருஷமும் ஆறுமாதமும் வனம் அடைபட்டு, தேசம் எங்கும் மிகுந்த பஞ்சம் உளடாயிருந்தபோது, இஸ்ரவேலருக்குள் அநேகம் விதவைகள் இருந்தார்கள். ஆயினும் எலியா சீதோன்நாட்டிலுள்ள சரேப்தா ஊரில் இருந்த ஒரு விதவையினிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டானே அல்லாமல் மற்றொருத்தியினிடத்திற்கும் அனுப்பப்படவில்லை என்று இரட்சகர் சொல்லியிருக்கிறார். தேவன் இங்கே ஒரு பெண் பிள்ளையைத் தெரிந்துகொண்டபோது இஸ்ரவேல் சாதியிலே ஒருத்தியைத் தெரிந்துகொள்ளாமல், முன்னாள்களில் அழிவுக்கு நியமிக்கப்பட்ட வம்சத்திலே ஒரு அஞ்ஞான விதவையைத் தெரிந்துகொண்டார் என்று பார்க்கிறோம். அவருடைய கிரியைகள் எல்லாம் அநிசயமானவைகளே. பாஷச் சேற்றில் அமிழ்ந்து நிர்ப்பந்த ஸ்திதியில் இருக்கிறவர்களை இரட்சிப்பது அவர் சுபாவமாய் இருக்கிறது. அவர்களிடத்திலே தமது வார்த்தை அதிக வல்லமையாய்க் கிரியைசெய்யும்படி பண்ணுகிறார். அவர் இப்படித் தெரிந்துகொள்வதற்குக் காரணத்தை எடுத்துக்காட்ட யாரால் ஆகும்? மீட்பின் அன்பு தேவனுடைய தேசத்திலே வாசம் பண்ணியிருந்த அநேக ஆயிரம் சனங்களை விட்டுவிட்டு, காலானின் எல்லையில் குடியிருந்த அஞ்ஞானிக்குக் காட்டப்பட்டது.

எல்லா கொள்ளுதலின் உபதேசத்தைச் சென்மப் பகையாய்ப் பகைபாடுகள். அது அவர்கள் பெருமையைத் தாழ்த்துகிறது. இந்தக் கூட்டத்தில் வந்திருக்கிறவர்களில் சிலர் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறார்கள்; மற்றவர்கள் இன்னமும் குணப்படாதவர்களாய் இருக்கிறார்களே. நாம் குணப்படாதிருக்கிறவர்களைப் பார்க்கிறோம். எல்லவர்களாய் இருந்தோமா? அப்படி அல்ல. நாமும் முன்காலத்துடைய புத்தியினரும் சீழ்ப்படியாதவர்களும் வழிதப்பி நடக்கிறவர்களும் பலவித இச்சைகளுக்கும் இன்பங்களுக்கும் அடிமைப்

பட்டவர்களும் துர்க்குணத்தோடும் பொறுமையோடும் சிவனம்பண்ணுகிறவர்களும் பதைக்கப்பட்டத்தக்கவர்களும் ஒரு வருக்கொருவர் பதைக்கிறவர்களும் இருந்தோம் (தித். 3. 3.). தேவன் கொடிய பாவிக்கொன்று போப்போன பரிசுத்தவான்களை எழுப்பினார். பரலோகத்திலே அநேக கசவரியவான்களைப் பாராமல், தரித்திரரைப் பார்க்கலாம்; எசமான்களைவிட வேலைக்காரரில் திரள்பேர் அங்கே சுகிக்கக் காணலாம்; கல்வி மான்களைவிட பேதைகளில் மிகுதியானவர்கள் மோட்ச இன்பத்தை அதுபவிப்பதைத் தரிசிக்கலாம். இதற்கு என்ன சொல்லலாம்? பிதாவே! வானத்துக்கும் பூமிக்கும் ஆண்டவரே! இவைகளை ஞானிகளுக்குக் கல்விமான்களுக்கும் மறைத்து பாலகருக்கு வெளிப்படுத்திப்படியால் உம்மர் ஸ்தோத்திரிக்கிறேன். ஆம், பிதாவே! இப்படிச் செய்வது உமது திருவுளத்துக்குப் பிரியமாய் இருந்தது. (மத். 11. 2, 26.)

தேவனுடைய அன்பைப் பாராட்டுவதற்கு அவன் பாத்திரமுள்ளவனா என்று பார்த்தால் அப்படியும் அல்ல, தன் தேசத்தின் தேவர்களை விட்டுவந்த ருத்தைப்போல் உள்ளவன் அல்ல; கர்த்தருடைய சத்துருவைக் கொன்ற யாகேலப் போலும் அல்ல. எந்தப் பேர்போன அஞ்ஞானிகளுக்கும் அவனுக்கும் வித்தியாசமே இல்லை. அவன் லிக்கிரகஜாதனையிலும் அறிவீனத்திலும் அமிழ்ந்தினவன். தேவன் அவனைத் தமது இரக்கத்துக்குப் பாத்திரமாகத் தெரிந்துகொண்டார். அவன் இரட்சிப்புக்குத் தயாபாத்திரமானான். ஆ! தேவனுடைய வழிகள் ஆராயப்படக்கூடாதவைகள். அவருடைய கிரியைகள் மருத்துவமும் ஆச்சரியமுமானவைகள். அவருடைய வழிகள் நீதியும் சத்தியமுமானவைகள்.

தேவன் நம்மையும் தெரிந்துகொண்ட விதம் - - - - - ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது (1 கொரி. 1. 26-29.). நாம் இன்னமும் இந்த மண்ணில் தங்கி இருக்கிறோம். நாம் நம்மைப் பற்றிக் குறைவாய் எண்ண அநேக முகம் - - - - - பரலோகத்தில் முத்தி அடைந்திருக்கிறவர்களும் அப்படியே சொல்லுகிறார்கள். கர்த்தாவே! எங்கு நிற்கல்ல, எங்கு நிற்கல்ல, உமது நாமத்துக்கு என்நென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக என்று பாடுபிறர்கள். அவர்களும் ஒரு காலத்தில் பாவத்தாலே கர்த்தாப்பட்டவர்கள், பின்பு இரத்தத்தால் கழுவிப்பட்டவர்கள். முன்காலத்தில் அவர்கள் அக்கிரமத்திலும் பாவத்திலும் செத்தவர்களாய் இருந்து, பின்பு ஆவியானவரால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவர்கள்.

அவன் நிர்ப்பந்த ஸ்திதியில் இருந்தான். பஞ்சம் அவனையும் அவன் மகனையும் கின்றுபோட்டது. அந்தப் பஞ்சகாலத்தில் ஒருபிடி அன்னம் சம்பாதிக்க புருஷன் இல்லை. அவன் இறந்துபோனான்; ஒரு மகன் இருந்தான், அவனும் அவனுக்குப் பாரமாவே இருந்தான். தாய்க்கு உதவிசெய்ய விரகு பொறுக்கமுதலாய்ப் பெலன்றற்குக் கிடந்ததாகத் தோன்றுகிறது. கடைசியாக அவனுக்கு ஒருபிடி மாவும் கொஞ்சம் எண்ணெயும் மாத்திரம் இருந்தது. அதை தாயும் மகனும் சாப்பிட்டுச் செத்துப்போக எத்தனமாய் இருந்தான். தான் இனி உரோமே இருக்கிறவர்களின் தேசத்தில் தரிகொள்வதில்லை, பூலோக குடிகளோடே மனுஷனாக் காண்பதில்லை, தன்னை இரவுக்குள்ளே என் கண்ணை என்னைக்கும் மூடிக்கொடுவேன் என்று எண்ணி மகா கசப்பாகப் புலம்பி இருக்கலாம்.

நாமும் தரித்திரராய் இருக்கையில் தேவகிருபை நம்மைக் கண்டுபிடித்தது. இவ்வுகை தரித்திரத்தைப்பற்றி நான் முக்கியமாய்ச் சொல்லுகிறதில்லை. ஆவக்குரிய நிர்ப்பந்தராய் இருந்தபேர்து தேவன் நம்மைக் கைதுக்க வந்தார். ஐயோ! நான் நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் என்று புலம்புகையில், தேவன் நமக்குச் சகாயம் செய்யவந்தார். பாவச்சுமை பளுவாய் இருக்கிறதே - - - - - அங்கலாய்த்தபோது, தேவன் நம்மைக் கண்டார். பாவத்தை உணருகிற பாவியே! நீ இந்த வேளைகளில் உன்னை நோக்காமல் தேவனை நோக்கு. உன்னதத்தில் இருக்கிற தேவனை நோக்கிப்பார்க்கப் பயந்தால் சிலுவையை நோக்கிப்பார். அதில் தொங்கினவர் உன்னைப்போலொத்தவர்களுக்காக மரித்தார். பாவினை இரட்சிக்கக் கிற ஸ்தூபியே! உலகத்தில் வந்தார் என்கிற வார்த்தை உண்மை. எல்லா அங்கிரிப்புக்குப் பாத்திரமுமானது. நீ அவர் - - - - - வைத்தால் சரேப்தா ஊராளின் வறுமையை நீக்கின கரம் உன் - - - - - சகாயம்செய்து மோட்சலோகம் செர்க்கும்.

II. தேவன் அவனை டத்தின் விதத்தைப் பார்ப்போம்; இந்தப் பெண்பிள்ளை நடத்தப்பட்ட விதத்தை பாருங்கள். முதலாவது அவனிடத்தில் உள்ளதும் கேட்டு மனங்கப்பட்டு; நான் குடிக்கும்படி கொஞ்சம் தண்ணீர் ஒரு - - - - - டது; அதைக் கிரத்தில் கொண்டுவர என்று கேட்சப்பட்டது; அதைக் கொண்டுவரும்படி போனான். அவன் புறம் காட்டவே கொஞ்

சம் அப்பமும் கூடக் கொண்டுவா என்று சொல்லப்பட்டது. அவள் ஒரு ஏழை, ஒரு கைம்பெண்; அவளிடத்தில் உள்ளதும் கேட்கப்பட்டது. அவள் வாங்கிச் சாப்பிடத்தக்கவளாய் இருந்தாளே அல்லாமல் கொடுக்கத்தக்க நிலைமையில் இருக்கவில்லை. தேவ நடத்துதல் கடினமானது என்று சிலர் எண்ணலாம். அழகையோடே விதைக்கிறவன் கெம்பிரத்தோடே அறுப்பான். இறைக்கிற கிணறே ஊறும்.

தேவன் பாவியை நடத்துகிற விதமும் இப்படியே இருக்கிறது; பாவியைப்பார்த்து மனந்திரும்பு, குணப்படு, இயேசுவை விசுவாசி என்கிறார். அப்போது பாவியானவன் தன்னைக் கூடாத காரியத்தைத் தேவன் கேட்கிறார் என்பான். அப்படிச் சொல்ல உனக்கு நியாயமே இல்லை அந்தப் பெண்பிள்ளையைப் பார். அவள் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்தாள்; அப்பமும் தண்ணீரில் உடனே கொண்டுவந்தாள். அவள் கொடுத்ததினாலே குறைவு அடைய இல்லை, நிறைவை அடைந்தாள். பாவியினுடைய கட்டமையும் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதே. அவள் எவ்வாறுக்குக் கொண்டுவந்த அப்பம் அற்புதமாக அதிகரிக்கப்பட்ட மாவால் செய்யப்பட்டது அல்லவே. ஆண்டவரே விசுவாசிக்கிறேன் என்று சொல். விசுவாசிக்கத்தக்க வல்லமையையும் உனக்குத் தருவார். இரட்சகர் ஒருநாள் சும்பின கையையுடைய ஒரு மனிதனைச் சொஸ்தமாக்கச் சித்தமானபோது உன் கையை நீட்டி என்று வியாதி யஸ்தனைப் பார்த்துச் சொன்னார். அவன் என்னால் எவ்வாறு என்று சொன்னான்? அல்ல, உடனே நீட்டினான். நீட்டத்தக்க சக்தியை அற்புதமாய் அவனுக்குக் கொடுத்தது யார்? தேவ கிருபையின் பலத்தை அறிந்தவர்களாய் நாங்கள் உரம்கொண்ட பாவிகளையும் பார்த்து பிரசங்கிக்கிறோம். எசேக்கியேலப்போல உலர்ந்த எலும்புகளே உயிர் அடையுங்கள். செத்துப்போன ஆத்துமாவே, உயிர் அடை என்று பிரசங்கிக்கிறோம். தேவன் தம் மகனாகிய சொல்லுகிற வார்த்தைகளை மனிதர் உள் ததிலேபதியச்செய்து அவைகளை மேன்மையப்படுத்துகிறார்.

மேலும் அந்தப் பெண்பிள்ளைக்கு காட்டப்பட்ட கிருபை பரிசைக்குறியது. தானும் மகனும் கடைசியாக் சாப்பிட்டுச் சாகுபிபாகிறதில் இருந்து கொஞ்சம் கொடு என்று மகன்கொடுத்தது. மேலும் ஒருபிடி மாவுக்கு அதிகமாய் ஒருநாளாவது கூடியிருக்கவில்லை. ஒருபிடி மாவு எடுத்து அடைசுவோள், மதியம் என்ன செய்வேன் என்று சொல்

லலாம், சாயந்தரம் என்ன செய்வேன் என்று பெருமூச்சு விடலாம்.

தேவன் நம்மையும் பரிசை நிலைமையில்தான் வைத்திருக்கிறார். தேவன் அவனை ஞானமாய் நடத்தினார். அவனுக்கு ஒரு களஞ்சியம் நிறைய தானியம் கொடுத்தால் பஞ்சத்தின் கொரேத்திலே கள்ளர் மிகுதியாய் எழும்பி ஒரு தானியமாவது இராதபடி கொள்ளையாட் அவள் தரித்திரமாய்ப் போகலாம்.

தேவன் நமக்குக் கிருபையை மிகுதியாய்க் கொடுத்தால் நரகத்திலுள்ள கள்ளர் எல்லாரும் ஒன்றுகூடி நம்மைக் கெடுக்கப் பாப்பார்கள். சாத்தானோடே போராடத்தக்கதான பெலனை மாத்திரம் அந்தந்த வேலைக்கு நமக்குத் தந்துவருகிறார்.

மேலும் மாவைத் திரளாய்க் கொடுத்தாலும் அதிக நாள் இருக்கவேண்டி முதல் புழுப்புழுத்துப்போம். கிருபை மிகுதியாய் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டால் நாம் பெருமை கொண்டுபோவதற்கு இடம் உண்டாகலாம். கொரிந்தியர் கெட்டுப்போனார்கள். தேவன் நமக்கு அன்றன்றுள்ள அப்பத்தை அன்றன்றைக்குப் போதுமானபடி கொடுக்கிறார்.

III. தேவனின் உண்மை. மா குறைய இல்லை; எண்ணெய் வற்றிப்போகவும் இல்லை. நாள்தோறும் அவளும் அவள் மகனும் அவள் வீட்டாரும் எவ்வாறும் சாப்பிடவேண்டும். நாள்தோறும் எடுத்தான், நாள்தோறும் குறையவும் இல்லை. விசுவாசிக்கு நாள்தோறும் துன்பம் வந்தாலும் போதுமான கிருபை கொடுக்கப்படும்.

தேசத்தில் மலிவு உண்டானது வரைக்கும் அவளுக்கு அப்பம் கிடைத்தது. குறைவில்லாத தேசத்தில் நாம் போய்ச் சென்மப்பரியந்தம் சேவ அப்பம் நமக்கும் அருளப்படும்.

நாற்பத்துமூன்றாம் பிரசங்கம்.

"None eye pitied thee, to do any of these unto thee, to have compassion upon thee; but thou wast cast out in the open field, to the loathing of thy person, in the day that thou wast born. And when I passed by thee, and saw thee polluted in thine own blood, I said unto thee when thou wast in thy blood, Live; yea, I said unto thee when thou wast in thy blood, Live."

"உனக்காகப் பரிதபித்து, இவைகளில் ஒன்றையாகியும் உனக்குச் செய்ய ஒரு கண்ணும் உன்பேரில் இரக்கமாய் இருந்ததும் இல்லை; நீ பிறந்த நாளில் நீ அருவருக்கப்பட்டதினால் வெளியில் எறிந்துவிடப்பட்டாய். நான் உன் வருகை கடந்துபோதும்போது, மதிக்கப் படுவதற்கு ஏதுவாய் நீ உன் இரத்தத்தில் கிடக்கிறதைக் கண்டு, உன் இரத்தத்தில் கிடக்கிற உன்னைப் பார்த்து: பரிதபித்து என்றேன்; ஆம், உன் இரத்தத்தில் கிடக்கிற உன்னைப் பார்த்து: பரிதபித்து என்றேன் சொன்னேன்.

எசேக்கியேல், 16. 5, 6.

இஸ்ரவேலிலே பிறக்கிற ஆண்பிள்ளைகளை எல்லாம்

எசேக்கியேல்
சொல்லிய காவலிடம்
பட்ட பிள்ளை.

சாரும்படி எறிந்துவிட்டேன். கொடுங்கோலரசனாகிய பாவோன் செய்து கட்டளையினால் அவர்கள் அண்டித்த உபத்திரவத்தை நவந்து தேவன் இந்த வசனங்களைச் சொன்னார் என்று எண்ணத்தக்கதாய் இருக்கிறது. எகிப்தில் இருந்து தாம் ஈட்டுக்கொண்ட சனம் எவ்வளவு நிர்ப்பந்தமாய் இருந்தாலும், அவர்களைப் பாண்டும் தேனும் ஒடுகிற தேசத்திலே நிலைநிறுத்தும்படி சமது அன்பை அவர்கள் மேல் செறித்து விளங்கச்செய்தார் என்பதை உலகத்துக்கு

உணர்ந்தும்படியாக இந்த வசனங்களை உரைத்தார். நாம் இந்த வசனங்களினாலே அடைகிற போதனை என்ன? அடிமைத்தன வீடாகிய இவ்வுலகத்தில் இருந்து தேவன் தமது பரம இராச்சியத்துக்குக் கொண்டுவரப் போகிற ஒவ்வொரு பாவியின் பேரிலும், அவன் எவ்வளவு நீசனாய் இருந்தாலும் இப்படியே பிரியமுள்ளவராய் இருக்கிறார் என்று அறியலாம்.

I. மனிதருடைய நீர்ப்பித்தமான நிலைமையைப் பார்ப்போம். அது மரிக்கிறதற்கு எறிந்துவிடப்பட்ட பாலகனுடைய நிலைமைக்கு ஒப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. அசற்கு இனிமேல் சிலனும் சகமும் கிண்டியாதபடிக்கு எறிந்துவிடப்பட்டது. சபாவ அன்பில்லாத அந்நின் தாய் தந்தைகள் வெளியிலே அதை எறிந்துவிட்டார்கள். அது தன் இரத்தத்திலே மிதிபட்டு வெளியின் துவட்ட மிருகங்களுக்கு இரையாகக் கிடந்தது.

அசற்கு கேரிட்ட அழிவு அகால அழிவு. அது குழந்தை. பல துன்பங்கள் அதைச் சூழ்ந்தன. அது இன்னமும் சந்தோஷத்தை அறியாதிருந்தும் கோவையும் துக்கத்தையும் பூரணமாய் அழிந்தது; நமக்கும் அப்படியே பயங்கரமான அழிவு கேரிட்டிருக்கிறது. நாம் பாவத்தில் பிறந்தோம். அக்கிரமத்திலே கர்ப்பம் தரிக்கப்பட்டோம்; ஆதாம் சிங்காரமான வதேன் தோட்டத்துக்குள் பிரவேசித்தபோல, நாம் இந்த பாவங்களில் வந்ததில்லை. ஒரே மனிதன் விழுந்ததினாலே நாம் அனைவரும் பெரும் பாவிகள் ஆனோம். நம்முடைய தன்மை கெட்டுப்போயிற்று. தாயின் வயிற்றில் இருந்து பிறத்தது முதல் பொய்சொல்லி வழிதப்பிப்போகிறோம். பிறப்பிலேயே நாம் தேவனுடைய பிரமாணத்தின் அக்கினைத் தீர்ப்புக் கூட உன்னாய் இருக்கிறோம். அடியோடே கெட்டுப்போக விரிய இருக்கிறோம். கர்ப்பத்தில் இருந்து வெளியே வர்போது, சாகப் பிறந்தோம். மனிதனே! தேவன் உன் பிள்ளை. இரத்தம் வாயாதிருந்தால் என்றும் கெட்டுப்போவாய். உன் கிரியைகளினாலே உன்னை இரட்சித்துக்கொள்ளலாம் என்று எண்ணுதே. உன் தன்மையையும் உன் நடக்கையை யும் பற்றிப் பெருமை உடராட்டாதே. நீ துரோகியின் பிள்ளையாய் இருக்கிறாய். நீ உன் தன்மையைத் தரித்து, அழிப்பனின் மகனாய் இருக்கிறாய். நீ சாபத்துக்குள்ளாகப் பிறந்திருக்கிறாய். நீ மூச்சுவிடத் துவக்கினது முதல் தேவனோ பத்துக்குள்ளாக இருக்கிறாய்.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருந்து நீ உன்னை இரட்

சித்துக்கொள்ள ஏதும் சத்துவமற்றவனாய் இருக்கிறாய். உயிர் து விடப்பட்ட பின்னாலே, பாலகன் தன்னை இடக்கி க்க என்னசெய்யக்கூடும்? இரண்டு மூன்று வயதுக் குழந்தை ஆனால் அது தத்திப் பற்றித் தள்ளாடி தன் சின்னம் கிறிய காலேத் தூக்கிப்போட்டு ஒரு ஒதுக்கிடம் தேடலாம், அல்லது பேசப் படித்திருந்தால் தன் குறைவை மழலைப்பேச்சால் மற்றவர்களுக்குச் சொல்லிச் சகாயம் தேடலாம்; இரண்டும் அதற்கு இல்லை. அது பெலனற்றுக் கிடந்தது. தாலும் ஒன்றும் செய்யச் சத்துவம் இல்லை. மனிதனுடைய இயல்பான நிலை மையும் இப்படியே இருக்கிறது. நாம் அக்கிரமத்தினாலும் பாவத்தினாலும் செத்தவர்களாய் இருந்தோம். மரித்தான் உயி ரோடு இருக்கக்கூடமா? கிரியை செய்ய இயலுமா? செத்தவனை உயிரோடெழுப்பும் வல்லமை தேவனுக்கு உரியது. அவரே அவனை எழுப்பவேண்டும். இயல்பின்படி நீ சரவுக்கு உட் பட்டு இருக்கிறாய். நீ மாய்கையை விரும்புகிறாய். தேவ சத்தியத்தின்மேல் பிரியப்படுகிறதில்லை. பாவத்தில் அன்பு கூடுகிறது, அதினின்றும் விடுவிக்கப்பட உனக்கு ஆசை இல்லை. பரிசுத்தத்தை நீ தெரிந்துகொள்ளுகிறதில்லை. தேவனுடைய கட்டளைகளை அருவருக்கிறாய் ஆகையால் நீ உன்னை இரட் கிக்கச் சத்துவமற்றவன்.

மேலும் அந்தப் பின்னாலே அநாதப்பின்பினையாய் இருந்தது போல, நாமும் அநாதர்களாய் இருந்தோம். நமக்கு உண்கும் காட்டுவார் இல்லை. தேவன் துணைசெய்யாவிட்டால் பூம லாவது வானத்திலாவது நமக்கு நன்மைசெய்யச் சிகேகிதர் இல்லை. சிகேகிதனே! உன்னைப் பெற்ற உன் அன்புள்ள தாய் உன்பேரில் மனதுருகலாம்; ஆனால் உன் தன்மையை மாற்ற அவளால் கூடமா? கிறிஸ்துவின் உழியக்காரர், கண்ணீரோடு நீ கிறிஸ்துவின்விடத்தில் அன்புகூர உனக்குப் புத்தொருகல் லாம். ஆனால் உனக்கம் உள்ள சுவீசேஷப் பிரசங்கியும் உன் ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கக்கூடாது. போவனின் உணர்வு இவ்வுலகத்தில் பேர்பெற்ற இடிமுடிச்சப் பிரசங்கிகளும் செத்த உன் ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கக்கூடாது. நீ குணப் படுவது தேவதூதர்களுக்கு மிகவும் பிரியம்தான். நீ குணப் பட்டதைக் கேட்டவுடனே தங்கள் சிறகுனை விரித்து ஆகாய மார்க்கமாய்ச் சென்று தேவலோகம் சேர்ந்து நீ குணப்பட்ட நாளே அங்கே சந்தோஷநாளாகக் களிகூர்ந்து கொண்டாட லாம். ஆனால் சிரேஷ்ட தேவதூதன் முதலாய்த் தன் வல்ல மையால் உன்னைப் பாவ அழிவினின்றும் மீட்கக்கூடாது.

பெருமன்களின் கூட்டமெல்லாம் எகமாய்ச் சேர்ந்தாலும் உன்ன உன் அழிவினின்றும் மீட்க அவர்களால் வலாது. உனக்காகப் போதகர் அழலாம், விசுவாசி கண்ணீர் வடிக்கலாம்; ஆனால் உன் பாவத்துக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்ய மாளாது. மனிதனுடைய கண்ணீர் உன் பாவ அழுக்கைச் சுத்திக்கரிக்கப்போந்தது அல்ல. ஆ! பாவியே! நீ எவ்வளவு நீச னாய் இருக்கிறாய்? சீனாய் உன்மேல் இடிபெய்க் குமுறுகிறது. நியாயப்பிரமாணம் உன்னை ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கிறது. பரிசுத்தம் கோபதாபமாய் இருக்கிறது. கர்த்தாவே! நீர் பாவியை அங்கீகரிப்போனால் அவன் எங்கேபோவான்?

பின்னாலும் அந்தப் பின்னாலே மோசமுள்ள நிலைமையில் இருத் ததுபோல, மனிதனும் மோசமுள்ள நிலைமையில் இருக்கிறான். பாலகன் வெளியே எறிந்துவிடப்பட்டபின் வனாதரத்தின் மிருகங்களுக்கும் பகலின் சொடிப் உஷ்ணத்துக்கும் இர வின் குளிர்த்துக்கும் பனிக்கும் இளையாக நிராதரவாய்ப் போட் டுவிடப்பட்டது. அப்படியே மனிதனும் ஆதரவற்றவனாய் இருக்கிறான். சோம்பலுக்கும் குடிவெறிக்கும் விரகதாபத் துக்கும் பெருமைக்கும் அவிசுவாசத்துக்கும் யானா விழுங் கலாம் என்று வகைதேடித் திரிகிற பாதாளச் சிங்கத்துக்கும் அதின் குட்டிகளுக்கும் இளையாக இருக்கிறான். ஆ! சீர் கெட்ட பாவியே! மரணம் உன் பின்னாலே துரத்திக்கொண்டு வருவதை அறியாயா? நரகம் தன் பூதவாயைத் திறந்துவைத் துண்டு இருக்கிறதைப் பாராயா? பாவம் உன்னைப் பட் கிக்க வாஞ்சையாய் இருக்கிறதே. உனக்குச் சிகேகிதர் யாரும் இல்லை. ஆனால் சத்துருக்களோ மிகுதி. உன் அழிவைத் தேடுகிறவர்கள் உன்னைவிட பராக்கிரமசாலிகள் சிங்கத்தின் கடைவாய்க்குள் அகப்பட்டு இருக்கிற பாலகனைப்போல இருக் கிறாய். நீ பாவத்தால் மயக்கப்பட்டு அதின் மருள்களால் வரு டிக்கப்பட்டு இருக்கிறாய்.

ஆதரவற்றபுள்ள நிலைமையிலும் இருக்கிறாய். பாலகன் அருவருப்புள்ளதாக எறிந்துவிடப்பட்டது. பாவியின் நிலை மையும் இப்படியே இருக்கிறது. ஆனால் அவன் அதை விசுவாசிக்கிறது இல்லை. எருசலேமின் குமாரத்திகளே! நான் கேதாரியரின் கூடாரங்களைப்போல கறுப்பும் அழகுமாய் இருக்கிறேன் என்று ராக் நூமாரிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான். ஆ! நீ பிசாசுக்கு உருங்கிய இனமாய் இருக்கையில் நான் தேவதூதர்களைப்போல இருக்கிறேன் என்று எண்ணிக் கொள்ளுகிறாயா? ஆனால் நீ தேவதூதர்களுக்கு இனமாய்

இருக்கையிலோ பிசாசு இன்னமும் எண்குன்றே (பாசு) பண்ணுகிறது என்று அபயமிடுவாய். மனதில் தேவசு (பாசு) எவ்வளவாய் எடுபட்டுப்போய் இருக்கிறது. வடிப்பத்து (பாசு) பதிலாக அங்கலினமும், மகிமைக்குப் பதிலாக வெட்டமும், சுகத்துக்குப் பதிலாக அழிவும், மோட்சத்துக்குப் பதிலாக நரகமும் உன்னைச் சூழ்ந்துகொள்ளுகிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருப்பதால், அழிவு வருவது நிச்சயமே. முந்திக்கொள்ளும் கிருபை உனக்குக் கொடுக்கப் படாவிட்டால் அழிவு நிச்சயமாகவே வரும். கர்த்தர் இரட்சியாதிருந்தால் மனிதன் என்னென்றைக்கும் கெட்டுப்போவான். பலவாளினும் பலவான் நமக்காகத் துணை வில்லாதிருந்தால் நாம் விளங்கமாட்டோம். வேதிக்ளளரும் கொலை புத்தரும் மாத்திரமா அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்? அல்ல. ஒவ்வொருவரும் அப்படிப்பட்ட நிலைமையுள்ளவர்கள்தான். நீ வெளிக் குச் சன்மார்க்கமும் உண்மையுள்ளவனும் தயான கிரியை உடையவனுமாய் இருக்கலாம். ஆனால் நீ இன்னம் கெட்டின் பட்டணத்தின் ஒளிமுகவாசலில் இருக்கிறாய். இன்னமும் பாலியிலும் பாலியாய்ப் தான் இருக்கிறாய். இன்னமும் குணப்படுகவனோ! எல்லா இருதயங்களின் இரகசியங்களையும் அறிவிற சேவனுள்ள தேவன் பேரில் ஆனையிடுகிறான். இந்த ரோத்தில் உன் கெட்ட நிலைமையை நோக்கப்பார். நீ இப்போது இருக்கிற பிரகாரமாய்ச் செத்தால் அச்சினிப்பள்ளத்திலே பங்கடையாய்; அல்லது சுவண்ணடைக்கு வந்து, அடைக்கலம் தேடாவிட்டால், நீ கெட்டுப்போவாய். கர்த்தர் உன் நிலையை உயர்த்தும்படியாக அவருடைய பலத்த கர்த்தாக்குள் அடங்கு. கொறுங்குண்ட இருதயத்தோடே வா! கண்ணீரோடே வா! வந்து உன் பாவத்தை அறிக்கையிடு. கர்த்தர் உன் பாவத்தை மன்னித்து, உன் கோக்காட்டைக் குணமாக்கி, பாதாளத்தில் இருந்து உன்னை உறப்பண்ணி, நரகத்தின் வல்லடிக்கு உன்னைத் தப்பிவித்தார்.

II. தேவன் பாவிக்குக் காட்டிய கிருபைக்குக் காரணம் என்ன? கெட்டுப்போன மனிதனுக்குக் கிருபையைக் காட்ட அவருக்கு அவசரம் இருக்கவில்லை. தமக்கு மகிமைபெக்கட்டவேண்டும் என்ற கோக்கம், அவருக்கு இருத்திலலை. வானதூதரின் துதிகள் அவருக்குப் போதும்; அவர்கள்கூட அவரைத் துதியாதேபோதலும், அவர் சம்பூரணத்துக்குக் குறைவு இல்லை.

பின்னையின் பிறப்பில் ஏதாவது இருந்ததென்று கிருபை

வாய்க், காட்டினார்? அப்படியல்ல. அதின் தகப்பனும் தாயும் சயிக்கப்பட்ட சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். அது தொப்புள் அறுக்கப்படவில்லை, தண்ணீரால் கழுவுப்படவில்லை, உப்பால் சுத்திக்கரிக்கப்படவும் இல்லை. சகோதரனே! என்னுடையதும் உன்னுடையதுமான பிறப்பிலே இரக்கம் காட்டப்பட யாதொரு மகிமையும் இருக்கிறதில்லை. இராசாக்களும் பிரபுக்களும் வீரவான்களும் தங்களுடைய பூர்வோத்திரத்தைப்பற்றி மெச்சிப் பேசுவார்கள். ஆனால் கர்த்தர் அதை ஒன்றும் இல்லை என்று அறிகிறார். பெலவான்களை ஆசனங்களினின்று தள்ளிவிடுகிறார். உயர்ந்த விருட்சங்களை வெட்டித் தாழ்த்தத்தைத் துளிர்த்தும்படி செய்கிறார்; அவர் பிரபுக்களமேல் அசட்டையைச் சொரிந்து மனிதரில் முகவாட்டம் பாராமல் இருக்கிறார். எல்லாரும் ஒரே மனிதனில் இருந்து உண்டானவர்கள்.

வாலியேனே! உன் தகப்பன் தேவபக்தியுள்ளவனாய் இருந்ததிருலே தேவன் உன்னை இரட்சிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார் என்று என்னுதே. உன் தாய் உயர்ந்த அந்தஸ்துள்ளவள் என்பதிலே அவர் தமது இன்பத்தை உன்மேல் வைப்பார் என்று நினையாதே. நீ பாவத்தில் ஜன்மிக்கப்பட்டு இருக்கிறாய். நீ இரத்தத்திலே புரண்டு கறைப்பட்டிருக்கிறாய்.

பின்னோக்கு இருத்த அழிவினாலேயா அவர் கிருபையைக் காட்டினார்? அப்படியும் அல்ல. பார்வோன் குமாரத்தி மோசேயை அழகுள்ளவன் என்று கண்டு, தனக்குப் புத்திரனாக எடுத்துக்கொண்டான். அகாஸ்வேர் எஸ்தர் ரூபவதியாய் இருத்ததினாலே அவளை ராசஸ்திரீயாக்கினான். நமக்கோ அழகில்லை, உன்னங்... துவக்கி உச்சந்தலைமட்டும் சீழால் கிணறந்திருக்கிறோம். காயமும் வீச்சமும் கொடுக்கிற இரண்முமே அல்லாமல், ஆரோக்கியம் நம்பிடத்தில் இல்லை. சகோதரனே! வானங்கள் முதலாய் அவர் பார்வைக்குச் சத்தம் அல்ல, தூதர்கள் இடத்திலும் அவர் குற்றம் கண்டுபிடிக்கிறாரே! பாலியாகிய உன்னிடத்தில் எத்தனை அதிகமாய் வெறுப்பைக்காட்டார்!

பின்னே பின்னுக்கு உட்கும் எனிற எண்ணத்தினாலேயா கிருபையைக் காட்டினார்? அப்படியும் அல்ல. “பின்னோக்கி வளர்ந்து உயர்க்கினோம். ஆனால் அவர்கள் நம்மைவிட்டு மருவிவிழுந்தார்கள்” என்கிறார். மனிதர் யாவரும் துரோகிகளாயும் நன்றிகெட்டவர்களாயும் கலகக்காரராயும் போனார்கள். விசுவாசிகளும் கூட எத்தனை தாம் தவறி விழுந்திருக்கிறார்கள்!

பின்னை ஏன் கர்த்தர் ஏறிந்துவிடப்பட்ட குழந்தையின் பேரில் இரக்கம் காட்டினார்? அதற்கு என்ன உத்தரவு சொல்லலாம்? “எவன்மேல் இரக்கமாய் இருக்கச் சித்தமாய் இருப்பேனோ அவன்மேல் இரக்கமாய் இருப்பேன். எவன்மேல் உருக்கமாய் இருக்கச் சித்தமாய் இருப்பேனோ அவன்மேல் உருக்கமாய் இருப்பேன். ஆகையால் விரும்புகிறவனாலும் அல்ல, ஒடுகிறவனாலும் அல்ல, இரங்குகிற தேவனாலே ஆம்.” அவரைப் பார்த்துக் கேள்விகேளாதே. அவர் ஒருவருக்கும் கணக்குக் கொடுக்கிறவர் அல்ல. அல்லேனாயா! கர்த்தர் என்றைக்கும் சுயாதிபதியாய் இருக்கிறார். விசுவரூபகனே! பாவிக்கனே! அவருக்கு முன்பாகப் பணியுங்கள்; அவரே இராசாதி இராசாவும் சேனைகளின் கர்த்தருமாய் இருக்கிறவர் என்று வணங்குங்கள். சகோதரனே! இரக்கத்துக்காகக் கெஞ்ச. நீசனே! நீ எரிச்சல் உள்ள தேவனுடைய கரத்தில் இருக்கிறாய். அவரைப் பரியாசம் பண்ணுனே, வீண்பெருமை பாரட்டாதே, மாய்கையைச் சிடுக்கியாசே. “தேவனே! பாவியாகிய என்மேல் கிருபையாய் இரும் என். விண்ணப்பம்செய்.

III. தேவன் பாவிக்குக் கொடுத்த இரக்கமாவது “பிழை” என்று சொன்னேன்.

மகத்துவமானவர் தமது இராச்சியத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கப் போகையில், நீதி பட்டயத்தை ஒங்கி, வெளியே ஏறிந்து விடப்பட்ட பாலகளை வெட்டி அருகே போய் நின்றுதைப் பார்த்தார். நரகசிங்கம் அதை வீழுங்க ஆயத்தமாய் இருக்கிறதைக் கண்டார். பாலகனுடைய பெலவீனத்தைக் கவனித்து மனதுருகி, இராசகுமாரனாக இம்மானுவேல் நீதிக்குத் திர்ப்பிசெய்து, நரக சிங்கத்தை தூர்த்தி, “பிழை” என்று பாலகனோடே சொன்னார். கர்த்தர் பேசினார், அவருடைய வசனம் சதாகாலமும் நிலைபெற்றது; காலங்கள் புரண்டோடினாலும் அந்த வார்த்தையும் காலங்கள் கடவே செல்லுகிறது.

கிறிஸ்தவனே! உன் மரணப்படுக்கையிலும் “பிழை” என்று யெகோவா சொல்லுகிறார். உன் மரணம் நீ பிழைப்பதற்கு வித்தாயும் துவக்கமாயும் இருக்கிறது. பிரதான தூதன் முழக்கம்செய்யும் எக்காளத் தொனியை மகத்துமாக்கன் கேட்டு எழுந்து நிற்கையிலும், “பிழை” என்ற சாடாய் எழுந்த மேற்சலோக அரசன் விளம்புவார். இந்த ஆசீர்வாதம் தேவனுடைய ஆயுள்பரியந்தம் உண்மையெனும்.

பாவியே! உன்னைப்பார்த்து “பிழை” என்று கர்த்தர் சொல்லுகையில், நரகத்தின் பேய்கள் எல்லாம் உன்னைக் கொல்லக் கூடாது. அவர் இப்போது உன்னைப்பார்த்துப் பிழை என்க, நீ உடனே பாவியாய் இராமல் பரிசுத்தவான் ஆவாய். அவரே பாவியைக் குணப்படுத்த வல்லவர். இன்று கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே உன்னைப் பார்த்து நான் உரத்த சந்தமாய் ஆணையிட்டுக் கூப்பிடுகிறதாவது: கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசி. அப்போது இரட்சிக்கப்படுவாய். சிலுவையிலே இரத்தச் சோளையாய்த் தொங்கின இயேசுவை நம்பு; விடுவிக்கப்படுவாய்; அப்போது மரித்த நீ பிழைப்பாய். சபிக்கப்பட்ட நீ கேட்கப்படுவாய்; அருவருக்கப்பட்ட நீ அழகுபொருந்தியவன் ஆவாய். கிறிஸ்தவனே! மீட்கப்பட்ட சகோதரனே! பாவியைக்கண்டால் விட்டுவிடாதே. எந்தப் படுபாவியும் இரட்சிப்புக்கு அபாத்திரன் அல்ல, நீ காண்கிறவனை கர்த்தரிடத்தில் கொணர்வோ, ஒவ்வொருவனையும் விரும்பி அழைத்துக் கர்த்தரிடத்தில் கொண்டுபோ. இயேசுவை நிறிப்போதி. இயேசு இரட்சகர் பாவிகளை இரட்சிக்க வல்லமை உள்ளவர் என்பதைப் பிரசங்கி. அவர் புயம் குறுகிப்போகவில்லை. அவர் செவி மந்தமானதும் இல்லை. சந்தோஷ செய்தியை பரப்பு. கர்த்தர் தமது குமாஸனுக்குப் புகழ்ச்சியாகப் பலத்த கிரியைகளை நடப்பிப்பாராச் ஆமென்.

நாற்பத்துநான்காம் பிரசங்கம்.

And I say unto you, That many shall come from the east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven. But the children of the kingdom shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping and gnashing of teeth."

அநேகர் கிறிஸ்தும் மேற்கிலும் இருந்து வந்து, பா
லோக ராஜ்யத்தில் ஆபிரகாம் ஈசாக் யாக்கோபு
என்பவர்களுடே பந்தியுப்பார்கள். ராஜ்யத்தின்
புத்திரோ புறம்பான இருளிலே தள்ளப்படுவார்கள்;
அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாக இருத்தல்
என்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.

மத்தேயு, 8. 11, 12.

இன்று நான் மோட்சத்துக்குக் கொண்டுபோகிற பாதை
யில் நீங்கள் செல்லும்படியாக உங்களைத்
தேரியப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதோடே
நரகக்குழியில் விழுந்து கெட்டுப்போக
எத்தனையோ இருக்கிறவர்களைப் பார்த்துச் சில கண்டிப்பான
காரியங்களைச் சொல்லவும் விரும்புகிறேன். நீங்கள் உங்கள்
அத்தமாவின் பெரில் அன்புகூருகிறவர்கள் ஆகையால் நான்
தேவனுடைய சத்தியத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேனே
என்பதைச் சீர்தூக்கிப்பார்க்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகி
றேன். நான் பிரசங்கிப்பது தேவனுடைய சத்திய வசனம்
அல்லவென்றால் அதைத் தள்ளிப்போடுங்கள், புறக்கணித்
துப்போடுங்கள். அது திவ்ய சத்தியமாய் இருக்க, நீங்கள்
அதைப் புறக்கணித்தால் உங்களுக்கு நஷ்டம் உண்டாக அப்
படிச் செய்கிறீர்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். உங்க
திற்கும் பூமிக்கும் நியாயாதிபதிக்கு முன்பாக நீங்கள் உத்
தரவநீசம் பண்ணவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். தேவ
னுடைய ஊழியக்காரனுடைய வசனமும் பேராகமமும் உங்

ளாலே அவமதிக்கப்பட்டால், உங்களுக்கு நன்றாய் இருக்
கமாட்டாது.

தேவனுடைய முன்னிட்டு இந்த வாக்கியத்தைக்கொண்டு
இரண்டு காரியங்களைச் சிந்திப்போமாக. முதலாம் காரியம்
என் மனதுக்கு இன்பமாய் இருக்கிறது; இரண்டாம் காரி
யம் மிகவும் திசிலைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் இவ்விரண்டும்
வாய்மையுள்ளவையளாய் இருப்பதால், அவைகளைப்பற்றிப்
பிரசங்கிக்கவேண்டியதுதான்.

1. மகிமைபொருத்திய வாக்குத்தந்தம். "அநேகர் கிறிஸ்தும்
கிறிஸ்தும் இருந்து வந்து, பாலோக இராச்சியத்தில் ஆபி
ரகாம் ஈசாக் யாக்கோபு என்பவர்களுடே பந்தியுப்பா
ர்கள்." இந்த வசனம் எவ்வளவு இன்பமானது! உழைப்
புள்ளவனுக்கு எவ்வளவு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கும். இங்
கே அவன் முகத்தின் வேர்வையை அடிக்கடி துடைக்கி
றான். பிரபுசங்களை விட்டு ஒழியும் சேசம் உண்டோ என்று
அதிசயப்படுகிறான். அந்த மாதாரப் பூமியில் பிரயாசங்கள்
இல்லை, தொல்லைகள் இல்லை, விடாய்த்தப்போனவர்கள் இளை
யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் முகத்தில் வேர்வையைத் துடைப்
பதும் இல்லை. அவர்கள் விதைக்கிறதும் இல்லை, அறுக்கிற
தும் இல்லை.

மோட்ச பூமி இளைப்பாறும் இடம். கையினாலேயாவது
மூளையினாலேயாவது வேலைசெய்து விடாய்க்கிறவர்களுக்கு
அது நித்திய இளைப்பாறுதலைக் கொடுக்கிறது. அங்கே இந்த
தொண்டை கம்பிப்போகமாட்டாது; இந்த மூளை கெட்
டுப்போகவும் மாட்டாது. தேவனுடைய பந்திமேசையைச்
சுற்றி இருப்போம். ஆபிரகாமுக்குப் பிள்ளைகளே; நீங்கள்
வானலோகத்தில் கலப்பையைப் பிடித்து உழுவதும் இல்லை.
நேரப்பட அதிகாலையில் எழுந்து சூரியன் அஸ்தமிக்கிறவ
ரையும் உழைக்கிறவர்களுக்கு அது எவ்வளவு இன்பமாய்க்
காணப்படும். நீங்கள் பரத்திலே இளைப்பாறுவீர்கள். அங்கே
எல்லாரும் ஐசுவரிய சம்பன்னராயும் பாக்கியவான்களாயும்
சமாதானமுள்ளவர்களாயும் இருப்பார்கள். உழைப்பு, பிர
யாசம், வருத்தம் அங்கே இராது.

அங்கே அவர்கள் இருக்கிற நல்ல கூட்டத்தைக் கவனி.
ஆபிரகாம் ஈசாக் யாக்கோபுடே கூட இருப்
பார்கள். இவ் மோட்சத்திலே நாம் இனி அறியமாட்டோம்
என்கிறார்கள். வாக்கியத்திலே நாம் ஆபிரகாம் ஈசாக்
யாக்கோபுடே கூட பந்தியுப்போம் என்று சொல்லி

இருக்கிறது. அவர்களுடன் பந்தியிருந்தால் அவர்களை அடையலாம். ஒரு பெண்பிள்ளை தன் புருஷன் மரிக்கும் தறுவரையில் என் நேசமே, மோட்சத்திலே நீர் என்னை அறிவீரா என்று கேட்டபோது, அவன் “என் இங்கே உன்னை அறிந்திருக்கிறேனே, அங்கே அழியாதிருக்க நான் பைத்தியக்காரனானேன்.” ஸ்திரீயே, நீ உன் நேசமுள்ள புருஷனை அங்கே கண்டு வினவுவாய். தாயே, நீ உன் பாலகளை அங்கே காண்பாய். என்னுடைய இனப்பந்துக்களில் சிலர் முந்திப் போய் அங்கே இருக்கிறார்கள்; நானும் அவர்களை அங்கே கண்டு மகிழுவேன். அங்கே நாம் தூயர், தீர்க்கர், அப்போஸ் தலலாக் காண்போம்; அருமையுள்ள இயேசுவையும் இந்தக் கண் காணும். இந்த வாய் அவருடன் இனிமையாய்ச் சம்பாஷிக்கும். அங்கே சாஸ்திரி பேதை என்றும், போதகன் சபையார் என்றும் வித்தியாசம் இல்லை; எல்லாரும் ஏக ஐக்கியமாய்க் கூடி உலாவலோம்.

அநேகர் வந்து பந்தியிருப்பார்கள். பிதாவின் வீட்டில் அநேக வாசஸ்தலங்கள் உண்டு. சிலர் மோட்சத்துக்குப் போகிற வழி கெடுக்கமும் வாசல் இடுக்கமும் இருக்கிறது. அதில் பிரவேசிக்கிறவர்கள் சிலர்மாத்திரம்; அநேகர் கெட்டுப் போவார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். உங்களில் யாராவது அப்படிச் சொல்லுகிறதானால் நான் அவர்களுடன் இந்த விஷயத்தில் இசைக்கிறதில்லை. சாத்தான் கிறிஸ்து இரட்சகனா அபசெய்யப்படுத்துவானா? அது அவனால் செல்லுமா? செல்லாது. கெட்டுப்போகிறவர்களைவிட இரட்சிக்கப்படுகிறவர்கள் திரள்போய் இருப்பார்கள். யாக்கோபின் துளை எண்ணத்தக்கவன் யார்? இஸ்ரவேலனின் கால்பங்கை எண்ணுகிறவன் யார்? என்று பரிசுத்த வேதாகமத்தில் வாசிக்கிறோம். அப்படியானால் கிறிஸ்துவின் வம்சத்தை யாரால் சொல்ல முடியும்? மனுஷனுடைய கணக்குக்கு எட்டாத தொகையுள்ளவர்கள் பரலோகத்தில் சேருவார்கள். கெட்டுப்போகிறவர்களின் தொகை எண்ணப்படக்கூடாது என்று சொல்லப் பட்டவில்லை. பரத்தில் சேரும் சேனைகளின் தொகை இவ்வளவு ஏராளமாய் இருந்தால், உங்களுக்கும் எனக்கும் எவ்வளவு சந்தோஷமான செய்தி. அத்திரள் பேர் இரட்சிக்கப்பட்டால் நான் என் இரட்சிக்கப்பட்டக்கூடானா? ஆறுதலற்றவனே சந்தோஷப்படு, துக்கமுள்ளவனே மகிழ் கொண்டாடு; உனக்கு இன்னமும் நம்பிக்கை உண்டு. பூமியில் இருக்கும்படி எந்த மனிதனுக்குள்ளும் தேவகிருபை

பெறும்படியான ஏது உண்டு. இன்னமும் செய்வீக இரக்கங்கள் உனக்குக் காட்டப்படலாம்.

மீட்கப்பட்டவர்கள் எங்கே இருந்து வருவார்கள்? கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருந்து வருவார்கள். யூதர் தாங்கள் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் ஆதலால் எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படுவோம் என்று எண்ணினார்கள். பரிசேயர் தாங்கள் பரிசேயராய் இருப்பதால் தப்பாமல் மோட்சமேயாகும் சேருவோம் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால், கிறிஸ்து இரட்சகர் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் இருந்து அநேகர் வருவார்கள் என்று சொல்லுகிறார். பரிசேயர், ஆபிரகாமின், அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆஸ்திரேலியாவில் இருந்து திரள் கூட்டங்கள் வரும். தேவ மார்க்கத்துக்குத் தொலை தூரத்தில் இருந்தவர்களிலும் சிலர் இரட்சிக்கப்படுவார்கள். பூமியிலே ஒரு வகுப்பார் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி இவர்கள் கைவிடப்பட்டவர்கள், இரட்சிக்கப்படமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுவதும் உண்டு. ஆன்மாவை நேற்று குடித்து வெறித்து பெண்சாதி பிள்ளைகளைத் தொல்லுபண்ணினான்; அவனோடே நியாயம் பேசுவது பிரயோசனம் இல்லை என்போம். குடிக்காரரில் சிலர் மோட்சத்தில் இருக்கலாம். ஆயக்காரரும் வேசிகளும் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் முந்திப் பிரவேசித்ததுண்டே! ஆதலால், எந்த நீசனுக்கும் சுவீசேஷத்தைப் பிரசங்கிக்கும் அருகேயும் போய் என் வீடு நிரம்பும்படி ஆட்களை அழைத்து வாருங்கள் என்று கட்டளையிட்டிருக்கிறபடி நாங்கள் செய்யக் கடைப்பிடிருக்கிறோம். அநேகர் கிழக்கிலும், உ.

அநேகர் வருவார்கள். இங்கே இருக்கிறவர்களில் சிலர் இரட்சிப்பைக்குறித்துப் பரியாசம்பண்ணலாம், சிலர் இரட்சகனாக் கேலிபண்ணலாம், சுவீசேஷத்தை அசட்டைசெய்யலாம். அப்படிப்பட்ட உங்களிலும் சிலர் வரலாம். தேவன் என்னைக் கிறிஸ்துவன் ஆக்குவாரா என்று உங்கள் உள்ளத்திலே சொல்லலாம். ஆம், கிறிஸ்துவன் ஆக்குவார். சுவீசேஷத்தின் வல்லமை இதிலேயே உனக்கு விளங்கும். தேவனுடைய வல்லமையின் நாளிலே நீ மனப்பூரணமாய் அவருடைய வசனத்துக்குச் செலிக்கொடுப்பாய். ஒருவன் பிரசங்கத்தைக் கேளானா காதுகளை இரண்டு கைகளாலும் அடைத்துக்கொண்டிருக்கான். ஒரு பூச்சி அவன் முகத்தில் விழவே, அவன் அதை ஒன்றுக்கையினால் தூரத்தவே, போதகன் கேட்கிறபடிக்குக் காதுகளை அவன் கேட்கக்கடவன் என்றார். அந்த வசனம்

அவன் குணப்பட ஏதுவாயிற்று. உங்களில் சிலராவது இரட்சிக்கப்படலாமே! அவர் கூப்பிடும்போது அதைத் தடுப்பவன் யார்? அவர் வரவழைக்கும்போது நிறுத்துபவன் யார்? வானம், பூமி, நரகம் ஒன்று சேர்ந்தாலும் செல்லாதே. பாலியே, கர்த்தர் உன்னை இப்போதே அழைக்கிறார். பயமே, அகன்று போ; சந்தேகங்களே, தூரப்போங்கள்; பாவமே, அப்பால் போ; கிறிஸ்து என்னை அழைக்கிறார், அது போதும்.

II. இருதயத்தை உடைக்கும் ரெய்தீ. நான் இதைக்குறித்தும் பிரசங்கிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். தேவனுடைய உத்தரவு அவ்வளவு கண்டிப்பாய் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என் இருதயம் தந்தளிக்கிறது; என் உடம்பு சிலிரிக்கிறது. பாலியே! உனக்கு வரும் அக்கினையை நான் அறிவித்துத் திடீச்சாட்சியாய் உன்னை எச்சரித்து, உன்னை இந்த விதிவாயாவது ஆதாயப்படுத்தவேண்டியது எனது கடமையாய் இருக்கிறது. பாலியே! நீ போகும் இடம் உனக்குத் தெரியுமா? நரகத்தை உண்டுபண்ணினவர் அதைக்குறித்து என்ன விளம்பியிருக்கிறார்? அது அழகையும் பற்கடிப்பும் உள்ள இடம் என்று இவ்வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறாரே. அது மகா தேவனுடைய ஈமைச்சரால், அவருடைய கையின் வீரக்கேட்டின் பட்டணம், அக்கினியும் கெந்தகமும் எரிகிற கடல், அழகையின் பள்ளத்தாக்கு, பேயைப் பேய் கூப்பிடும் இடம், பூமியின் தூரகிதர்களும் பாதகரும் நீசரும் போடப்படும் காவல் அறை. அங்கே அவிசுவாசிகள் எல்லாரும் தேவகோபாக்கினையாகிய பாத்திரத்திலே கலப்பில்லாமல் வாரக் கப்பட்ட அவருடைய உக்கிர இரசத்தைக் குடித்து வேதனை அடைவார்கள். குடிவெறியர், வேசிகர்கள், சிற்றின்பப் பிரியர், விக்ரகாராதனைக்காரர், வீபதாரக்காரர், கன்னர், திருடர், பொருளாசைக்காரர், உதாசினர், பொய்ச்சாக்ஷிக்காரர், தூஷணக்காரர், தங்கள் இருதயசிந்தனைகளில் வீணரானவர்கள் நரக்குழிகளாய்த் திரும்புவார்கள். அவர்களுக்கு இரக்கம் பாராட்டப்படமாட்டாது, நிறைந்த நீதி அவர்கள்மேல் செலுத்தப்படும். தேவனுடைய சாஸ்திரிகள் பரம இராசாவின் நற்செய்தியை அங்கே அறிவிப்பதும் இல்லை; அங்கே அவர்கள் பாவிக்கைப்பார்த்து எச்சரிப்பதும் இல்லை; அவர்களுக்காகச் செபம்செய்வதும் இல்லை. அழுவார்கள் வார்கள், பெருமூச்சு சொரிவார்கள், ஒரு சொட்டி தண்ணீருக்காகக் கொஞ்சுவார்கள். ஆனால் இரக்கம் காட்டுவார்கிடையாது. சரீரத்தில் வேதனை, மனதில் வேதனை, ஆத்திரம்

யில் வேதனை, எவ்வளவு கண்டிதமாய் இருக்கும்! வரும் கோபம் வரும் கோபம் வரும் கோபம், நித்திய சாபம் நித்திய சாபம் நித்திய சாபம், உன்னை என்றும் பிடிக்குமே. நான் இதைச் சொல்லும்போதே பாலிக்கு வரும் தண்டனையை நினைத்து நடுங்குகிறேன். ஓ பாலியே! நான் இப்போது விளம்பின தெல்லாம் கட்டுக்கதை என்று எண்ணாதே. நான் சொல்லுவது பரம சத்தியம். பொய்யை உரையாதவர் தந்த வேதவசனம். சர்வ வல்லவரே! நீர் பாலியை அடிக்கும் அடி எவ்வளவு பயங்கரப்பட்டதென்று! உமது அடியைத் தாங்குபவன் யார். கர்த்தாவே! பாலிக்கு இந்த நேரத்தில் புத்தியைக் கொடும்; நரகத்தின் பயங்கரங்களால் அவனை இயேசுவன்னைக்கு நடத்தும். பாலியே! உனக்குக் கிடைத்திருக்கிற இந்த நாளில் உன் நித்திய சமாதானத்துக்குரியவைகளைத் தேடிக்கொள்; அல்லாவிட்டால் நீ என்றும் நாசமடைவாய், உன் வேதனைக்கு முடிவு இராது. கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசித்தால் நரகத்துக்குத் தப்புவாய், பேரின்ப சுகம்பெற்று அனவரதகாலம் அவரோடே வாழவும் செய்வாய்.

நிற்பத்தைந்தாம் பிரசங்கம்.

"Lord, I will follow thee, but"

"ஆண்டவரே, உம்மைப் பின்பற்றுவேன், ஆனால்."

லூக்கா, 9. 16.

"ஆனால்" என்கிற வார்த்தை இந்த வாக்கியத்திலே ஆத்திமாவுக்கு எவ்வளவு கெடுதியை உண்டு பண்ணுகிற வார்த்தையாய் இருக்கிறது. பரிசுத்தவாங்களுடைய இன்பமான கூட்டம் வேண்டாம், சீவ வாக்கியங்கள் வேண்டாம், மீட்பரின் ஊழியம் வேண்டாம், ஆத்திமா வாழ்வு வேண்டாம், நித்திய மோட்சானந்தம் வேண்டாம், உலக இன்பம், இனத்தாரின் நேசம், இம்மையின் புகழ்ச்சி, இவ்வுலக சுகவரியம் வேண்டாம். "ஆனால்" என்பதில் நரகவேதனையைப்பற்றி எண்ணம் இல்லை. தேவகோபம் நியாயத்தீர்ப்பு இவைகளைப் பற்றி இப்போது கவை இல்லை. (இப்படிப்பட்ட பொருள்கள் அந்தச் சிறிய வார்த்தையில் அடங்கியிருக்கிறது.) தேவஞானத்தைவிட மனிதஞானமும், தெய்வீக அன்பைவிட மனித அன்பும் பெரிதென்று பெருமைபாராட்டுகிறது. ஆ! மனிதனுடைய நெஞ்சம் எவ்வளவு திருக்குள்ளதாய் இருக்கிறது. நமது மீட்பர் மாம்சதேகியாய் உலகத்தில் சஞ்சரித்த காலத்தில் அவருக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்பட்ட ஆட்சேபணைகள், இப்பொழுதும் அவருடைய நல்ல சுவிசேஷத்துக்கு விரோதமாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. அவருடைய பணி வீடை நாட்களில் மனிதர் நடந்துகொண்டபடியே இந்நாட்களிலும் நடக்கிறார்கள். இயேசுவைப் பின்பற்றப் பிரியம் இருக்கிறது, ஆனால் முழுமனதாலும் பின்பற்ற இடையூறுகள் உண்டாகிறது. பரலோக இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கப் பிரியம் இருக்கிறது, ஆனால் அதின் வழியில் போகாதபடி நெருவில் சிங்கம், கட்டியிருக்கிறதாம். இந்த நேரத்தில் தேவ நிருபையை முன்னிட்டு, இயேசுவை உத்தம மனதோடே பின்பற்றப் பிரியமில்லாத மனிதர் சொல்லிய போக்கைப்பற்றிச் சிந்திப்போ

மாக. தேவஞானிய பரிசுத்தஆவியானவர் இந்த நேரத்தில் தம்முடைய சிவவசனத்தை உங்களுடைய இருதயத்தில் உணர்த்தி அருளுவாராக.

1. இயேசுவைப் பின்பற்ற மனதில்லாதவர்கள் சொல்லும் போக்குகளைப்பற்றி:—

சிலர், நாங்கள் இயேசுவை விசுவாசித்து அவர் சிலுவையை எடுத்து அவர் பின்னேபோக எங்களுக்குப் பிரியம் இருக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் இப்போது இருக்கிற எங்களுடைய நிலைமை அப்படிச் செய்யக்கூடாதபடிக்குப் பண்ணிப்போடுகிறது என்கிறார்கள். அநேகர் இப்படிச் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் வியாபாரிகள் ஆனதால் கிறிஸ்துமாரக்கத்தின் உண்மைப்படி நடக்க எங்களால் கூடுகிறதில்லை என்கிறீர்களாகும். நீங்கள் சொல்லுகிற போக்கின் பொருளைச் சற்றுக் கவனித்துப் பாருங்கள். இப்போது இருக்கிற நிலைமையிலே உங்களைப் பாவஞ்செய்யும்படியாக தேவன் வைத்திருக்கிறார் என்ற கருத்து நீங்கள் சொல்லுகிறதில் அடங்கியிருக்கிறது. தேவன் பாவத்துக்குக் காரணரா? பாவியைத் தண்டிக்கிறவர் பாவத்தை நேசிப்பாரே? அவர் பாவத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத சத்தீக கண்ணனாய் இருக்கிறார். சிநேகிதனே, வியாபாரத்தைத் தெரிந்துகொண்டது யார்? அதிகமான லாபத்தைப் பெறலாம் என்று நீ அல்லவோ தெரிந்துகொண்டாய்? பண ஆசையினால் ஏவப்பட்டு அதைத் தெரிந்தாய். ஒன்றை நினைத்துக்கொள். எந்த நீதியான தொழிலும் கர்த்தரை உண்மையாய்ச் சேவிக்கலாம். கள்ளு இறக்கி வெறிக்கக் குடித்து தன் அயலகத்தானுக்குக் கொடுக்கிறவன் கர்த்தரைக் கனம் பண்ணுகிறவன் அல்ல. அந்நிய புருஷனிடத்தில் சரசப் பேச்சுப் பேசி அவனுடன் தகாத உறவுகொண்டாடுதல் கர்த்தரைப் பின்செல்லுதல் அல்ல; அது நரக தூதனைப் பின் செல்லுதலாம். சகோதரனே; ஏன் நீ முழு மனதாலே கர்த்தரைப் பின்செல்லாதபடி அந்நியன் மனைவியின்பேரில் மயங்குகிறாய்? உன் தொழிலைக்கொண்டு கர்த்தரை முழு மனதாலும் சேவிக்கக் கூடுகிறதில்லை என்றால், அந்தத் தொழிலை விட்டுவிடுவதே வாசி. நீத்திய நாசத்துக்கும் நீத்திய சினத்துக்கும் உன்னை விற்றுப்போடாதே. நீ ஐசுவரியமும் பேரும் புகழ்ச்சியும் உன்னவனாய் நாகத்தில் தள்ளப்படுவதைப்பார்க்கிலும், நீ தரித்திரனாயும் ஒரு பைசாவும் இல்லாதவனாயும் மகிமையில் பிரவேசிப்பது கனமே. மேலும் நீ எவக்கப் பட்டிருக்கிற நிலைமை தப்பிடம் அல்ல. நீ செய்கிற பாவத்

தில்தான் தப்பிதம் இருக்கிறது. உண்ணப்போல வியாபாரிகள் தேவ கிருபையை முன்னிட்டு அநேக கோதனைகளுக்கு விலகி, உலகத்தால் கறைப்படாதபடிக்கு நடந்துகொண்டு இருக்கிறார்களே!

சிலர், நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றினால் எங்களுக்கு மிகுந்த துன்பமும் சோதனையும் உண்டாகிறது என்கிறார்கள். இதின் நிமித்தம் சபையிலே நன்றாய் ஒடின சிலர், தங்களுக்குச் சற்று சோதனை நேரிட்ட உடனே முந்தின அன்பை விட்டுவிடுகிறார்கள். நீங்கள் சொல்லுகிறபடி தேவனுடைய வார்த்தையும் சொல்லுகிறது. தன் கிறிஸ்துவையை எடுத்துக்கொண்டு எண்ணப் பின்பற்றாதவன் என்னுடைய சீடனல்ல என்று இரட்சகர் சொல்லியிருக்கிறார். தேவபக்தியாய்ச் சேவனம்பண்ணுகிறவர்கள் உபத்திரவப்படுவார்கள். மிகுந்த உபத்திரவத்தின் வழியாய்ப் பரலோகத்துக்குப் போக வேண்டியதாய் இருக்கிறது. அப்போஸ்தலரும் இரத்தச்சாட்சிகளும் எத்தனையான உபத்திரவத்தை அடைந்தார்கள்! இரத்தப்பிரளயத்தில் இருந்து அவர்கள் பரம ஆனந்தத்துக்கு ஏறினர். உபத்திரவத்துக்காக இங்கே கிறிஸ்து இரட்சகரைத் தள்ளினால் மகிமையுள்ள கிரீடத்தையும் இழந்தாய். அவர்நிமித்தம் நிந்தையைச் சகிக்க உன்னால் கூடாதென்றால், அவருடைய ஐசுவரியத்துக்கும் பங்கற்றவன் ஆவாய். அவரோடே கூடப் பாடுபட பிரியம் இல்லை என்றால், அவருடன் அரசானவும் மாட்டாய். தன் சேவனை இரட்சிக்கிறவன் அதை இழந்து போவான், தன் சேவனை இயேசுவின் நிமித்தம் இழந்துபோகிறவன் அதைக் கண்டடைவான்.

சிலர், நாங்கள் எங்கள் பாவத்தைவிட்டு வெளியே வருவது கூடாதகாரியமாய் இருக்கிறது என்று போக்குச் சொல்லுகிறார்கள். பாவம் உனக்கு இன்பமாகவா இருக்கிறது? அது வெளிக்கு உன் கண்ணை மருட்டிப் பகட்டாய் இருக்கிறது. அதின் உன்னே உன்னை வதைக்க நஞ்சு இருக்கிறது. நாகத்தின் நஞ்சு உன்னைக் கெடுத்துப்போட இடம்கொடுக்கிறதே? அற்புதகாலம் நின்று பின்பு என்னைக்கும் பறந்துபோகிற சிறு இன்பத்துக்காக நித்திய வாழ்வை இழந்து போகாதே. நாடகம் களியாட்டு வேசித்தனங்கள் இவைகளைவிட மேலுலகத்தின் பேரின்பத்தைப் பிடிக்க வகைபார். சகோதரனே, என்ன செய்துபோட்டாய்? ஆத்துமாவை உன் பாகைத்துக்கு விலைப்படுத்திப்போட்டாயே, பிசாசுக்கு அதை அடிமையாக்கிப்போட்டாயே!

சிலர், நாங்கள் வாலிப வயதுமுதல் இந்நான்வரையும் பாவத்தை நடப்பித்து இருக்கிறோம், நாங்கள் செய்யாத பாவம் இனி உலகத்தில் இல்லை, பாவம்செய்வதே எங்கள் சபாவமாய் மாறிப்போயிற்று, அதை எதிர்க்க எங்களால் கூடுகிறது இல்லை என்கிறார்கள். உங்களைத் தைரியப்படுத்துகிற இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறேன். மனிதனுடைய கடை இக்கட்டில் இரட்சிப்பதும் தேவனுக்குப் பிரியம் இருக்கிறது. கதி இல்லையே என்று அலறிவிழ எத்தனாமாய் இருக்கையில் உன்னைத் தாங்குவது தேவ சபாவம். இப்போது நீங்கள் ஆண்டவரே! நாங்கள் கெட்டுப்போகிறோம், எங்களை இரட்சியும் என்று மன்றாடுங்கள்; அப்போது இரட்சிக்கப்படுவீர்கள். இரட்சிப்பு உங்களுக்குக் கிடையாது என்று நீங்கள் அவநம்பிக்கைகொள்வவேண்டாம். குணப்பட்ட கள்ளன் எப்படிப்பட்டவன்? நீங்கள் மரணத்துக்கு இப்பால் இருக்கையில் உங்களுக்கு இன்னமும் நம்பிக்கை உண்டு. கர்த்தருடைய கரம் இரட்சிக்காதபடி குறுகிப்போகிறதில்லை. முற்றுமுடிய கடைசிபிரயந்தம் இரட்சிக்க வல்லமை உள்ளவராய் இருக்கிறார்.

இன்னும் சிலர், நாங்கள் கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றப் பிரியமாய் இருக்கிறது, நாங்கள் பிரசங்கங்களைக் கேட்கும் போது கிறிஸ்துவக்காக எதையும் செய்யப் பிரியம் இருக்கிறது, ஆனால் உலகம் வந்து எங்களை மூடிப்போடுகிறது, எங்கள் மனம் நிலையுள்ளதாய் இருக்கிறதில்லை என்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களிடத்தில் கண்டிப்பாய்ப் பேச வேண்டியதாய் இருக்கிறது. மோட்சம் விளையாட்டா? நித்தியம் அற்பமா? தேவன் பரியாசம்பண்ணப்படவா? பரமகாரியங்கள் லேசா? சத்தியத்தை அறிந்திருக்கிறாய், அதின்படி செய்ய உனக்குப் பிரியம் இல்லை. உன் பாவம் இன்னதென்று வகையறுத்திருக்கிறாய், அதைவிட்டுவிட பிரியம் கொள்ளுகிறதில்லை, மோசத்தை அறிந்தும் நாசவழியில் நடக்கிறாய். அடிக்கடி கடிந்துகொள்ளப்பட்டும் தன் பிடரியைக் கடினப்படுத்துகிறவன் அவிழ்தம் இல்லாமல் சாவான்.

II. படிப்பினை. கிறிஸ்துவைப் பின்செல்லாதவன் அவருடையவன் அல்ல, அவன் ஆக்கினைத்தீர்ப்புக்கு உட்பட்ட ஆயிற்று. பாவியானவனுக்குத் தேவனுடையவன் இன்று சமயம் இருக்கையில் அவன் தப்பித்ததை எடுத்துக் காட்டி, அவனைச் சீர்ப்படுத்தினால் எத்தனை நன்று! பாலியே, உன் பேரில் குற்றம் சுமத்தப்படவே உனக்கு ஆக்கினைத்தீர்ப்பு

செய்து, தமது சிறைச்சாலைக்கு உன்னைக் கொண்டுபோகும் படி தேவன் தமது தூதனை அனுப்பினால் நீ போக்குச் சொல்லத் துணிவாயா?

தேவகோபத்தைப்பற்றி அறிவீனா இரூக்கிரயே! அந்தக் கோபம் வெளிப்படும் நரக உலகத்தில் நீ நிறுத்தப்படுகையில் என்னமாய் இருக்கும்! அங்கேயுள்ளவர்களின் தவிப்பையும் பெருமூச்சையும் வேதனையையும் நிர்ப்பந்தத்தையும் பார்க்கையில், உன் உடம்பு சிலிர்த்து உன் மயிர் நிமிர்ந்து, மகாதேவனே! இந்தப் பெருமூழியில் அடியேன் இறவு நாதபடி இரட்சித்தருளும், நான் செய்த பாதகங்களுக்காக என் கண்ணைப் பிடுங்கி உலகத்தில் உயிரோடே வாழத்தாலும் அப்படியும் செய்யும் என்று செயிப்பாய்.

பின்னும் அன்புள்ள இரட்சகரின் மகிமையையும் அவர் ஆளுகிற மகத்தான ஸ்தலத்தையும் பார்த்தாலும் நீ போக்குச் சொல்லமாட்டாய். அங்கேயுள்ள சந்தோஷங்களைப் பார்க்கையில் நீ என்ன சொல்லுவாய்? நரகத்தின் வழியாய் மோட்சத்துக்குப் போகவேண்டுமானாலும் அப்படியும் செய்ய மனதாய் இருக்கிறேன் என்பாய். அது கூடிய காரியமா? அப்போது இம்மையின் காரியங்களை அற்பமாய் எண்ணுவாய். ஐசவரியமே, நீ நீர்க்குமிழி; ஆடம்பரமே, நீ வீண் மாய்கை; இன்பமே, நீ வெளிவேஷம்; நோவே, நீ அனந்த இன்பம்; துக்கமே, நீ மகிழ்ச்சி; உபத்திரவமே, நீ கண்டகிமை என்று இம்மையின் இன்பத்தை இக்மூவாய்.

ஆத்துமாவே! அப்படியானால் பாவத்தை விட்டுவிடு; உலகத்திலேயும் உலகத்தில் உள்ளவைகளிலேயும் அன்புகூராயாக. நீதி தன் கிரியையை நிறைவேற்றத் தொட்டுருமுன் இரக்கம் உன்னை அரசாள இடங்கொடு. இன்று என்னப்படுகையில் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தாதே. பரிசுத்த ஆவியே! பாவி யைக் குணப்படுத்தும்.

நாற்பத்தாரும் பிரசங்கம்.

“Where is God my maker, who giveth songs in the night.”

“என்னை உண்டாக்கினவரும், இரவிலும் கீதம்பாட அருள் செய்கிறவருமாகிய என் சிருஷ்டிகரீந்தாவாகிய தேவன் எங்கே?”

யோபு, 35. 11.

எவனுடைய எலும்புகளின் ஊன் புஷ்டியாய் இருக்கிறதோ, அவன் சந்தோஷமாய் இருப்பது இரவில் தீதம். இயல்பு. ஆனால் தேவனால் நொறுக்கப்பட்ட எலும்புகள் களிகூருவது அவருடைய கிருபைக்குப் புகழ்ச்சியாய் இருக்கிறது. அப்போஸ்தலன் உரகளில் ஒருவன் துன்பப்பட்டால் செபம்பண்ணக் கடவன்; ஒருவன் மகிழ்ச்சியாய் இருந்தால் சந்தேங்களைப் பாடக்கடவன் என்று புத்திசொல்லி இருக்கிறார். இது கிறிஸ்தவன் நாடோடியவிதமாய்ச் செய்கிற அவனுடைய வழக்கமாய் இருக்கிறது. ஆனால் ஒருவன் தன் உற்சாகத்திலே அடிக்கடி விண்ணப்பம்செய்வதும், தன் மிகுந்த உபத்திரவத்திலே அக்களிப்பாய்ப் பாடுவதும் விசேஷித்த தேவகிருபையால் உண்டாகிறதாய் இருக்கிறது. இது சகல ஆறுதலுக்கும் காரணமான தேவனால் உண்டான உருக்க இரக்கங்களான செய்கையாய் இருக்கிறது.

இரவு, மப்பும் மந்தாரமுமான காலம்; துக்கம் துயரம் தனிமையை உண்டுபண்ணும் வேளை; கவலைகளையும் நோவையும் அதிகரிக்கப்பண்ணும் சமயம். பகல் அப்படிப்பட்டதல்ல, துக்கத்தை நிவிர்த்திக்கும்; பல காரியங்கள் நமக்கு முன்பாகப் பிரத்தியக்ஷமாய் நடக்கும்; இயல்பாய்ப் பகல் ஒருவகைச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதாயும் இருக்கிறது. இரவு நமது நிர்ப்பாக்கியத்துடன் நிர்ப்பாக்கியத்தைக் கூட்டுகிறது, துக்கத்தோடே சுசப்பையும் வருவிக்கிறதாய் இருக்கிறது. அகையால் இரவிலே கீதங்களைப் பாடுகிறது மோட்சலோக அகிபதியால் உண்டாகிய விசேஷித்த ஈவு என்று சொல்லவேண்டியது. இரவாகிய துன்பத்தில் கர்த்தர் தமது

ஊழியக்காரர் வாயில் கீதத்தைக் கொடுக்கையில் அதை எவ்வளவு இசைவும் இன்பமும் உள்ளதாகிருக்கிறார். பரிசுத்த ஆதர்களும் அதைக் கேட்டுச் சந்தோஷம் அடைந்து, அவர்களுடன் சேர்ந்து பரத்திலே அல்லேலுயா! எச்சுருக்குத் துதி உண்டாவதாக என்று சொல்ல வெட்கப்படுவதில்லை.

பிலிப்பிட்டணத்தின் சிறைச்சாலையிலே பவுலும் சிலாவும் பின்னிட்டு இரத்திரி எவ்வளவு மந்தாரம் உள்ளதாய் இருந்தது! சிறைச்சாலையினர், இருள் உள்ள இடங்கள்; அவைகள் குற்றவாளிகள் தண்டனை அடையும் சாலையாக. அதிலும் சிறைச்சாலையின் உள்ளறை மிகவும் இருள் உள்ளதாய் இருக்கும். பகலின் வெளிச்சத்தைக் காண்பதற்கு அப்படிப்பட்ட தண்டனையிலெனது வழக்கம். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் போடப்பட்டாலும், அவர்கள் நிற்கவாவது நடமாடவாவது இடம் பெறவில்லை; அவர்களுடைய கைகள் சங்கிலியிடப்பட்டு இருந்தன; கால்கள் குட்டைகளில் மாட்டப்பட்டு இருந்தன; தேவ ஊழியக்காரர் இருவர் கீழே தளையிலே சிறைகளாகக் கிடத்தப்பட்டார்கள்; அவர்கள் முதுகுகள் அடிகளால் நோவடைந்து இருந்தனர். இந்த நிர்ப்பந்த நிலைமையில் இருக்கையில் நடு இரத்திரியிலே இன்ப கீதங்களைப் பாடினார்கள்; பூமியும் சிறைச்சாலையும் நடனமாடினதுபோல அசைந்தன; கதவுகள் திறவுண்டன; சங்கிலிகள் நழுவி விழுந்தன; சிறைச்சாலையைக் காத்துச் சென்றிருந்தவன் நடுங்கினான்; வீடுமுழுவதும் பயத்தாலும் அச்சத்தாலும் நிரப்பப்பட்டது. பவுல் சிலாவோடே கூடப் பெருமூச்செறிந்து துக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த கைதிகள், நடுச்சாமத்தில் இப்படிப்பட்ட பாட்டுகளை ஆச்சரியத்தோடே கேட்டிருப்பார்கள். ஆனால் சங்கிலிகள் அவர்களில் இருந்து விழவும் கதவுகள் திறக்கப்படவும் பார்த்தபோது, வானவோகத்தின் அதிகாரியின் வல்லமையைப்பற்றி ஆச்சரியப்பட்டார்கள். இந்த இரண்டு அப்போஸ்தலரைப்போல மற்ற அப்போஸ்தலன்மாரும் இயேசுவின் நாமத்துக்காக கனவீனப் படுத்தப்பட்டபோது, அந்தருத் தங்களைப் பாத்திரவான்களாக எண்ணிச் சந்தோஷத்தோடே பெரிய சங்கத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப்போனார்கள். இந்தப் பிரகாரமாகவே சலிசேஷ சத்தியத்தின் தங்கள் இரத்தத்தால் முத்திரித்த மகிமைபொருந்திய இரத்தச்சாட்சிகளும் செய்தார்கள். இரவு மிகவும் அந்தக்ராமாய் இருக்கையில் அவர்கள் கீதங்கள் மிகவும் இன்பமாய் இருந்தன. கொடியர் தங்களால் கூடிய உபத்

திரவங்களை அவர்கள்மேல் செலுத்தினபோது, அவர்களுடைய பாட்டு வன்னலோகத்துப் பாட்டுக்கு ஒப்பாக மாறினது. சுட்டெரிக்கப்படுவதற்குக் கட்டையுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு இன்பமாய்ப் பரமகீதங்களைப் பாடினார்கள். கலியாணத்துக்குப் போகிறவன் முதலாய் எவ்வளவு இன்பமாய்ப் பாடமாட்டான். எக்காலத்திலும் உள்ள தேவ இன்பமாய் பிரியர் யாவரும் இப்படியே உபத்திரவத்தின் நடுவே பாடினார்கள். திருஷ்டாந்தமாக, தாவீது இராசாவைப் பார். அவனுக்கு வந்த உபத்திரவங்கள் எவ்வளவு? “என் ஆத்தும மிகவும் கலங்கியிருக்கின்றது, என் பெருமூச்சுகளால் இளைத்தேன், என் கண்ணீரால் கட்டிலை நனைக்கிறேன்” என்கிறான். இப்படி அவன் சஞ்சலப்பட்ட அடுத்த நிமிஷத்தில் அவனுக்கு உண்டாகிய பரம ஆறுதல் எவ்வளவாய் இருந்தது! “அக்கிரமக்காரராகிய நீங்கள் எல்லாரும் என்னைவிட்டு அகன்றுபோங்கள். கர்த்தர் என் அழகையின் சத்தத்தைக் கேட்டார்” என்றான். கர்த்தர் தமது முகத்தை மறைத்துக் கொண்டபோது கலங்கினவன் ஆனான். அவர் தமது முகத்தை அவன்மேல் ஏறெடுத்தபோது, “கர்த்தாவே! என் துக்கத்தை ஆனந்தக்களிப்பாக மாறப்பண்ணினீர், என் இரட்டை எடுத்தப்பாட்டுச் சந்தோஷத்தால் இடைகட்டினீர்” என்றான்.

பவுல் “உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மைபாராட்டுகிறோம்” என்றான். கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் அவனுடைய சகோதரனாகிய யாக்கோபு அப்போஸ்தலன், “பல துன்பங்களில் அகப்படும்கொது அதை மிகுந்த சந்தோஷத்துக்கு ஏதுவாக எண்ணிக்கொள்வீர்களாக” என்று புத்திசொல்லுகிறான். துன்பம் துக்கங்கள் இயல்பாய்ச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை. இந்த அழகையின் பன்னத்தாக்கிலே அவர்கள் தேவனுடைய பின்னோக்கு நற்செய்தி அல்ல. அரஹும் இரவிலே அழகையும் காலமே கெம்பீரமும் உண்டென்பது நிச்சயம். உபத்திரவத்தின் மத்தியிலும் சந்தோஷம் உண்டு. சாதாரண, மேஷாக், ஆபெத்தேகோ என்பவர்களுக்கு அக்கினியின் நடுவில் எவ்வளவு சந்தோஷமும் மேஷமையும் இருந்தன! தேவசுதன் அவர்களுடன் சூனையில் உலாவி அக்கினியின் மும் முரத்தை இன்பமுள்ளதாகக்கொரே. சகோதரனே! மிகுந்த உபத்திரவத்தில் பொறுமையாய் இருப்பது மிகுந்த புகழ்ச்சி; மனரம்மியமாய் இருப்பது அதிலும் அது உபகரணம். மனச் சந்தோஷமாய் இருப்பது கிறிஸ்தவனுடைய உன்னதமான நிலைமையைக் காட்டுகிறது.

உபத்திரவம் தற்செயலாய் நேரிடுவதில்லை. “தீங்கு புழுதியிலிருந்து உண்டாகிறது இல்லை; வருத்தம் மண்ணிலிருந்து முளைக்கிறது இல்லை” என்று யோபின் சிநேகிதன் நன்றாய்ச் சொன்னான். (யோபு, 5. 6.) அது துளிலிருந்து உண்டாகாமல் சகல இரக்கங்களுக்கும் காரணமான பரம இராசாவின் உத்தரவிருந்து வருகிறது. தமது கனத்தைப்பற்றி எரிச்சலுள்ள தேவன் தமது மகிமையின் மாட்சிமைக்காக எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறார். “ஒளியைப் படைத்து இருளையும் உண்டாக்கினான், சமாதானத்தைப் படைத்து தீங்கையும் உண்டாக்குகிறவர் நானே; கர்த்தராகிய நானே இவைகளையெல்லாம் செய்கிறவர்” என்று சொ. 45. 7லும், “கர்த்தருடைய செயல் இல்லாமல் ஊடில் தீங்கு உண்டாகுமோ?” என்று ஆமோஸ். 3. 6லும் உரைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபத்திரவத்திலே கர்த்தருடைய கரமே நம்மை இருத்துகின்றது. அவர் தயவுள்ளவர், ஞானம் நிறைந்தவர்; அவருடைய தவருத ஞானத்தினாலே நமக்கு மிகவும் நன்மையானதைக் காட்டின யிருக்கிறார். தமது தெய்வீக தயானத்தினாலே நமக்கு மிகவும் கேட்கத்தக்க முடிவதைச் செய்கிறார். உபத்திரவத்திலே அனுபவிப்பது நன்மை என்றால், உபத்திரவத்திலே சந்தோஷப்படுவதும் மேன்மை. காய்ச்சலாவது அக்கினியாவது தீயவையாவது அவராலே அனுப்பப்படுகின்றன. கர்த்தர் நமக்கு நலமானதைச் செய்கிறார். கிருஷ்ணப்பின்படி டாக்டரால் நாம் அவர் கையில் இருக்கிற களிமண்ணைப் இருக்கிறோம். தமது திருவுளச்சித்தத்தின்படி நம்மைப் பணிப்படுத்துவார். மீட்பின்படி நாம் அவருக்குப் பிரியமான பிள்ளைகள். நம்முடைய தகப்பன் நமக்கு நன்மையாகக் காரியங்களை நடப்பிக்கும் போது மௌனமாய் திரும்ப இராமல் வாயைத் திறந்து அவருடைய நாமத்தைச் “கித்து” கர்த்தாவே! உமது உண்மையினாலும் அன்பினாலும் என்னைச் சிறுமைப்படுத்தினீர் என்போமாக. பூமிக்குரிய நமது பிதாக்கள் நம்மை அடித்து வளர்த்து உருப்படுத்தியிருக்கிறார்களே; அவர்களுக்கு நாம் எவ்வளவு நன்றியுரிதலுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம்! உருக்கமும் இரக்கமும் நிறைந்த தயாபர பிதாவுக்கு நாம் எவ்வளவு அகிகமாய் நன்றியறிதலைக் காட்டவேண்டும்.

உபத்திரவங்களை அனுபவிக்கிறவர் நமது பரம்பிதா. சத்துரு சொல்லவேண்டிய சாற நோக்கத்தோடே அடிப்பான். ஒரு தகப்பனாவது தன் பிள்ளை முடமாகவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடே அடிக்கமாட்டானே! இரணவைத்தியன் கை,

காலை வெட்டுகிறான். சத்துருக்களும் அப்படிச் செய்வதைக் கேட்டும் இருக்கிறோம். ஒருவன் உயிரைப் பிழைப்பூட்டும் படியாக அப்படிச் செய்கிறான்; மற்றவன் உயிரை வதைக்கும் படியாக அப்படிச் செய்கிறான். நமது பரம வைத்தியன் நம்முடைய நித்திய சுகத்துக்காக உபத்திரவங்களின் பாரங்களை அனுப்புகிறார். இவ்வேலையை எகிப்திய கானவாய்களுக்கு உட்படுத்தினதும், அவர்கள் முதுகுகளைச் சவுக்குகளுக்கு அப்புகொடுத்ததும் அவர்களுக்கு நன்மையாகவே செய்தார். மற்றப்படி அவர்கள் தேவனால் தங்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட காணத்தேசத்தை விரும்பமாட்டார்கள்; எகிப்திலேயே இருக்கவேண்டும் என்று ஆசிப்பார்கள். அப்படியே இருந்தால் விக்கிரக ஆராதனையில் அமிழ்ந்தி எகிப்தியரைப் போல் கெட்டுப்போவார்கள்.

லாசரு வியாதிப்பட்டு மரணமடைந்து கல்லறையில் வைக்கப்பட்டு நாள்தோறும் நன்மைக்காகவே; சீவர்கள் இரட்சகரீமேன் அதிக விசுவாசம் வைக்கவும் அநேக பூதர்கள் இரட்சகரை விசுவாசிக்கவும் ஏதுவாயிற்று.

தானிப்பில் சிக்கக்கெபியிலும் அவன் சிநேகிதர் அக்கினியில் அகப்பட்டதும் நன்மைக்காகவே; தேவநாமம் மகிமைப்பட்டது. தேவனுக்குப் பயப்படுகிற இராசா தன் குடிகள் எல்லாத்தரும் விளம்பரம் செய்தான். தானியேலும் அவன் சிநேகிதருடைய பாபேல் தேசத்தில் உயர்த்தப்பட்டார்கள்.

இப்படியெல்லாம்துன்பத்தை அனுபவிக்கிறதில் தேவநோக்கம் என்ன? இந்தப் பூலோகத்திலே பெலவீரராய்த் தங்கியிருக்கிற அவருடைய உழியக்காரருக்குக் கனத்தைச் செலுத்தும் படியாகத்தான். யோபுக்கு வந்ததுன்பத்தின் முடிவு என்ன? அவனுடைய மாசிலும் சத்தியமும் சத்துருவின் வர்மம் குரோதத்துக்கு மேலாக நின்றது; அவனுடைய சத்துரு வெட்டுவதெய்வீக இரக்கங்களைக் காட்டிய நல்ல மாதிரியாயும் இருந்தான். துன்பம் ஆத்தமாவாக்கு அதிக பிரயோசனத்தை உண்டாக்கினது. “நான் உமது பிழைப்பை நல்லது” என்று தாவீது நம்படிக்கு சிறுமையாக்கப்பட்டார் நல்லது” என்று தாவீது சொல்லுகிறான். “உபத்திரவம் பொறுமையையும், பொறுமை நிச்சயத்தையும், நிச்சயம் நம்பிக்கையையும் உண்டாக்குகின்றன என்று அறிந்து, உபத்திரவங்களிலேயும் மேன்மை பாராட்டுகிறோம்” என்று பவுல் சொல்லுகிறான்.

உபத்திரவங்கள் தேவபுத்திரருக்குத் தண்டனையாக அல்ல,

254

கனம்: ஸ்பீக்கர் அவர்கள் பிரசங்கம்.

கண்டனையாக இருக்கின்றன. அவர் நமதுமேல் தமது முகத்தைச் சுளிக்கும்போது தமது கையிலே கட்டுக்கதைப் பிடித்துக்கொண்டல்ல, பிரம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு நமக்கு விரோதமாய் வருகிறார்; பழிவாங்க அல்ல, சீர்ப்படுத்த வருகிறார். கம்பியில் முதல்தரமானவர்களும் பாலவியாதியுள்ளவர்கள் தான். அந்த வியாதியை நீக்கி ஆவிக்குரிய சுகம் தர உபத்திரவம் என்னும் மருத்தைக் கொடுக்கிறார். துண்மாரக்கர், ஞானி கரப்பாவிகள் மரணத்தோடே உறவாயிருந்து, நரகத்தோடே உடன்படிக்கை செய்கிறார்கள்; இராவில் சுகபோகமாயிருந்து சிற்றின்பங்களை அனுபவிக்கிறார்கள்; கடைசியாகத் தத்தளிப்பின் பாத்நிரத்தில் பாணம்பண்ணவும், உக்கிரகப் பாத்நிரத்தின் வண்டல்களைக் குடிக்கவும் விட்டுவிடப்படுகிறார்கள்; தேவனுடைய பின்னாக நீதியை ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுமுனை உறைக்க அடியுண்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவருடைய தாழ்வு, அவருடைய கோலம் அவர்களைத் தேற்றுகிறது.

நமக்கு உண்டாகிய உபத்திரவம் முடிவில் ஆறுதல் அளிக்கிறது. தண்டனை உண்டாகும்போது அது நமக்குச் சந்தோஷமாய் அல்ல, துக்கமாகத் தோன்றுகிறது; பின்பு கிண்திலே முயற்சிப்பட்டவர்களுக்கு அது நீதி என்னும் சீர்தியை உண்டாக்கிக் கொடுக்கிறது. இதுதான் நமது துக்கங்களைத் தவிர்த்து, அந்த முடிவு பாக்கியமானதாய் இருக்கிறது. கண்டனையோடு விதைக்கிறவன், கெம்பீரத்தோடு அறுப்பான்.

சிலவேளைகளில் கர்த்தர் உபத்திரவத்தை அனுபவிக்கிற தமது தாசருக்கு இம்மையிலும் பலனைக் கட்டியாயிடுவதுண்டு. போபு தான் இழச்சுதற்கு இரட்டிப்பாய்ப் பெற்றுக்கொண்டான்; யோசேப்பு கிறையில் அகப்பட்டதற்கு கிப்பதை ஆளும் துணை ஆனான். மறுமையில் ஒப்பற்ற பலனும் பாக்கியமும் உண்டாயிருக்கிறது. “அதிசிக்கிரத்தில் நீங்கும் இவேகான நம்முடைய உபத்திரவம் மிகவும் அதிகமான நீத்திய கனமகிமையை உண்டாக்குகிறது.” மிகுந்த உபத்திரவங்களின் வழியாய் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்க வேண்டியதாய் இருக்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவோடே கூடப்பாடு பட்டால் அவரோடே கூட அரசாளுவோம். மறுமையின் இராச்சியத்தைப் பார்க்கையில் நமக்குண்டாகிய உபத்திரவம் எவ்வளவு அற்பம்! நீத்தியத்தை எதிர் கோக்குகையில் உபத்திரவங்கள் தெள்ளப்பூச்சியின் கடிகளுக்குச் சமானமாகும்.

புரியின் உபத்திரவங்களே! வாருங்கள்; உங்கள் செனைகளை

அணிஅணியாய் நிறுத்துங்கள்; உங்கள் எல்லாவற்றின்மேலும் செயற்கொள்ளுவோம்.

சிகேகிதனே! உன் சொத்தை இழந்தபோனாயா? உலகம் முழுவதும் உன்னுடையதாயினும் அது பரம ஸ்தலத்துக்கு நிகராகுமா? உலகத்துக்கெல்லாம் ஆண்டவனாய் இருந்தாலும் மகிமையின் இராச்சியத்துக்கு அது ஒப்பாருமோ? உன் இன்பமான தாழ்வு, இழந்ததாண்டா? உன் இளவயதின் இன்பங்களை இழந்தாயா? உன் துக்கத்தில் உன்னுடன் அதுதாப்பப்படுபவனை இழந்தாயா? நீ விரும்புகிற அந்த நல்ல இடத்துக்கு உன் சிகேகிதர் சற்றுமுன் கால் எடுத்துவைத்திருக்கிறார்கள். நீயும் சிக்கிரமாய் அந்த இடத்துக்குப் போவாய்.

உன் குழந்தையை இழந்தாயா? விவாக மஞ்சத்தின் களினைவிட்டு எடுபட்டுப்போயிருந்தா? ஆதரவும் ஆறுதலும் இருந்த பின்னா போயிருந்தா? ஆம், போய்விட்டது. உன் அனாயிலிருந்து உண்டானவன் பரமவிரூத்தாக இப்போது இருப்பது உனக்குச் சந்தோஷம் இல்லையா? அவர்களை இழந்த தற்காக புகழ்ப்படாமல் ஏன் கர்த்தருக்குப் புகழ்ச்சியைச் செலுத்த நினைவில்லை?

நீ சரீரத்தில் வேதனையையும் வியாதியையும் அனுபவிக்கிறது உண்டா? இத்த வருத்தங்களெல்லாம் நீங்கி நீத்தியமாய் இளைப்பாறும் நாளும் தூரம் அல்ல. மரணவியாதி நேரிட்டால் ஒரு அடியோட்டி ஒரு நிமிஷத்திலே பரமண்டலம்போய் சிவவிருட்சத்தின் களியைப் புகிக்கப்போவாய்.

ஆதலான ஆதரவோ! மகிழ்க்கொண்டாடு. இனி வெளிப்படும் மகிமைகளை நோக்கிப்பார்த்து, உன் பெலவின் கரீரம் விரும்பாயியத்திலுள்ள வருத்தங்களினாலும் பாரஞ்சுமந்து தவிக்கையில், நீ நம் இரவாகிய உபத்திரவத்தின் மத்தியிலே உன் தேவனை நோக்கி கீர்த்தனம் பாடு. அந்தகாரம் என்னும் மரணம் வருகையிலும் நம்பிக்கையின் பாட்டையும், ஆவிக்குரிய பரிபூரண சந்தோஷங்களின் பாட்டையும், துதித்தோத் திரப்பாட்டையும் பாடு. நீ பரம சங்கத்தாருடன் சேர்ந்து, ஆசனத்தின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கிறவருக்கும் ஆட்டுக்குட்டி யானவருக்கும் தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் என்மென்றைக்கும் உண்டாவதாக என்று சொல்வாயாக. ஆமென்.

நாற்பத்தேழாம் பிரசங்கம்.

"And if I say the truth, why do ye not believe me?"

"நான் சத்தியத்தைச் சொல்லி இருக்க, நீங்கள் ஏன் என்னை விசுவாசிக்கிறீர்கள்?"

யோவான், 8. 46.

இன்று சிறிஸ்துமார்க்கத்தின் வழியைவிட்டு விலகிப் போய் இருக்கிறவர்களுக்குப் பத்திசொல்லும்படி யோசித்திருக்கிறேன். தேவனாகிய பரிசுத்த ஆவியானவர் தம்முடைய விசுவாசத்தைப் பரக்கிரமசாலியின் அம்பு கிரியைசெய்வதுபோல, கிரியைசெய்யும்படி அருள்புரிவாராக. தாம் ஆசீர்வதிக்கும் படியாகத் தெரிந்துகொண்ட ஆத்தமாக்களை அவர் நேரடிப் பாதையில் நடத்துவாராக. இந்தப் பரிசுத்த ஆவியும் உங்கள் அநேகருடைய இரட்சிப்புக்குப் பிரயோசனமாய் மாறும்படி செய்வாராக.

உலகம் வரவரத் தன்மார்க்கத்தில் பெருகிவருகிறது. சாத் தான் தலைக்கு இன்னமும் கொஞ்சக்கூடும் மாத்திரம் இருக்கிறதென்று அறிந்து, பெரு சறுசறுப்பாய்த் தன் கிரியைகளை நிறைவேற்றிவருகிறான்; நம்முடைய சபையிலேயும் அவன் இளைப்பில்லாதவனாய்த் தன் வேலையை நடத்திவருகிறான். ஆத்தமாக்களாகக் கொலைசெய்கிற அவனுடைய புரளிகளில் சிலவற்றை எடுத்துக்காட்ட மனதாய் இருக்கிறேன். என் பரம சைமான் அத்தற்காக எனக்குத் துணைபுரிவாராக. உங்களுடைய உண்மைத்தாழ்ச்சியைப் குறித்தும் உங்கள் மனம் காற்றினால் அசைகிற நாணலைப்போல ஸ்திரமில்லாதிருக்கிறதையும் குறித்தும் உங்களுக்கு விரோதமாய்ச் காட்சியிடப்போகிறேன். நீங்கள் வேதாசனம் பரிசுத்த ஆவியினால் வலப்பட்டு எழுதப்பட்டதென்று விசுவாசிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

ஆனால் அதின் சத்தியத்தை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறதில்லை. அது தேவனால் கொடுக்கப்பட்டதென்று ஒத்துக்கொள்ளுகிறீர்கள்; ஆனால் உங்கள் உள்ளத்தில் அதைத் தள்ளியபோகிறீர்கள். அது எல்லா அங்கிகரிப்புக்கும் பாத்திரமுள்ளதாக நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறதில்லை. நீங்கள் பெரிய இரட்சிப்பைக் குறித்துக் கவலையில்லாமலும் தேவனுடைய அன்பான சத்திக்குச் செல்கொடாமலும் போகிறீர்கள்.

I. சிறிஸ்து இயேசுவை விசுவாசியாதவர்களே, வாக்கியமானது உங்களுடைய செய்கையைப், பெலனையும் ஏற்றவியமாயும் காட்டுகிறது.

நான் சத்தியத்தைச் சொன்னால் நீங்கள் ஏன் என்னை விசுவாசிக்கிறதில்லை? நீங்கள், இயேசு உலகத்துக்கு வந்ததை நங்கள் விசுவாசிக்கவில்லை என்றால், உங்கள் நிலைமை மோசமானது.

இயேசு உங்களுக்கு அவசியம் வேண்டியதை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். நீ மறுபடியும் பிறவாவிட்டால் தேவனுடைய இராச்சியத்தைப் பார்க்கமாட்டாய் என்று சொல்லுகிறார். ஒருவன் சலத்தினாலும் ஆவியினாலும் பிறவாவிட்டால் அவர் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டான். மறுபடியும் பிறப்பது அவசியம் என்று இதால் அறிவிக்கலாக. வேதம் சத்தியம் என்றால் இதுவும் சத்தியம் என்பதை அறிவிக்கலாக. புறம்பான சீர்திருத்தம் இரட்சிப்புக்கு உதவவே மாட்டாது. இந்தப் பெரிய நாயன் நீ துண்பட்டவேண்டும் என்று கற்பிக்கிறார். நீங்கள் மனம்கிரும்பிச் சிறுபிள்ளைகளைப் போல் ஆகாவிட்டால் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள். அப்படியானால் பாவிகளே! நீங்கள் எப்படி குணப்படாத நிலையில் சுகம்பெறலாம் என்று எண்ணலாம். மோட்சம் உங்களுக்கு விரோதமாய் அடைக்கப்பட்டிருக்க, நீங்கள் எப்படி கவலையற்றவர்களாய் இருக்கலாம்! எல்லாம் நன்மையாக மாறிப்போம் என்று தேற்றிக்கொள்ளாதேயுங்கள். தம்மண்டைக்குத் திரும்பும்படி தேவன் கட்டளையிடுகிறார். உன் பாவங்களை வெறுத்துத் தள்ளி செட்ட குமாரசைப்போல அவரண்டைக்கு ஒடிவா. அவன் வேசிகளோடே குடியிருந்து தன்னை நீச்சாதினில் ஒருவனாகக் கிள்கொண்டிருந்தபோதிலும் தசப்பன் அவனை அங்கிகரித்துக்கொண்டான். இவ்வலகத்தோடே ஒட்டிக்கொள்ளாதே, இயேசுதகப்பனண்டைக்கு ஒடிப்போ. அவர் உன்னை அங்கீகரித்துக்கொள்வார். தேற்றினை வைத்தியன் உன் நாடியைப்

பார்த்து: உனக்கு ஒரு பலத்த வியாதி இருக்கிறது, அதற்கு இன்ன மருத்து சாப்பிடவேண்டும் என்று சொன்னால் அதைச் சாப்பிடாமல் இருப்பாயோ? உன் ஆத்துமாவை மரண வியாதி பிடித்திருக்கிறது; தேவனுடைய இரத்தம் அதை நீக்கும் என்று உன்னதமான தேவனுடைய உபாயக்காரராகிய நாங்கள் சொல்ல நீ அதை அசட்டைசெய்வானேன்? கிருபை இப்போது உன்னில் கிரியை செய்யாதே போனால் என்றைக்கும் மரித்துப்போவாய். தேவன் இந்த வார்த்தைகளை உன் மனதில் பதியச்செய்வாராக. அஞ்ஞான பூசாசாரிகளைப் போல நாங்கள் உங்களுக்குள்ளே தந்திரமாய் நடக்கவில்லை என்பதைத் தேவன் அறிவார்; சத்தியத்தையே போதிக்கிறோம்.

இயேசு உங்கள் ஆத்துமாவுக்குச் செய்திருக்கிற பரிசுரத்தை நீங்கள் விசுவாசிக்கிறதில்லை. தேவன் பாவியின் மரணத்தை விரும்பாமல் அவன் மனத்தினும்பி குணப்படுவதையே விரும்புகிறார். இருக்கும் நீதியும் ஒன்றையொன்று சந்திக்கும்படி இயேசு கல்வாரியில் அவுபத்தருளாக மரித்தார். தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் கெட்டுப் போகாமல் நித்திய சீவனை அடையும்படிக்கு நீதிபரர் ஆதீதருளாக மரணமடைந்தார். இதுதான் சலிசேஷம்; வேறில்லை. எங்கெங்கே பாலிகள் இருக்கிறார்களோ, அங்கே எல்லாம் இது அறிவிக்கப்பட்டுவருகிறது. பாலிகளை, பாலிகளில் பிரதான பாலிகளை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார். இந்தச் சலிசேஷத்தை நீங்கள் வாரந்தோறும் கேட்டபோதிலும் அதை விசுவாசிக்கிறதில்லையே! நீங்கள் சலிசேஷத்தை வெளியரங்கமாய்த் தள்ளி உங்கள் நிர்ப்பந்த நிலைமையைப் பார்த்து உணராதிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் உங்கள் செய்கையினாலே உங்கள் பைத்தியத்தை வெளிப்படுத்தி, நரகத்தில் பிசாசுகள் உங்களைக் கேலியும் பரியாசமும் பண்ணும்படி நடக்கிறீர்களே என்று வெட்கப்பட்டுவேண்டியதாய் இருக்கிறது. நீங்கள் இப்போது நரகத்தின் ஓரத்தில் நின்று தடுமாடுகிறவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். பலத்த கரம் உங்களை இழுக்காவிட்டால் நீங்கள் நரக சிங்கத்துக்கு இரையாய்ப் போவீர்களே. இயேசுவே! சிலரையாவது இழுத்து உமது கிருபையை அவர்களுக்குள்ளே மேன்மைப்படுத்தும்.

கிறிஸ்துவானவர் குணப்படாதவர்களுக்கு வரும் மோசத்தையும் அறிவித்திருக்கிறார். அவர் சொல்வதைக் கேளுங்கள்:—அப்பிரயோசனமான ஊழியக்காரனை அழகையும் பற்கடிப்புமுள்ள இருளிலே தள்ளுங்கள். இடதுபக்கத்தில்

நிற்கும் வெள்ளாட்டுக்கு ஒப்பானவர்களைப் பார்த்து இடிமுழக்கச் சத்தமாய் சபிக்கப்பட்டவர்களே! பிசாசுக்காக எத்தனமாகப்பட்டிருக்கிற நித்திய நரகத்துக்குப் போங்கள் என்பார். நாசரேத்தார் மனுஷனாகிய இயேசுவைப்போல ஒருவரும் மறுமையின் சண்டையைப்பற்றித் தெளிவாய்ச் சொல்லவில்லை. அன்புள்ள இயேசு புளுகமாட்டார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமே. தேவனுடைய நாமத்தினாலே உங்களிடத்தில் கேட்கிறேன். நீங்கள் ஏன் இதை விசுவாசிக்கிறதில்லை? வாலிபனே, இருதயத்தில் மாறுதலும் அசைவும் இல்லாமலா இருக்கிறாய்? இன்னம் கொஞ்சநேரத்துக்குள்ளாக நீ நரகத்தில் இருந்தால் எப்படி இருக்கும்! காலங்கடந்த கிழவரே, உங்களுக்கும் மரணத்துக்கும் ஒரு அடி தூரம்மாத்திரம் இருப்பதை நினைப்பீர்களாக. அக்கினிக்கடல் விளையாட்டல்ல. மரணமும் ஆக்கினையும் உங்கள் வாசல் ஓரத்தில் வந்திருக்கிறது. ஏன் பாவத்தோடே விளையாடுகிறீர்கள்? ஸ்திரீயே, உன் நயவசனிப்பை விட்டுவிடு, உன்னால் கெட்டுப்போனவர்கள் அநேகர் உண்டு; இன்னமும் கெடுக்கவா வகை பார்க்கிறாய்?

நிதிய-சீவன் மோட்சம் இவைகளைப்பற்றி இரட்சகர் தெளிவாய்ப் பேசி இருக்கிறார். இனிமேல் வரும் பாக்கியமான உலகத்தைப்பற்றி எவ்வளவு நேர்த்தியாய் அறிவித்திருக்கிறார்! கேரூபின்கள் சேராபின்கள் பாட்டுகள் எவ்வளவு இனிமையாய் இருக்கும். நம்முடைய முகத்தில் துலங்கும் சந்தோஷம் மங்காததாய் இருக்கும். மரணத்துக்கப்பாலும் வரும் சந்தோஷம் மிகவும் பெரியது. கண் காணாததும் காது கேட்காததுமான காரியங்களை அவர் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். இரட்சகரின் வார்த்தை கட்டுக்கதை அல்ல என்று நீங்கள் ஏன் அவுளை விசுவாசிக்கவில்லை?

II. நீங்கள் சொல்லுகிற போக்கைப்பற்றிக் கவனிப்போமாக. நான் ஏன் அவசரத்தைப் போதுமானபடி உணராததால் இயேசுவை விசுவாசிக்கிறதில்லை என்று ஒருவேளை சொல்லலாம். அப்படியானால் உன் நிலைமை பயங்கரப்பட்டதாகிறது. பாவம் மோசமுள்ளதென்று நீ உணர்ந்தால், குணப்படுதல் அவசியம் என்பதை அறிவாய்.

விசுவாசத்தினாலே சலிசேஷ வாக்குத்தந்தங்கள் கிடைக்கும் என்று சொல்வதை நம்புவதற்கு எதுவில்லை என்று சிலர் சொல்லலாம். அப்படியானால் தேவனைப்பற்றிக் குறைவாய் எண்ணுகிறாய். உன்னைப்பற்றிக் குறைவாய் எண்ணுவாய் எனக்குப் பிரியம் இருக்குமா? கர்த்தரிடத்தில் அநபமான இரக்

கங்கன்மாந்திரம் இருக்கிறதென்று சொல்லத் துணிகிறாய். நீ இஸரவேலரின் பரிசுத்தரை மட்டுத்திட்டப்படுத்துகிறாய். நீ சொல்லுகிற காரியம் பெரியது என்றாலும், மகாதேவனுக்கு அது பெரிய காரியமா? கர்த்தர் கிருபையில் பெருக்கமானவர். அதை நீ உன் சந்தேகத்துக்கு இடமாக்கிக்கொள்ளலாமா? வானம் பூமிக்கு எவ்வளவு தூரமாய் இருக்கிறதோ, அப்படி உன் வழிகளுக்கு அவர் வழிகளும் உன் நினைவுகளுக்கும் அவர் நினைவுகளும் அவ்வளவு தூரமாய் இருக்கிறது.

சிலர் இந்த வாக்குத்தந்தங்கள் எல்லாம் எனக்குப் பண்ணப்பட்டதா என்று சந்தேகிக்கலாம். கிருஷ்டிக்கப்பட்டவாருக்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம்பண்ணுங்கள். விசுவாசமுள்ளவனாகி ரூணஸ்ரானம் பெறுகிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று கர்த்தர் உரைத்திருக்கிறார். நீயும் கிருஷ்டிதானே. நீ வானத்திலிருந்து சுயமாய் பிறந்தவன் அல்லவே. வேதம் என்னத்தக்காக எழுதப்பட்டிருக்கிறது? இயேசுவான் யாக்கிமிஸ்து என்று நீ விசுவாசிக்கவும், விசுவாசித்தபின்னு அவருடைய நாமத்தினாலே நித்தியசீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துகொள்வாயாக. வாலிபர் இவைகளை எல்லாம் விசுவாசிக்க காலம் இன்னமும் வரவில்லை என்று சொல்லலாம். உங்களுடைய சீவகாலம் சுருக்கம், மரணம் நிச்சயம், நித்தியம் சமீபிக்கிறது, பயங்கரமான நரகம் உண்டு, மகிமையொருந்திய மோட்சமும் உண்டு, பித்தாதே நான் கெட்டுப்போகிறேன். கர்த்தாவே, என்னை இரட்சியும் என்று கூப்பிடுகிற நேரம் இது. பிஞ்சுகளும் காய்களும் உதிர்வதை நீ அறிந்திருக்கிறாயே.

III. நீங்கள் இது காரியங்களை விசுவாசியாததற்கு இன்னமும் முகாத்ரங்களைச் சொல்லுகிறேன். நான் சத்தியத்தைச் சொல்லும்போது என் பேரில் வீரைய் விசனப்பாடாதேயுங்கள். 45, 46-ம் வாக்கியத்தைப் பாருங்கள். நான் உங்களுக்குச் சத்தியத்தைச் சொல்லுகிறபடியினாலே நீங்கள் என்னை விசுவாசிக்கிறதில்லை. உங்களில் அநேகர் சத்தியத்தை விசுவாசிக்கிறதில்லை. நீங்கள் அதைப் பகைக்கிறீர்கள். நல்லோர்க்குத்தான் நிறைவேற்ற கர்த்தர் பெய்சொல்வாரா? மனிதனே, நீ அதை விதைப்பாயோ அதையே அறுப்பாய். நீ பாவத்தை விட்டுவிடாதே போனால் கெட்டுப்போவாய். குடிகாரன் சத்தியத்தை விரும்புவானா? குடிக்காரனே, நீங்கள் உங்கள் பாவத்தை விடாதேபோனால், தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள். இரவில் துன்மார்க்கத்தை நடப்பிக்கிறவன் சத்தியத்தை விரும்புவானா? வேசுமார்க்கரும் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கமாட்டீர்கள். ஒவ்வொருவரின் வியாபாரம் விற்கிறவனே, நாகவேதனையைப் பார்ப்பாய். இது காரியங்களை நான் உங்களுக்குச் சொல்லும்போது நீங்கள் என்னைச் சூடாய்ப் பார்க்கலாம்; என் பேரில் எரிச்சல் அடையலாம்; உள்ளத்தில் என்னைத் திட்டலாம். ஆனாலும் நான் சத்தியத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டியவனாய் இருக்கிறேன்; உங்கள் ஆத்தம் கட்டெற்றத்தை விட விரும்பி இதைச் சொல்லுகிறேன். நித்திய யுகத்திலே நீங்கள் என் பேரில் சந்தோஷம் கொண்டாடும்படிக்கே இப்படி உங்களோடே கண்டிப்பாய் பேசுகிறேன்.

உங்களில் சிலர் சத்தியத்தை மனதாரப் பகைக்கிறீர்கள். நீங்கள் அநேக வருஷக் கிறிஸ்தவர்கள். குணப்பட்டிருக்கிறவர்கள் சிலர்மாந்திரம்; பொய்யை விரும்பி நடப்பிக்கிறீர்கள். கூச்சமில்லாமல் தைரியமாய் நீங்கள் மனதார சத்தியத்தைத் தள்ளுகிறீர்கள் என்றே மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்; வாரம்தோறும் சுவிசேஷம் உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்படுகிறது. இரட்சகனாகக் கூறியிருக்கிறோம்; அவருடைய இரத்தத்தை உங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம்; நீங்களே உங்களுக்குக் கேட்டுண்டாக அதை மதிக்கிறதில்லை. வேதமார்க்கம் அற்ப காரியமா? அல்ல, அல்ல.

சில கேள்விகளைக் கேட்டு முடிக்கிறேன். இப்போது சொல்லப்பட்டவைகள் சத்தியமுன்னவைகளானால், நீங்கள் ஏன் அவைகளை விசுவாசிக்கிறதில்லை? யோசனை வயிற்றில் இருந்ததை விசுவாசிக்கிறீர்களா? ஆம், விசுவாசிக்கிறீர்கள். அப்படியானால் சிலுவையின் உபதேசத்தை நீங்கள் ஏன் விசுவாசிக்கிறதில்லை? அவருடைய துகம் வேசாயும் அவருடைய பாரம் வருவாயும் இருக்கிறது. இரு நினைவால் குந்தி குந்தி நடவாதேயுங்கள். வேதபுஸ்தகம் கட்டுக்கதை என்று கினைக்கிறவர்களே, நீங்கள் நரகத்தின் அடிமைகள்; பாகால் தெய்வமானால் அதையே சேவியுங்கள். இரு வழிசந்தியில் உங்களைக் கொண்டேபோய் நிறுத்துங்கள். இப்போது ஆலோசியங்கள். எதைத் தெரிந்தகொள்ளப்போகிறீர்கள்? தேவனையும் கிறிஸ்துவையும் பரிசுத்தத்தையும் நித்தியசீவனையும் தெரிந்தகொள்ளுங்கள். தேவனுடைய சகல சத்தியத்திலும் உங்களை நடத்தி, சமது கிருபையை உங்களில் மேன்மைப்படுத்துவாராக. ஆமென்.

நாற்பத்தெட்டாம் பிரசங்கம்.

"O wretched man that I am! who shall deliver me from the body of this death? I thank God through Jesus Christ our Lord. So then with the mind I myself serve the law of God; but with the flesh the law of sin."

"நிர்ப்பந்தமான மனுஷன் நான்! இந்த மாணசரீரத்திலின்று யார் என்னை விடுதலையாகித் தவார்? நம்முடைய கரீந்த ராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனை ஸ்தோத்திரிக்கிறேன். ஆதலால் நானே என் மனத்தினாலே தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திற்கும், மாம்சத்தினாலே யோ பாவப்பிரமாணத்திற்கும் ஊழியஞ்செய்கிறேன்."

ரோமர், 7. 24, 25.

பவுல் தான் குணப்படுமுன் தனக்கு இருந்த நிலைமையை நினைத்து இந்த வசனங்களைச் சொன்னான் விடயப்பள்ளி. என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அதிகாரத்தைக் கூர்ந்து நெதுப்பார்க்கையில், அவன் குணப்பட்டபின்பு அவனுக்குள் இருந்த நிலைமையைக் குறித்துப் பேசுகிறான் என்ற தெரிகிறது. கயோ! நான் நிர்ப்பாக்கியமுள்ள மனிதன் என்கிறான். பரிசுத்தவான்களில் பேர்போனவன், அப்போஸ்தலமார்களில் சிறந்த புகழ் பெற்றவன், உன்னத்தின் இராசனுடைய பராக்ரமசாலிகளில் ஒருவன், இப்படித் தன்னைக் குறித்து எண்ணுகிறான். மெய்தான், ஒருவன் பரிசுத்தத்தில் சேவனுக்கு ஒப்பாகவேண்டும் என்று அபேட்சைகொண்டு எவ்வளவுக்கு அவருக்குச் சமீபமாய் நெருங்கி வாசம்பண்ணுகிறானோ, அவ்வளவுக்குத் தன் தீய குணங்களை அதிகமாய் அறிந்து தன்னுடைய அபாத்திர தன்மையை வெளியிடுவான். பரம இராசா ஒருவனைக் கணப்படுத்துகையில் அவனுடைய கெட்ட சபாவம் அவனை அலைக்கழிக்கப்பார்க்கிறது உண்டு. குணப்பட்டவனுக்கு இரு தன்மை உண்டு. குணப்படாதவனுக்கு ஒரே தன்மைமாதிரம்

உண்டு. அது நித்தம் பொல்லாங்குள்ளதாய் இருக்கிறது; அது தெய்வீக காரியங்களை அறியாது; அது தேவனுக்குப் பகையாய் இருக்கிறது. குணப்பட்டவன் புது கிருஷ்டியாய் இருக்கிறான். புதிய எண்ணங்கள், புதுச் சபாவங்கள், தெய்வீக சாயல், நல்ல இலட்சணங்கள் அவனுக்கு உண்டு. ஒரேயும், அவனுடைய பழைய சபாவம் அவனைவிட்டு முற்றும் நீங்கிப்போவதில்லை. இந்த இரண்டு தன்மைகளுக்கும் தீராதபுகை உண்டு; எப்போதும் அவைகளுக்குப் போராட்டம் உண்டாயிருக்கிறது.

பழைய சபாவத்தை அப்போஸ்தலன் மரணத்துக்கு ஏதுவான சரீரம் என்று சொல்லுகிறான். மரணம் மனிதருக்கு இயல்பாய்ப் பிரியத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை. அதுபோல இந்தப் பழைய சபாவம் விசுவாசிக்கு வெறுப்பாய் இருக்கிறது. பாவம் எவ்வளவு பொல்லாங்குள்ளதென்று காட்டும் படியாக இந்தப் பேரை அப்போஸ்தலன் அதற்குக் கொடுத்திருக்கிறான். பூர்வீகத்திலே ஒரு வழக்கம் உண்டு. ஒரு மனிதனைக் கொடியவிதமாய்த் தண்டிக்க பொல்லாத இராசாக்களுக்கு மனம் வந்தால், ஒரு பிரேசத்தை அவன் முதுகிலே வைத்துக் கட்டி அந்தமட்டிலே நாளி அழுசிப்போகும்படியாகச் செய்வதுண்டு. தண்டனைப்பட்டவன், கயோ! நான் நிர்ப்பாக்கியமுள்ள மனிதன், இந்த மரணத்துக்கு ஏதுவான சரீரத்திலே இருந்து யார் என்னை விடுதலைபண்ணுவார் என்று அங்கு நாய்ப்பான். பூர்வத்தை பழைய மனிதன் என்று முந்தின அதிசாரத்திற் குறிப்பிடுகிறது. பிராயமாய் வளர்ந்த மனிதனை நாய்ப்ப பிறந்த சூழத்தை வெல்லுமா? ஆனால் மேற்கொள்ளும்படி எதிர்க்கிறது. புதிய சபாவமானது தேவனிடத்தில் இருந்து பலத்த வல்லமையைப் பெற்றதென்கொண்டு, வீரம் கொண்டு பழைய மனிதனை முழுப்பலத்தோடே எதிர்க்கிறது. இந்த இரண்டு சபாவங்களுக்கும் இருக்கிற யுத்தத்தைப் பார்ப்போம். நன்மைக்கும் தீமைக்கும் தீராத புகை இருக்கிறது. பழைய சபாவம் புதிய சபாவத்தைச் சென்மபகையாய்ப் பகைக்கிறது. நீ எனக்குச் சமீபமாய் இருக்கும்பட்டும், நான் என் இஷ்டப்படி என் இராச்சியத்தில் அரசாட்சிசெய்ய ஏதுவில்லை; தேச இச்சைகளை நிறைவேற்றக் கூடாதவனாய் இருக்கிறேன்; நீ இருக்கும்பட்டும் எனக்குச் சமாதானம் இல்லை; என் குழிகளைக் கலக்கப்படுத்துகிறாய்; உன்னைக் கொலைசெய்தாலொழிய, நான் மனத்திருப்பியோடே வாழேன் என்கிறது. புதிய சபாவமோ அதின் அட்டகாசத்தைப் பார்த்து அஞ்சாமல்,

நான் உன்னோடே போராட தீர்மானித்திருக்கிறேன்; என் கட்டகத்தை உறையிலிருந்து எடுத்துக்கொண்டேன்; உறையையும் எறிந்துவிட்டேன்; உன்னை வதைப்பேன்; உன் தலையை எடுக்கவொட்டேன்; உன்னைச் சிறுமைப்படுத்துவேன்; இந்த இராச்சியத்தை விட்டு நீ தொலையும்பரியந்தம் கைதலிய மல் யுத்தம்செய்து கடைசியாக உன்னைக் கொலைசெய்து கொல்லுமே என்கிறது. இப்படியாக இரண்டு தன்மைகளும் ஓயாத பகையுள்ளதாய் இருக்கின்றன.

பழைய சபாவத்துக்குப் பலத்த வல்லமை உண்டு. சில வேளைகளில் அது தன் கூர்மையான ஆயுதங்களைக்கொண்டு பயங்கரப்படத்தக்க விதமாய் வெட்டுவது உண்டு. ஆதலால்தான் வேளாவேளைகளில் உங்களுக்குக் கொஞ்சம் நேரம் நின்று அப்பறம் நீங்கிப்போவதுமாய் இருக்கிற கோபம் உண்டாகிறது, பெருமை கிளம்புகிறது. சிலவேளை உங்களைத் தாண்டி விட்டு உங்கள் கண்களால் இச்சிப்போடே பார்ப்பதும் செய்யுமா? இறுதியத்திலே அதை நிறைவேற்ற தீர்மானிக்கச் செய்கிறது; பிசாசுக்கும் உலகத்துக்கும் பாவத்துக்கும் ஊழியம் செய்யாது விடுகிறது. தேவனுக்கு ஊழியம்செய்வது, அதுக்குக் கொடிய பகையாய் இருக்கிறது; புதிய மனிதன் இதை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு மவுனமாய் இராமல் தேவனைவாக்கியத்தால் கொஞ்சத்தப்பட்டதாய் பழைய மனிதனை அடக்கி ஆளும்படி, அதோடே பலமாய்ப் போராடி விசுவாசம் நம்பிக்கை அன்பு இவைகளையும் கூடவைத்துக்கொண்டு சேரப்படுத்துகிறது. ஆனால் நாம் இம்மையில் தங்குமளவும் இந்த நமது உருவத்தை முற்றிலுமாய்த் தரத்துவது கூடாதகாரியமாய் இருக்கிறது. நாம் பிரேதக்குழியில் வைக்கப்படும்படியாக நமது சரீரத்தைப் பின்வைத்துவிட்டுப் போகும்பரியந்தம் அது நம்மோடே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

இரு தன்மைகளும் தனிமையாய் ஒன்றோடொன்று வலுமையாய்ப் போராடுவதுடன் துணையாட்சியையும் கூட்டிக் கொள்ளுகின்றன. பழைய ஆதாமாகிய கெட்ட சபாவம் பாதாளத்தின் சேனைகளையும் உலகத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது. சாத்தானும் மாமச இச்சையும் கண்களின் இச்சையும் சிவனத்தின் பெருமையும் பந்துக்கட்டுபண்ணி, எவ்வளவு பெலனாய்க் கிறிஸ்தவனுக்கு விசேதமாய்ப் போராடுகிறது. ஆ, கிறிஸ்தவனும் இருப்பது எவ்வளவு பயங்கரப் படத்தக்கதாய் இருக்கிறது. தேவனுடைய பிள்ளையாய் இருப்பது இலேசான காரியம் அல்ல. தேவன் நமக்கு உதவிசெய்

யாதே போனால், நாம் தேவனுக்குப் பிள்ளைகளாய் இருப்பது கூடாத காரியமே.

புதிய சபாவம் இந்தப் பலத்த சத்துருக்களைக் காண்கையில் தளர்ந்துபோகிறதா? அப்படி அல்ல. சத்துருக்கள் கடல் கரை மண்டலத்தினையாய் வந்தாலும், அது பயப்படாமல் உன்ன சத்துக்குத் தன் கண்களை எறெடுத்துத் திரியேக தேவனைத் தனக்குத் துணைசெய்ய அழைக்கிறது. சர்வ வல்லவருக்குமுன் பாக நிற்பவன் ஆர்? புதியமனிதனுக்கு முன்பாகச் சத்துருக்கள் அபசெயமடைந்து பாதம்பணிவது உண்டு.

இத்தக் கொடிய போரிலே விசுவாசி சோர்ந்து விடாமல் தப்போவதும் உண்டு. அப்போது அவன் ஐயோ, நான் நிர்ப்பாக்கியமுள்ள மனிதன் என்று அங்கலாய்ப்பான். வெகு காலமாகப் போராடி அப்பறம் சற்று சோர்ந்தவனும், இந்த மரணத்துக்கு எதுவான சரீரத்திலிருந்து யார் என்னை விடுதலையாக்குவார் என்று எங்குகிறான். யுத்தத்தில் அபசெயப்பட்டவனை இப்படிச் சொல்லி அங்கலாய்க்கிறான். அப்போது பழையமனிதன் மறுபடியும் தலை எடுத்து நிர்ப்பாக்கியமுள்ளவனாக, உன்னை என் கையில் நின்று விடுவிப்பார் இல்லை; நான் உன்னைச் செய்தது அண்டபாதாளத்துக்கு அனுப்பி, என் சிநேகிதனாகிய பிசாசுக்கு உன்னை அடிமைவேலைசெய்யப் பண்ணுவேன் என்பான். இதைக் கேட்கிற கிறிஸ்தவர்களே! அவரம்பிக்கீர் இரும்கொண்டாதேயுங்கள். கிறிஸ்தவன் விடாய்த்துப்போனாலும் மறுபடியும் திரியாம்கொள்ளுகிறான். அவன் வழுத்தாலும் எழுந்திருந்து, சத்துருவோ, என் பேரில் செயல் பாராட்டாதே; கடைசியாக நான் வெல்லுவேன், வெற்றிசிறப்பேன் என்று கூறி கர்த்தராகிய இயேசுவுக்குத் ஸ்தோத்திரம்செய்கிறான்.

விசுவாசி என்ன ஆனாலும் கடைசியாக செய்கொள்ளுவான். "சகோதரே, விசுவாசியானவன் எப்போதும் பாவத்துக்கு அடிமையாய் இருப்பான் என்கிற நினைவைத் தூர எறிந்துவிடுங்கள். ஒருவராலும் அவன் சுயாதீனன் ஆகமாட்டானா? நாம் பிடித்த பழைய மனிதத்துவத்தோடேயா அவன் சதா காலமும் இருக்கவேண்டும்? அப்படி ஆகாதிருப்பதாக அப்படி அவன் இருக்கப்போவதும் கிடையாது. சீக்கிரத்துக்குள்ளாக அவன் இத்தக் கூடாரம் நீக்க, உயரப் பறந்து தேவனுடைய நித்திய அன்பாகிய பருவத்தின் சிகரத்தில் ஏறி பரிசுத்தப்பட்ட ணத்தின் பொன்வீதியிலே உலாவுவான். இயேசுவில் அன்பு கூருகிறவர்களாகிய நாம் மேசேக்கிலே எப்போதும் குடியிருக்க

மாட்டோம்; நம்முடைய சரீரமாகிய அங்கியைத் தூள்மூடிப் போடலாம்; ஆனால் எப்போதும் இப்படி இருக்கமாட்டோம். தானே உதறி, அவங்காரமான வஸ்திரத்தை உடுத்தும் காலம் வரும். நாம் இந்தத் தேகமாகிய தேசத்திலே குடியிருக்கும்படிச் சத்துருக்கள் மிகுதியாய் இருக்கிறார்கள். காணுனியர் தூர்த்தப் படவேண்டும்; அமலேக்கியர் முறியடிக்கப்படவேண்டும்; ஆகாச் துண்டிக்கப்படவேண்டும்; தேசம் முழுவதும் கர்த்தருடையதாகவும் வேண்டும். கிறிஸ்தவர்களே! சர்தோஷப்படுங்கள், ஆர்ப்பரியுங்கள்; சேக்கிரத்துக்குள்ளாகப் பாவம் முழுவதும் தொலைந்துபோம், ஒளியின் தூதர்போல பரிசுத்தராய் இருப்போம். கண்ணினாலாவது காதினாலாவது கையினாலாவது மற்றெந்த அவயவத்தினாலாவது நாம் பாவம்செய்ய விரும்பப்போவதில்லை. நாம் இயேசுவின் இரத்தத்தால் கழுவி சுத்திணிக்கப்பட்டு ஆவியானவரால் ஸ்நானம் பண்ணப்பட்டு நித்திய மகிமையிலே மகிழுவோம். ஆகையால் இயேசுவின் போர்வீரரே, இன்னம் ஒருதரம் பலம்கொண்டு எழும்புங்கள், நீங்கள் தோற்றுப்போவதில்லை, விடாய்த்தும் ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தால் வெல்வீர்கள்.

இங்கே இருக்கிறவர்களில் அநேகர் எனக்கு இப்படிப்பட்ட தொந்தரவுகள் எல்லாம் இல்லையே, எல்லாம் சமாதானமாய் இருக்கிறதே என்கலாம். அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களுக்காக நான் தூக்கப்படுகிறேன். சாத்தான் உங்களை உங்கள் வழியிலே பிரியமானபடி செய்ய விட்டிருக்கிறான். நீங்கள் தன்னுடைய பிள்ளைகள் என்பதை அவன் அறிவான்; உங்களுக்குக் கூலியை இப்போது தராமல் கடைசியிலே தருவான். கிறிஸ்தவனை மறுமையிலே தொந்தரவுசெய்ய ஏதுவில்லாததால், அவன் இப்போது அவர்களைப்பார்த்துக் குலைக்கிறான். நீங்களோ, அந்த எத்தனுடைய வஞ்சனைகளை உணர்கிறதில்லை. செத்தவன்பேரில் அடிபட்டால் அவனுக்கு உணர்ச்சி இருக்குமா? அப்படியே அக்கிரமத்தினாலும் பாவத்தினாலும் செத்திருக்கிற உங்களுக்கு அவனுடைய சோதனைகள் தெரிகிறதில்லை. குணப்படாதவர்களே! கேட்டின் பட்டணம் நிர்ப்பந்தமும் நாசமோசமும் உள்ளது; உங்கள் கடைசி முடிவைப்பற்றிச் சிந்தியுங்கள். கிறிஸ்தவர்கள் இம்மையில் சீமையை அதுபவித்தாலும், இனிமேல் மகிமையடைய நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உங்களுக்கோ, இருள் நிறைந்த பாதாளம் குடியிருப்பாகும். இயேசுவுக்குப் பயப்படாதவர்களே, சேவனுள்ள தேவன்பேரில் ஆணை சத்தியம் இட்டு மறிக்கி

நேன், உங்கள் வழிகளை ஆராய்ந்துபாருங்கள். இன்று கேட்டிலிருந்த காரியங்களைக்குறித்து நானும் நீங்களும் கணக்கு ஒப்புக்கவேண்டும். உங்களை எச்சரித்திருக்கிறேன்; எச்சரிக்கையோடே மீதியான வாழ்நாட்களைக் கழியுங்கள். இனி மறுமை வரப்போகிறது, மரணமும் நியாயத்தீர்ப்பும் ஆயத்தமாய் இருக்கிறது. ஆதலால் உங்கள் சேவகாலத்தில், சாத்தானுடைய எத்துக்குள் அகப்பட்டு என்றும் கெட்டுப்போகாமல், அவனை வெறுத்துத் தள்ளி அவனை செயிக்கப் பெலன் தரும் தேவகுமாரனை விசுவாசித்து, அவரிடத்தில் உதவிபெற்று, மோட்சபாக்கியங்களுக்கு யோக்கியர் ஆரும்படி பழைய மனிதனைக் களைத்து, அகைச் சிலுவையில் அறைந்து புது சேவமார்க்கமாய் நடப்பீர்களாக.

நற்பத்தொன்பதாம் பிரசங்கம்.

"Believe on the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved, and thy house."

"கரீத்தாகிய இயேசுகிறிஸ்துவை விசுவாசி, அப்போது நீயும், உன் வீட்டாரும் மீட்சிக்கப்படுவீர்கள்."

அப்போஸ்தலர், 16. 31.

இஸ்ரவேலர் சானான் தேசத்தில் பிரவேசித்தபின்பு அடைக்கலப்பட்டணங்களைத் தெரிந்து ஏற்படுத்தினார்கள். முன்னாலில் புகை இல்லாமல் யாராவது ஒருவனைக் கொலை செய்தால், கொலைசெய்தவன் அந்தப் பட்டணங்களில் ஒன்றுக்கு ஒடிப்போவான். அந்த அடைக்கலப்பட்டணங்களுக்குப் போகிற பாதை வெகு செம்மையாய்ச் செய்யப்பட்டிருந்தும், வழி பிசுபிப்போகாதபடிக்கு வழிகாட்டிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும், வருஷத்துக்கொருதரம் அதிகாரிகள் இந்தப் பாதைகளைச் சரிபார்த்துச் செம்மைப்படுத்துவார்கள், பரமண்டலங்களில் வாசமாயிருக்கிற பிதர், மனுப்புத்திரருக்கு ஒரு அடைக்கலத்தை உண்டிபண்ணி இருக்கிறார். அதற்குப் போகிறவழி கிறிஸ்து இயேசுவைப்பற்றிய விசுவாசமே. பாவிகள் இந்த வழியில் இடநிலிழாதபடி அடிக்கடி தேவனுடைய ஊழியக்காரர் அதை மேல்பார்ப்பது உத்தமமாய் இருக்கிறது. இன்று தேவகிருபையை முன்னிட்டே சாத்தான் இந்தப் பாதையில் போடுகிற இடையூறுகளை அறுத்து பாவத்துக்காகப் பழிவாங்குகிற சாத்தான் கையினின்று தப்பும்படி, சில ஆலோசனை சொல்லக் கருத்தாய் இருக்கிறேன். பாவியாரமான இருதயத்தோடே ஓடவேண்டியவனாய் இருப்பதால், அவன் வழியை நாங்கள் செம்மையுள்ளதாகப் பிரயாசப்படுவோம். பின்னே பழிவாங்குகிறவன் பாவியைத் தூர்த்திக் கொண்டுவருகிறான். எவ்வளவு வினாவாய்த் தூர்த்திசிறுன்? சியாயப்பிரமாணம் தேவகோபத்தால் ஆயுதந்தரித்ததாய் அவனைத் தூர்த்துகிறது. மரணமும் மங்கின கிறிமுள்ள குதிரையின்

மேல் ஏறி அவனைத் தூர்த்துகிறது. நாகசேனைகள் அனைத்தும் பாலியின் இரத்தத்தைக் குடிக்கப் பிரியமுள்ளதாய் வாஞ்சிக்கிறது. தேவனுடைய ஊழியக்காரரே! பாதைகளைச் செவ்வை பண்ணுங்கள்; பாவி இயேசுவின் பிரயாச்சித்தமாகிப் படைக்கலப்பட்டணத்துக்கு வினாவாய் ஒடித் தப்பும்படி மேம்பாடு திருத்திப் பள்ளத்தை நிரப்புவர்கள்.

மோட்சபாதையிலே போகிறவர்களுக்கு இடைஞ்சலாய்க் கிடக்கிற கற்களை எடுத்துப்போடுவதற்கு தேவனாகிய ஆவியானவர் கிருபைசெய்வாராக. சகோதரரே! மோட்சத்துக்குப் போகிறபாதை கர்த்தாகிய இயேசுவைப்பற்றிய விசுவாசமே. இந்த வழியைத்தவிர வேறே வழியே இல்லை. விசுவாசம் என்றால் கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றிக்கொள்வதாம். கிறிஸ்து இரட்சகர் தம்மை விசுவாசிக்கும்படியாகக் கட்டளை கொடுத்திருக்கிறார். இதற்குக் கீழ்ப்படிவதே நமது கடமை.

இப்போது, மோட்சபாதையில் நடக்கிறவர்களுக்கு இடையூறாய் இருக்கிறவைகளைப்பற்றிப் பார்த்து, அவைகளை விலக்கிப்போடும்படி தேவனோமாக.

1. இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறவர்களுக்குத் தடையாய் இருக்கிற கட்டுறுபோன காலங்களில் அவர்கள் ரேயித பாவங்கள். புகள் பாவங்கள் மிகுசிப்போயின; பசாசுக்கு ஒப்பானே; நாகமும் ஆனே; நாங்கள் பசாசின் எல்விச்சாலையில் படித்து, பேலாட்சலின் மக்களுக்குச் சாஸ்திரிகள் ஆனே; கலவித பாவங்களிலும் தேறின வித்துவான்கள் ஆனே. வானத்துக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணினே; சரசக்காரருடைய ஆசனத்தில் உட்கார்ந்தோம். பாவங்களை நினைக்கும்போதெல்லாம், ஒவ்வொருவரும் நான் பசாசுக்கு மூத்த பிள்ளையாகப் பிறந்தேன் என்று எண்ணுகிறேன். நான் என்ன ஆனாயிட்டுருக்கிறேன்; கன்னசத்தியம்பண்ணி இருக்கிறேன்; காட்டுக் கழுதைபோல காமத்தில் வெந்துபோய் சகலவிதத்தகாத இச்சைகளையும் நடப்பித்தேன்; எனக்கே நான் நாற்றமாய் இருக்கிறேன்; நீசனாகிய நான் மோட்சபாதையில் எப்படி நடப்பேன், எனக்கு இரக்கம் கிடையாது என்று எண்ணுவாரும் செர்வவாரும் இந்தக் கட்டத்தில் இருக்கலாம்.

தேவனுடைய பலத்தினாலும், அவருடைய நாமத்தினாலும் இந்த இடறுகட்டையை நீக்கப் பிரயாசப்படும்படி இடம் கொடுங்கள். பாவியே! உன் பாவங்கள் எவ்வளவு திரட்சியாய் இருந்தாலும், நீ கர்த்தாகிய இயேசுவை விசுவாசித்தால் அவைகள் உன்னைக் கெடுத்துப்போட அல்லது கொன்று

போடமாட்டாது. நீ கர்த்தராகிய இயேசுவின் புண்ணியத்தை உனக்குத் தஞ்சமாக நம்பினால், உன் பாவங்கள் சிவ்வென்று இருந்தாலும் அவை எல்லாம் பஞ்சைப்போல வெண்மையாகும். கிறிஸ்து தம்மண்டைக்கு வருகிற யாவனையும் முற்றுமுடிய இரட்சிக்க வல்லார் என்பதை அடியு. அவர் வந்ததையை உண்மையாகப் பற்றிக்கொள். இயேசுகிறிஸ்துவின் இரத்தம் சகல பாவங்களையும் அறக் கழுவிச் சுத்திகரிக்கும் என்று எழுதி இருக்கிறது. உன் கண்களில் நீ எவ்வளவு பெரும்பாவியாய் இருந்தாலும் இயேசுவின் இரத்தம் உன்னில் தெளிக்கப்பட்டால், நீ நிறைந்த நீதிமானாவாய்; மாசற்ற பரிசுத்தவானாகக் காணப்படுவாய். உன் பாவங்கள் நீ எண்ணுகிறதற்கு மேலாக பதினாயிரம் மடங்கு அதிகமாய் இருந்தாலும், நீ தேவகுமாரனை பாவநாசர் என்று விசுவாசித்தால் அவை எல்லாம் சமூலமாய் மன்னிக்கப்பட்டுப்போம். உன் விசுவாசத்துக்குரிய பலனைப் பெறுவாய். ஏழு பசாசு பிடித்திருந்தவன் மீட்பின் கண்மையைப் பெற்றான். பாவிட்களில் பிரதானமானவன் சிறந்த பரிசுத்தவான் ஆனான். இயேசுவைப்பற்றும் விசுவாசம் பாவ அழுத்தங்களை நீக்க வல்லமையுள்ள கருவியாய் இருக்கிறது. இயேசுவை நம்பின ஒரு பாவியாவது இதுவனாயும் கெட்டுப்போனது கிளையாது; பாவினை இரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்திற்கு வந்தார்.

2. புதிதாய்த் தன் தன்மையை அறிந்த பாவி இரத்தயக் கடினத்தைப் பார்த்து மெய்யான குணப்பீதல் தன்னில் உண்டாய் இருக்கிறதோ என்று கலங்குவதுண்டு. என் பாவ எல்லாம் மன்னிக்கப்படும் என்றிரு விசுவாசம் எனக்கு இருந்தாலும், பாவத்தின் தீங்கைச் சரியானபடி உணருகிறதில்லை. நான் என் பாவத்துக்காக அழுததில்லை, நியாயப்பிரமாணத்தின் இடிமுழக்கத்தால் மனம் அசைகிறதும் இல்லை, இயேசு வினுடைய அன்பின் நட்பினால் உருகுகிறதும் இல்லை என்று அங்கலாய்ப்பாரும் இன்று இங்கே இருக்கலாம். உன்னிடத்தில் ஒரு கேள்வியைக் கேட்கிறேன். கடினமான இருதயம் உடையவர்கள் விசுவாசிக்கவேண்டாம் என்று கர்த்தருடைய வசனத்தில் சொல்லி இருக்கிறதா? இல்லை. விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவனை நித்திய சீவனைப் பெற்றுக்கொள்ளான் என்று சொல்லி இருக்கிறதே. கடினமான இருதயத்தோடே விசுவாசித்தால், விசுவாசம் உன்னை இரட்சிக்கும்; விசுவாசம் உன் கடின இருதயத்தை மிருதுவாக்கவும் செய்யும். கல்லூரன் இருதயம் மாம்சமான இருதயமாக மாறும்படி செய்ய கர்த்தர் வல்லவர் அல்லவோ.

3. சிலர் நா. விசுவாசத்திற்குக்கேறேனோ அல்லவோ, அது எனக்குத் தகுதி இல்லை என்கிறார்கள். சிலவேளைகளில் நான் விசுவாசம் தான்; அதுவும் மிகவும் அற்பம்; அதற்காக இயேசு என்னை இட்சிப்பாரா என்று சொல்லுகிறார்கள். பாவியே! உன் சொந்த பாவங்களைப் பார்த்திருக்கிறாயே, உன் விசுவாசத்தின் பெலத்தினாலே நீ இரட்சிக்கப்பட்டாமல் உனக்கு இருக்கிற விசுவாசத்தினாலேயே நீ இரட்சிக்கப்படுகிறாய். கிறிஸ்துவைப்பற்றும் விசுவாசம் உன்னிடத்தில் கடுகு அவ்வளவு இருந்தாலும் உன் ஆத்துமாவை இம்மையிலும் மறுமையிலும் இரட்சிக்கப் போதுமானதாய் இருக்கிறது. அவர் மங்கி எரிகிற திரியை அவியார், கெரிந்த நாணலை முறியார்.

4. சிலவேளைகளில் எனக்குத் கொஞ்சமாவது விசுவாசம் இல்லை, எனக்குச் சந்தேகங்களும் பயங்கரம் உண்டாகிறது என்று சொல்லுவார்கள். மெய்க்கிறிஸ்தவர்கள் சந்தேகப்படுவார்களா? பயப்படுவார்களா? விசுவாசிக்கிறவன் ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படான். அவிசுவாசிகளே! என் பயப்படுகிறீர்கள்? கர்த்தர் உங்கள் நடுவில் இருக்கிறார், காற்றுகளும் கடல்களுமாகிய உங்கள் பயங்களும் சந்தேகங்களும் கின்று போக இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்.

5. சிலர் எங்களுக்குள்ளே கேட்ட எல்லாவிற்கும் உண்டாகிறது, ஆகையால் இயேசுவை விசுவாசிக்க எங்களுக்குள் கலக்கம் உண்டாகிறது என்பார்கள். கிறிஸ்துவனே! அந்தக் கெட்ட எல்லாங்களை நீ பகைக்கிறாயா? சிநேகிக்கிறாயா? பகைக்கிறாய் என்றால் பயப்படாதே, அவைகள் உன்னுடையது அல்ல; பிசாசுடையது. அவைகளுக்கு அடுத்த தகப்பன் சாத்தான். வலதுகை சுகோதரனே! உனக்குள் எவ்வளவு கெட்ட எண்ணங்கள் உண்டானாலும், நீ இயேசுவை விசுவாசித்தால் இரட்சிக்கப்படுவாய். தேவபக்தருக்குள்ளும் அப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் உண்டு. இம்மையை விட்டுப் பிரியுமிடம் ஆகாம் அவர்களுக்குள் குடியிருக்கிறான். தகாத எண்ணங்களை எல்லாம் சாத்தானுடைய முகத்தில் விட்டெறித்து இயேசுவைப் பற்றிக்கொள்.

6. நான் இயேசுவை விசுவாசிப்பேன்; ஆனால் என்னிடத்தில் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கூறிய சந்தோஷமே இல்லை என்று சொல்வார் உண்டு. தேவனுடைய பிள்ளைகள் தங்களுடைய சிலாக்கியங்களைப்பற்றி இன்பமான சம்பாஷனை செய்து மகிழ்கொண்டாடுவது உண்டு. பிஸ்காவின் கொடியெழுதியில் ஏறி, வரும் உலகத்தைப் பார்வையிட்டு அகம் மகிழ்வ

302

கனம்: ஸ்பீஸன் ஐயர் பிரசங்கம்.

தைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் என்கலாம். சந்தோஷப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் என்று சொல்லப்படவில்லை; விசுவாசிக்கிறவன் இரட்சிக்கப்படுவான் என்று எழுதியிருக்கிறது. உன் விசுவாசம் வர வர உன்னை மகிழ்ச்சி உள்ளவன் ஆக்கும். தேவனுடைய பிள்ளைகள் துக்கமும், குசலமும் உள்ளவர்களாய் இருக்கவில்லையா? யோபு அன்னாள் அதற்குத் திருஷ்டாந்தங்களாய் இருக்கிறார்கள். தேவனுடைய பிள்ளையே, உன்னை நோக்கிப் பாராதே; விசுவாசியாய் மாற்றிப் பாராய்.

பாவியே! நீ கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்கத் தருகின்ற இரக்கிறதா? கலியாணவிருந்தாக்கு வரத் தாராளமாய் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறாய்; எல்லாம் ஆயத்தமாய் இருக்கிறது; உன்னை விலக்குவார் இல்லை. பெரிய காரியத்தைச் செய்யச் சொன்னால் ஒருவேளை நீங்கள் செய்வீர்கள்; விசுவாசியுங்கள் என்று சொல்லும்போது அதின்படி செய்ய உங்களுக்குப் பிரியம் இல்லை. கிறிஸ்துவின் அன்பினாலும் உன் ஆத்தமாவைப் பற்றிய சேசத்தாலும் உங்களை வருத்தி அழைக்கிறேன். சிலுவையண்டைக்குப் போவோம், வா தோழரே, அல்லத்தட்டாதேயுங்கள், பெருமூச்சு சொல்கிறது சிலுவையில் தொங்கின இயேசுவைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். சகோதரரே! நீங்கள் இரட்சிக்கப்பட எனக்கு எவ்வளவு பிரியம் இருக்கிறது! முழங்காலில் நின்றும் உங்கள் இரட்சிப்பைத் தருதும்படியாக உங்களைக் கொஞ்சிக்கேட்கிறேன். இந்தக் கலத்தை விட்டுவிடாதேயுங்கள். உங்கள் நன்மைக்கு விரோதியாகிய சாத் தான் பலவகையாய் உங்களைக் கலக்கிக் கொடுத்துப்போகும் படியாக வதைத்தேடித் திரிகிறான். உங்களுக்கு மறைவாகக் கண்ணிகளைக் குத்தி, உங்கள் ஆத்தமாவைக்குப் பெரும் மோசத்தை உண்டுபண்ண தந்திரச்செய்கைகளைச் செய்துவருகிறான். அந்த எத்தன் ஒளியின் தூதனுடைய வேஷம் தரித்து வருவான். அவனை நம்பின ஒருவரும் சுகம் அடையவில்லை; எல்லாரும் கெட்டே போனார்கள். அவனுடைய நயவசனம் பினாலே மயங்காதேயுங்கள். இயேசுவின் ஊழியக்காரன் சொல்லும் பாரச்சுவியத்துக்குச் செவிகொடுத்து பரமசுகம் அடைய மனதைச் செலுத்துங்கள். கர்த்தர் அதற்குத் துணைபுரிவாராக. ஆமென்.

ஐம்பதாம் பிரசங்கம்.

"Now then, we are ambassadors for Christ, as though God did beseech us; we pray you in Christ's stead, be ye reconciled to God."

"தேவனுடைய எங்களைக்கொண்டு புத்திசொல்லுகிறது போல, நாங்கள் கிறிஸ்துவாக்காக ஸ்தானபதிகளாய் இருந்து தேவனுடே ஒப்புரவாகுங்கள் என்று கிறிஸ்துவின் நிமித்தம் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம்."

2 கொரிந்தியர், 5, 19.

ஏதேன் பாவத்தால் தீட்டுப்பட்ட காலம்முதல் இந்நாள்பரியந்தம் மனிதனுக்கும் அவன் இருஷ்டிகருக்கும் ஓயாத போராட்டம் உண்டாகிவருகிறது; இருஷ்டிகருக்கு விரோதமாய் இருக்கிறான்; சமாதானமே இல்லை; அவன் இருதயம் தேவனுக்கு விரோதமாய் பகைசாடுகிறது. தன் பாத்திப இராசாவுக்கு அடங்க அவனுக்கு மனம் இல்லை. தேவகிருபை அவன் உள்ளத்தில் சமாதானத்துக்குரிய கிரியைகளை நடப்பித்தால் ஒழிய, மற்றப்படி அவன் நித்திய நாசமோசத்துக்கு உள்ளாவான். மனிதன் சமாதானத்துக்கு உரியவைகளைத் தேடாதிருந்தும், தேவன் அவனைப் புறக்கணிக்காமல் தமது தானுபதிகளை அனுப்பி மனிதன் தம்மண்டைக்கு வரும்படி ஊக்கத்தோடே வருத்தி அழைக்கவும், தேவனுடே ஒப்புரவாகவும் முயற்சி செய்து வருகிறார். நாம் இப்போது,

I. தானுபதிகளைப்பற்றிச் சில காரியங்களைப் பார்ப்போம். தேவனுல் அனுப்பப்பட்ட அவர்கள் என்றும் வாழ்க என்று சொபனம் சொல்லோமான.

சகல இராச்சியத்தாரும் எக ஐக்கியமாய் தானுபதிகளுக்குக் கணம் செய்வதுண்டு. ஆனால் சகல சாதியாரும் பாவைக் காரரும் தேவன் அனுப்பிய தானுபதிகளைக் கனவின்ப்படுத்துகிறதே ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. பூர்வகாலத்தில் தேவனு

டைய தானுபதிகள் துன்பப்பட்டுக்கப்பட்டார்கள், புறக்கணிக்கப்பட்டார்கள், கொலைசெய்யப்பட்டார்கள். கல் எறியப்பட்டவர்களும் உண்டு; சித்திரம் எண்ணப்பட்டவர்களும் உண்டு; வாளால் அறுக்கப்பட்டவர்களும் உண்டு. அவர்கள் செம்மறி ஆட்டுத்தோல்களையும் வெள்ளா தோல்களையும் போர்த்துகொண்டு வஞ்சகத்தில் அழிந்து கிரிந்தார்கள். உலகம் அவர்களுக்குப் பாத்திரமாய் இருக்கவில்லை. என்றாலும் அவர்களைப் பிரியத்தோடே அங்கு விடுத்துக்கொண்ட சிலர் பூமியில் இருந்தார்கள். அவர்கள் தேவதூதர்வந்திய செவனுக்கென்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள். அவர்கள் தானுபதிகள்மூலமாய் மகாதேவன் அனுப்பின செய்கியைத் தங்கனின் நித்திய சமாதானத்துக்குரியதாக ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். தேவனுடைய உண்பையுள்ள தானுபதிகள் தங்கள் கனத்தையும் மேலிடையையும் பாராமல், தங்களை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தைத் தெரியச்சாட்டி அதைத் தெளியாய் விளத்தித்து, மனதில் பதியச் செய்யவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் யுக்திக்கு ஏற்ற காரியங்களைப் போதியாமல், தேவனுடைய வெளிப்படுத்தலில் சாட்டிய விஷயங்களையே போதித்து உணர்த்துவார்கள். அதனால் அவர்களை அன்பாய் அங்கீகரித்து அவர்கள் வாயில் இருந்து பறப்படுகிற தேவனுடைய பரிசுத்தமுள்ள வசனங்களை ஒப்புக்கொண்டு, அதின்படி நடக்க யாவருக்கும் கடமை உண்டு. “சமாதானத்தைக் கூறி நற்கரியங்களைச் சம்பிரதாயமாய் அறிவிக்கிறவர்களுடைய பாதங்கள் எவ்வளவு அழகானவைகள்!”

சனங்கள் யுத்தத்தில் தலையிட்டுத் தங்களுடைய ஆசிரவங்கள் எல்லாம் குறைந்துபோய் அபசெயம் வந்துவிட்ட ஆயத்தமாய் இருக்கிறதென்று என்னும் சமயத்தில், தானுபதிவந்தால் அவர்கள் அவனை எவ்வளவாய் மதித்து அங்கீகரிப்பார்கள்! ஒரு சிறு நாட்டார், ஒரு பெரிய இராசசியத்துக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணி, தங்கள் பட்டணங்கள் கிராயங்கள் அக்கினிக்கும் குறைக்கும் எதவாய் இருக்கிறதை அறிந்தால், அத்தருணத்தில் இராசாவினிடத்திலிருந்து அனுப்பப்படும் தானுபதியை எவ்வளவு பிரியமாய் அங்கீகரிப்பார்கள். ஆ! பாவி! நீ வானராசாவுக்கு விரோதமாய்க் கலகம்பண்ணியிருக்கிறாய். அவருடைய வல்லமை எதிர்க்கப்படக்கூடாது. அவர்கள் மலைகளைப் பிளக்கிறவர். அவருடைய சத்தத்தால் லீபனோனின் தேதுருமரங்கள் முறித்து விழுகின்றன. அவருடைய

கரம் சமுத்திரத்தின் ஆழம் போல் அடக்குகிறது. அவர் மேகங்களைக் கயிறுநிலைமையில் கச்சையினாலும் கட்டுகிறவர். பலத்தில் மிருகினை விடவதானான் அவருக்கு முன்பாக நிற்கத் துணியானான். மோட்சலோகத்தின் உன்னத அலங்காரத்தில் இருந்த தந்தானையும் அவனைச் சேர்ந்த சேனையையும் சுழற்றி அடிப்பாதானத்தில் எறிந்தவர். அவருக்கு விரோதமாய் எப்படி நிற்கக்கூடும்? செத்தை நெருப்புக்குமுன் நித்குமா? சூரியனுடைய மண்பாண்டம் இரும்புத்தடிக்கு முன்பாக நித்குமா? உன் சுவாசம் உன் முக்கில் இருக்கிறது; அந்தச் சுவாசமும் உன்னுடையதல்ல. சாவுக்குரிய நீ சாவாமையைத் தடுத்திருக்கிறவருக்கு எதிர்க்க எம்மாதிரி? அவர் தம்முடைய ராசியின் சுவாசத்தால் உன்னைத் தூன்போல பறந்த உலிடச் செவ்வோ! வானத்தையும் பூமியையும் ஆண்ட மன்னம் நரகம் எ. லின் திறவுகோல்களைத் தமது கையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற சர்வவல்லவருக்கு விரோதமாய் நிற்க உன்னால் முடியுமோ? அவர் கோபங்கொள்ளுகையில் அதைத் தாங்கத்தக்க உன்னை? இப்போது உன் காதல்களில் சமாதானத்துக்குரிய விஷயங்கள் தொண்டையிலே அங்கீகரித்துக்கொள்வாயாக. அவ்வ என்றால் நீ என்னைக்கும் காசப்பட்டுப்போவாய்.

இராசா. செயற்கீள்மேல் ரெயம்பெற்று வருவதைச் சனங்கள் உணர்த்தியும்போது தானுபதிவந்தால் அவனைத் தெப்பாமல் அங்கீகரிப்பார்கள். சில பட்டணங்கள் பிடிபட்டு அதின் குடிகள் அடக்கத்துக்கு இடையாவதையும் அதைக் கண்டு மற்ற நகரத்தார் இராசாவுக்கு அடங்குவதையும் அதற்கு இன்னுக்காண்கையில் சமாதானம் கூறப்பட்டதாலால் கலகக்காரர்களும்படி சம்மதிப்பார்கள். தேவன் பற்பல காலங்களில் தமது இராசசீகத்துக்கு அடங்காமல் அவருடைய மகத்துவத்துக்கு விரோதம் சாதித்தவர்களை மற்றவர்களுக்கு எச்சரிப்பாய் இருக்கும்படி, அவர்களுக்கு ஆக்கினையைச் செலுத்தி ரூபங்கள் தம்பங்களிப்போல அவர்கள் பேர் பூமியில் பழமொழியாக நிற்கப்பண்ணி இருக்கிறார். லோகத்தின் மலைவி, வசபேல், அனனியா, சப்பிரான் முதலியவர்கள் இத்தகு முன்னாட்சுகளில் டாந்தங்களாய் இருக்கிறார்கள். தேவன் பாவினிடத்தில் நடப்புகுணப்பாடாத முரட்டுத்தனமான பாவினிடத்தில் நடப்பித்த கிரியைகளில் எவ்வளவு பயங்கரப்பட்டதெவ்வளவு விளங்கியிருக்கிறார்! அவர் பூர்வ உலகத்தை சலப்பிரளயத்தால் அழித்தார்; எகிப்திய இராணுவங்களைச் செவந்தசமுத்திரத்

தில் அமிழ்ப்பண்ணினார். இராசியங்களைக் கவிழ்த்துத் தலை நகரிகளை மண்மேடுகளாக்கி இருக்கிறார். இப்போது நியாயப்பிரமாணம் உன் காதில் கண்டிப்பாய்த் தொனிக்கிறது. உன் மனச்சாட்சி உனக்குள் குத்துண்டு இருக்கிறது. முன் உனக்கு இன்பங்கள் என்று நீ எண்ணிவைக்கிறாய். இப்போது உனக்குப் பிரியம் இல்லை. மனஸ்தாபம் எழுந்த ஆயுதத்தைக்கொண்டு கர்த்தர் உன் எலும்புகளை முறித்து, உன் பாவம் மிகுந்த கசப்பை உனக்கு வருவித்திருக்கிறது என்று உணரப்பண்ணி இருக்கிறார். உபத்திரவம் என்னும் குடிகையில் உன்னைப் போட்டு மனவருத்தத்தை உண்டிப்பண்ணி, “தேவனே! பாவியாகிய என் பேரில் கிருபையாயிரும்” என்று கம்பிடும்படிப்பண்ணினார். ஆ! சகோதரனே! தேவனுடைய தாதுபதிகள் உனக்கு அறிவிக்கும் நற்செய்தி உன் இருதயத்தைக் குளிரப்பண்ணுவதாக.

சமாதானத்திக்கு உரிய சங்கேதங்கள் இலதவாய் இருக்குமாகில், கனங்கள் தானுபதியை மீட்டும் அருமையாய் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். யாபேயை நனத்தார் சமாதானத்திற்காக விடுவதுபோல, நாகாஸ் என்ற அம்மோனிய இராசர் உங்களுடைய வலதுகண்ணைப் பிடுங்கி, இஸ்ரவேல் எல்லாவற்றின்மேலும் கிச்சுவரப்பண்ணுவேன், இதுதான் சமாதானம் என்றான். இப்படிப்பட்ட சங்கதி கனங்களுக்கு மிகுந்த மனவருத்தத்தை உண்டிப்பண்ணுமே. சவிசேஷ சங்கேதங்கள் எல்லாம் இலேசானவைகள். “ஏன் எழுதுகளும்கொழுத்த செத்துக்களும் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன; எல்லாம் ஆயத்தமாய் இருக்கிறது. விருந்துக்கு வாருங்கள்” என்று கர்த்தர் உரைத்திருக்கிறார். விசுவாசித்துப் பிழைப்பாயாக என்று இராசர் வாக்கு அருளுகிறார். இந்த இடத்தில், மாட்சிமை உள்ளவர்; பொய்யை உரையாதவர். அவர் அருளும் சமாதானம் தற்காலத்துக்கு உரியதல்ல, என்றும் நிலைநிற்கத்தக்கது. அது இச் சேவகாலத்திலும் மாணத்துக்குப் பின்பும் நீடுழிகாலமாய் இருக்கத்தக்கது. இந்தச் சமாதானம் யாவருக்கும் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. “கர்த்தாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் ரட்சிக்கப்படுவான்.”

II. தானுபதிகள் கூறும் சமாதானக் கட்டளை என்னவென்று பாப்போமாக. “தேவன் உலகத்தாருடைய பாவங்களை எண்ணும், கிறிஸ்துவுக்குள் அவர்களைத் தமக்கு ஒப்புரவாக்கி ஒப்புரவாக்குதலின் உபதேசத்தை எங்கனிடத்தில்

ஒப்புவித்தார்.” “a” தந்த உரைக்கிறதாவது: “துன்மார்க்கனுடைய மாணத்தை விரும்பாமல், அவன் தன் துன்மார்க்கத்தைவிட்டுத் திரும்பிப் பிழைப்பதையே விரும்புகிறேன்.” “உங்கள் பாவங்கள் சிவெரென்று இருந்தாலும் உறைந்த மழைபோல வெண்மையாகும். அவைகள் இரத்தாம்பரச் சிவப்பாய் இருந்தாலும் பருசைப்போலாகும்.” தேவனுடைய தானுபதிகளாகிய நாங்கள், தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்; அவர் இரக்கமும் மன உருக்கமும் உள்ளவர்; அவர் கலகக் குணம் உள்ள தமது சிருஷ்டிகளுக்கு மன்னிப்பை அருளச் செய்தம் உள்ளவராய் இருக்கிறார்; அவர் சித்தங்கொண்டு தமது ஒரே பெருகு சமாதானம் நமக்காகப் பிராயச்சித்தம் செய்யும்படியாக அனுப்பினார்; அவர் நீதிக்குத் திரிந்தசெய்யவே மனித சாதிகள்மேல் தேவ அன்பு பெருகி வடிந்தது; பாவிகளை ரட்சிக்க கிறிஸ்து உலகத்தில் வந்தார்; தேவரு மாரன் மனிதனுடைய சிந்தனை பாவியையும் ரட்சிக்கச் செய்து; தமது ஆதி மகிமையைக் களைத்து நரகேதம் பூண்டு பரிசுத்த சேவனப்பண்ணி; பாவப்பலியாக மரித்தார்; அவருடைய மரணத்தினால் தேவன் மனிதரோடு சமாதானமானார்; இந்தச் சமாதானம் ஆயத்தப்பண்ணப்பட்டாயிற்று; அவரே நமது சமாதானத்திற்குக் காரணராய் இருக்கிறார்; கிறிஸ்து யாருக்காக மரித்தாரோ, அவர்கள் பாவமன்னிப்பைப் பெற்றுச் சுயாதீனர் ஆகிறார்கள் என்று பிரசங்கிக்கிறோம்.

இயேசுவாண்டைக்கு யார் வருகிறார்களோ அவர்கள், தாங்கள் செய்த எவ்வுகயான பாவங்களுக்கும் பூரண மன்னிப்புப் பெற்று உன்னதமானவருடைய தயவை அனுபவிப்பார்கள். உங்களைத்திரிப்புக்கு நீங்கலாக ரட்சிப்பைச் சுதந்தரித்துக் கொள்வார்கள். நம்முடைய பட்சத்தில் ஒன்றும் வேண்டியதில்லை. எந்த நல்ல சுவையும் கொடுக்க அவர் ஆயத்தமாய் இருக்கிறார். குணப்படுத்தல் வேண்டுமானால் அதைக் கொடுக்கச் செய்தமாய் இருக்கிறார். உருக்கமான மனம் வேண்டுமானால் அதையும் தரப் பிரியமாய் இருக்கிறார்.

நீங்கள் எப்பேர்ப்பட்ட பாதகராய் இருந்தாலும் உங்கள் பாதகங்களை மன்னிக்க தயை பெருத்திருக்கிறார். விபசாரம், களவு, கொலை, வஞ்சனை, கபடி, துரோகம் முதலிய எவ்வகையான பாவங்களையும் சமூலமாய் மன்னிக்கத் தயானமூள் ளவராய் இருக்கிறார். உடனும் இருதயமும் எல்லாம் நீசத்தனத்தில் புரண்டிருந்தாலும், உனக்கு மன்னிப்புச் செய்யச் செய்தமாய் இருக்கிறார். தேவ கட்டளையைக் கேளுங்கள்

கள். “உன் அக்கிரமத்தை மீறாததைப்போலவும், உன் பாவங் களைக் காாமேகங்களைப்போலவும் நிக்கிராமப்பண்ணுவேன்; என் னென்னைக்குத் திரும்புங்கள்” என்பதே.

III. எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உத்தரவுகளை உங்களுக்கு அறிவித்திருக்கிறேன். இப்போது சில புத்திமதி உங்க ளுக்குச் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் புத்தி சித்தம் உடைய சிறுவற் றிகள் ஆனதால் உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். உங்க ளுடைய இருதயம் கடினப்பட்டுக் கிருபைக்கு எதிர்த்து நிற்கிறீர்கள். உங்களுடைய போர் ஆபத்தங்களை ஒப்புவித்து விடுங்கள். நீங்கள் ஏன் சாகவேண்டும்? நீங்கள் கவலை அற்றவர்களாய் இருக்கிறீர்கள்; உங்கள் சுயநீதியை நம்புகிற வர்களாய் இருக்கிறீர்கள்; அவசுவாசிகளாய் இருக்கிறீர்கள். உங்கள் ஆத்தம நன்மையை தேவன் ஏற்படுத்திய விதமாய்த் தேயிம்படி உங்களை மன்றாடுகிறேன். கண்ணீரோடே அப்ப டிச் செய்கிறேன். சகோதரரே! திரும்புங்கள், திரும்புங்கள், நீங்கள் ஏன் சாகவேண்டும்? இயேசுவன்னைக்கு ஒடிவா ருங்கள்; அவரை விசுவாசியுங்கள்; அவர் வார்த்தையை நம்புங்கள். இதுதான் ஒப்புரவாகுதலின் வழி, நித்திய வெட்கம், நித்திய அவமானம், நியாயத்தீர்ப்பு, நரகத்தின் பயங்க ரங்கள். இவைகளை நினைத்தாவது இப்போது இயேசுவன் னைக்கு ஒடிவாருங்கள். நாங்கள் கிறிஸ்தாவுக்குப் பதிலாக நின்று தேவனோடே ஒப்புரவாகுங்கள் என்று உங்களை மன்றாடுகிறோம்.

கிறிஸ்து இப்போது தானையியாய் இருக்கிறதில்லை; ஆகப் பரலோகத்துக்குப் போயிருக்கிறார். மனுப்புத்திரராகிய நாங்கள் அவருக்குப் பதிலாக நின்று அவர் உண்டுபண்ணி இருக்கிற சமாதானத்தைக் கூறுகிறோம். கிறிஸ்து இரட்சகர் உங்களைப் பார்த்து, கோழி தன் குஞ்சுகளைத் தன் கிருக களின்கீழ் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ளும் வண்ணமாக, நான் எத்தனைதரமோ உங்களைக் கூட்டிச் சேர்த்துக்கொள்ள மன தாய் இருக்கிறேன்; உங்களுக்கோ மனதில்லாமல் போயிற்று என்று கண்ணீர் சொரிகிறார். பின்னும் அவர் கண்ணீர் சிந் தினவன்மையாய் வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சுமக்கிறவர்களே! என் னென்னைக்கு வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன். நான் நெரிந்த நாணலை முறிப்பதும் இல்லை, மங்கி எழுகிற திரியை அலிப்பதும் இல்லை என்று உங்களை அழைக்கிறார். அவர் தமது போர்வையை நீக்கித் தமது காயங் களைக் காட்டி, உங்களுக்காக இத்தக காயங்களைப் பட்டேன்;

என் சனங்கடோ! வாருங்கள், வாருங்கள்; அவசுவாசிகளாய் இராமல் விசுவாசிகளாய் இருங்கள்; சந்தேகப்படாதேயுங்கள்; தேவன் ஒப்புரவாசப்பபட்டிருக்கிறார்; கலங்காதேயுங்கள்; சமாதானம் - நன்மறைத்தப்பட்டு இருக்கிறது; உங்களுக்காக நான் உறந்துக்கு என் தலையைச் சாய்த்தேன்; என்னென் னைக்கு வாருங்கள்; இப்போது இருக்கிறபடியே வாருங்கள்; ரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்கிறார். சகோத ரரே! உங்களுடைய மரணநான் சமீபிக்கிறது, நித்தியம் அடுத்துவருகிறது, நரகம் சுவாலையைக் கக்குகிற இடம். பிதாவின் அன்பைக்கொண்டும், இயேசுவின் இரத்தத்தைக் கொண்டும், பரிசுத்த ஆவியானவரின் அன்பைக்கொண்டும் பரவியே! விசுவாசித்துப் பிழை என்று உன்னை மன்றாடு கிறேன். கிறிஸ்துவின் சிலுவை, ஐந்து காயங்கள், மனவே தனை, இரத்தவெர்வை, உயிர்த்தெழுதல், பரமேசுவரன் இவை களைக்கொண்டு புத்திசொல்லுகிறேன். விசுவாசித்துப் பிழைப் பாயாக.

பரவியே! உனக்கு இப்போது ரட்சிக்கப்படப் பிரியம் இருக்கிறதா? இல்லையா? எனக்குச் சாவகாசவேளையில் பார்த் துக்கொள்வேன் என்கிறாய் ஆக்கும். இதுதான் சாவகாசமான காலம்; இது கர்த்தருடைய நான்; இதுதான் ஏற்ற இடம்; இது தேவனுடைய வீடு; இரக்கம் இன்னமும் உனக்குக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது; இரக்கத்தின் சுதவு சேக்கிரம் அடைபட்டுப்போம்; இரத்தக்கொடி உன் தலமேல் அசை வாடும் காலம் தாமல்ல. அப்போது என்னைசெய்வாய்? தப்ப இடம் கிடையாதே! இப்போதே என் எசுமானன்னைக்கு வா, உன்னை அங்கீகரிப்பேன் என்று திருவாக்கு அருளி இருக்கிறார்.

ஐம்பத்தோராம் பிரசங்கம்.

"Who can tell if God will turn and repent and turn away from his fierce anger, that we perish not?"

"யாருக்குத் தெரியும்; நாம் அழிந்துபோகாதபடிக்கு ஒரு வேளை தேவன் மனஸ்தாபப்பட்டு, தம்புடைய உக்கிர கோபத்தை விட்டுத் திரும்பினாலும் திரும்புவார்."

யோனா, 3. 9.

நினிவேப்பட்டணத்தாரின் அங்கலாய்ப்பு இந்த வாக்கியத்திலே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. யோனாவை தேவன், இந்தப் பெரிய பட்டணத்தில் பிரசங்கிக்கும்படியாக அனுப்பி இருந்தார். அவன் வந்து திவ்விய வரைக்கியத்தினால் கொண்டு திரியிடப்பட்டவனாய் "இன்னமும் நாற்பது நாள் உண்டு, அப்போது நினிவே கவிழ்க்கப்பட்டுப்போம்" என்று கூறினான். இதைக் கேட்டறிந்த நினிவேநகரத்தார் எல்லாரும் இரவுகள் முழுமே சரித்திரன்வரைக்கும், இரட்டு உடுத்தி மனஸ்தாபப்பட்டு கர்த்தருக்கு அபயமிட்டார்கள். அவர்கள் மனத்திரும்பி குணப்பட்டு தைக் கர்த்தர் அறிந்தார்; ஆகலால் வரப்பண்ணுவேன் என்று அவர் சொல்லியிருந்த தண்டனையை நிறுத்தினார்.

I. நினிவேப்பட்டணத்தாரின் நிர்ப்பாக்கியமான நிலைமை. நோவாமின் காலத்தில் இருந்த பூர்வ உலகத்தாரைப்போல நினிவேயர் பெண்கொண்டும் கொடுத்தும், உண்டும், உடுத்தும், நடடியும், கட்டியும் உல்லாசமாய் வாழ்ந்தார்கள். உலகம் அவர்களுக்கும் பண்டசாலையும், இராச்சியங்கள் அவர்களுடைய சேட்டை ஸ்தலங்களாகவும் இருந்தன. எல்லாச் சாதியாரையும் விட அவர்கள் பெருந்த ஐசுவரியமுன்னவர்களாய் இருந்தார்கள்; திரட்சியின் யிகுதியாலே அருவருப்பான பாவங்களைச் செய்

யும்படி ஏவப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஆஸ்தியிலும் அதிசுத்திலும் உன்னமாய் உயர்ந்து வாழ்ந்துவருகையில், ஒரு அந்நியன் அவர்கள் நடுவில் தோன்றி துக்கசாகரத்தில் அவர்கள் அமிழ்த்தும்படி செய்தான். அவர்கள் மேன்மைப்பாராட்டல் திடீரென்று ஒய்ந்தது; அவர்கள் ஆடல் பாடல் நிறுத்தப்பட்டது; அவர்கள் அழுது புலம்பினார்கள். அப்போது அவர்கள் தங்களுடைய பெரும் பாதகத்தையும், தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற சுருக்கமான காலத்தையும், அவர்களுக்கு வரும் பயங்கரமான அழிவையும் கண்டு உணர்ந்தார்கள். சீயோனில் நிர்வசாரிகளாய் இருக்கிறவர்களே! நீங்களும் உங்கள் பாவங்களைக் கண்டுபிடித்தால் எத்தனை நன்று! நீங்கள் முறு முறுக்கவில்லையா? பொய் சொல்லவில்லையா? பின்புறணி பேசவில்லையா? நீங்கள் உங்களுடைய புகழ்வில்லையா? மற்றவர்களுக்கு முன்பாக உங்களை மகா யோக்கியர் என்று காட்டத் துணியவில்லையா? உங்கள் பாவங்கள் எண்ணித் தொல்லையாதவைகளாய் இருக்கின்றன. இப்போது நீங்கள் உங்கள் பாவங்களைக் கண்டுபிடித்துக்கொள்ளாதேபோனால் உங்கள் பாவம் உங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் காலம் வரும்.

உங்களுக்கு இனிமேல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற காலமும் சுருக்கமாய் இருக்கிறது; தேவன் உங்களுடைய வயதுக்கு எல்லையை நாட்டியிருக்கிறார்; இன்னமும் நாற்பது நாட்களுக்குள்ளாக நினிவே கவிழ்க்கப்படும் என்று தீர்க்கதரிசி சொன்னான். நினிவேயர் ஒவ்வொரு நாளையும் எவ்வளவு திகிலோடே எண்ணி முடித்திருக்கலாம்! இங்கே இருக்கிற உங்களுடைய முடிவைப்பற்றிச் சொல்ல நான் தீர்க்கதரிசி அல்ல. ஒருவேளை நினிவேயருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட 40 நாள் முதல் உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படாதிருக்கலாம்; உங்கள் ஈரம் மண்ணுக்கு மண்ணாகலாம். காலம் சுருக்கமாய் இருக்கிறது; சீவ நாள் நாலை விரற்கடை அளவாய் இருக்கிறது.

நினிவேயரை பயப்படப்பண்ணினது அவர்கள் மேல் கூறப்பட்ட அழிவு. இன்ன வகையாய் அந்தப் பட்டணம் அழியும் என்பதை அவன் சொல்லாததால், அவர்களுக்கு அந்த கலக்கம் இருந்திருக்கவேண்டும். பட்டணம் சத்திருக்கலால் குழப்படுமோ? பூமி அழிந்தலுக்கு இளையாருமோ? பெருவாரி வியாதிக்கு உள்ளாகுமோ? உன்னாட்டுக் கலகத்தால் பட்டணம் கவப்படுமோ? அல்லது அக்கினியால் தகனிக்கப்படுமோ? என்பதைப்பற்றி அவன் தெளிவாய்ச் சொல்லவில்லை. தெளிவாய்ச் சொல்லாத காரியங்கள் மிகுந்த திகிலைப் பிறப்பிக்கும்.

தேவனோடே ஒப்புரவாகாதவர்களே! உலரத்திலே இருக்கையில் நம்பிக்கை இல்லாமலும் தேவன் இல்லாமலும் இருக்கிறவர்களே! உங்களுடைய காரியம் எப்படி முடியும்? இயேசு திருவுளம்பற்றுகிறதாவது: இவர்கள் அந்தகாரத்திலே தள்ளப்படுவார்கள்; அங்கே அழுகையும் பற்கடிப்பும் உண்டாய் இருக்கும். அங்கே புழுச் சாவதும் இல்லை, அக்கினி அவிலுதும் இல்லை. பொல்லாதவர்கள்மேல் வரும் தேவகோபத்தைப் பற்றி நாம் சொற்ப அறிவுள்ளவர்களாய் இருக்கிறோம். அவ்வளவும் எவ்வளவு திகிலைப் பிறப்பிக்கிறது! பாவியே! நீ குணப்படாவிட்டால் கெட்டுப்போவாய்; கர்த்தர் தமது கடத்தை உருவி உன்னுடைய இரத்தத்திலே அதைத் தோய்ப்பார்; சுவாலையாய் எரியும் கோபம் என்னும் இடிமுழக்கத்தால் உன்னைத் துரத்துவார்; ஓயாத அழிவால் உன்னை அழிப்பார்; தமது சர்வவல்லபத்தால் உன்னை நாஸ்தோறும் வாதிப்பார். உங்களில் யாருக்காவது இது கடைசிப் பிரசங்கமாய் இருக்கலாம். முடிவுகாலம் வருமுன்னமே குணப்பட்டால் எத்தனை நன்று!

II. நிவிவேயருடைய நம்பிக்கைக்கு இருந்த அந்நி ஆதாரம். இப்பட்டணத்தாருக்கு இரக்கம் கூறப்படவில்லை, கேட்கிறவர்கள் அஞ்சத்தக்க விதமாய் யோனா பேசினான். இராசன் தன் மந்திரிகள் பிரபுக்களோடே இதைக்குறித்துக் கலந்துபேசினபோது, ஒருவன் ஒரு மாதிரியாயும் ஒருவன் இன்னொரு மாதிரியாயும் கூறியிருக்கலாம். யோனாவின் தேவன் எவ்வளவு நீதிபரமும் கண்டிப்புமுள்ளவராய் இருக்கிறார். அவர் நம்மைச் சங்கரித்தேபோவார் என்று சொல்லலாம். அங்கு இந்த நாளில் கூறப்படுகிற வசனம் அப்படி அல்ல. உங்கள் பாவங்கள் சிலேரென்று இருந்தாலும் உறைந்த மழையைப்போல வெண்மையாகும்; அவைகள் இரத்தம் பரச்சிவப்பாய் இருந்தாலும் பஞ்சைப்போல ஆகும் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். சிலுவையில் இரத்தமவடித்த இயேசுவன் டைக்கு/ரா. உன் பாவம் இன்று மன்னிக்கப்படும், அல்லது மன்னிக்கப்படாது என்று யாருக்குத் தெரியும்?

எகிப்தியரின் பலத்தைச் சிவந்தசமுத்திரத்தில் அழித்துப் போட்டாரே! இரக்கமில்லாமல் இப்பட்டணத்தைக் கவிழ்த்துப்போவார் என்று நிவிவேயின் பிரபுக்கள் சொல்லலாம். இன்று கர்த்தருடைய வசனத்தைக் கேட்கிறவர்களே! கர்த்தருடைய இரக்கம் உங்களுக்குக் காட்டப்படமாட்டாதென்று எண்ணாதேயுங்கள். இரக்கம் காட்டுவதே அவருடைய சுபா

வம். அவர் தம்மைக்கொண்டு ஆணையிட்டே திருவுளம்பற்று கிறதைக் கேளுங்கள். நான் துன்மார்க்கனுடைய மரணத்தை விரும்பாமல் அவன் தான் மனத்திரும்பிக் குணப்படுவதையே விரும்புகிறேன் என்கிறார். அப்படியானால் இயேசுகர்த்தரன் டைக்கு ஓடிவா; அப்போது இன்று உன் பாவங்களை அவருடைய இரத்தத்தால் கழுவிச் சுத்திகரிப்பாரே!

நிவிவேயருக்கு இருந்த நம்பிக்கைக்கு ஆதாரம் என்ன? எல்லாரும் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிடுவோமாக. கூப்பிடுவதில் குறைவு இல்லையே! கர்த்தர் இரங்காரா? யாருக்குத் தெரியும்? பாவிக்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசியாவிட்டால் கெட்டுப்போவது நிச்சயம். அவரன்னைக்கு வாருங்கள்; நீங்கள் தள்ளப்படமாட்டீர்கள். கர்த்தாவே! நீர் ரட்சியாவிடில் நான் ரட்சிக்கப்படமாட்டேனே என்று கூப்பிடுங்கள்.

கர்த்தர் நிவிவேயருக்கு இரக்கம் காட்டமாட்டேன் என்று சொல்லவில்லையே என்பதையும் இராசன் உணர்ந்திருக்கலாம். பாவிக்களே! உங்களுக்கு இன்று தெய்வீக இரக்கங்களைக் கூறுகிறேன். எல்லாரும் குணப்படவும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவுக்குவரவும், கர்த்தர் பிரியமுள்ளவராய் இருக்கிறார். “என்னைடைக்கு வருகிறவர்களை நான் ஒருக்காலும் தள்ளமாட்டேன்.” தாகமாய் இருக்கிறவன் வரக்கடவன் விருப்பமுள்ளவன் சீவதண்ணீரை கைமாறில்லமல் வாங்கக்கடவன். இயேசு உனக்கு அவசியம் வேண்டியவர் என்று உணர்ந்தால் இன்றைக்கே அவரைப்பற்றிப் பிடித்துக்கொள்.

கர்த்தர் நிவிவேயருக்கு மன்னிப்பைக் கொடாமல் அவர்களை அழிக்கச் சித்தமாய் இருந்தால், யோனாவை கிறிஸ்துருக்கு முந்தி அனுப்பியிருப்பாரா? என்று எண்ணி ரம்பிக்கப் பாராட்டிக் கூப்பிட்டிருக்கலாம்.

பாவிக்களே! உங்களுக்கு அடிக்கடி எச்சரிப்புக் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது; இன்றைக்கும் எச்சரிப்பு இருக்கிறேன். அதுவும் அல்லாமல் அன்பாய் இயேசுவை டைக்கு உன்னை வருத்தி அழைக்கிறுக்கிறேன். உனக்கு அவர் மன்னிப்பை அருள் சித்தமில்லாதிருந்தால் தமது உபயிசு காரண உன்னன்னைக்கு அனுப்புவாரா? கெட்டுப்போகிறவர்கள் நடுவே தேவனுடைய பயங்கரப்பட்டத்தக்க நியாயத் தீர்ப்பைப்பற்றிப் பேசுவதும் பாவிக்களை வருத்தி அழைப்பதும், விளையாட்டாக எண்ணுதே; இரக்கத்தின் கதவு மூட்டப்படு முன் இரக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள். உன்னுடைய மரணத்தை

தேவன் விரும்புகிறவர் அல்ல. திரும்பு, உன்மேல் மனதுருகு கிற தேவன் உன்னை வரவழைக்கிறார்.

III. படிப்பினை. நாம் நினைவையாப் பின்பற்றவேண்டியதற்கு முகாந்தரங்கள்:—கர்த்தர் பாவிகளை அங்கீகரித்து இருக்கிறார்; வேசியாகிய இராகாப்பை அங்கீகரித்து நீதி மான்களுடைய அட்டவணையில் சேர்த்திருக்கிறார்; குற்றம் இல்லாத இரத்தத்தைச் சிந்தின மனசேயை ஏற்றுக்கொண்டார்; சிலுவையில் தொங்கின கள்ளனை அங்கீகரித்து உடனே அவனுக்கு மோட்சவாசலைத் திறந்தார்; பாவிகளில் பிரதான பாவியாகிய பவுலுக்கு மன்னிப்பை அருளி மேன்மைபொருந்திய பரிசுத்தவான் ஆக்கினார். பாவமன்னிப்பைப் பெறுவதற்கு வழி ஒன்றே; அந்த வழி இயேசுவே. இன்று இயேசுவைப் பற்றிக்கொள்ளுகிறாயா? நரகத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளுகிறாயா? கிறிஸ்து உன்னை ரட்சிக்காவிடில் கெட்டுப்போவாய். சிலுவையில் உனக்கு ரட்சிப்புக் கிடை யாவிட்டால் நரகசங்கத்துக்கு இளை ஆவாய். கிறிஸ்துவே உன் நம்பிக்கை அவரை அல்லாமல் வேறே துணை தூய்வே. பாவியே! நரகசங்கம் உன்னைப் பட்சிக்க உன்னைத் துரத்திக்கொண்டு வருகிறான்; உன் இரத்தத்துக்காக அவன் தாக மாய் இருக்கிறான். சிலுவையண்டைக்கு ஒடிப்போ. தேவனுடைய இரத்தத்தைக் கண்டவுடனே அவன் அடுத்த கால் எடுத்துவைக்கமாட்டான். இயேசுவே உனக்கு அடைக்கலம்.

ஐம்பத்திரண்டாம் பிரசங்கம்.

"But they made light of it, and went their ways, one to his farm, another to his merchandisg."

"அழைக்கப்பட்டவர்களோ அதை அசட்டைபண்ணி ஒரு வன் தன் வயலுக்கும், ஒருவன் தன் வியாபார ரத்துக்கும் பொய்விட்டார்கள்."

மத்தேயு, 22. 5.

ஆதாம் பாவம்செய்ததழுதல் மனிதசபாவம் மாறுபடாமலே இருக்கிறது. பம்பல ஆண்டுகளிலும் கிறிஸ்துவை மதியாமை. இந்த சனங்களின் நிலைமை வேற்றுமை இல்லாமலே இருக்கிறது. நம்முடைய இரட்சகருடைய காலத்தில் இருந்தபடியே மனிதருடைய இலட்சணம் இந்நாளிலும் இருக்கக் காண்கிறோம். இந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட எத்தனைபேரோ இந்த ஆலயத்தில் இருக்கிறீர்கள்; மகிமைபொருந்திய சவிசேஷத்தை அற்பமாய் எண்ணுகிறீர்கள்; உங்கள் வியாபாரம் உங்கள் விபசாயம் இவைகளையே நீங்கள் முதன்மையான பொருள்களாக மதிக்கிறீர்கள். ஊக்கமான செபத்தின் வித்தையை அறிந்த சகோதரரே! இப்போது பண்ணப்படுகிற பிரசங்கம் அநேக ஆத்துமாக்களுக்கு ரட்சிப்புண்டாகப் பலித்து நீதியின் கணிகளைக் கொடுக்கும்படி தேவன் அதை ஆசீர்வதிக்க, நீங்கள் உங்கள் உள்ளத்தை ஏறெடுத்துச் சர்வத்துக்கும் வல்லவரைப் பிரார்த்திக்க வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

I. பாவியானவன் எதை அசட்டை பண்ணுகிறான் என்று பார்ப்போமாக. உவமையில் சொல்லியபடி இராசன் செய்த சம்பிரமமான கலியாண விருந்தை அழைக்கப்பட்டவர்கள் அசட்டைபண்ணினார்கள். மொய் வாங்கும்படி இராசனுடைய நோக்கம் அல்ல, இலவசமாகவேகொடுக்கும்படி சித்தங்கொண்டான். ஆனால் அவர்கள் மனதாரப் பின் இருந்துகொண்டார்.

கள். பாலிகளும் தேவன் பண்ணியிருக்கிற கிறிஸ்துவின் விவாக விருந்தை அசட்டைபண்ணுகிறார்கள். இதைக்குறித்து எவ்வளவு கனபத்தியாய் நாம் சிந்திக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம். இதைப்பற்றிப் பரிசுத்த தேவ ஆவியானவர் நமக்குப் போதித்தாரானால் எத்தனை நன்று!

பாலியானவன் முதலாவது கலியாண விருந்த் ஆயத்தமாய் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிற தேவ ஊழியக்காரரை அசட்டைபண்ணுகிறான். சுவீசேஷத்தை அசட்டைபண்ணுகிற அவன் தேவனுடைய ஊழியக்காரனை அசட்டைபண்ணுகிறான். இது தேவாதி தேவனுக்கு மிகுந்த கனக்குறைச்சலை உண்டாக்கிறது என்று பாவி உணர்வானான். “விருந்தை அசட்டைபண்ணினார்கள்.” இராசன் செய்த விருந்து தங்களுடைய போசுக்களைப் போன்றது என்று எண்ணிப் போட்டார்கள். சுயநிதிக்காரன் பூப்படியே எண்ணுகிறான். கந்தைத் துணியாகிய தன் நீதி சேஷனுடைய நீதிக்கு மேன்மையான தென்று வின்பெருமை பாராட்டுகிறான். சிலர் தங்களுடைய வியாபாரத்தை ஒருநாள் நிறுத்தி விருந்துக்குப் போக மனத்தை காட்டவில்லை, பாலியே! இயேசு இரட்சகர் உண்டுபண்ணி இருக்கிற ரட்சண்ணிய விருந்தை அசட்டைபண்ணுகிறாயா? நீ என்னத்தை அற்பமாய் எண்ணுகிறாய் என்பதைச் சுற்று யோசித்தப்பார். நீ கர்த்தருடைய சுவீசேஷத்தை அசட்டை செய்கையில் நீ விசுவாசத்தின் மூலமாய் நீதிமானாகப்படுவதையும், இயேசுவின் இரத்தத்தில் நீ பாவமறச் கழுவுப்படுவதையும், உன்னைப் பரிசுத்தம் செய்ய விருப்பமாய் இருக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவரையும், மோட்சபாதையையும், விசுவாசம் நம்பிக்கை அன்பையும் அவமதிக்கிறாய் என்பதை உணர்ந்துகொள். மேலும் தேவன் தம்மிடத்தில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு எத்தனம்பண்ணியிருக்கிற மகிமையான காரியங்களையும் தம்மண்டைக்கு வருகிறவர்களுக்கு அவர் வாக்குக்கொடுத்திருக்கிற எல்லா வாக்குத்தந்தங்களையும் நீ எண்ணாதே போகிறாய் என்று காட்டுகிறது. பாக்கியமுள்ள தேவனுடைய சுவீசேஷத்தை மீறுகிறது பைத்தியம், பைத்தியமே. தேவன் மனிதனுடைய அவஸ்தையடைந்து இரத்தம் சிந்தினை பெரிய விசேஷத்தை மதியாத நீ சுத்த நிரமூடன், பிசாசு உன் இருதயத்தை பைத்தியமாக்கிப்போட்டான்.

இராசகுமாரனையும் அசட்டைபண்ணினார்கள். இராசகுமாரனுடைய கலியாணம். அந்த மகிமைபொருத்திய சேவ குமாரனுக்குக் கனக்குறைச்சல் உண்டுபண்ணினார்கள். பிதா

கனம்பண்ணினவரை அவர்கள் இசுழ்த்தார்கள். பாலியே நீ சுவீசேஷத்தை அசட்டைபண்ணும்போது தேவகுமாரனுடைய இயேசு! ரட்சகரை அசட்டைபண்ணுகிறாய். செருபின்கள், ரோபின்கள் தலைகுனிந்து வணங்குகிறவரை நீ அவமதிக்கிறாய். வானங்கள் துதித்துப் புகழுகிறவரையா நீ அவமதிக்கிறாய்? அவர் சர்வத்துக்கும் மேலான தேவனே என்று இன்று வானமும் பூமியும் இந்தச் சங்கமும் அறிய உனக்கு விளம்புகிறேன். இயேசுவே, தேவாதி தேவன். அவர் உனக்காகக் செம்செமனையில் பாபெட்டான் உன் பாவத்துக்காக இரத்தம் சிந்தி வதையுண்டானே! அவரையா மேலிசுழ்ச்சியாய் எண்ணுகிறாய்? பாலியே! உன்னை ரட்சிக்க வல்லவரை அசட்டைசெய்யாதே; அவருடைய உனக்கு விரோதமாய் வானத்தை அடைக்கவும் உன் மாய அனைத்திற்கவும் வல்லவராய் இருக்கிறாய்.

அவர்கள் இராசாவையும் அசட்டைபண்ணினார்கள். பாலியே! நீ சுவீசேஷத்தை அசட்டைபண்ணும்போது இராசாதி ராசாவாகிய தேவனையும் அவமதிக்கிறாய். நான் தேவனை அசட்டைசெய்திருக்கிறேன் என்கலாம். நீ அவருடைய குமாரனை எண்ணாதேபோனால் பிதாவையும் நீ அசட்டைபண்ணுகிறவன்தான். குமாரன்மூலமாய் அன்றி தேவனிடத்தில் அன்பு கூருவது கூடாத காரியம். நீ சுவீசேஷப் பிரசங்கத்தை அசட்டைசெய்கையில் நீதியை வாசகரை அசட்டைசெய்கிறாய். உன் சேவகரத்தில் ரட்சண்ணிய விசேஷத்தை அசட்டைசெய். ஆனால் உன் சேவன் உன்னைவிட்டு வாங்கப்படுமோ காளில் ஐயோ, ஐயோ என்று கதறலாய், கர்த்தர் எரிச்சல் உள்ளவர் என்பதை உனக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன். பாலியே! தேவனையா நீ துணிந்து அசட்டைபண்ணுகிறாய்? ஆமனுவுனே! தேவன் தண்டித்து நரகத்தில் போட்டுருக்கிறவர்களின் தலிப்பையும் அழகையையும் நீ கண்டால், இயேசுவை நீ இப்போது எண்ணுகிறபடி எண்ணமாட்டாய். ஒருவேளை நீங்கள், கர்த்தரின் ஊழியக்காரரை நான்கள் அசட்டைசெய்யவில்லை, தேவனுடைய சத்தியத்துக்கு நேர் விரோதமாய் நடக்கவில்லை, அவருடைய ஓய்வுநாட்களை மீறவில்லை என்று சொல்லலாம். சுற்றுப் பொறு.

II. நீங்கள் எப்படி சுவீசேஷத்தை அசட்டைபண்ணுகிறீர்கள் என்று காட்டுகிறேன். நீங்கள் கர்த்தருடைய ஆல பத்துக்கு வருகிறீர்கள்; பிரசங்கத்தைக் கேட்கிறீர்கள்; ஆனால் அதைக் கவனிப்பதில்லை. செபத்துக்கு வருகிறீர்கள்; இங்கே

நன்றாய் அயர்ந்த நித்திகா செய்கிறீர்கள். ஒரு துறையின் நிறையில் தங்குவீர்களோ? சர்வ வல்லவருக்கு முன்பாக அவருடைய வீட்டில் வந்திருக்கும்போது ஏன் உங்கள் தூக் கத்தால் அவரை அவமதிக்கிறீர்கள்? சிலர் பிரசங்கங்களை ஒரு காதிலில் கேட்டு மறுகாதிலில் விட்டுவிடுகிறீர்கள். அது உங்கள் இருதயத்தில் பயன் செய்கிறதில்லை. (மூன்குள் போகிறது ஆத்தமாவில் பிரவேசிக்கிறதில்லை. நீ யோர்தா னின் கரையோரமாய் இருக்கும்போது எப்படி தேவ சந்தி தில் விழிப்பாய்? ஆ பாவியே! உன்னை ஏன் கெடுத்துப்போ கிறது)

சிலர் உங்கள் இருதயத்தில் ஒரு பங்கை உலகத்துக்குர் ஒரு பங்கை கிறிஸ்துவுக்கும் ஒப்புக்கொடுப்பார்கள். இட் டிச் செய்கிற உன்னை முடிவதமாய் ஒப்புக்கொடுக்கவேண் டும்; அல்லாவிட்டால் நீ அவருடையவன் அல்ல. கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அதுசரித்தும் அதின்படி நடவாதவ னும் இயேசுவை அசட்டைபண்ணுகிறான்; இப்படிப்பட்ட டவன் மாமாலக்காரனும் வஞ்சகனமாய் இருக்கிறான்.

III. ஏன் அதை அசட்டைபண்ணினீர்கள் என்று பார்ப் போமாக.

சிலர் அறிவின்மீதுவே அசட்டைசெய்கிறார்கள். அவர் கள் விருத்தின் ருசியை அறியார்கள். இராசன் எவ்வளவு தயாளம் உள்ளவர் என்பதையும் இராசருமாரன் எவ்வளவு சவுந்தரியம் உள்ளவர் என்பதையும் அவர்கள் அறியவில்லை. அப்படியே இங்கே வந்திருக்கிற அநேகரிடத்தில் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப்பற்றிப் பேசினால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரி கிறதில்லை. மிருகத்துக்குச் சமானமாய் இருக்கிறார்கள். அரு மையுள்ள இரட்சகரை ஏற்றபடி அறிந்தால் எவ்வளவு இனி மை உண்டாகிறது! கர்த்தர் நல்லவர் என்பதை ருசித்துப்பாருங் கள். அவரை அறிகிறதே நித்திய சீவன். அறிவில்லாத ஆத் துமா நல்லதல்ல என்று ஞானி சொல்லியிருக்கிறான்.

சிலர் பெருமையினாலே சுவிசேஷத்தை அசட்டைபண் னுகிறார்கள். தங்களுடைய நலநடத்தையினாலே ரட்சிக் கப்படலாம் என்று எண்ணுகிறார்கள். குடிவெறியருக்கும் வேசிகளுக்கும் பிரசங்கம்பண்ணப் போரும்படி சொல்லுவீர் கள். சுவிசேஷம் உங்களை முற்றிலும் கெட்டுப்போனவர்கள் என்று அறிகிறது. இதை உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த சுவிசேஷபாதன் இன்று என்னை உங்களிடத்துக்கு அனுப்பி

இருக்கிறார். பெருமையினாலே தூதர் பிசாசுக்களானார்கள். பெ ருமையினாலே பாவமில்லாத ஆதாம் பாவி ஆனான். கர்த்தர் இப் போது உன் பெருமையைத் தாழ்த்தினாலால் எத்தனை நன்று!

சிலர் அனுப்பப்பட்டவர்களை நம்பாததால் சுவிசேஷத் தை அவமதிக்கிறார்கள். உங்கள் பாவங்களைச் சுழுவும்படி இயேசு படித்தார் என்று நாங்கள் பிரசங்கிக்கையில் நீங்கள் அதை நம்புகிறதில்லை. மோட்சத்தைக் கண்டது யார்? நரசத் தைக் கண்டது யார் என்கிறீர்கள்; பாவியே! அவிசுவாசம் உன்னை எவ்வளவாய்க் கெடுத்துப்போடப் பார்க்கிறது; நரசத் தில் உன் அவிசுவாசம் நீங்கிப்போம்; அப்போது இயேசு கர்த்தர் பாவிகளை ரட்சிக்க வந்தார் என்பதை நன்றாய் அறிந்து கொள்வாய்.

சிலர் உலகநிந்தையாய் இருப்பதால் சுவிசேஷத்தை அற் பமாய் எண்ணுகிறார்கள். ஒரு ான் ஒரு போதகர் ஒரு வியா பாரியிடத்தில் உன் ஆத்தமாவின் நிலைமை எப்படி இருக் கிறது என்க: அவன், என் கப்பலைப்பற்றி நான் கவைகாரிய மாய் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது, என் ஆத்தமாவைப்பற்றிக் கவலைப்பட நேரம் இல்லை என்றான். அடுத்த வாரத்தில் அவன் இறந்துபோனான்; நரகம் அவனுக்குப் பங்காய்ப்போயிற்று. வியாபாரிகளே! உங்களுடைய கணக்குகளைப் பார்க்க உங்க ளுக்கு நேரம் இருக்கிறது; கர்த்தருடைய வேதத்தைமாத்திரம் வாசிக்க அல்லது கேட்க உங்களுக்குச் சமயம் கிடைக்கிற தில்லை. உலகம் அநேகம் ஆத்துமாக்களைக் கழுத்தைத் திருக்கிக் கொன்றுபோட்டது. உலகநிந்தையினால் நீங்கள் கெட்டுப்போ காதபடி கர்த்தர் உங்களுக்குக் கிருபைசெய்வாராக.

சிலர் துணிகரமாய் இயேசுவை அவமதிக்கிறார்கள். அப் படிப்பட்டவர்கள் படிப்படியாய் அவருக்கு விரோதமாய் எழு ம்பி ஒரு தீண்டினையும் வராததால் அக்கிரமத்தில் மிஞ்சிப்போக றார்கள். உங்கள் கால்கள் இருளின் பள்ளத்தாக்கில் மிதிபட இன்னமும் ஒரு அடிதான் இருக்கிறது. நீங்கள் அசட்டைசெய் கிற இயேசு உங்கள் வல்லமைக்கு மிஞ்சினவர் என்பதைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்.

அநேகர் சுவிசேஷம் நாடோடியதாய்ப் பிரசங்கிக்கப் படுவதால் இயேசுவை அசட்டைசெய்கிறார்கள். அது எங் கும் நான்தோறும் பிரசங்கிக்கப்படுகிறது; ஒவ்வொரு செருவி லும் அதைக் கேட்கலாம். சுவிசேஷம் இவ்வளவு விஸ்தர மாய்ப் பிரசங்கிக்கப்படுவதற்காக எவ்வளவே சந்தோஷமுள்ள வர்களாய் இருக்கவேண்டும்.

இங்கே வந்திருக்கிறவர்களில் அநேகர் இயேசுவை அசுட
டைசெய்கிறவர்களாய் இருக்கிறீர்கள். உங்களுக்கு இரண்
டொரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். கிறிஸ்துவ அசுட்டை
செய்கிறீர் அசுட்டைக்காரனாய் மரிப்பாய். கேளுடென்கள் மேக
ரதங்களை ஒட்டிக்கொண்டு வருவார்கள், இராசகுமாரன் ஆச
னத்தின்மேல் வீற்றிருப்பார், கட்சுத்தை வெளியே ட்ருவ்வார்,
அவர் சோபம் பட்சிக்கிற அக்கினியாய் எரியும்; நரகத்தின்
குளை அவர்முன்பாக எரிகிறது; அங்கே பேயைப் பேய் கூப்
பிடும்; பாவியே! நீ அநிலே எறிந்துவிடப்படுவாய், எறிந்து
விடப்படுவாய், எறிந்துவிடப்படுவாய்; அவர் தமது சினத்தை
உன்மேல் ஊற்றி தமது மூர்க்கத்தின் அக்கினியை உன்மேல்
ஊதுவார். அப்போது உன் இருதயமெல்லாம் உருகி, ரைச்
செல்லாம் தளர்ந்து, மனமெல்லாம் தியங்கி, முழங்காலெல்லாம்
தண்ணீரைப்போல தளம்பும்; உன் முகமும் கருகிப்போம்.
பாவியே! நான் இன்று உனக்குச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்
தருகிறேன். அதைக் கேட்கையில் விசுவாசிப்பாயாக! இயே
சுவை விசுவாசித்தால் ரட்சிக்கப்படுவாய்; அதற்குக் கர்த்தர்
உனக்குக் கிருபைசெய்வாராக.

ஐம்பத்துமூன்றாம் பிரசங்கம்.

“And being in an agony he prayed more earnestly: and his sweat
was as it were great drops of blood falling down to the ground.”

“அவர் மிகவும் வியாதலப்பட்டு, அதிக ஊக்கத்தோடே
ஜெபம்பண்ணினார். அவருடைய வேர்வை ரத்தத்தின்
பெருத்துளிகளாய்த் தரையிலே விழுந்தது.”

லூக்கா, 24. 42.

கெத்செமனேயில் தேவ குமாரனுக்கு உண்டான துக்கத்
துக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சொற்ப
பேர். சீஷர்களில் மிகுதியான பேர்கள்
அங்கே இல்லை. இயேசுவின் வியாகுலத்
தைக் கண்ணினால் பார்க்க இன்னமும் அவர்கள் கிருபையில்
பலப்படவில்லை. இயேசு மலையில் மறுஜபப்பட்டபோதும்,
அவர்யவீரின் வீட்டில் அவன் மகளை எழுப்பினபோதும் கூட
இருந்து பார்த்த மூன்றுபேர்மாதிரி அவர் அடைந்த கனதுச்
சுத்தைப் பார்க்கும்படி இடம் கொடுக்கப்பட்டது.

I. நம்முடைய இரட்சகர் அடைந்த சோல்லமுடியாத
வியாகுலத்தைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக.

நமது இரட்சகர் பட்ட கஸ்தியைப்பற்றி என் ஆத்தமா
சுக்கமடைகிறது என்றும், துக்கமடையவும் வியாகுலப்பட
வும் தொடங்கினார் என்றும், என் ஆத்தமா மரணபரியந்தம்
வேதனைப்படுகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த வச
னங்களைப் பார்க்கும்போது நமது இரட்சகருடைய வியாகுலங்
கள் இயல்புக்கு மிகுசினதாய் இருந்ததென்று பார்க்கிறோம்.
எனக்குண்டான என் துக்கத்துக்குச் சரியான துக்கம் உண்டோ
என்று என்னை நோக்கிப்பாருங்கள் என்று தீர்க்கதரிசி இவ
ரைப்பற்றிச் சொன்னது எவ்வளவு இசைவாய் இருக்கிறது!
நம்முடைய இரட்சகரின் வியாகுலங்களை நாம் சரியான
படி கிரகிக்க நம்மால் கூடாதகாரியமாய் இருக்கிறது. வானத்
துக்கும் நரகத்துக்கும் இருக்கிற தூரத்தை ஒருங்கே அளவிட

லாம்; ஆனால் அளவில்லாத பரமண்டலநாதன் அடைந்த துயரத்தை அளவிட எந்த மனிதனாலும் கூடாது. ஏனென்றால், நமது மீட்பர் பாவத்துக்காகத் தம்மைப் பலியாகச் 'செலுத்தினார். பாவத்தை அறியாத அவர் நமக்காகப் பாவமானார்; நாம் நீதிமான்கள் ஆகும்படி அவர் அப்படி ஆகவேண்டியதாயிற்று. கர்த்தர் நம்முடைய அக்ரமங்களை எல்லாம் அவர்மேல் மத்தினார். தேவகோபத்தை அவர் நமக்காகத் தாங்கினார். அந்த வேளையிலே வானபரன் அவரைப் பாவத்துக்குப் பலியாக எண்ணித் தமது உக்கிரகோபத்தை அவர்பேரில் தாக்கினார். சிநேகிதரே! மாசில்லாத தேவன் தமது சனங்களை மீட்கும்படி இப்படி அவஸ்தைப்படவேண்டியதாயிற்று. நம்முடைய இரட்சகர் தமக்குச் சிலுவையில் உண்டாகிய வெட்கம் உபத்திரவம் இவைகளை வெர, தெளிவாய் அறிந்திருந்தார். அவருக்கு உண்டாகிய வியாசுலங்கன் சமுத்திரம்போன்ற அவருடைய பாடுகளில் ஒருதாளித் தண்ணீர்போல் இருந்தது. கள்ளனும் துரோகியுமான யூதாஸ் தம்மைக்காட்டிக்கொடுக்க வருவதையும், சேவகர் அவரைப் பிடிக்க வருவதையும், சனகிரீம் சங்கத்தாருக்கு முன்பாக தாம் டீரியாசம் பண்ணப்படுவதையும், பிலாத்து எரோது என்பவர்களால் நிஷ்டரோமாய் நடத்தப்படுவதையும், அடிசனையும், நிகைகளையும், முன்முடியையும், துப்பப்படுவதையும் அவர் ஏற்கவே அறிந்ததால் வியாசுலங்கன் அதிகமாய்ப் பெருகின. சகோதரரே! அவர் எருசலேமின் வீதிகளில் தெருத்தெருவாய் நீசக்கோலமாய்க் தொண்டுபோகப்பட்டதையும், சிலுவையில் அறையப்பட்டதையும், அங்கே அவர் அடைந்த அவஸ்தைகளையும், கஸ்திகளையும், தேவனால் அவர் கைவிடப்பட்டதையும் அறிந்து வியாசுலப்பட்டார்.

தேவன் அவரைக் கண் அடிக்களால் காயப்பட அடித்தார்; அவரை அந்த நேரத்தில் சத்துருவைப்போல நடத்தினார். ஆனால் அவர் வியாசுலப்பட்டார். உபத்திரவத்தை அனுபவித்த நமது இரட்சகர், நமக்கு இரங்கத்தக்க பிரதான ஆசாரியர் அல்ல, தமது சனங்களுக்கு உதவிசெய்கிறவரானார்; அவர்களுடைய எல்லா உபத்திரவங்களிலும் உபத்திரவப்பட்டார்.

II. நமது ஞாடிகருடைய சோதனையைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.. அவர் பிறந்தபோது சாத்தான் அவரைக் கொலை செய்யக்கூடிய விதம் பார்த்தான், பலிக்காமல் போயிற்று. ஸ்திரீயின் வித்தானவர் சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும்படியான காலம் கேரிட்டபோது, பழைய பாம்பானது கடைசியாக ஒரு கடை பார்க்கவேண்டும் என்று எழும்பினது. அவன்

அவரைப் பலத்த சோதனைகளால் சோதித்திருக்கலாம். கர்த்தர் அவனுக்கு அனுவினும் இடம் கொடுக்கவில்லை. இருளின் பிரபுவுந்தான், ஆவரிடத்தில் ஒன்றும் கண்டுபிடியாதே போனால்; அவனுடைய சோதனைகள் என்னதாய் இருக்கலாம்? இந்தப் பாதிரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாமானால் என்று இரட்சகர் சொன்னதைப் பார்ப்போது, நமது மீட்பர் தமது கிரியையை முடியாமல் விட்டுவிடும்படியாகச் சோதித்திருக்கலாம். தேவகுமாரரே, நீர் பாவங்களைச் சுமக்கும்படியாக வந்தீரே! உம்முடைய பெலவீனத்தைப் பாரும், நீர் இரத்தவேர்வை வேர்க்கிறீர்; நீர் ரட்சிப்பை உண்டுபண்ண வல்லவரே! உமக்கு இதுவரைக்கும் உண்டாயிருக்கிற மகிமை போதாதா? பலியாகப் பார்ப்பீர்தம். உம்மை ஒப்புக்கொடுக்கப்போகிறீர்? நீசருக்காகத்தானே! பாரும், உம்முடைய சிநேகிதருக்கு உம்மைப் பற்றிக் கவலை இல்லை; உமது சீவுன் யூதா உம்மை அடிமையின் கிரயத்துக்குக் காட்டிக்கொடுக்க வருகிறான்; நீர் சாவக்கு உரியவர்களுக்காக அல்லவா உம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கப்போகிறீர்? மனதானால் நீர் எத்தனை ஆயிரம்பேரைச் சிருஷ்டிக்கலாம். பின்னை என் உமது ஆத்தமாவை மரணபலியாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும்? என்று சோதித்திருக்கலாம். ஆகையால் இயேசு ஊக்கத்தோடே செபம்பண்ணினார்; தாம் பயப்பட்டதினின்றும் விடுவிக்கப்பட்டார் என்று சொல்லியதைப் பார்க்கையில், நமது மீட்பர் தாம் செய்யப்போகிறதை நிறைவேற்ற தமது சரீர்பெலன் போதுமானது அல்ல என்று முறையிட்டிருக்கிறார்; ஆகலால் ஒரு தேவதூதன் அவரை பல்படுத்தினார். சாத்தான் அவரை இந்த விஷயத்திலும் சோதித்திருக்கலாம். உம்முடைய சரீரம் நொய்ய உழுத நிலம்போல் ஆயிற்றே! நீர் உபவாசத்தால் இளைத்துப்போனீரே! உமது கிரியையை முடிக்குமுன் பிணமாவீரே! தேவன் உம்மைக் கைவிட்டார். மனிதர் உமது ஆத்தமாவைச் சிங்கத்தாக்கும் உமக்குப் பிரியமானதை நாய்களின் வல்லமைக்கும் ஒப்புவிப்பார்களே! நீர் சிலுவையின் மரணத்தைத் தாங்க பெலனும் இல்லையே! நான் மனுஷனல்லாத பூச்சியும், மனுஷரால் அசங்கிக்கப்பட்டவனும் ஆனேன் என்று சொன்னீரே என்று சொல்லியிருக்கலாம். இதினாலும் நமது மீட்பர் அதிகமாய் வியாசுலப்பட்டிருக்கலாம்.

பின்னும் அவர் கைவிடப்பட்டதைப் பார்த்து அவன் அவரை நெருங்கச் சோதித்திருக்கலாம். உனக்குச் சிநேகிதர் யாரும் இல்லை, வானத்தை நோக்கிப்பார். உன் பிதா உனக்கு

இரத்தம் காட்டாமல் சத்துருவாக மாறினார். உன் பிராவின் பிராகாரங்களிலுள்ள ஒரு தூதனவது உனக்கு கைலாகு கொட்பார் இல்லை. நீ பிறந்தபோது உன்னைக் கஷ்டப்படுத்தின ஆவிகள் இப்போது உன்னை ஆதரிக்கக்கூடாது. மோட்ச மண்டலத்தில் உள்ளவர்கள் உன் ஆபத்திலே உனக்குக் கள்ளச் சிடுகெதர் ஆனார்கள். நீ ஒன்றியாய்மாத் திரம் விடப்பட்டிருக்கிறாய். பூமியிலே எல்லாரும் உன் இரத்தத்துக்காகத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யூதர் உன் மாமசத்தைப் பட்சித்துப் போட வாஞ்சையாய் இருக்கிறார்கள். ரோமர் யூதரின் இராசாவை சிலுவையில் அறைத்து பரியாசம்பண்ணப் பிரியமாய் இருக்கிறார்கள். சாதிகளுக்குள் உனக்குச் சிடுகெதன் இல்லை. பெரியோரும் வல்லவர்களும் உன்னை நித்திக்கிறார்கள். தரிசுதிரர் உன்னைப் பரியாசம்பண்ணுகிறார்கள். உன்னுடைய மேன்மையான நிலைமையிலே உனக்குத் தலைசாய்க்க இடம் இல்லையே! இப்போது எங்கே போய் அடைக்கலம் தேடுவாய்? உன் சிவநீர் உன்னைக் கைவிட்டு ஒடிப்போய்விடுவார்கள். உனக்கு வானத்திலும் பூமியிலும் சிடுகெதன் இல்லை. நன்கம் எல்லாம் உனக்கு விரோதமாய் எழும்பின. நான் என்னுடைய பாதாள சேனையை எல்லாம் உனக்கு விரோதமாய்த் திரட்டியிருக்கிறேன். இன்று இரவில் உன்னைத் தாக்க இருளின் பிரபுச்சுருக்கெல்லாம் செய்தி அனுப்பி வரவழைத்திருக்கிறேன். என்னுடைய பலத்தை எல்லாம் கூட்டி உன்பேரில் அம்பு பொழிவேன். நீ என்ன செய்யப்போகிறாய்? என்று இப்படியாகச் சோதித்திருக்கலாம். இந்த வேளையிலே தேவதுதன் தோன்றி அவரை பலப்படுத்தியிருக்கலாம்.

பின்னும் சாத்தான் அவரைப்பார்த்து நீ உன் கணங்களின் இரட்சன்னியத்தை நிறைவேற்றி முடிப்பாயோ? உன்னுடைய மகத்தான தயான கிரியை பரியாசமாக மாறும். உன்னுடைய நேசர்கள் கெட்டுப்போவார்கள்; என்னுடைய புய பலத்திலிருந்து அவர்களை மீட்டுக்கொள்ளமாட்டாய். சிதறுண்ட உன் ஆடிகள் எனக்கு இளையாகும். தாவீதின் குமாரனே! நானே உனக்குச் சரிக்குச் சரியானவன். நீ என் கையினின்று அவர்களை மீட்டுக்கொள்ளமாட்டாய். உன்னால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களில் அநேகர் உன் பிராயச்சித்தத்தின் பலத்தைக்கொண்டு மோட்சபதவி சேர்ந்திருக்கிறார்கள். நான் அங்கே இருந்து அவர்களை இழுத்து மகிமையின் நட்சத்திரங்களை மங்கிப்போகப்பண்ணுவேன்; மோட்ச இராச்சியத்தின் குடிகளை நான் பிடுங்குவேன். நீ பினைப்

பட்ட காரியத்தை முடிக்கப்போவது கிடையாது. நீ கெய்யப்போகிற காரிபத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கமாட்டாய். உன் காரியம் கைசுட்டி முடியமாட்டாது. நீ உன் ஆத்தம வருத்தத்தின் பலனால் காணமாட்டாய். இப்படியாகவும் சோதித்திருக்கலாம்.

சாத்தானுடைய சோதனை அவ்வளவு பெலனாய் இருந்தபடியால், அவர் இரத்தவேர்வை வேர்த்தார். மிகவும் மிகுதியான பெலனின் தேகிகளில் சிலர் சிலவேளைகளில் இரத்தவேர்வை வேர்த்திருக்கிறதாக வாசித்திருக்கிறேன். ஆனால் நம்முடைய இரட்சகர் முப்பது வயதுள்ளவர், அவருக்கு மரணத்தைப் பற்றிய பயம் இல்லை. சாத்தானுடைய சோதனைகள் அவ்வளவு பெலனாய் இருந்ததால்தான் இரத்தவேர்வை சொட்டுச் சொட்டாய் விழுந்தது.

III. இரட்சகருடைய ரேபத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. சகோதரரே! நாம் சோதனையில் அகப்படும்போது அதை வெளிக்கொண்டுமேயானால் செபந்தான் நாம் பிரயோகிக்க வேண்டிய கருவி. நம்முடைய இரட்சகர் அப்படியே செய்தார். அவர் பண்ணின செபம் தனிமையான செபம். அவர் தமது வீசேஷித்த சிடுகெதனாவிட்டு ஒரு கல்லெறிதாரம் போய்த் தனிமையாய் செபம்பண்ணினார். விசுவாசியே! நீ சோதிக்கப்படுகையில் அதிகமாய்த் தனிச்செபம் பண்ணுவாயாக. தனிச்செபம் மோட்சத்தைத் திறக்கும் திறவுகோலாயும் நரகத்தைப் பூட்டும் சாலியாயும் இருக்கிறது. சமூகார செபம், கோவில செபம், கூட்ட செபம் மெத்த நல்லதுதான். ஆனால் அதிகமாய் தேவனோடே தனிமையாய்ச் சம்பாவிப்பாயாக.

அது தாழ்மையான செபம். அவர் இந்த நேரத்தில் முழங் காற்படியிட்டும் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்தும் செபம்பண்ணினார். இராசா அப்படி செபம்பண்ணினால் ஊழியக் காரராகிய நாம் அவருடைய மாதிரியைப் பின்பற்றவோமாக.

அது ஊக்கமான செபம். மூன்றாம் செபம்பண்ணினார். மேற்கொள்ளும்பரியந்தம் நாம் செபம்பண்ணிக்கொண்டே இருப்போமாக.

அது தேவசித்தத்துக்குக் கீழமைந்த செபம். என்னுடைய சித்தத்தின்படி அல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக் கூடவது என்றார். நாமும் அப்படியே செய்வோமாக.

அவருடைய செபம் கேட்கப்பட்டது. அதுமுகல் அவருடைய மனது அமைதலாய் இருந்தது. தேவதுதன் அவரை

பலப்படுத்தினான். எப்படி பலப்படுத்தினான் என்பது நமக்குத் தெரியாது. ஒருவேளை அவருக்குப் பின்வரும் மகிமையையும், அவர் உயிர்த்தெழுதலையும், தேவதூதர் அவரைச் சுமந்துகொண்டு வானத்துக்கு ஏறுவதையும், தாம் ஒருமுனைமுதல் மறுமுனைமட்டும் ஆளுவதையும் எடுத்துக் காட்டியிருக்கலாம்.

நாமும் செபம்பண்ணினால் நம்முடைய செபமும் கேட்கப்படும். நீங்கள் எதைக் கேட்டாலும் விசுவாசித்தால் பெற்றுக்கொள்வீர்கள் என்பது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம். உங்களுடைய சோதனை பலத்ததாய் இருந்தாலும் கார்த்தபாப் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள்; அப்போது மேற்கொள்வீர்கள். பாவத்தை உணருகிறவர்களே! இது உங்களுக்கு ஆறுதலை உண்டாக்கித் தருகிறதல்லவா? கவலையுள்ள பரிசுத்தவானே! இது உனக்குச் சந்தோஷம் அல்லவா? சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு செபம்பண்ணுவோமாக.

ஐம்பத்துநான்காம் பிரச்சங்கம்.

“For to me to live is Christ, and to die is gain.”

“திறின்று எனக்குச் சீவன், சாவு எனக்கு ஆதாயம்.”

பிலிப்பியர், 1. 21.

சீவன் சாவு இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் இந்த வாக்கியத்தில் எவ்வளவாய் நெருங்கிவருகிறது. இரண்டுக்கும் இடையில் ஒரு மாத்திரைப் புள்ளிமாத்திரம் இருக்கிறது. சீவன்மரணம் இய்விரண்டுக்கும் இருக்கிற தூரம் எவ்வளவு அற்பமாய் இருக்கிறது! நமது சீவனுது என்ன? மரணத்துக்கு நாளடவிலே நம்மீடத்திக்கொண்டுபோகிற பாதைதானே. நாம் சீவனோடே இருக்கிறோம் என்று அடிக்கிற நாடி நமது மரணபயணத்தைத் தொளித்துக் காட்டுகிறது. இன்று நமது பெந்துக்கள் சுகத்தோடே இருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம்; நாளை அவர்கள் மரித்துப்போனார்கள் என்று செய்தி வருகிறது. நேற்று நம்மோடே இனிய சும்பாஷணசெய்த மனிதனுடைய கண்ணை இன்று நாம் மூடவேண்டியிருக்கிறது. உண்டி நம்மையும் இன்னம் சில காலங்களுக்குள்ளாக மரணமாகிய ரைச் சீவனுள்ளேயே இருப்பதை விட்டிட்டு அழைத்துக்கொண்டு போகலாம். மேய்ச்சலுள்ள இடத்திலே தள்ளுகிற ஆட்டுக்கு சத்தி வைக்கப்படுகிறதல்லவா? ஒங்கிவளருகிற விருட்சங்கள் கோடரிக்கு இராயாகுதல்லவா? இராச்சியங்கள் எழும்பி அழிகின்றன. இராசாக்கள் அபிஷேகம்பெற்று மரிக்கிறார்கள். உலகங்களும் கூட வெந்து அழிந்துபோகிறது. ஆனால் ஒரு இராச்சியம் உண்டு; அந்த இடத்திலே மரணம் ஆளுகை செய்கிற இல்லை; சீவன், நித்திய சீவனே அங்கே என்றும் நிலைநிற்கிறது. அங்கே சாவமணி அடிச்சப்படுவதும் இல்லை, பிரேதக்குழி வெட்டப்படுவதும் இல்லை, பிரேதச்சீலையால் நம்முடைய சரீரம் சுற்றப்படுவதும் இல்லை, அந்த இராச்சியம் ஆகாயத்துக்கு அப்பால் இருக்கிறது. அங்கே நாம் போய்ச் செரும்படி மரிக்க

வேண்டும். மரணத்துக்குப்பின் நாம் மகிமையுள்ள சாவா வரத்தைப் பெறவேண்டுமென்றால், மரிக்கிறது ஆதாயமே. வாக்கியத்திலே இரண்டு காரியத்தைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறது.

I. மெய்க்கிறிஸ்தவனுடைய சீவனைப்பற்றிச் சிந்திப்போமாக. விசுவாசி எக்காலத்திலும் கிறிஸ்துவருக்கென்று பிழைக்கவில்லை, உலகத்தில் பிரவேசித்தபோது மற்றவர்களைப்போலவே பாவத்துக்கு அடிமையாயும் தேவகோபத்தின் பிள்ளையாயும் இருந்தான். அவன் பித்தியகாலத்தில் தேவகிருபையினாலே சிறந்த பரிசுத்தவான் ஆனாலும், அவன் மனம் மாறுதல் அடையுமுன் கசப்புள்ள பிச்சும் அநீதிக்கட்டு நிறைந்தவனுமாய் இருந்தான். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவனுக்கு அவன் பாவத் தை உணர்த்தி மரித்த இரட்சகரண்டைக்கு வழி நடத்தினார். அவன் கல்வாரியில் அடிக்கப்பட்டு இறந்த புவியைப் பார்த்து, அவரால் ரட்சிக்கப்படவும் காப்பாற்றப்படவும் தன்னை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறான். அதுமுதல் அவன் கிறிஸ்தவருக்கென்று பிழைக்கிறான்.

“கிறிஸ்து எனக்குச் சீவன்” என்பதின் கருத்தென்ன? கிறிஸ்தவனின் ஆவிக்குரிய சீவன் கிறிஸ்துவின்விடத்தில் இருந்து உம்பத்திபாடிதைக் குறிக்கும். நீதிமானுக்கு இருவகைச் சீவன் உண்டு. ஒன்று இயல்பான சீவன்; இது உலகத்தில் பிறந்த எல்லாருக்கும் உண்டு; ஒன்றென்று ஆவிக்குரியது. இது தாய் தகப்பனிடத்திலிருந்தாவது குருவினிடத்திலிருந்தாவது வருகிறதில்லை, கிறிஸ்துவின்விடத்திலிருந்தே, நோய் வருகிறது. ஆவியானவர் அவனுக்கு உயிரைக் கொடுக்கிறார். மேலும் இரட்சகர் அந்தச் சீவனை உயிரைக் கொடுக்கிறார். கிருபையின் வரங்களை அவனுக்கு அருளிச் செய்து நாளுக்குநாள் அவன் பாவத்துக்கு மரிக்கவும் நீதிக்குப் பிழைக்கவும் செய்கிறார். அப்போது கிறிஸ்தவன் தன் நடக்கையை இயேசுவுக்குள் ஒப்பாக்கப் பிரயாசப்படுகிறான்; தன் சிவநாட்களில் இயேசுவை மகிமைப்படுத்தும்படி அவர் காட்டிய வழிகளில் நடந்து அவருடைய சாந்த குணத்தைத் தரித்து அவருடைய அன்பைப் போர்த்துக்கொண்டு யாவருக்கும் நன்மைசெய்யும்படி முயற்சிசெய்கிறான். பூமியில் தங்கியிருக்கும்படி ஒளியின் தூதன்போல் நடக்க முயலுகிறான். பின்னும் அவன் சிவநாட்களின் முடிவு கிறிஸ்துவருக்கென்று நடத்தப்படுகிறது. மனிதர் ஆஸ்திரியைக் குவிக்கவேண்டும் என்ற கோக்கமாய்த் தங்கள் வாழ்காட்களைக் கழிப்பதும் உண்டு. பலர் கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்தும்படியாக தன் நாட்களையும் பெலனையும் தனக்குண்டான எல்லாவற்றையும்

செலவிட்டான்; கிறிஸ்துவை ஆதாயப்படுத்தும்படி சகல உலக மென்மையையும் ரூப்பையப்போல் வெறுத்துவிட்டான். உங்களைச் சேர்த்துச் செபத்துக்கு வருகிறீர்கள், பிரசங்கங்களைக் கேட்கிறீர்கள். நீங்கள் யாவரும் கிறிஸ்துவருக்கென்று பிழைக்கிறவர்களா? அல்ல என்பதை அறிவேன். பணத்தைத் தேடுவதே உங்கள் பிழைப்பு; உலக மயக்கத்தால் செயிக்கப்பட்டும் இருக்கிறீர்கள். தேவபுத்திரரே, கிறிஸ்து உங்களுக்குச் சீவனம் இருக்கிறார்; மரணம் சேரிட்டாலும் பயப்படாதேயுங்கள், உங்கள் சீவன் கிறிஸ்துவருக்குத் தேவனில் மறைந்திருக்கிறது.

II. கிறிஸ்தவனுடைய மரணத்தைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக. அடியா! கல்லவர்கள் மரிக்கிறார்கள், நீதிமான்கள் மடிகிறார்கள், நாடி பிரியம்வைக்கிற மகாத்தமாக்கள் எடுபட்டுப்போகிறார்கள். ஆம், பரிசுத்தவான்களும் மரிக்கத்தான் வேண்டும்; இரத்தச் சாட்கிகள் இத்தம் சித்தத்தானவேண்டும். ஆனால் இதின் மீதம் நாம் நம்பிக்கையற்றவர்களைப்போல் துக்கப்படவேண்டாம். நீதிமான்கள் மரித்தார்கள், ஆனால் மகிமை அடைந்திருக்கிறார்கள். போரகன் போய்விட்டான், ஆனால் சோதி தரிக்கப் போயிருக்கிறான். சிநேகிதர் கல்லறையில் அடக்கம்பண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆனால் பிரதான தூதர் தொனக்கும் எக்காள சத்தத்தினால் உயிரடைவார்கள். அப்படியானால் மரிக்கிறது ஆதாயம், மரிக்கிறது ஆதாயம் என்கிற விசேஷையை அழிக்க எல்லாருக்கும் தெரியாது; கிறிஸ்துவின் பிள்ளைக்கே தெரியும். புறம்பான இலவுகை காரியங்களைப் பார்த்தால் மரிப்பது லாபமா? இல்லை. மரிக்கிறவன் தன் ஆஸ்திரிய இழந்தான், நிலம் கையை இழந்தான், கிருவாணமாய்த் தன் தாயின் கீழே இருந்து வந்தான், வெறுமையாய் மண்ணுக்குத் திரும்புகிறான். அவன் ஆஸ்திரிய அவனைப் பின்தொடர்கிறதில்லை, தன் வீட்டை இழந்தான், தன் நேசமுள்ள மனைவி பிள்ளைகளைப் பின் நிறுத்திப்போகிறான், சிநேகிதர் அவனுக்காக அழுகிறார்கள். ஆனால் அவனே டேகூடப் போகமாட்டார்கள். அவன் படிப்பும் அவன் கீர்த்தியும் போய்விட்டது. மெய்யாகவே இந்தச் காரியங்களில் மரணம் நஷ்டம்தானே; பின்னும் அவன் நீதிமான்கள் சேர்ந்து தொழுதுகொள்ளும் இடத்தை மறந்தான். இனிக் சேர்ந்து தொழுதுகொள்ளும் இடத்தை மறந்தான். இனிமேல் சுவீசேஷத்தின் நற்செய்தியை அவன் கேட்கப்போகிறதும் இல்லை, ஓய்வுநாளில் அடிக்கப்படும் மனையை அவன் கேட்பதும் இல்லை; கர்த்தருடைய பந்தையைச் சேர்வதும் இல்லை. அவன் சரீரம் புழுக்களுக்கு இலையாகிறது; அவன் மேனி புழுதிக்குப் புழுதியும் சாம்பலுக்குச் சாம்பலும் ஆகிறது. அப்

படியானால் மரணம் லாபம் இல்லையே. இப்படி எல்லாம் இருந்தும் மரணம் லாபம் என்று வாக்கியத்தில் சொல்லியிருக்கிறது. கிறிஸ்தவ சகோதரனே, உன் கண்களுக்கு மாத்திரை போட்டு தூரநிருபாதிக்கண்ணாடி என்னும் விசுவாசத்தின் மூலமாய் அதரிசனமான உலகத்தைப்பார். இங்கே பிரேதத்தையும் அங்கே ஆவியையும் காண்கிறாயா? அங்கே அவன் எவ்வளவாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறான்! அவன் மரணம் அவனுக்கு ஆதாயம் ஆயிற்று. எதெதில் நஷ்டம் அடைந்தானோ, அதில் எல்லாம் அவனுக்கு லாபம் உண்டாயிற்று, இங்கே சிநேகிதனை இழந்தான், அங்கே அநேக சிநேகிதரைச் சம்பாதித்தான். கயபிள்களிலிருந்து இங்கே இருக்கிறதைவிட அதிக சிநேகிதர், உத்தம சிநேகிதர் பரலோகத்தில் இருக்கிறார்கள். முந்திப் போய் இருக்கிற பெற்றோர், சகோதரர் சகோதரிகள், அவரை எதிர்கொண்டு சந்திப்பார்கள். தாயே! நீ உன் பிள்ளைகளை அங்கே காணாய். பிதாக்களே! நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளை அங்கே பாப்பீர். புருஷனே! உன் வாலிப நாட்களின் கேசமுள்ள மனைவியைத் தரிசிப்பாய்; பாட்டியே! நீ உன் பிள்ளைகளின் பிள்ளைகளைக் காண்பாய். மனைவியே! மகனாயில் உன் புருஷனைக் காண்பாய்; மரித்தவுடனே இயேசுவின் பிள்ளையே! நீ ஆயிரதும், ஈசாக்கு, யாக்கோபு, மோசே, பவுல் என்பவர்களுடைய கையைப் பிடித்துக்குலுக்கி அன்பால் அவர்களுடன் கட்டுண்டுபோவாய். பூமியில் மகாத்துமாக்களுடைய கட்டத்தில் நீ தங்குவது உன் மனதைப் பரவசப்படுத்துமானால் மீட்கப்பட்ட கிரிஸ்தங்களுடைய தாயர், தீர்க்கர், அப்போஸ்தலர் கட்டத்தில் நீயும் சேர்ந்திருப்பது எவ்வளவாய் உன் இருதயத்தை வியக்கும்.

ஆஸ்தி சொத்து சுகம் இவைகளை இழந்தான். ஆனால் என்ன? மட்டுமிருக்கிற பொக்கிஷங்களை தன் ஆசை திருப்தியாகப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான்; மோட்ச பட்டனத்தின் ஒலிமுகவாகச் மினுங்குகிறதைப் பார்க்கிறான்; அதன்சொரு பொண்ணில் இலங்குவதையும் காண்கிறான். மீட்கப்பட்ட சங்கத்தாருடைய வாசஸ்தலத்தை இவ்வளக இராசாக்களுடைய அரமணைகளுக்கு ஒப்பிடுவது கூடாது. இங்கே தரித்திரராய் இருக்கிற நீங்கள் அங்கே ஐசுவரியவான்கள் ஆவீர்கள். இங்கே உழைக்கிற நீங்கள் அங்கே இளைப்பாறுவீர்கள். உங்கள் முகத்தின் வேர்வை நீமே விழுத்தக்கதாக பிரயாசப்பட்டு கரப் பிரகிறவர்களே! அங்கே உங்கள் முகத்தின் வேர்வை நீமே விழுமாட்டாது.

இங்கே கிருபையின் எத்தனங்களைப் பின்விட்டுப் போனான்; அங்கேயோ அது வேண்டியதில்லை. இயேசுதேவன் எல்லாருக்கும் எல்லாமுமாய் இருப்பார். இங்கே ஆலயத்தை விட்டு விட்டான்; அங்கே நிலையுள்ள ஆலயத்தில் இருக்கிறான். அங்கே அல்லேலூயா அல்லேலூயா கர்த்தரைத் துதியுங்கள் என்ற பாடல்களை இருதயம் குளிரக் கேட்பான்.

இங்கே அறிவையும் இழந்தான், நீதிமான் மரிக்கும்போது உலகத்தில் இருக்கிற பரிசுத்தவான்கள் அறிகிறதைவிட அதிக ஞானத்தை அடைகிறான். இங்கே கண்ணாடியிலே பார்க்கிற போல நிழலாட்டமாய்ப் பார்க்கிறான்; அங்கே முகமுக மதுபோல நிழலாட்டமாய்ப் பார்க்கிறான்; இரகசியங்களை வெளிப்படையாய்ப் பாய்த் தரிசிப்பான், இரகசியங்களை வெளிப்படையாய்ப் பார்ப்பான், அரும்பொருள்கள் தெளிவாய் விளங்குகின்றன; தெற்றாலாய்த் தெரிகிற திவ்விய பராமரிப்புகள் எல்லாம் கீதியுடையாய் மானதென்று காணப்படும். மோட்சத்தில் இருக்கிற கிறிஸ்தவ பரிசுத்தவான் பூமியில் இருக்கிற தேறின வேதசாஸ்திரியைவிட அதிகமானதை அறிவான். பரலோகரச்சியத்தில் கிறிஸ்தவன் இங்குள்ள சாஸ்திரியிலும் பெரியவன். அப்படியானால் மரிப்பது லாபமே. பின்னை ஏன் மரிக்கிற பரிசுத்தவான்களுக்காக அழுது புலம்பவேண்டும்? அவர்கள் மரிக்கவில்லை, முந்திப்போயிருக்கிறார்கள். உங்கள் துக்கிப்பை நிறுத்துங்கள். மோட்சமண் டலத்திலே இரிப்பிடுகிற பெற்றிருக்கிற மகாத்துமாக்களுக்காக துக்கம் கொண்டாடுவானேன்? மீட்பனைப் பார்க்கிற நீதிமானுக்காக இருதயம் உடைவானேன்? இயேசுவின் மடியில் இருக்கிற பரிசுத்தவானுக்காக கதறவானேன்? நீங்கள் உங்களுக்காக அழுங்கள். அவர்கள் வியாதி, வெட்கம், துக்கம் எல்லாம் கடந்து போய்விட்டார்கள்.

கிறிஸ்தவனே! நீ இயேசுவைக்கென்று வேனம்பண்ணுகிறாயா? கிறிஸ்து உன்னில் வாசம்பண்ணுகிறாரா? அல்லாவிட்டால் உன் மரணம் உனக்கு ஆதாயமாய் இருக்கமாட்டாது. நீ இயேசுவை விசுவாசிக்கிறாயா? அல்லாவிட்டால் உனக்காகக் கண்ணீர் சொரியவேண்டியதாய் இருக்கிறது. நீ முரிக்கும்போது நித்திய சன துக்கநாளாய் இருக்குமே! உலகமுழுவதும் துக்க வஸ்திரம் தரித்து அழிவான உன் மிகை உன்னை விட்டு அசலாது. வரும் கோபம், வரும் கோபம், வரும் கோபத்தைத் தாங்குபவன் யார்? அதைக்குறித்துப் பிரசங்கிக்கவு் யாரால் ஆகும்? ருணப்படாத ஆத்தமாவே! நடுநடுக்கம் உன்னைப் பிடிக்கும், திகில் உன்னை வாதிக்கும், நீ

மோட்சத்துக்கு ஏறமாட்டாய். குணப்படாதவன் மோட்சம் போய்ச் சேரமாட்டான் என்று தேவனுடைய சிவனைக்கொண்டு உரைக்கிறேன். நீ ஏன் சாகவேண்டும்? திரும்ப, திரும்ப, இயேசுவனைக் குரு வா. பாவிகளை ரட்சிக்க கிறிஸ்து இயேசு உலகத்தில் வந்தார் என்கிற வார்த்தை உண்மையும் எல்லா அங்கீகரிப்புக்குப் பாதிரமமாய் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவை உனக்குப் பிரசங்கிக்கிறேன்; நான் உனக்குச் சொல்லுகிற செய்தியை நீ அவமதித்தால் என் எசமானை அசட்டை செய்கிறாய். நானே, உன் போதகனாகிய நானே நியாயத்தீர்ப்பு காளிலே உனக்கு விரோதமான சாட்சி ஆவேன். அப்படி ஆகாதபடிக்கு இப்போதே நீ கிறிஸ்து மீட்பணைப் பற்றிக் கொண்டு, மரணம் உனக்கு லாபமாக மாறும்படி நடந்து கொள்வாயாக.

ஐயத்தைந்தாம் பிரசங்கம்.

"God shall wipe away all tears from their eyes."

"தேவன் தாமே இவர்களுடைய கண்ணீர் யாவையும் துடைப்பார்."

வெளிப்படுத்தல், 7. 17.

தூங்காலத்தில் நமக்குச் சம்பலிக்கிறவைகளைப்பற்றி எப்போதும் துக்கித்துப் பெருமூச்சுவிட்டு அங்கலாய்த்து அவதூறுவது நல்லதல்ல; கடந்து போனகாலத்தில் சேவனுடைய சமூகத்தில் இருந்து நமக்கு அருளப்பட்ட சிலாக்கியங்களையும் நோக்கிப் பார்ப்பது நல்லது. விசுவாசமுள்ள ஆத்தமாவே! தேவன் உனக்குச் சகாயம் செய்வதைக்குறித்து விசுவாசிப்பதில் பித்திப்போகாதே; உன்னுடைய சகமை பாரமாய் இருந்த போதிலும் முன்றாட்சளில் தேவன் உனக்குச் செய்ததை நினைத்து உனக்கு ஆறுதலும் தேறுதலும் உண்டாகும். ஆனால் வருங்காலத்தை நீ நோக்கிப்பார்த்தால் உனக்குச் சம்பிரமாஸு மகிழ்ச்சி உண்டாகும். இரவு அந்தகாரம் உள்ளது. பகலேன் உதிக்கையில் அந்தகாரம் நீங்க வெளிச்சம் உண்டாகும். செங்குத்தான பிஸ்காவின் கொடுமையில் ஏறம்போது வருத்தமாய்தான் இவ்வுலகில் மலையின் சிகரத்தில் நிறைகையில் மகிமைபொருந்திய சதந்தரத்தால் பார்க்கலாம். மெய்தான், கல்லறை உனக்கு முன்பாக இடம் கொடுத்து உன்னை நிலை. கர்த்தர் மரணத்தின் செயத்தை உனக்கு முன்புப்போட்டார். பாதாளத்தின் செயத்தை உனக்கு முன்புப்போட்டார். வருங்கால நித்திரைகூலமாக மாறப்பண்ணியிருக்கிறார்; வருங்கால நித்திரைகூலமாக மாறப்பண்ணியிருக்கிறார்; வருங்கால நித்திரைகூலமாக மாறப்பண்ணியிருக்கிறார்; வருங்கால நித்திரைகூலமாக மாறப்பண்ணியிருக்கிறார்.

1. தேவன் நம்முடைய கண்ணீரைத் துடைக்கும்பரியந்தம் நம்முடைய கண்ணீர் கண்ணீர்வடிக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறதென்பதைப் பார்ப்போமாக.

விசுவாசிகள் இளைப்பாறுமுன் கண்ணீர்வடிப்பது உண்டு. பரிசுத்தவாண்களிலும் சிறத்தவர்கள் வியாதியில் உபத்தவத்தை அடையவித்தது உண்டு. தேவனுடைய உன்மைக்கு உரித்தாயுள்ளவர்கள் தண்டனையின் மிலானை முதுகில் வாங்கினது உண்டு. அந்த நாட்களில் எவ்வளவு பொறுமையை அவர்கள் காட்டினபோதிலும், தேவனின் மிகுதியினாலே அவர்கள் கண்ணத்தில் கண்ணீர்வடித்தது உண்டு. தாவீது தன் கட்டிலை கண்ணீரால் ஈரப்படுத்தினான்.

நாடோடிய விஷயங்களில் நமக்கு வருத்தம் கேரிட இல்லைமா? பயிர் பட்டுப்போகிறது; வியாபாரம் நஷ்டமாய்ப் போகிறது; மனைவிக்குச் சுகவீனம், பிள்ளைக்கு வியாதி. நம் மைப்பற்றிப் புறங்கூறுதல், பரியாசம்பண்ணுதல், இதெல்லாம் நம்மை வருத்தப்படுத்தினது உண்டு. நாம் துன்பத்தை அடையவிக்கப் பிறந்தோம்; மிகுந்த உபத்திரவத்தின் மூலமாய் நாம் தேவனுடைய இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்கவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம்.

மரணமும் நம்மைக் கண்ணீர்வடிக்கப்பண்ணுவது உண்டு. நாம் அடிக்கடி சுவலனைக்கு அருகே நின்று கண்ணீர்வடித்தது உண்டு. வாசரு மரித்தான், இயேசு கண்ணீர்விட்டார். தாய் தகப்பன்மார் பிள்ளைகளுக்கு முறிப்போகலாம்; பிள்ளைகள் தாய்தகப்பன்மாருக்கும் முறிப்போகலாம்; சகோதரருள் சகோதரிகளும் மரணக்கோடரியால் சிறியுட்போகலாம். சன்மார், தரும் துன்மார்க்கரும், பரிசுத்தரும் பாணசு மரணபுதையில் நடந்துபோகவேண்டியவர்களாமே.

இன்னொரு வகையான கண்ணீர் உண்டு. உங்கள் எல்லாருடைய கண்களிலும் இருந்து அப்பேர்ப்பட்ட கண்ணீர்வடிந்தால் நான் பரம சந்தேஷம் அடைவேன். அது பாவத்துக்காக வடிக்குமா? உங்கள் பாவம் உங்களைக் கொலைபுரிய உதவின கெருக்கிக்கொண்டெவருகிறது. பாவத்துக்காகக் கண்ணீர்வடியுங்கள். அடிக்கடி உங்கள் கண்ணத்தில் அப்படிப்பட்ட நீர் வடிவதாக. அது இயேசுவின் பார்வையில் எத்தனை அருமையாக எண்ணப்படுகிறது! அழுகிற அபாவகா பாக்டியவான்கள்.

II. இங்கேயும் தேவன் தம்முடைய பிள்ளைகளின் கண்ணீரைத் துடைக்கிறதுண்டு என்பதைப் பார்ப்போமாக. விசுவாசிகளைத் தமது சித்தத்துக்கு முற்றும் அமையப்பண்ணுவதில் அவர்கள் கண்ணீரை மாறப்பண்ணுகிறார். நமக்கு உண்டாகிய நஷ்டங்கள் வருத்தங்கள் நம்மையா முடி

யும்படி வசியவதில், மெது கண்ணீரைத் துடைத்து சந்தோஷத்தை உண்பெண்ணுகிறார். மருந்து நசுப்பாய் இருந்தாலும் அதிலுள் சுரெத்பிரயாசனம் உண்டாகுமே.

இயேசுவின் அன்பு யத்தனப்பகாலத்தில் அதிகாய் நமக்கு வெளிப்படுத்துவதாலும் நமது கண்ணீரை மாறப்பண்ணுகிறார். இயேசு நமது உபத்திரவத்தை உபத்திரவப்பட்டார். இயேசுவின் அருமையை நாம் உணருகையில் வியாதிப் படுக்கை நமக்கு ஆசனமாய் மாறிப்போகிறது.

தேவன் நம்முடைய துன்பத்தை நீக்கிப்போடுவதாலும் நமது கண்ணீரை வற்றிப்போகப்பண்ணுகிறார். சிறைச்சாலை பத்திரமாய்ப் பூட்டப்பட்டிருந்தாலும் அவர் அதைத் திறந்துவிடுகிறார்; நதி பிரவாகமாய்ப் புரண்டோடினாலும் அதை வறப்போகப்பண்ணுகிறார்; சத்துருக்கள் வந்தாலும் அவர்கள் தம்படியப்பண்ணுகிறார்.

III. மகிமைபொருந்திய கூட்டத்தாருடைய கண்ணீரைக் கர்த்தர் துடைக்கிறார்.

மகிமையில் பிரவேசித்த பரிசுத்தவாண்கள் அழமாட்டார்கள். துக்கத்தை உண்பெண்ணும் காரணங்கள் எல்லாம் அங்கே அகன்றுபோம். பரத்திலே அழுகையின் சத்தம் கேட்கப்படமாட்டாது; அங்கே பிரேதக்குழியை வெட்டும் மண் வெட்டியும், தும்பாவும், சுவச்சிலையும் கிடையாது. மரணத்தைப்பற்றிய எண்ணம் அங்கே வராது; அங்கே போய்ச்சேர்ந்தவர்கள் என்னையத் தங்குவார்கள். அங்கே நமது சினேகம் அற்றுப்போகமாட்டாது. அங்கே பாவமான சரீரம் இல்லாததால் நோயும் துன்பமும் வந்து எட்டாது. ஆவிக்குரிய சரீரம் அழிவுக்குரியதைச் சுதந்தரிக்கமாட்டாது. தரித்திரம், பஞ்சம், வியாசுலம், நிருவாணம், நாசமோசம், துன்பம், அங்கே பெர் சொல்லப்படமாட்டாது. அங்கே சேர்ப்பு வதும் இல்லை, தாகமண்டுவதும் இல்லை.

பரிசுத்த ஆவியானவராலே பரிசுத்தமாக்கப்பட்டபடியான உள்ளாகத் திங்கான குணங்கள் அங்கே தென்படாததால் அங்கே கண்ணீரும் இல்லை. பரதீசில் அவிசுவாசம் முதலான உபாசுருணங்கள் நம்மை வருத்தப்படுத்தமாட்டாது. பிராச அங்கே நம்மை எத்துவதும் இல்லை. கர்த்தரைப்பற்றி நாம் குறைவாய் எண்ணப்போவதும் கிடையாது. அன்பு நமது இருதயத் து அரகானும். பாவத்தைப்பற்றி நமக்கு இன்பம் இருக்கமாட்டாது. கண்களின் இச்சை, மாம்சத்தின் இச்சை, சீவனத்தின் பெருமை நம்மை ஆளவும் மாட்டாது.

மோட்சத்தில் பிரவேசித்தபின்பு நாம் தவறுபடியாக மாட்டோம். பரிசுத்தவான்கள் இம்மையில் தங்குகையில் மருள் விழுந்து உண்டு. அங்கே இப்படிப்பட்ட புயம் வேண்டிய இல்லை. உங்கள் புரண்டு புரண்டுபோகலும் நீதிமான்கள் மாறுதலடைந்துபோவது கிடையாது; ஏன்றும் பிடிபடாத பட்டணத்தில் அவர்கள் வாழுகார்கள். ஒரு இல்லாத பக விலே அவர்கள் குடியிருப்பார்கள்; அவர்கள் சந்தோஷத்தைக் கெடுப்பார் கிடையாது.

கர்த்தர் நம்முடைய கண்ணீரைத் துடைப்பார். அவர் துடையாவிட்டால் நாம் மோட்சத்திலும் கண்ணீர்விடும்படி முகந்தரங்கள் உண்டாயிருக்கும். தேவன் நம்முடைய கண்ணத்தில் கண்ணீர்வடியாத நித்திய அற்புதம் செய்வார். நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாய் மோட்சமண்டலத்தில் சேர்ந்தாலும அழும்படி காரணங்கள் உண்டாகலாம்; கடந்துபோன பாவங்களுக்காகத் துக்கிக்கலாம். ஒருவன் எவ்வளவுக்குப் பரிசுத்தவானோ அவ்வளவுக்குப் பாவத்தை விரோதித்து வெறுப்பான். அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவரை ஆசனத்தில் பார்க்கும்போதெல்லாம் பாவத்தை நினைப்பூட்டலாம். ஆனால் நித்திய கிருபையால் தேவன் தமது குற்றனின் இரத்தத்தில் நீதிமான்களைக் கழுவிவிருப்பதாலும், தமது பலத்த கரத்தால் மீட்கப்பட்டோர்களைச் சந்தோஷப்படுத்துவதாலும், அவர்கள் ஆசனத்தில் வீற்றிருக்க வளைப்பார்த்துச் சந்தேகம் பாடுவார்கள்.

பின்னும் தேவன் அவர்கள் கண்ணீரைத் துடையாதிருந்தால் இரட்சகருக்கு உண்டான அவமானத்தை நினைத்து அவர்கள் கண்ணீர்விட ஏதுவாய் இருக்கும். கண்ணீர்வடியாமல் தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பார்ப்பது எப்படி? அவருடைய உந்து பயனாகச் செத்தசெமனே கொல்கதா என்ற இடங்கூட அவருக்குள்ளான அவமானங்கள் வேதனைகளையும் விடாதுக்கட்டியது எப்படி? தேவன் அநிசயமாய் நம்முடைய கன்னத்தில் இதுவிடியத்திலும் கண்ணீர்வடியாதபடி செய்வார்.

IV. நாம் அந்தப் பரமகூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களா? அவர்களுடைய இலட்சணம் என்ன? அவர்கள் தங்கள் அங்கிகளை ஆட்டுக்குட்டியானவருடைய இரத்தத்தில் தோய்த்து வெளுத்தவர்கள் ஆகையால், தேவனுடைய ஆசனத்தைச் சூழ இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசுவாசிகள்; விசுவாசித்து செயும் பெற்றவர்கள்; அவர்கள் பரிசுத்தவான்கள். தேவனாகிய பரி

சுத்த ஆவியானவர் அவர்களைக் கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தால் அவர்கள் பாவங்களாகக் கழுவிச் சுத்திகரித்திருக்கிறார். அவர்கள் அன்புள்ளவர்களா அன்பின் பாசத்தால் கிறிஸ்துவோடே கட்டுண்டு, சுயஇன்பங்ளைப் பாராமல் தங்களை மீட்ட நாயனுக்குத் தங்களை முழுவதும் ஒப்பலித்து, அவருக்கேற்ற கிரியைகளை நடப்பித்தவர்கள். அவர்கள் கீழ்ப்படிதல் உள்ளவர்கள். கிறிஸ்துவின் வசனத்தைத் தங்களுக்குச் சட்டமாக வைத்து, தங்கள் தங்கள் நடக்கையை அதால் அலங்கரித்து, தங்கள் இராகாவை மேன்மைப்படுத்தினவர்கள். அவர்கள் தங்களைத் தேவனுக்கேன்று பிரதிஷ்டையாகி, தேவனுடைய ஆலயத்திலே உண்மையாய் நடந்துகொண்டவர்கள். ஆதலால் தேவன் அவர்களைத் தமது பரிசுத்த புயத்தினால் உயர்த்தி, வாறோரோடே வாழும்படியான மேலான சிலாக்கியத்தை அருளி, என்றுமுள்ள தமது சர்வ வல்லபத்தால் அவர்களைத் தாங்கி, தீமை ஒன்றும் அவர்களை அணுகாதபடி பரலோகம் சேர்த்து, அவர்களை மேன்மைப்படுத்தி இருக்கிறார்.

சகோதரரே! இவ்வித சிலாக்கியத்தைப் பெறுவீர்கள் என்கிற நம்பிக்கை உங்களுக்கு உண்டா? அப்படியானால் மெய்யாய் நீங்கள் பாக்கியவான்கள். அந்த நம்பிக்கை இல்லை என்றால் நீங்கள் மிகவும் நிர்ப்பாக்கியர்; நித்திய கண்ணீர் உங்கள் கன்னத்தில் வடிந்துகொண்டிருக்கும்; கனதுக்கம் உங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டே; உங்களுக்காக இயேசுவும் பரிதாபப் படமாட்டார்; தமது உருக்க இரக்கங்களை உங்களுக்கு விரோதமாய் அடைந்துப்போடுவார். உங்கள் கண்ணீரை மாற்ற வல்லவரை இக்காலத்தில் பற்றிப்பிடித்து அண்டிக்கொள்ளுங்கள். அவர் அண்டிக்கொள்ளுகிறவர்கள் மாத்திரம் பாக்கியவான்கள்.

ஐம்பத்தாறாம் பிரசங்கம்.

"Truly this man was the Son of God."

"மேய்யாகவே இந்த மனுஷன் தேவனுடைய துமாரன்."

மாற்கு, 15. 39.

நாம் இயேசுவைத் தேவகுமாரன் என்று விசுவாசிப்பதற்கு அவர் செய்திருக்கிற அற்புதங்களும் அவரில் நிறைவேறியிருக்கிற பூர்வ தீர்க்கதரிசனங்களும் போந்த இரண்டு பலத்த தூண்களாய் இருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றி நாம் இப்போது சிந்தியாமல் நம் முடைய இரட்சகரின் லட்சணத்தையும் நடக்கையையும் பார்த்து அவர் தேவகுமாரனாய் இருக்கிறார் என்று பார்ப்போமாக.

இரட்சகர் கன்னிகையினிடத்தில் பிறந்ததுமுதல் அவர் அடைந்த கடைசியான அவஸ்தைவரைக்கும் அவர் அற்புதங்களும் வழுவவும் இல்லை, வாய் பதறிப் பேசவும் இல்லை, எவ்வகையான பெலவீனங்களுக்கும் இடங்கொடுக்கவும் இல்லை, தம்முடைய அந்தஸ்துக்கு உரிய நிலையிலே திருந்திய சன்மார்க்க நெறியுள்ளவராய்ச் சிறந்து விளங்கினார். உலகத்தோற்றமுதல் வையகத்தில் பிறந்த எந்தத் தேறின மகாத்துமாவிடத்திலும், இப்பேர்ப்பட்ட நீதிநெறி ஒழுக்கம் காணப்பட்டதில்லை. தன் காலத்தில் நீதிமானாகத் தேவனுக்கு முன்பாய்க் காணப்பட்ட நோவா குடிவெறிக்கு இடம் கொடுத்தான்; விசுவாசிகளுக்குத் தகப்பன் பொய்சொன்னான்; மோசேவாய் பதறிப் பேசினான்; தாவீது கொலைபாதகம் செய்தான்; பேதுரு தன் ஆண்டவரை மறுதலித்தான். எந்தப் பரிசுத்தவானும் பூமியிலே சஞ்சரிக்கையில் பூரண சற்குணமாக நடந்துகொள்ளவில்லை; நம்முடைய இரட்சகரோ தாம் இந்தத் தாழ்த்தலத்தில் வசித்தகாலத்திலே ஒளியின் தூதன்போல நடந்துகொண்டார். அவரில் பிதாவாகிய தேவனைப்பற்றிய

அன்பு அனலாய் எரிந்தது; அவருடைய பணிலிடையைப் பற்றிய உத்தம வைராக்கியம் சுடர்போல பிரகாசித்தது; தமது பிதாவின் சித்தத்துக்கு அமைதலும், அவருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதலும், அவருடைய போசனமாயும் பானமாயும் இருந்தன. பாவிடங்களில் பிரதானமானவர்களுக்கும் தமது கொடிய சத்துருக்களுக்கும் காட்டின தயவு பொறுமை உருக்க இரக்கம் எத்தனையாய் அவரில் துலங்கிற்று! தம்முடைய சீஷரின் பெலவீனங்களையும் தப்பெண்ணங்களையும் தப்பிதங்களையும் கண்டித்ததில் எவ்வளவு சாந்தத்தைக் காட்டினார்! சத்துருக்கள் அவருக்கு எரிச்சலூட்டப் பிரயத்தனஞ்செய்தபோதெல்லாம் அவர் காண்பித்த ருணம் எவ்வளவு அதிசயிக்கப்பட்டதக்கது! அவர்கள் அவதூறுகளைச் சகித்த சாந்தம் எத்தனை மாட்சிமையுள்ளது! தாம் அடைந்த வேதனையின் மத்தியில் "பிதாவே, இவர்களுக்கு மன்னியும், தாங்கள் செய்கிறது இன்னதென்று அறியாதிருக்கிறார்களே" என்று அவர் சத்துருக்களுக்காக பண்ணின செட்டாவா கள்மேல் வைத்த படசத்தை எத்தனையாய்க் காட்டுகிறது! அவருடைய நடக்கை ஒப்பற்ற பரிசுத்தமுள்ளது. அவருடைய இன்பமான பழக்கங்கள் எவ்வளவாய் வாஞ்சிக்கபட்டதக்கது! இவைகளையெல்லாம் கவனிக்கும்போது நமது இரட்சகர் மனிதரில் முதல்நாளை நூனிகளைப்பார்க்கிலும் ஒப்பில்லாதவண்ணமாய் நம்மையுள்ளவர் என்று அறிகிறோம். நமது இரட்சகர் பிரசங்கியாக எவ்வளவு சிறந்த சன்மார்க்க ஒழுக்கத்தைப் போதித்திருக்கிறார்! தேவ ஞானத்தை மனிதருக்கு ஸ்ரவச்சத்தக்கதாக எளிய நடையில் பிரசங்கித்தார்; பூர்வ வெரிப்படுத்தலைவிட மிகுந்த மேன்மையான வெளிப்படுத்தலை அருளினார்; தம்முடைய தாழ்ந்த நிலைமையில் எவ்வளவு மாட்சிமையான காரியத்தை நிறைவேற்றினார்! நாஸ்திகத்திலும் வீண்பக்தியிலும் அக்கிரமத்திலும் புத்தியுள்ளவர்களாயும் நீதியாயும் தேவபக்தியுள்ளவர்களாயும் செய்வவும், இந்த அகண்ட வெளி சிவனம்பண்ணும்படி. செய்யவும், இந்த அகண்ட வெளியைக் கடத்தி சித்திய மோட்சபாக்கியத்துக்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கவும் சித்தங்கொண்டு, அந்தச் சித்தத்தை நாளது வரையிலும் நிறைவேற்றிவருவது மனித புத்தியைக் கடந்த ஆழர்வ ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது. உலகத்தைச் செயித்துக் கீழ்ப்படுத்தினவர்கள் என்று பேரையும் புகழ்ச்சியையும் வாங்கப் பிரியம்கொண்டவர்களுக்கும் இவருக்கும் எவ்வளவு தூரம் வித்

தியாசம் இருக்கிறதைக் காண்கிறோம். இந்தப் பெரிய நோக்கத்தை நிறைவேற்றப் பிரியங்கொண்டபோது அவர் இழிவில்லாமல் தாழ்மையையும், பெருமையில்லாமல் மகத்தவத்தையும், பிடிவாதமில்லாமல் உறுதியையும், வீணாவராக்கியமில்லாமல் உத்தம வைராக்கியத்தையும், வீண்பக்தியில்லாமல் உயவபக்தியையும் காட்டினார். இவ்வித லட்சணங்கள் அவருக்குள் வருத்தமாகக் காணப்படாமல் இயல்பாகவே இருந்தன. மோட்சலோக இரட்சியங்களை வெளிப்படுத்தினபோதும் அவரில் கலக்கம் அணுஅணுவேனும் காணப்பட்டதில்லை. மனிதருக்கு மிகுந்த ஆதரையாவது கொடிய பயங்கரத்தையாவது வருவிக்கத்தக்க தீர்க்கதரிசனங்களைச் சொன்னபோது, அவர் மனதிலே குழப்பம் காணப்பட்டதும் இல்லை. தேவனுடைய உறுதியக்காரரை மயக்கத்துக்கு உட்படுத்தின திவ்விய சத்திய போதனைகள் தேவகுமாரனுக்கு நாடோடியதாய் இருந்தது. விசேஷித்த தருணங்களிலும் எல்லாக் காலத்திலும் ஒரேவகையாக யாழ்ந்ததைக் காட்டினார். பொல்லாதவர்களும் பெல்லாங்களுடனும் சிகேதிராலும் சோதிக்கப்பட்டார். ஒரு சோதனையிலாவது வெல்லப்படவில்லை; ஒவ்வொரு சோதனையையும், ஒவ்வொரு ஞானையையும், ஒவ்வொரு வருத்தத்தையும் லேசாய்க் கடந்து செய்தார்.

இவ்வித ஞானம் கமழும் இரட்சகருக்கு எங்கேயிருந்து வந்தது? அவர் தமது மனதை அறிவில் விருத்திசெய்ததக்கவகை இருந்ததில்லை. அவர் தாழ்வான நிலையவில் பிறந்தார்; அவருக்குக் கல்வி கற்றுக்கொடுப்பார் இல்லை. அப்படி இருந்தும் மனுப்புத்திரன் எவனிடத்திலும் காணப்பட்டத ஞானத்தைப் பொழிந்தார். இவைகளைப் பார்க்கும்பேர்த் பின்சொல்லிய இரண்டில் ஒன்று சரியாய் இருக்கவேண்டும்; ஒன்று கம்முடைய இரட்சகரைப்பற்றிச் சொல்லிய சரித்திரம் கட்டுக்கதையாய் இருக்கவேண்டும், அல்லது அவர் தேவகுமாரனாய் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், எந்த மனுஷனும் இயேசுவைப் போல ஒருக்காலும் பேசினதும் இல்லை; கிரியைசெய்ததும் இல்லை.

இயேசுவின் சரித்திரம் கட்டுக்கதை என்றால் அதை எழுதினது யார்? தேவின் ஞானியும் தன் தோற்றத்தின்படி இவ்வளவு சிறந்த பூரணமான சரித்திரத்தை எழுதக்கூடாதே. இரட்சகருடைய தெய்வீக தன்மையையும் மனுஷிக் தன்மையையும் ஒருவரில் இடைத்துக் காட்டுகிறதும், அவரே யூதரின் மேசியா என்றும் மனுப்புத்திரரின் போதகரும் மீட்பரும் மீட்டி

யஸ்தருமாய் இருக்கிறார் என்றும் விளம்புகிறது, ஞானியின் எண்ணத்திலும் தோன்றாத புதிய உபதேசமே. அது அவனுடைய ஞானத்துக்கு மிகுஞதாய் இருக்கிறது. தேர்ந்து திருநெய் இரேக்கர் ரோமருடைய சாஸ்திரங்களாவது இப்போடு பட்ட மகத்துவமான சரித்திரமல்லவோ எழுதினதாக நாம் வாசிக்கிறதில்லை. இயேசுவின் சரித்திரத்தை எழுதினவர்களோ, யூதர்கள், யூதர் உலகக் கல்வியில் தேறுதவர்களாய் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வளவு சிறந்த சரித்திரத்தைத் தங்கள் தோற்றத்தின்படி எப்படி எழுதக்கூடும்? இதற்குமுன் அவர்களில் யாராவது இப்படி எழுதினதாக நாம் வாசிக்கிறதும் இல்லை. அவர்கள் வைத்திருந்த தெய்வீக சாதனங்கள் முதலாய் இவ்வளவு மாட்சிமையுள்ளதாய் இல்லை. ஒருவேளை ஒரு யூதன் விசேஷித்த இயற்கை வரமுன்னவனாய்ச் சிறந்த கல்வி கற்று இதை எழுதியிருப்பான் என்று சொன்னாலும், இதை ஆயக்காரரின் சிகேதிரா, கூடாமல் செய்கிறவர்கள், செம்படவர் எழுதினார்கள் என்று யாராவது சொன்னார்களா? அவர்கள் அத்தேனே ரோமை பட்டணங்களில் படிக்கவும் இல்லை, சாஸ்திரங்களை ஆராயவும் இல்லை, தூல்களைச் சிறப்பாகப் பாவித்து எழுத அவர்களுக்குக் கிராணியும் இல்லை. இப்படிப்பட்டவர்கள் யூசித்துச் சிறந்த சரித்திர சாதனத்தை எழுதினார்கள் என்று யாரும் சிந்தையிலும் எண்ணார்கள்.

சுவிசேஷகர்கள் இரட்சகரின் சரித்திரத்தைப் பாவனை யாய் எழுதினதாக வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் எழுதின காலம் காலம் ஆன் மேசியாவைக் குறிக்கும் என்று அவர்கள் சொல்வதற்கு முன்புந்தான் என்ன? யூதரின் மேசியா சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் பாடுகளை அதுபவித்தவருமாகிய இயேசு மனத்தாழ்மையும் பாவனை என்று அவர்கள் எண்ணவில்லை. அவர் வைப்போல வருவார் என்று அவர்கள் எண்ணவில்லை. தேசத் பராக்கிரமசாலியான செயலீரரும் தமது செந் தேசத் தாருக்காகச் சத்திருக்களிடத்தில் பழிவாங்கிச் சாதிக்காத தமது கால்களின் கீழாகப்போட்டு, யூத இராட்சியத்தையும் பிரமாணங்களையும் ஸ்தாபிப்பார் என்று எண்ணினார்கள். இப்போடு எண்ணங்களை உடையவர்கள், வேறே வகை சொல்லியபடி அவரைக்குறித்து எழுதாமல், வேறே வகை யாய் எழுதியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கத்தகுமே.

மேலும் பாவனையான மனிதனை கம்பும்படி செய்தார்கள் என்றால், அவர்களுக்குண்டான பிரயோசனம் என்ன? தாங்களே நிச்சயமாய் நடந்த காரியம் என்று அங்கிகரித்ததைப் பரப்

342

கனம்: ஸ்பர்ஜன் ஐயர் பிரசங்கம்.

பின்போது, புகைகளையும் உபத்திரவங்களையும் மரணத்தையும் அதுபவிக்கவேண்டியதாய் இருந்ததே! பாவனையான மனிதனைப்பற்றி உபதேசித்து உபத்திரவங்களை அதுபவிப்பதற்கு அவர்கள் பித்தங்கொண்டவர்கள் அல்லவே. அவர்களுடைய தூல்களே, அவர்கள் தெளிந்த சொஸ்தப் புத்தியுள்ளவர்கள் என்று காட்டுகின்றன. பாவனையான மனிதனைப்பற்றிப் பிரசங்கிப்பதினால் தங்களுக்கு நஷ்டம் நேரிட்டாலும் அது பறவாய் இல்லை என்று நினைத்து, உண்மைத்தப்பாய் அவர்கள் எழுதினார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவர்கள் எழுதிய சத்தியத்தை எடுத்துக்காட்டின வகையைப் பார். கடந்த காரியங்களைத் தெளிவாகவும் வருத்தமின்றி விளங்கத்தக்கதாகவும் போதித்தார்கள். வஞ்சனையாய் போதிப்பது அவர்கள் உபதேசித்துக் குநேர் விரோதம். நம்முடைய இரட்சகருடைய வழுவற்ற நடக்கைக்கு ஒப்பாக இருந்த மனுஷன் எந்தச் சாதியிலும், எவ்வகை அந்தஸ்திலும், எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும் காணப்பட்டதில்லை. அவர் தம்மைத் தேவகுமாரன் என்று சொன்னார். அப்படி இராவிட்டால் அவர் வீண் வைராக்கியராய் இருக்கவேண்டும்; அதாவது பெலவீனராய் இருக்கவேண்டும்; அல்லது மிகவும் கொடிய பொல்லாதவராய் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவனைக்குறித்து முன் சொல்லிய சங்கதிகள் இவ்விரண்டுக்கும் ஒவ்வாது.

இவைகளைப் பார்க்கும்போது இயேசு மெய்யாய்த் தேவகுமாரனாய் இருந்தார் என்று நிச்சயித்து அறிகிறோம். அவர்தேவகுமாரனால் அவர் போதித்த சத்திய உபதேசங்களை நாம் அருமையாக எண்ணி, எல்லா அழுக்கையும் கெட்டியா தூர்க்குணத்தையும் ஒழித்துவிட்டு, உள்ளத்தில் நாட்டப்பட்டதாயும் நமது ஆத்துமாக்களை ரட்சிக்க வல்லமையுள்ளதாயும் இருக்கிற அவருடைய வசனத்தைச் சாந்தமாய் ஏற்றுக்கொண்டு, அவைகளின்படியே நடக்கவேண்டும்.

ஐம்பத்தேழாம் பிரசங்கம்.

"That in the dispensation of the fulness of times he might gather together in one all things in Christ, both which are in heaven, and which are on earth; even in him."

"தாலங்கள் நிறைவேறும்போது விளங்கும் நியமத்தின் படி பரலோகத்தில் இருக்கிறவைகளும் பூலோகத்தில் இருக்கிறவைகளுமாகிய சகலமும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளே கூட்டப்படவேண்டும்."

எபேசியர், 1. 9.

வஞ்சகமாகிய இவ்வுலகத்தில் உழைத்துத் தொங்கிவிடப்படுகிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கும் தேவனுடைய குடும்பம், பேரின்ப லோகம், பரலோகத்திலே இருக்கிற அவர்களுடைய மூத்த சகோதரருக்கும் நெருங்கிய ஐக்கியம் உண்டு. தேவனுடைய இந்தக் குடும்பத்தில் சோந்தவர்கள் பாக்கியவான்கள். விசுவாசியாகிய சகோதரனே! மோட்சமண்டலத்தில் இருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி "இங்கே எறிவா, இதுதான் உன் சுயதேசம், இங்கே உன்சகோதரர் சிநேகிதர் இருக்கிறார்கள், உன் இரட்சகர் உன் தேவன் இருக்கிறார், உன்னுடைய பொக்கிஷம் நீ நாடிய வாழ்வு இங்கேயே இருக்கிறது" என்று வினம் பிறல், அது உன் மனதுக்கு எவ்வளவு இன்பமாய் இருக்கும்! எவ்வளவாய் உன் இருதயத்தைப் பரவசப்படுத்தும்! எவ்வளவாய் உன் தாதுகளில் தொனிக்கக் கேளாதேபோ பரம சத்தம் நமது தாதுகளில் தொனிக்கக் கேளாதேபோ இலும், பரலோகத்திலும் பூலோகத்திலும் இருக்கிற சபை அனைத்தும் மோட்சலோக நாசராகிய இயேசுவுக்குள் வாசமாய் இருக்கிறது. மரணமாகிய யோர்தான்நதி நம்மையும் மோலோகத்தானாயும் பிரித்திருந்தாலும், அவர் இருபட்சத்தா ரோடும் இருக்கிறார். சற்காலத்திலே இந்தத் தாழ்வுலகத்தில் இருக்கிற பரிசுத்தவான்களும் மோலோகத்தில் இருக்கிற மகா

344

கனம்: ஸ்பர்ஷன் ஐயர் பிரசங்கம்.

த்தமாக்களும் தேவனுதர்களும் பிரிந்திருந்தாலும், வானத்திலும் பூமியிலும் உள்ள அவர்கள் ஒரே குடும்பத்தாராய் இருக்கிறார்கள்.

I. பரலோகத்தில் இருக்கிற மீட்சப்பட்ட விசுவாசிகளும், ஒளியின் தூதர்களும், பூமியிலே இருக்கிற தேவபுத்திரும், ஒரே குடும்பத்தாராய் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கவனிப்போம். பூமியிலும் மோட்சத்திலும் உள்ள விசுவாசிகளும் பரிசுத்த தேவனுதர்களும் ஒரே குடும்பத்தாராய் இருக்கிறார்கள் என்ற சத்தியம், திரும்பத்திரும்ப பரிசுத்த வேதாகமத்தில் உணர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வேதாகமம் தேவனுடைய பிள்ளைகளைப் பார்த்து என்ன விளம்புகிறது? நீங்களோ யேயோன்மலையினிடத்திலும், சீவனுள்ள தேவனுடைய பண்டனமாகிய பரம ஒருசலையினிடத்திலும் ஆயிரம் பதினாயிரம் தேவனுதர்களினிடத்திலும், பரலோகத்திலே பேரொருதியிருக்கிற மூதற்பெருணவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையினிடத்திலும், பூரணாக்கப்பட்ட நீதிமான்களின் ஆய்களினிடத்திலும் வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதே. யோவான் பரம தரிசனை அடைந்தபோது திரள் கூட்டமான பரிசுத்தவான்கள் ஆசனத்தாருக்கு முன்பாக நிற்கிற தேவனுதர்களோடே சேர்ந்து, ஆசனத்தில் நிற்கிறவர்களுக்குச் சங்கீதங்களைப் பாடினதாகக் கண்டான். இதைப்போலும்போது தேவனுதர்களும் பரிசுத்தவான்களும் ஒரே கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று அறிகிறோம். தேவனுடைய குடும்பம் பரிசுத்தமும் பாக்கியமும் உள்ளது. ஒருபங்கு மற்றப் பங்கைவிடப் பரிசுத்தமும் பாக்கியமும் உடையது. ஆனால் எல்லாரும் ஒரே தயாளம் உள்ள இராசரவுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவர் கற்பனைகளின்படி நடக்க ஏகமனமுடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இந்தக் குடும்பத்தின் ஒருபங்கு மோட்சத்தில் இருக்கிறது. தேவனுதர்கள் மகிமைபெற்றவையுடைய பற்பல அந்தஸ்திலே என்றென்றைக்கும் பரிசுத்தமும் பாக்கியமும் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இன்னொரு பங்கு, இவ்வுலகத்திலே போராடிச் சிறந்த வெற்றிபெற்று தூதர்களின் வாசனங்களில் ஏழிப் பரம சந்தத்திலே சேர்ந்து தேவனுடைய சமூகத்தில் சிறந்த சந்தோஷங்களின் பரிபூரணத்தை அடைந்து வாழ்கிற பரிசுத்தவான்கள். இவர்கள் தூதர்களைப்போல மோட்சமண்டலத்தின் சுதேசிகள் அல்ல. இவர்களைப்பற்றி ஓர் காலத்திலே ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது. இவர்கள் யார், எங்கே இருந்து வந்தவர்கள் என்பதே. இவர்கள் தேவனுதர்களின் வகுப்

புகளைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல; மோட்சம் இவர்களுடைய பூர்வஸ்தலமும் அல்ல. அப்படியானால், இவர்கள் எங்கே இருந்து வந்தவர்கள்? இவர்கள் பூமியில் இருந்து வந்தவர்கள்; பிரயாசங்கள், இளைப்புகள், உபத்திரவங்கள், கோவுகளில் இருந்து வந்தவர்கள்; சிறைச்சாலைகளில் இருந்தும் இரத்தச் சாட்சிகளாய் மரித்தும் வந்தவர்கள்; விவாதி அறையில் மரணப் படுக்கையில் இருந்தும் வந்தவர்கள்.

பாத்திலே உலாவுகிற இந்த மகிமைபெற்றவருடைய கூட்டத்தார் தேவனுடைய முழுக்குடும்பம் அல்ல. இன்னொரு பங்கு பூமியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விசுவாசத்தினால் நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறவர்களாய் இயேசுவின் மூலமாய்த் தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் பெற்றவர்கள். அவர்கள் அவர்களுடைய இரட்சகரின் பிரசன்னத்தை விரும்பி, அவருடைய வருகைக்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பேர்ச்சி சீவபூஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவர்கள் ஆரண்மனையிலாவது குடிசைகளிலாவது எங்கே சேர்த்திலாவது இருந்தாலும், எவ்வளவு மறைவாய் இருந்தாலும், அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பாகமாய் இருக்கிறார்கள்.

சகோதரனே! காரியம் இப்படி இருக்கிறதைப் பார்ச்சையில் வாழத்தொடங்கும் பூரிக்கும் எவ்வளவு பெருமையே சம்பந்தம் இருக்கிறதென்பதை அறிகிறோம். இம்மையிலிருந்து கேட்குமேலான சிநேகிதரும் நாமும் வெவ்வேறே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. நம்மையும் அவர்களையும் கட்டிவைத்து அவர்களுடைய மரணத்திலே நீங்கிப்போகவில்லை. அன்பாகிய கட்டு விலையாய் இருக்கிறது. இங்கே போராடுகிற நாமும் பரிசுத்த இருக்கிற நமது பெந்தைகளும் தூதர்களும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தானே.

II. தேவனுடைய குடும்பத்தாருக்கு உரிய சிலாக்கியங்களைக் கவனிப்போம். இப்பூமியில் இருக்கிற இயேசுவின் சேஷர் மேலோகத்தில் இருக்கிற அவருடைய பிள்ளைகளைப்போல அவரது மெய்யான பொச்சிவதமாய் இருக்கிறார்கள். பரலோகத்தில் இருக்கிறவர்கள் அவருடைய ஆபாணமானால் பூலோகத்தில் இருக்கிறவர்களும் அப்படியே. அங்கே இருக்கிறவர்களிடத்தில் எவ்வளவு பிரியம் வைக்கிறாரோ, அப்படியே அந்த எல்ல தேசத்துக்குப் பயணம்பண்ணுகிற நம்மிடத்திலும் அன்பு வைக்கிறார். மகிமை அடைந்திருக்கிற அவருடைய சிநேகிதரைப்போல இவ்வுலகில் இருக்கிற நாமும் அவருடைய பாடுகளின் பலனாய் இருக்கிறோம்.

எண்ணங்கொண்டால் நாமும் அவர்களுடைய மாதிரியைப் பின்பற்றுவோமாக.

சகோதரனே, நீ இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறாயா? இந்தக் குடும்பத்தில் சிலர் பரத்தில் இருக்கிறார்கள். சிலர் பரத்துக்குப் பிரயாணம்பண்ணிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நீ மோட்ச பிரயாணம் செய்கிறாயா? இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறாயா? இந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்திருக்கிறாயா? மீட்பருடைய சந்தோஷத்துக்கு உட்பிர வேசித்து வெள்ளை அங்கி தரித்து நடப்போம் என்ற நம்பிக்கை எவ்வளவாய் இருக்கிறது? எழுப்பிவிடும். காலம் வினாவாய்ப் பறந்துபோகையிலும் நீ சஞ்சாரியாய்ப் பிரயாணஞ்செய்கையிலும் இந்தச் சந்தோஷம் உன்னை எழுப்பிவிடவேண்டியது. ஆதாமுடைய பரிசைப்பார்க்கிலும் இன்பமான இடம் உனக்கு முன்பாக இருக்கிறது. உனக்கு நேரே பரிசுத்தவான்கள், இரத்தச்சாட்சிகள், தேவதூதர்களுடைய தேசம் இருக்கிறது. இரத்தச்சாட்சிகள் இயேசு கிறிஸ்து அவர்களின் மூலமாக இருக்கிறது. இதை நினைத்து இந்தப் பிரயாணத்தில் துரிதமாய் இரு.

தேவனுடைய பிள்ளையே! நீ உனக்குப் பின்வருவதை நோக்கு, பரத்தில் இருக்கிற சேனைகளுடனே நீ அக்கியமாகும் காலம் தூரம் அல்ல. இக்காலம் முடிக்கையிலும், சத்திரங்கள் தங்கள் பிரயத்தனங்களைச் செய்து முடிக்கின்றன, நீ வானத்தின் பரிசுத்தவான்களோடு ஒன்றாய் இருப்பாய், அப்போது நீ அனுபவிக்கும் சிலாக்கியத்தைப் பாராஸ் சொல்லக்கூடும்? மரணபரியந்தம் உண்மையுள்ளவனாய் இரு; அப்போது சேவகிரீடத்தைப் பெறுவாய்.

ஜம்பத்தெட்டாம் பிரசங்கம்.

"God is love."

"தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்."

1 யோவான், 4. 8.

தேவன் அன்பாய் இருக்கிறார் என்ற சங்கதி நற்செய்தியாய் இருக்கிறது. கொங்கமனதை ஆறுதல்படுத்தும் செய்தி, இலேசாய் உள்ள ஆத்துமாவை குளிரச்செய்யும் சமாதானம் உள்ள செய்தி, பாவியின் இருதயத்தைச் சந்தோஷப்பிக்கும் செய்தி, நாலாயிரம் வருஷக்காலங்களாய் முற்பிசாக்களும் அநேக இராசாக்களும் தீர்க்கதரிசிகளும் நாடி வந்திருக்கியிருந்த நல்ல செய்தி, பாமண்டல அபிபிதி நரருக்கு அனுபவிப்பதாய் உள்ள செய்தி, ஆனால் இது பேய்களும் நரர்களும் கொடுங்கத்தக்க செய்தி; நரகாதிபதியைத் தன் ஆசனத்தில் இருந்து தத்தளக்கப்பண்ணும் செய்தி; நரகக்குடிகள் இதைக் கேட்டபோது காலம் வருமுன்னே எங்களை வேதனைப்படுத்த வா வந்தீர் என்று மனித அவதாரஞ்செய்த தேவகுமாரனைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். சாத்தானும் வானத்தில் இருந்து மின்னலைப்போல விழுந்தான்.

தேவன் மனிதர்மேல் வைத்த அன்புக்கும் தயாளத்திற்கும் உடையவராய் இருக்கிறார். தேவன் பாவிகளை ரட்சிக்கத் தயான குமாரனை அனுப்பினார் என்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டாலும், எந்தத் தருமசிறதையுள்ள மனுஷனும் இதை நம்பான். வானங்களை விரித்துப் பூமியை அஸ்திபாரப்படுத்தி, அனந்தநீரோடி உலகங்களை உண்டப்பண்ணி, அவைகள் அனைத்தையும் சுதந்தரிக்க அன்புக்கு உரிய ஒரே நேசகுமாரனை வைத்திருக்க, அந்த ஒரே குமாரனையும் நீசருக்காக நீசுவேஷம் எடுத்து ஈனமான மரணத்தை அடையும்படி அனுப்புவாரா? அனுப்பவேமாட்டார் என்று சாதித்துச் சொல்

வான். வான மண்டல தூதனாகிய காபிரியேல் இந்தச் சீர்கெட்ட உலகத்துக்கு வந்து தேவன் மாங்கிஷ்மாவார் என்ற இந்தப் பெரிய செய்தியை அறிவிப்பேன் என்று எண்ணி இருக்கமாட்டான். பரமதூதர்களின் கூட்டமும் பூமியின் அந்தரத்திலே நின்று உன்னதங்களில் இருக்கிற தேவனுக்கு புகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சியும் சமாதானமும் மனிதர்மேல் பிரியமுண்டாவதாக என்று கூடிப் பாடுவோம் என்று நினைத்திருக்கவுமாட்டார்கள். இந்தச் செய்தி வானமும் பூமியும் சந்தோஷத்தால் முழங்கத்தக்க சங்கதி. வானமே! பாடு பூமியே! கெம்பீரி. கர்த்தர் பூமியிலே ஒரு புதுமையைச் சிருஷ்டிப்பார். கர்த்தர் யாக்கோபை மீட்டு, இஸ்ரவேலிலே மகிமைப்படுவார். பருவதங்கனே! கெம்பீரமாய் முழங்குங்கள்; ஏனெனில் கர்த்தர் தமது சனத்தைத் தேற்றரவுபண்ணுகிறார். சிறுமைப்பட்டிருக்கிற தம்முடையவர்கள் பேரில் இரக்கமாய் இருப்பான் என்று திக்கதரிசி சொன்னது சரியாய் நிறைவேற்றிற்று.

I. உலகத்தின் இயல்பான நிலைமையைக் கவனித்துப் பார்ப்போமாக. மனிதர் யாவரும் துரோகிகளும் குற்றவாளிகளும் இருக்கிறார்கள். உலகத்தார் யாவரும் பாவிகள் என்ற இச்சத்தியம் நமக்குச் சம்பந்தமில்லை. இதை ஆகேபித் திறவர்களும் இல்லை. உலகமயாவும் பொல்லாங்குண்களுக்கிடக்கிறது என்பதை நாம் எல்லாரும் ஒத்துக்கொண்டே பஞ்சங்களும், யுத்தங்களும், பட்டயங்களும் தரித்திரமும், உபத்திரவமும் மனிதன் பாவி என்று காட்டுகின்றன. மனிதனுக்குள் இருக்கிற அகங்காரமும் துர்க்குலமும் பொருமை பகைகளும் அவன் பாவி என்று விளங்குகிறது. சிறைச் சாலைகளும் கஞ்சித்தொட்டிகளும் மனிதன் பாவி என்று சாட்சிகொடுக்கின்றன. விவிலியாதிகளும் மரணமும் மனிதன் பாவி என்று முறையிடுகிறது. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம். மனிதனுடைய இருதய சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்தும் கர்த்தருடைய குறைவற்ற வேதமும் மனிதன் பாவி என்றே விளங்குகிறது. “தேவனைத் தேடுகிற உணர்வுள்ளவன் உண்டோ என்று பார்த்த தேவன் பரமண்டலங்களில் இருந்து மனுப் புத்திரனைக் கண்ணோக்கினார். அவர்கள் எல்லாரும் வழிவிலகி ஏசுமாய்க் கொட்டுப்போனார்கள். நன்று செய்கிறவன் ஒருவனும் இல்லை. நீதிமான் ஒருவனும் இல்லை, மெய்யுணர்வுள்ளவன் இல்லை.” “மனிதருடைய இருதயத்தின் தோற்றம் நித்தம் பொல்லாப்புள்ளதாய் இருக்கிறது.” “ஒரே மனித

னாலே பாவமும், பாவத்தினாலே மரணமும் உலகத்திலே பிரவேசித்தபின்பு எல்லா மனிதரும் பாவிக்கானார்கள்” என்று அறிக்கையிடுகிறது. சற்ருணர், துர்க்குணரும், சுசமுள்ள லர்களும், சுசமுள்ள சத்தில் இருக்கிற தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கூடப் பாவிக்கின்றனர். “இதோ! துர்க்குணத்தில் உருவானேன். என்காய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தான்.” எல்லாரும் நித்தம் மரணத்தின் பிரதேசநுழி ஓரமாய் நடந்து திரிந்தோம். இரியவும் செய்கும். நரகத்தோடே உறவாடிக்கொண்டு இருந்தோம். பசாசு சிறிதிற்பத்தை நமக்கு இளையாகப் போட்டுப் பேரின்பத்தை நம்மைவிட்டு விலக்கிப்போட்டது. கிருபையும் இரக்கமும் நிறைந்த தயாபரர் உருக்கமாய் மனிதசாதியாரில் அநேகரை ரட்சிப்புகு உரிய தயாபாத்திரங்களாக்கச் சித்தங்கொள்ளா திருந்தால் எல்லாரும் சோதோமைப்போலாகி கொமோராவுக்கு ஒத்திருப்போம்.

II. -கெட்டுப்போன உலகத்தாரின்மேல் காட்டிய அன்பைக் கவனிப்போமாக.

நாகசேனைகள் பரத்தில் இருந்து விழுந்துபோனபோது அவர்களை ரட்சிக்க சர்வலோக தயாபரர் சித்தங்கொண்டான். எவ்வன்றால் அவர்கள் ஆவிகளாய் இருந்துபரிசுத்த ஆவிக்கு விசேஷதாய்ப் பாவஞ்செய்தார்கள். அவர்களைப்பாவம் எவ்வென்றைக்கும் மன்னிக்கப்படாத பாவமாய்ப்போயிற்று. சா. சம்பந்தமான மனிதன் பாவத்தில் பெலவீனத்தினாலே விழுந்தபோது அவனை ஆதி நிலமையிலும் மேலான நிலமைக்குக் கொண்டுவரும்படியாகக் கருதித் தமது குமாரனை இந்தக் கெட்ட உலகத்துக்கு அனுப்பினார். அவர் தன்மாரக் கருடைய மரணத்தை விரும்பாமல், எல்லாரும் இரட்சிக்கப்படவும் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவுக்கு வரவும், பிரியங்கொண்டு தமது ஒரே பேரூன குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவ்வே அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய சேவனை அடையுமபடிக்கு அவரையே கொடுத்து இவ்வளவாய் உலகத்தாரிடத்தில் அன்புகூர்ந்தார். கிறிஸ்துவானவரும் நாம் பாவிக்களாய் இருக்கையில் நமக்காக மரித்ததினாலே, தேவன் நமது மேல்வைத்த அன்பை விளங்கப்பண்ணினார்.

பிதாவின் அன்பு பிரகாசமாய்த் துலங்குகிறதுபோல குமாரனுடைய அன்பும் வெளிப்படையாய் இருக்கிறது. அவர் மனிதர்பேரில் வைத்த பட்சத்தினாலே சாவுக்குரிய நரதேகத்தை எடுத்துக்கொண்டார். பிதா அவனை உலகத்துக்கு

அனுப்பினபோது, அவர் மனிதத்தன்மையைத் தரித்துக்கொண்ட விதம் மனித எண்ணத்துக்கு மிஞ்சியதாய் இருக்கிறது. சிறைக்கு அனுப்பினால் அது அண்டவர்—கொஞ்சக்காலம் தூதரிலும் சிறியவராகக் காலங்களைத் தேவன் காலங்களைத் தோன்றும் முன்னும் இருக்கிற பிரகாரமாக இருக்கிறவர்—ஆயுசு என்னப்படும் மாறுதல் உடைய மனுஷனானார். வாஸ்தவமானவர்க்கும் சாவழி அனைத்துக்கும் சுதந்தர வானி நமக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுக்கவும், நம்மை மோட்சலோகப் பிரபுக்களாக்கவும் அடிமையின் ரூபம் எடுத்துக் கொண்டார். வெளிச்சத்தை வஸ்திரம்போல் உடுத்தி, வானங்களைத் திரையையப்போல விரித்திருக்கிறவர் நமக்கு ரட்சிப்பின் வஸ்திரங்களை உடுத்தி, நீதியின் சரல்வையைத் தரிப்பிக்கும்படி கண்ணத்துணியை உடுக்கவந்தார். நீசனுக்கு பெலனும், செருக்கப்படுகிற எளியவனுக்குத் திடனும், பெருவெள்ளத்துக்குத் தப்பும் அடைக்கலமும், வெயிலுக்கு ஒதுக்கம் சிறுதூய்மையும், நாம் சேவனுள்ள தேவனுடைய பட்டினமாகிய பரம எருசலேமில் பங்கடைய தாம் ஈசையாக்க இடமற்றப்போனார். ஏற்றவேளையிலே சகல சேவன்களுக்கும் பேசுதல்தகல் உடன்து, தமது கையைத் திறந்து சேவனை எல்லா வற்றையும் இரமியமாய்த் திருப்பனையையப் பண்புமற தேவன். நாம் மறைவான மன்னவைப் புகிக்கும்படி செய்யத் துது இருக்கடிசனிடத்தில் அப்பன் வாங்கிச் சாப்பிடக்கூக தரித்திரரானார். அவர் எச்வரியம் உள்வராய் இருந்தும், அவருடைய தரித்திரத்தி் குலே நாம் ஈசுவரியுவான்கள் ஆரும்படி, நமது மிமித்தம் தரித்திரரானார். சேவனுள்ள தண்ணீரின் ஊற்றாகிய காத்தர், நாம் நித்தியகாலமாய் தாகமற்றிருக்கும்படி தாகத்தால் இளைப்படையலானார். தேவனுக்குச் சமமாய் இருக்குதலைக் கொன்னையிடப்பட்ட உடைபை என்று எண்ணாத வல்லவர் நாம் என்றும் பிழைக்கும்படியாக, மரணத்துக்குத் தம்மைத் தாழ்த்திக்கொண்டார். தேவாதிதேவன், சம்மனசுக்கள் யாவருடைய சந்தோஷத்துக்கும் கரணர், நாம் பரலோகத்தில் சுருத்து வாழும்படி, துக்கத்தால் நிறையப்பட்டுப் பெருமூச்சுசெறிந்தார். நித்தியகாலமாய் நமது கண்ணத்தில் கண்ணீர் வடியாமல் இருக்க, அவர் அழுகையோடும் கண்ணீரோடும் பாடுபட்டார். அவர் பூமியிலே மனிதனாகச், சஞ்சரிக்கையில், தம்மை மரணத்தினின்ற ரட்சிக்க வல்லவரை நோக்கி, பலந்த சந்தேகத்தோடும் அழுகையோடும் விண்ணப்பம்பண்ணி மிகவும் வேண்டிக்

கொண்டார். நாம் சதாகாலமாய்ப் பிழைக்கச் சேவனின் அபிப்பிரமரித்தார். நாம் மேன்மையோடே வாழ், அவர் சனமாய் மரித்தார். நாம் பெலனற்றவர்களை இருக்கையில் நிழல்து அக்கிம்க்கி இத்தனை பாடுகளையும் மாசற்ற தேவன் கருது நிமித்தமே அனுபவித்தார். தேவன்க்குத் திர்ப் தேவன் கருது நிமித்தமே அனுபவித்தார். ஆசாமின் அக்கிரமத்தை திசெய்யும்படி தேவன் பாடுபட்டு, ஆசாமின் அக்கிரமத்தை மாற்றி, அவன் குத்தானைக் கைனக்கி, ஆண்டவரோடே உறவாக்கி, ஆசாய மண்டலாதிபதியை அடித்து வீழ்த்திச் சாவின் துயரத்தைப் போக்கி, மனிதசாதியை பரமண்டலம் செடுத்து, நித்திய வாழ்வைக் கொடுத்து, இவ்வண்ணமாய்த் தமது அன்பைப் பிரகாசிக்கச் செய்திருக்கிறார்.

இப்படி அவர் சம்பாதித்திருக்கிற இந்தப் பெரிய ரட்சிப்பு எவ்வாருக்கும் பொதுவாயுள்ளது. மோசே யோசுவா என்பவர்கள் ஒரு சாதியாராமாத்திரம் அடிமைத்தனத்தினின்ற மீட்டுக்கொண்டு, சாதினைக் கயத்திக் காணின அவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தார்கள். நேருமாரன் சம்பாதித்து இருக்கிற இரட்சண்ணியம் எந்தச் சாதியாருக்கும் எந்தத்ருவத்தாருக்கும் எந்தப் பாலிக்கும் உயதாய் இருக்கிறது. பின்னாலு் தியேசு உலகத்தாருக்கு தீட்டுராக ஏற்பட்டு, உலகத்தாரின் பாவங்களை நிவிர்த்திசெய்தார். ஆசாயால் தம்மாலே தேவனைச் சேருகிறவர்களுக்காக வேண்டதலமசுடும்படிக்கு வப்போதும் உய்ரோடிருக்கிறவர் அனதால், அவர்களை மூற்றும் முடிய ரட்சிக்க வல்லவராய் இருக்கிறார். நித்தியமரணத்துக்குச் சுதந்தரராயும், கோபாக்கினையின் பின்னைஞ்ஞமான யாரும் வாருங்கள். வந்து இந்தப் பெரிதான ரட்சிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். வாருங்கள், இவ்வுசமாய் உங்களுக்குக் கிடைக்கும்.

III. இந்தப் பெரிய ரட்சிப்பின் மாட்சினையைக் கவனிப்போமாக. இந்த ரட்சிப்பைச் சம்பாதிக்க தேவன் தமது சேவனை ஒப்புக்கொடுத்ததினாலே இது மாட்சிமைபெருங்கிய சேவனை ஒப்புக்கொடுத்ததினாலே இது மனிதனை ரட்சிக்க, தாய் இருக்கிறது. பாவத்தின் கதவுகளை அடைக்க, லோட்ச சாத்தானை அழிக்க, நரகத்தின் கரருக்குப் பேரினப்பத்தை வாசலைத் திறக்க கெட்டுப்போன கரருக்குப் பேரினப்பத்தை அளிக்க, தேவகுமாரன் வானலோகத்தை விட்டுச் சாவக்கு உரிய தேகத்தைப் பூண்டுகொண்டதால் இது மேன்மையான இரட்சிப்பு. அந்த ரட்சிப்பு சுத்த நூல்க்கத்தால் அருளப் படுவது. ஏனென்றால் நாம் விரகறியத் தவக்கினகாலமுதல் நமது சேவகாட்களைப் பின்னிட்டுப் பார்த்தால் பாவஞ்செய்

யார் நான் ஒருநினைமாவது இருக்குமா? நம்முடைய உள்ளிக் திரிபங்களை இப்போதும் கவனித்துப் பார்த்தால் எத்தனையோ இரகசியப் பிழைகள் அங்கே ஒளித்துக் குடிக்கொண்டு இருக்கின்றன. பெருமை, பொருமை, பரிசுவரம், வீரம், குஞ்சுமை, உலகநேசம், மாமசத்துக்கு ஏதுவாகச் சிந்தை முதலிய பாவங்கள் பதுங்கி இருக்கின்றன. நமது பாவங்கள் அனைத்தையும் எண்ணத் துவக்கினால், அவைகளைக் கணக்கிடக்கூடுமா? நம்முடைய அக்கிரமங்களை தேவனுடைய தராளிலே நிறுத்துப்பார்த்தால், அவைகள் பெரும் பாவதங்கனிலும் பாரமாய் இராதா? இவைகளினின்று நாம் இரக்கமாய் ரட்சிக்கப்பட்டு இருப்பதால், இந்த ரட்சிப்பு புகழ்ப்படத்தக்கதாய் இருக்கிறது.

பின்னும் நாம் கிரிப்பந்தமான அடிமைத்தனத்திலிருந்து தவித்தோம். நாக இராசனுடைய கொடுங்கோல் அரசுக்குட் பட்டு, வெளிவாங்குமயம், கீழ்ப்படியாமையுள்ள பிள்ளைகளிடத்திலே இப்போது கிரியை செய்கிற அவனுடைய ஆவியின்படியே நடந்துவந்தோம். இந்தப் பரம சண்டாளன் கையினின்று குமரன் நம்மை விடுதலையாக்கி இருக்கிறார். இது எவ்வளவு நமது புகழ்ச்சியைக் கிளப்பிவிட்டதென்றாய் இருக்கிறது. தமரன் உங்களை விடுதலையாக்கினால், நீங்கள் மெய்யாய் சயாதினுள்ளவர்களாய் இருப்பீர்கள்.

பின்னும் நாக பாதனத்தில் இருந்து நம்மைக் கையற்றி, பசாசுக்கும் அவன் சேனைக்கும் எத்தனமாகச் சரட்டிருந்த இருளின் பயங்கரத்தினின்றும், ஆறாத நித்திய துயரத்தினின்றும், நீங்காத அகம்பிக்கையினின்றும், ரட்சித்துக்கொண்டாரே. ஆ! இந்த ரட்சிப்பு எவ்வளவு மாட்சிமையுள்ளது.

இந்தப் பெரிய ரட்சிப்பினால், நாம் தேவனுடைய குடும்பத்தாருடன் இனபெந்தாய்ப் பொருந்தியிருக்கிறோம், அவருடைய நரத்தின்மேல் விசுவாசமாய் அவரை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் எத்தனைபேர்களோ அத்தனைபேர்களும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கும்படிக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து இருக்கிறார். எவர்கள் தேவனுடைய ஆவியால் நடத்தப்படுகிறார்களோ அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரராய் இருக்கிறார்கள். நாம் புத்திரரானால் சுதந்தரராய் இருப்போம். கிறிஸ்துவருடனே கூடம்கிமைப்படும்படிக்கு அவரோடே கூடச் சுதந்தரராய் தேவனுடைய சுதந்தரராய் இருப்போம். இம்மையிலே தேவனுடைய பிள்ளைகளாய் இருக்கிறோம் என்ற சாட்சியை ஆவியானவராலே பெற்றுக்கொண்டு, மறுமையிலே அநேகம் பதி

சூரியமாவிய தூதர்களின் விசேஷமாக சங்கத்தினரிடத்திற்கும், பரமண்டலத்திலே பெர் அழதியிருக்கிற முதற் மூன்றுவர்களின் சபையிடத்திற்கும், நன்றித் பாக்கிய முன் அன்பு விழாக்களுடைய ஆவிகளிடத்திற்கும் போட்டி சேருவோம். நாம் இனிமேல் அந்நியருமாய் குடும்பத்தைச் சேராதவர்களாமாய் இராமல், பரிசுத்தவான்களோடே கூட்டப்பட்டவர்களாமாய், தேவனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாமாய் இருக்கிறோம்.

இந்தப் பெரிய இரட்சணியத்தின் மாட்சிமையை அறியப் பின்னும் உங்கள் கண்களை வானத்துக்கு நேராக ஏறெடுங்கள்; அங்கேயுள்ள கிரீடங்களையும், செல்வங்களின் ஆற்றையும், சீவ தண்ணீரையும், சீவ அப்பத்தையும், பாவமில்லாத தூதர்களின் கூட்டத்தையும், வெற்றிசிறந்த சபையையும், சந்தோஷங்களின் பரிபூரணத்தையும், செல்வ பாக்கியங்களையும் பாருங்கள். இவ்வுலகங்களுக்குப் பின்பு அந் மேலான தேசத்தை கோக்கிப்பார்த்தாலும், அதின் மேன்மை குன்றிப்போகமாட்டாது. அதின் பிரகாசம் மங்கலமாட்டாது. அங்கே இருக்கும் சந்தானத்துக்கும் அன்புக்கும் கெடுதல் இருக்கமாட்டாது. அந்ந்ந்தோஷம் குறைபடமாட்டாது. கோடாகோடி வருஷங்கள் பரண்டோடி வரும் மோட்ச பாக்கியங்கள் குன்றிப்போகவே மாட்டாது. இந்த ரட்சிப்பு என்றும் மாட்சிமையுள்ளது என்று யார்தான் சொல்லார்.

தேவகுமாரன் முதலாந்தரம் உலகத்தாரை ரட்சிக்கும்படியாக வந்தார். இனிமேல் இரண்டாந்தரம் பாவப்பவி இல்லாமல் தோன்றி மெய்யாய் உலகத்தாரைவர்களை ஆக்கினைக் குள்ளாகத் தீர்ப்பார். இப்போது இரட்சகராக ஒவ்வொரு வனையும் வருத்தி அழைக்கிறார். இனிமேல் வல்லமையுள்ள நியாயாதிபதியாய்த் தோன்றி தேவனை அநியாதவர்களுக்கும் நம்முடைய சுதந்தராகிய இயேசுவின் சலிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களுக்கும் நீதியுள்ள ஆக்கினையைச் செலுத்துவார். ஆனால் தேவனுடைய குமாரனை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய சீவனை அடைவான்.

கனம்: ஸ்பர்ஷன் ஐயர் பிரசங்கம்.

ஜீம்பந்தொன்பதாம் பிரசங்கம்.

"And he said unto Jesus, Lord, remember me when thou comest into thy kingdom."

"இயேசுவை நோக்கி, ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய ராஜ்யத்தில் வரும்போது அடியேனை நினைத்தருளும் என்று."

லூக்கா, 23, 42.

குணப்பட்ட கள்ளனுடைய சங்கதி நமக்கு இனிமையான போதனையை அருளுகிறது. அநேகர் இந்தச் சரித்திரத்தை வைத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு அழிவுண்டாக நேர்த்து உண்டாகிறது இரட்சகர் கள்ளனுக்குக் காண்பித்த அழிவுக் காரணமாகக்கொண்டு திரளானபேர்கள், முட்பெயராய் வாலிபர், பித்தி குணப்படலாம் என்று நினைத்துக் காலத்தை நகட்டுகிறார்கள். ஆனால் மனதார நாட்களைக் கழித்த பின்னுக்குக் குணப்படலாம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இயேசுவை மனதாரப் புறக்கணிக்கிறவர்களாய் இருக்கிறார்கள்.

I. குணப்பட்ட கள்ளனுக்கு கர்த்தர் காண்பித்த கிருபையின் தன்மையையும் நோக்கத்தையும் பாடப்போமாக. நமது இரட்சகர் தமது கிருபைக்குப் புதுச்சி உண்டாக கள்ளனுக்கு இரக்கம் காட்டினார். அவருடைய சத்துருக்கள் அவரை நித்தித்துப் பரிபாசம்பண்ணினபோது இவனும் முதலில் சேர்ந்துகொண்டான். பின்பு இவன் இரட்சகரின் பொறுமையை அறிந்து தன் குற்றத்தை உணர்ந்து, மரிக்கப்போகிற சமாதானப் பிரபுவைத் தவிர்த்த மற்றக் கள்ளனை எச்சரித்தான். தங்கள் இருவருக்கும் வந்த தண்டனை நீதியானதென்றும், இரட்சகர் குற்றமில்லாத நீதிபார் என்றும் சாட்சி விளம்பி தேவ ஆவியானவரின் போதனையால் அவருடைய இரக்கத்தையும் அதிகாரத்தையும் நினைத்து, ஆண்டவரே, நீர் உமது இராச்சியத்தில் வரும்போது அடியேனை

நினைத்தருளும் என்றான். இந்த ஜெபத்திலே சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசு மோட்சத்தின் இராசன் என்றும், ப.சு.லே தனக்கு ஒரு துடத்தைக் கொடுக்க வல்லவர் என்று பரிசுவாசித்தான்.

கள்ளன் குணப்பட்டது தாழ்ந்த நிலமையில் இருந்த இரட்சகரை மகிமைப்படுத்தும்படியாக ஆச்சது. இதைவிட அவர் தாழ்வான நிலமையில் இருந்ததில்லை. சர்வவல்லமையுள்ள பிதா அவரைக் கைவிட்டதாகக் காணப்பட்டது. அவருடைய வஸ்திரங்கள் எல்லாம் உரியப்பட்டது. அவருடைய மேல் அங்கி சீட்டுப்போடப்பட்டது. கொடிய தரித்திரமும் சனச்சிலுவையிலே தமது சீவனவிட வது வாய் இருந்தார். இரட்சகர் இந்த உலகத்திலே தரித்திருக்க போது தாழ்மையுள்ளவராய்ச் சுற்றித்திரிந்தாலும் மகிமை அவரை அடிக்கடி சுற்றிப் பிரகாசித்தது. அவர் முன்னேயில் கிடத்தப்பட்டபோது கள்ளன், "உன்னைத்தான் இருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷ்யமேல் பிரியமும் உண்டாவதாக" என்று பாடினார். அவர் பாலகனாய்த் தாயின் மார்பில் அணைக்கப்பட்டிருக்கும் காலத்தில் ஒரு விசேஷித்த நகரத்திரம் சாஸ்திரிகளை மிகுந்ததினது. அவர் தமது பிதாவின் ஊழியத்தைச் செய்து வரும் காலத்தில் அவர் மிகத் தரித்திரமுள்ளவராய் இருந்தும், தமது தெய்வீக அதிகாரத்தை எவற்றின்மேலும் செலுத்தினார். கடவின் கொந்தளிப்பு நின்றுது. புசல் அமைந்தது. வியாதிகள் அகன்றுபோயின. பசாசுகள் ஒட்டம் பிடித்தன. மரித்தவர்கள் உயிரோடே எழுப்பினார்கள். எக் காலத்திலும் எந்த இடத்திலும் தமது இராசரீக வல்லமையைக் காண்பித்தார். அவர் அப்போது உலகத்தாரின் கண்களுக்குக் கொடியநிர்ப்பந்தமான ஸ்திதியில் இருந்தாலும் அந்த வேளையிலும் ஒரு மனுஷனுக்கு நன்மை செய்தார். ஒரு நீயி வந்திலே பகைஞனை கிளேகிதனாக மாற்றினார். துஷணக் கரனை தேவனுடைய பிள்ளையாகும்படி வரம் அளித்தார்.

நமது மீட்பர் கள்ளனுக்குச் சாட்டின தயவுக்கும், அப்போது அவர் இந்த நிலைமைக்கும், ஐக்கியம் இருக்கிறது. அன்ற பாவத்துக்கும் பிராயச்சித்தம் செய்யும்படி மரிக்கப்போகிறார். பிரதான பாவிக்குமும் இரட்சகனிய காரணராய் இருக்கும்படியாக மரித்தார். இந்த காலத்தில் கள்ளனை கர்த்தரின் தமது பாடுகளை அநேகம் பிள்ளைகளை மகிமையில் ஏற்ற வல்லவர் என்று காண்பித்தார். கள்ளன்

காலையிலே நாகத்தின் பிள்ளையாய் இருந்தான். சாயங்காலத்தில் கர்த்தருடைய பிள்ளையானான். வயது சென்றவர்களே! நீங்கள் அதைரியப்பட்டுப்போகவேண்டாம். நீங்களும் குணப்படுவதற்குக் காலம் இன்னமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று எண்ணாதேயுங்கள். கள்ளனைக் குணப்படுத்தினவர் உங்களுக்கும் குணப்படுத்த வல்லவராய் இருக்கிறாரே; ஆனால் மனதார்ப்பாவத்தை நடப்பிக்கிறவர்கள் இதிலால் தைரியங்கொள்வவேண்டியதில்லை. மரணப்படுக்கையில் குணப்படுவோம் என்று உங்களைத் தேற்றிக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. உங்களுடைய முடிவு எப்படி இருக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதே. திடீரென்று சாகவேண்டியது கேரிட்டால் என்னசெய்வீர்கள்? குணப்படுதலைப்பற்றிக் கவலையில்லாதவர்களே! கேளுங்கள். இரண்டிபேர் மரணத்தைக் காணாமல் மோட்சிலாகத்துக்குப் பேசுவார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு பாவமாதிரி கண்டசொனவேளையில் குணப்பட்டான் என்று வாசிக்கிறோம். குணப்படுதலின் காலத்தை நகட்டினீர்களா? இல்லை. உரைக்கிறதைக் கேளுங்கள். “கூடாமாட்டோம், நீங்கள் கேட்கமாட்டோம்” என்கிறீர்கள்; நான் உங்களை நீட்டியும் கவனிக்கிறவன் ஒருவனும் இல்லை. எ.ச. ஆலோசனையெல்லாம் நீங்கள் தள்ளி, என் கடிந்துகொள்ளுதலை வெறுத்தீர்கள். ஆகையால், நானும் உங்கள் உபசரணக் காலத்தில் நகைத்து, நீங்கள் பயப்படும் காரியம் செய்யுமா? ஆகடியும்பண்ணுவேன். நீங்கள் பயப்படும் காரியம் புகல்போல் வரும்போதும், ஆபத்து குறுவளிபோல் உங்களுக்குக் கேரிடும்போதும், நெருக்கடும் இடுக்கனும் உங்கள்மேல் வரும்போதும், ஆகடியும்பண்ணுவேன். அப்பொழுது அவர்கள் என்னை கோக்கிக் கூப்பிடுவார்கள்; நான் மறுஉத்தரவு கொடுக்கமாட்டேன்; அவர்கள் அடிகாலையிலே என்னைத் தேறிவார்கள், என்னைக் காணமாட்டார்கள்” என்கிறார். (நீதி 1.24-28.)

II. குணப்பட்டகள்ளன்கு அருளப்பட்டிருப்பதனால் உண்டான பலன்கள் இன்னவைகள் என்று பார்ப்போமாக.
1. மனத்தாழ்மை. உண்டையான குணப்படுதலுக்கு, மனத்தாழ்மை ஓர் அடையாளம். நன்னோடு சிலுவையில் அறைபுண்டு வருத்தத்தை அதுபவித்தவரை ஆண்டவர் என்றும், தன்னை அவருடைய அடிமை என்றும் அறிக்கையிட்டான்.
2. தேவன் நீதிபரம் என்றும் அறிக்கையிட்டான். கனம் இத்தத் தண்டனையை நீதியின்படி அதுபவிக்கிறோம் என்றும்.

3. இயேசுவைக் குற்றமற்றவர் என்று அறிக்கையிட்டான். இவர் தகாதது ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றான்.

4. அவனுடைய மனம் தெளிவடைந்தது. சிலுவையில் அவைதாப்பட்ட இயேசு, இராசா என்று விசுவாசித்தான்; இரட்சிக்கவல்லவர் என்பதையும் உணர்ந்தான்.

5. அவன் ஆத்துமாட்சிப்பையே கருதினான். சரீரதன் டனையினின்ற ரட்சிக்கப்படும்படியாக அவன் விண்ணப்பம் செய்யவில்லை. கல்லறைக்கு அப்பால் உண்டாகிய நித்திய சிலாச்சியங்களைப்பற்றி ஆசையுள்ளவனாய் இருந்தான். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் புதுச் சிருஷ்டியாய் இருக்கிறவன் தேவனுடைய இராச்சியத்தையும் அதின் நீதியையும் தேவான்.

III. குணப்பட்ட கள்ளன் பண்ணின செபத்தை நாம் கவனிக்கையில், விசுவாசியின் உத்தம இருதயம் அவனுக்கு இருந்தது என்று அறிகிறோம்.

அவனுடைய செபத்தின் முகவுரை உட்கவனியுங்கள். “ஆண்டவரே” என்கிறான். கிறிஸ்துவின் மேன்மை மெய் விசுவாசியின் மகிழ்ச்சி. அவர் கர்த்தர்; வானம் பூமி சமஸ்தத்திற்கும் ஆதிக்காரர் என்று பொருள். “என்னை நினைத்ததற்கும்” இதுதான் மெய்விசுவாசிக்கு வேண்டியது. இந்தச் சரீரம் மரித்து, இந்த வாய்ப் பேச்சுற்று, இந்தக் காலகாலத் தன். இனமாகிய தாளோடே சேர்ந்துகொள்ளும்போது, உமது ஆசிரவீரன் எனக்கு அவசியம். என்னை நினைத்தருளி என் ஆவியை உம்மிடத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளும்; என்னை மறந்து விடாதேயும். நான் மரிக்கும்போதும், என் உதடு மவுனமாகும்போதும், என் பார்வை அதை இருளில் இறங்கும்போதும் என்னை நினைத்தருளும். என் ஆவி இந்தக் கூடாரத்தை விட்டுப்பிரிந்து நித்திய உலகத்தில் செல்லுகையில் அடிப்படை நினைத்தருளும்.

பெரியாது நினைத்தருளுவீர்? உமது இராச்சியத்தில் வரும் போது பாக்கியம் உள்ள பேரின்ப இராச்சியம் உமக்கு உண்டு; அங்கே நித்திய நன்மையை அருளுவீர்; அங்கே என்னை நினைத்தருளும். உம்மை வளங்குகிற திரள் கோடிப் பேர் கருகருகிலே அடியேனை மறந்துவிடாதேயும். கேருபின்கள் உம்மைத் துதித்து, சேராபின்கள் உம்மை வணக்கி பரம சுவர்ஷ் அனைவரும் உம்மை தொழுதுகொண்டு உம்மை நினைப்படுத்துகையில், எழையேன் அடியேனை நினைத்தருளும். நான் எங்கே இருப்பேனோ அங்கே என் ஊழியக்காரரும். நான் எங்கே இருப்பேனோ நீர் சொன்ன வாக்குத்தந்தத்தை நினைத்தும் இருப்பான் என்று நீர் சொன்ன வாக்குத்தந்தத்தை நினைத்தும்

360

கனம்: ஸ்வர்ஜன் டியர் ரோங்கம்.

தருளும்; அடிமேனை உமது கிருபைக்குப் புதுச்சியாக நினைத் தருளும், சுவாமி.

IV. கர்த்தர் கன்னனுக்குச் சொன்ன கிருபையான முற்றத் தரவு.

“இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூடப் பரதீசில் இருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன் என்றார்.”

“பரதீசு” என்றால் இன்பம் உன்ன இடம். அது மோட்சம் அல்லது இன்பமுள்ள இடத்தைக் குறிக்கும்.

“இன்றைக்கு” என்னுடனே கூடப் பரதீசில் இருப்பாய். மதியம் கடந்துபோயிற்று, சாயங்காலம் ஆகிவிட்டது. உன் னுடைய காரம் இன்று சவக்குழியில் வைக்கப்படுமென் நீ மோட்சவீதி வந்து சேருவாய், உன்னுடைய பிரயாணம் தொலைதூரம் உள்ளதல்ல; மின்னல்போல் பறந்து இன்று உன் பிதாவின் முஞ்சம், ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளே என்ன மாறுதல் உண்டாயிற்று! கள்ளன் சிவவையில் துறையப்பட்டவன்; ஒரு நொடிக்குள்ளாக துறக்கட்டத்திக்கு இனமானான்; சரீரத்தை விட்டுப் பிரிந்து விட்டான். ருத்தான், இனிமேல் அவன் விலைம மாறுபடாமல் என்றும் பாக்கியம் உள்ளதாய் இருக்குமே!

“என்னுடனே” கூடப் பரதீசில் இருப்பாய். எங்கே? கர்த்தாவே! உம்முடைய இருப்பிடம் எந்த இடத்தில் இருக்கிறது? நீர் போய்ச் சேரும் ஸ்தலத்திலே உமக்குச் சிலுவை நாட்டப்படவில்லையோ, நீர் வாசம்பண்ணப் போகும் இடம் அநிச்சியைக் கொடுக்கும் தசமோ? அல்ல, அல்ல. அங்கே கர்த்தாவே! உம்மைச் சதுருக்கன் பரியாசம்பண்ணுவதும் இல்லை, தூஷணக்காரர் உம்மை ஆடியம்செய்வதும் இல்லை. கர்த்தாவே! உம்முடைய இருப்பிடம் எங்கே? நித்திய உலகத்திலே நித்திய ஆசனத்தில் நீர் வீற்றிருப்பீர். அங்கே டங்கள் உம்முடைய திருச்சரிசிலே மனமொகக் குட்டப் பட்டிருக்கும். அந்த இடத்திலே குணப்பட்ட கள்ளன் போய் இருத்தான்; குணப்பட்ட வேக்கள்ளனும் அங்கே இருப்பான்.

V. படிப்பீரே. யார் பரதீசுக்குப் போவார்? துன்மாக்க ளும் மனங்கிறும்பாதவனும் சுரேசேஷ நன்மைகளை அற்பமாய் என்னுகிறவனும் அங்கே போகமாட்டான். கன்னனும் ஓய்வுகாரனும் மிகுகிறவனும் பொய்கொல்லித் திரிகிறவனும் பர லோக இராச்சியத்தில் பிரவேசிக்க முற்றிலும் அபாத்திரன்.

இயேசுவின் இரத்தத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்டவன் மாத்திரம் அங்கே போவான்.

பாவியே! நாகம் சமீபமாய் இருக்கிறது; கவனித்துப்பார். நீ கொஞ்சம்குறைய அதண்டைக்கு வந்துவிட்டாய்; நீ அதிலே விழப்போகிறாய்; வரும் கோபத்துக்குத் தப்பித்துக்கொள்; இயேசுவன்னைக்கு வா, அவர் உன்னை ரட்சிக்க வல்லவர்; இப்பொழுதே இரட்சணியகான், இதுவே தருதியான காலம்.

அறுபதாம் பிரசங்கம்.

"Blotting out the handwriting of ordinances that was against us, which was contrary to us, and took it out of the way, nailing it to his cross; And having spoiled principalities and powers, he made a show of them openly, triumphing over them in it."

"நமசித் எதிரிடையாகவும் கட்டிகளாகலால் நமசித் விரோதமாகவும் இருந்த கையெழுத்தைத் துடைத்து, அதை நடுவில் இராப்படித்த எடுத்து, சிவ்வையின்மேல் ஆணியடித்து, துடைக்கப்பட்ட அநிகாரங்களையும் உரிந்துகொண்டு, வெளியாங்கமான கோலாக்கி, அவைகளின்மேல் சிவ்வையிலே வெற்றிசிறந்தார்."

கொலோசெயர், 2. 14, 15.

மனிதன் கனவான்களுக்கே அதிக கனத்தைக் கொடுப்பான்; சிறுமையானவர்களுடையோ அவமதிக்கிறான்; தேவனோ, சிறுமைப்பட்டவர்களுக்கு உலகம் அருளுகிறதற்கு மேலான கனத்தைக் கொடுக்கிறார். யோசெப்பு சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டு இருந்தபோது, எதிரிடையான அநிகாரியாக்கினார். மோசேஸ் அவன் ஆட்டுமேய்ப்பனாய் இருந்தபோது, இஸ்ரவேலருக்கு மீட்பனாகத் தெரிந்தகொண்டார். தாவீது ஆடுகளின் பிறகால திரிந்தபோது, அவனை இஸ்ரவேலருக்கு இராசனாக்கினார். மொர்தேகாய் வாசல்காக்கியவனாய் இருந்தபோது, உலகம் அனைத்தையும் ஆண்ட இராசனுடைய பிரதான முந்திரியாக்கினார். மீண்டிடித்த சேவனம்பண்ணின் செம்படிவரை பன்னிரண்டு ஆசனங்களில் வீற்றிருந்து இஸ்ரவேல்கோத்திரங்கள்மேல் துரைத்தனம் செய்வதற்குத் தெரிந்துகொண்டார். உலகத்தாரின் கண்களில் பைத்தியமாய் எண்ணப்பட்டவர்களையும் பெலசனமானவர்களையும் இழிவானவர்களையும் அவர் புறக்கணியாமல், தாய்

தெரிந்து சிறுவையில் மகிமை அடைந்தார்.

அவர்களை உயர்த்தி, மோட்சலோக பிரபுக்களாக்கினார். தேவகுமாரன் சாவுக்கினமான கமது தேகத்தை காண்டு நம்முடைய சிறுமையில் நம்மைச் சந்தித்து சிறுவையில் ஏறினபோது, அவருடைய பிதா அவரை துடிக்கும் அகிபுதி என்று யானோரும் மனிதரும் பெயரும் அறியத்தக்கதாகச் சிறுவையிலேயே மகிமைப்படுத்தினார். சிறுமையிலே தம்மை மகிமைப்படுத்தும்படியாக இயேசு பிதானை நோக்கி: பிதாவே! வேளை வந்தது; நீர் உம்முடைய குமாரனை மகிமைப்படுத்தும் என்று வேண்டிக்கொண்டார்.

காலங்கள் தோன்றுமுன் நித்தியர் செய்த உடன்படிக்கையிலே குமாரன் கையெழுத்தாக்கொண்ட பெரிய கிரிமையைச் சிறுவையிலே செய்துமுடிக்கும் வேளை வந்தது என்று அறிந்து இப்படிச் செபம்பண்ணினார். பிதா அவருடைய மனருட்டிக்குச் செலிக்கொடுத்து, அருடைய விண்ணப்பத்தின்படியே அவரைச் சிறுவையிலே மகிமைப்படுத்தினார். கமது இரட்சகர் சிறுவையிலே தொங்கினபோது அவருக்கு உண்டான மகிமையைப்பற்றிப் பார்ப்போமாக.

1. அவர் யூதருக்கு இராசன் என்று விளம்பப்பட்டார். "இயேசு யூதருடைய இராசா" என்று ஒரு மேல்விலாசம் எழுதப்பட்டு, அவர் தொங்கின சிறுவையிலே ஒட்டப்பட்டு இருந்தது. அவர் அசட்டைபண்ணப்பட்டவரும் மனோசையில் சனமாவருமாய் இருந்தாலும், யூதரின் குலத்தில் இராசராய் வந்தார். ஆனால் அந்தச் சாதிமார் தங்கள் இராசாவைத் தன்னினங்கள் இஸ்ரவேலின் இராசா சாத்தும் மனத்தாழ்மையுமுள்ளவராய் இருந்தார். ஆனால் எருசலேம் அவரை அறிந்ததும் இல்லை, அவரை அங்கீகரிக்கவும் இல்லை. அவர் இராசனாய் இல்லை, அவரை அங்கீகரிக்கவும் இல்லை. சிறுவையில் இராச்சியத்தை உடையவருமாய் இருந்தார். இவ்வாறு இருப்பிட்ட மனிதன் அறிக்கையிட்டதைக் கேள். "ஆண்டருணப்பட்ட மனிதன் அறிக்கையில் வரும்போது அடியேனை வரே! நீர் உம்முடைய இராச்சியத்தில் வரும்போது அடியேனை நனைத்தருளும்." இஸ்ரவேலின் பாத்திய அரசன் சிங்காசநிலைத்தருளும்." இஸ்ரவேலின் சர்வ கோத்திரத்தாரின்மேலும் எந்தில் வீற்றிருந்து, பூமியின் சர்வ கோத்திரத்தாரின்மேல் செய்கொல்கெழுத்தமுன் சிறுவை என்ற வாகனத்தின்மேல் ஏறி, வானத்துக்கும் பூமிக்கும் உரிமையை உண்டாக்கவேண்டியதாய் இருந்தது. இஸ்ரவேல் தன் இராசாவைப் புறக்கணிக்கத்தின் நிமித்தம் சாதிக்கருக்குள் சிதறடிக்கப்பட்டு, அநேகருக்குத் தொண்டுகொடுத்துவருகிறது. பரிசுதியாரின் காலம் இவ்வேறும்பரியந்தம் அந்தப்படியே இருப்பினர். காலம்

முடிவாகித் திட்டத்திலே “மீட்டெடுவர் ஜேபா”
வற்ற அளபத்தியை யாக்கோபைவிட்டு விடக்குவா
ரவேலர் ரட்சிக்கப்படுவார்கள். இராசாதி ராசா
சர்வ சாரிசாரிய ஆண்டு எல்லாராலும் வணக்கம்
செய்தாலே! அந்தான் சீக்கிரம் வருவதாக.

2. அவருடைய இரட்சகரியிருபையினாலும் வலு
மையினாலும் மேன்மைப்படுத்தப்பட்டார். அவர் தமக்கு
பயத்தவர்களுக்குள்ளே தமது ரட்சிப்பின் வல்லமையைச்
செலுத்தி, தமது இருபையை அவர்களுக்கு அருளிச்செய்து
மகிமைமயமே முடிசூட்டுகிறார். அவர் பாடுகளினால் உண்
டாகிய புண்ணியத்தின் பலன் சிலுவையிலேயே பலிதமா
யிற்று. அவர் தமது ஆத்தம வருத்தத்தின் பலனை உடனே
கண்டு கணிகுரத் துவக்கினார். ஆயிரானவர் மிகுந்த பலத்தோ
டே கள்ளனுடைய இருதயத்தில் கிரியைசெய்தார். கள்ளன்
தன்னிலுள்ள துர்க்குணங்களைப் பார்த்து பாவமன்னிப்பைத்
தேடி, உடனே சிறைவாய்க் கைமரில்லாமல் மன்னிப்பைப்
பெற்றுக்கொண்டான். அதற்கு உறுதியாக இயேசு இரட்ச
கர் அவனோடே “இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூடப் பாடுகிற
இருப்பாய் என்று மெய்யாகவே உனக்குச் சொல்லுகிறேன்”
என்றார். நம்முடைய மீட்பர் பாடுக்கு ஒரு பரிசுத்தவா
னோடே போனார். அக்கம் மகாத்துமாக்கள் அவருடைய
புண்ணியபலத்தினால் மகிமையில் பிரவேசிப்பதற்கு இது அச்
சாரமாக இருந்தது. சிலுவையிலே நம்முடைய இரட்சகர் மேன்
மைப்படுத்தப்பட்டதைப் பார்; அவர் பலவீனத்திலே தொங்
கினாலும் பெலவானாய்க் கிரியைசெய்தார். பாதாள சிங்கத்
தை தாடியிலே பிடித்துக் கால்களின் கீழேபோட்டு, அதின்
தலையை நசுக்கினார். பேய்கள் கூலிக்கொண்டு ஒழிம்படி கடு
மையாய் அடித்துத் துரத்திவிட்டார். உலகத்தையும் அதின்
ஆசாபாசங்களையும் பாவத்தையும் அதின் இன்பத்தையும், சில
ுவையிலே ஆணி அடித்தார். சிலுவையிலிருந்து தேவனுக்கும்
நமக்கும் மிகுந்த புகையை ஒழியவைத்தார். தேவனுக்கும்
சமுசுப்பிரகாசம் நமதுமேல் வீசும்படி செய்தார். சிலுவை
யிலிருந்து பாவத்தை நீக்கும் திவ்விய ஊற்றைத் திறத்தார். சில
ுவையிலே நமது ரட்சிப்பின் அபிபதியானார். ஆகையால்
சிறித்தவனே! மகிழ்கொண்டாடு, தாதுர்களோடும் கூடி அவ
ரைப் போற்றிப் பாடு.

3. தம்மைப் பற்றிய யாவருக்கும் மோட்ச வாசலைத்
திறத்தவராக மிளிர்ந்தார்.

வருவத்தில் ஒருநாள் பிரதான ஆசாரியன்தவிர மற்ற ரா
ளும் ஒன்றாகவும் பிரவேசிக்கக்கூடாதுபடிக்கு மகா பரிசுத்த
ஸ்தலம் திரையாலே மறைக்கப்பட்டிருந்தது. அக்கம் திரைச்
சிலுவைக் கிழித்து யாவருக்கும் போக்குவரவு உடாக்க, வல்
லமை உள்ள பிரதான தேவதுத்தனாவது கூடாது. அவன் கிழி
சுத்ததுணிந்தானால் அவன் சேவன் அவனுக்குக் கிடைப்பது
அரிது. தேவ சமுசுத்தை மறைக்கிற திரையை தேவனால்
மாத்திரம் நீக்கக்கூடும். நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவன்
மாலையிலே தொங்கினபோது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை
கிழுவையிலே தொங்கினபோது மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தை
மறைத்திருந்த திண்ணமான திரைமேலிருந்து கீழேவரைக்கும்
இரண்டாகக் கிழியும்படி செய்தார். அந்தத் திரை நிற்குமளவும்
பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குப் போகிற மார்க்கம் இன்னும் வெளிப்
பட்டவில்லை என்று பரிசுத்த ஆயிரானவர் தெரியப்படுத்தியிருக்
கிறார் (எபி. 9: 8). இயேசு தமது மரணத்தால் அந்தத் திரை
யைக் கிழித்து வழியைக் கிறப்பாக்கியிருக்கிறார். இந்த வழி
அவருடைய இரத்தத்தால் பிரகிஷ்டையாகப்பட்டிருக்கிறது.
இராமேல் புறச்சாதியாரின் பிராகாரமும் இல்லை, ஸ்திரீகளின்
பிராகாரமும் இல்லை, இஸ்ரவேலனின் பிராகாரமும் இல்லை,
பரிசுத்த ஸ்தலமும் இல்லை. இவ்வித வித்தியாசங்கள் அற்றுப்
போயின. ஆணும் பெண்ணும் பூதனும் புறச்சாதியானும்
எகமாய்க் காலத்துக்குத் தகுதியான உதயியைப் பெற்றுக்கொண்
டும்படிக்கு மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருக்கிற இருபைத்
தண்டைக்கு தைரியமாய் வரலாம் (கலா. 3: 28, எபி. 4: 16).
பாவசாரமாகிய இந்தத் திரை நீக்கப்பட்டபின் நாம் திறத்தமுதமாய்
அந்நிய கண்களால் அல்ல, நம்முடைய சொந்தக் கண்களால்
அவரைத் தரிசிப்போம். அப்போது நாம் மனோவாவைப்போல்
பயப்படமாட்டோம், ஊசையைப்போல சாகவும் மாட்டோம்.

4. இரட்சகர் சிலுவையிலே ஆகாயமண்டலத்தின் அதி
பதியாகவும் மேன்மைப்படுத்தப்பட்டார். அவர் கரங்களின்
கிரியையாகிய வானங்களும் அவர் ஆயத்தப்படுத்தின சூரிய
சந்திர நட்சத்திரங்களும் நான்தோறும் அவருடைய வல்லமை
யை அறிவித்து, அவருடைய விவேகத்தை நலமாய்க் கூறிக்
கொண்டே அவைகளின் அயனத்தில் ஓடுகின்றன. ஆனால்
கிருஷ்டிகர் தமது சனங்களுக்காகப் பாவமாக்கப்பட்டுச் சபிக்
சுப்பட்ட மாதிலே தொங்கினபோது, வானசோதிகள் அதைக்
கண்டு தங்கள் பிரவேசத்தைச் சமுதமாய் மறைத்துக்கொண்
டன. வானத்தின் பெரிய வானகிழிப்பை இருண்ட
போது, தேவன் தமது குமாரனின் மகிழ்ச்சியை வானக்

கனம்: ஸ்பீக்கர் ஃபர் பிரசங்கம்.

கருக்குமேல் வட்டமாக்கினார். பாதகர் கல்வாரியில் தங்கி குளியத்தை நிறைவேற்றவும் இரட்சகனா பூமிக்கு வணப்பிவிடவும் நிர்ணயித்தபோது, வானோடுகிகள் தங்கள் சிறுபுகளுக்குப் பாதம்பணிந்து துக்கங்கொண்டாடும்படி கட்டளைப்பட்டார். சிலுவையில் மாண்ட யேசு பரன் மிகுந்த மகிமையோடு திரும்ப இவ்வாலகத்துக்கு வரும் போது, ஆகாய வெளியில் நடமாடுகிற சோதிகள் மறுபடியும் தங்கள் நாயனுக்கு முன்பாக இருண்டுபோய்; குளியனும் சந்திரனும் பிரகாசம் கொடாதேபோய்; நட்சத்திரங்கள் தங்கள் ஒளியை மறைத்துக்கொள்ளும்.

5. வானத்தில் மாத்திரம் அல்ல, பூவுலகத்திலும் அவருடைய மரணத்தில் அதிகசயங்கள் காணப்பட்டதால் அவர் பூமிக்கும் அதிபதி என்று பிதா அவரை மேன்மைப்படுத்தினார். பூமி அகைந்தது; கல்லிலைகள் பிளவுண்டன; புத்தி சித்தமற்ற சிருஷ்டியாகிய வஸ்துக்கள் தேரன் பாடுபட்டு மர்த்ததைக் கண்டு கிடுகிடு என்று நடுங்கின; பாதகரின் கல்லொஞ்சைப் பார்த்த கல்லிலைகள் தங்கள் அகம் உருக உடல் வெருயப் பிளவுண்டன; கொலைபாதகருடைய வண்ணொள்க கடினப்பட்டிருக்கையில் இந்தச் சிருஷ்டிகள் அவருடைய செய்கைக்குத் தாங்கள் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்லவென்று காட்டும்படி அகிரந்தன. இந்த விஸ்தாரமான பூமி மீளவும் அதிரும் கிரீடம் தாங்கின இயேசு; மகா பிரஸ்தாபமாய் நம்மை மருட்டுஞ்சோதியாய் மின்போலத் தோன்றும்போது அப்படிச் சம்பலிக்கும்; அப்போது அது தேவனுடைய நீதிக்கு இசைந்து அதிரும். தேவநீதி பாதகரைப் பிடிக்கும்போது பாலிகளை பயமுறுத்தும்படி இது கூடச் சேர்ந்து சந்தோஷத்தால் நடனமாடும்.

6. உயர்ந்த வானத்திலும் தாழ்ந்த பூமியிலும் மாத்திரம் அல்ல, பாதாளத்திலும் புதுமைகள் நடந்ததால் அதற்கும் அதிபதி என்று மேன்மைப்படுத்தப்பட்டார். பாலிகள் பிழைக்கும்படி பரிசுத்தர் மரித்தார். அவர் தமது ஆவியைப் பிதாவின் கையில் ஒப்புக்கொடுத்தபோது அநேக பரிசுத்தவான்களுடைய சரீரங்கள் எழுந்திருந்தன. அவர் உயிர்த்தெழுந்தபின்பு இவர்கள் கல்லறைகளிலிட்டுப் புறப்பட்டு பரிசுத்த நகரத்தில் பிரவேசித்து அநேகருக்குக் காணப்பட்டார்கள். சேவனின் அதிபதி மரித்தபோது, வானோடுகிகள் சிறைச்சாலையின் திறவுகோலை அனை அரங்கினித்திலிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டு, வெளியே

றப்பட்டதே தம்மோடே அநேகம் பரிசுத்தவான்களையும் (சா. ருவர்தார். இனிமேல் பிரதேக்குழி பரிசுத்தவான் லை ஒன்றைக்கும் அடக்கிக்கொள்ளாது. சிலுவைகளோடு மரியித் தேருக்கும் கர்த்தனாக அவர் வெளிப்படுமீது சசல பரிசுத்தவான்களும் தம் தம் இனவரிசைப்படி எழுந்த நிற்பார்கள். கண்டு மறைந்துபோக அல்ல, ஜெகத்சோதிகளாய்ப் பிரகாசித்து அதுதினமும் தெய்வப் பிரபுக்களாய்ச் சம்மனசுகளோடு கூட இருந்த வாழும்படி சாவாமையைத் தரித்துக்கொண்டு எழும்புவார்கள்.

7. சிலுவையிலே தேவகுமாரன் என்று அறிக்கையிடப்பட்டார். வானத்தின் தோற்றங்கள் விகாரப்பட்டதையும் பூமியிலும் பாதாளத்திலும் அதிகசயங்கள் காணப்பட்டதையும் பிரத்தியட்சமாய் அறிந்த நூற்றுக்குச் சேர்வைக்காரனும் அவனுடனேகூட இயேசுவைக் காவல்பண்ணினவர்களும் மெய்யாகவே இவர் தேவகுமாரன் என்று அறிக்கையிட்டார்கள்.

தேவன் மூவுலகத்திலும் அதிகசயங்கள் தேவமும்படி செய்ததால் சிலுவையில் தொங்கினவர் மனுஷகுமாரனாக மாத்திரம் அல்ல, தேவ குமாரனாயும் இருந்தார். அவருடைய பாடுகள் உலகத்தாரின் பாவத்தை நீக்கி, மேன்மையில் பிரவேசிக்கச் செய்யப்போந்ததென்று உலக முடிவுவரைக்குமுள்ள தமது சனைங்கள் யாவரும் திடச்சாட்சியாய் அறியும்படி சித்தக்கொண்டவராய் அப்படிச் செய்தார்.

சகோதரனே! இயேசு இரட்சகர் சிலுவையில் சிறுமைப்பட்டபோது, தேவன் அவரை இவ்வளவாய் மேன்மைப்படுத்தியிருக்கிறாரே. இப்போது அவர் மகிமையில் பிரவேசித்து இருக்கிறதில் எத்தனைக்கு அதிகமாய் அப்படிச் செய்திருப்பார். மெய்யாகவே அவர் ஒப்பற்ற மேன்மையோடு அரசாளுகிறார். நாதர்களும் பரிசுத்தவான்களும் அவரைத் தொழுது சொசுதிருக்கிறார்கள். திறிஸ்தவனே! சிலுவையில் தொங்கின இயேசுவை மகிமைப்படுத்து; உன் விசுவாசத்தினாலும் அன்பினாலும் உன்னுடைய நற்கிரியைகளினாலும் அவரை மேன்மைப்படுத்து.

பாலியே! இயேசு மனிதனாக உனக்காய் சிலுவையிலே மரித்தார். தேவனாக மரணத்தை செய்க்கொண்டார், அவருடைய மனுஷ அவருடைய தெய்வீகமாகிய பல்பீடத்திலே பல்யாசைச் செய்து விட்டது. பல்பீடம் பல்பையப் பரிசுத்தமாக்கிற்று. இதை விசுவாசனாலும் 2. இயேசுதேவன் உனக்காக மரித்தார். உன் பிதாக்களும் வாழ்ந்துள்ள வல்ல

36 கனம்: ஸ்பீக்கர் ஜெய் பிரசங்கம்.

புள்ள துதர்களும் செய்யக்கூடாத பெரிய நன்னம்பாடு
காப்பங்களை அவர் உனக்காகச் செய்திருக்கிறார். அவர்
விசுவாசிக்கிறவன் கெட்டுப்போகமாட்டான். இன்றைக்கு
அவரை விட அத்தால் என்னைக்கும் மகிமையோடே வாழ
வாய். தேவனுக்குப் பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது புகழை
உன்னிடத்தில் நடப்பிப்பாராக.

115324